

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

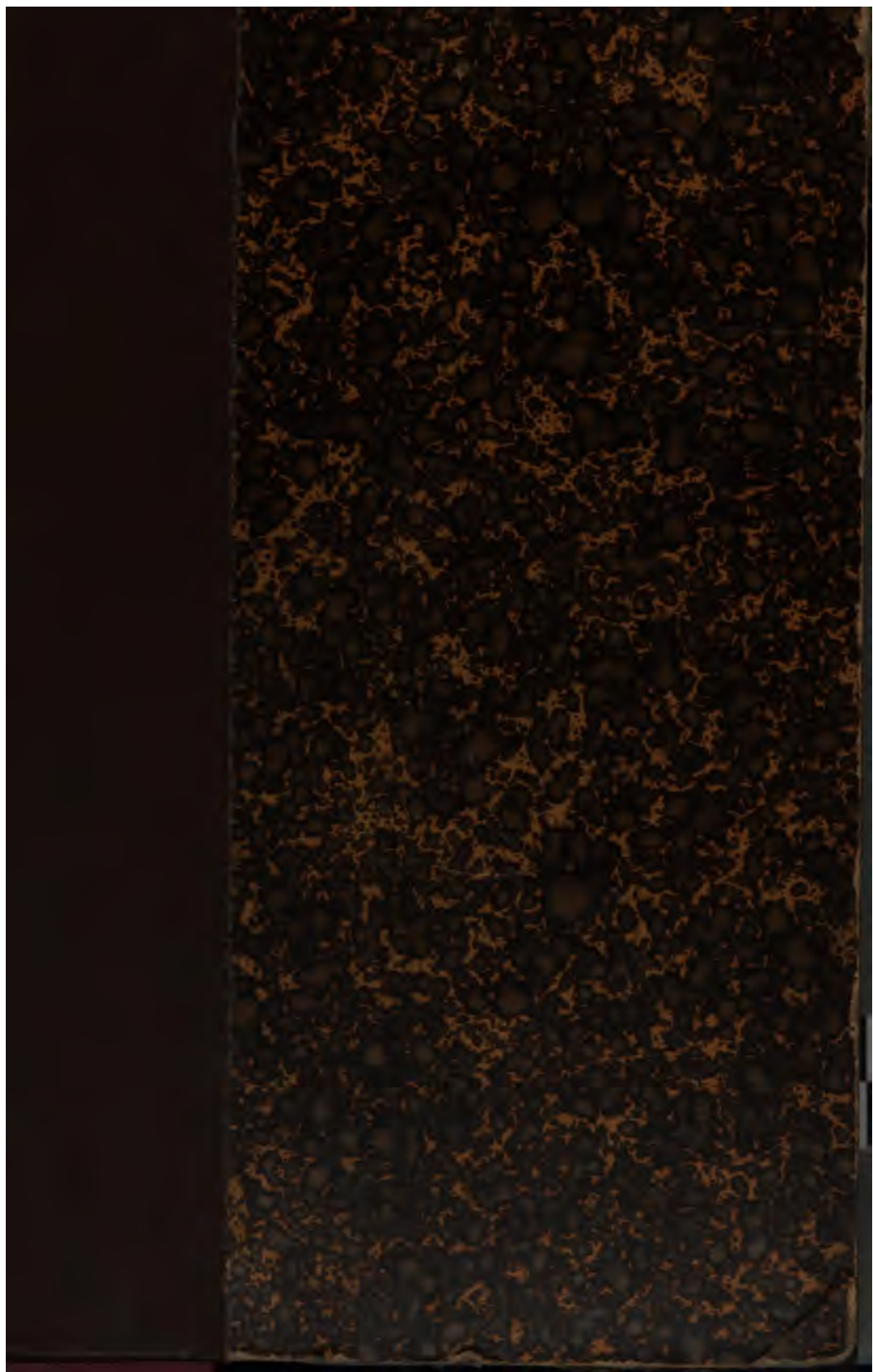
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

130
N46

883.1

P14d

The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is scattered across the page and is not readable.

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDIDIT

GULIELMUS DINDORFIUS.

TOMUS II.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

M.DCCC.LXXV.

[*All rights reserved*]

LIBRARY OF THE
LELAND STANFORD JR. UNIVERSITY.

a. 42427

JUL 19 1900

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ν.

1. **ἘΠΕΙ** οὖν] ἐπειδή. ὅσα δηλοῖ τὸ ἐπεί, τὸ ὅτι “ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν” (Π. 2, 115), καὶ ὅτε, ὡς νῦν, καὶ ἐπειδή, καὶ ἀφ’ οὗ. 5
 Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα] ὅτι κεχώρικε τῶν Τρῳῶν τὸν Ἑκτορα, ὡς κάκει “οὐ γὰρ ἔτ’ Οἰνῆος μεγαλήτορος, οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ Ξανθὸς Μελέαγρος” (Π. 2, 641).

ἄλλως κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρῳῶν τὸν Ἑκτορα κατ’ ἐξοχὴν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πύρρησιν Ἑκτωρ ὁ Πριάμου καὶ μετὰ τὸν 10 θάνατον τὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμῆν. οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι πιεζόμενοι κακοῖς ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. χρῆσμός δὲ αὐτοῖς ἐδόθη παύσεσθαι τὰ δεινὰ, ἔαν ἐξ Ὀφρυνίου τῆς Ἐρωφάνης τὰ Ἑκτορος ὁστὰ διακομισθῶσιν εἰς τὸν παρ’ αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διδὸς γονάς. οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες διὰ 15 τιμῆς ἔσχον Ἑκτορα, κατὰ τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀριστοδήμῳ.

2. *παρὰ τῆσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τῆσι. μήποτ’ οὖν διχῶς.

*ὅτι πόνον τὸ κατὰ πόλεμον ἔργον εἶρηκεν. 20

3. τὸ πάλιν τὴν ἀπὸ τοῦ εὐθέος μεταστροφὴν δηλοῖ, σύνθητες δὲ ἐστὶν Ὀμήρῳ “ὅσσε πάλιν κλίνασα” (Π. 3, 427). οἱ δὲ, ἀνὰ μέρος Μυσίαν καὶ Θράκην ὄρων ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σύνθητες Ὀμήρῳ “πάλιν ποίησε γέροντα” (Π. 16, 456). καὶ εἰς τοῦπίσω “πάλιν ἐρύσσασα” (Π. 5, 836). καὶ ἐναντίον “οὐδὲ πάλιν ἐρέει” (Π. 9, 25 56).

6. ὅτι—] Textui praescriptus asteriscus cum diplo a. m. rec.

7. οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’] οὐδέ τ’

9. ἄλλως] *Πορφυρίου

21. *εὐθέος] εὐθέως

*δηλοῖ—ἐστὶν Ὀμήρῳ] om.

4. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νόσφιν ἀναφέρει γὰρ αὐτὸ ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5. Ἀγαυῶν [Ἰππημολγῶν] Ἀγαυοὶ ὄνομα ἔθνος· ἵππους δὲ ἀμέλγοντες οὗτοι τῷ γάλακτι ἐτρέφοντο. Δημήτριος δὲ ἀγαυοὺς τοὺς εὐεϊδεῖς. 5

6. γλακτοφάγων Ἀβίων τε] πολλῶν εἰρημένων περὶ τούτων πολλοῖς, βέλτιον, ὡς Ἀριστάρχῳ ἔδοκει, καὶ χωρὶς τοῦ συνδέσμου προφέρεσθαι τὸν στίχον, καὶ διαστέλλειν βραχὺ μετὰ τε τὴν πρώτην λέξιν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν, ἵνα τὰ ἔθνη πολλὰ καὶ τὸ δικαιοτάτων κοινὸν ἐπὶ πάντων νοούμενον μείζονα τὴν ἱστορίαν ἐμφαίη. 10

* Ἀριστάρχος χωρὶς τοῦ τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

Ἀβίων τῶν νομάδων Σκυθῶν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀνάχαρσις ἐστίν· οὓς δὴ φησιν ἀπάντων εἶναι δικαιοτάτους, ὅτι κοινοὺς ἔχουσι παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ πάντα πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. τούτοις δὲ καὶ αὐτομάτως ἡ γῆ βίον φέρει, οὐδέ τι ζῶον ἐσθίουσιν. τούτους 15 Αἰσχύλος Γαβίους φησίν. ἄβιοι δὲ ἐκλήθησαν ἢ παρὰ τὸν βίον ἢ τὴν βίαν. ἢ ἅμα βίῳ πορευόμενοι. ἢ ὅτι ἄοικοι. οἱ δὲ τὸ ἄ κατ' ἐπίτασιν, ἢ ἢ πολυβίων καὶ πολυετῶν, ὅτι μακρόβιοι. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων· ἐπιφέρει γὰρ δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἢ μὴ βιαζομένων. ἢ ἁμαξοβίων. τινὲς δὲ τούτους Σαρμάτας φασίν· 20 λέγουσι δὲ αὐτοὺς τοὺς ὀδίτας τρέφοντας ἄλλον ἄλλῃ διαπέμπειν.

πάντων Σκυθῶν ὑποκυψάντων Ἀλεξάνδρῳ μόνους Ἀβίους φασίν οὐχ ὑπεῖξαι, μόνον δὲ ἐπισκεψαμένους τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐπικηρυκέυσασθαι πρὸς αὐτόν. δικαιοτάτους δὲ φησιν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀνεπίμικτον, ὡς καὶ Αἰθιοπῆας· ἢ ὅτι οὐκ ἠθέλησαν συστρατεῦσαι 25 Ἀμαζόσιν εἰς Ἀσίαν.

8. * οὐ γὰρ ὅτ' ἀθανάτων] Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ε, οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων.

9. * ἀρηξέμεν] γράφεται καὶ ἀρήξειν.

10. ἀλαοσκοπὴν] ματαίαν τὴν κατασκοπὴν· ἀλαὸς γὰρ κατὰ 30 διάλεκτον ὁ τυφλός.

4. * τῷ γάλακτι] τὸ γάλα

6-10. Eadem post lin. 27.

8. τε additum e loco altero.

16-20. Eadem fere Etym. M. p. 3, 20. 232. et Eustath. p. 916, 17.

17. βίῳ Eustath.] βίων. In Etym. M. βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι

τόξοις.

18. * ἐπίτασιν] ἕκτασιν

ἡμέτερον] * ἡμερον

20. Σαρμάτας ex Etym.] σπαρμάτας (* Σαυρομάτας)

23. * μόνον (χρόνῳ Eust.) δὲ— πρὸς αὐτόν] om.

11. * ὅτι θαυμάζων ἀντὶ τοῦ θεώμενος.

12. ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς] Ἀριστοφάνης πληθυντικῶς ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς. οὐκ ἀπίθανος δὲ καὶ ἡ χωρὶς τοῦ μ̄ γραφῆ, Σάου τὴν γὰρ Σαώκην τὸ ὄρος φησὶ παραηλοῦσθαι.

Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιοστὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησμὸν ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θράκην μετοικῆσαι, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ Σάμου οὖν Θρηϊκίης τῆς Σαμοθράκης. τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὄρος Σαώκη.

* ὅτι οὐδέποτε συνθέτως εἶρηκε Σαμοθράκην.

15. ἔθ' ἄρ' ὄγ] τρεῖς παράλληλοι ὀξεῖαι, μία μὲν ἡ ἄρχιυσα, 10 δευτέρα ἡ τοῦ ἄρα, τρίτη δὲ ἡ τοῦ ὄγε.

16. * Τρωσὶν δαμναμένους] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

20. ἐξήγεται διὰ τί οὐκ εὐθείᾳ πορεύεται ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ πορευθεὶς εἰς Αἰγᾶς. ῥητέον οὖν ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτοιιν μεμηγᾶνται αὐτῷ ἡ ἀποδημία, πρῶτον μὲν ἵνα 15 ἀποκλαῖσθῃ τὸν Δία ὡς ἀπολελοιπῶς τὸν πόλεμον, δεύτερον δὲ ἵνα καθοπλισθῇ εἰς τὸν τοῦ Διὸς πόλεμον, ἐὰν ἄρα φωραθεὶς εἰς τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

21. Αἰγᾶς, ἔνθα δέ οἱ] ὅτι κατὰ τὰς Αἰγᾶς ἐν βυθῷ τὴν οἰκῆσιν τοῦ Ποσειδῶνος ὑποτίθεται ἀόρατον ἀνθρώποις, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου τῶν ἄλλων θεῶν μὴ ὀρωμένων. Αἰγαὶ πόλις Ἀχαιῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ἔνθα τιμᾶται μὲν ὁ Ποσειδῶν, ἄγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτῇ, ἐν ᾗ ἐπειδὴν ὁ χορὸς συστάς τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζει, θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον ἄμπελοι γὰρ ἄς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχύουσης μὲν ἡμέρας καρπὸν βλαστάνουσιν, ὥστε 25 δρέποντας αὐτοὺς εἰς ἐσπέραν οἶνον ἄφθονον ἔχειν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

25. * ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων τὸ γέντο ἔλαβεν σημαίνει.

27. ἀταλλε] εἰς νεότητα κατὰ διάθεσιν ἐγίνετο, ὅ ἐστιν ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρεν. ὑπ' αὐτοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ δι' αὐτόν. 30

* ἐν ἄλλῳ ὑπ' αὐτῷ.

5. * οἱ] om.
 ἔτος] * καὶ ἕνατον ἔτος
 7. * προσηγορεύθη—Ἀπολλοδώρῳ]
 om.

13. * Πορφυρίου praefixum.

14. * εἰς] om.

15. πραγμάτοιιν] πραγμάτ
 18. * κινδυνεύσῃ] κινδυνεύη
 26. δρέποντας cod. Paris. 3060
 ap. Miller. *Journal des Savants*,
 1839, p. 715] τρέποντας
 29. * νεότητα κατὰ] ἐνότητα καὶ

28. πάντοθεν] ταῦτά εἰσι τὰ εἰς $\overline{\theta\epsilon\upsilon\sigma}$ τῶ $\bar{o}$ παραληγόμενα καὶ προπαροξυνόμενα ἐπιρρήματα, οἴκοθεν ἄλλοθεν ἔνδοθεν ἔκτοθεν ἐκάστοθεν ἀπόπροθεν πάντοθεν.

* Ἀρίσταρχος ἠγνοίησαν, ἄλλοι δὲ ἠγνοίησεν.

οὐδ' οἰγνοίησαν ἄνακτα] ὅτι ἠγνοίησαν γραπτέον· σύνθηες γὰρ 5 Ὀμήρῳ οὕτως λέγειν, ἠγνοίησαν τὰ κήτη, καὶ οὐκ ἠγνοίησεν. καὶ ὅτι κευθμῶν εἴρηκεν ἢ δὲ ὀρθή ἐστὶν κευθμός ὡς αὐλός.

* στικτέον ἐπὶ τὸ ἄνακτα.

29. γηθοσύνη] Ἡρόδικος τὴν $\overline{\theta\sigma}$ συλλαβὴν ὀξύνει, ἵνα ἦ τὸ πλήρες γηθόσυνα, εἴτα ἢ δὲ θάλασσα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος γηθοσύνη 10 δὲ θάλασσα ἀντὶ τοῦ γηθόσυνος, χαίρουσα. εἰσὶ μέντοι οἱ ἀναγινώσκουσι γηθοσύνη καὶ δοτικὴν πτώσιν ἐκδέχονται, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης, οἷς ἐγὼ σγκατατίθεμαι, ἵν' ἦ τὸ ἀκόλουθον τοιοῦτον, τῇ χαρᾷ ἢ θάλασσα δίστατο, ἵνα καὶ ἔθει Ὀμηρικῶ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς παρειλημμένη ὑπάρχοι, ὑπὸ χαρᾶς ἢ θάλασσα 15 δίστατο, ὁμοίως τῶ “δς δὴ γήραι κυφὸς ἔην” (Od. 2, 16). τί δὲ ἐστὶ τὸ κινεῖν με ἐκθήσομαι· ὀρῶ τὰ διὰ τοῦ $\overline{\sigma\upsilon\eta}$ θηλυκὰ μὴ κατὰ θηλειῶν ἐπιθετικῶς τιθέμενα, πραγμάτων δὲ ὄντα κατηγορικά. πρόδηλος δὲ ἢ παρ' αὐτῶ τῶ ποιητῆ χρῆσις· ἐστὶ γάρ τι κερδοσύνη πρᾶγμα, οὐχὶ κερδοσύνη γυνή· “ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγεῖτο” 20 (Il. 22, 247)· “ἀρχὴν ξεινοσύνης” (Od. 21, 35)· “πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἐστὶ κακόν” (Od. 15, 343)· “τὴν δ' ἦησ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην” (Il. 24, 30)· “δρηστοσύνη δ' οὐκ ἂν μοι” (Od. 15, 321)· “ταρβοσύνη, φὰν γάρ μιν” (Od. 18, 342). εἶπερ οὖν ταῦτα πάντα εὔρεθη οὐκ ἐπιθετικῶς κατὰ τινος θηλείας, κατηγορικὰ δὲ πράγματος, 25 πῶς ἂν γένοιτο γηθοσύνη θάλασσα; οὐ γὰρ ἀγαθοφροσύνη γυνή ἄμεινον οὖν ἐπὶ πράγματος παραλαμβάνειν καὶ δοτικὴν πτώσιν ἐκδέχεσθαι. εἰκός τινα φήσειν ὑπὲρ Ἀριστάρχου καὶ τῶν ἄλλων ὡς ὅτι αὐτὸς ἤδη ὁ ποιητὴς ἀρσενικῶς τοῦτο ἀπεφάνετο “γηθόσυνος δ' οὐρῶ” (Od. 5, 269)· οὕτως ἀκόλουθον θηλυκὸν γένοιτ' ἂν τὸ 30 γηθοσύνη. ὃν διδάξομεν ὡς ὅτι τὰ διὰ τοῦ $\overline{\sigma\upsilon\eta}$, εἰ παράγοιτο ἐπιθετικῶς, ἀρσενικὰ ὑπάρχοντα μηκέτι ποιεῖ κατὰ τὸ πλεῖον θηλυκοῦ γένους παρασχηματισμόν. τὸ οὖν δικαίος Ζεὺς οὐκ ἔχει τὸ δικαιοσύνη θηλυκόν, ἔτι ἐπιθετικῶς κατὰ τινος θεοῦ τασσόμενον.

5. οἰγνοίησαν] Sic A.
14. ἵνα καὶ Vill.] ἢ ἵνα καὶ

15. ὑπάρχοι Vill.] ὑπάρχει
32. ποιεῖ Bekk.] ποιεῖν

* ὅτι χωρὶς τοῦ ἰ γραπτέον τὸ γηθόσυνη· ἔστι γὰρ ἀρσενικὸν γηθόσυνος.

31. εὐσκαρθμοι] εὐσκάριστοι, ὃ ἔστιν εὐκίνητοι, ταχεῖς· σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς.

33. Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου] νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι. καὶ 5 ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μέση τριῶν πελαγῶν, Αἰγαίου, Ἑλλησπόντου, μέλανος κόλπου (διὸ καὶ Τρίδος ὑπ' ἐνίων καλεῖται), ἡ δὲ Ἰμβρος ἔστιν ἐν τῷ μέλανι κόλπῳ.

41. ἄβρομοι αἰτίαχοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγαν βρομοῦντες καὶ ἄγαν ἰαχοῦντες, κατ' ἐπίτασιν τοῦ ἄ κεμένου· ἐκάσταντε γὰρ θαρυβώδεις 10 τοὺς Τρῶας παρίστησιν.

αἰτίαχοι] οἱ μὲν παρὰ τὸ αἰεῖν καὶ ἰάχειν· οἱ δὲ, ἐξαιρεθέντος τοῦ ν̄ τὸ ὕ προσελθεῖν, ὡς ἀγαθὸς ἀγαυός, κατὰξαντες καυάξαντες· οἱ δὲ, κατ' ἐπίτασιν ὄντος τοῦ ἄ, αἰτίαχοι, εἶτα πλεονάσαντος τοῦ ὕ. Χρῆσις δὲ ὁ Στωϊκὸς καὶ Διονύσιος ὁ Θραξ̄ δασύνουσι τὰ αἰτίαχοι, 15 ἢ ἢ ξηρόφωνοι.

42. * Ἀχαιοὺς] γράφεται ἀρίστους.

45. ὅτι τὸ εἰσάμενος πολλὰ σημαίνει, νῦν μὲν ὁμοιωθεῖς, ἐν ἄλλοις δὲ “καὶ ῥ̄ ἐπεισαμένη” (Il. 21, 424) ἐφορμήσασα. “εἶσατο 20 ὃ ὡς ὅτε ρίνόν” ἀντὶ τοῦ ἐφάνη (Od. 5, 281).

εἰσάμενος] ὁμοιωθεῖς, ὄρμησας, φανείς. (Margo exte.)

50. * στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου.

51. ἔξουσι] Ἀριστοφάνης σχήσουσιν, ὁμοίως τῷ “παρμένετ’ οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί” (151).

52. περιδείδια] ἔφαμεν ὅτι ἡ περί οὐκ ἀναστρέφεται, ὅτε σημα- 25 τικὴ ὑπάρχει τοῦ περισσῶς.

53. ἢ δοτικὴ ἔατιν ἄρθρου, ἐπιρρηματικῆς δὲ ἔχεται συντάξεως· τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἔστιν αὐτοῦ “τῆ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ κελαινεφές” (Il. 15, 46)· “τῆ γὰρ ἔχ' ἢ ῥα πολὺ πλεῖσται” (ib. 448).

59. * διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ κεκοφῶς καὶ κεκοπῶς. 30

60. * ὅτι ἀπὸ τοῦ κόπτων. ἐν δὲ τῇ Χία καὶ Ἀντιμάχου κεκοπών.

61. ὁ ἀστερίσκος, ὅτι. νῦν ἰγιῶς κεῖται ὁ στίχος, ἐπὶ δὲ Ὀδυσ- σέως κατὰ τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα (Il. 23, 772) οὐκέτι.

1. ἀρσενικὸν] ap (sic)

5. * καὶ ἡ μὲν] ἡ μέντοι

6. * Αἰγαίου] αἰγῶνος

15. αἰτίαχοι] ἰαχοι A. ἀνίαχοι cod.

Vat. 915 Philol. vol. 11 p. 170.

26. περισσῶς] περισσός

30. * Ἀρίσταρχος] ἀριστοφάνης

63. περιμήκεος ὡς Διομήδεος. τὰ γὰρ εἰς ἡς σύνθετα, παρ' οὐδέ-
τερα γενόμενα τὰ εἰς ὅς, τῶ ἢ παραληγόμενα βαρύνεσθαι θέλει, ὥσπερ
ἔχει παρὰ τὸ κῆτος τὸ μεγακῆτης, ἦθος κακοῆτης. διὸ τὰ λαβικηδῆς
οἰνοπληθῆς ὄξυνόμενα παρὰ ῥήματά φαμεν συντεθεῖσθαι, τὸ κῆδω
καὶ τὸ πλήθω. 5

64. ὅτι ἐλλείπει ἢ διά, διὰ πεδίου, καὶ τὸ ἄλλο δοκεῖ συγκεχυ-
κέναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου, εἰ μὴ ἄρα τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ἀλλοιογενοῦς
ἀκουσόμεθα.

66. τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν] πρὸς τὸ δυϊκὸν σχῆμα. ἢ δὲ ἀναφορὰ
πρὸς τὰ περὶ τῶν Σειρήνων "Σειρήνων ἀδινάων" (Od. 23, 326), 10
Σειρήνοιον (Od. 12, 52), ὅτι ὁ λόγος ὡς περὶ δύο.

ἽΟϊλῆος ταχὺς Αἴας] Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως
ἽΟποῦντος, πατὴρ δὲ ἽΟϊλέως. οὗτος μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν
αἴτιος τοῖς Ἑλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο. Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριά-
μου, ἰκέτιν οὔσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῶ τῆς θεοῦ σηκῶ κατήσχυεν, ὥστε 15
τὴν θεὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὄροφὴν τρέψαι, τοῖς
δὲ Ἑλλησιν ὑποστρέφουσι καὶ κατὰ τὴν Εὐβοίαν γενομένοις
χειμῶνας διεγεῖραι μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι.
διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας καλουμένας πέτρας ἔλεγε
χωρὶς θεῶν γνώμης διασεσῶσθαι. Ποσειδῶν δὲ ἀγανακτήσας διέ- 20
σχισε τὴν πέτραν καὶ τὸν Αἴαντα τῶ κλύδωνι παρέδωκεν· ἐκριφέντα
δὲ αὐτὸν κατὰ Δῆλον νεκρὸν Θέτις ἐλεήσασα θάπτει. Ἀθηνᾶ δὲ οὐδ'
οὕτως τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ
χίλια ἔτη εἰς Ἴλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. ἢ ἱστορία παρὰ
Καλλιμάχῳ ἐν Α αἰτίων καὶ παρὰ τῶ ποιητῇ ἐν τῇ Δ τῆς Ὀδυσ- 25
σείας παχυμερῶς.

68. Αἴαν] τὸ ἐξῆς ἐστίν, ἐπεὶ τις θεῶν κέλεται μάχεσθαι, καὶ δ'
ἐμοὶ αὐτῶ· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου λεγόμενα διορθωτέον. ἢ διπλῆ,
ὅτι ἀναλόγως ἐκφέρει τὰ τοιαῦτα ὁ ποιητῆς, καὶ οὐ δεόντως ὁ Ζηνό-
δοτος ἔγραφεν "ῶ τε σὺ Κάλχα" (Π. 1, 86) χωρὶς τοῦ ν. 30

70. οἰωνιστῆς] οἰωνοσκόπος. πῶς δὲ, φασίν, ὁ Ποσειδῶν οὐκ

7. δευτέρου] ἐτέρου Friedlaenderus.

10. Σειρήνων ἀδινάων Lachmannus] Nihil praeter νηάων A.

12. * πόλεως] πόλιος

13. * Ὀποῦντος] om.

14. * ἐγένετο] ἐγίνετο

17. * γενομένοις] γινόμενοις

19. * Γυράδας] χοιράδας. V. Thes. vol. 2 p. 831. Γυραίας dixit Tzetz. ad Lyc. 1141.

30. σὺ] αὐ

ἔλαθε τὸν Αἴαντα; καὶ ῥητέον ὅτι φαντασίαν τινὰ παρέχει τὸ θεῖον ἑαυτοῦ.

71. ἴχνια] τὸ ἴχνιον προπαροξυτονητέον, ὁμοίως τῷ ἀράχνιον· οὐ γάρ ἐστιν ὑποκοριστικόν, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἐσχημάτισται. ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς οὐδὲ ὑποκοριστικοῖς χρῆται ἐδηλώσαμεν ἐν τῇ Α. 5

ἴχνια ὁμοιοτόνως τῷ παίγνια· καὶ γὰρ ὁ μὲν παρὰ τὸν ἴξω μέλ-
λοντα ἔλαβε τὸν σχηματισμὸν, ὁ δὲ παρὰ τὸν παίξω. τὰ γὰρ ἀπὸ
μακρᾶς ἀρχόμενα ἔχει παροξυτονούμενα τὰ ὑποκοριστικὰ οὐδέτερα,
τυρός τυρίον, χρυσός χρυσίον, ἔρκος ἐρκίον, τεῖχος τειχίον· τὰ δὲ
ἀπὸ βραχείας οὐκέτι, φάκος φάκιον, λάγος λάγιον, ῥάκος ῥάκιον, 10
νάκος νάκιον. τὸ δὲ ἴχνια ὡς ἄφωνον ὑγρῷ συνεξενγμένον οὐ ποιεῖ
μακρὰν τὴν πρὸ αὐτοῦ.

*γράφεται καὶ ἴθματα· Ζηνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἴχ-
ματα.

82. χάρμη γηθόσυνοι] χαίροντες τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ ὅτε δηλοῖ ἡ 15
λέξις καὶ τὸ χαίρειν τῇ εἰς μάχην παραθήξει, παρὰ τὸ χαράσσειν.
τὴν γὰρ χαρὰν, ὡς φησιν Ἀρίσταρχος, οὐδετέρως αἰεὶ λέγει χάρμα.

*ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐπί, ἢ ἢ ἐπὶ χάρμη.

85. *γυῖα λέλωτο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ὡς “σπάρτα λέλυνται” 20
(Π. 2, 135).

88. ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λείβον] ἐστέναζον, ἐδάκρουν· οἱ γὰρ
ὀφθαλμοὶ καθ' Ὁμηρον ὑπὸ ταῖς ὄφρῦσι· “κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ'
ὄφρῦσιν ὅσσε φαεινὴ” (Π. 14, 236). διὰ δὲ τούτων ἐδάκρουν.
ἕτεροι δὲ ἤκουσαν λεληθότως ἐκλαιον.

92. *Πηνέλεων] διὰ τοῦ ὀ Ἀριστοφάνης, Πηνέλεον. 25

95. *ἐμφασιν ἔχει πλείονα τὸ καῦροι χωριζόμενον τοῦ νέοι.

96. ἀμάς] ἡμετέρας. τὸ ἀμάς ἐκτείνεται κατὰ τὸ τέλος, καίτοι
Δώριον ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἐπεὶ ἐνικῶ παράκειται τῷ
διὰ τοῦ ἠ λεγομένῃ, ἀμῆν, ἅπερ ὀλόκληρον ἂν ἦν Δωρικόν, εἴπερ εἰς 30
ἂν κατέληγεν.

98. νῦν δὴ εἶδεται ἤμαρ] νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ὑπὸ τῶν
Τρώων ἀναιρεθήσεσθε.

3. ὁμοίως] ὁμοιοτόνως Bekkerus.

6. ὁμοιοτόνως] ὁμοτόνως Vill.

7. παίξω Bekkerus] παίξω

11. ἄφωνον Bekkerus] σύμφωνον

17. φησιν Bekkerus] φησι μ'

Ἀρίσταρχος Cobetus Mnem.

novae vol. 3 p. 111] ἀριστίδης

29. λεγομένῃ Bekkerus] ληγομένῃ

102. φυζακινής] ὁμοίως ἀναγνωστέον τῷ ἑαρινῆς. πῶς δ' ἔσχη-
μάτισται δεδῆλωται ἐν τῷ περὶ παρωνύμων.

103. Ἀρίσταρχος βαρύνει τὸ θῶων, καὶ ἐπέισθη ἢ παράδοσις· ὁ
δὲ Πάμφιλος περισπᾷ, ἐπεὶ τὰ εἰς ἐς λήγοντα δυσύλλαβα ὀνόματα
ἐπὶ εὐθείας πληθυντικῆς ἔχει γενικὴν περισπωμένην. διὸ καὶ τὸ 5
Τρώων καὶ δμῶων καὶ παιδῶν ἀνεγίνωσκε περισπῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ
πάντων καὶ λάων καὶ τίνων, περὶ ὧν λόγον ἔδωκαν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν
καὶ ἡμεῖς.

θῶων] οἱ θῶες ζῶα ἄλκιμα καὶ εὐκίνητα, ἔνιοι δὲ παραπλήσια
ύαίνη. τὸ δὲ θῶων ἔνιοι περισπῶσιν, ἢ ὁμοτονῆ τῷ θηρῶν καὶ κυνῶν. 10
οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος προφέρεται, Διοκλῆς καὶ ὁ Θράξ Διονύ-
σιος ὡς βαρύνοντες τὴν λέξιν. Κάσιος δὲ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς
βαρυτονήσεως φησὶν ὅτι τὰ μονισύλλαβα, ὅταν μὲν ἔχη τὴν πληθυν-
τικὴν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς μετὰ συμφώνου λεγομένην, πάν-
τως καὶ κατὰ τὴν γενικὴν περισπᾶται, οἷον θῆρες κύνες χῆνες, ὅταν δὲ 15
ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, πάντως βαρυτονουμένην, οἷον Τρῶες δμῶες
θῶες λᾶες, ἀντίκειται δὲ αὐτῷ τὸ παιδῶν καὶ πάντων. Χαίρις δέ
φησιν οὐκ εἶναι ἐν δυσυλλάβοις ἀναλογίαν.

* οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ παρδαλίων.

ἦια βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὄδῳ καὶ 20
πλῆ. “δεῦτε φίλοι ἦια φερώμεθα” (Od. 2, 410), Σιμωνίδης. καὶ

7. τίνων Bekkerus] τιμῶν

10. ύαίνη] υίαίνη

τῷ Bekkerus] τὸ

11. προφέρεται Vill.] προφέρεσθαι

12. Κάσιος] Idem grammaticus.
memoratur in scholio codicis
Townleiani ad 7, 235.

16. βαρυτονουμένην Vill.] βαρυτο-
νουμένης

19. οὕτως] Id est παρδαλίων, ut
in textu legitur. Recte Apollo-
nius Lex. Hom. πόρδαλις:—φαί-
νεται λέγων ἐπὶ τοῦ ζῶου διὰ τοῦ ὄ,
ἐπὶ δὲ τῆς δορᾶς διὰ τοῦ ᾠ. Conf.
schol. ad. 17, 20. 21, 573.

παρδαλίων Cobetus Mnem. nov.
vol. 1 p. 42] πορδαλίων. In marg.
exteriore huic versui adscriptum
παρδ^α. Aristarchi haec erat sen-
tentia πόρδαλι ἐπὶ τοῦ ζῶου, πάρδα-

λι ἐπὶ τῆς δορᾶς dici, perversa ab
librariis in pluribus scholiorum
locis. Recte Photius in Lexico
πόρδαλι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, Ἀττικοὶ
πάρδαλι. Ὅμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ
τοῦ ὄ, τὴν δορᾶν δὲ διὰ τοῦ ᾠ, quae
ad verbum describens Eustathius
p. 1251, 52. ἐν παλαιῷ ῥητορικῷ
λεξικῷ (Aelii Dionysii, ut videtur
Cobeto) se invenisse scribit. Hinc
in scholio Od. 4, 156 παρὰ τὸ ἄρχω
ἀρχάμος καὶ ἔρχαμος, ὡς παρδαλή
ἢ δορὰ καὶ πάρδαλις τὸ ζῶον, recte
Cobetus corrigit πόρδαλις τὸ ζῶον.

21. Σιμωνίδης] * Σιμωνίδης φησὶν
vel φησὶν ὁ Σιμωνίδης, quod qui
scripsit praecedentia verba pro
Simonideis habuit. Manifestum
est excidisse verba Simonidis.

τὰ ἄχυρα δὲ ἥϊα λέγεται. “ὡς δ’ ἄνεμος ζαῆς ἤτων θημῶνα τινάζει.” (Od. 5, 368). τάχα δὲ τὰ φερόμενα παρὰ τὸ ἶναί· γενηθέντος γὰρ ἀνέμου δεῦρο κἀκέισε φέρεται.

107. Ἡρακλέων ἀξιοῖ στίζειν πόλιος, ἵνα, φησίν, ἐμφαίῃ τοιοῦτό τι· τί δὲ λέγω πόλιος; ἐπ’ αὐταῖς γὰρ ἤδη ταῖς ναυσὶ 5 μάχονται. ἱκανὸν μέντοι βραχὺ διαστέλλειν.

* Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης νῦν δὲ ἐκάς πόλιος.

110. * ὅτι ἐλλείπει ἢ περί· περι νηῶν.

115. ἀκεσταί] εὐθεράπευτον, εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν φρένες· ραδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὔσαι. ἢ θερα- 10 πευτικάί.

ὅτι ἀμφίβολον τὸ ἀκεώμεθα, πότερον ἰαθῶμεν ἢ ἀκεσώμεθα· ὁ καὶ ἰγίες, οἷον τὸ ἐλάττωμα ἰασώμεθα.

* ἀκεσταί τοι] ἐν τισι τῶν ὑπομημάτων διὰ τοῦ τε, ἀκεσταί 15 τε.

118. * μαχησαίμην] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλέσαιμι.

127. καρτεραί, ἃς οὐτ’ ἂν κεν * Ἀρης ὀνόσαιτο μετελθῶν] πρὸς τὴν τοῦ χρόνου ἀλλαγὴν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὀνόσατο. καὶ ὅτι δις παρείληφε τὸν σύνδεσμον, ἂν καὶ κέν.

132. προπαροξυτονητέον τὸ ἰππόκομοι· ἢ γὰρ κόμη ἔγκειται, 20 οὐ τὸ κομῶ· οὕτως οὖν ἀναγνωστέον, ὡς κυπαρισσόκομος καλλίκομος. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ ληγόντων θηλυκῶν συντιθέμενα καὶ μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς τὴν εἰς ὅς κατάληξιν προπαροξύνεται, ἄφωνος ἀναυδος· οὕτως ἰππόκομος. τότε μέντοι παροξυτονητέον τὸ ἰππόκομος, ὅτε τὸ κομῆν ἔγκειται· “Νεστορέας μὲν ἔπειθ’ ἵππους θερά- 25 ποντε κομείτην” (Πε 8, 113).

φάλοισι] συρίγγια ἐπὶ τῶν μετώπων εἰς ἃ καθιένται οἱ λόφοι, ὥστε τοὺς ἐκ τῶν κορυθῶν λόφους ψαύειν ἀλλήλων.

135. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φρόνεον· τὸ γὰρ ἐξῆς, οἱ δ’ ἰθὺς φρόνεον μάχεσθαι, καὶ μέμασαν. 30

137. ὀλοοίτροχος] λίθος περιφερῆς καὶ στοργγύλος, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοός, ἐπεὶ καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπῖπτον βλάπτει. Δημή-

2. * γάρ] δὲ γάρ.

10. * ραδίως] om.

21. ὡς addidit Lehrsius.

31. Hoc scholion cum levi scripturae diversitate legitur in

cod. Basil. ap. Valcken. ad Hero- dot. 5, 92, 9.

32. * βλάπτει—ὄλος] βλάπτῃ—ὄ

λόγος

τριος ὁ γονύπεσος δασύνει, ἴν' ἤ ὅλος τροχοειδῆς καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀστήρικτος, τῷ δὲ τόνῳ ὡς κακότηπος· οὕτως δὲ καὶ Ἑρμαπίας καὶ Νικίας καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀριστόνικος. Κωμανὸς δὲ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῦσι καὶ παροξύνουσιν, ἀκούοντες τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν ὄλον καὶ δεινόν. ἐπέθεσις δὲ τοῦ ἰ περιττή· καὶ γὰρ 5 χωρὶς αὐτοῦ σώζεται τὸ μέτρον, καὶ ἔδει αὐτὸ ἀναλογῆσαι τῷ “Ἄτλαντος θυγάτηρ ἀλοόφρονος” (Od. I, 52). Δημόκριτος δὲ τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοίτροχον καλεῖ. καλῶς δὲ βάρβαρον καὶ ἄλογον ὀρμὴν ἀψύχῳ βάρει εἶκασε διὰ παντὸς τόπου κυλινδουμένῳ.

10

138. στεφάνης] περικεφαλαίας, ἣ ὄρους ἐξοχῆς· νῦν δὲ λείας πέτρας.

140. ὕψι, ὡς οἴκοι καὶ ἄγχι, ὡς φησι Πτολεμαῖος. τινὲς δὲ τοῦτο ὀξύνουσιν, ὑψί.

143. τὸ εἶος ἐνταῦθα κεῖται ἀντὶ τοῦ τέως, διόπερ οὔτε στιγμὴν 15 οὔτε ἀνταπόδοσιν ἔχει ἐπιφερομένην.

ἀπειλεί] ἠπειλεί, ὑπισχνεῖτο. ἔσθ' ὅτε δὲ τὸ καυχᾶται καὶ ἐπιπλήσσει δηλοῖ.

147. πρὸς τὸ ἀμφιγύοισιν, ὅτι οἱ μὲν, ἐπεὶ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διερεῖδοντες χρῶνται· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γυῶσαι, ὅτι βλάπτει 20 ἀμφοτέρωθεν. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γυῶν, ὅτι ἐκατέρωθεν ἄκρον ἔχει· γυῶα γὰρ τὰ ἄκρα.

148. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη] ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ὁ δὲ χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω. ἠγνόησε δὲ ὅτι τὰ ἐμπεπηγότα δόρατα τῇ ἀσπίδι ἀναχωροῦντες διατινάσσουσιν, ἵνα ἀποπέσῃ. 25

149. διαπύσιον] διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆναι δυνάμενον. ἢ διαπεράσιμον εἰς ἀκοάς. ἢ διαπύσιον, διαφανὲς καὶ σημαντικόν.

152. πυργηδόν] δίκην πύργου, ἐν τάξει. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παραβολοειδὲς, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

158. ὑπασπίδια προποδίζων] ὑπὸ τὴν ἀσπίδα ἠρέμα καὶ εὐρύθ- 30

2. Ἑρμαπίας] Sic simplici π scriptum etiam in scholio ad 11, 326, quod exscriptum est in Etym. M. p. 648, 33, sed Ἑρμαπίας in scholiis ad 4, 235 et 24, 557. Rectum est Ἑρμαπίας, cui nomini simile est Hermapion ap. Am-

mian. Marcell. 17, 4, 17. Et sic in inscriptionibus quoque Ἑρμαπίου apud Boeckh. vol. 3. in Addendis 4303 e. Ἑρμαπία et Ἑρμαπίας 403 h. et Ἑρμαπίων n. 6739, 2.

3. Κωμανὸς] κόμανος

15. στιγμὴν] ὑποστιγμὴν Friedl.

μως βαίνων, ἢ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς ποδας τιθεὶς, τουτέστι περι-
καλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν· ἐξ οὗ προδήλον ὅτι
οὐκ εἶχεν ὁ Διήφοβος ἀμφιβρότην ἀσπίδα οὐδὲ ὄπλα, ἢ ἂν αὐτὴν
ἐκράτει.

ἦτοι μετέωρα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων, ἢ ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν 5
βαδίζων, ὃ ἐστὶν ἀκροβηματίζων.

159. Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο] ὅτι παραλέλειπται πρόθεσις
ἢ ἐπί, καὶ ἡ γενικὴ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς κεῖται· τὸ γὰρ ὄλον ἀντὶ τοῦ
ἐπ' αὐτὸν, ὡς καὶ τὸ “ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου” (Π. 4, 100).

160. * τὸ ἐξῆς καὶ βάλε κατ' ἀσπίδα. οὕτως οὖν διορθωτέον. 10

165. * ὅτι νῦν χάσατο ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.

166. * ὅτι λείπουσιν αἱ πρόθεσις, περὶ νίκης καὶ περὶ ἔγχους.

* Ζηνόδοτος ξυνέηξε.

168. οἰσόμενος] κομίσων, ἐνεγκῶν. διαφέρει τὸ οἴσων καὶ οἰσό-
μενος· οἴσων μὲν γὰρ καὶ ἐτέρῳ “οἴσε θέειον γρηῖ κακῶν ἄκος” (Od. 15
22, 481). “οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν” (Π. 3, 103), οἰσόμενος δὲ
ἑαυτῷ.

172. ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὃς νάε Πήδαιον, ἵνα
κατάλληλον τὸν λόγον κατὰ συναφὴν ποιήσῃ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Ὅμηρος
διακόπτει τὰς φράσεις, ἵνα μὴ μακροπερίοδος γένηται. ἄλλως τε 20
καὶ κακόμετρον τὸ ἔπος ποιεῖ.

178. * αὐτ' ἔπεσεν] ἐν ἄλλῳ αἴψ' ἔπεσεν.

179. * κορυφῆ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἐνικῶς. ἄλλοι δὲ κορυφῆς.

191. Ἐκτορος ἀλλ' οὐ πη χροός εἶσατο] ὅτι διήρηκε χροός ἀντὶ
τοῦ χρώς· διὸ βαρυτονητέον. καὶ ὅτι τὸ εἶσατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφάνη. 25
οὕτως αἱ Ἀρισταρχοῦ, χροός ὡς λόγος· βούλεται δὲ διηρηθῆαι
τὴν εὐθείαν. Ζηνόδοτος δὲ γράφει χρῶς εἶσατο.

Ἀλεξίων φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος ὡς σοφός προηνέγκατο, Τυραν-
νίων δὲ ὡς πόλος, καὶ ἔχει λόγον ἑκατέρα ἢ ἀνάγνωσις. ἐὰν μὲν
χροός ὡς πόλος κατ' εὐθείαν πτῶσιν ἀναγνώμεν, ἔσται τὸ λεγόμενον, 30
ἀλλ' οὐδαμῶς ὁ χρώς ἐφάνη· ἐὰν δὲ χροός ὡς σοφός κατὰ γενικὴν
πτῶσιν, ἔσται, ἀλλ' οὐδαμῶς τοῦ χρωτὸς διήλθε· τὸ γὰρ εἶσομαι

1. * ἢ ὑπὸ] ἢ om.
9. καὶ τὸ Bekkerus] καὶ σὺ
12. λείπουσιν — νίκης Vill.] λέ-
γουσιν—νίκους
14. ἐνεγκῶν] Futuri forma vi-

tiosa.
19. συναφὴν Friedl.] συναλιφὴν.
Conf. schol. ad 14, 169.
24. χροός] χροός

καὶ τὸ φανῆναι σημαίνει καὶ τὸ διελθεῖν. ἐπικρίνομεν δὲ ἡμεῖς περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐκεῖνο, ὡς ὅτι πιθανόν ἐστι μᾶλλον τὴν γενικὴν ἐκδέχουσαν ἢ περὶ τὴν εὐθείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ ἔθος εὐθείαν μὲν ἐπίστασθαι εἰς ὡς περατουμένην “ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος” (Π. 4, 510)· καὶ ἀκόλουθος αἰτιατικὴ “χρῶτ’ ἀπονηφάμενη” (Od. 18, 5 172). τὰς δὲ ἄλλας πλαγίους οἶδεν ἀπὸ τῆς εἰς ὡς εὐθείας· “χρῶτ’ δ’ ἔντε’ ἐδύσετο παμφανώνοντα” (Π. 9, 596)· καὶ τὴν αἰτιατικὴν “μή τις χρῶα καλόν”· ὅστε εἰ οὐ κεκώλυται τῆς γενικῆς ἢ σύνταξις, τί ἐστὶ τὸ κατεπιῖγον μὴ τῆ συνήθει κλίσει τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι;

196. *μετὰ λαῶν] ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνος. 10

197. Αἶναντε] ὅτι συνεχῶς κέχρηται τοῖς δυϊκοῖς. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ τῆς πατρίδος· Ἀθηναίων γὰρ ἴδιον.

203. κόψεν Ὀϊλιάδης] ὅτι ἐλλείπει ἢ περὶ, περὶ Ἀμφιμάχου· καὶ ὅτι Ζηνόδοτος ἄρθρον ἐνόμιζε τὸ ὄ, Ἰλέως τὸν Αἶναντα καὶ οὐκ Ὀϊλέως ἀκούων· διὸ καὶ ἔγραφε κόψεν ἄρ’ Ἰλιάδης. 15

205. *Ἐκτορι] ὅτι πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ Ἐκτορος.

212. ἰγνύην] Ἰωνικῶς μετέβαλε τὸν τόνον, ἐπεὶ τὸ ἀκόλουθον ἰγνυά ἐστίν, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἰα τῆς καθόλου.

213. *ὅτι ἐνεικαν εἶρηκεν ὡς βασταζομένου αὐτοῦ διὰ τὸ τραῦμα.

217. *ὅτι πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τῶ ὄς πάσης Πλευρῶνος. 20

218. Αἰτωλοῖσιν] Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμίωνος, ὄς ἀκούσιον φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ’ αὐτοῦ προσαγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κακεῖ τεκνοῦται Πλευρῶνα, ἀφ’ οὗ ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις. Πλευρῶν ἐκλήθη. τούτου δὲ γίνονται δύο παῖδες, Κούρης καὶ Καλυδὼν, ἀφ’ ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ προσηγορεύθησαν. οὕτω Δηίμαχος. 25

222. ὦ Θόαν] ὅτι σὺν τῷ ῆ ἢ κλητικῆ. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “ῥ’ τε σὺ Κάλχαν” (Π. 1, 86), ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ῆ.

*Ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ γ, νῦν γ’ αἴτιος.

223. *ὅτι ἐπιστάμεθα ἀντὶ τῶ δυνάμεθα.

224. *οὔτε] ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ δέ, οὐδέ. 30

225. *οὔτως διὰ τοῦ ῆ ἀνδύεται αἰ. Ἀριστάρχου.

226. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικε τὸ μέλλει.

3. ἦν—ὡς Lehrslius] οὐ—ὡς	21. ἀκούσιον φόνον δράσας] *Ἄπει
6. εὐθείας] Addit χροος ἀμεναι	ἀκουσίως τὸν Φορωνέως ἀνελών.
(sic) ἀνδρομά, quae delevit Vill.	24. *Κούρης καὶ Καλυδὼν] om.
12. Ἀθηναίων Vill.] ἀθηναίων	25. *οὔτω Δηίμαχος] om.
15. κόψεν ἄρ’] κόψενάρ	27. ῥ’ τε] ὅτε. Conf. p. 6, 30.

227. * υἷας Ἀχαιῶν] γράφεται καὶ ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
229. ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχημένου τὸ ὀτρύνεις, ὡς τὸ “ζαχρηεῖς τελέθουσιν” (Il. 12, 547) ἀντὶ τοῦ ἐτέλεθον παρῳχημένου.
- * ὅτε μεθιέντα ἴδῃαι] γράφεται καὶ ὅθι μεθιέντα. Ζηνόδοτος δὲ ὅτις μεθίησι πρόνοιο. 5
233. κυῶν μέλπηθρα] ἐμπαίγματα, παίγνια· μετὰ κόρον γὰρ σφαιρίζουσι τὰς σάρκας οἱ κύνες. λέων δὲ τὸ πᾶν ἐσθίει, καὶ Κύκλωψ· “ἦσθιε δ' ὥστε λέων” (Od. 9, 292).
236. ὅτι τὸ σπεύδειν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν. 10
237. * Ζηνόδοτος συμφερτὴ δὲ βίη.
μάλα λυγρῶν] τὸ τῆς συναφῆς σημεῖον ὑπὸ τὰς τελευταίας δύο λέξεις θετέον· ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ ἐν δηλοῦται τὸ λυγροτάτων, πρὸς δὲ καὶ Ἀρίσταρχος σημειοῦται τὸν στίχον, ἢ ἢ ὁ λόγος, συμφορητὴ τις ἀνδρῶν ἀρετὴ καὶ τῶν ἀσθενεστάτων, οἷον οὐ μόνον κατὰ ἕνα, 15
ἀλλὰ καὶ κατὰ πλῆθος ἔστι τις ἀρετὴ νοουμένη, κἂν εἷς ἕκαστος ἀσθενὴς ἢ καθ' αὐτόν. ἐὰν δὲ χωρίζωμεν τὰς δύο λέξεις, εὐεμπτώ-
τως ἔξομεν ἐπὶ τὸ ἀπεμφαῖνον, ὅπερ ἔστι τοιοῦτο, συμφορητὴ τις ἀρετὴ ἀνδρῶν ἔστι, καὶ μάλιστα τῶν ἀσθενῶν. ὅπερ οὐκ ἔστιν.
238. * γρ. ἐπισταίμεσθα. 20
245. * περὶ στήθεσσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐνὶ στή-
θεσσι.
246. * Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης δουρίκλυτος.
θεράπων εὖς ἀντεβόλησεν] ὁ Ἀσκαλωνίτης φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος δύο ποιεῖ, θεράπων καὶ εὖς· τινὲς δὲ ὑφ' ἐν ἀνέγνωσαν ὡς Ἐτεω- 25
νεύς. ὅτι δὲ δεῖ κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκειν καὶ οὐ παρωνύμφ τύψω,
διδασθησόμεθα ἐξ αὐτῆς τῆς φωνῆς. ἐγένετο γὰρ ἂν θεραπευτεύς·
ἀπὸ γὰρ γενικῶν φιλεῖ ὁ τοιοῦτος τύπος παράγεσθαι, εἶγε καὶ παρὰ
τὴν λέαντος ὁ Λεωντεύς, οὐχὶ Λεωνεύς, παρὰ τε τὴν Αἰθίοπος
Αἰθιοπεύς. 30
252. * ἀγγελίης] ἀντὶ τοῦ ἄγγελος οὕτως ἀγγελίας.
2. * ὡς τὸ] τὸ om. ut supra p. 11, 19.
4. ὅθι μεθιέντα] In textu est ὅτε 18. ὅπερ addidit Friedl.
μεθιέντα, sed adscripto in marg. 23. δουρίκλυτος] δουρι κλυτος
exterioro ὅθι μεθιέντα. 26. τύψω Bekkerus] τόψω
11. συμφερτὴ Duentzer. Zenod. 31. οὕτως ἀγγελίας] ου ἀγγελῖ.
p. 66.] συμφερτὸς ὅτι ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἄγγελος La
12. συναφῆς Bekk.] συναλιφῆς, Roche Teatkr. p. 133.

257. κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον] πληθυντικῶ ἐνικὸν ἐπήγαγεν Αἰολικῶς καὶ Εὐριπίδης *Ἴωνι (390) “κωλυόμεσθα μὴ παθεῖν ὃ βούλομαι.” τινὲς δὲ κατέαξα μὲν, ἵνα ᾗ, ὃ μὲν γὰρ εἶχον, κατέαξα, ὡς “ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν” (814).

*Ζηνόδοτος κατεῆξαμεν, διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (166) ὃ 5
ξυνέηξε λέγειν.

*ὅτι πληθυντικῶς κατεάξαμεν, καὶ ἐνικῶς οἰσόμενος καὶ ἔχεσκον.

260. *οὐκ ἀπίθανον διαστέλλειν ἐπὶ τὸ ἐν πρὸς τὸ σαφές.

261. ἐνώπια] οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσόδους τοῖχοι. βραχὺ δὲ 10
διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἐνώπια, ἵν' ᾗ δούρατα παμφανόοντα. τὸ δὲ
αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Θ ραιψωδία (435) “ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια
παμφανόοντα.”

275. *ὅτι πρόθεσις παρεῖται καὶ ἡ πτώσις ἡλλακται, ἀντὶ τοῦ
περὶ τούτων διαλέγεσθαι. 15

276. εἰ γὰρ νῦν] τὸ ἐξῆς ἐστίν, εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα εἰς λόχον,
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου πρὸς κατα-
σκευὴν τοῦ δυσυπομένητον εἶναι καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις τὴν ἐνέδραν.
ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι παραλλήλως τὸ λεγοίμεθα, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ
ἀριθμοίμεθα, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ διαλεγοίμεθα. 20

278. ὑποστικτέον μετὰ τὸ ἄλκιμος· λείπει γὰρ τὸ ἐστὶ ρῆμα
διὰ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἄβρον.

281. μετοκλάζει] μετακαθίζει ἐπ' ἀμφοτέρους πῶδας· ὀκλάξ γὰρ
ἐστὶ τὸ ἐπὶ γόνυ, ὃ ἐστὶν ἐγκλίνει τὰ γόνατα διὰ δειλίαν μετακα-
θίζων. 25

282, 283. πάταγος κτύπος. πατάσσει οὖν κτυπεῖ, ἢ κινεῖται
μείζονι παλμῶ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου.

287. *τεόν γε] οὕτως διὰ τοῦ γε συνδέσμου αἱ Ἀριστάρχου.

*ὅτι ἔλλείπει τὸ τίς, ὄνοιτό τίς.

288. βλεῖο] βληθείης. ἔστι δὲ ἀκόλουθον μετοχῆ τῇ βλέμενος· 30

2. * Αἰολικῶς] om.

* Ἴωνι] om.

3. μὲν] om.

13. παμφανόοντα] παμφανόοντα

19. λεγοίμεθα] τῷ λέγεσθαι addit
Friedlaenderus.

20. ἀριθμοίμεθα] * ἀριθμοίμεθα,
“ἐν δ' ἡμᾶς πρώτους λέγε κήτεσιν”

(Od. 4, 452).

30. βλεῖο—θεῖο] Nihil habet
commune βλεῖο cum θεῖο θέμενος, et
participium βλέμενος in gramma-
ticorum cerebris natum est. Ho-
merica sunt ἢ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλή-
μενος ἰφ et similia. Toto coelo
diversa est ratio in βλείης apud

κέχρηται Ἐπίχαρμος καὶ τῷ ἐνεργητικῷ “ αἶκα τὸ βλείης σφεν-
δόνα.” ὡς οὖν θέμενος θεῖο, οὕτω βλέμενος βλεῖο· τὸ δὲ βλείης τῇ
βλείς παράκειται.

* ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι.

289. * οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄν, διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ · αἱ δὲ κοιναὶ οὗ 5
κεν.

298. * οὕτω μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μέτεισι.

299. ὅτι ῥητῶς Ἄρεως υἱὸς Φόβος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὴν
ἀμφιβολίαν τοῦ “ καὶ ῥ’ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε” (Π.
15, 119).

301. ὅτι πόλις ἐστὶν ἐπὶ Θεσπρωτίας ἡ Ἐφυρα, ἀφ’ ἧς Ἐφυροί
οἱ κατοικοῦντες λέγονται. λέγει δὲ ποτε καὶ τὴν Κόρινθον Ἐφυραν,
ἐξ ἠρωϊκοῦ προσώπου. ἰστέον δὲ ὅτι Ἐφυραὶ τέσσαρές εἰσι, μία
μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἠπειρον, τρίτη δὲ
ἡ τῆς Ἥλιδος, καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος. νῦν οὖν 15
λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπυλλοδώρος
ἱστορεῖ.

Φλεγύαι Γόρτυναν κατοικοῦντες παρανομώτατοι καὶ ληστρικὸν
διῆγον βίον, καὶ κατατρέχοντες τοὺς περιοίκους χαλεπῶς ἠδίκουν·
Θηβαῖοι δὲ πλησιόχωροι ὄντες ἐδεδοίκεσαν καὶ μέχρι πολλοῦ, εἰ μὴ 20
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης ἐτείχισαν τὰς Θήβας·
εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδομένην, δι’ ἧς κατέ-
θελγε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτους
ἐπέρχεσθαι. τούτων μὲν οὖν ζώντων οὐδὲν οἱ Φλεγύαι τοὺς Θηβαίους
ἠδύνατο διαθεῖναι· θανόντων δὲ αὐτῶν ἐπελθόντες σὺν Εὐρυμάχῳ 25
τῷ βασιλεῖ τὰς Θήβας εἶλον. πλείονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα
κατὰ Διὸς προαίρεσιν ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν οὔτοι δὲ ἐνέ-
πρησαν καὶ τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἡ ἱστορία παρὰ
Φερεκύδει.

306. * ὅτι περισσὸς ὁ καὶ σύνδεσμος.

Epicharmum, et participium βλείς
multum vereor ne sit eiusdem
farinae atque βλέμενος. Nihil aliud
ex ea annotatione discimus nisi
ΒΑΕΙΟ esse vulgatam scripturam
et vulgo sine suspitione ita legi:
recta vero secundum orthogra-

phiam recentiore scriptura est
βλήμην βλήο βλήτο. COBET.
Mnem. novae vol. I p. 38.

19. * καὶ κατατρέχοντες] καὶ om.

24. * μὲν οὖν] οὖν μὲν

* οὐδὲν] οὐδὲ

10

30

307. Δευκαλίδη] Δευκαλίωνος παῖ. γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἀπολλοδώρος (1, 7, 2.), “παῖδες Ἑλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγενῆσθαι ἔνιοι λέγουσιν, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς Ἀέθλιος.” 5

310. *ἀντὶ τοῦ εἰς ἐκότερα τὰ μέρη.

315. κατ’ ἓνα τῶν ὑπομνημάτων οἱ μιν ἄδην ἐάσουσιν, ὃ ἐστὶ κορέσουσιν· καὶ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος (Od. 5, 290) “ἀλλ’ ἔτι μὲν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος·” διὰ τῶν δύο *αα* παρέκειτο ἐάαν. μαρτυρεῖ καὶ τὸ “ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας” (Il. II, 10 817). οὕτως Ἀρίσταρχος.

ἦτοι συναπτόεν ἐσσύμενον πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ὠρμημένον εἰς τὸν πόλεμον, ἢ τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἐλώωσι πολέμοιο, καθὼ διασταλήσεται βραχὺ τὸ ἐσσύμενον ἀπὸ τοῦ πολέμοιο. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος ἀγνοήσας τὸ σημαινόμενον πεποιήκε καὶ ἐσσύμενον 15 πολεμίζειν. ἐστὶ δὲ τὸ ἄδην ἐλώωσιν ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσουσι τοῦ πολέμου, καίπερ προθυμίαν ἔχοντα.

317. ὅτι αἰ πύ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ δυσπρόσβατον, δυσχερὲς, καὶ ὅτι ὁ πέρ σύνδεσμος περισσός.

318. *κείων] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου. 20

*Ἀρίσταρχος ἀέπτους, ἄλλοι δὲ ἀάπτους.

326. ὅτι τὸ νῶϊν δύο πτώσεις σημαίνει, γενικὴν καὶ δοτικὴν, ἡμῶν καὶ ἡμῖν· νῦν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἐπ’ ἀριστερά.

327. ὅτι ἔξωθεν συνυπακοῦσαι δεῖ ὀρέξει, ἢ τις ἡμῖν ὀρέξει. ὅλον δὲ συναπτόεν τὸν στίχον· ὁ γὰρ λόγος, ἵνα ταχέως ἐπιγνώμεν 25 πότερον καύχῃσιν ἐτέρῳ δώσομεν ἢ ἕτερος ἡμῖν.

331. ἐν ἄλλῳ σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας.

334. *λιγέων] ταχὺ πνεόντων.

339. *ἔφριξεν δὲ μάχῃ] ὠρθώθη τῆς μάχης τὰ δόρατα.

340. ταμεσίχροας] τμητικὰς τοῦ χρωτὸς, παρὰ τὸ ταμῶ ρῆμα, 30 οὗ μέλλων ταμέσω. ἢ ἀνέπτυξε ποιητικῶς τὸ τμησίχροας.

343. *ὅτι ἥλλακται τὸ ρῆμα, εἶη ἀντὶ τοῦ ἦν.

7. 9. 13. 16. ἐώωσι—ἐάαν—ἐώωω Monuit Lehrsius Arist. p. 305.
Cobetius Mnem. novae vol. 2 p. 395. Aliter La Roche *Textus*. p. 176.

20. οὕτως Bekk.] οὐ

Ἀρίσταρχος] Immo Ἀρι-
s: v. schol. ad 1, 567.

24. ὀρέξει (ὀρέξειν Δ)—ὀρέξει]

ὀρέξῃ—ὀρέξῃ Friedlaenderus.

344. πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ῥήματος, ἀντὶ τοῦ ἐγῆθησεν. καὶ ὅτι πόνον τὸ ἔργον. καὶ ὅτι ἀντικειμένως ἀποδέδωκεν οὐδ' ἀκάχοιτο πρὸς τὸ σύνηδες.

346. τετεύχεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ τετευχέτην ἢ τεύχουσι. χρόνος δὲ ἠλλακται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔτευχον, ὡς ἐπὶ τοῦ “ἢ κεμαῶ ἢ ἐλαγῶν ἐπέιγετον” (Π. 10, 361) ἀντὶ τοῦ ἤπειγον.

* ἐν ἄλλῳ ἠρώεσσιν ἐτεύχετον.

347. * Ζεὺς μὲν ῥα] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ Ζεὺς μὲν ἄρα.

348. * οὐδέ τι πάμπαν] Ἀριστοφάνης οὐδ' ὄγε πάμπαν. 10

350. ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος· προεῖρηται γὰρ “κυδαίων Ἀχιλλῆα πῶδας ταχύν.”

351. * ὀρόθῃνε] Ζηνοῦδος καὶ Ἀριστοφάνης ἄτρυνε.

352. τὸ λάθρη ἀμφοτέροις δύναται προσδίδουσαι· τὸ δὲ ἐξῆς ἔστιν, Ἀργείους δ' ὀρόθῃνε Τρωσὶ δαμναμένους. τὸ δὲ ἤχθητο γὰρ ῥα διὰ μέσον. εἰ μὲν γὰρ συνάπτομεν, ἤχθητο γὰρ ῥα Τρωσὶ δαμναμένους, σολοικοφανῆς μὲν γίνεται ἢ φράσις, ἀρχαῖον δὲ μοι δοκεῖ τὸ σχῆμα εἶναι. καὶ ἀλλαχοῦ “καί ποτέ τις εἴποι, πατὴρ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων ἐκ πολέμου ἀνιόντα” (Π. 6, 479)· τὴν γὰρ ἔλλειψιν τοῦ ὄρων οὐ παραδεχόμεθα. 20

358. * τοί] οὕτως Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ οἱ δ' ἔριδος.

ὁ λόγος, οἱ δὲ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἔριδος συνάψαντες ἐπέτειναν ἀμφοτέροις, οἷον ἀμφοτέρωθεν. μετενήκεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῷ δὲ ἐπαλλάξαι ἐπὶ τοῦ συνάψαι χρῶνται καὶ τῶν πεξολόγων τινὲς, πλεονάζει δὲ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς ἐπηλλαγμένα λέγων τὰ συνημμένα. οὕτως ὁ Κοτσιαεύς. 25

ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν τὰ πέρατα τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου τείναντες κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν ἔδησαν ἰσχυρῶ δεσμῶ, ὃς δεσμός πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο· τέλος γὰρ ὑποτίθεται ἀλληγορικῶς τὰς ἐκατέρωθεν ἐξοχὰς ἐπιπεπλεγμένας, μίαν μὲν Τρώων, μίαν δὲ Ἑλλήνων καὶ Ποσειδῶνος κατὰ Διὸς γνώμην, καὶ 30

4. Hoc scholion aliter conformavit Lehrs. ad Herodian. p. 458. In verbis Homeri vera scriptura est ἠρώεσσιν ἐτεύχετον, qua utitur schol. ad 10, 364.

13. Ἀριστοφάνης] ἀριστ
19. ἀμείνων] ἀμείνω
27. * ὁ Ζεὺς] τοί δ' ἔριδος κρατερῆς:
ὁ δὲ ζεὺς

τῶν ἐγκαταπεπλεγμένων κτεινομένων ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν τῶν μὴ δυναμένων μήτε ῥαγῆναι μήτε λυθῆναι. ταῦτα οὖν ἀλληγορεῖ εἰς τὸ ἰσόρροπον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν συστήσαι διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

359. ἐπ' ἀμφοτέροισι] διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἐπ' ἀλλήλοισιν. ἐν δὲ δι' ἀμφοτέρων τὸ λεγόμενον, ὅτι ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ζεὺς 5 τὸν πόλεμον τῇ ἔριδι συνέδησαν, τὸ πέρασ τῆς ἔριδος καὶ πάλιν τὸ τοῦ πολέμου λαβόντες καὶ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροις, ὥσπερ οἱ τὰ ἄμματα ποιοῦντες, τὸδε ἐπὶ τὸδε. οὕτως Ἀρίσταρχος. ἡ διπλῆ, ἴτι παραλληγορεῖ, δύο πέρατα ὑποτιθέμενος, ἕτερον μὲν ἔριδος, ἕτερον δὲ πολέμου, ἔξαπτόμενα κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων. 10

361. *μεσαιπίολος Ἴδομενεὺς, ὠμογέρων Ὀδυσσεὺς, γέρων Νέστωρ.

362. *Τρώεσσι μετάλμενος] ἐν ἄλλῳ Τρώεσσω ἐπάλμενος.

363. Καβηθόθεν ἔνδον ἔοντα] ἐν τῇ Ἀργολικῇ Ἐκάβης νόθον υἷον ἔοντα. καὶ τάχα ἂν εἴη ἀμάρτημα, κατ' ἀγνοίαν τῆς Καβήσου. 15

364. *μετὰ κλέος] Ἀριστοφάνης κατὰ κλέος.

365. ὅτι νῦν μὲν τὴν Κασσάνδραν εἶδος ἀρίστην, ἐν ἄλλοις δὲ (Π. 6, 252) τὴν Λαοδίκην, καὶ οὐ μάχεται. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς χωρίζοντας· λύεται γὰρ τοῖς τοιούτοις.

366. Κασσάνδρην ἀνάεδνον] ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ μνηστευόμενοι· 21 διὸ οὗτος ὑποσχόμενος ἐξελάσαι τοὺς Ἕλληνας ἀνάεδνον αἰτεῖ τὴν Κασσάνδραν.

*βραχὺν διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἔργον· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον.

367. *ἀπωσέμεν] Ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν.

371. Ἀρίσταρχος βιβάντα ὡς δαμέντα, ἀπ' εὐθείας τῆς μακρὰ 21 βιβιάς. καὶ οὕτως ἔχει ἡ ὑγιῆς ἀνάγνωσις.

1. κτεινομένων] κατατεωρομένων Bekkerus.

*τῶν μὴ] καὶ μὴ

3. *συστήσαι] συστήναι

11, 12. Scholion ab alia manu scriptum.

15. υἷον ἔοντα] om.

19. τοιούτοις] τὸ πρόβλημα addit Friedlaenderus.

23. γὰρ μᾶλλον addidit Cobetus.

24. Collato scholio codicis Townleiani, etsi ipso quoque per-
rso, hoc dicendum fuisse patet

ἡ μὲν Ζηνοδότου ἀνωσέμεν, Ἀρίσταρχος δὲ φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγωγὴν: vid. W. Ribbeck. in Philologo vol. 9 p. 47. Scribendum igitur in scholio Townleiano cum Cobeto Mnemonae vol. 1 p. 44. αἱ μὲν Ἀριστάρχου ἀπωσέμεν, Ζηνοδοτος δὲ ἀνωσέμεν. Ἀρίσταρχος δὲ φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγωγὴν.

25. Ἀρίσταρχος βιβάντα] Fallitur scholiasta: nam Aristarchus haud dubie βιβῶντα probaverat, ut 3, 22 et alibi.

372. ὅτι χαλκοῖ οἱ θώρηκες. πρὸς τὸ “ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώρηξ” (Π. 2, 529).

374. αἰνίζομαι] φέρεται καὶ διὰ τοῦ ξ, αἰνίζομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαιπέσομαι· οἱ δὲ, διήγημά σε ποιήσομαι, παρὰ τὸν αἶνον. Ζηνόδοτος αἰνίσσομαι. 5

377. τὸ ταῦτα περισπαστέον κατὰ τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἵνα ἦ ἡ φράσις δεικτική. τινὲς μὲν ὤξυναν, ἵνα τοῦ τὰ αὐτὰ ὑπάρχῃ συναλοιφή. ὅπερ οὐ πιθανόν.

381. οὕτως συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ συμβόλαια καὶ συνθήκας ποιησώμεθα. τοῦτο δὲ Ἀρίσταρχος δασύνει, ὑγιῶς· ταυτὸν γὰρ τῷ 10 συνθώμεθα. ἐσχημάτισται οὖν ἀπὸ τοῦ ἴημι. δηλοῖ οὖν τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀφῶμεν τὰ τῆς διανοίας. εἰσὶ μέντοι οἱ ἐψίλωσαν, οὐκ εὔ.

382. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ μνηστῆρες· ἐεδνωταὶ δὲ κηδεσταὶ, πενθεροί· οὔτοι γὰρ τὰ ἔδνα παρὰ τῶν μνηστευομένων ἐδέχοντο.

ἐεδνωταί, ὡς χρυσωταὶ καὶ ποιηταί· οὕτως πάντες. Τυρανίων δὲ προ- 15 περισπᾶ οὐχ ὑγιῶς· προεῖρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς προσφθίας, ὡς τὰ εἰς τῆς ῥηματικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, φύσει μακρᾶ παραληγόμενα, ὀξύνεσθαι θέλει, αὐλητῆς πειρατῆς χηρωστῆς βραβευτῆς. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἐεδνωτῆς, σχηματισθὲν παρὰ τὰ “ἐεδνώσαιτο θυγάτρα” (Od. 2, 53). περὶ δὲ τῶν ἀήτης καὶ κυβερνήτης βαρυνομένων λόγον δίδομεν. 20

383. *εἶλκε] οὕτως Ἀρίσταρχος ἔλκε.

*διὰ κρατερῆν] γρ. κατὰ κρατερῆν.

384. *ἦλθεν ἀμύντωρ] Ἀρίσταρχος ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

389. ἀχερωίς] ἡ λεύκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου 25 αὐτὴν ἐπὶ τῇ Κερβέρου νίκῃ.

390. βλωθρή] τινὲς ἀπαλήν, κατὰ Ἀρκάδας· οἱ δὲ ὑψηλήν, κατὰ Βοιωτοὺς, ἦτοι φλοιοβαρῆ, κατὰ Μάγνητας, ἢ τραχειῖαν, κατὰ Δρύοπας, ἢ ἠύξημένην, κατὰ Τυρσηνοὺς, ἢ σκληράν, κατὰ Καρυστίους. ἄκρως δὲ διὰ τῶν ἐπιθέτων τὰ ιδιώματα παρίστησι, δρυσὶν 30 ὑψικόμοισιν, ἰτέαι ὠλεσικάρποι, αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν, τανύφλοϊόν τε κράνειαν, ἐλαίης τανυήκεος.

οὔρεσι τέκτονες] δύο δεῖ ποιεῖν, οὔρεσιν, εἶτα τέκτονες, οὐχ ἰφ' ἔν, ὡς τινες· τί γὰρ πλέον σημαίνεται ἐκ τῆς συνθέσεως;

9. συνώμεθα] συνώμεθα

vol. 2 p. 179] ἐεδέχοντο

14. ἐδέχοντο Cobet. Mnem. novae

33. *ἐλαίης τανυήκεος] om.

391. νεήκεσι] ὡς εὐμήκεσιν ἀνεγνώσθη. οὕτως δὲ καὶ Ἀλεξίων. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὡς εὐγενέσιν, ὅπερ καὶ ἐχρῆν· παρὰ γὰρ τὴν ἀκὴν ἢ σύνθεσις. τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ συντιθέμενα καὶ εἰς ἡς περατούμενα ἐπιθετικὰ τότε ὀξύνεσθαι θέλει, ὅταν ἔχη οὐδετέρου παρασχηματισμὸν καὶ τὴν γενικὴν εἰς οὖς περατουμένην, 5 εὐτυχοῦς εὐτυχές εὐτυχεῖς, εὐρυπυλοῦς εὐρυπυλές εὐρυπυλεῖς. οὕτως οὖν ἐχρῆν καὶ τὸ προκείμενον. ὅμως μέντοι ἢ παραδόσις τὸ νεήκης καὶ ταναήκης βαρύνει κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ εὐμήκης μεγακήτης.

393. βεβρυχώς] βρυχώμενος, σπώμενος, καὶ συντριβῶν τοὺς ὀδόντας, ἢ δάκνων. μεμίμηται δὲ τὸ γινόμενον πάθος περὶ τοὺς 10 βιοθανατοῦντας· εἰώθασι γὰρ τοὺς ὀδόντας βρύχειν.

399. *αὐτὰρ ὁ γ' ἀσθμαίνων] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ γ, αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων.

403. *Ἀσίου ἀχνύμενος] ὅτι παρεῖται ἢ πρόθεσις, περὶ Ἀσίου.

407. *κανόνεσσ' ἐκ πλήρους αἰ' Ἀριστάρχου κανόνεσσι. 15

408. ὅτι τὸ πᾶς ἀντὶ τοῦ ὅλος. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “πᾶσαι δ' ὠϊγυντο πύλαι” (Π. 8, 58) ἀντὶ τοῦ ὅλαι.

415. πυλάρταο κρατεροῖο] ὅτι τοῦ ἰσχυρῶς τὰς πύλας ἐπαρ-
τῶντος, ὃ ἐστὶν ἀρμόζοντος. ἀμφότερα γὰρ πρὸς ἓν ληπτέου.

*οὕτως ἰόντα διὰ τοῦ ἰ αἰ' Ἀριστάρχου. 20

420. περίβη] πρὸς τὴν ἐξήγησιν τοῦ “ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας” (Π. 1, 37) ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖς, κατὰ μεταφορὰν τῶν τετραπόδων.

423. *οὕτως διὰ τοῦ ε̄ αἰ' Ἀριστάρχου, οὐ διὰ τοῦ ᾱ στενά-
χοντα ἐπὶ τοῦ νεκροῦ (γελοῖον γὰρ), ἀλλ' ἐπὶ τῶν βασταζόντων.

ὅτι Ζηνοδοτος γράφει στενάχοντα, ἐνικῶς. 25

426. ὅτι ἐκ παρεπομένου τὸ ἀπολέσθαι· οἱ γὰρ ἐν πολέμῳ πίπτοντες ψόφον ἀποτελοῦσι τοῖς ὅπλοις. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς γλωσσογράφους· οὗτοι γὰρ ἐν ἀνθ' ἐνὸς ἐδέξαντο δεδονπότος ἀντὶ τοῦ τεθηκότος (Π. 23, 679).

427. ἐνθ' Αἰσυήταο] τὸ ἐξῆς, ἐνθ' Αἰσυήταο ἰὸν ἤρωα, Ἀλκά- 30
θοον ἰπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου.
ἐπεὶ δὲ πολὺ διέστη τὸ ἐξῆς, εἰκότως ἀνείληφε τοῦ πράγματος τὴν ἀρχὴν σχεδὸν ταῖς αὐταῖς φωναῖς· τὸ μὲν γὰρ τότε ἀντὶ τοῦ ἄνω

11. βιοθανάτουτας, quo duplex
indicatur scriptura, βιοθανατούτας
et βιοθανάτους.

20. οὕτως Cobetus] ὅτι

23. στενάχοντα Vill.] om.

28. ἐν addidit Bekkerus.

33. ταῖς addidit Friedl.

κειμένου ἔνθα παρείληπται, ἣ δὲ τὸν ἀντωνυμία κατ' ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦ Ἀλκάθου κείται. οὕτως οὖν διορθωτέον, ὡς διὰ μέσου.

439. ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα] ὅτι σαφῶς τὸν θώρακα χιτῶνα χαλκοῦν.

441. τὸ αὔον δασυντέον· σημαίνει δὲ τὸ ξηρόν. θέλει δὲ σημάναι 5 τὸν ὡσπερ ἤδη νεκρούμενον.

443. οὐρίαχον] τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος, τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος, ὃν καὶ γρόσφον καὶ στόρθυγγά φασιν.

πελέμιξεν] οὕτως διὰ τοῦ ζ' Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ πελέμιξεν διὰ τοῦ ξ'. 10

444. *ἀντὶ τοῦ ὄρμα ὁ σίδηρος πρόσω χωρῆσαι.

446. *ἦ ἄρα] ἄρα ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς πεφονευκότες;

*οὕτως Ἀρίσταρχος δὴ τι ἐῤσκομεν, χωρὶς τοῦ σ̄.

447. *οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῑ. Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ᾠ. 15

448. *ἐναντίον] γράφεται καὶ ἐναντίος.

449. *Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄ ἴδῃ.

450. Κρήτη ἐπίουρον] τοῦτο τριχῶς ἀνεγνώσθη. Ζηνόδοτος γὰρ ὡς ἐπίουρον, ἐκδεχόμενος βασιλέα καὶ φύλακα. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὕτως, ἐκδεχόμενος τὸν φύλακα. μέμνηται δὲ καὶ ὁ Δίδυμος τῆς 20 ἀπόδοσως καὶ Τρύφων. ἐκεῖνο δὲ προστίθησιν ὁ Τρύφων, ὅτι ὁ ἐπίουρος, ὡς ἐπίσκοπος, οὐ πάντως ἔχει ἐγκείμενον τὸν οὐρόν τὸν φύλακα κατὰ ταύτην τὴν ἀπόδοσιν· τί γὰρ κεκώλυκε παρὰ τὸ ὄρῶ εἶναι ἐπίουρον καὶ ἐπίουρον τὸν ἐπιουῶντα, ἐπιλιῶσθαι δὲ διὰ τὴν ἐπένεθσιν τοῦ ῑ; καὶ ἡμεῖς δὲ συγκατατιθέμεθα τούτοις. εἰσὶ δὲ 25 οἱ ἀνέστρεψαν τὴν πρόθεσιν, Κρήτη ἐπι. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης παρέλκειν ἠγεῖται τὴν ἐπί· διὸ καὶ τὸν τόνον φυλάσσει τῆς προθέσεως, ὁμοίως τῷ “βῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ” (Od. 3, 422).

452. Δευκαλίων ἐμ' ἔτικτε] ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν· ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή. 30

2. Ἀλκάθου] Ἀλκαθίου Vill. frustra. Ἀλκάθου est in scholio alius codicis infra ad v. 461 et Ἀλκάθου ad 14, 120.

8. *στόρθυγγα] στρόφιγγα

14. χωρὶς τοῦ σ̄] Nam alii δὴ τι σ'

15. διὰ τοῦ ᾠ] I. e. αὐτως vel

αὐτως. Vid. La Roche *Textskr.* p. 209.

21. Τρύφων] In libro περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως, ut coniecit Lehrsius Arist. p. 107.

27. τῆς προθέσεως delet Pluygers. de Zenod. p. 1.

456. *Ἀρίσταρχος ἢ τινα. ἄλλοι δὲ εἶ τινα.
 ἑταρίσσαιτο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεργὸν λάβοι. πρὸς τὸ “ἴκμενον
 ὄρον ἴει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον” (Od. II, 7).

459. βῆναι ἐπ’ Αἰνεΐαν] Τροίας ἀλούσης Αἰνεΐας Ἀγχίσην παρα-
 λαβὼν τὸν πατέρα ἔφυγεν. ναυαγίῳ δὲ περιπεσὼν περὶ τὸν Ἄθω 5
 ἀνῆει σὺν τῷ πατρί. καὶ Ἀγχίσης μὲν παρὰ τῷ Καλαύρῳ ὄρει
 πλησίον Ἀνθέμου ποταμοῦ τελευτᾷ, θάψας δὲ αὐτὸν Αἰνεΐας ὅπου
 καὶ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσου λεγόμενος ἐν πυάνῃ κατὰ βούλησιν
 τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης πόλιν ἔκτισε τὴν ἀπ’ αὐτοῦ Αἰνεΐαδα προσ-
 αγορευθεῖσαν. τελευτήσαντος δὲ τούτου ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος παῖς 10
 λάθρα ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν παραγενόμενος καὶ πόλιν ἀναστήσας,
 παραλαβὼν δὲ τὸν στρατὸν μετώκησεν εἰς Ἰταλίαν καὶ κτίζει πόλιν
 Ῥώμην.

461. οὐνεκ’ ἄρ’ ἐσθλὸν ἔοντα μετ’ ἀνδράσιν] τὸ μετ’ ἀνδράσιν
 δύναται ἑκατέρωσε συντάττεσθαι· ἀδιάφορον γάρ. 15

465. *ἐπαμύνομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπαμύνωμεν.

*οὕτως σχεδὸν ἅπασαι, ἐπαμύνομεν.

470. *ὅτι σαφῶς φόβος ἀντὶ τοῦ φυγῆ.

τηλύγετος ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγωνῶς τοῖς γονεῦσι, μεθ’ ὃν οὐκ
 ἂν τις γένοιτο. οἱ τοιοῦτοι δὲ ἀνανδροὶ ὡς ἐπίπαν γίνονται, διὰ τὸ 20
 πλείονος τρυφῆς ἀξιοῦσθαι ὑπὸ τῶν γονέων.

471. ὅτι ἀντιδιέσतालται τῷ φόβῳ τὸ ἔμμενε, ἐξ οὗ σαφές ὅτι ὁ
 φόβος τὴν φυγὴν σημαίνει.

473. οἰπόλῳ] ἦτοι ἐν ᾧ ὄϊες ἀναστρέφονται, ὃ ἐστὶ πρόβατα
 (πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεσθαι)· ἢ ἐν ᾧ ὄϊς τις καὶ μόνος πωλεῖται, 25
 ἐξ οὗ δηλοῖ τῷ ἐρήμῳ.

474. ὀφθαλμῷ δ’ ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον] ὅτι πτώσις ἤλλακται καὶ
 πρόθεσις παρῆται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πυρὸς λάμπουσι.

476. διὰ μέσου τὸ οὐδ’ ὑπεχώρει.

477. ὅτι πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ Αἰνεΐου ἐπιόντος. 30

485. * τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ] ἐπὶ τῇ παρουσίῳ μοι προθέσει.

οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, διὰ τοῦ π, ἐπὶ θυμῷ, καὶ πᾶσαι οὕτως

4. Scholion hoc in ed. Romana
 et apud Bekkerum legitur ad 20,
 307. Comparandus cum eo Tzetza
 ad Lycophr. 1263.

17. ἐπαμύνομεν] ἐπαμύνωμεν

24. * ἀναστρέφονται—γὰρ τὸ] om.

30. ὅτι] ἢ

31. In marg. a m. rec. ἐν θυμῷ.

προθέσει] πρὸ

32. In marg. inter. ἀριστ’ τῷδ’

ἐπὶ θυμῷ et supra ad v. 468 errorē

librarii ἀριστ’ τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ.

εἶχον. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα, “εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῶδ' ἐπὶ θυμῷ” (16, 99). Ζηνόδοτος δὲ ὁμηλικίην σὺν τῷ ὄνοματι ἔγραψεν.

493. πτόμεν' ἐκ βοτάνης] ὅτι ἐκ βοτάνης ἐστὶ μετὰ τὴν βόσκησιν, ὡς λέγομεν “ἐξ ἀρίστου παρέσομαι” ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸ ἄριστον. 5

496. πρὸς τὸ αὐτοσχεδόν, ὅτι ὡς σχέδην καὶ συστάδην ἀγωνιούμενοι.

499. *ἔξοχον ἄλλων] οὕτως διὰ τοῦ ὄνοματι ἔξοχον ἄπασαι.

502. πρῶτος] ἡ Ἀριστοφάνειος πρόσθεν ἀκόντισε, καὶ μήποτε βέλτιον πρότερος γὰρ ἂν εἶπεν. 10

ἀκόντισεν Ἰδομενῆος] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις καὶ πτώσις ἡλλακται, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ' Ἰδομενῆα.

507. ῥῆξε δὲ θῶρηκος γύαλον] ὅτι οὐ κεχωρισμένος τοῦ θῶρακος τόπος τὸ γύαλον, ἀλλὰ καθόλου τὸ κύτος· καὶ γὰρ τὰ κεκοιλωμένα ἄντρα γύαλα καλοῦσιν. 15

510. ἔτ' ἄλλα] οἱ μὲν τὸ πλήρες ἐκδέχονται τὰ ἄλλα, ἐν συναλοιφῇ δὲ γενέσθαι τὰ ἄλλα, ὡς τὰ ἄθλα τὰ ἄθλα. προεῖρηται δὲ περὶ τῆς τοιαύτης παρ' αὐτῶ συναλοιφῆς τε καὶ συντάξεως τῶν ἄρθρων. ἄμεινον οὖν ἐκδέχεσθαι ἔτι καὶ ἄλλα.

513. ὅτι τρέσσαι φυγεῖν μετὰ δέους, ἀλλ' οὐ ψιλῶς φυγεῖν 20
“τρέϊν μ' οὐκ εἶ Παλλὰς Ἀθήνη” (II. 5, 256).

521. οὐδ' ἄρα πῶ] οὐδέπω ἐμεμαθήκει. ἐξήτηται δὲ πῶς θεὸς ὦν ὁ Ἄρης οὐκ ἤδει περὶ τοῦ υἱοῦ. ῥητέον οὖν ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ σωματικῶς λαμβανόμενοι ἀνθρωποειδῶς ἐφίστανται, ἀθανασία μόνη διαφέροντες τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δ' αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεισιν. 25

τὸ βριήπυος οὕτως ἐγένετο. ἦπυος ὡς γῆρυος, μελίγηρυος, ἔπειτα γενικῆ βριήπυος, ἥτις εἰς εὐθείαν μετέστη, ὁ βριήπυος· οὐ γὰρ ἄηθες γενικὰς ἀναπέμπεσθαι εἰς εὐθείας, καὶ μάλιστα παρὰ τῷ ποιητῇ. διὸ καὶ προπαροξύνει αὐτὸ ἡ συνῆθεια. ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ θ' τῆς καθόλου. 30

541. *οὕτως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ἰ. ἔνιοι δὲ Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.

542. τὴν οἱ ὀρθοτονητέον· μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον.

2. ὁμηλικίην σὺν τῷ ὄνοματι] ὁμηλική
σὺν τῷ ἰ Cobetus.
15. γύαλα Bekkerus] γυῖα

22. *οὐδέπω] οὐδέποτε
25. ἐνέχονται Cobetus] ἐρέχονται

557. * οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας] ὅτι πτώσις ἤλλακται δοτική ἀντι γενικῆς οὐδὲ αὐτοῦ τὸ ἔγχος.

563. * κυανοχαίτα] ὅτι ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης.

564. * σκῶλος] ὅτι ἄπαξ ὁ σκῶλος.

* ἀκάνθης εἶδος ὁ σκῶλος, ἢ πυρωθεῖσα εὐτονος γίνεται.

σκῶλον τὸν σκόλοπα· οἱ γὰρ ἄγροικοὶ ἀποξύνοντες τὰ ξύλα πυρακτοῦσι τὸ ἄκρον, ὅπως πιληθὲν εἴη στερρότερον· χρωῖνται δὲ αὐτῷ ἀντὶ αἰχμῆς. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ δόρυ οὐ σφόδρα τὴν δύναμιν ἐνεργὸν εἶχεν, ἔμεινε, φησὶν, ἐπὶ τοσοῦτον διελθὼν ὅσον καὶ σκῶλος περοῆσαι δύναται.

569. * Ἄρης] ὁ πόλεμος κυρίως, δι' ὃν ἡ τρώσις.

570. * ἐν ἄλλῳ ὁ δὲ σχόμενος.

575. * ὅτι πτώσις ἤλλακται ἀντὶ τοῦ τοῦ δὲ σκότος ὅσσε.

577. Ἐθρῆκίῳ] μόνου γὰρ ἐν βαρβάροις οἱ Ἐθρᾶκες μεγίστοις ξίφεσι χρωῖνται. ἢ οὖν ἀπὸ τοῦ ἐπικουρικοῦ τῶν Ἐθρακῶν εἶχεν λαβῶν, ἢ μετεπέμψατο ὡς καλλιστεῦον· οἱ δὲ τῇ καλουμένῃ ῥομφαίᾳ.

583. τόξου πῆχυν ἀνεῖλκεν] οἱ μὲν κατὰ Δωριέας τὴν νευρὰν, οἱ δὲ τὸ κέρας· οἱ δὲ τῷ πῆχει τὸ τόξον εἶλκεν.

584. * ὀμαρτήτην] Ἀρίσταρχος ὀμαρτήτην ὡς τμηθῆν.

τὸ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην] ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἐλένου ὕστερον εἰπὼν ἀπ' αὐτοῦ ἤρξατο εἰπὼν “Πριαμίδης μὲν ἔπειτα,” πρὸς τὸ δεύτερον.

586. Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος] ὅτι τὸ ἔπειτὰ ἐστὶ μετὰ ταῦτα, πρὸς τὸ “Φοῖνιξ μὲν πρότιστα, αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας” (Π. 9, 168). οὐκ ἔστι νῦν ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δή· ἅμα γὰρ ἔπεμψεν ὁ μὲν τὸν οἰστὸν, ὁ δὲ τὸ δόρυ.

588. πτύοφιν] πτύου. πτύου δὲ ἐστὶν ἐν ᾧ τὰ ἠλοημένα γεννήματα ἀναβάλλουσι χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου. ὁ δὲ τύπος παραγωγῆ· τῇ φῖ παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς. “ἢ ἐπὶ δεξιόφιν” (308)· ἔστι γὰρ ἢ ἐπὶ τὰ δεξιά· ἢ ἐπ' εὐθείας· Ἡσίοδος (Ο. 214) “ὀδὸς δ' 30

5. * ὁ σκῶλος] ἢ σκῶλος
 7. * στερρότερον] στερεώτερον
 8. * αὐτῷ] αὐτὸ
 14. * μόνου] μόνους
 15. * εἶχεν] ἔχειν
 17. Δωριέας (δοριέας Α)] * Δωριεῖς
 21. εἰπὼν delet Friedlaenderus

- et addit ἀπαντῶν post πρὸς τὸ δεύτερον.
 25. ὁ—ὁ Vill.] οἱ—οἱ
 26. ἠλοημένα Bastius ad Greg. p. 905] ἠλωμένα
 27. * παραγωγῇ] παράγωγος
 28. κατὰ Vill.] μετὰ

ἐτέρηφι παρελθεῖν” ἔστι γὰρ ἑτέρα ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἰλκμῶν ὁ μελεπωὺς οὕτως “Μῶσα Διὸς θύγατερ ὀραναίφει λίγ’ αἰείσομαι” ἔστι γὰρ οὐρανια.

πτύφιν] τινὲς τὰ μὲν σιδηρᾶ πτύα, τὰ δὲ ξύλινα καὶ τρόπον χειρὸς ἔχοντα, οἷς καὶ τὴν γῆν μεταβάλλουσι, θρίνακᾶς φασι. 5 παρὰ δὲ Ἀττικοῖς πτύα.

589. θρώσκωσιν κύαμοι] περιφερεῖς γὰρ ἄντες ῥῶν τῶν πυρῶν ἀφάλλονται.

594 τὴν βάλεν ἧ ῥ’ ἔχε] οὕτως, ἧ ῥ’ ἔχε τῶρον μετὰ τοῦ ἰ, αἰ Ἀριστάρχου ἔστι γὰρ, καθ’ ὃ μέρος κατεῖχε, ὡς ἐπὶ τοῦ “ἧ 10 ῥ’ ἴδε γυμνοθέτα” (Π. 12, 389). τινὲς δὲ ἄνευ τοῦ ἰ γράφοντες ἐφ’ ὅλης τῆς χειρὸς δέχονται τὸ λεγόμενον, τὴν κατέχουσιν τὸ τῶρον χεῖρα.

599. * εὐστρόφει] Ἀρίσταρχος εὐστρεφεῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐστρεφῆς. 15

608. * ἔσχεθε] γρ. ἔσχετο.

609. * Ζηνοδοτος μέγα δ’ ἤλπετο νίκην.

610. ξίφος ἀργυρόηλον] ὅτι Ζηνοδοτος γράφει χεῖρεςσι μάχαιραν. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Ὀμηρος τὴν παραξιφίδα μάχαιραν καλεῖ, τὸ δὲ πολεμιστήριον ξίφος. 20

613. * ἐφίκεντο] οὕτως Ἀρίσταρχος ἄλλοι δὲ ἀφίκεσθον, Ἀριστοφάνης δὲ ἀφικέσθην.

617. οὕτως πέσον αἰ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ ὀ, ὡς ἐκεῖ “ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον” (Π. 12, 159).

622. ἄλλης μὲν λώβης] τοῖς εἰς ἐμὲ ὑμῖν πεπραγμένοις ἄλλο 25 μὲν οὐδὲν ἐνδεῖ τῶν αἰσχρῶν.

* τοῦτο ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον λείπει γὰρ τὸ ἐστὲ ἢ τὸ ἐσμέν.

5. μεταβάλλουσι] * μεταβάλλουσι καὶ τοὺς ἀστάχιας ἀναρίπτουσι

6. * πτύα] πτύα

7. * πυρῶν] πυλλῶν (sic)

9. In marg. inter. οὕτως Ἀρίσταρχος ἧ ῥ’ ἔχε, καθ’ ὃ μέρος κατεῖχε.

14. εὐστρεφῆς] εὐστρεφῆς

Versui proximo (600) adscriptum in marg. inter. ἔφερε τῶ Ἀγῆρορι, quod, ut aliae multae huiusmodi annotationes breves,

glossematis interlinearibus potius annumerandum quam scholiis.

22. ἀφικέσθην] * ἐφικέσθην ut Nauckius Aristoph. p. 36.

23. In marg. inter. οὕτω διὰ τοῦ ὀ ὀ (sic) πέσον

25. ἄλλο Bekkerus] ἄλλο

27. ἐστὲ] εἰστέων (sic). Porro in marg. inter. λ’ ἐχουσὲ τὸ πλήρες εὐ (sic).

623. ὅτι πρὸς τὴν λώβην μόνην ἀπαντήσας ἐπήνεγκεν ἦν ἐμέ
λωβήσασθε.

ἡ μὲν συνθήβεια πάλιν συνάπτει ἕως τοῦ κύνες· δύναται δὲ καθ'
ἑαυτὸ λέγεσθαι μόνον τὸ κακαὶ κύνες, καὶ μᾶλλον γε τὸν σχετλι-
ασμὸν ἐμφαίνει.

5

626. οἷ μιν κουριδίην] πρὸς τὴν κουριδίαν, ὡς ἐκ παρθενίας αὐτῆν·
ἔσχεν ὁ Μενέλαος, καὶ οὐκ οἶδε τὰ περὶ τῆς Θησέως ἀρπαγῆς.

* καὶ κτήματα πάντα] ἐν ἄλλῳ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῆ.

627. μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες] ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει
μάψ οἴχεσθον ἄγοντες. καὶ τὸ δυϊκὸν συγχεῖται ἐπὶ πολλῶν 10
τασσόμενον· καὶ ἠγγνόηκεν ὅτι ἀναγωγὴν καλεῖ τὸν ἐκ Πελοποννήσου
εἰς Τροίαν πλοῦν.

φιλέεσθε παρ' αὐτῆ] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ διὰ τοῦ ἔ.

629. ἦρωας Ἀχαιοῦς] ὅτι σαφῶς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἦρωας
καλεῖ, πρὸς Ἴστρον λέγοντα μόνους τοὺς βασιλεῖς ἦρωας λέγεσθαι 15
ὑφ' Ὀμήρου.

638. ὁ νοῦς· πᾶς τις, φησὶ, τῶν τερπνῶν βούλεται κορεσθῆναι ἢ
τοῦ πολέμου, οἱ δὲ Τρῶες οὐχ οὕτως.

643. * πρὸς τὴν περὶ τοῦ Πυλαιμένους ζήτησιν.

649. * ὅτι πτώσις ἠλλακται, χροῖα ἀντὶ τοῦ χρωτός.

20

653. * κατ' αἴθι] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφές.

657. ἐς δίφρον ἀνέσαντες] Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ πρὸς
Ζηνόδοτον ἐς δίφρον ἀναθέντες.

* ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον·

658, 659. ἀχνύμενοι, μετὰ δὲ σφι—ποινὴ δ' οὔτις παιδός] ἀθετοῦν- 25
ται ἀμφότεροι, ὅτι πλανηθεῖς τις ἐκ τοῦ “ὅς ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο”
ἔταξεν αὐτοὺς, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὀδύρηται. οὐ λέγει δὲ νῦν
ἔπετο, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς πατρίδος παρεγίνετο. διὸ καὶ
πρόσκειται τὸ “ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο.” εἰ δὲ μένοιεν οἱ
στίχοι οὔτοι, νοητέον ὁμωνυμίαν εἶναι.

30

Ζητεῖται πῶς ἀνωτέρω (Il. 5, 576) ἀνηρημένος ὑπὸ Μενελάου ὁ
Πυλαιμένης τὰ νῦν δύναται ἀκολουθεῖν τῷ παιδὶ καὶ κλαίειν. ἔστι

5. Post hoc scholion legitur
lemma (v. 625) ξεινίου δε τε ποτ'
ἔμμι διαφθέρσει πόλιν ἀπὴν, sed
scholion ipsum excidit.

6. πρὸς Bekk.] ὅτι πρὸς

ὡς] ὅτι Friedlaenderus.

13. παρ'] περ. Duplex fuit
scriptura, παρ' vel περ.

19. περὶ τοῦ Πυλαιμένους] V. ad
vol. I p. 1, 7. 133, II. 184, 2.

δὲ λέγειν ὅτι δύο Πυλαιμένεις Παφλαγόνων ἡγεμόνας συνίστησιν ὁ ποιητής, ὡς Αἴαντας δύο καὶ Εὐρυβάτας δύο κήρυκας, τὸν μὲν Ἀγαμέμνωνος, τὸν δὲ Ὀδυσσεύς. ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι “ μετὰ δ’ οὐ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.”

659. ποιῆ δ’ οὐ τις παιδὸς ἐγένετο τεθνηῶτος] ἐπεὶ οὐχ ὁ πατὴρ 5
τιμωρεῖ αὐτῶ, ἀλλ’ ὁ Ἀλέξανδρος χαλεπήνας ὑπὲρ τοῦ ἀνηρημένου
Εὐχύνωρα τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.

663. ὅτι δισσὰς εἰμαρμέναις ὑποτίθεται τοῦ Εὐχύνωρος, καθάπερ
καὶ ἐπ’ Ἀχιλλεύς (Π: 9, 411) “ διχθαδίας κῆρας φερέμεν.”

669. *θωήν] νῦν τὴν μέμψιν.

10

674. βραχὺ διασταλτέον, Διὶ φίλος· διὰ μέσου γὰρ ἔστι τὸ
οὐδέ τι ἦδη.

681. Αἴαντός τε νέες] ὅτι τοῦ Λοκροῦ λέγει Αἴαντος· ὁὔτος γὰρ
πλησίον ἐνεώλκει τοῦ Πρωτεσιλάου. πρὸς τὰ περὶ τοῦ ναυστάθμου.

683. τεῖχος χθαμαλώτατον ἀντὶ τοῦ χθαμαλόν, ὡς “ ἀκρό- 15
τατον δ’ ἄρ’ οἰστός” (Π. 4, 139)· ἦν δὲ χθαμαλὸν διὰ τὸ ἀφηρηθῆσαι
τῆς ἐπάλλξεως ὑπὸ Σαρπηδόου, ἢ ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολυανδρίου,
ὡς ἠπειγμένως ποιήσαντες οὐκ ἔξωμάλισαν αὐτό· διὸ καὶ ἡ ὑπέρ-
βασίς τοῖς βαρβάροις δυνατὴ γέγονεν.

684. ζαχρηεῖς] λίαν ἐπιβαροῦντες, παρὰ τὸ χραύειν.

20

685. Ἴαονες] οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Φθιώται οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, Φθῖοι
δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ καὶ Φιλοκτήτῃ.

687. σπουδῆ ἐπαΐσσοντα] ὅτι τὸ σπουδῆ ἀντὶ τοῦ μόγισ καὶ
δυσέργως ἀπὸ τῶν νεῶν αὐτὸν ἀπεῖργον.

692. ὅτι ἐν ἄλλοις οὐ νοῶν Ζηνοδοτος ὅτι Μέγης Φυλέως ἔστι, 25
γράφει “ Φυλείδην τε Μέγην τε” (Π. 19, 239).

*οὕτως Μέγης, ἔξω τοῦ τε· οὗτος γὰρ ἔστι Φυλείδης.

693. Φθίων ὡς Χίων, βαρυτόνως· καὶ γὰρ Φθῖοι ὡς Χῖοι·
“ Λοκροὶ καὶ Φθῖοι” (686).

694. ὅτι σαφῶς Ὀϊλεύς σὺν τῶ ὄ· πρόκειται γὰρ ἄρθρον, ὁ μὲν 30
νόθος υἱός. πρὸς Ζηνοδοτον γράφοντα (Π. 12, 365) “ ἀλλ’ οὐκ
Ἰλιάδῃ.”

5. *οὐχ ὁ—ἀλλ’] om.

16. *ἦν] ἦτοι

*χθαμαλόν] om.

23. Diple prae fixa.

24. ἀπείργον Bekk.] ἀπείργων

27. οὗτος Cobetus] οὐ

32. Ἰλιάδῃ] Ἰλιάδην

697. *ὅτι σὺν τῷ ὄ 'Οϊλεύς.
702. *ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος] Ζηνόδοτος χάζετ' ἀπ' Αἴαντος.
705. *χωρὶς τοῦ ν, ἀνεκηκίει, καὶ διὰ τοῦ ἰ.
707. ἰεμένω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἰεμένους· τὸ γὰρ ἰεμένω ὀρθὴν καὶ αἰ-
τιατικὴν σημαίνει, καὶ ὅτι τέμει ἀντὶ τοῦ τέμνη. 5
- τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης] τέλσον ὡς χέρσον· γέγονε δὲ κατὰ
μεταβολὴν, παρὰ τὸ τέλος, πλεονάσαντος τοῦ σ̄.
712. οὐδ' ἄρ' 'Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀλλ'
οὐκ 'Ιλιάδῃ. ὁ δὲ Ὁμηρος σὺν τῷ ὄ λέγει 'Οἰλιάδης.
713. *σφι] οὕτως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ἰ, σφι· Ἀριστο- 10
φάνης δὲ σὺν τῷ ν.
724. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.
725. *ὅτι ἐλλείπει ἢ πρὸς, πρὸς Ἐκτορα.
727. οὐνεκά τοι περὶ δῶκε] τὸ περὶ ἀντὶ τοῦ περισσῶς· τὸ δὲ
δῶκε περιπερισπαστέον. 15
- *τοῦτο ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· λέγει δὲ ἐν ὑποκρίσει
ἔρωτων.
731. ἐν ἄλλῃ καὶ οὕτως “ ἄλλῃ δ' ὄρχηστὺν, ἐτέρῃ κίθαρην καὶ
αἰοιδὴν.”
733. *πολλοί] Ἀριστοφάνης πολλόν. 20
734. περισπαστέον τὸ πολεῖς ὡς ταχεῖς, ὁμοίως τῷ “ πολεῖς
ὀλέσαντ' αἰζήους ” (Π. 15, 66). τοῦτο δὲ φημι, ἐπεὶ τινες βούλονται
ἔνεκα ἐμφάσεως μείζονος βαρυτόνως ἀναγινώσκειν, οἷς μάχεται καὶ
ἡ ὀρθογραφία ἢ κατ' Ἰωνας. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι κατὰ συναλοιφήν ἐκ-
ληπτέον, ἵνα διαιρηθῆται, μάλιστα δέ κε αὐτός. 25
736. πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος] ὅτι στέφανον ἡρωϊκὸν πρόσ-
ωπον ὠνόμακε διὰ τῶν γενομένων αὐτῶν· οὔτε γὰρ οἱ τῆς Πηνελόπης
μνηστῆρες οὔθ' οἱ Φαίακες οὔθ' οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐστέφοντο. ἀλλ'
ἴσως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐμπλοκὴν στεφάνης διὰ τὸ κυκλοτερές
εἶρηται. 30

3. ἀνεκηκίει] Hoc ineptum est.
Duplex notatur scriptura, altera
ἀνακηκίει, altera ἀνεκίειεν. In textu
codicis est ἀνεκίειει.

4. ἰεμένω et ἰεμενους sine spiritu
in A.

18. Hoc scholion manus rec.
legitur in ima pagina.

25. κε Lehrsium] καί. In textu
δέ κ' αὐτός.

27. διὰ] οὐδέποτε δὲ χρωμένους
εἰσήγαγε διὰ Lehrsium.

740. *ὅτι ἀρίστους τοὺς ἀριστέας, πρὸς τὸ “οὐνεκ’ ἀριστος ἔην” (Π. 2, 580).

745. μὴ τὸ χθιζόν] ὅτι μεταφορικῶς χθιζὸν χρεῖος τῷ ἴσφ σταθμῷ ἀποκαταστήσωσι, τουτέστι μὴ δὲ ἡμεῖς ἐλάβομεν χθὲς νικῶντες, σήμερον εἰσπράξωσιν. 5

ἄλλως. μὴ πως τὴν χθεσινὴν ἤτταν ἀποδώσουσιν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες, ὥσπερ σταθμῷ δεδανεικότες. μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τὰ παραπλήσια.

752. *εἰς τὸ καταπονούμενον μέρος. 10

754. ὅτι νιφόνετα τὰ ὄρη. καὶ Ὀλυμπος τοιγαροῦν ὄρος· νιφόεις γὰρ λέγεται (Π. 18, 615).

759. Ἐρτάκου ὡς θυλάκου· τὰ γὰρ εἰς κὸς λήγοντα τρισύλλαβα, τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν ἔχοντα, προπαροξύνεται, Λάμφακος Ῥύνδακος· “Ῥύνδακον ἀμφὶ βαθύ- 15 σχοιον.” οὕτως οὖν καὶ Ἐρτακος.

761. τοὺς δ’ εὖρ’ οὐκέτι πάμπαν] ὅτι συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν τετρωμένων καὶ τῶν ἀπολωλότων· οὐ πάμπαν μὲν γὰρ ἀπήμονες οἱ τραυματαῖαι, οὐκ ἀνόλεθροι δὲ οἱ τετελευτηκότες.

764. βεβλημένοι οὐτάμενοί τε] ἀντὶ τοῦ οἱ μὲν ἀπὸ μήκους 20 βεβλημένοι δόρατι ἢ ἰφῷ, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγύς τετρωμένοι ξίφει ἢ τινι τοιούτῳ.

*ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐβέβληντο, οἱ δὲ οὐτάμενοι ἦσαν.

765. *ὅτι τοῦ ναυστάθμου τὰ ἀριστερὰ λέγει. 25

772. ἠθικῶς ὁ τοί ἐνταῦθα· οὐ γὰρ παρέλκει, ἀλλὰ ἔχει χώραν κυριωτάτην, ἐπεὶ καὶ τὸ ὄλον δι’ Ἀλέξανδρον πράττεται.

κατ’ ἄκρης] ἕως τῆς ἀκροπόλεως· τινὲς δὲ κρήης μονοσυλλάβως, ἐπεὶ καὶ κρήθην φησιν.

*κατὰ κρατός.

773. *ὅτι θηλυκῶς ἢ Ἴλιος, καὶ τὸ τοί παρέλκει· οὐ γὰρ αὐτῷ 30 μόνῳ ἦν ὄλεθρος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις.

*νῦν σοι ζήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.

777. *ὅτι τὸ μέλλω ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

1. πρὸς — ἔην] Haec aliena esse monet Friedlaenderus.

27. *πράττεται] πράττει

33. ζήσεται] ζώσεται

782. ὅτι συλληπτικῶς τὸ τῷ ἐτέρῳ συμβεβηκὸς ἐπ' ἀμφοτέρων τέταχεν οὐ γὰρ ἀμφοτέροι ἐτύπησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἐιλενος ἐβλήθη, ὁ δὲ Δηΐφοβος ἐτύπη.

785. * οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ μεμαῶτες.

786. * ἀλκῆς] ἀντὶ τοῦ ἀλεξήσεως καὶ βοηθείας.

787. πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν] τὸ ἐξῆς, οὐκ ἔστι πολεμίζειν τὸ δὲ ἐσσύμενον διὰ μέσου. οὕτως οὖν διορθωτέον διαστολῇ ἐκατέρωθεν.

791. Ὀρθαῖον ὡς Ἀλκαῖον, ἐπεὶ, φησὶ, τὰ διὰ τοῦ αἰος τρι-
 σύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, 10
 προπερισπᾶσθαι θέλει, χερσαῖος ὄρφναῖος ἐρσαῖος ἀρχαῖος Ἀρναῖος
 Τρικκαῖος Ἑρμαῖος ὅθεν τὸ Ἑρμαῖον κᾶρα παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ δὲ
 “ὄθι θ' Ἑρμαιοσ λόφος ἐστίν” (Od. 16, 471) ὡς εἰς ἰδιότητα. καὶ
 τὸ ἐπὶ τοῦ κυρίου πρὸς ἀντιδιαστολὴν διάφορον τόνον ἀνεδέξατο, ὡς
 Ἀθηναῖος καὶ Ἀθήναιος, ἀγοραῖος καὶ ἀγόραιος. οὕτως οὖν καὶ Ὀρ- 15
 θαῖος προπερισπωμένως ἀναγνωστέον οὐδεμία γὰρ ἀντιδιαστολὴ ἐπὶ
 τοῦ ὀνόματος κεχώρηκεν.

793. ὅτι ἀμοιβοὶ οἱ διαδεξάμενοι τοὺς ἔμπροσθεν παραγενο-
 μένους ἐπικούρους, ἦτοι οἱ ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξεως παραγεγο-
 νότες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσὶν ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐ- 20
 τοῖς πολιτῶν διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνύεσθαι οἱ
 πρῶτοι, κεκμηκότες κατὰ μάχην, ἰσαριθμῶν αὐτοῖς ἄλλων ἀποστελ-
 λομένων ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκός. ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ οἱ ἀμοι-
 βὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξίν
 (Π. 3, 188). ἐπιφέρει γὰρ “ἦοι τῇ προτέρᾳ” λέγει γὰρ ἐν τῷ 25
 καταλόγῳ “Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἤγε καὶ Ἀσκάκιος θεοειδής” (Π.
 2, 861). οἷον ἀμοιβοὶ πεζοί· διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ποδῶν γίνε-
 ται ἢ τῶν πεζῶν ἔφοδος.

797. * οὕτως μετὰ τοῦ συνδέσμου, θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ.

4. δὲ μεμαῶτες] δ' ἐμμεμαῶτες Cobetus. Nam quod nunc in textu legatur δ' ἐμμεμαῶτες male legi pro δὲ μεμαῶτες, quae Aristarchi sit scriptura.

12. Ἑρμαῖον κᾶρα παρὰ Σοφοκλεῖ] Apud Sophoclem Phil. 1459 Ἑρμαῖον ὄρος legitur. Sed fortasse

alium locum in mente habuit scholiasta, ubi Ἑρμαῖον κᾶρα pro Ἑρμῆς dictum erat, ut monet Lehrsius.

13. θ' Cobetus] δ'

27. * οἶον] οἶοι

* πεζοί] om.

28. * ἦ] om.

799. διασταλτέον βραχὺ φαληριόωντα καὶ ἄλλα· στικτέον δὲ αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

803. πρὸ ἔθεν] ὁμοίως τῷ ἀπὸ ἔθεν (Π. 6, 62) ἀναγνωστέον κατ' ὀρθὴν τάσιν. προείρηται δὲ περὶ τῆς ἀντωνυμίας.

808. ὅτι Ζηνοδοτος ὑποτάσσει “λίην γάρ σφι πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσει πολλῶν.” τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν προκειμένων δηλοῦται. καὶ ὁ Ἀρίσταρχος περὶ τοῦ στίχου οὕτως λέγει ὅτι ἐν τοῖς Ζηνοδοτείαις ἐφέρετο.

809. βιβιάσθων] Τυραννίων περισπᾶ, οὐχ ἰγίως· ὁ γὰρ χαρακτήρ βαρεῖαν τάσιν ἀπαιτεῖ, εἴτε ἀπὸ τοῦ βιβῶ βιβάθω γενομένου τοῦ ῥήματος, περιπλεονάσαντος τοῦ σ, ὡς φησι Φιλόξενος, εἴτε ἀπὸ ὀνόματος τοῦ βιβαστός βιβιάσθων ὡς αἰστός αἰσθων· γίνεται γὰρ τινα ἀπὸ τῶν εἰς τος κατὰ μεταβολὴν τοῦ τέλους εἰς θω βαρύτονον ῥήματα, ἐγερός ἐγέρθω, ἐρεκτός ἐρέχθω, αἰστός αἰσθων· οὕτως καὶ παρὰ τὸ βιβαστός βιβιάσθων. παραιτητέον δὲ καὶ τοὺς ὀξύνοντας· ὡς 15 δευτέρον ἀόριστον.

810. * Ἀρίσταρχος αὐτως· ἄλλοι δὲ οὕτως.

820. * ὅτι ἐλλείπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου.

824. βουγαίε] τὴν γῆν ἐργαζόμενε βοῦ, διὰ τὸ δυσκίνητον καὶ μὴ δρομικόν, ὡς Ἀχιλλεὺς, καὶ μέγα τοῦ σώματος. ἢ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι 20 γαίων, ὃ ἐστὶ γαυριῶν. οἱ δὲ βουκάϊε, ὃ ἐστὶν ἀγροῖκε βοῦ. Νίκανδρος δὲ φησὶν ὅτι Δουλιγιῶται καὶ Σάμιοι τοὺς ἐσθίοντας τὸ γάλα, μηδὲν δὲ ἰσχύοντας, βουγαίους καλοῦσιν.

Ζηνοδοτος βουγαίε διὰ τοῦ ἦ· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾠ, τάχα ἐπεὶ γαίων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ποιητὴς λέγει. 25

830. * σημείωσαι τὸν χροῶ.

832. * ἐπί] ἐν ἄλλῃ παρὰ νηυσίν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς. 30

ΕΙΣ ΤΗΝ Ξ.

1. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχῆ] σφόδρα συνετῶς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸν λογισμόν. δηλοῖ δὲ ὡς οὐδὲ ἡ χρεία τῶν ἠδέων κατὰ τὴν δίαιταν τοῖς σπουδαίοις ἐμποδῶν πρὸς ἐπίσκεψιν γίνεται. ἐξήτληται δὲ πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει 5 χρόνον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς Λ. καὶ ῥητέον ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' Ὅμηρος κατὰ παρέκβασιν ἀπαγγέλλει τὰς πράξεις, βουλευθεὶς τε ἐπὶ τὸν Νέστορα μεταβῆναι, πάλιν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο ἀφ' ἧσπερ αὐτὸν καὶ κατέλιπε ποι-
οῦντα.

10

στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· ὁ γὰρ λόγος, Νέστορα δὲ καίπερ πίνοντα ὅμως οὐκ ἔλαθεν ἡ βοή· πρὸς ἄλλοις γὰρ ἡ τοῦ πίνοντος ψυχῆ. ἀπρεπὲς δὲ τινες οἰηθέντες εἶναι καὶ οὐ κατὰ πρεσ-
βύτην τὸ πίνειν, ἐπὶ τὸ ἰαχῆ στίξαντες τὰ ἐξῆς συνάπτουσι, πίνοντά περ ἔμπης ἀλλ' Ἀσκληπιάδην. πρὸς δὲ τῷ μὴ εἶναι 15 Ὅμηρικὸν τὸ ὑπερβατὸν, καὶ τὸ περὶ τοῦ Μαχάονος ἄτοπον, περὶ οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐζητεῖτο εἰ δεόντως τετραμένους οἶνον προσεφέρετο. βελτίων οὖν ἡ συνήθης ἀνάγνωσις.

σημαίνει καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως μαθόντα παραπέμψασθαι, ὡς τὸ
“καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης λαθόμην” ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (12, 226). 20

3. τὸ ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ὑπάρ-
χοντος, ὡς “ἔσται γέρων ὄδε,” τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς τὸ “γενή-
σεται παῖς.”

5. πῖνε] ἀντὶ τοῦ πῖθι, ὡς τὸ “διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων” (Π.
10, 199) ἀντὶ τοῦ πεσόντων. 25

7. βρότον] ὅτι οὐ πᾶν αἷμα βρότος, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ βροτοῦ πεφο-
νευμένον. τὴν δὲ πρόθεσιν ἀναστρεπτέον· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶν ἀπο-
λούση.

8. ὅτι τὸ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ὅτι περιωπῆ τόπος ἐξ
οὗ περιόφεται τις πάντα. καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα (Π. 10, 11) νοητέον 30
προεληλυθέναι ἐπὶ τινα τοιοῦτον τόπον, ἵνα ἴδῃ τὰ τῶν Τρώων πυρά.

2. σφόδρα] * Πορφυρίου. σφόδρα

6. * χρόνον] om.

8. * τε] δε

15. τῷ Bekkerus] τὸ

22. * ὄδε] ὄδε

* τοῦ] om.

* ὡς τὸ] om.

25. * ἀντὶ] ἀλλ' ἀντὶ

11. ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο] πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται κεχρη-
 μένος τῇ χρυσοῦ ἀσπίδι· προεῖρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ ποιητής, ἀλλ'
 ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται, ὄφρα λάβοιμεν ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς
 νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει, πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν”
 (Π. 8, 191).

5

13. ὅτι οὐ κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐκτὸς τῆς κλισίας ἔσται, ἀλλ' ἐπὶ
 τὴν περιωπὴν προῆλθεν.

15. ἐρέριπτο] ἔστι βῆμα ἐρίπτω, σημαῖνον τὸ πίπτω “ἤριπε δ'
 ὡς ὅτε τις δρῦς ἢ ἀχρωεῖς” (Π. 13, 389). σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατα-
 βάλλω “ρεῖ ὄχθας βαθείας ποσσὶν ἐρίπτων” (Π. 15, 356) ἀντὶ
 τοῦ καταρίπτων καὶ καταβάλλον. οὗ γίνεται παθητικὸν ἐρίπτομαι
 ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι, καὶ ἤριμμαι παρακείμενος, καὶ ἠρίμμη
 ὑπερσυντέλικος, ἤριψο ἤριπτο, καὶ Ἀττικὸς διπλασιασμὸς ἐρήριπτο,
 καὶ κατὰ συστολὴν ἐρέριπτο.

16. * πορφύρη] ἐν τῇ Ζηνοδότου πορφύρει διὰ τῆς εἰ.

15

ὡς δ' ὅτε πορφύρη] ὅτι πορφύρη μελανίζη. εἶωθε δὲ, ὅταν ἀρ-
 χὴν λαμβάνη κινήματος ἢ θάλασσα, μελανίζειν διὸ μεταφέρει ἐπὶ
 τοὺς κατὰ ψυχὴν μεριμῶντας καὶ ταρασσομένους. καὶ ὅτι κωφὸν
 λέγει τῷ ἀφώνῳ καὶ μηδέπω καχλάζοντι καὶ ἀποτελοῦντι ἡχὴν· μη-
 δέπω γὰρ ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος τὸ κύμα ἤρεμεῖ.

20

18. * οὕτως οὐδ' ἄρα τε, διὰ τοῦ τε, αἰ Ἀριστάρχου.

20. δαιζόμενος κατὰ θυμὸν] διχῆ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τὸν
 λογισμὸν, τουτέστιν ἐπὶ πολλὰ τὸν λογισμὸν μεταφέρων καὶ δια-
 σκοπούμενος.

21. διχθαδί] τὸ πλήρες ἐστὶ διχθαδία, ὡσπερ καὶ Ἀρίσταρχος
 βούλεται. διὸ τὴν χθα συλλαβὴν ὀξυτονητέον. παραιτητέον δὲ τοὺς
 βουλομένους εἶναι “διχθαδίη μεθ' ὄμιλον” καὶ τὴν δι συλλαβὴν
 ὀξύνοντας.

25. λάκε] ὅτι οἱ μὲν ἠλλάχθαι τὸν χρόνον, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔλλακε,
 ἐνδεία τοῦ εἶ (“ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις” Π. 21, 441) καὶ Ἰωνικῆ 30

8. ἐρίπτω — ἐρίπτων — ἐρίπτομαι]
 Recta scriptura est ἐρείτω.

16. μελανίζη Vill.] μελανίζει

27. διχθαδίη] διχθαδίην ἢ

δε] διή

29. ὅτι addidit Vill. In marg.
 inter.

ο ἔναχρ (uno ductu) σῆ

β λ^ε (i. e. βούλεται) δὲ

νῦν ἀντὶ τοῦ ἐλελήκει

ἔλλακε] ἔλλακε

30. ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις] Ηασο

aliena, ut monet Friedl.

συστολή τοῦ ἦ εἰς ᾠ λάκε. ὠνοματοπεποιήται δέ. ὄθεν καὶ ἡ λακίς.

28. *ὅτι συλληπτικῶς εἶρηκε βεβλήατο καὶ ἐπὶ τῶν οὐτασμένων.

32. προπαροξυτονητέον τὸ πρύμνησιν· Κράτης μέντοι προπερισπᾶ, ἀκούων ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις, πλανηθεὶς ἐκ τοῦ “ τὰς γὰρ πρώτας 5 πεδιόνδε εἴρυσαν.” ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ ποιητῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πρυμνὸν οὐ τίθησιν ἐπὶ διεστῶτος σώματος, ἀλλ’ ἐπὶ ἠνωμένου “ πρυμνὸν ἵπὲρ θέναρος” (Π. 5, 339)· “ τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν γλώσσαν πρυμνήν τάμε” (ib. 292)· “ πρυμνήν ἐκτάμνοντες” (Π. 12, 149).

35. προκρόσσας ἔρυσαν] στί προκρόσσας τὰς κλιμακῆδόν 10 νενεωκλημένας ἐτέρας πρὸ ἐτέρων, ὥστε θεατροειδῆς φαίνεσθαι τὸ νεώλκιον· κρόσσαι γὰρ αἱ κλίμακες.

36. *μακρόν] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, μακρόν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης πολλόν.

ὅσον συνεέργαθον ἄκραι] ὅσον ἦν διάστημα, ὅσον συνέκλειον καὶ 15 συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ἑλλησπόντου ἄκραι, τὸ Ροίτειον καὶ τὸ Σίγειον.

37. ἀψείοντες] τὸ ἀψείοντες ὁμοίως τῷ “ οἱ δὲ κακκείοντες” (Π. 1, 606). ἡ δὲ παραγωγή αὕτη ἡ διὰ τοῦ εἰῶ γίνεται ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων, ὀκνῶ ὀκνεῖω, ῥιγείω θαλπείω πολεμησεῖω βρωσεῖω. κλίνεται δὲ ἕως παρατατικῆς, ἀπὸ δὲ παρακειμένου οὐκέτι· ἔνθεν καὶ 20 τοῦ “ Διὸς δ’ ἐτελείετο βουλή” (ib. 5) τοὺς ἐξῆς χρόνους οὐκ οἶδαμεν. ἔχει δὲ δηλούμενον τὰ τοιαῦτα τῶν ῥημάτων τοιοῦτον, ὡς αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, καὶ τὸ κακκείοντες κοιμητικῶς ἔχειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ἀψείοντες] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὀψαίοντες. εἴτε δὲ μετὰ πολὺν 25 χρόνον πορευόμενοι ἤθελεν ἀκούειν, εἴτε μετὰ πολὺν χρόνον ἀκούοντες, ψεῦδος· εὐθέως γὰρ ἀκούσαντες ὤρμησαν. καὶ τὸ ὀψά ἀνελλήμστον. οὕτω γὰρ εἶθε λέγειν, “ ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε” (Π. 7, 399). ἔστι δὲ τὸ ἀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ἀψείοντες] Ἀριστάρχος φησὶ Ζηνόδοτον γράφειν ὀψαίοντες. ὁ δ’ 30 ἐπιθέτης Πτολεμαῖος τῷ ῥ’ οἶγ’ οὐ ψαύοντες· καὶ λόγον φησὶν ἔχειν τὴν γραφήν.

38. ἔγγχει ἐρειδόμενοι] ὅτι οὐχ ἐνὶ πάντες ἐρειδόμενοι, καὶ ὅτι

1. τοῦ ἦ] τοῦ ἰ
3. καὶ ἐπὶ Lehrsius] καὶ om.
Conf. schol. v. 63 et 128.

11. πρὸ Lehrsius] πρὸς
16. *Ροίτειον καὶ τὸ Σίγειον] ῥύτιον
καὶ τὸ σίγιον

63. * βεβλημένον] ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οὐ γὰρ πάντες ἐβέβληντο.

67. διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, οἷς ἐπι καὶ ἦ ἐπι. οἷς ἐπι, τῇ τάφρῳ καὶ τῷ τείχει.

69. * μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν. 5

72. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου ὅτε διὰ τοῦ ε, καὶ ἔστιν ἀκόλουθον τῷ “ἦδεα γὰρ ὅτε πρόφρων” τὸ “οἶδα δὲ νῦν ὅτε.”

73. κυδάνει] βαρυτονητέον ὁμοίως τῷ “οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον” (Π. 9, 554).

75. ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ ἐπὶ τὸ εἰρύεται ἢ ἐπὶ τὸ θαλάσσης· καὶ ἀμφότεραι λόγον ἔχουσι. μᾶλλον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· οὐ γὰρ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, ἀλλ’ εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἐλκύσαι συμβουλεύει. ἐζήτηται δὲ πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀστρατήγως φυγεῖν προστάσσει τοῖς Ἑλλησι λέγων νῆες ὅσαι πῶται. ῥητέον οὖν ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων γινώσκων αὐτοὺς μὴ 15 φευξομένους διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἠδύναντο τοὺς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ δόξη παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ καθ’ ἑαυτὸν χρησίμου αἴτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι, τὸναντίον δὲ εὐνοίαν ἑαυτῷ πορίσεται διὰ τὸ πᾶν ὀτιοῦν αἰρεῖσθαι ποιεῖν καὶ ὑπομένειν καὶ τὴν ἐκ τῆς φυγῆς 20 ἀδοξίαν ἕνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.

78. νῆξ ἀβρότη] ὅτι ἦτοι κατὰ παράλειψιν τοῦ μ ἀντὶ τοῦ ἀμβρότη, ὄν ἀθάνατος· ἢ ἀβρότη, καθ’ ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

ἦν καὶ τῇ] ἐὰν ὄλωσ καὶ δι’ αὐτῆς.

81. * ἡ ἐ ἀλώη]. ἐλλείπει τὸ ἦ μείνας ἀλώη. 25

84. οὐλόμενέ] ὅτι τινὲς ἀποδεδώκασιν οὐλόμενε δεινέ· οὐ γὰρ ἂν λέγοι τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ὀδυσσεὺς ὀλέθρου· ἄξιε. οὐ δυσωπητέον μέντοι γε, ἀλλ’ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν περίστασιν ἀτεισιτέων ἐπ’ ὠφελείᾳ γὰρ λέγει τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. διὸ καὶ ἐπιφέρει “ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ 30 ἀργαλέη” (104).

89. * καλλείψειν] αἱ Ζηνοδότου ἐκπέρσειν, οὐ καλλείψειν. καὶ παρίστησιν ἦθος.

13. ἐζήτηται] * Πορφυρίου praefixum.

16. * ὅτι] om.

17. * αὐτοῖς] αὐτοὺς

19. * τοῦ] τοῦς.

91. *ὄν οὐ κεν ἀνὴρ γε—ἄγοιτο] ὄν οὐχ ἕτερος εἶποι.
92. *οὕτως ἐπίσταιτο.
95. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην] ἀθετεῖται, ὅτι εἰ μὲν ἀπεδέχετο αὐτὸν κατὰ τι, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, ἐνεχώρει καὶ τὸ ἐν ἄλλῳ τόπῳ δεόντως φέρεσθαι. Ζηνόδοτος δὲ γράφει νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ 5 φρένας. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ προηθέτει.
τὸ οἶον ἔειπες ἦτοι καθ' αὐτὸ νοητέον, ἢ ἢ θαυμαστικὸς ὁ λόγος, ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον, ἢ ἢ ὁ λόγος, νῦν δὲ παντελῶς ἐμεμψάμην σε οἶον εἶρηκας.
110. ἐγγὺς ἀνὴρ] ἐξήτληται διὰ τί νῦν Διομήδης συμβουλεύει καὶ 10 οὐ Νέστωρ. ῥητέον δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστὶν ἐπισχετικὸν, ἢ δὲ νεότης θαρσαλεωτέρα. ἄλλως τε καὶ Διομήδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ θαυμασθεὶς νῦν μᾶλλον τεθάρρηκε, καὶ προήρπακε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς λόγους.
111. *νῦν φθόνῳ φθονήσετε. 15
112. *οὕτως νεώτατος ὑπερθετικῶς ὠμολόγουν ἅπασαι.
114. ὅτι χυτὴ γῆ ἢ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἐπιχειομένη, οὐ καθολικῶς, ὡς μέλαινα καὶ φερέσβιος. Ζηνόδοτος δὲ ἠθέτει· παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ οὐκ ἦν. τὸ δὲ κάλυψε Ἰακῶς.
*καλύπτει] γράφεται κάλυψε. 20
116. *οὗτος ὁ στίχος μεταξὺ κεῖται· τὸ δὲ ἐξῆς Ἄγριος ἠδὲ Μέλας.
117. ἰππότηα Οἰνεὺς] ὅτι ἐλέγχονται οἱ τὸν ἰππότην ἀποδιδόντες φυγάδα· ὁ γὰρ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος.
118. *ἐμοῖο] οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ ἐμοῖο, οὐκ 25 ὀρθῶς.
119. ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε] ὅτι ὁ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ἰππότης ἄρα οὐ φυγάς, ἀλλ' ἰππικός. καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν· “ἰδὼν δ' ἰππηλάτα Κῆῦξ” ἀντὶ τοῦ ἰππικός.

3. Obelus cum asterisco prae-

fixus.
4. νῦν—φέρεσθαι] ἐνεχώρει, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, καὶ διὰ τὸ—φέρεσθαι Lehrsnius.

10. ἐξήτληται] *Πορφυρίου prae-

fixum.
12. *θαρσαλεωτέρα] θαρσαλεώ-

τερον

19. Ἰακῶς Schmidt. Did. p. 152]

ἰωνικῶς

21. ἐξῆς] τρεῖς παῖδες ἐξεγένοντο addit Friedl.

28. δὲ prius addidit Vill.

29. Κῆῦξ Bekkerus] κῆρυξ

* αὐτόθι] γράφεται καὶ αὐτοῦ, ὡς “ αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύ-
ξεται” (Π. 21, 322).

* μεῖνε] ἐν ἄλλῳ μίμνε.

120. εὐσχημόνως ὁ Διομήδης παρεσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς
φυγὴν Τυδεὺς γὰρ ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθου ἐαυτοῦ παιῖδας 5
ἔφυγεν. ἡ ἀληθεστέρα ἱστορία αὕτη. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως Αἰτωλὸς μὲν
ἦν τὸ γένος, ἀνδρείοτατος δὲ τῶν καθ’ αὐτὸν γενόμενος ἔτι νέος ὢν
ἐθεάσατο τὸν πατέρα διὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παιῖδων τῆς βασι-
λείας ἐκβαλλόμενος· διόπερ ἀναιρεῖ τούς τε ἀνεψιούς καὶ σὺν αὐ-
τοῖς ἀκουσίως τὸν ἀνεψιόν· φυγῶν δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον 10
βασιλέα τῆς χώρας καθαρσίῳν τε τυγχάνει πρὸς αὐτοῦ καὶ λαμ-
βάνει τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δηϊπύλην. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκίδει.

124. πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ’ ἔσκει] ὅτι πάντα τὰ τετράποδα, διὰ
τὸ ἑτέραν βᾶσιν ἔχειν πρὸ τῆς ὀπισθίας.

125. * μέλλετ’ ἀκουέμεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰοίκατε ἀκκοόεαι. 15
οὕτως αἱ Ἀριστάρχου εἰ ἑτεόν περ, ἢ ᾗ, ταῦτα δὲ ὑμᾶς εἰκὸς
εἶδεναι ἀκκοότας εἰ ἀληθῆ λέγω. αἱ δὲ δημῶδεις ὡς ἑτεόν περ.

128. καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη] καλῶς οὐχ ὁ Νέστωρ ταῦτα
φησιν, ἀλλ’ εἷς τῶν τετρωμένων. δεῖ δὲ πρὸς βραχὺ στίξαι εἰς τὸ
περ, εἶτα τὸ ἀνάγκη ἐπαγαγεῖν, ἢ ὥσπερ αἰτίαν τῆς ἐξόδου ἐπι- 20
φέρῃ τὴν περιεστῶσαν ἀνάγκη. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι συλληπτικῶς καὶ
ἐπὶ τῶν βεβλημένων οὐτάμενοι εἶρηκεν.

129. * ἐχώμεθα] ὅτι ἐλλείπει ἢ ἀπὸ πρόθεσις, ἀπεχώμεθα.

130. βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν τὸ ἐκ βελέων, ἢ ᾗ ἐκτὸς
βελέων, ὡς “ Ἐκτορα δ’ ἐκ βελέων.” 25

131. ἐνήσομεν τῶ πολέμῳ. οἱ δὲ ἀνήσομεν ἦτοι πείσομεν
“ ἀλλ’ ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναιο παιῖδ’ ἀΐδηλον” (Π. 5, 880). τὴν
δὲ ἀφορμὴν τῆς συμβουλίας ἀπὸ τῶν Νέστορος λόγων εἶληφεν.

135. * ὅτι Ζηνόδοτος οὐδ’ ἀλαδὸν σκοπιῖν.

136. ἀλλὰ μετ’ αὐτούς ἦλθε] ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει “ ἀντι- 30
θέφ Φοῖνικι ὀπάου Πηλείωνος.” οὐχ ἀρμόζουσι δὲ Φοῖνικι οἱ ἐπι-
φερόμενοι λόγοι. βέλτιον οὖν καθολικώτερον γέροντι ἀπεικᾶσθαι.

8. * ὑπὸ] ἀπὸ

12. Δηϊπύλην] διπύλην

16. In marg. inter. Ἀρίσταρχος
εἰ ἑτεόν περ.

23. Addidi ὅτι: nam diplex in
textu prae fixa est.

27. * αὐτὸς] οὕτως

τὴν λέξιν. μὴ ἄρα ἐπιζητεῖτωσαν πόθεν τὸ ἔγένετο· ὁ γὰρ χαρακτήρ, ὡς ἔφαμεν, τὴν βραχεῖαν ἀσπάζεται.

ὅτι μύρον μὲν οὐκ ὀνομάζει, τεθυμιαμένον δὲ ἔλαιον τὸ μύρον λέγει, ὥστε εἰδέναι μὲν τὴν χρῆσιν, τὸ δὲ ὄνομα μή. λέγει δέ που (Π. 23, 172) καὶ “ρόδοεντι δὲ χριέν ἐλαίῳ” καὶ (Od. 18, 191) “κάλ- 5 λει μὲν οἱ πρῶτα,” μύρου τι γένος ὀνοματοποιήσας.

173. διασταλτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, καὶ γραπτέον ὡς Ἀρίσταρχος κατὰ χαλκοβατέες δῶ· ὁ γὰρ λόγος, οὗ κινουμένου κατὰ τὸν τοῦ Διὸς οἶκον ὁμοίως ἐπὶ τε γῆν καὶ οὐρανὸν ἢ ἀποφορὰ διικνεῖται. 10

* Ἀρίσταρχος κατὰ χαλκοβατέες.

174. πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς τῷ οὐρανῷ οὐδὲ τόπος τοῦ οὐρανοῦ· ἀπ’ αὐτοῦ γὰρ φησι τὴν ἀσμῆν τοῦ μύρου ὁμοίως καὶ εἰς οὐρανὸν ἀφικνεῖσθαι καὶ εἰς γῆν. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων τοῦ ὄρους κορυφῶν συμφωνήσῃ ἴσον διάστημα ἐπὶ γῆν 15 καὶ οὐρανὸν λαμβάνειν.

175. ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀλειψαμένη διασταλτέον βραχὺ, καὶ ἐπὶ τὸ πεξαμένη, πρὸς τὸ σαφές.

177. * Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης καλοῦς καὶ μεγάλους.

178. * ἑανὸν ἔσαθ’] ὅτι ἑανὸς ὁ αὐτὸς τῷ πέπλῳ, καὶ καθόλου πρὸς 20 τὸν στολισμὸν.

179. ἔξυσεν] ἐκέρκισεν· ξύουσι γὰρ τὴν κρόκην πρὸς τὸ πυκνωθῆναι. οἱ δὲ ἐλέανεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξύλων. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔγναψε μετὰ τὸ ὑφανθῆναι.

180. ὅτι κατὰ τὸ στήθος ἐπερονῶντο, οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν 25 κατάκλειδα τοῦ ἄμου.

181. * Ἀρίσταρχος ζώνη καὶ ἀραρυίη, ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ ἀραρυῖαν.

183. τρίγληνα] πολλῆς θέας ἄξια. τρίκοκκα, ἢ τριπρόσωπα γλήνη γὰρ ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ἢ τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας, 30 τὰς Χάριτας. ἢ πολλῶν κοσμίων ἄξια· γλήνεα γὰρ τὰ κόσμια, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν “ὅς γλήνεα πόλλ’ ἐκεχάνδει” (Π. 24, 192). τρίγληνα δὲ ὡς τρίπτυλα· ὃν γὰρ τρόπον παρὰ τὸ πύλη ἐγένετο τρίπτυλον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ γλήνη τρίγληνον.

17. Scholion in fine defectum:
v. Friedl. Nic. p. 230.

27. καὶ ἀραρυίη addidit Vill.
30. ἢ addidit Bekkerus.

τρίγληνα, μορόεντα] ἢ διπλῆ, ὅτι τρίγληνα τρίκορα, ὡς τριῶν ζωδίων ἐφ' ἑκάτερον δεδημιουργημένων. μορόεντα δὲ πεπονημένα τῇ κατασκευῇ, ἀπὸ τοῦ μορῆσαι, ὃ ἔστι κακοπαθῆσαι.

μορόεντα] οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπὸ τοῦ μ ποιεῖται τὴν διαστολὴν, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, καὶ οὕτως ὁ λόγος ἔχει· τὰ γὰρ μετὰ πολλοῦ 5 μόρου καὶ κακοπαθείας γινόμενα δηλοῖ. παραιτητέον δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ ᾱ τὴν διαστολὴν ποιούμενους, ἵνα τὸ ᾱ ἐπιτατικὸν ὑπάρχη μηδενὸς κατεπεύγοντος.

185. *λευκὸν δ' ἦν] ἐν ἄλλῳ λαμπρὸν δ' ἦν.

189. *τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν] μᾶλλον τοῖς ἐπάνω τοῦτο 10 προσδοτέον.

195. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

196. εἰ δύναμαι τελέσαι γε] ὅτι περιώρικε· τὸν γὰρ ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατὸν εἶναι δεῖ, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δυνατὸν εἶναι πρὸς 15 τελεῖωσιν.

198. *δὸς νῦν μοι] ἐν ἄλλῳ δός μοι νῦν.

201. θεῶν γένεσιν] θεῶν πατέρα, ἐπεὶ πρῶτον στοιχειῶν τινες τῶν φυσικῶν εἶπον τὸ ὕδωρ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τρία· ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. Τηθῦν δὲ τὴν γῆν φησὶν, οἰνεῖ 20 τιθήνην τινὰ οὔσαν καὶ τροφὸν πάντων.

202. *οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ οἱ μ' ἐν σφοῖσι.

203. *Ῥείης] διὰ τοῦ ᾱ Ῥείας αἱ Ἀριστάρχου, οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης.

205-207. τοὺς εἴμ' ὀψομένη] ὅτι νῦν καλῶς λέγονται, ἐν δὲ τοῖς 25 κάτω πρὸς τὸν Δία (303) οὐκέτι.

206. *ὅτι παραλλήλως δηρὸν καὶ χρόνον.

208. κείνω] κείνων σὺν τῷ ν Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ ὁμηρικώτερον φησὶν εἶναι, εἰ κείνους παραπέισασα τὴν ψυχὴν· ἐγχωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τοῦ ν, εἰ κείνων τὸ κῆρ πείσασα. οὐ δεῖ δὲ ξενίζεσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν πτώσεων ἐναλλαγαῖς. 30

209. εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι] ὅτι τὸ ὁμωθῆναι οὐκ ἔστιν ὁμοιωθῆναι, ἀλλ' ὁμόσε ἐλθεῖν φιλότῃ. δασυντέον δὲ τὸ ὁ, ὡς χρυσωθῆναι δὲ ἀναγνωστέον.

5. οὕτως addidit Lehrsius.

14. ἦ] καὶ Friedl.

16. δός μοι νῦν] δὸς νῦν μοι νῦν

21. οἱ μ' ἐν] οἱ με: sed in marg. adscriptum οἱ μ' ἐν σφοῖσι, quod recepi. Conf. ad v. 303.

213. Ζητὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου] ἀθετεῖται, ὅτι ἐκλύει τὴν χάριν, εἰ ἔνεκα τοῦ Διὸς δίδωσι καὶ οὐκ αὐτῆς. προηθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης.

214. ἢ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν] ὅτι κεστὸς ἐκ παρεπομένου ὁ ποικίλος, ἀπὸ τοῦ διὰ τὰς ῥαφὰς κεκεντῆσθαι, ἐμπεποικιλμένης τῆς φιλότητος 5 καὶ ἰμέρου καὶ ὄριστύος. καὶ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ὡς ἔτιοι τῶν ἀρχαίων· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλου λέγει “ ἄγχε δέ μιν πολυκέστος ἰμάς” (Π. 3, 371).

216. * ἐν δ' ὄριστύς] ἐν τισι τῶν ὑπομημάτων ἢ δ' ὄριστύς.

216, 217. ἐν δ' ὄριστύς πάρφασις] συναπτέον ἀμφοτέρω τὰ 10 ὀνόματα· τὴν γὰρ παραλογιστικὴν ὀμιλίαν δι' ἀμφοτέρων δηλοῖ.

218. * τὸν ῥά οἱ] ὅτι πτωσίς ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς ταῖς χερσίν.

219. τῆ νῦν τοῦτον ἰμάντα] ὅτι τὸ κατὰ τὸ στήθος κόλπωμα τοῦ πέπλου κόλπον εἶπε, καὶ ὅτι τὸ τῆ λάβε ἐστίν. 15

221. ἄρηκτόν γε νέεσθαι] τουτέστι πορεύεσθαι· οὕτως Ἀρίσταρχος. Δημήτριος δὲ γενέεσθαι ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι, βιαίως πάνυ· οὐδὲ γὰρ τὸ πυθέσθαι πυθέεσθαι γίνεται οὐδὲ τὸ λαβέεσθαι λαβέεσθαι, ἵνα καὶ τὸ γενέεσθαι γενέεσθαι γένηται.

223. μειδήσασα] ὅτι ἐπὶ τῆ φήμῃ οἰωνισαμένη ἐμείδῃσε· προεί- 20 ρηκε γὰρ “ οὐκ ἔσῃ ἄπρακτος.”· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (18, 112) τὸ ὅμοιον “ Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις· ὡς ἄρ' ἔφη, χαῖρεν δὲ κληθόνι Δίῳ Ὀδυσσεύς.”

* Ἀρίσταρχος μέσφω, ἄλλοι δὲ ἐῶ.

225. * ὅτι ὄρος ὁ Ὀλυμπος· τὸ γὰρ ῥίον ἰδίως ἐπ' ὄρους τάσ- 25 σεται.

226. Πιερίην] ὅτι Μακεδονικὸς Ὀλυμπος, θεῶν οἰκητήριον· ἢ γὰρ Πιερία τούτου ἀκρόρεια, καὶ Ἡμαθία τὸ πρότερον ἢ Μακεδονία ἐκαλεῖτο. παράκειται δὲ καὶ ἡ Θράκη. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (5, 50) ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ “ Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.” 30

Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, κατασχὼν τὴν χώραν οὔσαν τῆς Θράκης, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν προσηγόρευεν· γῆμας δὲ μίαν τῶν

7. ἀρχαίων] νεωτέρων Villois. Proleg. p. xxi; nam fuit haec Callimachi opinio, ut tradit schol.

21 3, 371.

31. Διὸς καὶ Αἰθρίας] * Δίῳ καὶ Αἰθρίας. Διὸς καὶ Θυίας Lobeck. Aglaoph. p. 325.

32. * Μακεδονίαν] om.

ἐγχωρίων τεκνοῦται δύο παῖδας Πίερον καὶ Ἄμαθον, ἀφ' ὧν δύο πόλεις Πιερία καὶ Ἄμαθία ἐν Μακεδονίᾳ. ἡ ἱστορία παρὰ Μαρσῦα. νῦν δὲ Ἡμαθίην καταχρηστικῶς ὄλην τὴν Μακεδονίαν φασίν. Πιερίαν δὲ ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν.

227. *σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων] ἐν ἄλλῳ ἔσσυτ' ἐφ' ἱππο- 5 πόλων.

229. ἐξ Ἀθώ] Ἄθως ὄρος ἐν Θράκῃ μέγα τε καὶ ὑψηλόν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, τὸν ἰσθμὸν ἔχον Χερσόνησον σταδίων δώδεκα. τοῦτον Ξέρξης ἀνανακῆσας, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὅτι πρὸς αὐτὸν νῆες αὐτοῦ διεφθάρησαν, διακόψας θάλασσαν ἐποίησεν. ἡ ἱστορία παρὰ 10 Ἡροδότῳ (7, 23).

*Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐς πόντον ἐβήσεται· καὶ μήποτε ἄμεινον.

230. Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε] διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Ὑπνος διατρίβει; ρητέον οὖν ὅτι Λήμνου μὲν ἦν δεσπότης 15 Ἡφαιστος, γυνὴ δὲ τούτου Χάρις· Πασιθέας δὲ τῆς Χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτικῶς ἔχων ὁ Ὑπνος ἐκεῖ διέτριβεν. ταύτην οὖν αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δώσειν Ἥρα. δύναται δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι, ὅτι οἰνοφόρος ἡ Λῆμνος, καθὼς λέγει “νῆες δ' ἐκ Λήμνιοι παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι” (II. 7, 467)· τοῖς δὲ πολυποτοῦσι μάλιστα ὁ 20 Ὑπνος παρέπεται.

235. *ἐγὼ δὲ κέ τοι ἰδέω χάριν] Ἀρίσταρχος χάριν εἰδέω· αἱ δὲ δημῶδεις εἰδέω χάριν.

πειθην· ἐγὼ δὲ κέ τοι] ὅτι ἰδίως ἐγὼ δ' αὖ σοι εἰδέω χάριν. ἔδει δὲ ἦτοι εἰδείην, ἢ ἢ τὸ ῥῆμα ἠλλαγμένον, ἢ ἐκ περισσοῦ νοουμένου 25 τοῦ κε ἐγὼ δὲ σοι εἴσομαι χάριν.

236. κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ] οὕτως ὑπ' ὀφρύσιν ἢ Ἀριστάρχου καὶ Ἀριστοφάνους, ἵνα ἦ τὰ ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι. Ζηνόδοτος ἐπ' ὀφρύσι. συναπτέον δὲ τοὺς δύο στίχους ἄνευ πάσης διαστολῆς. 30

239. Ἡφαιστος δέ κ'] ὅτι οὐκ ἐκληπτέον κατὰ συναλοιφὴν τὸν

3. * τῆν] om.

8. * Χερσόνησον] Χερώνησον

9. * αὐτὸν] αὐτό

19. * δ'] om.

20. * ἄγουσαι] φέρουσαι

* δ'] om.

24. εἰδέω—εἰδείην] ἰδέω—ἰδείην

26. κε Heynius] καὶ

29. τοὺς δύο στίχους] Versum in lemmate positum dicit, cuius in fine vulgo comma ponitur, proximumque autik', ἐπεὶ κεν ἐγὼ—.

“ νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι ” (Π. 15, 262). τοιοῦτον γὰρ λέγει, ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἢ σὴ ἐσωφρόνισεν ἐν-τολή. ὁ δὲ ἐπιθέτης Πτολεμαῖος καὶ Ζηνήδοτος σὺν τῷ ἰ γράφουσιν, οἶον τῇ σῆ ἐντολῇ ἐσωφρόνισέ με.

255. Κόωνδ'] εἰς τὴν Κῶν νῆσον. γράφεται δὲ σὺν τῷ ἦ κατ' 5 αἰτιατικῆν.

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ'] ἔνιοι διὰ τῶν δύο οὐ γράφουσι Κόον· καὶ Καλλίστρατος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς.

Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν γενόμενός τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βουλήσει Ἡρας σφοδρῶ συνεσχέθη 10 χειμῶνι· κατασυρεῖς δὲ εἰς Κῶ τὴν Μεροπίδα ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρύπυλου τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. βιασάμενος δὲ καὶ ὡς ληστῆς ἐπιβάς ἀνείλε τὸν Εὐρύπυλον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, μιγείς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιοῦθη Θεσσαλὸν ἐγέννησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει. 15

256. χαλέπαινεν ῥιπτάζων] ἀντιστροφή ἐστὶν ἀντὶ τοῦ χαλεπαίων ἐρρίπταζε. συναπτεόν οὖν, καὶ μή τις ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκει τὸ ῥιπτάζων.

258. καί κέ μ' αἴστον] καὶ ἂν ἰδῶν με ἀνίστόρητον καὶ ἀφανῆ ἐποίησεν, βαλὼν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. 20

259. * οὕτως ἐν πάσαις, δμητέρα. Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνήδοτος μήτειρα.

265, 266. ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει τὸν ἦ ἄμεινον δὲ περισπᾶν. καὶ γὰρ εἰ διαπορεῖ, οὐκ ἀναγκαῖον ἐγκλίνειν αὐτόν· οὐ γὰρ ἕτερος αὐτῷ ἐπιφέρεται περισπώμενος ὡς ἐπὶ τοῦ “ ἠ δαλιχῆ κοῦσος ἦ 25 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ” (Od. 11, 172).

267. Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων] ὅτι δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται, πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας· διὸ συγκριτικῶς λέγει ὀπλοτεράων.

271. * τὸ ἐξῆς ἐστὶν ὁμοσον ἢ μὲν ἐμοί· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

272. χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ] ὅτι ἐπὶ δύο τῷ ἐτέρῳ χρῆται κατὰ δια- 30

5 et 7. Κόωνδ'] κῶν

5. σὺν τῷ ἦ] I. e. Κῶν, non Κῶ.

8. Καλλίστρατος] * Καλλίμαχος

11. Κῶ] * Κῶν

13. * καὶ ὡς] καὶ om.

17. ἐρρίπταζε] ἐρίπταζεν

20. * βαλὼν] λαβὼν

21. ἐν πάσαις] Ἀρίσταρχος Cobetus.

22. μήτειρα] Memorat etiam Eustath. p. 983, 57, sed addit, ἀρέσκονται δὲ οἱ πλείους τῇ προτέρῃ γραφῇ.

στολήν, Ἑλληνικῶς. τὰ βαρύτερα δὲ τῶν στοιχείων ἄμνυσι, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ξηρὸν καὶ ὑγρὸν.

274. μάρτυροι] ὅτι Ζηνόδοτος μάρτυρες γράφει, ἀγνοῶν ὅτι μάρτυροι λέγειν δεῖ ἀκολουθῶς τῷ μάρτυρος.

θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς εἶοντες] οἱ περὶ τὸν Κρόνον θεοί. λέγει δὲ τοὺς 5 Τιτᾶνας· οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Ὑπερίων, Ἰαπετὸς, Κοῖος.

276. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ τε, ἧς αὐτὸς ἐέλλομαι.

279. οἱ Τιτῆνες καλέονται] ὅτι τοὺς περὶ Κρόνον θεοὺς ὑποταρταρίους προσαγορεύει. πρὸς τὸ “ὅπότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι” 10 (Π. 1, 399), ὅτι οὐ τοὺς περὶ Κρόνον λέγει Ὀλυμπίους.

284. οὕτως Λεκτόν ὄξυτόνωσ, ὡς φυτόν· οὕτως γὰρ ὁ τόπος καλεῖται. ἢ διπλῆ δὲ ὅτι ἰδίως εἶρηκεν, ἀντὶ τοῦ Ἰδης εἰς Λεκτόν· καὶ “Ἰδην δ’ ἴκανε πολυπίδακα Γάργαρον” (Π. 8, 47)· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (8, 363) τὸ ὅμοιον “ἢ δ’ ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς 15 Ἀφροδίτῃ ἐς Πάφον.” ἢ γὰρ Κύπρος εἰς Πάφον.

Λεκτόν ἀκρωτήριον τῆς Ἰδης, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ κατακλιθῆναι Δία καὶ Ἑρην. τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ἰδης, Λεκτόν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ἀφορᾷ δὲ τὸ Λεκτόν ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. 20

285. *ὑπεσειέτο] Ἀρίσταρχος ὑπό, εἶτα σειέτο, Ἰακῶς. οὕτως καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης.

288. ἡέρος αἰθέρ’ ἴκανε] ὅτι καθ’ Ὀμηρον αἴθρ ὁ ἀπὸ γῆς μέχρι νεφῶν τόπος· ὁ δὲ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος αἰθήρ, καὶ ὁμωνύμως τῷ στερεμνίῳ οὐρανός. διὸ τὰ νέφη λέγει πύλας οὐρανοῦ. 25

290. ἐναλίγκιος] κατὰ τὴν καθέδραν· ὁ γὰρ ὄρνις οὐ καθέζεται.

291. χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδι] ὁ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροίαν, καὶ μέγεθος ὅσον ἰέραξ ὁ φασσοφόνος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (Η. Α. 9, 12). παρὰ δὲ τισι θηλυκῶς λέγεται ἢ κύμινδις. εὐεπίφορον εἰς ὕπνον τὸ ὄρνεον. 30 κύμινδις δὲ λέγεται διὰ τὸ αἰετὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτειν.

295. *οἶον] γράφεται καὶ οἶος.

4. μάρτυροι—μάρτυρος Lehrsius] μάρτυρος—μάρτυρι.

6. Κρεῖος] Hoc nomen tribus modis scribitur, Κρεῖος Κρεῖος Κρεῖος, quorum postremum probavit Ari-

starchus, ut refert Etym. M. p. 539, 20: v. Lehrs. Aristarch. p. 285 et Thes. vol. 4 p. 1975.

7. *Κοῖος] κύων

26. ὁ] * ἢ

*πρῶτόν περ] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πρῶτιστον.

Ἦραν τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν εἰς τῶν Γιγάντων Εὐρυ-
μέδων βιασάμενος ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ Προμηθέα ἐγέννησεν. Ζεὺς
δὲ ὕστερον γήμας τὴν ἀδελφὴν, καὶ γούς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν
Εὐρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα προφάσει τοῦ πυρὸς ὃ
δεσμοῖς ἀνήρτησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

299. *τῶν κ' ἐπιβαίης] Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ
κε συνδέσμου, τῶν ἐπιβαίης.

δύναται καὶ πευστικῶς ὁ στίχος ἀναγινώσκεισθαι, οὐ μὴν ὑπο-
στικτέον διὰ πευστικὴν ὑπόκρισιν. 10

303. *οἷ με σφοῖσι] γρ. οἷ μ' ἐν σφοῖσι.

304, 305, 306. τοὺς εἰμ' ὀψομένη] ἀθετοῦνται στίχοι γ', καὶ ἀστε-
ρίσκοι παράκεινται, ὅτι πρὸς μὲν Ἀφροδίτην δεόντως λέγονται (200),
πρὸς δὲ τὸν Δία οὐκέτι· οὐ γὰρ προσεδεῖτο προφάσεως, ἔχουσα τὸν
κεστὸν ἰμάντα. καὶ τάχ' ἂν συνεφώρμησεν αὐτῇ· οὐ δεῖ οὖν παρα- 15
κινδυνεύειν.

*ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ.

307. ἔν ἐστι τὸ πρυμνωρείη, ὡσπερὶ ἐν ἀκροπόλει.

309. τὴν σεῦ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή.

310. *μετέπειτα] Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης μετόπισθε. 20

315. οὐ γὰρ πῶποτέ μ' ᾤδε] ὅτι ἔξαρκεῖ τὸ κεφαλαιωδῶς εἰπεῖν·
τὸ δὲ ἐξ ὀνόματος ἐπιφέρειν ἐνέκοπτε μᾶλλον ἢ ἐπειθεν.

316. περιπροχυθεῖς] περισσῶς χυθεῖς. ὁ δὲ Ἰξίων γράφει περι-
πλεχθεῖς.

317. οὐδ' ὀπότ' ἠρασάμην] κοινὸν ἄνωθεν νοεῖται ἐπὶ πάντων τὸ 25
οὐδέποτε οὕτως ἠράσθην· διὸ καὶ ἕκαστον τῶν λεγομένων αὐτὸ καθ'
ἑαυτὸ κόμμα ἐστὶ· διόπερ αἱ στιγμαὶ ἐν αἰτήματι τίθενται. ἀπὸ
τούτου δὲ ἕως τοῦ “οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος” (327) ἀθετοῦνται
στίχοι ἰα', ὅτι ἄκαιρος ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ὀνομάτων· μᾶλλον γὰρ
ἄλλοτριῶ τὴν Ἦραν ἢ προσάγεται. καὶ ὁ ἐπειγόμενος συγκοιμηθῆναι 30
διὰ τὴν τοῦ κεστοῦ δύναμιν πολυλογεῖ. καὶ Ἀριστοφάνης προσηθέει.

Ἰξιονίης ἀλόχοιο] τῆς Ἰξίονος γυναικὸς Δίας. ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ
Δηϊονέως· μετὰ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διὸς ὕστερον Ἰξίονι ἐξεύχθη.

11. Conf. ad v. 202.

27. αἰτήματι] Idem vol. I p.

14. προφάσεως Bekkerus] προ- 404, 12.
ράσεως

33. Δηϊονέως Heynius] ἰηονέως

319. Δανάης] Δανάη Ἀκρισίου θυγάτηρ, ἣ Διὶ συγκοιμηθεῖσα Περσέα ἐγέννησε. χρωμένῳ γὰρ, φασί, τῷ Ἀκρισίῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παιδῶν ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸν κτεῖναι· δείσας δὲ ὁ Ἀκρισίος τοῦτο, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας τὴν Δανάην ἐφρούρει. αὐτὴ δὲ, ὡς φησι Πίν- 5
δαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. ὡς δὲ ἔνιοί φασιν ὁ Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τὸν Δανάης ῥυεῖς κόλπον συνῆλθεν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρισίος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ 10
παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριπεν εἰς θάλασσαν. διασωθέντων δὲ τούτων εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, μίαν τῶν Κυκλάδων, συνέβη ἀνατραφῆναι τὸν παῖδα παρὰ Πολυδέκτη ἢ, ὡς ἔνιοί φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδέκτου. φυγόντος δὲ ὕστερον Ἀκρισίου τὴν Ἀρ- 15
γείων βασιλείαν παρέλαβε Περσεύς.

322. * Ἀρίσταρχος Μίνων σὺν τῷ ν̄, Ζηνοδοτος χωρὶς τοῦ ν̄.

Ῥαδάμανθον] ἐπεὶ ἐμάνη περὶ τὰ ῥόδα τὰ ὑπὸ τοῦ ταύρου προἰέμενα ἢ Εὐρώπῃ, Ῥαδάμανθον ἐκάλεσε τὸν παῖδα.

323. Ἀλκμήνης] Ἀλκμήνης τῆς Ἡλεκτρώου καὶ Ἀναξοῦς τῆς Ἀγκαίου ἠράσθη Ἀμφιτρώων, ὃς ἀνελὼν Ἡλεκτρώονα βοῶν ἀμφι- 20
σβητήσεως χάριν ἐξ Ἄργου ἐφυγεν εἰς Θήβας· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Ἀλκμήνη. ὑποδεχθέντες δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν βασιλευόντων τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ἠνιόχης τιμῆς ἐτύγχανον μεγίστης. οὐ βουλομένης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσι Τηλεβόαι, κατηγωνίσατο αὐτοὺς Ἀμφιτρώων, προσλα- 25
βόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς καὶ Λοκροὺς, ἔτι δὲ Φωκεῖς, ἐνιαυτὸν προσεδρεύσας. ὡς δὲ ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς στρατείας ἤγε τοὺς γάμους ἑαυτοῦ τε καὶ Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς καὶ εἰκασθεὶς Ἀμφιτρώωνι ἐμίγη καὶ υἱὸν ἐποίησεν ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμφιτρώων τῇ αὐτῇ νυκτί. ἤδη δ' ἐκείνης τὸν ἑπταμηνιαῖον 30

4. * κτεῖναι—τοῦτο—γῆς] κτείνει—τούτω—γῆν.

7. * αὐτοῖς] αὐτοῦς

12. συνέβη ante μίαν collocat A.

* ἀνατραφῆναι] ἀναστραφῆναι

22. * ὑποδεχθέντες] ὑποδεχθέντων

23. Ἠνιόχης—ἀναιρεθῶσι supra rasuram literis minusculis.

25. * κατηγωνίσατο] δι' ὃ κατηγωνίσατο

27. ὑποστρέψας] ἐπιστρέψας

30. * ἤδη—ἑπτα] om. in lacuna.

χρόνον τῆς μίξεως ἐχούσης, γεννᾶται Ἡρακλῆς μὲν ἐκ Διός, Ἴφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος.

324. ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα] φασὶ Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ πείσαι τὸν Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὅθεν ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς τὸν τριέσπερον Ἡρακλέα 5 ἐποίησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκῦδει.

* ὅτι ἔχει τι Ὀμηρικόν· πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον πρότερον ἀπῆντηκε.

325. Σεμέλης] Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς Ζεὺς ἐρασθεὶς Ἡρας κρύφα συνηναίετο. ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἡρας, ἐπιενύ- 10 σαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιῆσαι, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἶος ἦλθε μνηστευόμενος Ἡραν. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀναενῦσαι παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπᾶς καὶ βροντᾶς ὁμοῦ καὶ κεραυνὸν ἀφιεῖς. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἐξαμνησιῶν τὸ βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπά- 15 σας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις.

328. σέο] ὀρθοτονητέον· ἀντιδιαστολὴ γὰρ πρὸς ἄλλα πρόσωπα. ἡ δὲ χρῆσις ἐγκλίει.

330. τελεία στιγμή μετὰ τὸ Κρονίδῃ· προσαγορευτικὴ γὰρ ἐστὶν ἡ περίοδος. ἡ δὲ ἐξῆς ἀνάγνωσις ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ καθ' αὐτὸ 20 ἀναγνωστέον ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἴτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς εἰ νῦν ἐν φιλότῃ, ἵνα ὑποστήζωμεν κορυφῆσι καὶ ἅπαντα, στίζωμεν δὲ μετὰ τὸ πῶς κ' ἔοι, εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων, καὶ ὑποστήζωμεν ἀθρήσειε, πεφράδοι, ἢ ἢ ἀπόδοσις οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα. οὕτως δὲ ἔσονται 25 ἀνταποδοτικαὶ περίοδοι ἀμφοτέραι ὄρθαι, τριαῦται. εἰ νῦν ἐπὶ τῆς Ἰδῆς κοιμηθῆναι βούλει, πῶς ἂν εἴῃ, οἷον πῶς ἂν ἐνδέχοιτο; ἡ δὲ ἑτέρα, εἴ τις ἴδοι τῶν θεῶν καὶ τοῖς ἄλλοις εἴποι, οὐκ ἂν ἔλθοιμι εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἡ ἀνεστραμμένας αὐτὰς ποιητέον, συνάπτοντα οὕτως, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίαι. 30

ἔστι δὲ στιγμή ἐν κορυφῆσι καὶ ἅπαντα, εἴτα καθ' ἑαυτὸ ἀπορούσης τῆς θεοῦ πῶς κ' ἔοι, πῶς ἂν τοῦτο ἐνδέχοιτο. ἡ καὶ

1. * Ἴφικλῆς] ἴφικλος

6. * ἢ—Φερεκῦδει] om.

.22. ἵνα Bekk.] ἡμεῖς
στίζωμεν Bekk.] στίζομεν

24. ἢ ἢ ἀπόδοσις Bekk.] ἦν ἢ
ἀνάγνωσις.

32. ἢ Bekkerus] εἰ

τοῦτο αὐτὸ τοῖς ἐξῆς συναπτέον, πῶς κ' εἶ τις ναῖ θεῶν, ἕως τοῦ πεφράδοι, εἶτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς, οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην.

338. ἔστιν τοι θάλαμος] ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Ἑρας καθ' Ὁμηρον ὁ Ἑφαιστος. καὶ νῦν μὲν ἴσως τις ἐρεῖ ἀμφιβολίαν εἶναι· ἐν Ὀδυσ- 5 σείᾳ δὲ αὐτὸ σαφῶς λέγει ὁ Ἑφαιστος. ὁ δὲ Ἑσιόδος ἐκ μόνης Ἑρας.

340. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή. εὐαδεν εὐνή] τὸ εὐαδεν ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῖ, λέγων ὡς ὅτι τὰ δασυόμενα ἐν τῇ ἐπενθέσει τοῦ ὑ ψιλοῦται, ὡς ὅλος οὖλος· οὕτως 10 οὖν καὶ τὸ ἔαδεν εὐαδεν γένοιτο ψιλούμενον. ἐγὼ δὲ προσίεμαι τὴν συνήθη ἀνάγνωσιν δασύουσαν τὸ α, ψιλοῦσαν δὲ τὴν εὔ δίφθογγον καὶ ἔχομεν ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὡς εἰ ἴδιον συνθέτων λέξεων τὸ καὶ κατὰ μέσον δασύνεσθαι, οἶδαμεν δὲ καὶ τὸ αἶδε ῥῆμα συνεχῶς παρὰ τῷ ποιητῇ (“αἶδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπήμων” Π. 12, 80), εἰκότως ἂν φήσαιμεν 15 ὅτι τὸ εὔ ἐπίρρημα προσῆλθε, καὶ οὕτως ἐφυλάχθη τοῦ ῥήματος ἡ δασεῖα ὡς ἐν λέξει συνθέτῳ· τὸ μέντοι ἔαδε διαίρεσις ἐστὶ τοῦ ἦδε.

348. λωτόν] εἶδος χόρτου ἐλείου· διὸ καὶ ἐρσήεντα, ὅ ἐστι δροσώδη.

349. ἔεργε] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἔεργε τὸν Δία καὶ τὴν Ἑραν. 20 ἐν δὲ τισιν ὑψός' αἶερε καὶ ὑψός' ἔεργε διὰ τοῦ π· ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ὑψός' ἴκανε. Ζηνόδοτος πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην.

351. στιλπναί] ὁμοίως τῷ ἰσχναί· τὰ γὰρ εἰς νος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τριγενῆ ὀξύνεσθαι θέλει, πρυμνός ἰσχνός 25 πυκνός. ἐναντιοῦται τὸ λήχνος· τὸ γὰρ λάχνος ἔνοιαν ἔχει συνθέσεως.

*ἀπέπιπτον] Ζηνόδοτος ἐπέπιπτον.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ παροξύνειν τὸ ἔεργαι ὁμοίως τῷ εὐτέρπαι· καὶ γὰρ τὸ ἐνικὸν ἔεργη ἐστὶ (“μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακῆ καὶ 30 θῆλυς ἔεργη” Od. 5, 467), τὰ δὲ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ μονογενῆ ὁμότονα ἔχει τὰ πληθυντικά, Ἑλένη Ἑλένας· οὕτως εἰ ἔεργη, καὶ

8. εὐνή] Sic A, sine iota adscripto. εὐνή Bekkerus.

11. προσίεμαι τὴν scripsi pro πρὸς τὴν. Frequens in his scholiis formula est ἐγὼ δὲ συγκατατίθε-

μαι.
20. οὕτως Ἀρίσταρχος ἔεργε] Hoc etiam in marg. inter.

28. ἐπέπιπτον] *ἀνεπιπτον

έέρσαι. ἤλιθίως πάνυ· οὐ γὰρ ἐνόησεν ὅτι τὸ ἐνικὸν διὰ τὴν μετά-
ληψιν τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς ἠ πρὸ τέλους ἔσχε τὸν τόνον, ὁμοίως τῷ ἄελλα
ἀέλλη, οὕτως ἔερσα καὶ ἔέρση· εἰ δὲ τὸ πληθυντικὸν οὐκέτι ἀντιθέ-
σεως ἔχεται, ἀπολήφεται τοῦ ἔερσα προπαροξυνομένου τὸν τόνον.

354. *ὅτι σὺν τῷ $\bar{\nu}$ νήδυμος. 5

359. *κῶμα καλύψω] ἐν ἄλλῳ κῶμ' ἐκάλυψα.

364. Ἄργεῖοι] ταῦτα καὶ τὰ ἐξῆς κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον.

366. ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησί] ὅτι Ζηνοδότος γράφει καὶ ἔλπεται.

ἀρμόζει δὲ τῷ προσώπῳ τὸ εὔχεται, καυχᾶται.

371. *ὑποστικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· λείπει γὰρ τὸ IO
εἰσίν.

372. τὸ παναίθησιν οἱ πλείους προπερισπῶσιν, Εὐφράνωρ δὲ
βαρύνει. φιλεῖ δὲ τὰ εἰς ἠ λήγοντα θηλυκὰ δυσύλλαβα, ὄξυνόμενα,
συντιθέμενα καὶ μὴ γινόμενα κύρια, τοτὲ μὲν φυλάσσειν τὸν τόνον,
ὅτε μετὰ προθέσεως συντίθεται, τοτὲ δὲ ἀναβιβάζειν, ὅτε οὐ μετὰ I5
προθέσεως· ἐπιτομή ἀνοχή συνοχή· ἰστοδόκη δὲ καὶ καπνοδόκη
λατύπη οἰνοχή. εἴπερ οὖν καὶ τὸ παναίθη οὐ μετὰ προθέσεως ἔστι,
βαρυτονηθήσεται· τάχα δὲ καὶ παρώνυμόν ἔστι, καὶ πάλιν ὀφείλει
βαρύνεσθαι· ὡς γὰρ παρὰ τὸ καλὸς ἐγένετο πάγκαλος καὶ παγκάλη,
οὕτως καὶ παρὰ τὸ αἰθὸς πάναιθος, ᾧ ἀκόλουθον τὸ παναίθη. 20

376. *ὄς δὲ κ' ἀνήρ] λείπει τὸ η , ὄς ἂν η · διὰ ὑποστιγμῆ καὶ
ἐπὶ τὸ μενέχαρμος.

*ἔχη] Ἀρίσταρχος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἔχει.

ὄς δὲ κ' ἀνήρ μενέχαρμος] οὗτος καὶ ὁ ἐξῆς ἀθετοῦνται, ὅτι γελοῖον
μὴ τὰ ἀρμόζοντα ἀναλαμβάνειν, ἀλλὰ μείζονα εἰς ἐμποδισμόν τῆς 25
χρήσεως. Ζηνοδότος δὲ προηθέτει.

ὀλίγον σάκος] μικρὰν ἀσπίδα· ἔστι δὲ ποσότης ἀντὶ πληκτικότητος.

379. *ὅτι συλληπτικῶς εἴρηκεν οὐτασμένων τινῶν καὶ βεβλη-
μένων.

382. ἐσθλὰ μὲν ἐσθλός] ὅτι οὗτος ὁ στίχος τοὺς προκειμένους 30
ἀναιρεῖ· βελτίονα μὲν γὰρ τῇ κατασκευῇ ἐνδέχεται ἀναλαμβάνειν,
μείζονα δὲ οὐ. ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων δῶκεν ἀντὶ τοῦ δόσκειν
καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον.

2. τόνον Vill.] τόπον
20. αἰθὸς Lehrsus] αἰθος
21. ἂν] ἐάν

22. τὸ Friedl.] τῷ
μενέχαρμος Bekkerus] ὄμφ

ἐναντίον χωρήσει· ἡ γὰρ διὰ τοῦ γέ ἐπέκτασις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίει τὴν ὀξεΐαν, ἔγωγε ἔμοιγε.

βρόμος] κυρίως ὁ τοῦ πυρός ἤχος· ὅθεν καὶ τὸν Διόνυσον, ὄντα ἔφορον τοῦ πυρός, καὶ αὐτὸν Βρόμιον καλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐπὶ τοῦ πυρός. ἐν οἷς οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν μῦθον ἔπλασαν ὅτι ἐκ Διὸς καὶ 5 Σεμέλης ὦν ἐβλήθη τῷ κεραυνῷ, καὶ ὅτι πυρογενής ἐστίν.

397. * ὄρετο] ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων ὄρορε, καὶ ἔστιν ὁμοίον τῷ “ ὄρορ’ ἐπαΐξας ” (II. 2, 146).

398. * τόσσον γε] οὕτως διὰ τοῦ ν̄, τόσσον γε.

400. * ὄσση] ἔξω τοῦ τ̄ αἰ’ Ἀριστάρχου· οὕτως καὶ Ζηνοδοτος 10 καὶ Ἀριστοφάνης.

ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ταῦτα. Ἀρίσταρχος δὲ χωρὶς τοῦ τ̄ γράφων, ὅσση ἄρα Τρώων, πάντως τοῖς ἄνω συνάπτει, ἢ ἣ ὁ λόγος ἀνταποδοτικὸς ἀνεστραμμένος· οὐ τοσοῦτον βοᾷ τὰ εἰρημένα ὄση τῶν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή. 15

402. * Αἴαντος] ὅτι ἡ πρόθεσις παρεῖται καὶ πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ἐπ’ Αἴαντα.

405. ὅτι καὶ τὰ ξίφη καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκ τελαμώνων ἀνῆπτου· διὸ δύο.

406. χῶσατο] ὅτι χῶσατο νῦν συνεχύθη, καὶ ὅτι οὐκ ἄτρωτος ὁ 20 Αἴας καθ’ Ὀμηρον· εἰ γὰρ μὴ οἱ τελαμώνες ἐσκέπαζον, ἐτρώθη ἄν.

412. στήθος βεβλήκει] οὕτως ἔξω τοῦ ν̄, βεβλήκει, καὶ ἄνευ τοῦ ε̄· Ζηνοδοτος καὶ Ἀριστοφάνης σὺν τῷ ν̄, βεβλήκειν.

413. στρόμβον δ’ ὦς] ὡς ρόμβον περιφερῆ· λέγει δὲ τὸν καλούμενον βέμβικα. δίκην οὖν στρόμβου ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, 25 σφουδρῶς πλήξας.

414. * πληγῆς] γράφεται ρίπης.

416. ἐξ αὐτῆς· τὸν δ’ οὐπὲρ ἔχει θράσος] ὅτι τὸ ἀντικείμενον δεῖ ὑπακούειν, ἀλλὰ δέος. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν δ’ οὐτιν’ ἔχει θράσος ὅστις ἴδεται. 30

418. * ὤκα] Ἀρίσταρχος ὠκύ.

22. βεβλήκει καὶ Vill.] βεβλήκειν καὶ. Correctum ex marg. inter ubi οὕτως ἀριτ̄ βεβλήκει.

23. σὺν τῷ ν̄ βεβλήκειν] σὺν τῷ ε̄ ἰβεβλήκει Cobetus, qui Aristarchum

βεβλήκειν, Zenodotum et Aristophanem ἰβεβλήκει scripsisse videri monet, quae perversa sunt in annotatione scholiastae.

25. βέμβικα] βέμβηκα

ὅτι ὠκύ γραπτέον, εἶτε ἐπιθετικῶς εἶτε κατὰ μεσότητα ἀντὶ τοῦ ὠκέως, ὡς “ὄξυ δὲ κοκύσασα” (Π. 18, 71). ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ καὶ ἡ Χία ὤκα.

419. ἀσπίς ἐάφθη] ἐπικατήφθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπίς, ὃ ἐστὶν ἐπικατηνέχθη αὐτῷ. τὸ δὲ ἐάφθη ἀπὸ τοῦ ἔπω, εἴφθη ἤφθη ἐάφθη. 5

421. ὅτι τὸ ἰάχοντες ὡς ὀρέγοντες· ὅθεν βαρυτονεῖν δεῖ ἰάχων ὡς ὀρέγων.

424. οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν] ἡ διπλῆ, ὅτι διαστέλλει τὸ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν.

* ἄριστοι] ἐν ἄλλῳ περίβησαν ἅπαντες. 10

427. τῶν δ' ἄλλων] Ζηνοδοτος διὰ τοῦ τ̄, τῶν τ' ἄλλων. διήλαττον δὲ αἱ Ἀριστάρχου, ἀκῆδεσαν καὶ ἀκηδέσατο, ἀκηδέστως ἔσχεν.

434. Ξάνθου δινήεντος] ὅτι μὴ προσυστήσας εἰ ὁ Σκάμανδρος Ξάνθος καλεῖται, ὡς πρὸς εἰδότας κέχρηται τῷ ὀνόματι. ἰδίως δὲ 15 τὸν μὲν σωματικὸν Ξάνθον Διὸς γενεαλογεῖ, τὸν δὲ ποταμὸν Ὀκεανοῦ, λέγων “ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν” (Π. 21, 196).

437. διὰ τοῦ ε̄ αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ πλείους, ἀπέμεσεν Ζηνοδότειος δὲ ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ ᾱ, ἀπέμασεν. βραχὺ δὲ δια- 20 σταλτέον μετὰ τὸ γοῦνα, ἐπὶ τὰ γόνατα καθίσας ἡμεῖ. γελοῖοι δὲ οἱ τοῖς ἐξῆς συνάπτοντες, ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἰμ' ἀπέμασεν, ἵν' ἦ ἐπὶ τὰ γόνατα κάθηται. γελοῖοι δὲ οἱ τοῖς φαινομένοις μαχόμενοι· σύνηθες γὰρ οὕτως λέγειν.

438. * τὼ δέ οἱ ὄσσε] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ καὶ δέ οἱ 25 ὄσσε.

439. * ὅτι βέλος τὸν βεβλημένον τόπον.

440. * νόσφιν ἐόντα] γράφεται νόσφι κιόντα.

442. * ὅτι οἱ τοιοῦτοι τόποι ἐπλάνησαν τὸν Ζηνοδοτον ὥστε δέξασθαι χωρὶς τοῦ ὀ Ἰλῆος. 30

453. * μακρὰ βιβιάσθων] γρ. μακρὸν αὐσας.

456. * οὕτως κόμισε, χωρὶς τοῦ ν̄.

13. ἔσχεν Cobetus] ἔσχον

17. πᾶσα θάλασσα] πᾶσαι θάλασσαι

19. In margine huius scholii ab alius librarii manu annotatum

est οὐκ ἔχει ἀπέμεσεν, ἀλλ' ἀπέμασεν, ὥστε οὖν τὸ σχόλιον πρὸς τὸ πρῶτον γέγραπται. In marg. inter. breviter ἀριθ' ἐπέμεσεν.

22. ἵν' ἦ] ἵνα μὴ Bekk.

463. λικριφίς αἴξας] ὅτι δις κέχρηται τῇ λέξει, νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (19, 451). σημαίνει δὲ πλάγιος ὀρμήσας, ἀπὸ τοῦ λέχριος, κατὰ κοινωσίαν τῶν συμφώνων.

λικριφίς] Ἀρίσταρχος ὀξύνει ὁμοίως τῷ “ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς” (Od. 5, 481) καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ ἀνάγνωσις. 5

465. ἐν συνοχμῶ] ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἰνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ. ἀστράγαλον δὲ φησι τὸν σπόνδυλον τὸν ἐν τῷ ἰνίῳ. εἴρηται δὲ ἀστράγαλος κατ’ ἀντίφρασιν· πολύστρεπτος γὰρ ὑπάρχει.

468. *ἡ κεφαλὴ προέλαβε τὰ κάτω πίπτοντα.

469. *ἀμύμονι Πουλυδάμαντι] Ζηνόδοτος ἀμύμονα Πουλυδά- 10
μαντα.

472. *ἴσως λείπει δὲ τὸ δοκεῖ σοι.

474. * αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφαίει] Ἀριστοφάνης αὐτῷ γὰρ ῥα φυὴν ἄγχιστα ἔοικεν.

*ἐν ἄλλῳ ἔοικεν.

15

477. *πρὸς τὸ “ὅς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας” (Π. I, 37), ὃ ἔστιν ὑπερμαχεῖς.

483. *ἵνα μὴ τι] ἐν ἄλλῳ ἔγχει ἐμῷ μὴ τοί τι.

485. ὅτι ἀντιπέφρακε τὸν γνωτὸν τῷ κασιγνήτῳ σαφῶς· ἔστι γὰρ ἀδελφός. Ζηνόδοτος δὲ ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς, ὡς ἐκεῖ “ἐμεῖο 20
δὲ δῆσεν ἀρῆς” (Π. 18, 100).

499. ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών] ὁ μὲν Ζηνόδοτος καὶ τὸν δὲ καὶ τὸν φῆ ἐγκλίνει, ἵνα τὸ φῆ ταυτὸν ὑπάρχη τῷ ὡς καὶ τὸ μεταλαμ-
βανόμενον τοιοῦτον ἦ, ὁ δὲ ὡς κώδειαν ἀνασχών πέφραδὲ τε Τρώεσ-
σιν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔβη, 25
δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον. ὕπερ οὐκ ἀναγκαῖον· ποιητικὸν
γὰρ ἔθος τὸ πολλάκις τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεσθαι. πρὸς δὲ τὸν Ζη-
νόδοτον ὑγιῶς ἀποφαίνεται ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φῆ
ἀντὶ τοῦ ὡς, οἱ δὲ μετ’ αὐτὸν, ὥσπερ Ἀντίμαχος καὶ οἱ περὶ Καλ-
λίμαχον. 30

Ἀρίσταρχος τὸ φῆ ῥῆμα ἐκδέχεται, καὶ ἀθετεῖ τὸν ἐξῆς. δύναται
δὲ καὶ δισσολογία εἶναι, ὡς τὸ “τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρος
Ἐχέητος, ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο” (Od. 7, 155. 158) καὶ
“ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν.” ἢ τὸ πέφραδε διεσῆμαινεν.

6. ἰνίου—ἰνίφ] ἠνίου—ἠνίφ

16. δ Bekkerus] ο (i.e. ὄτι)

33. Ἐχέητος] om.

ὑπαὶ δείους ὀφείλομεν ἀναπαύεσθαι· οὐ γὰρ πιθανὸν ἔως τοῦ χλωροί, εἶτα πεφοβημένοι, τουτέστι φεύγοντες. ἔστι μέντοι καὶ ἡ ἑτέρα ἀνάπαυσις οὐκ ἀδόκιμος.

τὸ ὑπαὶ δείους δύναται καὶ τοῖς ἐξῆς συνάπτεσθαι καὶ τοῖς ἠγγυμένοις· ἦτοι γὰρ χλωροὶ ὑπὸ δέους, ἢ ὑπὸ δέους πεφευγότες. 5

δείους] εἶωθεν Ἰωνικῶς αὐτὰ συναρεῖν· “τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν” (Π. 17, 573) “ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα” (Π. 8, 368) “ἡμετέρου δ’ οὐκ ἔστι γένευσ” (Od. 15, 533)· ἢ ἐντελῶς “βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή” (Π. 13, 251) “ἄστεος αἰὲν ὑπέκ κατ’ ἀμαξιτόν” (Π. 22, 146). ἀλλὰ νῦν ἡ κακοφωνία τῆς φωνῆς κράσει ἐποίησεν αὐτὸν χρή- 10
σασθαι, καὶ ἐν τῷ “ἦ ῥα κατὰ σπείους” (Od. 9, 330).

8. μετὰ δέ σφι] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντησεν. ἔνεκα δὲ σαφηνείας ἐπανέλαβε τοὺς Ἀργείους.

10. ἔνιοι δὲ τὸ εἶαθ’ ψιλῶς· “ἐνθ’ ἄρα οἱ μύλαι εἶατο” (Od. 20, 106) ἀντὶ τοῦ ἦσαν· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῖ τὸ εἶατο. ὁμοίως 15
καὶ ἐπὶ τοῦ “εὔρε δ’ ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ’ ἄλλαι εἶαθ’ ὀμηγερέες” (Π. 24, 83)· ἐκδέχεται τε κλίσειν τὴν ἀπὸ τοῦ εἶμι εἰς παθητικῷ ὑπερσυντελικῷ χρόνον, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ὑπῆρχον. ἔχει δὲ ἐπίστασιν εἰ τοῦ εἶμι τὰ παθητικὰ δύναται συστήναι κατὰ σημαινόμενον ἢ χρήσιν Ἑλληνικῆν. διὸ ἄμεινον δασύνειν καὶ 20
ἐκδέχασθαι ἐνδιέτριβον καὶ ἐκάθηντο· καὶ γὰρ ἀρμόζον τοῖς ὑποκειμένοις κείσθαι μὲν τὸν Ἔκτορα, περικαθέζεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς ἐταίρους συγκάμνοντας. αὐτὸς τε ὁ ποιητὴς ἔκλινε τὸ φῆμα τοῦτο τριχῶς, πῆ μὲν κοινῶς εἰπὼν “τοῖοι δ’ ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ’ ἐπὶ πύργων” (Π. 3, 153), πῆ δὲ Ἰωνικῶς “οἱ δ’ ἔατ’ εἰν ἀγορῇ” (Π. 7, 25 414), πῆ δὲ ἐπευθέσει τοῦ ἰ πάλιν χρησάμενος Ἰωνικῶς “εἶατο καὶ προῦχοντες” (Od. 3, 8), ὡς καὶ τὸ προκείμενον.

Ἀρίσταρχος τὸ κῆρ οὐδετέρως ἐκδέχεται καὶ μετοχὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ἄ ἀρχομένην, ἵνα τοιοῦτόν τι σημαίῃ τὸ κῆρ ἀσύνητος ὢν, διδασκόμενος καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ “δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν” 30
(Od. 5, 342). τούτῳ συγκατατίθεται καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ

9. * ὑπέκ] ὑπέρ

10. * κράσει] κρᾶσιν

14. δὲ dictum est, quia hoc scholion legitur post scholion inferioris p. 61, 6, verbis κέαρ ἀπινυτῶν finitum.

16. γλαφυρῷ] γλαφυρῆ

19. ἐπίστασιν Bekkerus] ἐπίτα-

σι

22. ἐταίρους Bekkerus] ἐτέρους

30. τοῦ (τ’ scriptum in codice) delet Lehrsius.

Ἄλεξιόν καὶ σχεδὸν πάντες, καὶ ἡμεῖς. εἰσὶ μέντοι οἱ ἄλλως
διέσπειλαν, οὓς ἐλέγχει ὁ Ἡρωδιανός.

Ἄριστοφάνης κῆρ ἀπινύσκων, διὰ τοῦ κ̄ ὁ δὲ Ἄρισταρχος
καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ διὰ τῶν δύο σσ̄ “δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν”
(Od. 5, 342). 5

ὅτι κατὰ τὸ πλήρες ἐκληπτέον κῆρ, εἴτα ἀπινύσσων, τὸ κέαρ
ἀπινυτῶν.

11. * αἶμ̄ ἐμέων] πρὸς τὸ “αἶμ̄ ἀπέμασεν” (Π. 14, 437)
τοῦτο ἂν τις σημειώσαιο.

οὐ μιν ἀφανρότατος] ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακουστέον, ἀλλ’ ἰσχυρό- 10
τατος· οὐ γὰρ ἐκ πλήρους ἀποδέδωκεν, ὡς ἐπὶ τοῦ “δὸς φίλος, οὐ
γὰρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν ἔμμεναι, ἀλλ’ ὄριστος” (Od.
17, 415).

14. ἀμήχανε] ὅτι δύο σημαίνει ἢ λέξις, ἤτοι μὴ δυναμένη
μηχανὴν εὐρεῖν, ἢ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· ὅπερ καὶ 15
θέλει εἰπεῖν.

15. Ἐκτορα δῖον] ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς δῖον τὸν Ἐκτορα,
πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεῦναι τὰ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (I, 65) “πῶς ἂν ἔπειτ’
Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην.”

17. * οὕτως διὰ τοῦ ἦ, ἐπαύρηαι. 20
ἐπαύρηαι] προπαροξυτονητέον ὁμοίως τῶ “εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι”
(Od. 11, 122)· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος. ταυτὸν δὲ
λέγομεν καὶ περὶ τοῦ “σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι” (Π. 3, 417)·
καὶ γὰρ οὗτος μέσος δεύτερος ἀόριστος.

18. * διὰ τοῦ ἦ μέμνη εἶχον πᾶσαι. 25
τοὺς τῆς Ἡρας δεσμοὺς νοητέον φυσικὴν τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν
αἰθέρα συμπλοκὴν. διὰ τοῦτο οὖν φησὶ χρύσειον ἄρρηκτον, ἢ
ἢ δυσδιαχειρίστον, ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ χρυσαυγὲς καὶ δυσδιάλυτον.
ἄκμονας δὲ δύο τὰ βαρύτερα τῶν στοιχείων, γῆν καὶ θάλασσαν.
ἐξήτληται δὲ διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως ἀσχήμως ὑβρίζει τὴν Ἡραν 30
ὁ Ζεὺς διὰ θητητὸν Ἡρακλέα· φησὶ γὰρ “ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ’
ἐκρέμω.” ῥητέον δὲ ὅτι φιλοσοφεῖ Ὀμηρος. μυθικῶς γὰρ Ζεὺς

1. ἄλλως Bekkerus] ἄλλους
17. Ἐκτορα] Addendum καλεῖ, ὑποπτεῦον οὖν
quod est in scholio simillimo v. 23. σὺ δέ] οὐδέ
223.

ἐνταῦθα ὁ αἰθήρ οὐρανοῦ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα δεσμός ἐστιν ὁ ἄγων τὰ ὑγρά καὶ ἐξ αὐτοῦ δεσμεύων τὰ πάντα· μετ' αὐτὸν δὲ ἐστὶν ἄηρ μέσος γῆς καὶ αἰθέρος, ὃ δεῖ νοεῖν ἡμᾶς τὴν Ἥραν ὑπάρχειν· τοῦ δ' ἀέρος ἐκκρέματα ὕδωρ τε καὶ γῆ, οὓς δὴ νῦν ἄκμονας λέγει παρὰ τὸ ἀκοπίαστα εἶναι τὰ στοιχεῖα. καλῶς οὖν οὐ δύναται οἱ θεοὶ τὸν δεσμὸν λύσαι· ἰσχὺς γὰρ τῶν ὄλων τὸ συνδεδέσθαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκ δυεῖν τόπων, τούτου τε καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀραϊφωδῖαν (587), ὁ ποιητὴς τῆς τοῦ Ἡφαίστου ρίψεως καὶ τῶν Ἥρας δεσμῶν πληροῦται μῦθον.

21. * ὅτι μακρὸς ὁ Ὀλυμπος ὡς ὄρος. 10

22. παρασταδόν] τοῦτο τοῖς ἄνω συναπτέον, ἢ ἡ ὁ λόγος, λύσαι δ' οὐκ ἐδύνατο παραστάντες, ὃν δὲ λάβοιμι, δηλονότι παριστάμενον ἢ λύοντα.

23. * ὅτι καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσι κέχρηται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τόπους (cf. Π. 1, 591). 15

24. * Ἀρίσταρχος θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμός. ἔστι δὲ ὁ τῆς Ὀμηρικῆς φράσεως χαρακτήρ· “οἷ σ' ὠτειλὴν αἶμ' ἀπολιχμήσονται” (Π. 21, 122).

* συναπτέον ἕως τοῦ θείοιο (25)· ἐν σχήματι γὰρ εἴρηται.

26. πεπιθοῦσα] ὡς δραμοῦσα· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος δε- 20 διπλασιασμένος, ὡσπερ ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ ῥήματος ἔθος αὐτῷ ποιεῖν· “ῥηιδίως πεπιθεῖν” (Π. 9, 184).

27. * Ζηνοδότος οὐδὲ ὄλως τὴν κόλασιν τῆς Ἥρας γράφει.

ἀτρύγετον] ἄβυσσον, τρύγα μὴ ἔχοντα, ἢ ἄκαρπον, παρὰ τὴν τρύγην, ὡς Εὐριπίδης (Phoen. 210), ἀκάρπιστα πεδία λέγων τὴν 25 θάλασσαν. καὶ οἱ μὲν τὸ Μυρτώον, οἱ δὲ τὸ Αἰγαῖον· οἱ δὲ, ὑπὲρ τὴν εὐκρατον θάλασσαν. τινὲς δὲ φασιν ἐπὶ Πελλήνην κατὰ Γιγάντων ἀπιόντα Ἡρακλέα πλανηθῆναι.

31. * ἀπολλήξεης] διὰ τοῦ ἐτέρου λ̄ αἰ' Ἀριστάρχου.

33. * οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ' Ἀριστοφάνει ἦν· καὶ μή- 30 ποτε περιττός ἐστιν.

37. Στυγὸς ὕδωρ] ἐπεὶ ἡ Στυξ καὶ κατὰ τὸν Ἡσιόδον ἐστὶν ἱερὰ πηγὴ, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· ἢ, ὡς τινὲς φασιν, ἔτι ὁμώνυμος ταύτης ἐστὶν ἡ πηγὴ, ἣν ἐν Ἀιδου ὄρκων φρικτὸν αὐτῶν οἱ θεοὶ πεποιήνται

3. αἰθέρος Vill.] ἀέρος
5. ἀκοπίαστα] ἀκοπιά

9. μῦθον Bekk.] μῖθος
16. * Ὀμηρικῆς] ἀριστάρχ

βουλήσει Δίος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἴστω νῦν τὸδε γαῖα πᾶσαι διαστολαί
εἰσι μέχρι τοῦ ὁμόσαιμι· ἐνταῦθα γὰρ στικτέον, ἀσυνδέτου ὄντος
τοῦ ἐξῆς λόγου.

41. μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα] ἀντὶ τοῦ οὐ δι' ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν
Ἔλλησι βοηθεῖ, ἴστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς τοῦτο καὶ οἱ ἄλλοι ὄρκοι. 5
[οὐ δι' ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν Ἔλλησι βοηθεῖ.] πληρέστατος δ' ἂν ᾔην
ὁ λόγος, εἰ καὶ σύνδεσμος ἔκειτο ὁ ὅτι ἢ ὡς· καὶ συνήπτετο ἂν τοῖς
ἐπάνω, ἢ ἢ τοιαύτη ἢ φράσις, ἴστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς ὅτι μὴ δι' ἐμὴν
γνώμην. ἀλλὰ σπανίως τὰ τοιαῦτα λείπει, καὶ σχεδὸν ἐπὶ μόνων
τῶν ὀρκων, ὡς κἀκεῖ “ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα· ἢ μὲν τοι τάδε πάντα 10
τελείεται” (Od. 19, 303). τάχα οὖν καὶ διὰ τοῦτο συναπτέον αὐτὰ
τοῖς ἐπάνω, ἐπεὶ συνήθης ἐστὶ τῶν ὀρκων ἢ ἔλλειψις.

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα] ὅτι παρακέκρουσται τὸν ὄρκον· οὐ γὰρ διὰ
τὴν αὐτῆς βουλήσιν ὁ Ποσειδῶν τοῖς Ἔλλησι βοηθεῖ, αὐτὴ μέντοι
συνεργεῖ κοιμήσασα τὸν Δία. καὶ ὅτι ἢ ἀπαγόρευσις ἢ μὴ ἀντὶ 15
ἀρνήσεως τῆς οὔ.

44. τειρομένους δ' ἐπὶ νησίν] ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καὶ Μασσα-
λιωτικῇ καὶ Ἀργολικῇ οὕτως ἐφέρετο, κτεινομένους δ' ἐπὶ νησὶν
ἰδῶν· καὶ ἐστὶν ἐμφατικώτερον τοῦ τειρομένους. ἅμα δὲ εἰς ἔλεον
τῶν Ἑλλήνων ἐπάγεται τὸν Δία καὶ ὑπὲρ Ποσειδῶνος λεληθότως 20
ἀπολογεῖται. οὕτως Ἡρακλέων.

45. * καὶ κείνῳ, ἐκ πλήρους Ἀρίσταρχος τὸν καὶ σύνδεσμον.

49. * Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ σ̄ βοῶπις· καὶ ἐστὶν εὐφραδέ-
στερον.

* περιττεύει τὸ ἔπειτα.

25

50. * ἀθανάτοισι καθίζοις] ἐν ταῖς εἰκαιόταις ἀθανάτοισι
θεοῖσι.

52. τὸ νόον βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις προσδίδοσθαι, ἵνα τὸν τοῦ
Ποσειδῶνος λέγη. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς.

53. * οὕτως διὰ τοῦ γέ, ἐτεόν γε, καὶ Ἀριστοφάνης.

30

54. * κάλεσσον] ἐν ἄλλῳ κέλευσον.

56. ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “λίσσο-
μένη τιμῆσαι” (77) ἀβετοῦνται στίχοι κβ', ὅτι οὐκ ἀναγκαίως

6. οὐ δι' ἐμὴν γνώμην—βοηθεῖ] 15. κοιμήσασα Lehrsius] καὶ
Seclusi verba ex praecedentibus κοιμήσασα.
repetita.

παλλογεῖται περὶ τῶν ἐξῆς ἐπεισαχθησομένων, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσίν εἰσιν εὐτελεῖς· καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπαντᾷ, νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκεν “ὄφρ’ ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν.” ψεῦδος δὲ καὶ τὸ “φεύγοντες δ’ ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος” (63)· οὔτε γὰρ παραγεγόνασιν ἕως 5 τῶν Ἀχιλλέως νεῶν, οὔτε τὸν Πάτροκλον ἀνέστησεν ἐπὶ τὸν πόλεμον ὁ Ἀχιλλεύς. καὶ τὸ πέσωσιν οὐχ Ὀμηρικόν· μάλλον γὰρ ἐκεῖνος τὸ ἐμπεσεῖν ἐπὶ τοῦ ἐνσεῖσαι τίθησιν· “ἔφαντο γὰρ οὐκέτ’ Ἀχαιοὺς σχήσεσθ’, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι” (Π. 12, 125). ἢ δὲ παλίωξις οὐχ Ὀμηρικῶς παρείληπται· οὐ 10 γὰρ λέγεται οὕτως ψιλῶς παρ’ αὐτῶ ἢ φυγῇ, ἀλλ’ ὅταν ἐκ μεταβολῆς οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσι· σαφῶς γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶν “εἰ δὲ χ’ ὑποστρέψω καὶ παλίωξις δὲ γένηται” (ib. 71). ἀσύνηθες δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ Ἴλιον νῦν ῥηθέν “Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν” (71)· πάντοτε γὰρ θηλυκῶς λέγει. ἐν τε τῶ “λίσσομένη τιμῆσαι” φησὶν 15 ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι οὐδαμῇ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον εἶρηκεν, ἀλλὰ ποδάρκη καὶ ποδώκη.

* καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο.

63, 64. * ὅτι ψεῦδος.

64. οὕτως, ἀνστήσει ὃν, αἰ Ἀριστάρχου· τινὲς δὲ ἀνστήσειεν 20 ἑταῖρον διὰ τοῦ ε. Ζηνόδοτος δὲ ἀπὸ τοῦ “Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος” ἕως τοῦ “λίσσομένη τιμῆσαι” (77) οὐδ’ ὅλως ἔγραφε.

69. * ὅτι οὐχ Ὀμηρικῶς ἢ παλίωξις.

71. * ὅτι νῦν μόνως οὐδετέρως εἶρηται Ἴλιον.

* Ἀρίσταρχος Ἴλιον ἐκπέρωσιν.

25

72. * οὕτως Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ, παύω.

77. * ὅτι οὐδαμοῦ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον.

80. ὡς δ’ ὅτ’ ἂν αἰξὴ νόος ἀνέρος] ὥσπερ δὲ νοῦς ἀνδρὸς πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν καὶ πολλὰ ἱστορηκότος ἐν ὑπομνήσει ποιεῖται τὰ ἱστορημένα καὶ ταχέως ἄλλοτε ἐπ’ ἄλλο μεταβαίνει, οὕτω καὶ ἢ 30 Ἡρα τότε ἐκ τῆς Ἰδῆς ὀξέως παρεγένετο εἰς τὸν Ὀλυμπον.

ὅτι τὸ κατὰ διάνοιαν θεῖον τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τὸ

8. ἐκεῖνος Lehrsius] ἐκείνους

18. ἠθετοῦντο] ἠθέτητο Bekkerus.

Sed conf. schol. ad v. 231.

19. ὅτι] I. e. ἀθετοῦνται, ὅτι — :

nam versibus 63, 64, obelus est

praeifixus in textu.

28. * Πορφυρίου praeifixum.

31. * Ἡρα] ἡμέρα

32. τὸ κατὰ—κινήσει] τὸ θεῖον

τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τῆ

κατὰ διάνοιαν κινήσει Lehrsius.

κατὰ κίνησιν ἀντιπαρέβηκεν ὑπερβολικῶς, καὶ ὅτι τὸ παροιμιακὸν τὸ “διέπτατο δ’ ὥστε νόημα” ἐκ τούτων καὶ τῶν κατὰ τὴν Ὀδύσειαν (7, 36) σύγκειται “τῶν νέες ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερόν. ἤ ἐ νόημα,” οὐκ ὄν παρ’ οὐδενὶ ποιητῆ.

82. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἔνθ’ εἶην, μετὰ του ν̄, καὶ διὰ τῶν δύο 5 ἠ μενοινήησί τε.

86. Ἀρίσταρχος σημειοῦται ὅτι οὕτως μόνως γραπτέον δέπασι· φησὶ γοῦν ἐν τοῖς ἐξῆς “Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ δέκτο δέπας.” ἐν ἐνόις δὲ “κάλεόν τέ μιν εἰς ἑ ἕκαστος,” οὐκ εὔ· ἰδίαν γὰρ ἔχει καθέδραν· πῶς οὖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστος καλεῖ; ἐπὶ μὲν τῆς Ἰριδος 10 ἀρμόζει τῆς πρὸς τοὺς ἀνέμους παραγεγονυίας (Π. 23, 203). ἀλλὰ μὴν οὐδ’ ἐπέεσσι γραπτέον· ἐπιδίδωσι γὰρ ἡ Θέμις αὐτῇ τὸ ποτήριον. ὁ δὲ Θραξ Διονύσιος παρακείσθαι φησι τὸ σημεῖον ὅτι διὰ παντὸς τοὺς θεοὺς συνίστησι πίνοντας καὶ ταύτην ἀρίστην διαγωγὴν ἔχοντας, πρὸς τὸ ἐν Ὀδυσσεΐα “οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέ- 15 στερον εἶναι ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη” (Od. 9, 5).

*ταῦτὰ ὁ Δίδυμος τῷ Ἀριστονίκῳ λέγει περὶ τῆς γραφῆς τῆς δέπασσι.

87. *Θέμιστι] ὅτι πτώσις ἠλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ παρὰ Θέμιδος. 20

92. *θεὰ λευκώλενος] ἐν ἄλλῳ βοῶπις πότνια Ἥρη.

94. *ἐκείνου] Ἀρίσταρχος κείνου Ἰακῶς.

οἶος ἐκείνου θυμός] ὅτι τὸ ὑπερφιάλος νῦν μὲν ἐπὶ ψόγου, ὁ ὑπερσπονδος, βέλτιον δὲ ὁ ὑπέμετρος· ἐν ἄλλοις δὲ ἐν τάξει ἐγκωμίον· “οὐκ ἀγαπᾷς δ’ ἐκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ’ ἡμῶν” ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς. 25

97. οἶα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται] δύναται καὶ καθ’ ἑαυτὸ τὸ ἡμιστίχιον ἀναγινώσκεισθαι, ἢ ἢ θαυμαστικὸς ὁ λόγος. βέλτιον δὲ τὸ σύνηθες, ὡς καὶ ἐπάνω “οἶσθα καὶ αὐτῇ οἶος ἐκείνου θυμός” (93).

οὐδέ τί φημι] ὁ νοῦς, οὐκέτι οἶμαι τὸν Δία οὐδενὶ τῶν πάντων 30 θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἰλαρὸν ἔσεσθαι, εἰ ἄρα καὶ τις ἐν τῷ παρόντι τῇ αὐτοῦ προσηνεῖα εὐχεῖται ἐν ἰλαρότητι.

101. ἡ δὲ γέλασσην] οὗτος ὁ γέλως Σαρδόνιος καλεῖται, ὅταν τις μὴ ἐκ διαθέσεως καὶ κρίσεως γελᾷ. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Σαρδόνιος καλούμενος γέλως, ὁ μετὰ δηγμοῦ πρὸς ὑπόκρισιν· οὐ γὰρ γελᾷ. καὶ 35

17. ταῦτὰ] ταῦ

35. *δηγμοῦ] δηγμοῦ

τὸν Ἄρη δὲ ὑπομνήσκει τοῦ υἱοῦ φοβοῦσα, ἵν' αὐτὸν ἀποστήσῃ τῆς τῶν Τρώων συμμαχίας καὶ τοὺς ἄλλους θεούς.

104. *κατ' ἓνια τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα.

105. ἢ ἔτι μιν μέμαμεν ἢ ἔπει ἡὲ βίῃ] ἔφαμεν τὸν ἢ κατ' ἀρχὴν ὄντα διαπορητικὸν περισπᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε. τοὺς 5 μέντοι ἐξῆς ἐγκλιτέον ἐν τῇ συντάξει· εἰσὶ γὰρ ἦτοι διαζευκτικοὶ ἢ παραδιαζευκτικοὶ, ὡς τὸ “ἢ ἔπει ἡὲ βίῃ” (Π. Ι, 504).

114. *οὕτως καὶ ἡ Ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι, ἔπος ἡὔδα, οὐ προσηὔδα.

116. οὗτός ἐστιν ὁ ἄλλοπρόσαλλος· οἱ γὰρ ἀδικήσαντες αὐτὸν 10 ἦσαν οἱ Τρῶες, οἱ κατάρξαντες τοῦ ἀδικήματος.

119. Δεῖμόν τε Φόβον τε] ὅτι ἀντὶ τοῦ Δεῖμου καὶ Φόβου, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἡ πλάνη γέγονε τοῖς δεξαμένοις Δεῖμον καὶ Φόβον ἴππων ὀνόματα. εἰσὶ δὲ Ἄρεως υἱοί· ἐν ἄλλοις γὰρ ῥητῶς φησὶ “τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱός” (Π. Ι3, 299). τὸ δὲ γένος τῆς ἀμφι- 15 βολίας ἐστὶν εὐρεῖν καὶ ἀλλαχῆ· “τὸν δὲ τ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ εἰς ὄρμην ἔρχεος ἐλθεῖν” (Π. 5, 118)· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (3, 24) “αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι,” ὅπερ ἀγνόησαντές τινες ἔγραψαν νέφ' ἀνδρί.

121. μείζων] τοῦ πρὸς Ἡραν καὶ Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα χόλου. 20

122. *ὅτι ἐκ παραλλήλου ὡς ἰσοδυναμοῦντα τὸν χόλον καὶ τὴν μῆνιν.

123. *περιδδείσασα] διὰ τοῦ ἐτέρου δ' αἱ Ἀριστάρχου.

125. τοῦ δ' ἀπὸ μὲν] καὶ ἐπὶ Ὀδυσσεως “αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην καὶ σάκος ὤμοισιν, δόρυ δ' ἔκβαλεν ἔκ τε χειρός” (Od. 14, 25 276). δῆλον δὲ ὅτι ἀφοπλίζουσα τὸν Ἄρεα ταῦτα ἔλεγεν· οὐ γὰρ σιωπῶσα.

127. ἢ] ὅτι ἐξ ἀναλήψεως τὰ ἄρθρα λαμβάνει. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τοῦτο τῷ “αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διός,” εἶτα “ἢ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διός” (Π. 5, 733, 736). δασυντέον δὲ τὸ ἢ ἄρθρον. δύναται μὲν- 30 τοι καὶ σύνδεσμος ἐξακούεσθαι, ἵνα γένηται καὶ ἐπέεσσι καθάπτετο. καὶ ἔστιν ὅμοιον τοῖς τοιούτοις “βεβλήκει γλοντὸν κατὰ δεξιὸν, ἢ δὲ διὰ πρό” (Π. 5, 66)· “ἢ δὲ χιτῶν ἐνδύσα” (ib. 736)· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων διχῶς ἀνέγνωσαν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα

16. τὸν δὲ τ'] Librarii error
pro δὸς δὲ τέ μ'.

25. ἔκ τε] Libri ἔκτοσε vel ἔκτοθι.
28. ἀναλήψεως] ἐπαναλήψεως Vill.

(5, 391) “αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη.”
ἄμεινον δὲ ἐπὶ πάντων ἄρθρον ἐκδέχεσθαι, ὥσπερ καὶ Ἀριστάρχῳ
ἔδόκει.

128. μαινόμενε, φρένας ἡλέ] μετὰ τὴν πρώτην λέξιν στικτέον
μετὰ δὲ τὸ ἡλέ ἀμφίβολος ἡ στιγμή. ἦτοι γὰρ καὶ αὐτὸ προσαγο- 5
ρευτικόν ἐστιν “ὦ φρένας ἡλέ,” εἶτα καθ’ ἑαυτὸ “διέφθορας” ἢ
συναπτέον ὄλον, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς φρένας διέφθορας. τὸ δὲ ἡλέ ὡς καλὴ
ἐπιθετικῶς. εἶτε δὲ ἀπεκόπη εἶτε συνεκόπη ἐκ τοῦ ἡλέε, ἔρρωται τὰ
τοῦ τόνου.

134. ἡ Ἀριστοφάνειος κακὸν μέγα πᾶσι, Ζηνῶδοτος δὲ αὐτὰρ 10
τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι.

* ἐν ἄλλῳ πῆμα φυτεῦσαι.

138. ὅτι Ζηνῶδοτος γράφει υἱὸς ἐοῖο. τοῦτο δὲ ἐν τῷ περὶ τίνος
λόγῳ τίθεται. νῦν δὲ πρὸς πρόσωπόν ἐστι, καὶ δεῖ γράφειν ἐῆος.
ἡγήθηκε δὲ τὴν λέξιν ἐστι γὰρ ἐῆος ἀγαθοῦ, καὶ δοτῆρες εἶων. προ- 15
περισπαστέον δὲ τὴν υἱὸς γενικὴν προεῖρηται δὲ πῶς γέγονεν.

139. * τοῦ γε] Ζηνῶδοτος καὶ Ἀριστοφάνης τοῦ δέ.

141. γενεὴν τε τόκον τε] τοὺς γονεῖς καὶ τὸ γένος· δισσολογεῖ
δι’ ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. ὁ δὲ νοῦς, ἀδύνατόν ἐστι θεῶ ῥύσασθαι
τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἀνθρωπίνην γένεσιν· τὸ γὰρ ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τοῦ 20
ἀδύνατον κεῖται· καὶ τοῦ θανάτου ῥύεσθαι.

142. θρόνῳ ἔνι] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶν ἐν
θρόνῳ, ὁμοίως τῷ “υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχη ἔνι” (III).

146. Ζεὺς σφῶ] καὶ τὸ Ζεὺς καὶ τὸ σφῶ ἐγκλιτέον, τουτέστι
βαρυτονητέον, ἐπεὶ δευτέρου προσώπου ἐστὶ καὶ μεταλαμβάνεται εἰς 25
τὸ ὑμᾶς.

147, 148. αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε] ἀθετοῦνται ἀμφοτέροι, ὅτι ἀνη-
θοποίητοί εἰσι· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐνετείλατο ἡ Ἥρα, ὦφειλον ὑπακούειν
τῷ Διί. καὶ λόγον ἂν εἶχεν ἡ ἐντολὴ, εἰ κεχαρισμένον τι αὐτῇ ἐπε-
τέλουν καὶ μὴ ἐναντίον, ὥστε ἔδει μᾶλλον παρακαλεῖν εἰς τὸ παρι- 30
δεῖν τι τῶν ὑπὸ Διὸς προστασσομένων.

* καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει.

152. * βέλτιον τὸ ἤμενον τούτῳ προσδίδοσθαι.

153. ἤμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος] ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ νέφος

11. θεοῖς] θέτις 23. ὄλωλε] ὄλώλη
33. τὸ—τούτῳ] τῷ—τοῦ.

ὑπὲρ οὗ ἔμπροσθὲ φησι (Π. 14, 350) “ τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω.” θυόεν δὲ εὐῶδες, ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων.

154. *νεφεληγερέταο] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον.

155. οὐδὲ σφῶϊν ἰδῶν] ἐνθάδε ἐγκλιτικὴ ἐστὶν ἡ ἀντωνυμία· τρίτου γάρ ἐστι προσώπου, δι’ ὃ τὸν δὲ σύνδεσμον ὀξυτονητέον. ὁμοίως 5 οὖν ἀναγνωστέον τῷ “ καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν ” (Π. 1, 338).

* ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακοῦσαι δεῖ, ἀλλ’ ἀπεδέξατο.

158. * ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπίθετον τὸ ταχεῖα, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ταχέως.

βάσκ’ ἴθι Ἴρι ταχεῖα] εἴρηται ἐν τῇ Ω (144) ὅτι ἀμφίβολός ἐστιν ἡ μεταξὺ τούτων διάστασις· ἡ μὲν γὰρ συνήθεια συνάπτει, ὃ 10 δὲ λόγος χωρίζει.

159. προπερισπαστέον τὸ ἀγγεῖλαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῶν κείμενον, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον “ μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.” οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διὰ τὸ ἀνωχθὶ προστακτικῶς ἀναγινώσκειν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ “ τῇ δὲ τότε κρηδεμμον ὑπὸ 15 στέρνοισι τανύσσαι ” (Od. 5, 346)· καὶ ἐνθάδε γὰρ ἀπαρέμφατόν ἐστιν.

161. * ἔρχεσθαι μετὰ] γράφεται καὶ ἔρχεσθ’ ἢ μετὰ.

* ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς τὴν θάλασσαν δῖαν εἴρηκεν.

162. εἰ δέ μοι] τὸν δὲ ὀξυτονητέον· ἔστι γὰρ νῦν ἢ μοι ἐγκλιτικὴ καὶ ἀπόλυτος.

165. ἐπεὶ εὐ φημί] καὶ ἐπὶ τούτου ἐγκλιτικὴ ἐστὶν ἡ ἀντωνυμία καὶ ἀπόλυτος· διὸ τὸν ἐπεὶ σύνδεσμον ὀξυτονητέον ὁμοφώνως τῷ “ καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον ” (Π. 24, 293).

166, 167. καὶ γενεῆς πρότερος] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, καὶ ἄστε- 25 ρίσκοι παράκεινται, ὅτι τοὺς ὕστερον λεγομένους ὑπὸ τῆς Ἰριδος δι’ ἐπιείκειαν ἐνθάδε τις μετενήνοχεν· ἀναρμόστως γὰρ ὁ Ζεὺς, ὥσπερ δεδοικὸς καὶ συλλυθῆναι βουλόμενος, εἰξάτω μοι, φησὶ, καθόσον εἰμι προγενέστερος· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν δεομένων· “ καὶ μοι ὑποστήτω ὅσον βασιλευτέρος εἰμι ἢ ὅσον γενεῇ προγενέστερος ” (Π. 9, 160). 30

169. * ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐξ Ἰδαίων. ἀρμόζει δὲ μᾶλλον κατ’ Ἰδαίων· κατάβασιν γὰρ δηλοῖ.

170. * ὅτι διέσταλκε νιφάδα καὶ χάλαζαν.

171. ψυχρὴ ὑπὰί ριπῆς] τὸ ψυχρὴ ἑκατέρωφ δύναται προσδίδοσθαι· ἦτοι γὰρ ψυχρὴ ὑπὸ βορέου, ἢ πτῆται ὑπὸ βορέου.

176. * κέλεται] γρ. κέλευε.

178. * ὅτι πῶσις ἤλλακται, εἰ δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ αὐτοῦ τοῖς ἔπει· τὸ γὰρ οἱ αὐτῷ ἐστι.

179. * καὶ κεῖνος] ἐκ πλήρους τὸν σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

* πολεμίζων] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ζ.

5

183. ὅτι τὸ στυγέουσιν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐν διαφορᾷ μεταγεται, νῦν μὲν δεδίασιν, ὅταν δὲ εἴπη “σμερδαλέ’ εὐρώνετα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ” (Π. 20, 65), ἀντὶ τοῦ μισοῦσιν· “κατὰ δ’ ἔστυγε μῦθον ἀκούσας” (Π. 17, 694). κατεστύγασεν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ πρόσωπον στυγνότητος.

10

* οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ἐντεῦθεν μετακείται ἄνω, οὐχ ὑγιῶς.

187. τρεῖς γὰρ τ’ ἐκ Κρόνου] διὰ τῶν δύο κ̄ γράφοντος Ἀριστάρχου ἐκ Κρόνου, οὐ κατεπείγει διαστέλλειν, ὡς τινες ἀξιούσιν, ἐπὶ τὸ εἰμέν. μὴ κειμένης γὰρ τῆς προθέσεως ὁμολογοῦμεν ὡς ἀμφίβολος ἦν ἡ προφορὰ συναπτομένη, νῦν δὲ οὐ κατεπείγει.

15

* οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν δύο κ̄.

Ῥέα] οἱ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ᾠ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιρρήματος συστέλλουσιν· οἱ δὲ φασι δεῖν συστέλλειν, ἵνα δάκτυλος γένηται, ὡς τὸ “πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα” (Π. 3, 237) “ἀνδρόμεα κρέα” (Od. 9, 347) “εἶσατο τεύχεα.”

20

189. φυσικὴ φαίνεται διάταξις γεγενημένη. ὁ μὲν γὰρ τὸ ζῆν παρεχόμενος Ζεὺς ἀνόμασται, ὁ δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἀπὸ τῆς πόσεως Ποσειδῶν, Ἄιδης δὲ ὁ θάνατος παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀειδὲς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείας.

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται] καὶ ἔμπροσθεν περὶ τούτου εἴρηται 25 ἰκανῶς, ὅτε ἐλέγομεν περὶ τοῦ (18) “ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ’ ἐκρέμω,” ἀκριβέστερον δὲ καὶ νῦν. διὰ γὰρ τούτων ὁ ποιητὴς τὴν κοσμικὴν αἰνίττεται φύσιν, Δία μὲν τὸν ἀνωτάτω ὑποτιθέμενος διάπυρον αέρα, Ἥραν δὲ τὸν δεύτερον καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ Ὀκεανοῦ τεθράφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίνεται ὁ ἀήρ. 30

5. διὰ τοῦ ζ] Nam alii πολεμίζων.

6. ὅτι delet Cobetus.

9. ἀπὸ τῆς—στυγνότητος] Haec aliena esse monet Lehrius.

12. κ] κκ, ut saepe post δύο duae litterae scribuntur pro una.

16. δύο κ̄] β̄ κ̄.

18. δεῖν Vill.] δεῖ

25. * Πορφυρίου praeifixum in aliis.

29. Post δεύτερον in A decem fere vocabula sunt erasa.

30. * τῶν ὑγρῶν] τῶν om.

ἄκμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει, χρυσοῦν δὲ δεσμὸν τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτάτῳ μέρει συνήπται αὐτῷ ὁ ἀήρ. καὶ ῥιπτόμενον τὸν Ἡφαιστον εἰς θάλασσαν, παρόσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα, πῦρ μὲν εἰς ἀέρα, ἀήρ δὲ εἰς ὕδωρ. χαλκεύοντα δὲ ἐν Ὠκεανῷ, ὅτι τὰ στερρὰ τῆς διὰ ὕδατος καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγ- 5 χάνει. καὶ Ἡσιόδος Οὐρανὸν μὲν λέγει τὴν ἐκπύρωσιν, Κρόνον δὲ τὸν ἄνωθεν κρουνηδὸν ἐπιφερόμενον ὄμβρον, ῥέαν δὲ τὴν ἐπιρροεμένην ὕδασι γῆν, ἐκτομὴν δὲ Οὐρανοῦ τὴν τοῦ πυρῶδους ἐξ ὑγρῶν σβέσιν, λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδήπερ ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στερρότητα πῆγνυται· κρύπτεσθαι δὲ τὸν Δία διὰ 10 τὸ τὸ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς ἀφανίζεσθαι πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν.

* ὅτι τὸ πάντα κατὰ παρολκῆν, ὡς “οἱ δ’ ἐνέα πάντες ἀνέσταν” (Π. 7, 161).

190. * ἐπὶ τὸ αἰεὶ βραχὺ διασταλτέον.

15

192. * εὐρύν] ὅτι Ζηνόδοτος αἰπύν. τοῦτο δὲ ὄρους ἐπίθετον.

193. πῶς δὲ φησιν “γαῖα δ’ ἔτι ξυγὴ καὶ μακρὸς Ὀλυμπος;” Κράτης ἐν δευτέρῳ Ὀμηρικῶν καὶ Στησίμβροτος πάντα οὕτως δέ-
δασται.

κοινὴ ὄλων τῶν στοιχείων ἡ γῆ, καθότι ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται καὶ τὰ 20 λοιπὰ τρία στοιχεῖα· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται, καὶ πυρὸς ἀναδόσεις περὶ αὐτὴν γίνονται, ὥσπερ κατὰ τὴν Αἴτην ἐν Σικελίᾳ καὶ περὶ τοὺς Ἡφαιστοῦ κρητῆρας, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ Κράγον Λυκίας καὶ ὅσα τοιαῦτα. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀήρ περὶ αὐτὴν ἐστί. καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπον κοινόν φησιν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ὀλυμπος τὴν 25 γένεσιν ἐκ τῶν τεσσάρων κέκτηται στοιχείων. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι συναφῆς τῇ γῇ Ὀλυμπος ὡς ἂν ὄρος. τὸ δὲ ὁμοιον πεποιήκε καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ “ναιετάω δ’ Ἰθάκην εὐδείελον, ἐν δ’ ὄρος αὐτῇ” (Od. 9, 21)· κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης, οὐχ ὡς μὴ ὄν ἐπ’ αὐτῆς, καθάπερ καὶ τὸν Ὀλυμπον ἐπίγειον ὄντα τῆς γῆς· εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς 30 τῷ οὐρανῷ ἢ μέρους ἐπουράνιον, οὐκ ἂν κοινός, ἀλλ’ ἴδιος τοῦ Διός.

5. * στερρὰ] στερεὰ

6. * Οὐρανὸν μὲν] μὲν οὐρανὸν

8. * ὕδασι γῆν] ὕδασι, omisso

γῆν

11. * τῷ τῷ] τὸ τῷ

12. * τῶν] om.

16. ὄρους] ὄρ

23. Κράγον Usenerus] Κέραγον

25. Ὀλυμπος Wachsmuth. de Cratete Mallota p. 45] οὐρανός

28. ναιετάω] ναιετ’ ἀνα

194. τῷ ρα καὶ οὔτι] διὸ οὐκ ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἔμαντοῦ. Δημήτριος δὲ ἀποβήσομαι, εἴξω οὕτως ἔχειν καὶ τὸ “οὐ γὰρ μοι δηρὸν βέη” (Π. 16, 852), οὐ προβήση κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον.

196. χερσὶ δὲ μὴ τί με] ὁ νοῦς, μηδὲ ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς 5 δέος ἀγέτω ἢ ὡς κακὸν ὄντα εἰς τὸν διὰ χειρῶν ἀγέτω πόλεμον ἢ ὡς χερσὶν ὑπερέχων.

197. κέρδιον εἶη] Ἀρίσταρχος βέλτερον εἶη· οἱ δὲ εἰκαιότεροι γράφουσι κέρδιον εἶη Ἀριστοφάνης κάλλιον εἶη.

199. οἷ ἔθεν] ἢ ἔθεν νῦν ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τὸ οἶ 10 ἄρθρον ὀξυτονοῦμεν.

204. οἶσθ ὡς πρεσβυτέρισιν] ὅτι τοῦτο παρ’ ἑαυτῆς προσέθηκεν ἢ Ἰρις. καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐπάνω οὖν οὐχ ὑπὸ Διὸς εἴρηται “καὶ γενεῆ πρότερος” (182).

207. *εἰδῆ] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ π̄ εἶπη.

15

209. ὀμῆ] περισπαστέον κατὰ δοτικὴν πτώσιν, ὁμοίως ἐπιθετικῶ τῷ θερμῆ· καὶ γὰρ ὀμός αὐτοῦ τὸ ἄρσενικὸν ὁμοίως κατ’ ὀξεῖαν τάσιν (“οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὀμός θρόος” Π. 4, 437)· καὶ τὸ οὐδέτερον “ἢ μὰν ἀμφοτέρισιν ὀμὸν γένος” (Π. 13, 354). παράκειται τε τὸ ἐπίρρημα τὸ εἰς ὡς λῆγον περισπώμενον ὡς θερμῶς “ὀμῶς δέ τοι 20 ἦπια οἶδεν” (Od. 13, 405).

211. *Ἀρίσταρχος νῦν μὲν γε· ἄλλοι δὲ νῦν μὲν κε.

212. ἄλλο δέ τοι ἔρέω] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “ἴστω τοῦθ’ ὅτι νῶϊν” (217) ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ, ὅτι εὐτελεῖ τὰ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὰ κατὰ τὴν διάνοιαν. προειπὼν γὰρ “νεμεσσηθεὶς ὑποεἴξω,” 25 οἶονεὶ μεταμεληθεὶς ἐπιφέρει ἀπειλήσω. ὃ τε Ποσειδῶν ἐπίσταται ὅτι οὐκ εἰς τέλος φείσεται τῆς πόλεως, ἀλλ’ ὅσον μόνον ἕνεκα τοῦ τιμῆσαι τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπαμύνει τοῖς Τρωσίν. τὰ τε τῶν θεῶν ὀνόματα μετενηγόχε τις ἀπὸ τῆς θεομαχίας (Π. 21) συναθροίσας τῶν ἐναντιουμένων τοῖς βαρβάροις θεοῖς, οὐκέτι ἐπιστήσας ὡς οὔτε τῷ 30 Ἑρμῆ οὔτε τῷ Ἡφαιστῷ ἔμελεν ἰδίᾳ τὰ τῆς πορθήσεως, ἀλλ’ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως μόνον παρείληφεν αὐτούς.

214. Ἥρης Ἑρμείω τε] τινὲς Ἥρης Ἡφαιστου τε καὶ Ἑρμείαο.

2. *ἔμαντοῦ] ἑαυτοῦ

23. Obelus praefixus.

8. In marg. inter. Ἀρίσταρχος
βέλτερον εἶη

31. Ἑρμῆ] ἐρμεῖ

* Ἐρμείω Ἴωνικὴ γενικὴ παθοῦσα· εἰ γὰρ ἕγιγες, ἔσται Ἐρμείω
ὡς Ἀτρεΐδew.

215. πεφιδῆσεται] ἀπὸ τοῦ φεῖδω φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ, τεύχω
τυχῶ· “τύχῃσε γὰρ ἐρχομένη νηῦς” (Od. 19, 291).

223. * ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς θάλασσαν διὰν καλεῖ. 5

225. οἵπερ νέρτεροι εἰσιν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οἵπερ νέρτατοι.
πρὸς οὐδὲν δὲ τὸ ὑπερθετικὸν μετὰκεῖται· τοῦ γὰρ κατωτέρου κατώ-
τερος οὐδεὶς ἐστίν. ἐνερτέρους δὲ καλεῖ καὶ οὐρανόνας καὶ ὑποταρ-
ταρίουσ καὶ Τιτᾶνας τοὺς περὶ Κρόνον θεούς.

226. οἱ αὐτῶ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκειν, 10
ἐπεὶ ἀπὸ προσώπου ἐπὶ πρόσωπον ἢ ἀναφορὰ καὶ εἰς ἀπλήν ἢ μετά-
ληψις· ἀντὶ γὰρ τῆς αὐτῶ δισυλλάβου. ἄμεινον δὲ πειθεσθαι
τοῖς περισπωσὶ διὰ τὸ ἤδη διαστολὴν γεγενῆσθαι διὰ τῆς ἐμοί
τὸ γὰρ ἐξῆς τοιοῦτόν ἐστιν ἐμοὶ καὶ αὐτῶ ἔπλετο, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ
λαμβάνεσθαι τὸ ἔπλετο ῥήμα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ’ ἐκείνου κατ’ 15
ὄρθον τόνον ἀνέγνωμεν τὴν οἶ· “Μέντορ, μὴ σ’ ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν
Ὀδυσσεὺς μνηστῆρεςσι μάχεσθαι, ἀμυνόμεναι δὲ οἱ αὐτῶ” (Od.
22, 213)· καὶ τὸ ἐξῆς ἐστὶ τοιοῦτον, μὴ πεισάτω σε Ὀδυσσεὺς
ἡμῖν μάχεσθαι, αὐτῶ δὲ ἀμύνειν. καὶ καθόλου ἢ οἱ ὅποτε
προηγεῖται τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας κατὰ δοτικὴν πτώσει, ὀρθοτονεῖσθαι 20
θέλει, εἴτε εἰς ἀπλήν εἴη ἢ μετάληψις εἴτε καὶ εἰς σύνθετον. διὸ
μεμπτέον ἐκείνην τὴν ἀνάγνωσιν “ἀλλὰ οἱ αὐτῶ Ζεὺς ὀλέσση”
(Od. 4, 667)· ἐχρῆν γὰρ διὰ τὴν ἐπιφερομένην ἀντιδιαστολὴν κατ’
ὄρθον τόνον ἀναγινώσκεσθαι.

229. * λάβ’ αἰγίδα] ὅτι τοῦ Διὸς ἢ αἰγίς ὄπλον· Ἀπόλλωνι 25
γούν δίδωσιν.

Κρόνος χρησμὸν λαβὼν ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μετα-
στήσει υἱὸς, τὰ γεννώμενα κατέπινεν. Ῥέα δὲ τεκοῦσα Δία Κρόνον
μὲν λίθον ἀντ’ αὐτοῦ σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν, τὸ δὲ παιδίον
εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε τρέφειν Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἣ ἦν 30
αἰξ. ταύτην οἱ Τιτᾶνες ὅποτε θεάσαιντο, ἐφοβοῦντο. αὕτη δὲ τοὺς

3. * φιδῶ] om.

7. κατώτερος Bekkerus] κατώ-
τατος

8. δὲ Bekkerus] δὲ καὶ

25. Hoc scholion legitur post
scholia versus 187.

29. * μὲν λίθον ἀντ’ αὐτοῦ] μὲν
αὐτοῦ λίθον

30. * Ἀμαλθείᾳ] ἀμαλθία

31. ὅποτε] ὅπότεν

* θεάσαιντο] ἐθέασαντο

ἑαυτῆς μαζοὺς ἐπέχουσα ἔτρεφε τὸ παιδίον. αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς μετέστησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα. πολεμούντων δὲ αὐτὸν τῶν Τιτάνων Θέμις συνεβούλευσε τῷ τῆς Ἀμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρῆσασθαι· εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀεὶ φόβητρον. πεισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐποίησε καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. ἐντεῦθεν αὐτόν φασιν 5 αἰγίοχον προσαγορευθῆναι.

230. τῇ μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιῶν] ὅτι ἥρωας καλεῖ, καὶ οὐ μόνον τοὺς βασιλέας, ὡς Ἰστρος.

231. σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ (235) “ὡς κε καὶ αὐτὶς Ἀχαιοί” ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἄκαιροι οἱ λόγοι, ἐπὶ 10 τοσοῦτον ἔγειρε τὸν Ἔκτορα ἕως ἐπὶ τὰς ναῦς φύγωσι· μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ βουλευέσομαι ὡς δεῖ τοὺς φεύγοντας ἀναπνεῦσαι. καὶ ἄκαιρος ἡ πρόρρησις, καὶ οὐ κεχαρισμένη τῷ Ἀπόλλωνι.

* καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο.

232. ὄφρ' ἄν] Ἀρίσταρχος τόφρ' ἄν Ἀχαιοί, μετὰ τοῦ τ̄. 15

240. * οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̄ ἐσαγαίρετο, παρατατικῶς. ἄλλοι δὲ ἐσαγαίρατο διὰ τοῦ ᾱ.

241. ὀρθοτονητέον τὴν ε̄· μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον τὴν ἑαυτόν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ γινώσκων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναλεγόμενος καὶ ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἐκάστου ὄψεως, οὐκ ἐκ προχείρου γινώσκων, 20 ἀλλ' οἷον ἀναγνωρίζων. καὶ κατ' ὀρθὸν τόνον ἀναγνωστέον, ἀμφὶ ε̄ γινώσκων· ἔστι γὰρ εἰς ἐκάτερον ἑαυτοῦ μέρος σκοπῶν.

245. δασυντέον τὸ ἦσαι· προεῖρηται δὲ περὶ τούτου. τὸ δὲ ὀλιγηπελέων ἔν ἐστιν, ὅμοιον τῷ ὀλιγοδρανέων. τὸ δὲ ἦ ποὺ τί σε, ὁ ἦ διαπορητικός ἐστι· διὸ περισπαστέον. 25

252. * ὄψεσθαι] Ἀρίσταρχος ἴξεσθαι, καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή. ὅτι αἶον ἀντὶ τοῦ ἐπυσθόμην, τοῦτο δὲ ἐστὶ, τῆς ψυχῆς μου ἦψατο. καὶ ἐν ἄλλοις (Il. II, 532) “τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες,” ἐπαισθόμενοι τῆς πληγῆς· τῷ εἶδει τὸ γένος.

256. χρυσάορον] ἦται χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοῦν τὸν ἀορτήρα 30 τῆς φαρέτρας ἔχοντα ἢ τῆς κιθάρας, οὐκέτι δὲ τοῦ ξίφους· ἀγνός

1. * ἑαυτῆς—ἐπέχουσα] αὐτῆς—
ἰπέχουσα

3. * Ἀμαλθείας] ἀμαλθίας

7. Ἀχαιῶν et ὅτι ἥρωας addidit
Cobetus. ὅτι refertur ad διπλῆν.

11. ἔγειρε Bekkerus] ἐγείρα

12. ἀναπνεῦσαι Bekkerus] ἀναπλεῦσαι

14. ἠθετοῦντο] ἠθετοῦνται (sic).
Conf. schol. ad v. 56.

15. In marg. inter. διὰ τοῦ τ̄
τόφρ' ἄν Ἀχαιοὶ αἱ Ἀριστάρχου.

γὰρ ὁ θεός. καὶ Πίνδαρος χρυσάωρα τὸν Ὀρφέα φησί. τινὲς δὲ χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα.

Ἐρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαΐας τῆς Ἄτλαντος εὔρε λύραν, καὶ τοὺς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας εὐρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. ἀπειλοῦντος δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔκλειψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων 5 τόξα. μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν ράβδον, ἀφ' ἧς καὶ χρυσόραπις ὁ Ἐρμῆς προσηγορεύθη, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν ὅθεν καὶ χρυσάωρ ὠνομάσθη, ἀπὸ τοῦ τῆς κιθάρας ἀορτῆρος.

263. τὸ ἐπὶ φάτῃ δύναται καὶ τοῖς ἡγουμένοις καὶ τοῖς ἐπο- 10 μένοις συντάττεσθαι, ἢ ἢ τὸν ἐπὶ φάτῃ σύνδεσμον.

265. εἰωθὸς λούεσθαι] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “ρίμφα ἐ γούνα φέρει” (268) ἀβητοῦνται στίχοι δ', καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι οἰκειότερον ἐπ' Ἀλεξάνδρου (Π. 6, 508) καὶ τὸ τῆς καλλονῆς καὶ τὸ τῆς ὄλης μορφῆς καὶ τὸ τῆς στάσεως τοῦ ἵππου πρὸς τὸν 15 ἐν θαλάμῳ διατετριφὸτα ἀντιπαράκειται, ἢ τε κατὰ τὴν αἰφνίδιον ἐξόρμησιν ὁμοιότης. καὶ τὸ “κυδιόων, ἵπου δὲ κάρη ἔχει” ἐφ' Ἐκτορος τοῦ ἀρτίως ἑαυτὸν ἀνιστῶντος ἐκ τῆς λιποθυμίας οὐχ ἀρμόζει. τοὺς μέντοι προκειμένους τῶν ἡθετημένων δύο στίχους δεῖ μένειν, πρὸς οὓς καὶ ἡ ἀνταπόδοσις γίνεται. 20

271. κεραδὸν] τινὲς τὸν ἄρσενα οὔτος γὰρ κερασφορεῖ. τί οὖν ἐστὶ τὸ “χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν” παρὰ Πινδάρῳ (Ol. 3, 52) λεγόμενον;

272. *ἔσσεύοντο] Ἀρίσταρχος ἐσσεύαντο διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$, καὶ ἄπασαι. 25

273. ἡλίβατος] ἧς ἀμαρτάνομεν τῆς βάσεως. εἰ δὲ ἦν ὑφ' ἡλίου μόνου βαινομένη, ἢ εἰς ἦν ἥλιος μόνος ἐπιβαίνει, ἦν ἂν “τὸν μὲν θ' ἡλίβατος πέτρῃ.”

δάσκιος ὕλη] ἢ λίαν σκιώδης ἢ δασύσκιος. τὸν ἔλαφον δὲ ἢ ὕλη τρέφει, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος” (Od. 10, 30 159).

1. * τὸν] om.

* φησὶ] φασὶ

5. * ἀπειλοῦντος] ἀπειλουμένοι

8. χρυσάωρ] χρυσάωρ. Idem vitium in gl. Hesychii contra seriem. V. Thes. vol. 8 p. 1714.

11. σύνδεσμον] σύν

12. Asteriscus et obelus prae-

fixus.

26. εἰ δὲ ἦν—βαινομένη—ἦν ἂν Bekkerus] οἱ δὲ ἦν—βαινομεν—ἦν ἢ

275. λῖς] παρὰ τὸ λιαρόν, ἢ τὸ ἐλεῖν, ἢ τὸ λείον· λείος γὰρ ὅλος πλὴν τῆς χαίτης. ἢ παρὰ τὸ λίαν φθείρειν.

277. πάλιν τὸ εἶως ἀντὶ τοῦ τέως κεῖται. οὐκ ἄρα ὑποστιγμῆν, ἀλλὰ στιγμῆν θετέον ἐπὶ τὸ ἀμφιγύουσιιν.

280. πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός] τὰς ψυχὰς ἐταπει- 5 νόθησαν ἅπαντες, λιποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον.

288. ἦ] διαβεβαιωτικός ἐστὶ διδ' περισπαστέον αὐτόν.

* ὅτι τὸ θῆν ἀντὶ τοῦ που.

293. * ὅτι πρόμος σαφῶς ὁ πρόμαχος.

10

297. * ὡς κεν] γράφεται καὶ εἶ κεν.

298. δούρατ' ἀνασχόμενοι] ἦτοι συναπτέον τῷ ἀντίασαντες, ἢ διασταλτέον ἀπ' αὐτοῦ, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς στείομεν δούρατ' ἀνασχόμενοι.

299. * τὸ θυμῷ ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

15

301. * Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης Αἴαντε δυϊκῶς.

302. Μέγην] Ἀρίσταρχος βαρύνει ὡς “Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε” (Π. 17, 216)· καὶ ἐπέισθη ἢ παράδοσις. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης καὶ ἄλλοι περισπῶσιν ὡς Ἑρμῆν καὶ Ποδῆν· τὰ γὰρ εἰς ἡς λήγοντα, φασὶ, βαρύτονα δυσύλλαβα, ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα, περισσοσυλλά- 20 βως κλίνεται, λέβητα Λάχητα· εἰ δ' οὐχ οὕτως ἐκλίθη, δῆλον ὅτι περισπασθήσεται· ἄλλως τε εἰ εὐρέθη αὐτοῦ ἢ αἰτιατικῆ ὡς ἀπὸ βαρυτόνου “Φυλεῖδην τε Μέγητα” (Π. 19, 239), ὅτε μὴ οὕτως ἔχει, περισπασθήσεται, ὡς Θαλῆν καὶ Θάλητα καὶ Φαλῆν καὶ Φάλητα. ἔστι δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου πρὸς αὐτοὺς πρῶτον μὲν 25 ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὅτι οὐχ ἀπλῶς τὰ εἰς ἡς, ἀλλὰ τὰ εἰς τῆς λήγοντα τὴν προειρημένην ἀναδέχεται κλίσειν, ἐπεὶ τὰ πολλά ἐστὶ διχῶς κεκλιμένα. τὸ γοῦν Μίνης ὁ μὲν ποιητῆς περιττοσυλλάβως ἔκλινεν (“πέρσεν δὲ πόλιν θεῖοιο Μίνης” Π. 19, 296), ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἰσοσυλλάβως “Μῖνου τ' Ἐπιστρόφου τε.” μύκητα τε καὶ μύκην, 30 εἰ καὶ πολλὰ σημαίνει ἢ λέξεις. καὶ ὅτι οὐ τὸ μέτρον αἰτιόν ἐστι, δῆλός ἐστιν Ἐκαταῖος οὕτως κλίνας. φησὶ γὰρ “καὶ ἐπαφήσας

13. αὐτοῦ Friedl.] αὐτῶν

23. Φυλεῖδην] φυλλεῖδην

24. ἔχει] ἔχη

Θάλητα] θαλῆτα

26. τὰ εἰς τῆς] τὰ ῥηματικὰ μὴ εἰς

τῆς Lehrsus.

27. ἐπεὶ τὰ] ἔπειτα Lehrsus.

30. τε Gaisfordus ad Choerobosc. p. 140, 3] γε. V. quae ad Sophoclis fr. 57 dixi.

τὸν κολεὸν τοῦ Ξίφειος, τὸν μύκην εὔρεν ἀποπεπτωκότα.” ὁ δὲ Ἄρατος (Dios. 244) περιττοσυλλάβως ἔκλινεν· “ἡ λύχνιοι μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν.” καὶ μήποτε ταῦτα συναγωνίζεται τῷ Ἀριστάρχῳ· καὶ γὰρ ταῦτα διχῶς κλιθέντα οὐ μετέβαλε τὸν τόνον, οἷς ὅμοιον δύναται εἶναι καὶ τὸ Μέγης. 5

305. * ἡ πληθὺς—ἀπονέοντο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι πληθυντικῶς ἀπήντηκεν.

307. * βιβάς] Ἀρίσταρχος βιβῶν.

βιβῶν πᾶσαι εἶχον. Ζηνόδοτος βοῶν, ἐπεὶ καὶ ἐξῆς φησὶν “ἐπὶ δ’ αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα” (321). 10

309. * δεινήν, ἀμφιδάσειαν] διασταλτέον καθ’ ἓν· ἔμφασις γὰρ μᾶλλον.

ἀμφιδάσειαν] πανταχόθεν τετριμμένην. οἱ μὲν ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ κύκλω δασεῖαν, διὰ τοὺς θυσάνους. ὑφ’ ἐν δὲ τὸ ὄνομα.

τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα, ὁμοίως τῷ χαλκοβάρεια. ὅτι δὲ οὐχ, 15 ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀλεξίων, σύνθετόν ἐστιν, ἀλλὰ παρασύνθετον, εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἠριγένεια.

310. Ἡφαιστος Διὶ δῶκε] ὅτι σαφῶς Διὶ ἐσκεύασται ἡ αἰγίς, καὶ οὐκ ἔστιν Ἀθηνᾶς, καθὼς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ λέγουσιν.

316. * χροῖα λευκὸν] ὅτι ἀντὶ τοῦ χροῦς λευκοῦ. ἐπαυρεῖν ἐπιτυ- 20 χεῖν. ὡς ἐπὶ πᾶν δὲ λευκόχροες οἱ παλαιοί.

317. λιλαιόμενα] ἐφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ’ οὓς ἐβάλλετο ἐν τῇ διὰ μέσου γῆ ἐπήγνυτο. ἔστι δὲ λῶ λαίω ὡς κερῶ κεραιῶ, εἶτα λιλαιῶ.

320. κατενώπα] Ἀρίσταρχος ὡς κατὰ δῶμα, ἀπ’ εὐθείας τῆς ᾧψ, 25 ἥτις αἰτιατικὴν ἔχει τὴν ᾧπα. ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους ὡς κατέναντα, οἷς καὶ βέλτιον πείθεσθαι, ἵνα ἦ ἀπὸ τοῦ κατενώπια κατὰ συγκοπὴν κατένωπα, ὡς μηρία μῆρα, σιτία σῖτα. ἔνεστι μέντοι βοηθῆσαι καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ οὕτως, ὡς ἐνωπῆ ἢ πρόσοψις (“ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ” Π. 5, 374), παρ’ ἣν ἐστιν αἰτια- 30 τικὴ ἐνωπῆν. ὃν οὖν τρόπον τὴν ἰωκὴν ἰῶκα εἶπε μεταπλάσας, οὕτως καὶ τὴν ἐνωπῆν ἐνώπα προπερισπωμένως. ὑποστιγμῆ δὲ κατὰ τὸ

1. μύκην Bekk.] μυκῆν
3. μύξαν (ex Arato)] μοῖραν
8. βιβῶν] Haec aliorum scrip-
tura est: Aristarchus βιβάς hic ut
alibi scripserat. V. Duentzer.

Zenod. p. 131.

14. κύκλω δασεῖαν Schaeferus ad
Greg. p. 890] κυκλοδάσειαν.

25. In marg. inter. Ἀρίσταρχος
προπερισπῆ κατενώπα

τέλος τοῦ στίχου καὶ σεῖσ', τοῦ δὲ περιπτεύοντος, τοῖσι δὲ θυμόν.

330. τὸν μὲν Βοιωτῶν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν ὁ γὰρ Ἀρκεσίλαός ἐστι Βοιωτός.

* γρ. καρτεροθύμων.

5

333. ὅτι τὸ Ὀϊλεύς σὺν τῷ ὀ, καὶ ὅτι πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκε παρὰ τὸ ἔθος, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐπανέλαβεν.

335. ἐν Φυλάκῃ] αὕτη πόλις Θεσσαλίας. βαρυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ὡς Ἰθάκη, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμοτηρίου.

336. * ὅτι γνωτὸς ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ἐρίωπις ὄνομα κύριον.

10

338. Σφήλοιο ὡς φίλοιο. ἔστι δὲ καὶ κανὼν ὡς τὰ εἰς λῶς δισύλλαβα, τῷ ἠ παραληγόμενα, κύρια ὄντα βαρύνεσθαι θέλει, Τῆλος Μῆλος Βῆλος· οὕτως οὖν καὶ Σφήλος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ὄξυτονεῖται, πηλὸς χηλός, καὶ βαρύνεται, ὡς δῆλος τὸ ἐπιθετικὸν καὶ ἦλος καὶ ζήλος, περὶ ὧν εἰρήσεται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ 15 καθολικῆς προσφθίας.

339. Μηκιστῆ] ὁμοίως τῷ “ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί” (Π. 4, 384). καὶ ἦτοι ἀπεκόπη ἡ Μηκιστῆ αἰτιατική, ἡ Δωρικῶς κέκλιται, ὅπερ μοι δοκεῖ.

343. ὄφρ' οἱ τούς] ἕως οὗ αὐτοὶ τούτους ἐσκύλευον, ἀφαιρούμενοι 20 αὐτῶν τὰ ἡμαγμένα ὅπλα.

346. Ἐκτωρ δὲ Τρώεσιν ἐκέκλετο] ἡ συνήθεια συνάπτει καὶ τὸ νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἵνα ἡ μετάβασις ἦ ἀπὸ τοῦ διγηγηματικῷ ἐπὶ τὸ μιμητικόν· “ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε” (Π. 8, 10).

347. νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπισσεύεσθον. 25 συγχεῖται δὲ τὸ δυϊκὸν κατὰ πλειόνων τασσόμενον.

350. * λελάχωσι] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσουσιν.

351. ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι] ἡ διπλῆ, ὅτι ἐνεστώτι ἀντὶ μέλλοντος κέχρηται, ἐρύουσιν ἀντὶ τοῦ ἐρύσουσι. τρίτη δὲ ἀπὸ τέλους ἡ ὄξεϊα ἐπὶ τὸ ἐρύουσι. εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσφθίας ἐν τῇ Λ 30 (454).

356. ποσσὶν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χερσίν. εὐλογώτερον δὲ μὴ κατακύνειν τὸν θεόν, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συγχεῖν.

15. ἦλος] ἦλος
19. δοκεῖ] καὶ ἄμεινον addidit defectum : v. Friedl. Nic. p. 237. Bekkerus.
22. Scholion in fine, ut videtur.

στάθμου ἀπολογεῖται· τὸν γὰρ ἠνίοχόν φησιν ἀπεστράφθαι πρὸς τὸ πεδῖον καὶ τοὺς ἵππους, τὸν δὲ παραιβάτην πρὸς τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ δίφρου, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἴσου γένηται ἡ μάχη. ἔστι δὲ καὶ ἀλλαγὴν πτώσεως νοῆσαι, ἀντὶ τοῦ αὐχένος ὄπισθεν.

450. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἰεμένω καὶ ἰεμένων. 5

459. *Ζηνόδοτος μάχης, ἄλλοι δὲ μάχην· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ μάχην.

462. *ὅτι ἐνῆλλακται ἢ πτώσις, Τεῦκρον ἀντὶ τοῦ Τεύκρου.

463. εὐστρεφέα] οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν τὸ ᾧ ἀπήρτισε γὰρ εἰς μέρος λόγου ὁμοίως τῷ “ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην” (Π. Ι, 45). 10

464. ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι] ἴτι πτώσεως γέγονεν ἐναλλαγῇ, δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς, ἐρύοντι ἀντὶ τοῦ ἐρύοντος τὴν νευρὰν ἐπὶ τούτῳ.

467. *ὦ πόποι] ἐν ἄλλῳ ὦ πέπον.

470. ἀμφοτέρα γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος, πρῶην καὶ πρῶιον, ταυτὸν δὲ ἐξ ἑκατέρου σημαίνεσθαι. εὗρομεν δὲ καὶ ἐν- 15
στροφον γεγραμμένον, καὶ ἔχει τινὰ ἐπίτασιν.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πρῶην· ἔμφασις δὲ γίνεται πλείονος χρόνου. τὸ δὲ πρῶιον ἔστι πρῶιας· καὶ γὰρ γέγονεν οὕτως· τῇ πρὸ ταύτης ἡμέρᾳ “ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν, νάρκησε δὲ” (Π. 8, 328), ὥστε εὐλογον τῇ ἐξῆς ἐκείνης πρῶιας ἐνῆφθαι. 20

476. *ὅτι ἀσπυδί χωρίς κακοπαθείας.

480. κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ] ὅτι πρότερον τὴν ἀσπίδα εἴληφεν, εἶτα τὴν περικεφαλαίαν· ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐνῆλλαχεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου μονομαχίας (Π. 3, 334).

ὅτι οὐκ εἶχον κόρυθας οἱ τοξόται. καὶ ἐπὶ τῶν Λοκρῶν “οὐ γὰρ 25
ἔχον κόρυθας χαλκήρεας” (Π. 13, 714).

488. νῆας ἀνὰ γλαφυράς] βέλτιον τοῦτο τοῖς ἄνω συνάπτειν· προτρέπει γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ναῦς ὀρμᾶν.

491. τὸ ὅτιοις τρισύλλαβον ἐπὶ τὴν πρώτην ἔχει συλλαβὴν τὴν ὀξεῖαν, τὸ μέντοι ὀτέοισιν οὐκέτι, ἐπεὶ ἤμελλε τετάρτη ἀπὸ τέλους 30
πίπτειν ἢ ὀξεῖα· διὸ ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς ἀρχούσης μετέστη.

1. ἀπολογεῖται Aristarchus: v. Lehrs.

φησιν Friedl.] φασιν

6. Ζηνόδοτος] οὕτως Ζηνόδοτος La Roche Testacr. p. 130.

9. ἀπήρτισε Bekk.] ἀπήρτισε

10. ἀμφηρεφέα] ἀμφηρεφέα

11. Diple praefixa.

δοτικῇ Bekk.] δοτικῇν

30. τετάρτη Lehrsius] τρίτη

494. ὅς δέ κεν ὕμεων] ἡ ὕμεων ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ οὐκ ἔχουσα ἀντιδιαστολήν· διὸ τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεΐαν.

495. * ὅτι διαστέλλει τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι.

498. * καὶ οἶκος καὶ κλῆρος] καὶ ἡ οὐσία καὶ ὁ βίος.

κλῆρος χωρική περίκτῃσις καὶ οὐσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι καταλα- 5
βόντες χώραν κλήρω αὐτὴν διενέμοντο.

505. ἐμβαδὸν] πεζῇ ὄθεν ἢ μὴ πεζομένην ἄβατος. οἱ δὲ τὸν ἐμβατήριον ῥυθμὸν, πρὸς ὃν Λακεδαιμόνιοι νικῶντες εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν πατρίδα.

ἐμβαδὸν ἴζεσθαι] ὅτι ἤτοι ἠθικῶς λέγει ἐλπίζετε ἐμβήσεσθαι ἐπὶ 10
τὰς καησομένας ναῦς, ἢ καὶ ἐλπίζετε ἐμβάντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀφίξεσθαι ἐπὶ τὰς πατρίδας, ὅ ἐστι βαδῆν ἐπὶ τῆς θαλάσσης πορευ-
όμενοι.

511. βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι] ὅτι οὐκ ἐκληπτέον τρεῖς διαστολάς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἢ αὐτοσχεδίῃ, βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι καθ' ἓνα χρόνον 15
περὶ ἓν μέρος, πρότερον δὲ τὸ ἢ ἐ βιῶναι· ὁ γὰρ λόγος, βέλτιον καθ' ἓνα χρόνον συντόμως ἀπολέσθαι ἢ πολλὸν χρόνον φθειρῆσθαι· τὸ γὰρ στρεῦγεσθαι ἐστὶ στραγγιζέσθαι καθ' ὀλίγον ἐκλείποντας.

διαστολὴ δὲ ἐπὶ τὸ βιῶναι· μέχρι δὲ αὐτοῦ συναπτέον· ὁ γὰρ λόγος, ἢ ἀποθανεῖν ἢ ζῆσαι συντόμως βέλτιόν ἐστίν ἢ μετὰ παρολ- 20
κῆς καταπονεῖσθαι.

513. * ὦδ' αὐτως] οὕτω γραπτέον, ὦδ' αὐτως.

* ὅτι τὸ ὦδε ἀντὶ τοῦ οὕτως.

515. Σχεδίον] ὅτι οὗτός ἐστι Σχεδίος ὁμώνυμος τῷ ἐν καταλόγῳ (Π. 2, 518)· καὶ ἀμφότεροι ὑφ' Ἐκτορος ἀνήρηνται· ἀλλ' ἐκεῖνος 25
μὲν Ἰφίτου πατὴρ, οὗτος δὲ Περιμήδους. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους.

518. Κυλλῆμιον] ὅτι οὐκ ἀπὸ Κυλλήνης τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ὄρους, ἀλλ' ἐπίκειόν ἐστιν Ἡλείων Κυλλήνη. ἀρχὸς γὰρ Ἐπειῶν. οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἡλείοι. 30

525. Δόλοψ] ὅτι οὗτος Τρωϊκὸς Δόλοψ, Λάμπου υἱὸς τοῦ ἀδελ-

10. ἐλπίζετε] ἐλπίζεται

14. Haec Lehrsus (ad Hero-
dian. p. 458) sic corrigit, διαστολάς,
ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον
ἢ ἐ βιῶναι περὶ ἓν μέρος, πρὸς ἕτερον

δὲ τὸ ἢ δεῦθα στρεῦγεσθαι. ὁ γὰρ λόγος

22. αὐτως] αὐτως

26. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους]

Vid. ad vol. I p. 133, II.

φοῦ Πριάμου, ὁμώνυμος τῶ ἐν τῇ Λ (302) Δόλοπι “καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον.”

530. γυάλοισι] ὅτι τὰ κύτη καὶ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος γυάλα, οὐχ ὠρισμένοι τόπος.

531. *ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης] ἐν ἄλλῳ ἤγάγετ' ἐξ Ἐφύρης. 5
ὅτι τῆς Θεσπρωτικῆς Ἐφύρας λέγει, οὐκ ἐκ τῆς Κορίνθου. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ Σελλήεντος, ἀφ' οὗ καὶ Σελλοὶ οἱ περίοικοι. καὶ ὅτι ἐπ' Ἀσίου ἕτερός ἐστι Σελλήεις ποταμός (Π. 2, 839).

536. κύμβαχον] τὸ διάκενον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς, ὅθεν καὶ κυβιστᾶν. ἐπεξηγεῖται δὲ διὰ τῆς ἐξῆς λέξεως τὸ ὄνομα, διὰ τοῦ 10 ἀκρότατον.

538. νέον φοίνικι φαεινός] ὅτι τὸ σημαινόμενόν ἐστι νεωστὶ πεφοινυγμένος, ἄνθει νεωστὶ κεχρωσμένος εἰς λαμπρότητα.

540. *ἦλθεν ἀμύντωρ] γρ. ἐν ἄλλῳ ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

541. *τὸ λαθῶν τάχα ἂν δύναίτο καὶ τοῖς ἐξῆς συντάττεσθαι. 15

544. εἰσιάσθην] ὅτι ἀμφίβολόν ἐστι πότερον ἐφόρμησαν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι, ἢ εἰσιάσθην ἔδοξαν, φαντασίαν ἔλαβον τοῦ συλῆσαι τὸν νεκρόν.

545. κασιγνήτοισι] ὅτι κασιγνήτοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς. σημειοῦνται γὰρ τινες ὅτι τοὺς ἀνεψιούς κασιγνήτους ἐκάλούν· ὁ γὰρ 20 Μελάμπρος ἀνεψιὸς ἦν Ἐκτορος. ἀνεψιοὶ δὲ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, ὡς περ Ἀίας καὶ Ἀχιλλεύς, ὁ μὲν Τελαμώνος, ὁ δὲ Πηλέως.

548. ἐν Περκῶτη] ὁμοίως τῶ ἐν Οἰνῶνῃ. τὴν δὲ ἀπὸ πρόθεσιν οὐκ ἀναστρεπτόν· πρὸς γὰρ τὴν ἐόντων μετοχὴν συντέτακται.

554. *ἀνεψιοῦ] τὴν ψι συλλαβὴν ἔκτατόν διὰ τὸ μέτρον. 25

555. ὁ Ἀσκαλωνίτης οὐκ ἀναστρέφει τὴν περί· εἶναι γὰρ τὸ ἐξῆς περιέπουσι. καὶ γὰρ αὐτῶ συγκατατίθειμαι, ἐπεὶ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ ἔπω παρὰ τῶ ποιητῆ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς κινήμασιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θέλει ἔχειν πρόθεσιν συντεταγμένην.

558. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον. 30

563. αἰδομένον δ' ἀνδρῶν] χωρὶς τοῦ συνδέσμου ἔγραφεν Ἀρίσταρχος αἰδομένων ἀνδρῶν, πάντως ἵνα ἀσύνδετος γεγόμενος ὁ λόγος πλέον τε διαστῆ καὶ μᾶλλον ἐμφήγη.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ δέ, ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦ δέ, αἰδομένον δ' ἀνδρῶν.

669. θεσπέσιον] τοῦτο, ἐὰν μὲν τοῖς ἄνω νέμη τις, ἔσται θεσπέσιον νέφος, ἐὰν δὲ τοῖς ἐξῆς, θεσπέσιον φῶς.

673. *μάχην ἐμάχοντο] ὅτι ὅμοιον τῷ “δαίτην δαινυμένους” (Od. 7, 50).

676. ἴκρια ὡς δέμνια· ἔστι γὰρ ῥηματικόν, ὡς ἐν ἐτέροις εἴρηται. 5 ἴκρια οἱ μὲν τὰ καταστρώματα, οἱ δὲ τὰ κατὰ πῶραν καὶ πρύμναν ὡς σανιδώματα. ἢ τὰ ἐξέχοντα ἄκρα. ἢ τὰς καταγωγάς.

βιβάσθων] βαρυτονητέον· γέγονε δὲ ἦτοι, ὡς φησι Φιλόξενος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, ἢ ὅπερ καὶ βέλτιον, παρὰ τὸ βιβαστός βιβάσθω, ὡς καὶ αἰστός, κατ’ ὄξειαν τάσιν, αἰσθων “ὁ δ’ ἔβραχε 10 θυμὸν αἰσθων” (Π. 16, 468).

678. τὸ μὲν βλῆτρον βαρυτονητέον, ἐπεὶ πάντα τὰ εἰς τῶν λήγοντα μονογενῆ οὐδέτερα βαρύνεται, σεσημειωμένου τοῦ λουτρον. τὸ δὲ δυωκαιεικοσίπηχυν ὑφ’ ἐν ἀναγνωστέον· τοὺς γὰρ ἀριθμοὺς οὕτω προφέρει, διὰ τοῦ ἰ, ὡς εἰκοσινήριτα. τινὲς δὲ καὶ κατὰ παρά- 15 θεσιν, ὡς τὸ τρισκαιδέκατος, ὥστε καὶ τὸ θηλυκὸν τρισκαιδεκάτη.

679. ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὴρ ἵπποισι] ὅτι κέλῃτα αὐτὸς μὲν οἶδε, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ συνίστησιν. τὸ δὲ κελητίζειν κέλῃτι ἱππεύειν· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (5, 371) “ἀμφ’ ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέλῃθ ὡς ἵππον ἐλαύνων.” παραγωγὸν δὲ ἔστι τὸ ῥῆμα παρὰ τὴν κέλῃτος 20 γενικὴν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἱππεύειν. κακῶς οὖν ὅσοι διαστέλλουσι· καὶ γὰρ ἐλέγχονται ἐκ τῆς τοῦ τ μόνῃς ἐνότῃτος.

681. *δίηται] γράφεται διώκη.

686. *βιβάς] γράφεται βιβῶν.

691. βοσκομενάων] εἰ ἀρσενικῶς ἐλέγοντο οἱ κύκνοι, πάντως ἂν 25 ἐπεκράτησεν· καὶ τὰς γεράνους γὰρ φησι καὶ τὰς χήνας.

694. *αἰσθων] γράφεται αἰξίας.

*ᾠρσεν] Ἀρίσταρχος ᾠσεν ὅπισθεν, χωρὶς τοῦ ρ. καὶ ἀντίως διὰ τοῦ σ.

697. *ὅτι ὡς πρὸς τινα διαλέγεται. οὐκ ἔστι δέ· ἀλλ’ ἔστι φαίη 30 τις ἂν.

698. ἄντεσθ’] Τυρανίων παροξύνει, ὡς λαβέσθαι πυθέσθαι, ἐκδεχόμενος μέσον δεύτερον ἀόριστον, οὐχ ὑγιῶς· σημαίνει γὰρ παρατατικόν, καὶ ἔστι τὸ ῥῆμα παρ’ αὐτῷ καὶ βαρυνόμενον. τὸ γὰρ

22. μόνῃς ἐνότῃτος (sic)] ψιλότητος Bekkerus.

34. αὐτῷ] καὶ περισπώμενον addit Lehrsius.

“ἦντησ’ οὐδὲ ἴδον” (Od. 4, 201) καὶ “ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ’ ἀνέρος” (Π. 16, 423) ἀπὸ περισπωμένου κέκλιται· τὸ δὲ “ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος” (Od. 17, 165) ὡς ἀπτόμενος, καὶ “ἦπτετο γὰρ τοι Φοῖβος” (Π. 16, 788) ὡς ἦπτετο, ὁμολογεῖ τὴν βαρεῖαν τάσιν οἷς ἀκόλουθον καὶ τὸ ἄντεσθαι. στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολέμφ, καὶ τὸ ἐξῆς 5 καὶ αὐτό· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸ ἀσύνδετον.

705. ὠκύαλου] ἐψίλωσαν τὸ $\bar{\alpha}$, παραγωγὴν ἐκδεξάμενοι καὶ οὐ σύνθεσιν καὶ οὕτως ἢ παραδοσις ἐπέισθη. καὶ τάχα ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο ἢ τὸ ὠκὺ ἐκ τῆς λέξεως σημαίνεται. ἢ δὲ ἀλός γενικὴ ἐν τῇ συνθέσει ἐπὶ μὲν κυρίων ψιλὸν ἀποφέρεται τὸ πνεῦμα, Εὐρύαλος Ἀμ- 10 φιάλος Ἀστύαλος· ἐπὶ δὲ ἐπιθετικῶν τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα “πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ” (Od. 1, 395) “ἀγχιάλόν τ’ Ἀντρῶνα” (Π. 2, 697), ὕφαλος. ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἐλέγχεται τὸ ὠκύαλος ψιλούμενον.

σχόλιον. ἐπιθετικὸν γὰρ ὃν δασύνεσθαι ὄφειλεν. ἀλλὰ τοῦτο, εἰ 15 σύνθετον ἦν, ἐγένετο ἂν· νῦν δὲ ὡς ἐν τοῖς ἄνω εἶπεν, παραγωγὴν ἔλαβε τῆς ἄλος κατὰ παρελκὴν κειμένης. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἐν τετάρτῳ Ἀττικῶν ὀνομάτων οὕτως ἔφη· φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκωμεν “ἦλιε φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέ- 20 λας.” Φίλιππος δὲ ψιλῶς ὁ Μακεδών. καὶ ὠκύαλος μὲν δασέως ἢ ναῦς, ψιλῶς δὲ ὁ ἀνήρ· “ἄρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος” (Od. 8, 111). ἐναντίως δὲ ὁ Ἡρωδιανός.

709. αἰκίας ὡς παλλακάς· καὶ ἐγένετο παρὰ τὸ αἴσσω αἰκὴ ὡς φυλάσσω φυλακὴ, ὑλάσσω ὑλακὴ. ἔστι μέντοι καὶ ἕτερα εὐθεῖα ἢ 25 αἰξ, ἣτις ἐν συνθέσει ἐστὶ καὶ παρ’ αὐτῶ· “πολυαἰξ γυνὴ δ’ ἔθηκεν” (Π. 5, 811) καὶ “πολυαἰκος πολέμοιο” (Π. 1, 165) καὶ “κορυνθαῖκι πολεμιστῆ” (Π. 22, 132). καὶ δῆλον ὅτι εἰ παρὰ ταύτην τὴν αἰξ εὐθεῖαν τὴν πληθυντικὴν αἰτιατικὴν σχηματίζομεν, ὀφείλομεν κατὰ συστολὴν ἀναγινώσκειν, ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει· δῆλον γὰρ ἐκ τοῦ μέ- 30 τρου. χρὴ μέντοι ἐκεῖνο ἐπιστῆσαι, ὡς τὰ εἰς κῆ λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, τῶ ἰ παραληγόμενα, φιλεῖ βαρύνεσθαι, ὡς ἔχει τὸ ἐλίκη ἐρίκη μυρίκη φαινίκη. τὸ μέντοι αἰκὴ ὠξυτονήθη, ἴσως ὅτι ῥηματικὸν ἰπῆρχε, τῶν ἄλλων οὐχ οὕτως ἐχόντων.

712. καὶ ξίφεσιν μεγάλασι] ἀθετεῖται, ὅτι εὐτελής ὁ στίχος καὶ 35

ιδιότης τῆς μάχης οὐ σώζεται· ξίφεσι μὲν γὰρ καὶ ἔγχεσι πάντοτε μάχονται, νῦν δὲ πελέκεσι καὶ ἀξίναϊς. ὁ δὲ Διούσιος, πῶς οὖν ἐπιφέρει “πολλὰ δὲ φάσγανα ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον,” εἰ μὴ εἶχον ξίφη;

714. πολλὰ δὲ φάσγανα καλά] ὅτι οὐ χρωμένων ταῖς ξίφεσι πρὸς 5 μάχην χαμάδις ἐπιπτον, ἀλλὰ τῶν ὤμων κοπτομένων τοῖς πελέκεσι καὶ τῶν καρπῶν σὺν τοῖς ξίφεσιν.

*πέσον] οὕτως διὰ τοῦ ὀ πέσον.

716. *οὐχὶ μεθίει] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὐκ ἐμεθίει.

717. ἄφλαστον] τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεῶς πρύμνης. 10 εἶρηται δὲ κατ’ ἀντίφρασιν· εὐθλαστον γὰρ ὑπάρχει.

718. ὅτι οἴσετε ἀντὶ τοῦ φέρετε· οὐ γὰρ τὸν μέλλοντα δηλοῖ τὸ οἴσετε, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ οἴσε, ὃ ἐστὶν ἀνάλογον.

719. νῦν ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέσχευ ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἐλεῖν τὰς ναῦς. 15

722. *ὅτι δεῖ κατὰ τὸ τέλειον προφέρεσθαι ἐθέλοντα.

725. βαρυτόνως ἀναγνωστέον. εἰ δὲ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένου δείκνυται τινα ἔχον κινήματα, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “καὶ δὲ τόδ’ ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος” (Il. 7, 364), οὐκ ἀναγκαῖον ξενίζειν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ περισπᾶν· κλίνεται γὰρ καὶ ὡς βαρυτόνον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “ὅς ποτ’ 20 ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν.” πρόδηλον καὶ τῶν προστακτικῶν ἀνώγετον, ἀνωγέτω “ἄνωγχι δὲ μιν γαμέεσθαι” (Od. 2, 113). διὸ καὶ βαρυτόνως ἀναγνωστέον.

728. *τὸ ἐξῆς, ἀνεχάζετο τυτθὸν θρῆνυν ἐφ’ ἑπταπόδην. οὕτως οὖν διορθωτέον. 25

729. θρῆνυν] ὑποπόδιον. θρῆνυν δὲ βέλτιον καλεῖσθαι ὑπὸ Ὀμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν· ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεῶς τῶν καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τόπον τῆς νεῶς βάσιν ἔχοντα, ἐφ’ οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἐδώλιόν φασιν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἴστον τράπεζαν εἶπον. οἱ δὲ 30 διαβάθραν ἀπὸ νεῶς εἰς νῆα.

730. ὅτι παθητικῶς δεδοκήμενος ἀντὶ τοῦ δοκεῶν, ἐπιτηρῶν, ὡς “ράβδῳ πεπληγυῖα” (Od. 10, 238).

9. οὐκ ἐμεθίει] οὐκεμεθίει uno vocabulo. οὐκὶ μεθίει Cobetus.

14. ἡμῖν (in lemmate)] ἡμιν, ut in textu.

17. εἰ δὲ addidit Bekkerus.

24. ἀνεχάζετο Bekk.] ἀνεχατίζετο

27. *τῶν καταστρωμάτων] κατὰ τῶν στρωμάτων.

735. τὸ φαμέν ἐντελές ἐστι καὶ ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει· διὸ τὰς δύο συλλαβὰς βαρυτονητέον. εἰ μέντοι παρατατικὸς γίνοιτο, δῆλον ὅτι ἀποβολὴν χρόνου τοῦ κατ' ἀρχὴν πάσχει, καὶ ἐπὶ τὴν φᾶ συλλαβὴν ἢ ὀξεῖα τάσις ἔσται, ὅμοιον ὡς τὸ ἔφαμεν ἐντελές, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνου “φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι” (Od. 4, 664). 5

737. *οὐ μὲν τι χωρὶς τοῦ σ Ἀρίσταρχος.

739. *Τρώων πεδίφ] ἐν ἄλλω Τρώων ὁμάδῳ.

741. *οὕτως Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ἰ, μειλιχίη.

Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἔγραφε, συνάπτων δηλονότι ὅλον τὸν στίχον· ἔσται δὲ οὕτως τὸ ἐξῆς, τῷ ἐν χερσὶν, οὐ μειλιχίη τέλος 10 πολέμοιο, ὅϊον ἐν τῷ δόρατι, οὐκ ἐν προσήνεϊα οὐδ' ἐν ἀργίᾳ κεῖται ἢ τοῦ πολέμου σωτηρία. Διονύσιος δὲ ὁ Θραῦξ κατ' εὐθείαν πτώσιν, ᾧ ἀκόλουθόν ἐστι στίζειν ἐπὶ τὸ φόως τελείᾳ στιγμῇ· καὶ ἔσται καθ' ἑαυτὸ ἐκάτερον ἡμιστίχιον. ὁ δὲ λόγος, διόπερ ἐν χερσὶν ἢ σωτηρία, προσήνεια δὲ οὐκ ἔστι πολέμου οἰκεία. 15

σὺν τῷ ἰ τὸ μειλιχίη· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτο, διὸ τὸ τοῦ πολέμου φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χερσὶν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ ἀπαντήσεται.

744. *τὸ κηλεῖν θέλγειν ἐστὶ καὶ τέρπειν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονοικοῦ σημεία καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφῶδιᾶς 20 Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Π.

1. εὐσσέλμοιο] σέλμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν σανιδωμάτων, ὃ καὶ 25 σελὶς καλεῖται καὶ καθέδρα τοῦ ἐρέτου ἐστὶ. σέλμα εὐσελμος ὡς σῶμα εὐσωμος. γέγονε δὲ παρὰ τὸ σέλλω, ὃ σημαίνει τὸ ὄρμῳ. καὶ σέλμος ὁ μεθ' ὄρμῆς ριπτούμενος λίθος.

3. μελάνυδρος] βαθεῖα, σκοτεινὴ· τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκὰ, καθότι πλέον ταῖς τοῦ ἡλίου 30 ἀκτίσι καταναγάζεται.

4. αἰγίλιπος] ὑψηλῆς, ἥς καὶ αἶγες ἀπολιμπάνονται διὰ τὸ ὕψος·

6. τῆ] Post τῆ una litera erasa, haud dubie σ. In marg. exter.

adscriptum οὐ μὲν τῆ

15. *οἰκεία] om.

25. *ὃ καὶ] καὶ om.

28. σέλμος] *ὄλμος. σόλος Berglerus.

ἐλαφρὰ δὲ ἔχουσι καὶ νευρώδη τὰ σκέλη αἱ αἴγες. οἱ δὲ τῆς μηδὲν φυοῦσης, κατ' Ἀργείους· ὃ γὰρ ἀποτρῶγει αἶξ, ἄσπορον αὐτὸ ποιεῖ. οἱ δὲ καθύργρου καὶ λιπαινούσης τὰς αἴγας.

9. *ὅτι ἕανός καὶ πέπλος τὸ ἔνδυμα γυναικῶν.

10. *ποτιδέρκεται] Ζηνούδοτος δακρυόεσσα δὲ μιν προσδέρκεται. 5

12. *ἦ] πάντες περιεσπάσθησαν οἱ σύνδεσμοι κατὰ λόγον τῶν ἐρωτηματικῶν.

13. ἐξ] τὴν πρόθεσιν χωριστέον ἀπὸ τοῦ ἔκλυες· βραχὺ μέντοι παντελῶς τὸ διάστημα, ὡς κάκει, “ὑπερώιον εἰς ἀναβάσα” (Π. 2, 514) “μάχης ἐξ ἀποπέεσθαι.” 10

14. Μενόιτιον] Αἰακὸς ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ἐνθηίδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· μωγεῖς δὲ καὶ Ψαμάθῃ τῇ Νηρηίδι γενεᾷ Φῶκον. τοῦτον Πηλεὺς ἀποκτείνας ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θεσσαλίας πρὸς Χείρωνα· Τελαμῶν δὲ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς ἀνελὼν ἀκουσίως· καὶ αὐτὸς ἕνα τῶν 15 κνηγούτων ἔφυγεν εἰς Σαλαμίνα, καὶ γήμας Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου ἐγέννησεν Αἶαντα. Μενόιτιος δὲ ἀποικήσας εἰς Ὀποῦντα Πάτροκλον ἐτέκνωσεν· ὁ δὲ ἀποκτείνας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Ἀμφιδάμαντος παῖδα Κλεισώνυμον ἔπεμπε πρὸς Πηλέα τὸν Χείρωνος θεῖον, ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἔθρεψεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ. 20

16. *διὰ τοῦ ἧ τεθνηώτων αἱ Ἀριστάρχου.

17. *ὅτι ἐλλείπει ἢ περί, περί Ἀργείων.

20. *πρὸς τὴν τοῦ λόγου ἀποστροφὴν.

24. *οὐτάμενοι] ὡς ἰστάμενοι. προείρηται δέ.

ἐν νηυσὶ κέαται] πρὸς τὴν σύλληψιν· οἱ μὲν γὰρ βεβλημένοι 25 ἦσαν, οἱ δὲ οὐτασμένοι.

25. βέβληται] ἀντὶ τοῦ ἐκ βολῆς τέτρωται. ἐζήτηται δὲ πῶς Πάτροκλος περὶ Μαχάονος μηδὲν εἰπὼν κατάλογον ποιεῖται τῶν τετρωμένων. καὶ ῥητέον ὡς βεβαιοῖ τὴν Ἀχιλλέως πρόληψιν, ἵνα ἔλεον κινήσῃ, παραλιπὼν ὡς ἐλάττονα. λέγει δὲ περὶ ὧν μᾶλλον 30 ἠγωνία.

*Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ ἄθρου, βέβληται μὲν Τυδεΐδης.

4. γυναικῶν addidit Friedl.

11. *ὁ] om.

*Αἰγίνης] ἀγῆτης

16. Περίβοιαν ex Apollod. Bibl.
3, 12, 7] ἠερίβοιαν. Ἐρίβοιαν Pin-

darus Isthm. 6, 65. V. Stiehle in Philologo vol. 4 p. 409.

30. ἔλεον] *εἰς ἔλεον

*κινήσῃ, παραλιπὼν] κινήσει—
παραλιπέιν

28. ἰητροί] ὅτι οὐ μόνον οἱ περὶ Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον συνεπεπλεύκεισαν ἰατροί, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πλείονες.

29. ὅτι νῦν ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι, οὐκ αὐτὸς μὴ δυνάμενος μηχανήσασθαι.

30. ὅτι ὁ χόλος ἀντιμετείληπται ὡς ἰσοδυναμῶν τῇ μῆνιδι. 5

31. ὅτι τινὲς γράφουσιν αἶν' ἀρετῆς, καὶ ἐκφέρουσι κατὰ τὸ περισπώμενον, ἢ ἢ πρότερον αἰνέ, εἶτα πρὸς τὰ κάτω τὸ ἀρετῆς, ἀρετῆς τί σευ ἄλλος ὀνήσεται. πιθανώτερον δὲ συνθέτως αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων.

* τοῦτο καθ' ἑαυτὸ προενεκτέον μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸν σχετ- 10
λιάζοντα.

34. ὅτι νῦν ἅπαξ τὴν θάλασσαν ἐπιθετικῶς γλαυκὴν εἶπεν. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον καὶ ἀνηλεές καὶ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν. ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ χωρὶς τοῦ θάλασσά φησι “καὶ τοῖς οἷ γλαυκὴν δυσπέμφελον” (Th. 440). 15

37. Θέτις καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεΐ γαμηθῆναι, τὰ γεννώμενα παιδιά εἰς πῦρ ἔβαλλε, κομίζουσα τὰς θητὰς τῷ πυρὶ σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλάξειν. οὕτως ἔξ παιδῶν διέφθειρεν. ἑβδομον δὲ γενόμενον Ἀχιλλέα ὁμοίως εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν· θεασάμενος δὲ Πηλεὺς ἀφήρησε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν 20 εἰς τὸ Πήλιον ὄρος τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι. ὁ δὲ λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα· διδάξας δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην καὶ λυρικὴν καὶ μουσικὴν ἀπέδωκε τῷ πατρί. ἀγανακτήσασα δὲ Θέτις καὶ καταλιποῦσα τὸν Πηλέα ἐχωρίσθη εἰς θάλασσαν· στρατευομένη δὲ ἐπὶ Ἴλιον τῷ Ἀχιλλεῖ 25 προεῖπεν ὅτι πολεμῶν μὲν Τρωσὶ ζῶν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τὴν δόξαν, ἀπεχόμενος δὲ τῆς μάχης ἄδοξον μὲν βίον, πολυχρόνιον δὲ διάξει. ἂ μαθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς προσκαίρου προκρίνας, ἐστράτευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. 30

41. ὅτι τὸ ἴσκοντες ἀνάλογόν ἐστι τῷ κατὰ διαίρεσιν εἴσκοντες, ὁμοιοῦντες· “ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ” (Π. 23, 107). ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἀπεκδεξαμένους τὸ “ἴσκειν ψεῦδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν

6. τινὲς addidit Vill.

7. τὸ ἀρετῆς addidit Friedl.

22. * ἄρκτων] ἄρκων

ὁμοῖα” (Od. 19, 203)· τὸ γὰρ ἴσκειν ὑπολαμβάνουσι κεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν, οὐκ ὀρθῶς.

ὁ Ἄσκαλωνίτης κατὰ ἀφαίρεσίν φησιν εἶναι τοῦ ε̄ τὸ ἴσκοντες· Ἀρίσταρχος δὲ ἐκτεταμένως ἀναγινώσκει, παρὰ τὸ εἶσκω ἐκδεξάμενος. ἀμείνων δὲ ἢ τοῦ Πτολεμαίου ἀνάγνωσις· πρὸ γὰρ τῆς διὰ 5 τοῦ σ̄κω παραγωγῆς σπάνιον ἔστι δίφθογγον εὑρεθῆναι, ὅτι μὴ τὴν ᾱν. ταύτη οὖν μοι δοκεῖ ἀπὸ τοῦ εἶδω εἶναι ὁ μέλλων εἶσω· καὶ ἅμα τῇ ἐπενθέσει τοῦ κ̄ εἶσκω γεγενῆσθαι κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἵνα μὴ δίφθογγος γένηται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε̄ ἴσκω. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἴσκοντες ὀφείλομεν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε̄ ἀναγινώσκειν· οὐ γὰρ 10 μέτρον κωλύει.

44. ἀκμήτες] ὡς ἀδμητες· καὶ καθόλου, ὅσα ἀπὸ παρακειμένου συντέθειται ὀνόματα εἰς ἧς λήγοντα, ὧν τὸ τέλος μίαν συλλαβὴν ἀποφέρειται τοῦ ῥήματος μετὰ δύο συμφώνων, ὀξύνεται, ὡς ἰθυτμής· μία συλλαβὴ ἐπὶ τέλους ἀπὸ παρακειμένου, καὶ δύο σύμφωνα πρὸ 15 τοῦ ἦ, φλεβοτμής, ἀβλής, προβλής. οὕτως ἀκμής.

44, 45. *οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ὑπὸ Νέστορος οὐκ ὀρθῶς λέγονται (Il. 11, 801).

46. ἢ μὲν συνήθεια ἀνεπιτηδεύτως συνάπτει ἄχρι τοῦ μέγα νήπιος· τάχα δ' ἂν μείζων γένοιτο ἢ ἔμφασις, εἰ καθ' ἑαυτὸ λέγοιτο τὸ μέγα 20 νήπιος.

ὅτι καὶ νῦν τὸ ἔμελλε σαφῶς οὐκ ἐπὶ χρόνου· οὐ γὰρ ἔμελλε λιτανεύσειν, ἀλλ' ἐλιτάνευσεν. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔωκει. καὶ ὅτι διὰ μέσου ἀναπεφώνηται τὸ “ἢ γὰρ ἔμελλεν οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι,” ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (I, 18) “οὐδ' ἔνθα πεφυγ- 25 μένος ἦεν ἀέθλων καὶ μετὰ οἷσι φίλοισιν.”

47. ὁ Ἄσκαλωνίτης ἀξιοῖ ὁμοίως τῷ λίσσεσθαι, ἐπεὶ ἐνεστῶτος χρόνου ἀπὸ ὀριστικοῦ τοῦ λίττομαι. εἰσὶ δὲ οἱ παροξύνουσι ὁμοίως τῷ λαβέσθαι. ἐγὼ δ' ἐπαίνω τὸν Ἄσκαλωνίτην προπαροξύνοντα ἐπὶ ἐνεστῶτος· τοῦτο γὰρ ἔστι καὶ τὸ δηλούμενον· ἔμελλε γὰρ αὐτῷ 30 θάνατον λίσσεσθαι. δοκεῖ δὲ μοι ἢ πλείων παράδοσις παροξύνειν οὐκ ἀπιθάνως. ὄνπερ γὰρ τρόπον ἐν ἑτέροις διαλαμβάνων περὶ τοῦ

1. ὁμοία] om.
5. ἀμείνων] ἄμεινον
9. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε̄ ἴσκω addidit Bekkerus.
12. ὅσα ἀπὸ παρακειμένου—ἰθυτμής

Lobeckius Paralip. p. 237] ὅσα παρακειμένου—ἰθυτμής
16. φλεβοτμής, ἀβλής, προβλής Bekkerus] λεμοτμής, ἀβλαβής, προβλής

“μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι” (Od. 3, 69), ἀξιούντων πάντων τὸ ἔρεσθαι ὁμοίως τῷ πιθέσθαι, ἐπειδήπερ μέσος δεύτερος ἀόριστός ἐστιν, ἀπεφηνάμην ὡς ἡ παραδοσις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίησε τὴν ὀξείαν, οὐ τῷ σημαυομένῳ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς, ἐπεὶ τὰ τωαῦτα τῶν ἀπαρεμφάτων προπαρωξύνετο, ὄντα ἐνεστώτος, 5 αἶον φέρεσθαι δέρεσθαι, ἃ εἶχε τὴν ῥε συλλαβὴν πρὸ τέλους, τῆς ἀρχούσης συλλαβῆς εἰς τὸ ἔλγυσης. οὕτως καὶ τὸ ἔρεσθαι ἀναδεξάμενον τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα προπαρωξύνετο, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἀορίστου, τῇ δὲ ὁμοιότητι τῆς φωνῆς. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ὀφείλει γὰρ τὸ λιτέσθαι προπαρωξύνεσθαι· τοῦτο γὰρ αἰτεῖ καὶ τὸ 10 κητὸν καὶ ὁ σχηματισμὸς, παρὰ τὸ λίτομαι. ἀλλ’ ἐπεὶ τὰ εἰς σθαῖ ἀπαρέμφατα τῷ ἔ παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μῆ, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ἰ συνεσταλμένον, μὴ ἐπιφερομένων αὐτῷ μήτε δύο συμφώνων μήτε διπλοῦ, παρωξύνετο, ὡσπερ ἔχει τὸ λιτέσθαι πιθέσθαι ιδέσθαι ἰκέσθαι, οὕτως καὶ τὸ 15 λιτέσθαι παρωξύνει ἢ παραδοσις, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστώτος πεισθεῖσα, τῷ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. παρεκτέταται τὸ κεφάλαιον τῷ Ἡρωδιανῷ.

50. * Ἀρίσταρχος εἶ τινα οἶδα διὰ τοῦ εἰ.

53, 54. ὀκπέτε δὴ τὸν ὁμοῖον] τὸ δίστιχον τοῦτο ἢ τοῖς ἄνω 20 προσδοτέον, ἵνα τὸ προβεβήκει στίζωμεν, ἢ τοῖς ἐξῆς, ἵνα τὸ μὲν ἰκάνει στίζωμεν, τὸ δὲ προβεβήκει ὑποστίζωμεν.

56. κούρην ἦν] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς· παραδιηγεῖται γὰρ τὰ γεγονότα. ὑποστικτέον δὲ ἐπὶ τὸ Ἀχαιῶν καὶ πέρσας.

57. ἡ διπλῆ, ὅτι ἰδίως καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν κτεά- 25 τισσα κατὰ τὸ ἐνεργητικόν, ἀντὶ τοῦ ἐκτησάμην. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (2, 102) “πολλὰ κτεατίσσας” ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

ἡ τετριμμένη ἀνάγνωσις προπαρωξύνει τὸ εὐτείχεα, τοῦ λόγου ἀξιοῦντος παρωξύνειν, εἶχε τὸ εὐτειχῆς ὀφείλει ὀξύνεσθαι. τὰ γὰρ παρ’ οὐδέτερα δισύλλαβα εἰς ὅς λήγοντα, μὴ τῷ ἢ παραληγόμενα, 30 σωντιθέμενα, εἰς ἧς λήγοντα, ἀρσενικὰ ὀνόματα ὀξύνεται ἐπιθετικὰ ὄν- τα, εἶδος εὐειδῆς, βάθος “ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα” (Od. 5, 413). τὸ ἢ παρηγησάμην διὰ τὸ μῆκος εὐμήκης, τὴν δισύλλαβίαν διὰ τὸ

1. τὸ Lehrsius] τῷ
6. ἃ εἶχε Lehrsius] καὶ εἶχε
11 ὁ] om.

20. δίστιχον] διστίχον Friedl.
Sic in scholio ad 17, 224.
33. μῆκος Monro] μῆ

εὐμεγέθης, τῶν παρὰ τὸ ἔτος ὑπεξαιρουμένων “ὄτριχας” γὰρ “οἰέτεας” ἀνέγνωμεν (Π. 2, 765)· μόνως οὖν εὐτειχῆς καὶ εὐτειχέα. δευτέρῳ λόγῳ, ὅσοις κυρίοις εἰς ἧς λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικά ὀξυνάμενα, Διογενῆς—αὐτὰρ ὁ διογενῆς, Πολυνεΐκης—ἀλλὰ πολυνεΐκης δι’ Ἑλένα, Παγκράτης—παγκρα- 5 τῆς ἀλήθεια, Εὐρυσθένης—ὁ πλοῦτος εὐρυσθενῆς. εἰ δὲ Εὐτειχῆς ὄνομα κύριον παρὰ Ἀλκμᾶνι, ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικόν. πόθεν οὖν ἡ τετριμμένη βαρεῖα τάσις; δώσομεν ἀφορμὴν. τὰ εἰς ὅς λήγοντα οὐδέτερα συντιθέμενα ἀπ’ εὐθείας συντίθεται, ξίφος ἄξιφος· μόνον τὸ τεῖχος καὶ ἀπὸ γενικῆς, τείχεος εὐτειχέος, ἀπ’ οὗ τὸ “δῶσι 10 πόλιν Τροίην εὐτειχέον ἔξαλαπάξαι” (Π. 1, 129). μεταπλασμοὶς εὐτειχέα, ὡς πυργοκέρατον πυργοκέρατα. πάθος παρέλαβον, ἵνα βοηθήσω τῇ τετριμμένη τάσει.

59. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀτιμῆτου μετανάστου, ὡς τὸ “ἐπεὶ μ’ ἀφέλεσθέ γε δόντες” (Π. 1, 299) ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. 15

60. *ὅτι τὸ ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν.

61. *βέλτιον τοῖς πρώτοις τὸ ἐνὶ φρεσίν συντάττειν.

*ὅτι τὸ ἔφην γε ἀντὶ τοῦ διενόηθην.

62. *πρὸς τὸ μνηνιθμόν, ὅτι παραλλήλως τέταχε τῷ χόλῳ.

65. ἀναγκαῖαι αἱ διαστολαί, μάχεσθαι, ἐπικρατέως, Ἄρ- 20 χεῖοι· στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ θάρσυνος.

66. εἰ δὲ] εἰ δὲ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος ὡς νέφος κατέχει τὸν ναύσταθμον. νέφος γὰρ νῦν τὸ τῶν στρατιωτικῶν πλῆθος.

68. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κεκλίεται πρὸς τὸ σαφέ- 25 στερον.

69. Τρώων δὲ πόλις] τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. πόλις γὰρ διχῶς λέγεται, ἢ τε κατασκευὴ τῶν οἰκημάτων καὶ τὸ κατοικοῦν πλῆθος. πόλις οὖν ἀντὶ τοῦ οἱ πολῖται, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

70. *θάρσυνος] ὅτι ἀντὶ τοῦ τεθαρσηκυῖα.

4. αὐτὰρ ὁ διογενῆς] Ex cyclica Thebaide ap. Athen. II p. 405. εὐτειχῆς.

5. Πολυνεΐκης] πολυνεΐκης πολυνεΐκης δι’ Ἑλένα Hermannus]

πολυνεΐκης διελένα παγκρατῆς ἀλήθεια] Bacchylides fr. 20.

6. πλοῦτος εὐρυσθενῆς] Pindari Pyth. 5, 1.

εἰ δὲ Εὐτειχῆς Vill.] εἰ δεῖ ἔστιν

8. δώσομεν] δώσομεν

10. δῶσι] δώσει

14. μετανάστου] Confusa sunt quae in aliis scholiis de Aristarcho aliisque editionibus traduntur: de quibus v. Mayhoff. de Rhiano p. 40.

19. ὅτι addidit Bekkerus.

71. *οὕτως ἐναύλους διὰ τοῦ ὕ.

74. *ὅτι ἔοικεν ἀκηκούτι τὰ εἰρημμένα ὑπὸ Διομήδους μετὰ τὴν πρῆσβείαν.

75. *ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι] τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἀπαμῦναι· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

5

76. *ὅπως] ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων ἔπος ἔκλυον.

διὰ τί ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσει Διομήδους μέμνηται καὶ Ἀγαμέμνωνος καὶ οὐδενὸς ἄλλου, λέγων “οὐ γὰρ Τυδεΐδῳ Διομήδεος, οὐδέ πω Ἀτρεΐδῳ;” ῥητέον οὖν ὅτι Ἀγαμέμνωνος μὲν εἰκότως ἦν γὰρ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Διομήδους δὲ διὰ λόγους ὑβριστικούς, οὓς 10 εἰς αὐτὸν ἀπερρίφει μετὰ τὴν πρῆσβείαν· λέγει γὰρ “μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα” (Π. 9, 698).

79. *βραχὺ διασταλτέον κατέχουσι.

81. ὅτι παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, αἰθομένοιο ἀντὶ τοῦ αἰθοντος· καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐλλείπει, ὑπὸ πυρός. βραχὺ δὲ διασταλτέον, ἐπικρατέως. τάχα δ' ἂν εἰ στίζοιμεν τελεία, ἐμφατικώτερα ἔσται τὰ ἐξῆς καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα.

84–86. ὡς ἂν μοι τιμὴν ἕως ἀψ ἀπονάσσωσι, τοὺς τρεῖς στίχους ἢ τοῖς ἄνω προσδοτέον, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν, ἢ τοῖς ἐξῆς, ἵνα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην, 20 καὶ ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν. ὃ καὶ βέλτιον· καλῶς γὰρ ἔχει πρῶτην μὲν τὴν ἐντολὴν λέγεσθαι, πείσθητί ὡς ἐγὼ σοι λέγω, ἔπειτα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα προφέρεσθαι· ἵνα δόξαν τε καὶ τιμὴν παρ' Ἑλληνιστοῦ ποιήσῃς, ἀπελάσας τοὺς Τρῶας ὑπόστρεφε.

85. *ἀτὰρ οἶ] τὸ οἶ ἄρθρον ἐστὶν ἐγκλιτικόν· διὸ ἐν τῇ συντάξει 25 ἐγκλιτέον.

86. ἀψ ἀπονάσσωσιν] εἰς τούπισω ἀποκαταστήσουσιν, ἀποδώσουσιν.

87. *τὸ αὖ περισπαστέον· δύο γὰρ ἐστίν, αὖ καὶ τοί.

88. *ἀρέσθαι] παροξυτονητέον· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.

89. μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο] ὅτι Ζηνοδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἐξῆς ἤρκεν, πεποιήκε δὲ οὕτως· “μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμφ καὶ δηιο-

7. *Πορφυρίου praefixum.

9. *Ἀγαμέμνωνος] ἀγαμέμνωνων

10. *γὰρ om.

* Διομήδους] διομήδης

25. ἀτὰρ οἶ] Sic in textu, superscr. οὔ (i. e. οὔτοι). In aliis orthotopητέον τὴν οἶ· ἄρθρον γὰρ ἐστὶ πληθυντικόν, ὡ' ἢ οἶ δὲ Ἑλληνες

τῆτι," ἴν' ἐπιβάλλῃ ἢ συνέπειαι. ἀναγκαῖοι δὲ εἰσι· σκοπὸς γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ μὴ ἀτιμωθῆναι τούτου κατευημερήσαντος.

90. ἀτιμότερον δέ με θήσεις] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπόλυτον καὶ μονοσύλλαβον ἐξεδέξατο τὴν με ἀντωνυμίαν· διὸ καὶ ἐγκλιτικῶς ἀνέγνω· οὐ γὰρ πρὸς ἕτερον πρόσωπὸν ἐστὶν αὐτῷ ἢ διαστολή. καὶ οὕτως ἔχει 5 ἢ ἀμείνων ἀνάγνωσις· κεῖται γὰρ καὶ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

92. *ὅτι Ζηνοδοτος προτὶ Ἰλιον αἰπὺ δῖεσθαι.

93. μή τις ἀπ' Οὐλύμπιοι] ὅτι Ζηνοδοτος κατὰ τὸ ἐξῆς τέσσαρας ἀπὸ τούτου ἤρκε, γράφει δὲ ἀντὶ αὐτῶν τούτων "μή σ' ἀπογυμνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ." ἐστὶ δὲ εὐτελής καὶ τῇ συνθέσει 10 καὶ τῇ διανοίᾳ.

95. Νικίας ὑφ' ἐν ἀνέγνω παλιντροπάασθαι, Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ διάλυσιν. ἔφαμεν δὲ περὶ τῆς τοῦ πάλιν συνθέσεως, ὅποτε καὶ περὶ τοῦ παλιμπλαγχθέντας διελαμβάνομεν (Π. Ι, 59), ὡς ὅτι τὸ πάλιν αἰεὶ θέλει τοῖς ῥήμασι κατὰ διάλυσιν προσγίνεσθαι. 15

97-100. αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, διότι κατὰ διασκευὴν ἐμφαίνουσι γεγράφθαι ὑπὸ τινος τῶν νομιζόντων ἔρᾶν τὸν Ἀχιλλεῖα τοῦ Πατρόκλου· τοιοῦτοι γὰρ οἱ λόγοι, πάντες ἀπόλοιτο πλὴν ἡμῶν. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ τοιοῦτος, συμπαθὴς δέ.

99. ἐκδύμεν] παροξυτονητέον· τὸ γὰρ πληρὲς ἐστὶν ἐκδύμεναι, 20 ὁμοίως τῷ "θῶς ζευγνύμεν ἄνωγεν" (145). καὶ δῆλον ὅτι λείπει τὸ γένοιτο.

*ἡμεῖς δὲ ἐκφύγωμεν.

100. κρήδεμνα] νῦν τὰ τείχη, μεταφορικῶς· ἰδίως γὰρ κρήδεῖμον τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα. 25

105. βάλλετο δ' αἰεὶ] ὅτι τινὲς γράφουσι τύπτετο δ' αἰεὶ. προεῖρηκε δὲ βαλλομένην καὶ βάλλοντες. τὸ δὲ βαλεῖν ἐστὶν ἐκ χειρὸς τύψαι.

βάλλετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ'] γράφεσθαι φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ τύπτετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ' εὐποίητα διὰ τοῦ π, οὐκ εὔ. 30 βούλεται γὰρ λέγειν καὶ τὰ φάλαρα καναχὴν εἶχεν.

ἢ διπλῆ, ὅτι ἐν τισὶ γράφεται καπφάλαρα. ὑπερβατὸν δὲ ἐστὶ. δεῖν γὰρ δὲ καναχὴν ἢ πῆληξ ἔχε καὶ τὰ φάλαρα, ἐβάλλετο δὲ συνεχῶς.

7. προτὶ] πρὸ

9. τούτου Bekkerus] τοῦτο

16. Obelus praefixus.

27. ἐστὶν ἐκ] ἐστὶ πρόρωθεν, τὸ δὲ

ἐκ Cobetus

33. *ἐβάλλετο] ἐβάλετο

δὲ addidit Friedl.

ἐκδεχομενος τοῦ “ ἄσβεστος δ’ ἄρ’ ἐνώρτο γέλως,” ὑγιῶς πάνυ· οὕτω γὰρ ἔχει τὸ ἀνάλογον ἢ τε ἔμφασις τοῦ δηλουμένου, καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς Ὀμηρικός.

124. * τὴν μὲν πρύμνην] πρὸς τὴν φράσιν, ὅτι οὕτως εἴρηκε τὴν μὲν πρύμνην ἀντὶ τοῦ τῆς μὲν τὴν πρύμνην. 5

127. * ἰωήν] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ ἐρωήν.

128. μὴ δὴ] ταῦτα ὁμολογουμένως καθ’ ἑαυτὰ λέγεται· ὑπερευλαβούμενος γὰρ λέγει. δύναιτο δ’ ἂν καὶ τὸ ἐξῆς εἶναι, ὄρσοο, μὴ δὴ νῆας ἔλωσιν· ἀλλὰ βέλτιον τὸ πρότερον. παρατηρητέον δὲ πρὸς τὰ ἀσύνδετα τὴν προσωποποιίαν, ὅτι ἐμφαντικωτάτη. 10

ἢ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἴρηκε πληθυντικῶς πέλονται καὶ οὐ πέληται, ὁμοίως τῷ “ σπάρτα λέλονται ” (Π. 2, 135).

129. * ἀγείρω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀγείραιμι.

λαὸν ἀγείρω] ὁμοίως τῷ ἀγείρω· ἐνεστῶς γὰρ ἐστὶ σημαίνων μέλλοντα, ὥσπερ καὶ ἐπ’ ἄλλων παρεθέμεθα· “ ἐγὼ δέ κ’ ἄγω 15 Βρισηίδα ” (Π. 1, 184)· “ ἢ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει ” (Π. 7, 124). οὕτως καὶ τὸ ἐρύουσι ἔχει. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

140. ἔγχος δ’ οὐχ ἔλετ’ οἶον] προκατεσκεύακε μόνον αὐτῷ τὸ δόρυ σάζεσθαι διὰ τὰ ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἕφαιστον. κατὰ 20 γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ’ εὐωχίᾳ ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμῶν εἰς δόρυ παρέσχεν. φασὶ μὲν Ἀθηναῖν ξέσαι αὐτὸ, Ἕφαιστον δὲ κατασκευάσαι. τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἠρίστευσε καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύ- 25 πρια ποιήσαντι.

διὰ τί οὖν μόνον τὸ Πηλιωτικὸν αὐτῷ ἀναρμοστεῖ δόρυ, τῶν ἄλλων ἀρμοσάντων ὄπλων; Μεγακλείδης ἐν δευτέρῳ Ὀμήρου προοικονομεῖσθαι φησιν Ὀμηρον τὴν ὄπλοποιίαν καὶ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἄλλας 30 ἕλας, ἐξ ἧν ὁ Ἕφαιστος ἐδημιούργει τὰ ὄπλα, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, οὐκ ἀπίθανον εἶναι καὶ ἐν οὐρανῷ, δένδρον δὲ οὐράνιον λέγειν καταγελαστότατον ἦν, διὰ τοῦτο τὰ μὲν λοιπὰ ὄπλα πεποίηκε τὸν

1. οὕτω Lehrsius] οὐ

5. τῆς μὲν τὴν πρύμνην] τῆς μὲν πρύμνης. Hoc scholion in marg. inter, legitur. Inter scholia vero solus legitur lemma ὡς τὴν μὲν,

scholio ipso omisso.

14. τῷ ἀγείρω] τῷ ἀγερῷ Cobetus.

19. αὐτῷ Cobetus] αὐτὸ

27. αὐτῷ Vill.] αὐτὸ

μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον εἰπεῖν δευτέρας. πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ προ-
δεδηλωμένον τῆ·δυϊκῆ διαστολῇ κέχρηται.

180. παρθένιος τὸν ἔτικτε] ὅτι παρθένιος λέγεται ὁ ἐξ ἔτι παρ-
θένου νομιζομένης γεννώμενος, σκότιος δὲ ὁ κατὰ λαβραίαν μίξιν καὶ
οὐκ ἀπὸ νομίμου γάμου. καὶ ὅτι τὸ χορῶ καλῆ προσεκληπτέον 5
καλλίχορος, διαπρέπουσα ἐν τῷ χορεύειν.

182. *διασταλτέον βραχὺ μετὰ τὸ ἠράσατο.

183. χρυσηλακάτου] καλλιτόξου, ἢ χρυσῶ τῶ βέλει χρωμένης· ἠλα-
κάτην γὰρ καλοῦσι καὶ τὸ βέλος καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ
τὸ νῆμα ἔλκουσιν, ὡς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς “ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδυεφές 10
εἶρος ἔχουσα” (Od. 4, 135), καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ἰστίον, ὅταν λέγη
“καὶδ’ αὐτοῦ λῖνα χεῦον ὑπ’ ἠλάκατα τανύσαντες.”

κελαδεινῆς] κυνηγετικῆς, παρὰ τὸν γιγνόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις
κέλαδον, ὃ ἔστι θόρυβον, ὡς που καὶ ἐν τῇ θήρᾳ τοῦ Καλυδωνίου συδός
“ἢ δ’ ἀμφ’ αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν” (Il. 9, 543). 15

184. ὑπερῶ] ὅτι οἱ τῶν θηλειῶν θάλαμοι ὑπερῶοι, ἵνα μὴ εὐδί-
οπτοι ᾖσιν.

185. *ἀκάκητα] Ἀρίσταρχος προπαροξύνει· οἱ δὲ ἄλλοι ἀναλο-
γίᾳ πειθόμενοι προπερισπῶσιν. ἐπέισθη δὲ ἡ παράδοσις.

Ἐρμείας ἀκάκητα] ὅτι τῇ προσαγορευτικῇ ἀντὶ τῆς ὀρθῆς κέχρη- 20
ται, ἀντὶ τοῦ ἀκακῆτης, ὡς κυανοχαίτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. καὶ
οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄντρου Ἀκακησίου προσηγόρευται καθ’
Ὅμηρον ὁ Ἐρμῆς Ἀκακῆσιος, ἀλλὰ διὰ τὸ κακοῦ μηδενὸς παραί-
τιος γίνεσθαι. ἢ ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἐτέρου· ὅθεν καὶ
δοτῆρ ἑάων, ὃ ἔστι τῶν ἀγαθῶν. 25

188. *ἐξάγαγεν φώωσδε] οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης, φώωσδε. Ζη-
νόδοτος προφώωσδε.

ἐξάγαγεν φώωσ δέ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει προφώωσ. ἀγνοεῖ δὲ
ὅτι ἐπὶ μὲν Εὐρύσθέως (Il. 19, 118) οὕτως γράφειν ἐγχωρεῖ· πρὸ
γὰρ τοῦ τεταγμένου ταῖς τικτούσαις χρόνου ἐγεννήθη, διὸ καὶ ἠλιτό- 30
μηνος εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐκέτι.

202. ὅτι Ζηνόδοτος ἐν ποιῶν γράφει χωρὶς τοῦ ἰ μνητιάσθε, λαμ-
βάνων ἀπὸ τῆς μῆτιδος, οἶον ἐβουλεύεσθε. γίνεται δὲ ἀδιανόητον
διὸ δεῖ σὺν τῷ ἰ γράφειν ἠτιάσθε. καὶ ὅτι πάνθ’ ὑπὸ μνηθιμόν

12. χεῦον (χεῖων Δ) ὑπ’] *χεῖον
ἐπ’

15. *αὐτῶ θῆκε] αὐτοῖς, omisso θῆκε
27. προφώωσδε] προφώωσ δέ

ἦτοι μετὰ πάσης μῆνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μῆνιδος χρόνον.

203. σχέτλιε Πηλέος υἱέ] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν, καὶ ἐλλείπει τὸ τάδε λέγων ἕκαστος ἐμὲ ἠτιάσθε. καὶ ὅτι χόλω ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ χολῆ. ὑπερβολικῶς 5 οὐ γάλακτι, ἀλλὰ χολῆ.

204. *νηλεές] ταῦτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς· διασταλτέον δὲ ἐπὶ τὸ νηλεές.

207. ταῦτα] ἐπὶ τὴν τὰ συλλαβὴν ὀξεῖα· ἐγκλιτικὴ γάρ ἐστιν ἡ με, ταῦτά με ἀγειρόμενοι. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. ὁ μέντοι Κρατή- 10 τειος Ἑρμείας τὸ ἅμα λέγει ἐγκεῖσθαι. οὕτω δὲ δώσει καὶ διὰ τοῦ θ̄ τὴν γραφὴν, οὐκ ἔχουσιν οὕτως.

*θάμ' ἐβάζετε] Ἀρίσταρχος Ἰακῶς, θαμὰ βάζετε.

211. ἄρθεν] Ἀρίσταρχος δασύνει. δεῖ δὲ ψιλοῦν, ὡς ἐπεδείξαμεν ἐν τῇ Α ραφωδίᾳ (137), διαλαμβάνοντες περὶ τοῦ “ἄρσαντες κατὰ 15 θυμόν.”

217. *νευόντων] στικτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

218. θωρήσσεσθον] γράφεται θωρήσσοντο.

222. τὴν οἱ Θέτις] ὅτι οὐ δωδεκαταῖον ἀπέλιπε τὸν Ἀχιλλέα γεννήσασα ἢ Θέτις, καθάπερ οἱ νεώτεροι ποιηταὶ, ἀλλὰ συνεβίου 20 Πηλεῖ. ἐκπέμπει γοῦν ἐπὶ τὸν πόλεμον Ἀχιλλέα, καὶ φησιν (Π. 18, 59) “τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊόν εἶσω” ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ οἴκου μένουσα.

223. *ἄγεσθαι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἰόντι.

224. οὕλων ὡς δούλων. προείρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς ἀναλογίας. 25

227. *οὕτως Ἀρίσταρχος, ὅτι μὴ Δί, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε̄, ὅτε.

228. *οὕτως Ἀρίσταρχος τό ρα, διὰ τοῦ ἐνὸς ρ̄.

233. Ζεῦ ἄνα Δαδωναῖε] ἐν χωρίῳ τῷ Ὑπερβορέῳ τῇ Δαδώνῃ τιμώμενε. Δαδῶνα δὲ δύο, ἢ μὲν Θεσσαλίας, ἢ δὲ Μολοσσίας. τινὲς δὲ Δαδώνῃ τὴν γῆν, παρόσον πάντα δίδωσιν· δυσχείμερον 30 δὲ, ὅτι πάγοις καὶ κρυμοῖς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ συνέχεται. τίς δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ Δαδωναίου Διὸς λόγος, καὶ τῶν τόπων ἐξ ὧν αὐτὸν

3. In marg. exter. ab alia manu ἀποστροφή λόγου ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν.

10. Κρατήτειος] κρατήτιος

22. δόμον—εἶσω] δώμοιο πῆ, reliquis omissis.

29. *Θεσσαλίας] θαλασσίας

ἐπικαλεῖται οὕτως; Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν παραγενόμενος εἰς τὴν Ἥπειρον ἐμαντεύετο ἐπὶ τῇ δρυϊ. πελεαῆδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης κατοικίξει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. 5 ἡ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Ἀκεστοδώρῳ.

Πελασγικῆ] Πελασγία πρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ Πελασγῶν τιμώμενος, ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκουν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας ὑπὸ Αἰολέων.

234. Σελλοί] Πίνδαρος Ἐλλοὶ χωρὶς τοῦ σ, ἀπὸ Ἐλλοῦ τοῦ δρυ- 10 τόμου, ᾧ φασὶ τὴν περιστερὰν πρώτην καταδείξει τὸ μαντεῖον.

ἀμφὶ δὲ Σελλοί] ὁ μὲν Πίνδαρος Ἐλλοὺς αὐτοὺς οἶεται. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα· τὰ γὰρ εἰς λῶσ ἐτέρῳ λ παραληγόμενα, οὗ τὸ α μὴ προηγῆται, ὀξύνεται. κιλλός εἶδος χρώματος (ἐν Στεφανοπώλισιν 15 Εὐβούλου “εὐχρων τι κιλλὸν μανθάνεις θερίστριον”), πολλός, κυλλός, Ἐλλός ἢ Σελλός (“ἀμφὶ δὲ Σελλοί”), σκελλός, φελλός τὸ προσηγορικόν. τὸ δὲ Γάλλος καὶ ἄλλος τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ λ· ἔτι δὲ τὸ ἄλλος καὶ ὡς ἐπιμεριζόμενον βαρύνεται.

πρὸς τὸ τῆς γραφῆς ἀμφίβολον· οἱ μὲν γὰρ Σελλοὺς, αἱ δὲ 20 Ἐλλοὺς ἐξεδέξαντο. δεῖ δὲ νοεῖν ὡς ἔστιν ἐκ πλήρους Σελλοί· καὶ γὰρ ὁ συνορίζων τοῖς τόποις ποταμὸς Σελλήεις, ἀφ' οὗ εἰκὸς τοὺς παροίκους Σελλοὺς καλεῖσθαι.

235. ὑποφῆται] ὑπομάντεις ἱερεῖς, ὅ ἐστι χρησμοῦδοι, θεολόγοι, προφῆται· προφήτας γὰρ λέγουσι τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια 25 ἀσχολουμένους καὶ τὰς μαντείας τὰς γινομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐκφέροντας.

ἀνιπτόποδες] ἤτοι βάρβαροι σκληρῶς τε καὶ νομαδικῶς ζῶντες, ταύτην ἔχοντες δίαίταν ὡς μὴδὲ ἀπονίζεσθαι τοὺς πόδας διὰ τὸ μὴ παραδέξασθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολὴν, ἢ τοῦτο ἔκ 30 τινος ζῆτους ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ ποιῶντες· ἔνιοι γὰρ καὶ λουτρῶν ἀπέχονται καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο λέγουσιν ἀνιπτόποδας, ὅτι οὐκ ἐξίσιν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· διὸ οὔτε

7. ἐξ οὗ Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ] (Πελασγικὸς Bekkerus) ὡς ὑπὸ Scholion non integrum. In ed. 15. Στεφανοπώλισιν] στεφανοπο- Romana est ἐξ οὗ καὶ Πελασγὸς λίσιν

ἀπολούεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν. * Ἀνδρῶν δὲ ἐν ἱστορίαις φησὶν οὕτως κληθῆναι, ἐπεὶ φιλοπόλεμοι ὄντες οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν. Ἄλέξανδρος δὲ φησὶν ὁ Πλευρώνιος ἔθνος εἶναι τοὺς Ἑλλοὺς ἀπόγονοι Τυρρηῶν, καὶ διὰ πατρῶν ἔθος οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν.

236. ἡ διπλῆ, ὅτι οὐ προσυνέσταται περὶ τῆς τῶν Ἀχαιῶν 5 κακώσεως εὐχόμενος, οὐδὲ κατ' εὐχὴν τετίμηται, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς Θέτιδος λιτάς. διὸ ἀθετητέον τὸν ἐξῆς τίμησας μὲν ἐμέ' καθολικῶς γὰρ λέγει, καὶ οὐκ εἰς ἀφωρισμένον ἀναφέρει καιρὸν τὸν τῆς μήνιδος.

237. τιμήσας μὲν ἐμέ] ὁ μὲν ὀβελὸς πρὸς τὴν προειρημένην 10 ἀθέτησιν, ὁ δὲ ἀστερίσκος, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Χρύσου εὐχῆς (Π. 1, 454) μετενήκεται.

239. * ὅτι νηῶν ἀγῶνι τῷ ἀθροίσματι καὶ ναυστάθμῳ.

243. ἐπίσθηται] ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπιστέεται. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα ῥήματα πληθυντικά ἐστί, καὶ νῦν ἀνάλογον 15 ἔξει τὸ ἐπιστέεται τῷ ἐπίστανται, ὅπερ οὐ συμφωνεῖ. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπίστανται, καὶ μετείληπται τὸ $\bar{a}$ εἰς τὸ η .

245. * βαρέως τὸ ἴω ῥῆμα δισύλλαβον ὁ γὰρ πέρ σύνδεσμος.

248. τεύχεσί τε σὺν πᾶσι] κατὰ παράθεσιν ἐδεξάμεθα ἐνθάδε τὴν σὺν πρόθεσιν διὰ τὴν διαστολὴν τὴν πρὸς τοὺς ἐταίρους. διὸ προ- 20 περισπᾶται τὸ πᾶσι, σὺν τεύχεσι πᾶσι καὶ τοῖς ἐταίροις. ἔστι μέντοι καὶ σύνθετόν ποτε, καὶ τρίτη ἀπὸ τέλους ἔσται ἡ ὀξεῖα ἀπ' εὐθείας τῆς σύμπαντες καὶ αἰτιατικῆς τῆς σύμπαντας " τοῖς δ' οὔτι δυνήσσαι ἀχνύμενος" καὶ οὕτως ἀνεγνώσθη τὸ " σύμπασι Πυλίοισι" (Od. 3, 59). καὶ δῆλον ὅτι ἐνθάδε μὲν ἡ γραφὴ διὰ 25 τοῦ $\bar{m}$ ἐστὶ, ἐπεὶ κατὰ σύνθεσιν, ἐν δὲ τῷ " τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι" φυλάξει τὸ $\bar{n}$ ἑαυτῆς ἢ πρόθεσις διὰ τὴν παράθεσιν.

252. * διχῶς γράφεται, καὶ σόον καὶ σάον.

254. * οὕτως ἀπέθηκε διὰ τοῦ $\bar{a}$.

260. εἰνοδίοις] ὅτι τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχει τῷ ἐξῆς, καὶ ὑγιέ- 30 στερον εἴρηται.

261. αἰεὶ κερτομέοντες] ἀθετεῖται, ὅτι τὸ κερτομεῖν οὐ τίθησιν

8. eis addidit Lehrslius.	lemmati εἴσεται ἦρα καὶ οἶος
10. Praefixus est obelus cum asterisco.	20. ἐταίρους—ἐταίροις Bekk.] ἐτέ- ρους—έτέροις
14. Diple περιεστιγμένη praefixa	32. ὅτι addidit Cobetus.

ἐπὶ τοῦ δι' ἔργων ἐρεθίζειν, ἀλλὰ διὰ λόγων. καὶ ὅτι διὰ τοῦ προει-
ρημένου στίχου ταυτὸν εἴρηται. τὸ γὰρ εἰνοδίους ταυτὸν ἔστι τῷ
ὄδῳ ἐπὶ οἰκί' ἔχοντας, καὶ τὸ ἐριδμαίνουσιν τῷ κερτομέοντας, καὶ τὸ
αἰεὶ τῷ ἔθοντες, ἐξ ἔθους συνεχῶς ἐπιφοιτῶντες.

* ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης.

5

* Ἀρίσταρχος ἔχοντας διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$, καὶ ἀπασαι.

262. * τιθεῖσι] προπερισπῶται· προεῖρηται δέ.

265. πρόσσω πᾶς πέτεται] ὅτι πληθυντικῶς εἰπὼν “οἱ δ' ἄλκιμον
ἦτορ ἔχοντες” ἐνικὸν ἐπιφέρει “πᾶς πέτεται”. διὰ τὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ
πᾶς πληθυντικὴν εἶναι, μόνον δὲ τὸ σχῆμα ἐνικόν, ὅμοιον τῷ “ἀγρό- 10
μενοι πᾶς δῆμος” (Π. 20, 166).

274. οὐδέν] ὅτι τὸ $\delta\bar{\epsilon}\nu$ παρέλκεται· ἔστι γὰρ ὅτι τὸν ἄριστον τῶν
Ἀχαιῶν οὐκ ἔτισεν.

281. ὅτι ἰδίως εἴρηκε φάλαγγες ἐλπόμενοι πρὸς τὸ νοητόν
σύστημα γὰρ ἀνδρῶν εἰσὶν αἱ φάλαγγες. ἡ δεῖ τὴν πῶσιν μετα- 15
λαβεῖν, ἐλπομένων.

290. * Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν.

293. * αἰθόμενον] ἐν ἄλλῳ ἀκάματον.

298. * κινήσῃ] ὑπ' ἀνέμου δηλονότι.

299. * πρῶνες] ὡς σῶφρονες. προεῖρηται.

20

οἱ λόφοι τῶν ὄρων παρ' Ἀργείοις. ἔστι δὲ τοῦ πρῶνες διαίρεσις.

299, 300. ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί] ὅτι ἐνταῦθα οἰκείως
κεῖνται· ἐπικειμένης γὰρ τῆς Τρωϊκῆς φάλαγγος ὡς νέφους ὄρει,
αἰφνιδίως ὡς ἄνεμος ἐπιπνεύσας ὁ Πάτροκλος ἀπῶσε καὶ ἐτρέψατο.
ἐν δὲ τῇ Θ (557) κακῶς.

25

300. ὑπερράγη] ἐξαίφνης διέλαμψεν αἶθριον. ὁ δὲ λόγος, ξηροῦ
δὲ καὶ πυρώδους πνεύματος περὶ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν ῥαγέντος,
ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐξέλαμψεν αἰθήρ, τουτέστιν ἀστραπὴ ἐγένετο.
διορῶνται οὖν, φησὶ, καὶ τοῦ αἰθέρος ἀστέρες νεφέλης ῥαγείσης.

305. ἔν ἐστι τὸ ἀνθίσταντο, οὐχὶ ἅντα ἐπίρρημα καὶ ἴσταντο, 30
ὡς τινες.

* ζῆτῶ περὶ τοῦ τόνου τοῦ ὑποεῖκον, πῶς δεῖ ἀναγινώσκειν.

2. εἰνοδίους — τῷ Vill.] ἔχοντας
—τὸ

7. προπερισπῶται] προπεριῖ, quod
etiam προπερισπαστέον esse potest.

10. τῷ] τὸ

16. * ἐλπομένων] ἐλπομένῳ

22. Asteriscus praefixus.

23. κείνται Bekk.] κείται

26. * ἐξαίφνης] αἰφνης

307. * τὸ ἡγεμόνων βέλτιον ἢ συνθήεια τοῖς ἄνω προσνέμει.

308. αὐτίκ' ἄρα] τοῦτο καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς δύναται λέγεσθαι, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ υἷός. κοινὸν δὲ νοηθήσεται κατ' ἐκείνης τῆς διανοίας τὸ ἔλεν.

311. * Θόαντα] πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι Τρωϊκὸς ὁ Θόας οὗτος. 5

315. * μυόν] μύες καλοῦνται αἱ συνεστραμμέναι σάρκες.

317. Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν] πρὸς τὸ σχῆμα, ἔτι ἀντὶ τοῦ Νεστοριδῶν ὁ μὲν Ἀντίλοχος οὔτασεν Ἀτύμιον, ὁ δὲ Θρασυμήδης Μάριν.

* μετὰ τὸν δὲ σύνδεσμον διασταλτέον.

324. ἄχρισ ἄραξε] Ἀρίσταρχος ὡς μέχρις ἀνεγίνωσκε, παρὸ καὶ 10 ἐγένετο. ἐκεῖνο δὲ ἔχομεν λέγειν, ὡς τὰ εἰς 15 ἐπιρρήματα δυσύλλαβα βαρύνεται, ὡς ἔχει τὸ ἄνις ἄλις μόγις ἄχρισ αὔθις. ὀξύνεται δὲ τὸ χωρὶς καὶ ἀμφίς, διότι μακρὰν ἔσχεν ἦτοι φύσει ἢ θέσει. τὰ μέντοι βαρυνόμενα ἦτοι βραχεῖαν εἶχεν ἢ τὴν κοινὴν καλουμένην, ἣτις ἐδύνατο σχεδὸν βραχεῖα εἶναι. διὸ ἐμάχετο τὸ αὔθις βαρυνόμενον. 15 δοκεῖ δέ μοι ἀποφυγεῖν τὴν ὀξεῖαν, ἐπεὶ καὶ τριχῶς ἐλέγετο κατὰ τὸ τέλος, αὔθις αὔθι αὔθιν. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐωρᾶτο καὶ ἐπὶ τοῦ πέρυσι βαρυνόμενου.

326. ὡς τὼ μὲν δαιοῖσι κασιγνήτοισι] ἢ διπλῆ, ὅτι πτώσις ἤλλακται, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἢ ὑπὸ πρόθεσις παρεῖται· ἔστι 20 γὰρ ἀντὶ τοῦ ὡς τὼ μὲν ὑπὸ δαιῶν κασιγνήτων δαμέντε.

336. μέλεον] ὅτι μέλεον ἀντὶ τοῦ μελέως, ματαίως. καὶ διὰ παντὸς οὕτως Ὅμηρος χρῆται· οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ τάλανος, καὶ ἢ συνθήεια. πρὸς δὲ καὶ ἢ σημειώσις.

339. θεῖνε] ἀντὶ παρωχημένου τοῦ ἐπάταξε. ποικίλλει δὲ συνήθως 25 τὰς πληγὰς.

342. κιχεῖς] ἀπὸ τοῦ κίχημι· ἢ τῆς κιχῶν παθητικόν, ὡς τῆς λιπῶν ἢ λιπεῖς, τῆς ἐριπῶν ἢ ἐριπεῖς.

349. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὀφθαλμοί. ἔσται δ' ὁ λόγος, ἐπληρώθησαν δὲ αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αἵματος, δὲ δὴ διὰ τε τοῦ στό- 30 ματος καὶ τῶν ῥινῶν χανῶν ἀπεφύσησεν.

351. * βραχὺ διασταλτέον Δαναῶν διὰ τὸ ἀπεμφαῖνον.

* ἐν ἄλλῳ ἄνδρας ἀρίστους.

1. Scholion bis scriptum, ad sinistram et dextram.

6. μύες] μυῖες

σάρκες] σάρκαι

24. δ' Friedl.] οὖς

32. Δαναῶν] δαναοί

352. ὡς δὲ λύκοι] ὅταν ἐνὸς ἔφοδον δηλώσαι θέλη, λέοντα εἰς τὴν εἰκόνα παραλαμβάνει· “ἦτοι ὁ μὲν πρώτησι βόεσσι” (Π. 15, 634). νῦν δὲ τὴν τοῦ πλήθους ἔφοδον ἐμφῆσαι βουληθεὶς τὰ ἀγεληδὸν ἐφορμῶντα ζῶα παρέλαβε, τοὺς λύκους.

353. μήλων] προβάτων καὶ αἰγῶν. ἐν ἄλλοις “μῆλ' ὀϊεῖς τε καὶ 5 αἰγες” (Od. 9, 184). πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλουν τὰ θρέμματα οἱ παλαιοὶ, καὶ Εὐπολις προβατικὸν χορὸν φησι τὸν ἐξ αἰγῶν.

* οὕτως αἶ τε, θηλυκῶς, αἶ ὀϊεῖς.

354. διέτμαγεν] ἢ διπλῆ, ὅτι οὕτως δεῖ γράφειν διέτμαγεν ὡς κόσμηθεν, ἢ ἧ διετμάγησαν, παθητικῶς· τὸ γὰρ διέτμαγον ἐνεργη- 10 τικόν ἐστιν.

* οὕτω διὰ τοῦ ε διέτμαγεν.

358. Αἴας δ' ὁ μέγας] ἢ διπλῆ, ὅτι συγκριτικῶς λέγεται πρὸς τὸν ἕτερον Αἴαντα ὁ μέγας, ὁ Τελαμώνιος, ἐπεὶ ἐκεῖνος μείων.

361. ὅτι τὸ σκέπτετο ἴσον τῷ ὄϊον ἀπεσκόπευε καὶ παρετῆρει 15 εἰς τὸ μὴ πληγῆναι.

364. Οὐλύμπου] ὅτι σαφῶς οὐκ ἔστιν Ὀλυμπος καὶ οὐρανὸς ὁ αὐτός· ὡς γὰρ ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερόν φησι τὸ νέφος ἔρχεσθαι. οὐδὲ μὴν τόπος ἐπουράνιος· ὁ γὰρ Ὀμηρὸς ἀπὸ τῶν γινωσκομένων πᾶσι ποιεῖται τὰς ὁμοιώσεις. καταλείπεται τοίνυν τὸ ὄρος σημαίνεσθαι 20 καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ὄρων λέγει τὰ συνεστῶτα νέφη μεταχωρεῖν· “ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο κινήσει πυκινὸν νέφος” (297). τοιγαροῦν καὶ ὅταν λέγη “ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπιοι νέφος ἔρχεται,” ἀπὸ ὄρους σημαίνει.

365. πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη ταῦτα περὶ τὸν ἀέρα συμβέ- 25 βηκεν. τάχα οὖν συγγεῖται ὁ ἀῆρ πρὸς τὸν αἰθέρα, ὡς καὶ ἐν τῇ Λ (54) “αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος” καὶ “Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέεσσιν” (Π. 15, 192)· οὐ γὰρ αἶ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι.

τοῦτο ἐκατέρωθεν δύναται προσδίδεσθαι. τὸ μέντοι ζήτημα ὁμοίως 30 μένει· ἀέρος γὰρ πάθη ταῦτα. τάχα οὖν κεῖται ὁ αἰθῆρ ἀντὶ τοῦ ἀέρος.

371. ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκρω, καὶ οὐχ ὡς δευτέρου ὄντος ῥυμοῦ· εἷς γὰρ ἐστι. “πρῶτησι δὲ πύλῃσι” (Π. 8, 411) ἀντὶ τοῦ ἄκραις.

372. * σφεδανόν] οὕτως ὡς σφοδρόν. προεῖρηται.

35

374. τμάγεν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄.

375. ὑπὸ τὰ νέφη ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

376. *νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων] ἐν ἄλλῳ ἄφορρον πρὸς ἄστν
ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

379. οὕτως Ἀρίσταρχος, ἀνακυμβαλίαζον, διὰ τοῦ ᾱ· οὐ γὰρ 5
ἐκάσποτε τὰ σύνθετα μεταβάλλει παρὰ τοῖς Ἴωσιν.

*οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον.

387. οἱ βίη] περὶ ἀδικίας κριτῶν.

*θέμιστας] ὅτι ἀντὶ τοῦ δίκας.

390. *κλιτύς αἱ ἀποκλίσεις τῶν ὄρων.

10

πολλὰς δὲ κλιτύς] ἐχρῆν μὲν διὰ τὸ κλιτύας οὐρήας περισπᾶσθαι
τὸ κλιτύς, ἀνεγνώσθη δὲ κατ' ὄξειαν τάσιν ἐν ἐγκλίσει, ὁμοίως τῷ
“ κνημίδας ραπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων ” (Od. 24, 228).

σχόλιον. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσειακῇ προσφθιά φανερῶς τὸ γραπτὺς
περισπᾶ, καὶ φησιν ὅτι εἷη εἰρηκῶς ὡς καὶ τὸ κλιτύς δεῖ περισπᾶ- 15
σθαι. ἀμφίβολος οὖν ἐφ' ἐκατέρων ὁ τόνος· εἰ γὰρ τοῖς ἐνταῦθα
εἰρημένους πεισθείημεν, ἐκεῖνο ἀνθέλκει, εἰ δὲ ἐκεῖνοις, τοῦτο πάλιν
ἀντίκειται.

χαράδραι] πρὸ τέλους ἢ ὄξεια, ὡς φαρέτραι. προείρηται δὲ τὰ
τῆς ἀναλογίας. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

20

392. ἐπικάρ] ὅτι ἐπὶ κάρα ἐστὶ κατ' ἀποκοπήν. σημαίνει δὲ τὴν
ἄνωθεν καταφορὰν τοῦ ὕδατος. οὐ λέγει δὲ ὁ ποιητὴς ποτε κάρα,
ἀλλὰ κάρη. αὐτὸ δὲ τὸ κάρη τοῦ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπή. τὰ γὰρ
εἰς ἣ οὐδέτερα ἢ δυϊκά ἐστιν ἢ πληθυντικά.

399. *δουρὶ φαεινῷ] ἐν ἄλλῳ βάλε ποιμένα λαῶν.

25

401. *ὅτι ὡς περὶ ἄλλου ἐπήνεγκεν ὁ δὲ Θέστορα, τοῦ λόγου
ὄντος περὶ τοῦ αὐτοῦ.

-402. οὐ στικτέον μετὰ τὸ ὄρμηθεῖς, ἀλλὰ διασταλτέον· ἐπανα-
λαμβάνει γάρ. γίνεται οὖν τὸ ἐξῆς οὕτως, ὁ δὲ Θέστορα Ἦνος
υἱὸν δεύτερον ὄρμηθεῖς ἔρχεῖ νύξε παραστάς.

30

403. *ἀλείς] συστραφεῖς.

ὅτι τὸ ἐκ γὰρ πλήγη ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγη γάρ, κατὰ μετάληψιν
τοῦ ἣ εἰς τὸ ᾱ.

1. Sic supra versum.

11. οὐρήας] οὐρείας Lehrsus.

2. Infra ultimam textus lineam.

26, 27. Haec bis scripta, ad

8. περὶ ἀδικίας κριτῶν a m. rec. in dextram et sinistram.

marginē exteri.

406. *ἔλκε χωρὶς τοῦ ἰ' Ἀρίσταρχος, καὶ ἐξῆς (409) ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο.

407. ἱερὸν ἰχθύν] ἦτοι μέγαν, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ τὸν ἀνετὸν, διὰ τὸ μὴ πεπτωκέαι ὑπὸ χρῆσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων τροφήν ἐπὶ τῶν ἠρώων, μήτι γε κατὰ τὸ σπάνιον δι' ἀνάγκην λιμοῦ. 5

πέτρη ἐπὶ προβλήτι] ὅτι οὐκ ἐπὶ τι εἶδος ἰχθύος φερόμενος εἶρηκε ἱερὸν ἰχθύν, καθάπερ τινὲς ἀποδεδάκασιν τὸν πομπίλον, οἱ δὲ τὸν κάλλιχθον· ἀλλὰ κοινότερον τὸν ἀνετὸν καὶ εὐτραφήν, ὡς ἱερὸν βοῦν λέγομεν τὸν ἀνειμένον.

408. λίνω] αἱ γὰρ ὀρμιαί λιναι, περὶ ἃς ἤπτον συρίγγια κερά- 10
τινα, ἵνα μὴ ἀποτρώγωσιν οἱ ἰχθύες τὸ λίνον.

415. Ἀμφοτερόν] εἰς διαστολήν τὸ κύριον ὀξυτόνως ἀνέγνω ὁ Ἀρίσταρχος ὡς δεξιτερόν· καὶ ἐπέισθησαν οἱ γραμματικοί. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τοῦ ἀνδρὸς ἐν ἐτέροις ἡμῖν εἶρηται.

419. *ἀμιτροχίτνας] τοὺς χιτῶνας μὲν ἔχοντας, τὰς δὲ μίτρας 15
μὴ ἐξωσμένους.

428. ὡστ' αἰγυπιοί] ἄκρως τὸ ὁμοίωμα παρετήρησεν· οὐ γὰρ ἀφανῶς συμβάλλει τὰ ζῶα ταῦτα εἰς μάχην· φησὶ γοῦν καὶ Ἀλέξ-
ανδρος ὁ Μύνδιος μετὰ βουῆς ἐπὶ πετρῶν ταῦτα μάχεσθαι.

430. ὡς οἱ κεκλήγοντες] ὡς λέγοντες, ἀπὸ εὐθείας ἐνικῆς τῆς 20
εἰς ν, κεκλήγων. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ οὕτω σχηματίζειν.

* ἐν τῇ ἐτέρα τῶν Ἀριστάρχου κεκληγῶτες.

432. ὅτι Ζηνόδοτος καθόλου περιγράφει τὴν ὁμιλίαν τοῦ Διὸς
καὶ τῆς Ἥρας, οὐκ αἰσθόμενος ὅτι πολλὰ κατὰ συμπέρασμα λέγει
ὁ ποιητὴς σιωπώμενος γεγονότα, καὶ οὐ δέον ἐπιζητεῖν πῶς ἢ μικρὸν 25
ἔμπροσθεν (Π. 15, 79) ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον παρακεχωρηκυῖα νῦν ἐπὶ
τῆς Ἰδῆς ἐστίν.

* αἰμομίκτου Διὸς ἀνασκαφή τὰ ἔτη.

436. τὸν μὲν πρῶτον ἢ ὀξυτονητέον, τὸν δὲ δεύτερον περισπαστέον,
ἢ ἤδη χεῖρεσσιν. 30

445. * αἱ κε ζῶν] οὕτως Ἀρίσταρχος μονοσυλλάβως, ζῶν· ἄλλοι
δὲ ζῶόν.

οὕτως ζῶν αἱ Ἀριστάρχου, ἀπ' εὐθείας τῆς ζῶς, τὸν ζῶν· “ ἢ κε
ζῶς ἀμενηνὸς ἔα” (Π. 5, 887).

8. ἀνετὸν] Conf. schol. ad 10, 56.

29. τὸν μὲν] τὸ μὲν

31. ζῶν (sic recte in textu)] ζῶν

33. ἢ κε Bekk.] ἐφήκε

τὸ ὄνδε εἶτε ἔχει παρέλκοντα τὸν δὲ σύνδεσμον, εἶτε ὄμιόν ἐστι τῷ οἰκόνδε ἀντὶ τοῦ εἰς οἶκον, πάλιν ἐν τῇ συντάξει βαρυτονηθήσεται, ὡς ἐν τῷ “ἀγρόνδε προΐαλλε” (Od. 15, 370), ὥστε περισσὴ ἡ ὀξεῖα ἐν τῇ ὄν αἰτιατικῇ κατὰ τὴν σύνταξιν.

450. *Ἀρίσταρχος φίλος ἐστί, ἄλλοι δὲ φίλον ἐστί. 5

453. *ἐπειδὴ] ἐν ἄλλῳ ἐπὴν δὴ.

454. πέμπειν μιν θάνατόν τε] ὅτι σαφῶς νήδυμον μετὰ τοῦ ἦν καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων ἄρα τόπων σὺν τῷ ἦν ἐκληπτέον. καὶ ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ κέχρηται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ πέμπε.

455. *ἴκωνται] ἐν ἄλλῳ ἴκοιτο. 10

463. ἔθ' ἦται Πάτροκλος] πάλιν διὰ μέσου ὁ ἐξῆς στίχος, καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἶπε τὸν βάλε νεΐαιραν, ὥστε εἶναι τὸ ἐξῆς, ἀγαθὸν Θρασύδημον βάλε νεΐαιραν.

*Θρασύμηλον] ἐν ἄλλῳ Θρασύδημον.

466. Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτι δουρὶ φαεινῷ δεύτερον ὄρμη- 15
θεῖς] δοκεῖ διὰ τούτων συγχεῖσθαι ἢ διαφορὰ τοῦ βαλεῖν καὶ οὐτάσαι· βέβληται γὰρ ὁ Πήδασος. καὶ μὴ ποτε γραφὴ τις ἐφέρετο, δι' ἧς τὸ τῆς λέξεως σύνθητες ἐφύλασσαν Ὁμηρος· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ἀπαρ-
μύθητον ὁ Ἀρίσταρχος ἀφῆκεν. ἐν τοίνυν τῇ Φιλήμονος οὕτως ἐφέ-
ρετο ὁ δὲ Πήδασον ἤλασεν ἵππον· ἐστι γὰρ ὅτε ἐπὶ τῆς πληγῆς 20
τὸ ἤλασεν κείται, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀρήτου (Π. 17, 517) “καὶ βάλεν Ἀρήτοις,” εἶτα “νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.” διὰ μέντοι τοῦ ἦν γραπτέον τὸ δεύτερον ὄρμηθεῖς.

467. δεύτερον ὄρμηθεῖς] ὅτι ἐξ ἐπαναλήψεως τὸ ἄρθρον εἴληφε κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ οὐ περὶ ἐτέρου λέγει, ἀντὶ τοῦ Πήδα- 25
σον δὲ οὕτασεν. καὶ ὅτι δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ οὕτασε· βεβλήκει γὰρ τὸ δόρυ.

468. *αἰσθῶν] βαρυτονητέον ὡς ἔσθων· καὶ εἴρηται ὅτι ὁμοίως ἐγένετο τῷ βιβιάσθων.

481. ἀλλ' ἔβαλ' ὅτι σαφῶς διὰ τοῦ ἔβαλε σημαίνει τὸ ἔτυχεν 30
εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου αἱ φρένες ἐγκαθειργγμένα εἰσὶ περὶ τὴν ψυχὴν.

482. ἀχρωῖς] δένδρον ὃ καλεῖται λεύκη. ἔνιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἶπον αὐτήν.

2. τῷ] τὸ

6. δὴ] δὴ τότε (pro τόν γε)

32. ψυχὴν] καρδίαν Lehrsius.

483. Ἀρίσταρχος κατ' ἰδίαν τὸ οὔρεσι καὶ τὸ τέκτονες. Νικίας δὲ συνθέτως ἀνέγνω· οὐκ ἀναγκαῖον δέ.

488. *διὰ τοῦ ῥ, ἐν εἰλιπόδεσσι, αἱ Ἀριστάρχου.

491. ὅτι τὸ μενέαιεν ἐνθάδε μὲν ἐλιποθύμει, ἐν ἄλλοις δὲ προθυμεῖτο, ὡς τὸ “μενέαινε κῦδος ἀρέσθαι” (Π. 21, 543). ἡ ἐθυ- 5
μοῦτο.

492. τὸ μετ' ἀνδράσιν ἐκατέρῳ δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οἷν τοῖς ἄνω, ἔσται πολεμιστὴν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀνδρειοτάτοις λέγων· εἰ δὲ τοῖς ἐξῆς, καὶ αὐτὸ χρεῖζει τινὰ λόγον. βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω· μᾶλλον γὰρ εὐφρονῶν τε καὶ ἐμφοτικόν ἐστι τὸ οὕτως ἄρξασθαι, νῦν 10
σε μάλα χρεῖ, καὶ νῦν σοι ἐελπέσθω.

496. ὅτι ἦτοι ἀπέστροφε τὸν λόγον, ὡς περὶ ἐτέρου λέγων Σαρπηδόνος ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· ἡ ἐλλείπει τὸ τάδε λέγων, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῷ κεῖται, ἴν' ἦ, ὄτρυνον Δυκίων ἡγήτορας ἀνδρας τάδε λέγων, Σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι. 15

497. δύναται ἀναστρέφεσθαι ἢ περὶ, ἵνα τοιοῦτό τι ἦ, περὶ ἐμοῦ μάχου· δύναται δὲ καὶ ὡς ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ φυλάσσειν τὸν τόνον, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κειμένη, ἀντὶ τοῦ ὑπερμάχει. εἴρηται δὲ περὶ τῶν ἐναλλασσόντων προθέσεων ὡς φυλάσσουσι τοὺς αὐτοὺς τόνους.

499. *εἴ κέ μ' Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ εἴ κεν Ἀχαιοί. 20

500. τεύχεα συλήσῃσι νεῶν ἐν ἀγῶνι] ἡ διπλῆ, ὅτι νεῶν ἀγῶνα τὸ ἄθροισμα, τὸ ναύσταθμον. καὶ ἐν ἄλλοις εἶπε “θεῖον δύσονται ἀγῶνα” (Π. 7, 298), τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν.

502. τέλος θανάτοιο] ὁ δὲ θάνατος αὐτοὺς ἔλαβεν τοὺς τε ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ρῖνας, ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες οὔτε βλέπουσιν οὔτε ἀνα- 25
πνεύουσιν οὔτε δὲ φρένας ἔχουσιν.

504. ἔλκε δόρυ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἔλκε χωρὶς τοῦ ἰ, καὶ ἔχοντο οὕτως διὰ τοῦ χ.

507. *διὰ τοῦ ἔ λίπεν, ἐπειδὴ τὰ ἄρματα τῶν ἀνάκτων ἐλείφθησαν, ἡρημώθησαν. Ζηνόδοτος δὲ διὰ τοῦ ὀ λίπον. 30

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ λίπον, ἀγνοῶν ὅτι τὸ λίπεν νῦν οὐκ ἔστιν ἐνικόν, ἀλλὰ ἀνάλογον τῷ ἐλείφθησαν τὰ ἄρματα, ὥσπερ κόσμηθεν καὶ “ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν” (354) ἀντὶ τοῦ διε-

3. In textu est ἐν superscripto π.

9. χρεῖζει] ἔχει Friedl.

13. ἀντὶ τοῦ] τοῦ om.

22. θεῖον] om.

29. ἐλείφθησαν Vill.] εἰλειφθεν
εἰλειφθησαν

τμάγησαν. εἶθε γὰρ τοῖς οὐδετέροις πληθυντικοῖς πληθυντικὰ ῥήματα συντάσσειν, ὡς “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135).

508. αἰόντι] *ὡς λέγοντι. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος.

515. ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἶθε λέγειν πάντοσε ἀκούειν, εἰς πάντα τόπον ἀκούειν, ἐπὶ τῶν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἀφικνουμένων 5 “πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος” (Π. 11, 21), εἰς Κύπρον ἤκούετο. διὸ καὶ νῦν κατὰ συναλοιφήν ἀκουστέον, ἢ ἢ τὸ πλήρες πάντοσε ἀκούειν.

πάντοσ' ἀκούειν] Ἀρίσταρχος τὸ πλήρες ἀκούει πάντοσε. Ζηνόδοτος πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ ε̄. πάντοσε ὡς πάντοθεν· τὰ γὰρ 10 εἰς σ̄ε ἐπιρρήματα τοῖς εἰς θ̄εν ὁμοτονεῖ, ἄλλοθεν ἄλλοσε, ὁμόθεν ὁμόσε. οὕτως εὖν εἰ “πάντοθεν ἐκ κευθμῶν” (Π. 13, 28), καὶ “πάντοσε δαιδάλλων” (Π. 18, 479).

522. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περί· ἔστι γὰρ, οὐδὲ περὶ τοῦ οὔ παιδὸς ἀμύνει. οἱ δὲ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδί 15 ἀμύνει.

* Ἀρίσταρχος ὁ δ' οὐδ' οὔ παιδὸς ἀμύνει.

524. Αἰολικὸν κοίμησον ἀντὶ τοῦ κοίμισον.

526. * οὕτως διὰ τοῦ ἠ αἰ Ἀριστάρχου, κατατεθηνηῶτι.

530. ἦτοι στικτέον ἐπὶ τὸ φρεσί, ἢ διασταλτέον, ἵνα κοινὸν ἦ 20 ἔγνω καὶ ἐχάρη ὅτι οἱ ᾧκ' ἤκουσε.

542. εἴρυτο] Ἀρίσταρχος τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν ποιεῖ, ὑγιῶς πάνυ· ὁ δὲ Τυραννίων προπερισπᾶ, ἐκ τοῦ εἴρυτο φάσκων αὐτὸ συνηλεῖσθαι. δύναται δὲ τὸ εἴρυτο κλιθὲν ἀπὸ τῶν εἰς μι ὁμοίως τᾶ ἐξεύγνυτο ἦνυτο (“θοῶς δὲ οἱ ἦνυτο ἔργον” Od. 5, 25 243) ἐκτετάσθαι. οὕτως ἀξιοῦμεν καὶ ἐπὶ τοῦ εἴλυτο (640) καὶ εἴρυτο.

544. * μεμπτὸν ἠγήσασθε.

546. * ὅτι ἐλλείπει ἡ περί πρόθεσις, περὶ Δαναῶν.

548. Τρῶες δὲ κατακρήθην] Ἀρίσταρχος δισύλλαβον ἐκδέχεται 30

5. ἐπὶ τῶν Bekkerus] ἀπό τ'	quod vidit Cobetus Mnem. nov.
10. πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ ε̄] παν-	vol. 2 p. 212.
ρός ἀκούειν διὰ τοῦ σ̄ε Lehrsius Arist.	18. In scholio m. recentis marg.
p. 135.	exter. ἀντὶ Bekkerus] ἀπό
11. εἰς σ̄ε] εἰ σ̄ε	20. κοινὸν ἢ Friedl.] κοινῶν
17. οὐδ' οὔ Bekkerus] ὁ δ' οὔ.	28. Refertur ad νεμεσσήθητε
Homerus haud dubie scripserat ὁ	30. Inepte asteriscus praefixus.
δ' οὔ φοῦ (cum digamma) παιδός,	

τὴν λέξιν καὶ προπερισπᾶ, ὑγιῶς πάνυ· καὶ οὐκ ἐπίσταται ὁ ποιητῆς τὸ κάρη ὄξυνόμενον θηλυκόν, ἀλλ' οἱ ἄλλοι πάντες· καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλας παραλόγους φωνὰς ἐπίσταται, ἀγνοῶν τὰς πρωτοθέτους αὐτῶν λέξεις. τί οὖν θαυμαστόν εἰ παρὰ τὸ κάρη ὄξυνόμενον κάρηθέν ἐστι καὶ κῆθεν ἐν συγκοπῇ; τοῦτο δέ φημι, ἐπεὶ 5 καὶ Ἡσίοδος (Scut. 7) οὕτως ἐξεδέξατο, εἰπὼν τὸ “τῆς καὶ ἀπὸ κῆθεν βλεφάρων.”

549. * βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἄσχετον διὰ τὴν ἔμφασιν.

ἔρμα] τὸ σήκωμα τῆς νεὸς πρὸς τὸ μὴ ἀνατρέπεσθαι ἐν τῷ πεσεῖν· νῦν οὖν τούτου φησὶν ἀναιρεθέντος ἀνατραπῆναι τὴν Ἴλιον. οἱ 10 δὲ τὸ ὑποστήριγμα· ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἔρεισμα Ἀκράγατος εἶπε τὸν Θήρωνα. ῥητορικῶς οὖν αὖξει τὸν οἶκτον, ἐπιμαρτυρῶν τῷ ἀποθανόντι.

553. * ὅτι ἐλλείπει ἢ περί, καὶ ὅτι τὸ χωόμενος ἀντὶ τοῦ συγχεόμενος.

15

556. * φίλον ἔστω] ἐν ἄλλῳ μένος ἔστω.

557. δύναται μὲν στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἀνδράσιν· δύναται δὲ λείπειν τὸ ἔστε ἢ γίνεσθε· δύναται δὲ καὶ σχῆμα εἶναι ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς κάκει “αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα κρυπτάδια φρονέοντα” (Π. 1, 541). παρατηρητέον δὲ τὸν στίχον 20 πρὸς τὸ ἐπάνω ὑποκείμενον “Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι” (492).

558. Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ δασύνοοι, Λυσανίας δὲ ψιλοῖ, προσνέμων τὸ σ τῷ ἢ· σήλασθαι γὰρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποσπᾶν καὶ σαλεύειν. ὁ δὲ σαλεύσας πρῶτος τὸ τεῖχος Σαρπηδῶν ἐστίν, ὁ 25 δὲ εἰσπηδήσας Ἔκτωρ. φησὶ γυν “Σαρπηδῶν δ' ἔπαλξιν ἑλών χερσὶ στιβαρῆσιν ἔλχ', ἢ δ' ἔσπετο πᾶσα” (Π. 12, 397)· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐκτορος “ῥῆξε δ' ἀμφυτέρους θαιρούς,” εἶτα ἐπιφέρει “ὁ δ' ἔσθορε φαί-

4. κάρη—κάρηθεν] κρη—κρηθεν
Lehrsius.

6. * τῆς] om.

10. * φησὶν] om.

* ἀναιρεθέντος] ἀποθανόντος

17. λείπειν Bekkerus] εἰπεῖν

18. σχῆμα] ᾧ σχῆμα (sic).

21. πολεμιστὰ] πολέσε

24. σήλασθαι Eustathius] σάλασθαι. De quo Lehrs. Arist. p. 307.

“Nonnulli, atque in his Lysanias, Eratosthenis magister (v. Suidam s. v. Ἐρατοσθένης), intellexerunt ἐ-σήλατο, i. e. concussit, a verbo quodam σάλλεσθαι.” Porphyriou nomen substitutum in scholio codicis Townl., quo teste Eustathius quoque usus est p. 1075.

28. ἔσθορε] ἐσέθορε

διμος Ἐκτωρ” (ib. 462). ἄμεινον δὲ πείθεσθαι Ἀριστάρχῳ δασύ-
νοντι, ἐκδέχεσθαι δὲ ἡμᾶς οὕτως τὸ ἐσῆλατο, ὅτι πρῶτος ἐφήλατο
καὶ ἐπεπήδησε τῷ τείχει. ὄρα γοῦν ὡς οὐκ εἶπε πρῶτος διήλθεν ὁ
μὲν γὰρ Ἐκτωρ πρῶτος διήλθεν, ὁ δὲ Σαρπηδῶν πρῶτος ὄρμησεν ἐπὶ
τὸ τεῖχος· “ὡς ῥα τότ’ ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήκε τεῖχος ὃ
ἐπαῖξαι” (ib. 308), ὥστε τὸ ἤλατο ταυτὸν εἶναι τῷ ὄρμησαι.

559. ἀλλ’ εἴ μιν] ἐν τῇ Ῥιανῷ ἀλλ’ εὔ μιν ἀεικισσαίμεθ’ ἔλοντες.
ὅτι ἐξῶθεν προσυπακουστέον τὸ καλῶς ἂν ἔχοι· εἰ αὐτὸν ἀνελόντες
ἀεικισαίμεθα, καλῶς ἂν ἔχοι. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ “ἀτὰρ πελέεας γε
καὶ εἴ κ’ εἰῶμεν ἅπαντας” (Od. 21, 260). 10

* λείπειν φασὶν αἱ Ἀριστάρχου τὸ εὔ ἂν ἔχοι.

561. αὐτοῦ] ὅτι ἀμφίβολον εἰ λείπει ἢ περὶ, ἢ ἢ περὶ αὐτοῦ, ἢ
τοπικῶς ἐκκληπτέον τὸ αὐτοῦ, ἐν τῷδε τῷ τόπῳ.

574. ἐς Πηλῆ] ἰκέτευσεν] ὅτι οὐκ ἀπολελοῖπει ἢ Θέτις τὸν Πη-
λέως οἶκον ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ συνῶκει αὐτῷ. 15

584. * ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς
αὐτόν.

586. καὶ ῥ’ ἔβαλε Σθενέλαον] ὅτι μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ πρὸς τὸν
Πάτροκλον λόγου καὶ εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ. εἴρηκε γὰρ ἔβαλε καὶ
οὐχὶ ἔβαλες ὧ Πάτροκλε. 20

589. ὄσση δ’ αἰγανέης] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ταναοῖο εἴρηκεν
ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ ταναῆς.

591. * ἢ ὑπὸ περιττή.

595. Ἑλλάδι οἰκία ναίων] Ἑλλάς πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ
πολιταὶ πρῶτοι εἶχον τὸ ὄνομα ταῦτο τὸ καλεῖσθαι Ἑλληνας. ἀπὸ 25
γὰρ Ἑλληνας τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας. πάντες Ἑλληνας οἱ
τῆς Εὐρώπης ἐκλήθησαν ὀνόματι κοινῶ, ὡς φησι καὶ Θουκυδίδης ἐν
τῇ α’ (3). πρὸ δὲ αὐτοῦ μόνον οὗτοι Ἑλληνας ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι
κατὰ ἔθνη ἕκαστος, ὡς που καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει
“Μυρμιδόνες δὲ καλεῖντο καὶ Ἑλληνας καὶ Ἀχαιοί” (Il. 2, 684). 30

* ὅτι πόλις ἐν Φθίᾳ ἢ Ἑλλάς.

600. * συναπτέον ἕως τοῦ ἀνήρ· τὸ γὰρ ὡς αἴτιον.

3. ὄρα γοῦν—ὄρμησαι] v. Lehrs.
1. 1. p. 308.

9. πελέεας—εἰῶμεν] πελέεα αἰεὶ
κείωμεν

11. Ἀριστάρχου] ἀριστάρχ

16. περὶ αὐτοῦ Cobetus] περὶ τοῦ
εἰς τὸν addit Cobetus. Sic p.
118, 21. 120, 25. et alibi.

32. Scholion defectum : v.
Friedl. Nic. p. 244.

604. * Λαόγονον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεία· κύριον γάρ.

613. ἔγχεας, ἔθα δ' ἔπειτ'] ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου οὐκ ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἄλογος αὐτῷ παρέκειτο.

617. ὀρχηστὴν περ' εἶντα] εὐκίνητον κατὰ τὸν πόλεμον, ὃ ἐστὶ συγκεκροτημένον τὰ πολεμικὰ καλῶς. ἐπυρρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις 5 οἱ Κρήτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὃ ἐστὶ σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυρρίχην καὶ ἔνοπλον ὀρχησιν ἤσκούντο· τρία γὰρ εἶδη ὀρχήσεως, πυρρίχη, σίκινις, ἧτις ἐστὶν ἱερατικὴ, καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχροὺς τις ὢν καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἀρμόδιος.

618. τινὲς διαμπερές εἰ σ' ἔβαλόν περ, ἢ ἢ, εἴ σε ἔβαλλον, 10 διεπερόνησα ἄν. ἀλλ' οὐδὲν ἀναγκαῖον οὕτως συνάπτειν· τὸ γὰρ ἔβαλον ἀντὶ τοῦ ἔτρωσα, τὸ δὲ κατέπαυσε διαμπερές οἶον εἰς αἰεί.

625. * δοίης] ἐν ἄλλῃ δόφης.

633. ἢ διπλῆ, ὅτι ἀμφιβόλως κείται τὸ ὀρώρει, πότερον ἐπὶ 15 τῶν μαχομένων λέγεται, τούτων ὀρώρει ὀρυμαγδὸς ὡς δρυτόμων, ἢ ἐπὶ τῶν δρυτόμων, ὡς δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς, οὕτως καὶ τῶν μαχομένων, ὅπερ καὶ βούλεται, ὥστε τὸ ὀρωρε τὸν ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει.

ἐὰν γράφωμεν ὀρώρει, πάντα στίζομεν, βήσσης καὶ ἀκουή, 20 καὶ δις ἔσται ἡ ἀνταπόδοσις λεγομένη· κοινὸν γὰρ νοεῖται τὸ ὀρώρει κατὰ τε τῶν δρυτόμων καὶ τῶν ἠρώων. βέλτιον δὲ γράφεσθαι μὲν ὀρωρεν, ἵποστιζέσθαι δὲ βήσσης καὶ ἀκουή, τὸ δὲ τῶν ἐπανειληφθαι, τῶνδ' ὥστε.

* οὕτως ὀρώρει Ἀρίσταρχος.

25

* ἐν τισιν ὀρωρεν.

634. * ἀκουή] Ἀριστοφάνης αὐτή.

635. εὐρυοδείης] παραγωγὸν ἠγοῦνται τὴν λέξιν, τουτέστι παρολκὴν τῆς ἐπὶ τέλους λέξεως· διὸ ἐψίλωσαν. βραχὺ δὲ διασταλτέον εὐρυοδείης· διχόθεν γάρ φησι τὸν ἦχον φέρεσθαι, ἀπό τε τῆς γῆς 30 καὶ τῶν ὅπλων.

3. ἄλογος] ὀβελός Cobetus.

unde in aliis ex gl. βεβήλοις.

8. ἱερατικῇ] Sic etiam Etym. M. p. 635. Rectum est σατυρικῇ: v. Thes. vol. 7 p. 238.

10. ἔβαλλον et ἄν delet Friedl.

18. βούλεται] βέλτιον Cobetus.

25. Aristarchus haud dubie

9. κωμικοῖς] κοσμικοῖς cod. Vat. 915 in Philol. vol. 11 p. 170:.

legerat ὀρωρεν.

* 27. αὐτῇ] αὐτῆ

636. * ἄμεινον εἶχε, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐγγράπτο βοῶν εὐποιητάων, ἕξω τοῦ τε συνδέσμου.

χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε] ὅτι προειπὸν ῥινοῦ τε, ὡς ἕτερόν τι διάφορον συμπλέκει βοῶν τε· καὶ ἦτοι ἐξ ἐπαναλήψεως νοητέον λέγεσθαι τὸ αὐτὸ, ὡς “πυκνοὶ καὶ θαμέες” (Od. 12, 92) καὶ “πόλεμόν τε 5 μάχην τε” (251) ἢ τὸν τε σύνδεσμον περιττόν νομιστέον, ἢ ἡ ῥινοῦ βοῶν, τουτέστι τῶν ἀσπίδων.

βοῶν τ' εὐποιητάων] τὸ εὖ οὐ θέλουσι κατ' ἰδίαν προφέρεσθαι, ἀλλ' ἐν ποιεῖν εὐποιητάων, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις φησὶ τὴν δοτικὴν “εὐποιήτῃσι πύλλῃσι” (Il. 5, 466) παρωνύμως. καὶ γὰρ δὲ συγκατα- 10 τίθεμαι. ἐν δὲ τισιν εὗρομεν ῥινοῦν τε βοῶν τε κατὰ τὸ πληθυν- τικόν.

638. * Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν, Σαρπηδόνη δίφω.

οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων] αἱ μὲν κοιναὶ κατ' αἰτιατικὴν Σαρπηδόνα, αἷς ἀκόλουθόν ἐστι τὸ συνάπτειν Σαρπηδόνα δίῳ ἔγνω, ἢ ὁ φράδμων 15 τὸν συνετὸν καὶ λελογισμένον δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὡς Ἀρίσταρχος γράφει, Σαρπηδόνη δίφω κατὰ δοτικὴν, βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ δίφω· τὸ γὰρ λεγόμενον, οὐδὲ ὁ πάνυ γνώριμος, φησὶ, καὶ συνήθης τῷ Σαρπηδόνη ἠδύνατο γνωρίσαι αὐτὸν διὰ τὸ αἵματι καὶ κόνει πεφύρθαι.

648. * ἐκ πλήρους καὶ κεῖνον αἰ' Ἀριστάρχου.

20

660. * βασιλῆα βεβλαμμένον τὸ ἦτορ, νεκρόν.

* γράφεται δεδαῖγμένον ἦτορ.

666. Ἀπόλλωνα] ὅτι Ζηνόδοτος καὶ ἐνταῦθα διεσκευάκε γράφων “καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἰδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν,” ἢ ἐκ τῆς Ἰδης προσφωγῆ τὸν ἐν τῷ πεδίῳ Ἀπόλλωνα. γελοῖον δὲ τὸ κραυγάζειν ἀπὸ 25 τῆς Ἰδης τὸν Δία. οὐ νενόηκεν οὖν ὅτι τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸ σιωπώ- μενον ζενεργούμενα δεῖ παραδέχεσθαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω περὶ τῆς Ἡρας.

668. οὕτως Ἀρίσταρχος, Σαρπηδόνη, κατὰ δοτικὴν Σαρπηδόνη κάθηρον τὸ αἷμα. μήποτε δὲ Ζηνόδοτος ἄρθως ἠθέτηκε τούτους. 30 παράλογον γὰρ τὸν ἀπενθῆ τοιαῦτα διακονεῖσθαι.

669. πολλὸν ἀποπροφέρων] τινὲς τὴν ἀπὸ ἀναστρέφουσιν, ἵνα σημαίῃ τὸ ἄπωθεν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ μέντοι οἱ

16. τὸν συνετὸν Bekk.] τῶν συνε-
τῶν
γράφει Bekk.] γράφη

29. Ἀρίσταρχος Σαρπηδόνα κατὰ
δοτικὴν etiam in marg. inter.
30. κάθηρον Bekkerus] καθ' ὄμνηρον

παρολκὴν ἐδέξαντο τῆς πρό, καὶ ἐφύλαξαν τῆς ἀπὸ τὴν προσωδίαν, ἵνα ἧ τὸ ἐξῆς ἀποφέρων. οὕτως δὲ καὶ Φιλοξενος ἠξίου, ἐπεὶ πολλή ἐστι παρέλκουσα ἢ πρό “νώτου ἀποπροταμών” (Od. 8, 475)· “ἢ δὲ διαπρὸ Πηλιάς ἤϊξε” (Il. 20, 276)· “περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν” (699). οὕτως δὲ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι. 5

672. ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν] τελευτώντων γὰρ ἐκλείπει παντελῶς ἢ ψυχῇ, καθευδόντων δὲ συστέλλεται ἢ δύναμις τῆς ψυχῆς.

673. *γράφεται θήσουσιν Λυκίης.

674. κασίγνητοι ἀπλοϊκῶς νῦν οἱ συγγενεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἰστό-ιο ρηκεν αὐτοῦ ἀδελφούς.

677. ὅτι Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον περιήρηκε, τηρῶν τὸ σύμφωνον ἑαυτῷ.

686. τὸ νήπιος καθ' ἑαυτό. οὕτως γὰρ μᾶλλον ἐμφαίνει τὸν ἐπισχετλιάζοντα. ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ συνάπτοντες. 15

688. ἀλλ' αἰεὶ τε Διός] ὅτι τινὲς χωρὶς τοῦ ἄ γραφουσι κρεῖσσω. τὰ δὲ τριαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς σὺν τῷ ἄ λέγεται. καὶ τὸ κρεῖσσον ἐπὶ τοῦ κατὰ δύναμιν τίθησιν ὁ ποιητής.

*ἀνδρός] γράφεται ἀνδρῶν.

697. τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τοὺς ἔλες. 20 ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν περὶ αὐτοῦ, καὶ πολλάκις ἀποστροφὰς ποιεῖται.

φύγαδε] τοῦτο οὐκ ἰσοδυναμεῖ τῷ εἰς φυγὴν, ὡς τὸ “ἧ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὔθις ὑποστρέψας” (Il. 11, 446)· ἀντὶ γὰρ αἰτιατικῆς, οὐ μετὰ τῆς εἰς. διὸ καὶ τινες ὑπέλαβον μὴ καὶ δύο μέρη λόγου ἐστίν, 25 ἦτοι κατὰ μεταπλασμὸν γενομένης τῆς αἰτιατικῆς ποιητικῶς, ὡς σκέπη σκέπα, φυγὴν φύγα, ἢ ὡς οἶεται ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπ' εὐθείας τῆς φύξ, ὡς Στύξ Στύγα, τοῦ δε ἐνθάδε παρέλκοντος. ἢ ἐπίρρημά ἐστι ταῦτο σημαῖνον τῇ αἰτιατικῇ, ὡς καὶ ἄλλα παραγωγὰ ἐπίρρηματα ἰσοδυναμοῦντα τοῖς πρωτοτύποις. “Ἰδηθεν μεδέων” (Il. 3, 30 276) “δῶρον δ' ἔκβαλεν ἔκτοσε χειρός” (Od. 14, 277). ἀλλ' οὖν γε ὡς ἂν ἔχη, οὐκ ἐναντιοῦται τὸ τοῦ τόνου· ἦτοι γὰρ δύο τόνοι ἔσονται φύγαδέ, ὡς Οὐλυμπόνδε, ἢ εἷς, ὡς ἄγραδε. τὸ γοῦν “ἀλαδ'

5. θῦεν] θύιεν

10. οἶ] * πάντες οἶ

21. ἀπέστροφε Friedl.] ἀπέστροφε

23. καὶ] om.

33. ἢ εἷς, ὡς ἄγραδε] ἢ εἰ ὡς ἄγραδε

δὲ (sic). ἄγραδε Callimachus fr.

26, ubi v. Schneider. p. 130.

ἐλκομενάων” (Π. 14, 100) δύναται καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι, ὡς οἰκόνδε, ἐντελοῦς οὔσης τῆς αἰτιατικῆς, ἢ πάλιν κατὰ παραγωγὴν, ὡς ἄγραδε, ἀλαδε. ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ 18^ῳ τῆς καθόλου.

702. *ὅτι ἀγκῶνος τῆς γωνίας λέγει.

704. *βέλτιον τοῖς ἐξῆς τοῦτο συνάπτειν.

5

706. *ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] γράφεται προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.

707. *οὐ νύ τοι] Ἀρίσταρχος οὐ νύ πω.

710. πολλόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τυτθόν. ὁ δὲ αὐτὸς στίχος καὶ ἐπὶ τοῦ Διομήδους κεῖται (Π. 5, 443). καὶ εὐλόγως ἐκεῖ μὲν 10 γράφεται τυτθόν· συμπάρεστι γὰρ ἢ Ἀθηναῖα προτροπομένη θεομαχεῖν· ἐνθάδε δὲ πολλόν· προεντέταλται γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς “μάλα τόν γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων.”

716. *οὕτως εἰσάμενος· ἐπιφέρει γοῦν “τῷ μιν εἰσάμενος” (720).

15

718. ὅτι Ὀμηρος τὴν Ἐκάβην Δύμαντος, ὁ δὲ Εὐριπίδης Κισσέως (Hec. 3).

719. *ὅτι Ὀμηρος ἐτέραν τὴν Φρυγίαν τῆς Τροίας οἶδεν.

725. διαστολὴ μὲν ἐστὶ βραχεῖα ἐπὶ τὸ ἔλγης· κοινὸς γὰρ ὁ αἶκεν σύνδεσμος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξῆς, εἰάν πως αὐτὸν ἔλγης καὶ σοι 20 δῶ τὴν νίκην ὁ Ἀπόλλων. δύναται δὲ στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἔλγης, καὶ ἔχει ἦθος.

732. *ἔφεπε] ἐν ἄλλω ἔπεχε.

736. *ἄζετο] ἠύλαβήθη, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὄλως ἠύλαβήθη αὐτόν.

747. ὅτι ἄπαξ εἶρηκε τήθεα. ἔστι δὲ εἶδος τῶν θαλασσιῶν 25 ὀστρέων. πρὸς τοὺς χωρίζοντας· φασὶ γὰρ ὅτι ὁ τῆς Ἰλιάδος ποιητῆς οὐ παρεισάγει τοὺς ἥρωας χρωμένους ἰχθύσιν, ὁ δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας. φανερόν δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ παράγει χρωμένους, ἴσασιν, ἐκ τοῦ τὸν Πάτροκλον ὀνομάζειν τήθεα. νοητέον δὲ τὸν ποιητὴν διὰ τὸ μικροπρεπὲς παρητήσθαι. καὶ μὴν οὐδὲ λαχάνοις παρεισάγει χρωμένους· 30 ἀλλ’ ὅμως φησὶ “δμῶες Ὀδυσσεῖος τέμενος μέγα κοπήσοντες” (Od. 17, 299).

748. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει εἰ καὶ δυσπέμφελοι εἶεν, ὥστε ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι, οἷον εἰ καὶ δυσάρεστοι εἶεν οἱ συνεσθίοντες,

2. οἰκόνδε] οἶκον δὲ 3. ἄγραδε, ἀλαδε] ἄγρα δὲ ἀλα δὲ
21. δύναται] οὐ δύναται Lehrsius, deleto καὶ ἔχει ἦθος

ὡς καὶ Ἡσίοδος “ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι ” (Ο. 720). βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, εἰ καὶ δυσχείμερος εἶη καὶ τραχεῖα· τὴν γὰρ τοῦ κολυμβητοῦ ἐντρέχειαν ἀντιπαρτίθησι τῷ ἀπὸ τοῦ δίφρου κεκυβισθηκότι. καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέταχε
 “ καὶ τοῖς οἰ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται ” (Th. 440). 5

765. ὡς δ' εὐρός τε νότος τ'] ἢ παραβολὴ πρὸς τὸ συρράσσειν καὶ συμπλέκεσθαι ἀλλήλοις. ἔστιν οὖν ἰδεῖν διὰ τῶν ἐπῶν δύο ἀνέμων μάχην, ἐκατέρου κρατεῖν βιαζομένου. ὅμοιον δὲ ἔστι τὸ “ Βορέης καὶ Ζέφυρος ” (Π. 9, 5).

768. αἶ τε πρὸς ἀλλήλας] ὅτι οὐκ ἐντέτακται ἡ ἀκή, καθάπερ 10 ἐπὶ τοῦ ξίφους “ τανυήκες ἄορ,” ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν, τανυήκεας ὄζους, οἷον ταναοὺς, ὡς κελαινεφὲς αἶμα. τὸ δὲ τανυήκεας ὡς εὐμήκεας. οὕτως ἀνεγνώσθη. εἶπομεν δὲ ἐν ἐτέροις καὶ τὴν ἀφορμὴν.

769. *λείπει γίνεται.

774. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μεγάλ'.

15

*Ἄρισταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἐστὺφέλιξαν.

775. *Ἄρισταρχος ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι, σὺν τῷ ν̄.

776. *ἐπὶ τὸ μεγαλωστί βραχὺ διασταλτέον.

κεῖτο μέγας μεγαλωστί] ὁ ἀστερίσκος, ὅτι εἰς τὴν δευτέραν νέκυϊαν (Od. 24, 40), μετὰκειται, οὐχ ἕγιως. καὶ ὅτι Ἰακῶς 20 λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος, πρὸς τὸ “ ἐν καρὸς αἴση ” (Π. 9, 378), ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐν κηρὸς μοίρα.

779. βουλευτόνδε] ἐπὶ τὴν ἐσπέραν, καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

789. δεινὸς ὁ μὲν τόν] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ 25 αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς αὐτόν.

793. *κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων] ἐντεῦθεν ἔστιν ὄραν τὴν προσπάθειαν τοῦ ποιητοῦ, ὅτι τὴν ἀριστείαν τοῦ Ἐκτορος τῷ Ἀπόλλωνι περιτίθησιν.

797. ἵππόκομον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐνθάδε· ὅταν δὲ ἐπὶ 30 τοῦ κομοῦντος τὸν ἵππον, τότε πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. προεῖρηται δὲ

1. *ὡς καὶ—δυσπέμφελος εἶναι] om.

6. *παραβολή] παραγωγὴ

7. *ἰδεῖν] ἰδῖαν

17. Ἄρισταρχος] ἀριστ. Ἄριστοφάνης La Roche Textor. p. 393.

23. Idem schol. in marg. inter. omisso ἐπὶ τὴν ἐσπέραν

24. τῶν ἔργων additum ex scholio marg. inter.

25. ἐκ—αὐτόν Friedl.] ἐκ τοῦ πρὸς αὐτόν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ

περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ὡς ἐν τῷ κυπαρισσόκομος καὶ οὐλόκομος προπαροξυνομένοις ἢ κόμη ἔγκειται.

801. *ὅτι τὸ πᾶν ἀντὶ τοῦ ὅλον.

*οὕτω πᾶν δέ οἱ. ἐν δέ τισι τῷ δέ οἱ.

807. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει σχεδὸν οὕτως Δάρδανος ἀνήρ. 5 ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐκ βολῆς τέτρωται, ὡς διὰ τῶν ἐξῆς δείκνυται “ὡς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος” (812).

810. ποτε] διὰ τοῦ τ αἰ Ἄριστάρχου, καὶ γὰρ δὴ τότε, ὡς τῶν τότε μελετώντων τὴν τοιαύτην ἀσκησιν ὥστε τὸν ἀντελαύνοντα ἀνα-
τρέψαι ἀπὸ τοῦ ὀχήματος. 10

ὅτι σύνθηες ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἀρματομαχεῖν, ἐσφαιρωμένοις δό-
ρασι χρωμένους, καὶ ἀνατρέπειν ἐκ τῶν ὀχημάτων. ὁ δὲ Διονύσιος οὐκ ἐπὶ μελέτης, ἀλλ’ ὅτι ἀνεῖλεν πρὸ τῶν ἀγώνων καὶ πρῶτος εἰς πόλεμον παραγενόμενος.

811. *τὸ σὺν ἄχεσφιν ἑκατέροις δύναται προσδίδισθαι. 15

812. ὅτι βέβληται καὶ οὐκ οὐτασται, ὡς Ζηνόδοτος. βέλος γοῦν κέκληκε διὰ τὸ βεβληθῆαι. καὶ πρὸς τὴν ἀποστροφὴν.

819. *ὅτι ὁμόλογον τῷ βεβληθῆαι αὐτόν.

822. δούπησεν] ὅτι ἐκ τῶν τοιούτων ἀπεδέξαντο οἱ γλωσσογράφοι τὸ δουπήσαι ἐν ἀνθ’ ἐνὸς ἀντὶ τοῦ ἀποθανεῖν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὐκ 20 ἐπὶ παντὸς θανάτου τάσσει τὴν λέξιν, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ πιπτόντων διὰ τὸν παρακολουθοῦντα ψόφον ἐκ τῶν ὄπλων.

827. πέφνοντα] ὡς τέμνοντα οὕτως καὶ Ἄρισταρχος. ὁ δὲ Τυραννίων παροξύνει ὡς λαβόντα, δεύτερον ἀόριστον ἐκδεχόμενος. οὕτως δὲ καὶ τὴν εὐθεῖαν ὀξύνει (“κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ 25 καταπεφών” Π. 17, 539), τοῦ Ἄριστάρχου βαρύνοντος. καί μοι δοκεῖ ὁ Τυραννίων λόγῳ ὑγιεῖ χρῆσθαι. εἰ γὰρ πέφνω πέφνεις πέφνει οὐ λέγομεν, ὑποτακτικῶς δὲ πέφνω πέφνης πέφνη καὶ “πέφνε γὰρ Ὀθρυνῆα” (Π. 13, 363), καὶ ἔστι δεύτερος ἀόριστος ὡς ἔλαβε λάβω λάβης λάβη, δῆλον ὅτι ὀφείλομεν καὶ τὴν μετοχὴν ὀξύνειν. ὁ 30 μέντοι Ἄρισταρχος καὶ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς ἐπέισθη, καὶ οὕτως ἐβάρυνεν. ἐπεὶ γὰρ αἰ εἰς ἄνω λέγουσαι μετοχαί, ἔχουσαι πρὸ τοῦ ἄνω

9. ἀνατρέψαι Bekkerus] ἀνα- ρεξεδέξαντο Cobetus.
στρέψαι 22. πιπτόντων Bekkerus] πικτευ-

13. πρὸ τῶν ἀγώνων] πρῶτ’ ἀγών’ ὄντων

19. ἀπεδέξαντο] ἀπεκδέξαντο. πα- ψόφον Bekkerus] φόβον

σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν, ἥτοι ἐβαρύνοντο ἢ περιεσπῶντο, οὐδέποτε δὲ ὠξύνοντο, ὥσπερ ἔχει ἡ τέμνων κάμνων πίτνων, ἐδοκίμαζε καὶ τὴν πέφνων βαρύνειν, οὐχὶ ὠξύνειν. εἰ δὲ τις λέγοι διὰ τί γὰρ οὐ περιεσπᾶ, διδαχθήσεται ἐκ τῆς κλίσεως· οὐ γὰρ πεφνούντα ἐροῦμεν ἢ πεφνώντα ὡς νοοῦντα. οὕτως δὲ καὶ ἡ ἴσας μετοχὴ ἐβαρύνετο τῷ χαρα- 5 κτῆρι καὶ τῇ ποιότητι τοῦ στοιχείου, οὐ τῇ κλίσει τῇ τοῦ ἐνεστῶτος, ὥσπερ ἀπεδείξαμεν.

828. *ὅτι οὗτος μὲν οὔτασεν, ὁ δὲ Εὐφορβος βέβληκεν.

842. *οὕτως διὰ τοῦ ε, σε προσέφη.

847. τοιοῦτοι δ' εἴπερ] ἀξιομίμητον τὸ ἦθος· οὐ γὰρ κατεπλάγη 10 τὸν θάνατον, οὐ τὸ βάθος τῶν ἀλγηδόνων, οὐ τὴν ἐρημίαν τοῦ βοηθήσοντος, ἀλλ' ἔτι μεστός ἐστι φρυάγματος καὶ ἐρεθίζει μᾶλλον ἢ ἰκετεύει, ἀντιποιούμενος τῆς νίκης καὶ τελευτῶν.

850. πῶς τέσσαρας καταριθμήσας, Μοῖραν Ἀπόλλωνα Εὐφορβον Ἔκτορα, ἐπιφέρει σὺ δὲ με τρίτος ἐξεναρίζεις; ἔστι δὲ λέγειν 15 ὅτι τὴν Μοῖραν οὐ κατηρίθμησεν ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἔνιοι δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως ἀποιδιόασιν· ἀλλὰ με Μοῖρα ὅλῃ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός, ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος τρίτος· σὺ δὲ με ἐξεναρίζεις. ἢ σὺ δὲ με τρίτατος ἐξεναρίζεις, ἢ ἢ πολλοστός.

ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον· τέσσαρας γὰρ 20 προειπῶν ἐπιφέρει σὺ δὲ με τρίτος. τὴν δὲ κοινὴν πᾶσι παρεπομένην Μοῖραν οὐκ ἀριθμεῖ, αὐτοὺς δὲ τοὺς ἐπενεγκόντας αὐτῷ χεῖρας.

854. *δαμέντ] ἐκ πλήρους τὸ δαμέντα Ἀρίσταρχος.

πόθεν ὁ Πάτροκλος οἶδεν ὅτι Ἀχιλλεὺς κτενεῖ τὸν Ἔκτορα, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς ἀκούσας παρὰ Θέτιδος; ὅτι κατ' Ἀρτέμωνα τὸν 25 Μιλήσιον ἐν τῷ περὶ ὀνειρών, ὅταν ἀθροισθῇ ἡ ψυχὴ ἐξ ὅλου τοῦ σώματος πρὸς τὸ ἐκκριθῆναι, μαντικωτάτη γίνεται. καὶ Πλάτων ἐν ἀπολογία Σωκράτους (p. 39 c) “καὶ γὰρ εἰμι ἐνταῦθα ἐν ᾧ μάλιστα ἄνθρωποι χρησιμφοῦσιν, ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι.”

856. ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων] ὅτι πάντα τὰ μέλη ρέθη Ὀμηρος προσ- 30 αγορεύει. οἱ δὲ Αἰολεῖς μόνον τὸ πρόσωπον.

858. *διὰ τοῦ ἠ τὸ τεθνηῶτα Ἀρίσταρχος.

Παράκειται τὰ Ἀριστοτικού σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρίσταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωδιανῶ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς. 35

5. ἡ ἴσας μετοχὴ Lehrsius] ἡ ἰ μετοχὴ 28. *ἀπολογία] ἀπολογίαις

ΕΙΣ ΤΗΝ Ρ.

1. *οὐδ' ἔλαθ'] καθ' ὑπερβατόν, οὐκ ἔλαθε δέ.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἱόν] Πατρόκλου πεσόντος πρώτος αἰσθεται Μενέλαος· φησὶ γὰρ “ὅς κεῖται ἐμῆς ἑνεκ' ἐνθάδε τιμῆς” (92). καὶ ὅτι ὁμότροποι· ἄμφω γὰρ ἦπιοι. ὁ δὲ Μενέλαος οὐ μόνον πρὸς 5 τοὺς ἀρχομένους ἦπιος ἦν, ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ὥστε Ἄδραστον ζωγρήσας σώζειν ἐβούλετο. ἢ ὅτι καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος ὄραται, δεόντως τὸν Μενέλαον ἐν τῷ νῦν παρεισηγάγε καιρῷ βοηθοῦντα καὶ ἀγωνιζόμενον, μάλιστα μὲν διὰ τὸ τετρωῆσθαι τοὺς ἀριστεῖς· ἔπειτα δὲ καὶ δίκαιον ἠγεῖτο τοὺς δι' αὐτὸν τελευτήσαντας 10 μὴ καταλιπεῖν, ἀλλὰ βοηθεῖν παντὶ σθένει.

2. *Τρώεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων δαμασθεῖς.

ἀμφίβολον πότερον Τρώεσσι συνήθως κατὰ ἐναλλαγὴν πτώσεως παρείληπται, ἀντὶ τοῦ Τρώων, ὡς, “Αἴαντι δὲ μάλιστα” (Π. 14, 459) ἀντὶ τοῦ Αἴαντος· καὶ ἔστι δαμείς ἐν Τρώων δηϊότητι, ἐν τῇ 15 τῶν Τρώων μάχῃ, ἢ ὡς τὸ “ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλλῆϊ δαμασθεῖς” (Π. 22, 55), οὕτως Τρώεσσι δαμασθεῖς ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων δαμείς δὲ δαμασθεῖς. ἢ αὐτὸ δὲ τοῦτο διχῶς, ἦτοι ἐπιπεσόντων πάντων τῶν Τρώων δαμείς, ἢ ὑφ' Ἐκτορος, ὥστε τὸ ἐνικὸν πληθυντικῶς ἐξενηρέχθαι· καὶ Τρῶας κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἔφη τὸν 20 τε Ἐκτορα καὶ τὸν Εὐφορβον· ὑφ' οὗ μὲν γὰρ ἐβλήθη, ὑφ' οὗ δὲ οὐτάσθη.

4. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν'] τὸ σημεῖον πρὸς τὸ “ὅς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκος” (Π. 1, 37). πόρταξ δὲ καὶ πόρτις τὰ νέα τῶν βοῶν ἔκγονα, διὰ τὸ σκιρτητικὰ εἶναι· τὸ δὲ αὐτὸ πόρτις καὶ πόρις. ὄρα 25 δὲ καὶ τὰς ἐξωθεν αὐξήσεις· οὐ γὰρ ἔφη, ὡς τις περὶ πόρτακι βοῦς ἔστηκεν, ἀλλὰ μήτηρ, τὸ φιλοστοργότατον ὄνομα.

5. κινυρῆ] ἢ οἰκτρόφωνος· κινύρασθαι γὰρ τὸ θρηνεῖν. ὑφ' ἐν δὴ προενεκτέον πρωτοτόκος κινυρῆ, ἢ περὶ τὸν τόκον κινυρά. τὸ δὲ πρωτοτόκος, πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· ἔστι γὰρ δραστικὸν καὶ μὴ ὑπο- 30 πίπτειν τοῖς τρόποις τοῖς προπαροξύνουσιν. τὸ δὲ προπαροξύνόμενον δηλοῖ τὴν πρώτως τεχθεῖσαν.

3. Π.—αἰσθεται] εὐ Π.—αἰσθά-
νεται

12. ὅτι addidit Cobetus.

16. ἢ addidit Friedl.

26. ὡς τις Vill.] ὅστις

28. οἰκτρόφωνος Vill.] οἰστρόφω-

νος

32. πρώτως Vill.] πρώτος

δὲ ἐξῆς, ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ἐς πληθὺν ἰέναι, πρὶν
τι κακὸν παθεῖν. διὰ μέσου δὲ τὰ λοιπά.

32. *πιστὸν τὸ παίδευμα, καὶ πολλῆς ὠφελείας περιεκτικόν.

πρὶν τι κακὸν παθεῖν, ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω] φιλόσοφος ἢ
γνώμη. ὁ ἄφρων μετὰ τὸ περιπεσεῖν ἀμαρτήματι γινώσκει ὅτι 5
κακῶς ἔπραξεν· ὁ δὲ φρόνιμος προπερισκέπτεται καὶ προπερινοεῖ τὰ
ἐσόμενα· διὸ ἐκλέγεται τὸ συμφέρον, ἵνα μὴ ἀμάρτη μηδὲ μετανοῇ
γενομένος ἐν κακῷ. διὰ τοῦτο ὁ μὲν Προμηθεὺς, φρόνιμος δαίμων, ὁ
δὲ Ἐπιμηθεὺς φαῦλος· μετανοεῖ γὰρ ὅτ' οὐδὲν ὄφελος. ὅτι δὲ εἰς
παροιμίαν παραδεδόται, λέγει καὶ Πλάτων οὕτως δῆ. “καὶ σοὶ λέγω, 10
ὦ Ἀγάθων, μὴ ἔξαπατᾶσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθη-
μάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον
παθόντα γῶναι” (Conviv. p. 222 b).

35. γνωτὸν ἐμὸν] ὅτι ἰδίως ἐξενήνοχεν· ἔστι γὰρ μάλα τίσεις
περὶ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ δίκας περὶ οὗ ἔπεφνες ἀδελφοῦ, τίσεις μου τὸν 15
ἀδελφόν.

36. *ὅμοιον τῷ “καὶ δόμος ἡμιτελής” (Π. 2, 701).

37. ἀρητόν] ἦτοι βλαπτικόν, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην, ἢ
κατάρατον, ἢ ἀπευκτόν, ἢ αἰεὶ ῥητόν, αἰεὶ διὰ μνήμης ἐσόμενον.

ἄλλως. ἐτέρως διαστεῖλαι ἔστιν, ἀρητόν, ἐν εὐχῆς μέρει καθε- 20
στῶτα σὺ πένθος ἔθηκας, ἢ ἢ κατ' ἀρσενικὴν αἰτιατικὴν ἐπὶ τοῦ
Ἵπερήνορος, τὸν ἀρητόν. ἢ οὕτως, εἰς τοῦτο αὐτοὺς κατέστησας
ᾧστε εὐχὴν ἠγάσθαι τὸ θρηνεῖν τὸν ἑαυτῶν παῖδα, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν
σχολάζειν γούσι καὶ θρήνοις.

*τὰ εἰς τὸς ῥηματικά, παραληγόμενα τῷ ἦ, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, 25
ὀξύνεσθαι θέλει.

38. κατάπαυμα γενοίμην] καταπαύσαιμι δ' ἂν τοῦ θρήνου τοὺς
ἀθλίους γονέας τοῦ Ἵπερήνορος, εἰ ἀνελῶ σε καὶ κατατομήσας δώσω
τὴν κεφαλὴν σου καὶ τὰ ὄπλα αὐτοῖς.

*περισπαστέον τὸν ἦ· βεβαιωτικὸς γάρ.

30

*ὅτι δειλοῖσιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ δειλαίοις.

40. *Φρόντιδι] ἢ μήτηρ ἐστὶν αὐτοῦ Φρόντις ὡς Θέτις.

10. καὶ σοὶ] καὶ σὺ
12. γνόντα] γῶντα
15. ἀδελφοῦ delevit Vill. Fried-
laenderus haec sic redintegrat
περὶ τοῦτου δν ἔπεφνες, ἀνθ' οὗ εἶρηκε

τίσεις μου τὸν ἀδελφόν.
17. τῷ Vill.] τὸ
20. ἐτέρως] ἐκατέρως Friedl.
22. αὐτοῦς Friedl.] αὐτὸν
30. γάρ addidit Cobetus.

Φρόντιδι ὡς Ἡλιδι. οὕτως Ἵτυρανίων, καὶ ἐπέισθη ἡ παράδοσις. ὁ μέντοι καὶ ὄξυτενέϊ τὸ φροντίς· τὰ γὰρ εἰς τις λήγοντα θηλυκὰ δυσύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ὀ ἦτοι μόνῃ ἢ σὺν ἐτέρῳ φωνήεντι, ὄξύνεσθαι θέλει, κοιτίς Προιτίς φροντίς, οὐτίς τὸ ζῶν παρ' Ἀλκμᾶνι. οὕτως οὖν καὶ φροντίς, εἰ μὴ ἄρα, ἐπεὶ 5 κύριον τοῦτο, καὶ βαρυτονθήσεται. οὐ μάχεται τὸ πόρτις· καὶ γὰρ χωρὶς τοῦ τ "πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας" (Od. 10, 410). μὴ ὄντα ἐπιθετικά πρόσκειται διὰ τὸ πότις, ᾧ παράκειται τὸ πότης.

41. ἀλλ' οὐ μὰν] τὸ ἔργον οὐκέτι ἀπείρατον ἔσται οὐδὲ ἄμαχον, ὥστε ἢ ἀλκὴν ἐπιδειξασθαι ἢ φυγῆν. κατ' ἓνια δὲ τῶν ἵπομημάτων 10 διὰ τοῦ π, ἐπὶ δηρὸν, ὁμοίως τῷ "ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν" (Il. 9, 415).

42. διὰ μέσου τὸ οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, τὸ δὲ ἐξῆς ἀπείρητος πόνος ἔσται ἢτ' ἀλκῆς ἢτε φόβοιο, ἴσον πειρασόμενα ἦτοι ἀνδρείας ἢ φυγῆς. οὕτως Νικάνωρ. 15

* ἢτ' ἀλκῆς ἢτε φόβοιο] Ἀρίσταρχος ἀμφότερα διὰ τοῦ δ, ἢδ' ἀλκῆς ἢδὲ φόβοιο.

44. * οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός, ἄλλοι δὲ χαλκόν.

47. στομάχοιο θέμεθλα] στομάχου θέμεθλα οὐ λέγει τὸ στόμα τῆς κυλίας, καθάπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ τὸν βρόγχον, ἴσον τὰ ἔσχατα 20 μέρη τοῦ λαιμοῦ. ἐπιφέρει γοῦν "ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος." θέμεθλα δὲ ἢ θέσις.

48. πρὸς τὸ αὐτός· οὐ γὰρ ἔστι περὶ ἐτέρου ὁ λόγος. ὅμοιον τῷ "ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων" (Od. 9, 374), ἕτερός τις οὐκ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύκλωψ. 25

Βαρείη] τοῦ πράγματός ἐστι τὸ ἐπίθετον· βαρείαν γὰρ χεῖρα τὴν μετὰ βίας ἐρείδουσιν τὸ δόρυ φησὶ, συνεπιβαρύννας τὴν χεῖρα τῷ δόρατι.

49. δι' αὐχένος] τοῦτο ἀποδεικτικόν ἐστι τοῦ στόμαχον λέγειν τὸν βρόγχον· εἰ γὰρ τὸ στόμα τῆς κυλίας ἐπεπλήγει, οὐκ ἂν ἀντι- 30 κρὺς διὰ τοῦ αὐχένος τὸ δόρυ ἐφέρετο.

50. * παραμυθίαν μεγίστην εἰσφέρει τοῖς λυπουμένοις ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου.

13. οὐδ' ἔτ'] In textu est οὐδέ τ' Ἀρίσταρχος. In margine exteriori

18. οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός] adscriptum χαλκός, subscripto π.
Hoc ordine A, non χαλκός οὕτως

51. Χαρίτεσσι ὁμοῖαι] ἀντὶ τοῦ ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἴσοι. ἀπίθανον δὲ ἔστιν ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ οὕτως. Μακεδόνες δὲ καὶ Κύπριοι χάριτας λέγουσι τὰς συνεστραμμένας καὶ οὐλας μυρσίνας, ἃς φαμεν στεφανίτιδας.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Χαρίτεσσι μέλαιναι ἀδιανόητον ποιῶν. 5 οὐκ εἰκῆ ἡ ἐπεξεργασία τῆς κόμης, ἀλλ' ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἶπεν “ μιάνησαν δὲ ἔθειραι ” (Π. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν, ὡς εἶποι τις, παρέλαβε καὶ τὴν εὐμορφον κόμην.

52. οἱ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἑσφῆκοντο] οἱ ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συνεσφιγμένοι ἦσαν. τινὲς δὲ θέλουσι λείπειν τὸ ὥς· ἀλλὰ 10 λαυθάνουσιν οἱ βάρβαροι οὐκ ἐπὶ καλλωπισμῷ φέροντες τὸν χρυσόν, ἀλλὰ λάφυρα τοῖς πολεμίοις.

54. *οἰσπόλω] ἐν ᾧ μόνος τις πωλεῖται.

Ποσειδῶν καὶ Ἀθηᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν· καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ 15 κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηᾶ δὲ ἐλαίαν· κριτῆς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ ὁ τῶν τόπων τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς τῇ θεῷ προσέειμε τὴν χώραν, εἰπὼν ὅτι θάλασσα μὲν ἔστι πανταχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχου.

ἀναβέβρυχεν] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ὁ ἀναβέβρυχεν, ὡς ἐκεῖ 20 “ ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ” (Od. 12, 240).

64. *λαφύσσει] λάπτει. τῶν δὲ κατὰ μίμησιν ἡ λέξις.

65. δηῶν] περισπαστέον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἐτέροις λέγει κατὰ διαίρεσιν σὺν τῷ ὁ “ ἔγχεϊ δηῖόν ” (Π. 18, 195). γέγονε δὲ παρὰ τὸ δῆϊος· διὸ καὶ σὺν τῷ ἰ γράφεται τὸ δηῶν. 25

*καὶ δῆϊοι οἱ πολέμιοι.

66. ἰύζουσιν οἱ νομῆες· οἱ δὲ κύνες ὑλακτοῦσιν.

70. ἔνθα κε βρεῖα φέροι] ὅτι τοὺς χρόνους ἐνήλλαξε καὶ τὰ ῥήματα· ἔδει γὰρ φάναι, τότε δ' ἂν ῥηϊδίως ἔφερον.

71. *τὸ ἀγάσασατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφθόνησεν, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασεν. 30

73. ἀνέρι εἰσάμενος] ὅτι τοῦτον τὸν Μέντην ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ οὐ παραδεδωκεν, ἀλλὰ Εὐφήμον μόνον (“ Εὐφήμος δ' ἀρχὸς

7. ἐκδικίαν—παρέλαβε Cobetus]
ἐκδικίας—παρέβαλε

8. εὐμορφον] Εὐφόρβου Cobetus.

15. * τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς]
τῆς ἀττικῆς τῆς ἀκροπόλεως

16. * ἀναδοθῆναι] om.

19. * ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχου]
om.

30. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus.
οὐκ Friedl.] καὶ

Κικόνων ἦν αἰχμητάων” (Π. 2, 864), ὡς ἂν πλείοσιν ἡγεμόσι χρωμένων. ἴσως δ' ἀμοιβῶς ἦν νεωστὶ ἦκων. καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα ὁμώνυμον Μέντην* ἕτερος γὰρ Ταφίων βασιλεύς. Μέντης δὲ ὁ μενετικὸς ἐν τοῖς πολέμοις.

75. *Ἐκτορ] μετὰ τὸ ὄνομα στικτέον* προσαγορευτικὴ γὰρ ἐστὶ. 5
τὸ δὲ ἀκίχητὰ φασι Ποσειδώνιον τὸν Ἀριστάρχου ἀναγνωστῆν τοῖς ἐξῆς προσνέμειν, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀποδέχεσθαι.

80. Πατρόκλῳ περιβάς] πρὸς τὴν περίβασιν. Τρῶς ἄρα ὁ Εὐφορβος. ἀλλὰ καὶ Δάρδανος* οἱ ἄρα Δάρδανοι Τρῶες. καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὸν ἐν τοῖς Τρῶσιν ἄριστον* οὐ γὰρ ἐστὶν ὡς “Μυρμιδόνων τὸν 10 ἄριστον” (Π. 18, 10).

86. *ὅτι παρητυμολόγησεν τὸ ὄνομα.

88. *μετὰ τὸ κεκληγῶς βραχὺ διασταλτέον* μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

91. *τὸ ἐξῆς ἐστὶ καταλίπω* διὸ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. 15

92. ὅτι ἡ τιμὴ ἀντὶ τῆς τιμωρίας καὶ νῦν (Π. 1, 159) τέτακται* ἔνεκα ἐμοῦ κεῖται τιμωρούμενος τοὺς Τρῶας.

93. *νεμεσήσεται] ἀντὶ τοῦ νεμεσήσεται, μέμψηται.

94, 95. *ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ αἰδεσθεῖς, στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολλοί* ὁ γὰρ λόγος ἐλλιπής ἐστὶ, λείποντος τοῦ εὐλαβοῦμαι ἢ 20
τινος τοιοῦτου, ὡς καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις “μή τίς μοι Δαναῶν” ἐστὶ γὰρ τὸ πλήρες, εὐλαβοῦμαι μή με τῶν Ἑλλήνων μέμψηταί τις. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐνθάδε· ἐὰν δὲ μόνος ᾖ Ἐκτορ καὶ Τρῶσι μάχωμαι αἰδεσθεῖς, εὐλαβοῦμαι μή πῶς με περιστήσω* ἕνα πολλοὶ ὄντες. 25

95. *Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦ, περιστήσῃσι.

*προσληπτέον τὸ εὐλαβοῦμαι.

96. εἰς τὸ πιθανὴν γενέσθαι τὴν ἀναχώρησιν προκατασκευάζει.

98. ὅπποτ' ἀνήρ] ὅτε ἀνὴρ βούλεται ἀνδρὶ μάχεσθαι ἢ θεὸς τιμᾶ, πρὸς θεὸν μάχεται. 30

πῶς ἅμα πρὸς δαίμονα καὶ ἅμα φωτὶ μάχεσθαι; ἀλλὰ τὸ πρὸς δαίμονα τοιοῦτόν ἐστιν ὡς λέγομεν πρὸς κύμα, ἐναντιούμενος δαίμων* ὁ γὰρ φωτὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ ἐκείνῳ στέργοντι. ὁ Πίνδαρος ἴσον μὲν θεὸν ἀνδρα τε φίλον ὑποτρέσαι ἐκέλευσεν, ἐπ' ἴσης τόν τε θεὸν 35

2. καὶ πρὸς Cobetus] καὶ γὰρ πρὸς

καὶ τὸν φίλον θεῶ ἄνδρα θεοφιλή. “ μὴ θαύμαζε γάρ ” φησὶν ὁ Πλάτων(?) “ εἰ ἱέρακες μὲν καὶ ἴβεις ἔχουσι τοὺς ὑπερασπίζοντας θεοὺς, ἄνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ οὐκ ἂν τις ὑπερασπίσαι.”

ἄλλως. οὐκ ἄρα τῶ πολέμῳ οὐδὲ τοῖς Τρωσὶν ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐναντιοῦσθαι οὐ βούλεται. τὸ δὲ τῆς διανοίας οὕτως· τῶ 5 φῶτι ὄν κε θεὸς τιμᾶ, πρὸς δαίμονά ἐστι μάχεσθαι.

ἢ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ τιμᾶ. ὁ δὲ λόγος, ὅπότ' ἂν τις βούληται παρὰ θεοῦ γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ὀφείλει ταχέως αὐτῶ κακὸν ἐπέρχεσθαι. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τοῦ παρὰ θεοῦ γνώμην, ὡς καὶ “ πρὸς δαίμονά περ εἰ πως ἐρυσαιμέθα ” (104). 10

101. *χωρήσαντ'] ἀντὶ τοῦ παραχωρήσαντα, ὑποχωρήσαντα.

103. *ἰόντες] Ζηνόδοτος ἰόντε δυϊκῶς.

105. κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη] ὡς ἐν κακοῖς τοῦτ' ἂν εἶη φέρτατον τὸ ρύσασθαι τὸν νεκρὸν τῶ Ἀχιλλεῖ.

ἄλλως. ἐὰν πρὸς τῇ ἀναιρέσει καὶ τὴν τοῦ σώματος αἰκίαν ὑπο- 15 μείη ὁ Πάτροκλος.

ἄλλως. τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἶη τὸ ἄριστον. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τὸ ἄμεινον γένοιτο.

109. ὥστε λίς] οὐκ ἀσθενεῖ ζῶν παρέβαλεν, οὐδὲ τῶ εἰωθότι φείγειν, ἀλλὰ τῶ ἀλκιμωτάτῳ, ὃν φησὶν οὐκ ἀδικεῖσθαι τι πρὸς τῶν 20 ἀμυνομένων, δρᾶσαι δὲ κωλύεσθαι.

110. δίωνται ὡς λέγονται. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δῆμι ἢ κλίσσις παρ' αὐτῶ.

*οὕτως δίνονται ὡς τίθενται. μέμνηται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῶ μ'.

112. ὅτι τὴν κατὰ ἀγρὸν ἔπαυλιν μέσσαυλον· οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν 25 μέσσην θύραν τῆς αὐλῆς, τὴν διορίζουσαν τὴν τε γυναικωνίτιν καὶ τὸν ἀνδρῶνα. τὸ δὲ παχνοῦται πῆγνυται, φρίσσει, ἀπὸ τῆς μάχης διὰ τὴν αὐλήν.

115. παπταίνων Αἴαντα μέγαν] ὅτι πάλιν μέγαν εἶπε τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα κατὰ σύγκρισιν τοῦ Ὀϊλιάδου· ἐκεῖνος γὰρ μικρό- 30 τερος· “ μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμῶνιος ” (Π. 2, 528).

121. προσέθηκεν Ἀχιλλεῖ εἰς μείζονα προτροπὴν· καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἦν τῶ Αἴαντι μάλιστα ὑπὸ Ἀχιλλέως καταγνωσθῆναι, μεθ' ὃν ἦν αὐτὸς ἄριστος.

10. περ] om.

27. μάχης (*πάχης)—αὐλήν] πάχ-

15. αἰκίαν] αἰκίαν hic et p. 130, 19. νης—λύπην Lehrsiius.

125. Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον] ἔτι ἔοικε παρεπιτιμῶντι ὁ Ἀρίσταρχος τῷ Ὀμήρῳ· οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ Ἐκτωρ ὁ σκυλεύσας τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ περιόντος ἀφείλετο τὰ ὄπλα οὕτως Ἀπόλλων, ὁ δὲ αὐτὸν γυμνὸν ἔτρωσε· “λύσε δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων” (Π. 16, 793). ὁ δὲ Διονύσιος τὸ σημειῖόν 5 φησιν, ἔτι ἥλλακται πῶσις “Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήνυρα” ἀντὶ τοῦ Πατρόκλου.

126. ὅτι νῦν οἰκείως ἔχει τὴν ὄρεξιν ταύτην ὁ Ἐκτωρ ἔλκειν, ἵνα ἀφέληται τὴν κεφαλὴν, τὸ δὲ σῶμα τοῖς κυσὶ ρίψῃ· οὐδέπω γὰρ ὁ 10 Γλαῦκος ἠνείδισεν αὐτὸν ὡς ἀμελοῦντα τῶν συμμάχων, ὅτι τὸ Σαρπηδόνης σῶμα ὑπὸ τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφήκε γενέσθαι. δεῖν οὖν πολεμήσαντα καὶ ἀνθελκύσαντα τὸν Πάτροκλον ῥυσίασαι, μέχρι ἂν ἀποδώσιν ἐκεῖνοι τὸν νεκρὸν τοῦ Σαρπηδόνης καὶ τὰ τεύχη, ἀντικομιζόμενοι τὸν Πάτροκλον· δοκοῦσι γὰρ τὸν Σαρπηδόνα ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἦρθαι καὶ κείσθαι ἐπὶ τῶν νεῶν, οὐκ εἰδότες ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Λυκίαν ἀναρπασθεὶς ἀποκεκόμισται. ὁ δὲ Ὀμηρος, ἵν' 15 ἐπιφανῆ τὸν ἀγῶνα ποιήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ σώματος Πατρόκλου, ταῦτα ἰπέθετο· οἳ τε γὰρ Τρῶες ὡς ὑπὲρ Σαρπηδόνης κινδυνεύειν κρίνουσιν, οἳ τε Ἀχαιοὶ τὸν Σαρπηδόνα οὐκ ἔχοντες μάχονται ὑπὲρ τῆς αἰκίας τοῦ Πατρόκλου· χαλεπὴ ἢ αἰκία, καὶ συγγνωστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς αἰκί- 20 ζόμενος τὸν Ἐκτορα ἐπ' ἐκδικίᾳ τοῦ φίλου· χαλεπότερον γὰρ τὸ ἄρξαι τινὸς ἀδικήματος.

132. Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ] οὕτως ὥσπερ τεῖχος εἰς σκέπη τῷ σώματι τοῦ Πατρόκλου τὸ σάκος προβέβληται.

133. * οὕτω χωρὶς τοῦ ἰ ἐστήκει.

25

1. ὅτι ἔοικε παρεπιτιμῶντι ὁ Ἀρίσταρχος τῷ Ὀμήρῳ] Verba ex alio scholio perduto (fortasse Porphyrii) inepte illata, ut monuit Lehrsus in Aristarcho p. 15 (17). Nam Aristicum hoc potius dixisse videri ἢ διπλῆ πρὸς τὸ δοκοῦν μάχεσθαι, ut ad 6, 265. 11, 51.

3. οὕτως] πρώτως Friedlaenderus.

21. ἐπ' ἐκδικίᾳ scripsi pro ὑπεκδικίᾳ, vocabulo nusquam lecto. Similiter scriptores in Thes. vol. 3 p. 397 citati, Apollodorus 3, 7,

6, 1. γενόμενοι δὲ ἐξαιφνης οἱ παῖδες τέλειοι ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήεσαν. Charito 7, 1 p. 153, 3. ὅν γὰρ διανοῆ (τρόπον θανάτου) φέρει μὲν τινα φθόνον βασιλεῖ—οὐ μεγάλην δὲ ἐκδικίαν ὡν πεπόθημεν. Inscr. ap. Boeckh. vol. 1 p. 428, 43. ἐκδικία γένοιτο. Quibus quartus accedit testis scholiasta ipse supra p. 127, 7. ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἶπεν “μᾶνθησαν δὲ ἔθειραι” (Π. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν.

25. οὕτω Cobetus] ὁ

ἐπὶ μὲν τῆς Μενελάου εἰκόνας τὴν φιλοστοργίαν τῆς βοῶς παρέλαβεν, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Αἴαντος τὸ ἄλκιμον.

134, 135, 136. παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἦσαν οἱ γ' στίχοι, ἴσως, φασὶν ἔνιοι, ὅτι οἱ ἄρσενες λέοντες οὐ σκυμναγωγῶσιν, ἀλλὰ θήλειαι μόναι. κατὰ δὲ τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἐπὶ τῆς θηλείας 5 τέτακται ὁ λέων, καὶ ἔστιν ἐπίκοινον. ἔστι γὰρ τινα ὀνόματα ἀρσενικὰ ἃ καὶ ἐπὶ θηλυκῶν τάσσεται, καὶ θηλυκὰ ἃ καὶ ἐπ' ἀρσενικῶν, οἷον ἰέραξ μὲν καὶ ἐπ' ἄρσενος καὶ θηλείας τάσσεται, πάρδαλις δὲ θηλυκὸν ὄνομα καὶ ἐπ' ἀρσενικοῦ τίθεται. οὐκοῦν κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν συνήθειαν λέων μὲν λέγεται ὁ ἄρσην, λέαινα δὲ ἡ θῆλεια· κατὰ 10 δὲ τὸν Ὅμηρον μήπω τὴν λέαιναν εἴθισται, ἀλλὰ τὸ ἀρσενικὸν μόνον· διὸ εἰπεῖν ἀρσενικῶ ἄρθρῳ χρώμενον “ὦ ῥά τε νῆπι ἄγοντι,” οὐχὶ “ἦ ῥά τε νῆπι ἀγούση.” ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τούτου πλανηθεὶς φῆθη καὶ τὸν ἄρσενον σκυμναγωγεῖν. τὸ μέγεθος δὲ Αἴαντος ὑποφαίνει ἢ παραβολή. 15

135. *ἐπακτῆρες] κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

136. ἐπισκύνιον] τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος, ἦτοι τὸ τοῦ δέρματος συνοφρύωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις.

ἰστορήται τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀληθείας· φασὶ γὰρ, ὅταν ἐμπέσῃ λέων 20 ἔχων σκύμνους, μαχόμενον αὐτὸν πρὸς τοὺς κυνηγοὺς κατανεύειν καὶ καλύπτειν τὰ φάη, ὅπως μὴ θεωρῶν τὰ ἐπιφερόμενα βέλη δειλιάσας καταλίπη τὸ τέκνον.

ἔλκεται ἔφη ἀντὶ τοῦ ἔλκει. καλύπτων δὲ, ὁ λέων διὸ καὶ 25 διὰ τοῦ ὦ γράφεσθαι συνεφώνουν ἅπασαι.

139. *ἐστήκει] οὕτως ἔξω τοῦ ἰ.

142. Ἐκτορ] μάλιστα τὸν Ἐκτορα ἔμελλε κινεῖν, καὶ τοῦτο ἦν ἀναγκαῖον τούτῳ πρώτῳ χρῆσθαι.

3. Male praefixum lemma ἐστήκει ὡς τίς τε λέων, quod est initium versus 133, non 134.

16. ἐπάγειν] *ἐπάγεισθαι πτ

24. καλύπτων] In textu καλύψων.

25. τοῦ ὦ Bekkerus] τοῦ ἰ

26. οὕτως addidit La Roche *Teutkr.* p. 244, ut supra p. 130, 25 οὕτω χωρὶς τοῦ ἰ ἐστήκει. Est ob-

servatio Didymi de Aristarchi scriptura, saepius in scholiis repetita, ut ad 4, 329. 367 ἐστήκει] οὕτως Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἐστήκει. 6, 373 ἐφειστήκει] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ἰ ἐφειστήκει. 11, 600. 12, 446. 18, 557. 22, 36. 23, 106. 691. *Od.* 11, 544. De quo pluribus dixit La Roche l. c.

143. φύξηλιν] παράγωγον ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος, φυγάδα ὄντα καὶ δειλόν. καὶ τὸ φεύγειν καὶ τὸ ἀλέασθαι ἔγκειται ἐν τῇ λέξει. περισπαστέον δὲ τὸν ἦ, εἴτε θαυμαστικῶς εἴτε βεβαιωτικῶς κείται.

144. *σαώσεις] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ σαώσης διὰ τοῦ ἠ. 5

149. διὰ τοῦ ἠ, μεθ' ὀμίλου. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ μεθ' ὀμίλου καὶ λόγον ἔχει ἀντὶ τοῦ ἔξω ὀμίλου.

150. ἀγνωοῦσι τὰ ψκνομημένα περὶ τοῦ Σαρπηδόου Ἀπόλλωνι.

151. ἔλωρ] ἢ διπλῆ, ὅτι τὰ ἐλώρια οὐκ ἔστι βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἐλύσματα. 10

152. *πόλλ' ὄφελος] πολλαχῶς ὠφέλημα.

153. ὑπόνοια τοῖς Τρωσὶν ἐγένετο ὡς κυνοβρώτου τοῦ σώματος ἐσομένου, εἰ μὴ τὸν Πάτροκλον ἀνθελκύσαιεν καὶ ὑφ' αὐτοὺς ἔχοιεν εἰς ἀνταπόδοσιν τὴν περὶ Σαρπηδόου· ἄριστος γὰρ οὗτος, ὥστε μὴ ἀμεληθῆναι τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐξ οὗ συνέβαινε 15 ἀνταποδίδοσθαι τὸν Σαρπηδόνα. διὸ ἐπιφέρει “τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος Ἀργείων παρὰ νηυσί.”

*ὅτι Ζηνοδότος γράφει κύον ἔτλης. ἄλογον δέ.

154. ἦτοι ὑποστικτέον ἀνδρῶν, ἵνα στίζωμεν ἴμεν, ὃ δὲ λόγος εἶη, διόπερ εἴ τις μοι πεισθῆι τῶν Λυκίων, οἴκαδε πορευσόμεθα ἢ 20 ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ ἴμεν, ἢ ἢ ἀπαρέμφατον, ὃ δὲ δέ σύνδεσμος περισσεύη, Τροίῃ δέ, τοῦ λόγου τοιοῦτου γινομένου, διόπερ νῦν εἴ τις μοι πεισθῆι τῶν Λυκίων οἴκαδε ὑποστρέφειν, ἀπόλοιο ἂν ἡ Τροία.

155. τὸ πεφήσεται οὐκ ἔστιν ὅμοιον τῷ “πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν” (689), ἀλλὰ πεφήσεται ὄλεθρος φανήσεται. 25

161. *οὕτως διὰ τοῦ ἠ, τεθνηώς.

*καί μιν ἐρυσάιμεθα χάρμης] καὶ διὰ μάχης αὐτὸν ἐξελεύσαιμεν.

163. οὐκ ἴσασι οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον εἰ ἀπικεκόμισται ὁ Σαρπηδὼν εἰς Λυκίαν ὑπὸ τοῦ ὕπνου καὶ τοῦ θανάτου· διὸ φησιν ἀντιρρ- 30 σιάσαι τὸν Πάτροκλον ἕως ἂν κομίσαι τὸν Σαρπηδόνα.

*ὅτι ἐπὶ ἀψύχων τὸ ἀγοίμεθα.

1. ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος addit Bekkerus.

12. ὑπόνοια Cobetus] ὅτι ὑπόνοια

27. *ἐξελεύσαιμεν] ἐξελεύσωμεν

29. οὐκ Cobetus] ὅτι οὐκ

31. ἕως ἂν κομίσαι] ὡς ἀνακομίσαι Friedlaenderus.

διὰ τὸν Πάτροκλον ταχέως ἂν ἀπολυτρωθείη τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηδόου. πῶς; διδάξει διὰ τῶν ἐπιφερομένων “ τοῖου γὰρ θεράπον πέφατ' ἀνέρος.” οὐκ ἂν ἐναδιαφοροῖεν τῇ αἰκία τοῦ Πατρόκλου διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ὑπερέχοντος ἀνδρὸς θεράποντα, ἀλλὰ ταχέως ἂν ἀπολυτρώσαιεν τὸν Σαρπηδόνα, ἵνα καὶ αὐτοὶ κομίσωνται τὸν Πάτροκλον. 5

166. οὐκ ἐτάλασσας] οὐχ ὑπέμεινας. ἀπὸ τούτου καὶ τλήμων ὁ ὑπομενητικός.

170. Γλαῦκε, τίη δὲ συ] πρὸς τὰ ρηθέντα οὐδὲν ἀποκρίνεται· ὡς ὑβρισμένος γὰρ ἀγανακτεῖ.

* τίη Ἀττικῶς διὰ τί.

10

171. * ὦ πόποι] παρὰ Ζηνοδότῳ ὦ πέπον, οὐ κακῶς.

172. τῶν ὅσοι Λυκίην] μεμείωκε τὴν ἔμφασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος.

173. παρὰ Ζηνοδότῳ νῦν δέ σε, ἔξω τοῦ ὕ.

ὅτι νῦν μὲν ὀρθῶς ἔχει, ἐν δὲ τῇ Ξ (95) κακῶς ἐντεῦθεν μετενή- 15
νεκται.

174. μέ φης] ἀξιῶ ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀναγινώσκειν δυσυλλάβως ἐπὶ ἀορίστου χρόνου, ὁ μέντοι Ἀλεξίων μονοσυλλάβως ἐπὶ ἐνεστώτος χρόνου. διὸ καὶ σὺν τῷ ἰ γράφεσθαι. τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ διάνοια. κἀγὼ δὲ συγκατατίθεμαι. διὸ ἐν τῇ συντάξει ἐγκλιτέον· 20
ὄξυνεται γὰρ ἐπὶ ἐνεστώτος χρόνου.

176. * αἰγιόχοιο] γράφεται ἡ ἐπερ ἀνδρός.

178. * παρὰ Ἀριστοφάνει τότε δ' αὐτός.

ὅτι ἀκαταλλήλως καὶ ἰδίως ἐπενήνοχε τὸ ὅτε δ' αὐτός· ἔδει γὰρ ἢ οὕτως εἰπεῖν, τότε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει, ἢ προσληπτέον ἔξωθεν τὸ 25
ἔστιν, ὥστε γίνεσθαι τὸ πλήρες ἔστι δ' ὅτε καὶ αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι.

186. ὄφρ' ἂν ἐγὼν] προσεδόκησεν ἂν τις αὐτὸν δυσωπηθέντα τοὺς λόγους καὶ κινήθεται ἐπὶ τῷ πράγματι, οἷς αὐτὸς ἐπηγγείλατο, ἐμμένειν. ὁ δὲ ἐπιλέλησται μὲν ἂν αὐτὸς εἶπεν, ἡμέληκε δὲ τῶν 30
ὄνειδῶν, περὶ δὲ τὸ κοσμεῖσθαι γίνεται.

οὗτος ἀλαζονεύεται μηδὲν ἀξιόλογον δεδρακώς· διὸ ἐπιμελῶς

1. διὰ Bekkerus] οὐ	ἐνεστώτος ἂν (ἀντὶ τοῦ Cobetus) λέ-
3. αἰκία Vill.] αἰκία	γεις καὶ τὸ ἰ
12. μεμείωκε] ἀθετεῖται (ab Ari-	28. * αὐτὸν] om.
starcho) ὅτι μεμείωκε Cobetus.	30. * ἐμμένειν] μένειν
17. In marg. inter. οὕτως ἐπὶ	* αὐτός] om.

χαρακτηρίζει τοὺς βαρβάρους, τοιοῦτους παραδιδούς. ἐνταῦθα μὲν οὖν ὀρθῶς ἔχει τὰ λεγόμενα, ἀνωτέρω δὲ οὐκέτι· αὐτὸς γὰρ ἦν Ὁμηρος ἱστορῶν “Ἐκτωρ μὲν Πατρόκλοιο ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα, ἔλχ’ ἴν’ ἀπ’ ὤμοισιν” (126).

189. τὸ ἐξῆς ἐστὶ “θέων ἐκίχανεν ἑταίρους, ὦκα μάλα κραιπνοῖσι 5 ποσὶ μετασπών.” τουτέστι μετελθὼν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ σπείσθαι καὶ ἔπεσθαι, μετ’ αὐτοὺς ἀκολουθήσας.

190. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μάλα, τῆλε.

οὔπω τῆλε] αὕτη αἰτία ἀποδέδοται τοῦ ὦκα αὐτοὺς κατειληφθαι· οὔπω γὰρ ἦσαν τῆλε αὐτοῦ καὶ μακρὰν κεχωρισμένοι. 10

μετασπών] ὡς καταλαβών· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. οὐδεμία δὲ μετοχὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνη ἢ ἀέκων, περὶ ἧς ζητοῦμεν.

191. οἱ προτὶ ἄστου φέρον κλυτὰ τεύχεα] ἐάλωκεν οὗτος τῶ ἐξαιρέτῳ τῶν ὕπλων κάλλει, καὶ νυνὶ μετὰ πάσης σπουδῆς ἐπείγεται 15 καταλαβεῖν τοὺς φέροντας, μὴ φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν πορευθέντες. μετενόησε δὲ κρατούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας.

*Πηλείδαο] ἐν ἄλλῳ Πηλείωνος.

193. *ὅτι θηλυκῶς εἶπε τὴν Ἴλιον.

197. γηράς] ὅτι οὕτως εἰώθασιν σχηματίζειν, ἀντὶ τοῦ γηράσας. 20 περιπαθὲς δὲ τὸ δυστυχέστερον εὐρίσκεσθαι τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν.

201. ζητεῖ ὁ Ἑρωδιανὸς ἐν τῶ ἀ ὑπομνήματι τῶ περὶ παθῶν Διδύμου περὶ τοῦ ἄ δειλ’, πῶς δεῖ τονίζειν αὐτὸ, καὶ φησι, πολὺ δὲ πρότερον παρὰ τῶ ποιητῆ ἔστι τὸ τῆς ἀναγνώσεως, ἄ δειλ’ οὐδέ τί τοι θάνατος, ἢ ἄ δειλ’ οὐδέ τι τοι θάνατος. τὸ γὰρ πλήρες ἐστὶν 25 ἄ δειλέ· οὐ γὰρ, ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι, τοῦ δείλαιε ἀποκοπή· ἐν ἐτέροις γὰρ αὐτὸς λέγει “ἄ δειλῶ, τί νυ δάκρυ κατεῖβεται;” (Od. 21, 86). περιγέγραπται οὖν ἡ ὀξεῖα, εἴτα καὶ ἀνάπαυσις γέγονεν. ἀρά γε οὖν φυλαχθήσεται ἡ ὀξεῖα, ἢ ἐπεὶ περιγέγραπται τὸ φωνῆεν τῆς ὀξείας, περιγέγραπται καὶ ὁ τόνος; τὸ κρινόμενον ἐκεῖνο, ἵνα 30 ἐπιστάμενοι ἀναγνώμεν· ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἄπαξ περιγέγραπται τὸ φωνῆεν τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν, ὁ τόνος γενέσθω τῆς προτέρας συλλαβῆς, οὐχὶ τῆς ἐπὶ τέλους.

14. ἐάλωκεν] θάλωκεν

εὐτυχέστερον

20. οὕτως εἰώθασιν σχηματίζειν]

22. τῶ περὶ Lehrsium] τοῦ περὶ

—~~haec delet Friedl.~~

27. δειλῶ—δάκρυ κατεῖβεται] δει-

21. δυστυχέστερον Bekkerus]

λοι—δάκρυα κατεῖβεται

ἄθλιον καλεῖ τὸν Ἔκτορα τῶν μελλόντων ἀνόητον ὄντα. ὁπότε οὖν παρεισῆγκται αὐτὸς ὁ Ζεὺς καταμεμφόμενος τοῦ Ἔκτορος τὴν ἀλαζονείαν, διδάσκει Ὁμηρος καθ' αὐτὸν ἕκαστον φρονεῖν καὶ μὴ τὰ μείζονα τῆς ἐκάστου φύσεως ἐπτοῆσθαι.

ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἶρηκε καταθύμιος, ἀντὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν 5 ἔστιν, οὐ μεριμνᾷς περὶ τοῦ θανάτου. ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν καταθύμιον τὸ ἀρεστόν.

202. οὐχ οὕτως παρείληπται ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ τάσσομεν διστακτικῶς τὸ σχεδόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. αἱ δὲ Ἀριστάρχου ὅς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι. 10

204. ἐνθά] τὸν προσηνῆ, τὸν ἐναντίον τῷ ἀπηνεῖ. ὁ Ζωῖλος τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ (8, 200) “χαίρων οὐνεχ' ἑταῖρον ἐνθά λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι” ὡς ὄνομα ὑπέλαβεν.

205. ἰδοὺ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς λέγει ὅτι Ἔκτωρ ἀφείλετο τὰ ὄπλα, αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ ὁ Ἀρίσταρχος. 15

ἄλλως. ἐπεὶ μὴ ἀνελὼν τὸν Πάτροκλον τὰ ὄπλα φορεῖ.

207. τῶν ποιήν] εἰ καὶ ἔμελλέ τις τῶν ἀκούοντων ὀργισθῆσθαι καὶ ἀγανακτήσειν ἐπὶ τῷ τὸν Ἔκτορα χρῆσθαι τοῖς ὄπλοις, μαθὼν δὲ ὅτι καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ φορέσει, κἂν ἠλέησε τὸν Ἔκτορα.

208. δέξεται] καὶ τοῦτο ἠθικόν, ὅτι οὐ φθάσει πρὸς τοὺς οἰκείους 20 καλλωπίζεσθαι τοῖς ὄπλοις, οὐπερ ἐπεθύμει ὁ Ἔκτωρ.

211. ὅτι ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς Ἐννοῦς πολεμικῆς οὔσης ὁ Ἄρης Ἐννάλιος, ὡς καὶ Ἀρήϊός τις ἀπὸ τοῦ Ἄρεως· οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι Ἐννοῦς υἱόν, οὐδὲ ὡς Ἀττικοὶ διαφέροντα τοῦ Ἄρεως θεόν τινα.

214. αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις ἔχουσι μεγαθύμου Πηλείωνος, καὶ 25 ἀκόλουθόν ἐστι συνάπτειν ὅλον τὸν στίχον. ἡ δὲ Ἀριστάρχειος διόρθωσις κατὰ δοτικὴν ἔχει μεγαθύμῳ Πηλείωνι· ἥ ἀκόλουθόν ἐστι βραχὺ διαστέλλειν ἐπὶ τὸ λαμπόμενος.

* οὕτως Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν· ἄλλοι δὲ μεγαθύμου Πηλείωνος. 30

* τεύχεσι δὲ λαμπόμενος Πηλείωνος ἰνδάλλετο πᾶσιν αὐτῷ.

9. In marg. inter. Ἀρίσταρχος 148, 22 et alibi.

εἶσι 15. αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ Vill.] ἄνω δὲ ἐπιτιμᾶν

11. τὸν ἐναντίον Cobetus] τῶν ἐναντίων 24. ὡς Ἀττικοὶ Lehrsius] Ἀττικοὶ

Ζωῖλος] Ζηνόδοτος Cobetus. In A falso accentu Ζωῖλος hic et p.

215. Ζηνοδοτος ὄτρυνεν.

ἀκόλουθον ἦν ὠπλισμένον πολεμεῖν, καὶ τοῦτο δὴ ἀκόλουθον τῇ τοῦ Ἑκτορος ἀλαζονείᾳ, πρότερον περιελθόντα ἕκαστον ἐνδείξασθαι τὴν κτῆσιν τῶν ὄπλων καὶ φανῆναι ὅμοιον τῷ Ἀχιλλεΐ.

218. Φόρκυν ὡς βότρυν, ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς σ̄ ληγούσης· ἡ μέντοι 5 Φόρκυνα αἰτιατικὴ ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς ν̄. τὸ δὲ τοιοῦτον ἴδιον ποιητικῆς. οὐχ ὑγιῶς δὲ ὁ Τυραννίων ἐκτείνει τὸ ὄ, ἐπεὶ εὐρέθη, φησί, καὶ ἡ εὐθεΐα ἐκτεινομένη· “Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε” (Π. 2, 862)· ἐκεῖ γὰρ τὸ μέτρον κατήπειγεν, ἐνθάδε δὲ οὐδὲν κατεπεΐγει.

ὅτι τὸν ἐν τῷ διακόσμῳ Χρόμιν εἰρημένον (“Μυσῶν δὲ Χρόμις 10 ἦρχε” Π. 2, 858) νῦν Χρομίον εἶρηκε διὰ τὸ μέτρον· ὁ δὲ Διονύσιος, εἴ τις ζητοίη, φησί, πρότερον παραπεποιήται, εἴπομεν ἂν τὸν Χρομίον· εὐλογον γὰρ ἐκεῖ τὸ ὄνομα πρῶτον.

* καὶ ἕτερον παραδίδωσιν Ἐννομον, ὑπὸ Ὀδυσσεύς ἀνηρημένον.

221. οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος] ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρξατο, ὡς 15 καὶ ἐπ' ἐκείνου “ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος” (Od. 10, 190).

224. ἦτοι ὑποστικτέον Ἀχαιῶν, ἡ στικτέον, τοῦ διστιχίου ἡ τοῖς ἐξῆς ἡ τοῖς ἐπάνω προσδιδομένου.

225. κατατρύχω] καταπονῶ, ὑμῖν δηλονότι δωρεὰς καὶ τὰ ἐπιτή- 20 δεια παρέχειν ἀναγκάζω.

ἄλλως. ὅρα τὸ αἰσχρὸν κατατρύχεσθαι φησι τοὺς Τρῶας εἰς τὴν τῶν συμμάχων διατροφήν.

227. ἰθύς] κατ' εὐθὺ τῶν πολεμίῶν.

ἄλλως. σκόπει τὴν ἄνοιαν· ἀξιοὶ ἀντὶ τῶν τροφῶν ὧν παρέσχεν 25 αὐτοῖς, ἀντιδοῦναι τὰς ψυχάς.

228. ἀριστύς] ἀρίζειν κυρίως ἐστὶ τὸ ὀμιλεῖν· νῦν δὲ μεταφορικῶς. τίς ἡ πολέμου ὀμιλία; ἡ ὄλεθρος ἡ σωτηρία. ὁ δὲ λόγος, αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ πολέμου ὀμιλία, ὅ ἐστιν, οὕτως δεῖ ἀναστρέφεισθαι ἐν πολέμῳ καὶ ἀριστεύειν· αὕτη γὰρ καὶ ἀρετὴ πολεμούντων. 30

229. * τεθνεῖῶτα] διὰ τοῦ ἠ' Ἀρίσταρχος.

231. * τῶν] Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἡμισυ τῷ ἐνάρων.

1. Inter gl. interlinearia.

13. πρῶτον] εἰρημένον ἐγιγῆς εἶναι addit Lehrsius.

19. Alterum ἡ τοῖς addidit

Friedl.

23. διατροφήν Bekk.] διαστροφήν

οὕτως τῷ Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν, τῷ ἐρυσσαμένῳ. ἐνάρων δὲ λέγει ὧν περιέκειται.

233. βρίσαντες] ἑαυτοὺς καταβαρύναντες, στίφος παιήσαντες καὶ στερεώσαντες.

234. ἔλπετο] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε. γράφεται καὶ 5 διὰ τοῦ η̄.

237. καὶ τότε ἄρ' Αἴας] ὅτι ἢ πρὸς ἐλλείπει, ἢ ἢ προσεῖπε τὸν Μενέλαον. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (23, 191) “ἦστο κάτω ὀρώων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἶποι,” προσεῖποι.

240. νέκυος πέρι] ὅτι ἄδηλον πότερον περὶ νέκυος Πατρόκλου ἢ 10 περὶ Πατρόκλου τοῦ νέκυος γεγονότος. ἀναστρεπτόν δὲ τὴν πρόθεσιν, ὅπως τὸ ἐξῆς γένηται περὶ νέκυος.

* Ἑλληνικῶς καὶ ἐπεικῶς οὐδὲν μεγαληγορεῖ ὡς οἱ βάρβαροι.

242. ὅσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια] ἐνθάδε οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν πρόθεσιν, ἐπεὶ δοκεῖ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖσθαι καὶ ἐνηλλάχθαι πτώσις· 15 ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπὲρ ἐμῆς κεφαλῆς. διὸ καὶ σημεῖον παράκειται.

* ὅτι ἐνηλλάγη ἡ πτώσις.

* οὐ δεῖ ἀναστρέφειν ἐνταῦθα τὴν πρόθεσιν.

245. ἦν τις ἀκούση] δύναται μὲν λέγειν, εἴαν τις ἀκούση διὰ τὸν κτύπον καὶ τὸν θόρυβον· δύναται δὲ καὶ οὕτως, εἴαν ἄρα τις ὑπακούσῃ 20 καὶ μὴ καταπτῆξῃ.

248. ὦ φίλοι] κἀνταῦθα τὸ Ἑλληνικὸν δείκνυται· οὐ γὰρ κατ' ἄνδρα κληθέντες οὐδὲ κατὰ πρόσωπον διαιρεθέντες συνέρχονται, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν τὸ τοῦ ἀριστεύς ὄνομα κυριώτερον ἡγεῖτο τῆς φυσικῆς ὀνομασίας. 25

250. πίνουσιν] πρὸς τὴν ἀποστροφὴν· οὐ γὰρ εἶπε πίνετε. δῆμια δὲ τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν.

* ἕκαστος] ἐν τισὶ διὰ τοῦ ᾱ, ἕκαστα.

251. * ἐκ δὲ Διός] παρὰ τὸ “ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες” (Hesiod. Th. 96). 30

253. * τόσση] θαυμαστικῶς, οἶον μεγάλη.

255. Πάτροκλον] αὐτὸ τὸ ὄνομα ἤρκεσε πρὸς δυσώπησιν. αἰδέσθητε, φησὶ, Πάτροκλον ὑπὸ κυνῶν σπαραχθῆναι, οὐδὲν τῶν προσόντων αὐτῷ προσλαβῶν, οὐ τὸ μελίχιον, οὐ τὸ φιλέταιρον, οὐ τὸ σωτήριον,

5. Ἀρίσταρχος La Roche
Teutkr. p. 423] ἀριστοφάνης

26. πίνετε Bekkerus] πίνεται
32. * ἤρκεσε] ἤρκεσθη

ὡς καὶ τῆς Ἑλένης τὸ ὄνομα ἤρκεσε τῷ Εὐριπίδῃ πρὸς πᾶσαν
λοιδορίαν, λέγοντος “Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ’ ἄν;”

260. * τίς κεν ἦσι φρεσίν] ἐν ἄλλῳ τίς κ’ ἦσιν ἐνὶ φρεσίν;
τῶν δ’ ἄλλων] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἕξῃς ἠθέτηκεν. οὐδὲν
δὲ ἔχουσιν εἰς ἐπαιτίασιν, ἀλλ’ αὖξουσιν τὸ μέγεθος τῆς ὑπὲρ Πα- 5
τρόκλου μάχης.

263. προχοῆσι] προχοᾶς Ὅμηρος λέγει τὰς εἰς θάλασσαν προ-
χύσεις τῶν ποταμῶν, αὐτὰ τὰ στόματα. διιπετέος δὲ διοπετούς·
οἱ γὰρ ὄμβροι ἀπὸ Διός.

264. * βέβρυχεν] ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοφάνη βεβρύχη. 10

265. Σόλωνά φασιν τὸν νομοθέτην, μιμησάμενον τὴν Ὀμήρου
ποιήσιν ἐν ἅπασιν, ἐνθάδε γενόμενον καὶ προσσχόντα τῷ στίχῳ σφό-
δρα κατ’ εὐεξίαν ἐπιτετευγμένῳ διαπορῆσαι, καὶ θαυμάσαντα κατα-
καῦσαι πάντα τὰ ἴδια σκέμματα. τῆς γὰρ ἐπαλλήλου τῶν ὑδάτων
ἐκβολῆς ἢ τοῦ βοόωσιν ἀναδίπλωσις ὁμοίαν ἀπέτελεσε συνφθίαν. 15
καὶ ἀλλαχοῦ χρῆται τῇ λέξει· “οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα”
(Π. 14, 394).

268. * φραχθέντες] Ζηνόδοτος ἀρθέντες.

ἀμφὶ δ’ ἄρα σφιν] ἐπὶ τιμῇ τοῦ Πατρόκλου τοῦτο φαίνεται
πράττων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ Σαρπηδόνης (Π. 16, 459) “αἱματιέσσας δὲ 20
ψιάδας.”

270. * ἤχθαιρε] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε, ἔχθαιρε.

272. μίσσησεν] ἰδίως κέχρηται τῇ λέξει, καὶ ἀπαξ γε νῦν μόνον.
λέγει δὲ, μισητὸν ἠγγήσατο ἐγκύρημα γενέσθαι κυσὶ τὸν Πάτροκλον.

273. * ἐταίρους] ἐν ἄλλῳ Ἀχαιοῦς. 25

[279. τέτυκτο] οὕτως Ἀρίσταρχος τέτυκτο· ἄλλοι ἐτέτυκτο.

Αἴας] ὃς καὶ εὐμορφία καὶ τοῖς ἄλλοις ἔργοις διέφερε τῶν ἄλλων
πάντων Ἑλλήνων.

285. τὸ ρεῖα εἰς τὸ ἐσκέδασε.

295. ἤρικε] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. σημαίνει δὲ τὸ διεκόπη. 30

9. ἀπὸ Bekkerus] ὑπὸ

12. προσσχόντα] προσσχόντα

16. In marg. κῦμα τόσον βοᾶα,
κύματος ἐκβολαί.

23. Hoc scholion ultimum est
folii 228 b: folia 229—234 (v.
277—577.) quum excidissent, a

manu recentiore suppleta sunt,
scholiis omissis.

26. Scholia versuum 279—572
ex codice Athoo sumsi, de quo
supra dictum est ad vol. I p. 251,
27.

301. Λαρίσης] ἐτέρα ἐστὶν αὕτη ἢ πόλις παρὰ τὴν Θεσσαλικήν.
 327. ὑπὲρ θεῶν] θεοῦ μὴ βουλομένου. πῶς ἂν καὶ παρὰ τὴν θείαν
 θέλησιν ῥύσαισθε τὴν πόλιν, ὅτε τοῦ Διὸς συμπράττοντος ὑμῖν διὰ
 τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν λείπεσθε;

328. ὡς δὴ ἴδον] ὡς ἐγὼ ἄλλους εἶδον τῷ ἰδίῳ σθένει πεποισθότας 5
 καὶ τῇ ἡγορέᾳ καὶ τῷ πλήθει τῷ ἰδίῳ ὅσον που εἶη, καὶ εἰ ἔλαττον εἶη
 τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ εἰ οἱ θεοὶ μὴ ἐπικουροῖεν αὐτοῖς.

330. τῷ ἰδίῳ πλήθει, οὐκ ἐπικουρικῶ. τὸ δὲ ὑπερδέα σφόδρα
 ἐνδεᾶ, ὥστε ἕξοστι καὶ ἐπὶ τῶν λειπομένων τῷ ἀριθμῷ πλῆθος ὀνο-
 μάζειν. τὸ δὲ σχῆμα ἐκ τοῦ ἐναντίου· δείκνυσι γὰρ ὅτι ἕτεροι καὶ 10
 ὑπὸ θεῶν οὐ βοηθούμενοι καὶ τῷ πλήθει ὀλίγοι ὄντες γενναίως μά-
 χονται. ἐλέγχει δὲ τοὺς μαχομένους καὶ πολυπληθῆα προύχοντας
 καὶ συμμαχία θεοῦ.

361. οὔτοι δὲ ἐπάλληλοι πυκνοὶ ἐπίπτον.

364. Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἐξῆς ἀθετεῖ χωρὶς λόγου, καίτοι 15
 μέγιστον ἔχοντας τῶν Ἑλλήνων ἔπαινον.

368. εἰς τιμὴν ταῦτα πάντα τοῦ Πατρόκλου, δι' ὅπερ καὶ τὸ
 παράδοξον προστίθησιν· οὐ γὰρ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς μάχης, ἀλλ' αὐτῶ
 μόνῳ τῷ Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν Πάτροκλον περιέθηκε τὴν ἀχλύν.

ἐπὶ θ' ὅσον ἄριστοι] ὁ τε σύνδεσμος περιττὸς καθ' Ὀμηρικὴν 20
 συνήθειαν. ἔστι δὲ ὁ νοῦς οὗτος· ἐφ' ὅσον τῆς μάχης ἔστασαν οἱ
 ἄριστοι, ἐπὶ τοσοῦτον σκότει κατεῖχοντο οἱ μαχόμενοι· οἱ μὲν ἄλλοι
 τῶν μαχομένων ἐν φωτὶ ἐμάχοντα, “οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες εὐκηλοὶ πολέ-
 μιζον.” οἱ δὲ ἄριστοι περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος ἀγωνιζόμενοι
 σκότει κατεῖχοντο. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ὑπομονὴν ἐμ- 25
 φαίνει, ὅτι τὰ σώματα παρατεθείκεσαν, ὥστε καταφέρειν τὰς πληγὰς
 ἀπροοράτως εἰς τὸ τυχόν. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι ὁ Ζηνόδοτος γράφει διὰ
 τοῦ τ “ἐπὶ τόσσον,” κακῶς. μενούσης γὰρ τῆς διὰ τοῦ θ γραφῆς
 περισσὸν νοητέον τὸν τε σύνδεσμον· ὁ δὲ νοῦς ὡς προείρηται.

381. τὼ δὲ] οἱ περὶ τὸν Ἀντίλοχον περιεβλέποντο ἀπὸ τῶν 30
 ὄσσων, περιέβλεπον δὲ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων, ἵν' εἰ μὲν τινες
 τεθνήκασιν ὑπερμάχωνται τῶν σωματῶν, εἰ δὲ φύγοιεν, σκεπάζωσιν
 οὕτως γὰρ ὁ Νέστωρ ἐπετέλλετο.

387. παλάσσετο] αἱ χεῖρες ἐπαλάσσετο, οὐχὶ ἐπαλάσσοντο· τὸ

δὲ τοιοῦτον Πινδαρικὸν σχῆμα. τὸ μαρναμένειν διῶκόν ἐστιν ἐπ' ἀμφοτέρων στρατευμάτων· τὸ δὲ σημεῖον ὅτι ἰδίως εἶπεν.

390. μεθύουσαν] ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένην λίπει, ὡς οἱ μεθύοντες.

392. κυκλός] ἐπίρρημα· οὕτως δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης παραξύνει.

425. χάλκεον] ὅτι πρὸς τὸν Ὀλυμπον διέσταλται.

432. πλατὺν εἶρηκε τὸν Ἑλλησπόντον οὐχ ὅτι τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι σύγκρισίς ἐστι τῶν κατὰ τὸν ναύσταθμον μερῶν πρὸς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου. τὰ γὰρ κατὰ τὸν ναύσταθμον πλατύτερα ἐστὶ τῶν διαστημάτων τῶν ἄλλων ἀπεστενωμένων. λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ πλατύτατα μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου.

447. σημεῖον, ὅτι πᾶν μὲν ἔμφυχον ὑποπέπτωκεν ἀτυχία, πλεον δὲ ὁ ἄνθρωπος.

460. τὸ χῆνας ἐπὶ τῶν Τρώων εἰς ἀπραξίαν αὐτοὺς διαβάλλων.

469. νηκερδέα] ἐπισφαλῆ, ἀσύνητον· τὰ κέρδη γὰρ Ὀμηρος ἐπὶ τῶν συνετῶν τάσσει.

492. βοέης] ὅτι καταχρηστικῶς τὰ Ἔκτορος ὄπλα βόεια εἶπεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ βурсῶν βοειῶν· εἶχε γὰρ τὰ Ἀχιλλέως ἦδη. “τὰ μὲν Πηλείωνι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.” ἐστὶν οὖν ὁ τρόπος συλληπτικός. εἰλυμένοι δὲ σκεπαζόμενοι ἀπὸ τοῦ κατειλῦσθαι.

514. ἐν γούνασι] ἀπὸ μέρους· ἐν τῇ τῶν θεῶν δυνάμει.

523. ὕπιος] πᾶν ζῶον πληγὴν εἰς τοῦπίσω ἀνακλᾶται· ταῦρος δὲ εἰς τοῦμπροσθεν φέρεται, δι' ὃ οὕτως εἶπεν.

539. μεθέγκα] ἐπανῆκα τὴν ψυχὴν τῆς ἐπὶ Πατρόκλου λύπης. ὁ δὲ λόγος, τὸ κῆρ ὀλίγον τι ἐπανῆκε τοῦ ἐπὶ Πατρόκλου ἄχους, καίπερ εὐτελεῆ τινα ἀνελῶν.

551. ἐ] τὴν ἐ ἀντωνυμίαν κατ' ἰδίαν· οὐ γὰρ ἐπίσταται ὁ ποιητὴς σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐωυτήν.

564. ἐσεμάσασατο] ἐλύπησεν, ἤψατο· μάσασθαι γὰρ τὸ ἄψασθαι· “χεῖρ' ἐπιμασσάμενος” (Od. 9, 302.)

572. λαρόν] ἀπολαυστικόν· διὰ τί; εὐδηκτος γὰρ καὶ ἀσθενέ-30 στατος ὁ ἀνθρώπου χρώς· δι' ὃ λαρόν αὐτῇ τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου.]

582. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἔκτορα δὲ φρένα διῶς Ἄρης ὄτρυνε μετελθών. πόθεν δὲ οὕτως ὁ Ἄρης ἐξαίφνης πάρεστι;

13. διαβάλλων] μεταδιαβάλλων μένος—κατειλῆσθαι codex.
codex.

32. φρένα] φρένας

19. εἰλυμένοι—κατειλῦσθαι] εἰλημ-

588. πρέποντας πολεμῖοι τοὺς λόγους περιτέθεικεν ὁ ποιητῆς, ἐπεὶ τοί γε οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον· βοῆν γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτὸν, ὅ ἐστιν ἐν μάχῃ ἀνδρείον.

τὸ σημεῖον, ὅτι οὐχ ὡς τῶ ὄντι μαλθακοῦ αἰχμητοῦ ὄντος τοῦ Μενελάου ληπτέον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον πολέμιον ὃν εἰς διαβολὴν 5 λέγει· ἀρηίφιλον γὰρ ὁ ποιητῆς αὐτὸν καλεῖ (Π. 3, 52).

594. ὅτι ἴδιον ὑποτίθεται τῆς αἰγίδος τὸ ἀνέμων ποιεῖν συστροφάς. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ καταγιγίδες αἱ πνοαὶ αἱ κάτω αἴσουςσαι.

595. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει γῆν δ' ἐτίναξε· ταύτην γὰρ ἐπισειῶν ἀνέμους ποιεῖ. διὸ λέγει “αὐτὸς ἐπισσειήσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα 10 πᾶσιν” (Π. 4, 167). βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸν δέ· ἐπὶ γὰρ τῆς βροντῆς ἐπίτασις μάλα μεγάλ'.

597. *φόβοιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγῆς.

599. ὅτι τὸ ἐπιλίγδην μεσότητός ἐστιν· ἐπιψαῦδην, ὅσον δι' ἐπιπολῆς ψαῦσαι, μὴ εἰς βάθος. εἰ οὖν ἐπιλίγδην, πῶς “γράψεν δέ 15 οἱ ὄστέον ἄχρῖς;” κατὰ βάθους γὰρ φαίνεται ἡ πληγὴ ἐπενηνεγμένη. ἀλλ' ἐρεῖ “Ὀμηρος, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ τόπος εἰς ὃν κατηνέχθη ἡ πληγὴ” ἔστι γὰρ ἡ ὠμοπλάτη ἀσαρκωτάτη.

* καὶ ὅτι νῦν ἄπαξ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (22, 278) “λίγδην, ἄκρον δέ.”

602. Ἄλεκτρονός] ὅτι οὐκ εἴρηται παρὰ τὸν ἀλεκτρούνα τὸ ζῶον 20 τὸ ὄνομα. οὐδέπω γὰρ ἔγνωστο.

603. *διὰ τοῦ ἑ αἰ Ἄριστάρχου ἔλπετο.

607. ἐν καυλῶ] τὸ τῆς ἐπιδορατίδος. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καυλόν.

οὕτως δὲ μόνως φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς, τοὶ δ' 25 ἐβόησαν· ἀβέλτερον γὰρ τελέως τὸ τοὶ δ' ἐφόβηθεν· οὐ γὰρ φεύγουσιν, ἀλλὰ διώκουσιν. καὶ ἐπὶ Πατρόκλου τὸ ὅμοιον “ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθε Τρωϊκός” (723).

* οὕτως Ἄριστάρχου, τοὶ δ' ἐβόησαν.

608. *Ἰδομενῆος] τὸ σημεῖον, ὅτι ἐπ' Ἰδομενέα.

Τρῶες, ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαν” ἕως τοῦ “αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμόν” (616).] λίαν τούτων πέπλεκται ὁ λόγος, καὶ ἔστι τῶν ἕξω περιφερομένων ζητημάτων. “ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε δίφρῳ ἐφε-

7. συστροφάς] ἀπὸ τοῦ αἴσσειν
addit Lehrsius.

9. ἐτίναξε] ἐτίναξε· οὐκ εὖ Lehrs.

12. ἔκτυπε] om.

13. ἀντὶ τοῦ] αἰ

19. ἐν Bekkerus] ἐπ'

σταότος· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε.” τίς πεζὸς ἤλυθε,
 “καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος;” οὕτως αὐτὸς ἐτρώθη, ὅτι πεζὸς ἦν.
 ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ κεφαλαιωδῶς
 ἐξενηγημένα ὕστερον τῆς ἐπὶ μέρους ἐπεργασίας τυχόντα κατ’ ἐπα-
 νάλησιν. τὸ δὲ “πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα” οὐκ ἐπὶ τοῦ Κοίρανου ἀκου- 5
 στέον, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. σαφὲς δ’ ἐκ τοῦ ἐπιφέρεισθαι “καί
 κε Τρωσὶ μέγα κράτος” οὐ γὰρ ἂν τάσσοιτο τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ
 Κοίρανου (ἦν γὰρ οὐ τῶν ἀριστέων), ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. διὰ
 μέσου δὲ ταῦτα “δίφρω ἐφεσταότος, τοῦ μὲν ῥ’ ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρ-
 τεν, αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ’ ἠνίοχόν τε Κοίρανον, ὅς ῥ’ ἐκ 10
 Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ’ αὐτῶ,” ὥστε εἶναι τὸ ἐξῆς, ὁ δ’ Ἰδομενῆος
 ἀκόντισε Δευκαλίδαι· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθεν ὁ
 Ἰδομενεύς. εἶωθε δὲ ὁ ποιητὴς τινα διὰ μέσου τάσσειν. κεφάλαιον
 δὲ νοητέον αὐτὸ μόνον προειρηθῆσαι ἐν τῷ “ὁ δ’ Ἰδομενῆος ἀκόντισε
 Δευκαλίδαιο δίφρω ἐφεσταότος.” εἶτα ἐπεξηγεῖται τὴν αἰτίαν πῶς 15
 ἐγένετο ἐν τῷ δίφρω, πρότερον μὲν ἦν πεζὸς, τότε δὲ ὁ Κοίρανος
 αὐτῷ παρέστησε τὸ ἄρμα. πεζὸς μὲν γὰρ τὰ πρῶτα λίπεν νέας ἐν
 τῇ Ν (240) ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὁ Ἰδομενεύς, νῦν δὲ ἄφνω ἐφέφηνεν ἐφ’
 ἄρματος· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος ὅτι ἀπὸ Κρήτης πεζὸς ἤλθεν, οὐ
 χρησάμενος ἄρματι, καθάπερ ὁ Ὀδυσσεύς, τραχεῖαν ἔχων τὴν Ἰθά- 20
 κην. σημαίνει οὖν ὅτι ἀπὸ τῶν νεῶν πεζὸς ἤλθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον.
 προβεῖς οὖν τὸ κεφάλαιον, ὕστερον ἐπεκιδιάσκει πῶς ἔσχεν ἄρμα·
 “καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν, εἰ μὴ Κοίρανος ὄκα ποδώ-
 κεας ἤλασεν ἵππους.” τοῦτο οὖν προλαβὼν ἐξήνεγκεν “ὁ δ’ Ἰδο-
 μενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαιο δίφρω ἐφεσταότος.” πῶς; ὁ γὰρ 25
 Κοίρανος ἤλασε τοὺς ἵππους, ἐπεὶ αὐτὸς γε πεζὸς ἐλήλυθε· πεζὸς
 γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε. τίς γὰρ ἡ ἰδιότης, ὅτι εἶπερ
 ἐμάχετο πεζὸς, ἀπολώλει ἂν οἷς ἐντροπὴ ἐγένετο πρὸς οὓς Πηνέλεως
 ἤρχεν;

610. * μακρὰ ἡ παρέκβασις καὶ πάντα διὰ μέσου· τὸ γὰρ ἐξῆς 30
 “Κοίρανον βάλ’ ὑπὸ γναβμοῖο.”

613. καί κε Τρωσὶ] πάντως ἀπώλετο ἂν ὁ Μηριόνης, εἰ μὴ
 πεζὸς ἀφίκετο, ὡς εἶ γε τῷ Ἰδομενεῖ ἠνίοχει, ἀπολώλει ἂν, καθὰ καὶ

28. ἀπολώλει ἂν scripsi pro ἀπολώλει, ut est lin. 33. Rectius ἀπω-
 λώλει.

ὁ Κοίρανος. τὸ γὰρ “ πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα ” καὶ ἐπὶ τοῦ Μηριόου ἀκουστέον.

614. εἰ μὴ Κοίρανος ᾧκα ποδώκεας] ἐκδεκτέον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. ὁ Κοίρανος ἰδὼν τὸν Ἰδομενέα κινδυνεύοντα πεζὸν (πεζὸς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου) ἐξήλασε τοὺς ἵππους, δεξάμενος αὐτὸν ἐπὶ 5 τῶν ἵππων. ἔφθασε τὴν τοῦ Ἐκτορος βολήν, ὥστε μετὰ τὸ ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἄρμα τότε πεμφθῆναι τὸ δόρυ αὐτῷ. αὐτὸς δὲ ὁ Κοίρανος ἀπώλετο, σώσας τὸν Ἰδομενέα.

617. τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο] κατὰ τὸ εἰκὸς πλαγία ἢ πληγὴ γίνεται περιστρέφοντος αὐτοῦ τοὺς ἵππους· καὶ γὰρ ὑπὸ τὴν σιαγόνα 10 διαβὰν τὸ δόρυ ἀνέσχε διὰ τῆς ἐτέρας· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδύνατον τοῦτο, ὡς προεῖρηται, διὰ τὸ περιστρέφοντα αὐτὸν τοὺς ἵππους βεβλήσθαι.

618. *ἐκ δ' ἄρ' ὄδοντας ᾧσε δόρυ πρυμνόν] ἕως τοῦ ἐσχάτου τοῦ δόρατος ᾧσεν.

622. μάλιστα νῦν] ὅτι τοῦτο φιλικόν. αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς νέος καὶ ἀκμάζων κινδυνεύειν βούλεται, τὸν δὲ ἤδη παρηβηκότα προπέμπει καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ πορίζεται.

627. ἔτεραλκεία νίκη] οὐ γὰρ ἄλλως νίκη γίνεται ἢ τῶν ἐτέρων ἐπ' ἀλλῆς ὄντων.

630. *ἀρήγει] ἐν ἄλλῳ ἀμύνει.

631. *ἔφείη] διχῶς, καὶ ἀφείη.

632. *τὸ ἔμπησ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τέτακται.

637. *οἷ που δεῦρ'] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ οἷ που νῦν.

639. πρὸς τὸ ἀμφίβολον, αὐτοὺς ἐμπεσεῖσθαι ταῖς ναυσὶν, ἢ 25 τὸν Ἐκτορα. πιθανώτερον δὲ τὸν Ἐκτορα ἐμπεσεῖσθαι, ἐνσεισεῖν.

643. οὐ πη] πῶς παρείληπται τὸ οὐ πη; σημαίνει γὰρ τὸ εἰς τόπον· “ πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη ” (Π. 6, 377); τὸ δὲ ποῦ ἐστὶν ἐν τόπῳ, ὅπερ καταλληλότερον· ἀλλ' οὐ δύναμαι ἐν τινὶ τόπῳ ἰδεῖν τινὰ τῶν Ἀχαιῶν τοιοῦτον. μήποτε οὖν οὐχ ὡς τοπικὸν ἐπίρρημα, 30 ἀλλ' ὡς παραπληρωματικὸν σύνδεσμον ἐκληπτέον.

644. ἡέρι γὰρ κατέχονται] ὅτι ἀέρα τὴν σκοτίαν καλεῖ· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ ἀήρ τῇ δύσει σκοτεινός ἐστι, λαμπρύνεται δὲ ἐπιφανέντος τοῦ ἡλίου· “ ἀήρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ ἦν ” (Od. 9, 144).

719. νῶϊ μαχησόμεθα] ὅτι ἐντεῦθεν τοῖς νεωτέροις ὁ βασταζόμενος Ἀχιλλεὺς ὑπ' Αἴαντος, ὑπερασπίζων δὲ Ὀδυσσεὺς παρῆκται. εἰ δὲ Ὅμηρος ἔγραφε τὸν Ἀχιλλεὺς θάνατον, οὐκ ἂν ἐποίησε τὸν νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος βασταζόμενον, ὡς οἱ νεώτεροι.

720. ὁμῶνυμοι] ὁ λόγος, ἀπλούστερος ὁ Αἴας παράγεται, ὅς γε 5 τοιαῦτα λέγει, ἡμεῖς μαχώμεθα, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ὄνομ' ἔχομεν· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες καλούμεθα. βουγαῖος γὰρ ὡς ἀληθῶς.

721. * μένοντες] Ἀριστοφάνης δυϊκῶς μένοντε.

727. * τὸ ἔως ἀντὶ τοῦ τέως· διόπερ οὐδὲ ὑποστιγμὴν ποιεῖ.

[751. ῥηγνῦσι] ἀντὶ τοῦ ῥηγνύουσι, ὡς πιμπλῶσιν. οὕτως Ἀρί- 10
σταρχος.

761. οὐκ ἔστιν ἐναντίωμα τὸ λέγειν αὐτοὺς τε φεύγειν καὶ πολέμου μὴ γίνεσθαι ἐρώην· ἔφηνε μὲν γὰρ ὁ πολὺς καὶ χυδαῖος ὄχλος, οὐχ ὑπεχώρου δὲ οὔτε οἱ Αἴαντες οὔτε οἱ ὑπερμαχοῦντες· ἐρῶν δὲ ἔστιν ὑποχώρησις, ἀνοχή.] 15

Παρακαίεται τὰ Ἀριστοφάνους σημεία καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφθίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Σ.

1. δέμας πυρός] πυρὸς τρόπον. τὸ δὲ ἔμπυρον τῆς μάχης βού- 20
λεται δηλωῖσθαι.

3. προπάροιθε] νῦν ἐπὶ τόπου· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα “καδ' ἔβαλε προπάροιθε νεὼς” (9, 482). τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου· “σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος” (Od. 11, 482).

ὀρθεκραιράων] τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἔχουσῶν· κραιῖραν γὰρ 25 λέγουσι τὴν κεφαλὴν, καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἡμισυ ἡμί- κραιραν. λέγει δὲ διὰ τὸ τὰς πρῶρας καὶ πρῦμνας ἀνατετάσθαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν,

6. μαχώμεθα Bekkerus] μαχώ-
μεθα

9. Post hoc scholion excidit in A folium 238 (v. 729—761), quod manus recentior supplevit, scholiis omissis.

10. Scholia versuum 751, 761. ex codice Athoo sumsi, de quo supra

dictum est ad vol. 1 p. 215, 27.

16—18. Subscriptionem, quae in fine folii perditū 238 lecta fuit, supplevit Bekkerus.

20. Versui 1. in marg. inter. adscriptum ἔτι ὅσπερ, nihil amplius.

κατὰ πρῦμναν καὶ πρῶραν ἀνατεταμένων, ὀρθοκεφάλων· κραιῖρα γὰρ ἡ κεφαλὴ.

4. τὰ φρονούντ'] οἱ περὶ τῶν φίλων ἀγωνιῶντες ἐν ταῖς κινδύνοις δυσέλπιδες εἰσιν. ἔστι δὲ τῶν ἐν ἀτυχίᾳ προληπτικὸς ὁ νοῦς.

5. ὀχθήσας] ἦτοι λυπηθεῖς, ἀπὸ τοῦ ἄχθους, ὃ ἐστὶ βάρους· 5 λέγομεν δ' ἂν καὶ βαρυνθεῖς. ἡ τὸ ὀχθήσας ἀπὸ τοῦ ὄχθου ὠνόμασται, ὄχθοι δὲ τὰ ὑψηλά· οἶον ἐπαρθεῖς τῷ θυμῷ.

7. νηυσὶν ἔπι κλονέονται] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ “νηυσὶν ἔπι πρόηκα” (439). ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι λείπει ἡ 10 διὰ, φεύγοντες διὰ τοῦ πεδίου.

10, 11. Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον—χερσὶν ὑπο Τρώων] ἐν τῇ 'Ριανῷ οὐκ ἦσαν οἱ β', ἴσως ἐπεὶ οὐκ ἦν Μυρμιδὼν ὁ Πάτροκλος· Λοκρὸς γὰρ ἦν ἐξ Ὀποῦντος. δεῖν δὲ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος οὕτως αὐτὸ παραδέχεται, τὸν μετὰ τὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων. καὶ 15 κατὰ τινὰς δὲ τῶν μεθ' Ὀμηρον Ἄκτωρ ὁ πατὴρ τοῦ Μενoitίου λέγεται λαβεῖν Αἴγιναν, ἐκ ταύτης δὲ γενέσθαι Μενoitιον καὶ οἰκῆσαι ἐν Ὀποῦντι· οὕτως οὖν γίνεται τὸ ἀνέκαθεν Μυρμιδὼν ὁ Πάτροκλος. δύναται δὲ καὶ ἐτέρως Μυρμιδὼν ὁ Πάτροκλος λέγεσθαι 20 διὰ τὸ μετὰ τὸν Ἀχιλλεῖα ἠγήσασθαι τῶν Μυρμιδόνων. πῶς δὲ, φασὶ, τοῦτο πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ἔπεμπε τὸν Πάτροκλον εἰς τὸν πόλεμον; ὅτι, φαίη τις ἂν, οὔτε τοῦνομα σαφῶς εἶπεν οὔτε τὸν χρόνον, παρὰ τε τὸν καιρὸν λήθη γίνεται τῶν τοιούτων· ὅταν δὲ ἀποβῆ, μιμνήσκονται.

ἄλλως. χαρίεν τούτῳ τῷ τρόπῳ προειπεῖν τὴν Θετίαν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸ μέλλον ἐπιτελεσθῆναι πάντως ἐκ πολλοῦ προειποῦσα 25 λυπεῖν τὸν υἱόν. ἐπίτηδες δὲ εἶπεῖν τὸ Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἵνα μὴ φανερῶς εἶπῃ τὸν Πάτροκλον.

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πῶς Μυρμιδόνων ἄριστον λέγει τὸν Πάτροκλον Λοκρὸν ὄντα.

11. * χερσὶν ὑπο Τρώων] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν Τρώων. 30

3. * φίλων] φαύλων

5. ἄχθους] ἄχθε

9. In marg. inter. ὅτι λείπει ἡ διὰ, διὰ πεδίου

10. πεδίου] Sequitur in A scho- lion ἐζήτηται—χρονίσαι ἐν τῇ ὁδῷ, quod in aliis libris recte adscriptum est ad 17, 698.

12. 'Ριανῷ] καὶ Ἀριστοφάνους ad- dit Bekkerus

14. αὐτὸ] αὐ

παραδέχεται τὸν μετ' αὐτὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων Maur. Schmidt. ap. Mayhoff. de Rhiano p. 31.

30. τοῦ addidit Vill.

12. ἢ μάλα δὴ τέθνηκε] μάλιστα τῇ διανοίᾳ κατείληφεν ὅτι τέθνηκεν· ἐκ τοῦ βίου δὲ τὸ πάθος εἴλκυσε· δεινοὶ γὰρ αἰεὶ τὸ χειρὸν εἰκάζειν οἱ στέργοντες.

13. *σχέτλιος] τάλας ἢ τλήμων ἐνταῦθα.

14. ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν] οὕτως ἢ Ἀριστάρχου. ἐν ἐνιαίς δὲ φαύλως 5 νῆας ἔπ' ἄψ ἰέναι.

*Ἀρίσταρχος ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν.

17. δάκρυα θερμὰ χέων] ἵνα πλησίον γένηται τῆς ἵκνοιας Ἀχιλλεύς, καὶ μὴ περιμείνη τὴν ἀγγελίαν.

18. ὦ μοι] δεξιῶς πάνυ ὁ Ἀντίλοχος οὔτε τὸν τελευταίον 10 κατοικτίζεται οὔτε τὸν Ἀχιλλέα, εἰς ἑαυτὸν δὲ τὴν συμφορὰν ἐπενεγκὼν ἠΐξῃσε τὸ πάθος.

20. κεῖται Πάτροκλος] προδοὺς ἔχνη τῆς συμφορᾶς τῷ δακρύῳ καὶ τῇ προφωνήσει οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται· αἰφνίδιον γὰρ προσπεσόντα τὰ δεινὰ τοῖς ἀκούουσιν ἐξίστησιν. 15

21. ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει] δεδήλωκε μετὰ συντομίας τὸ γεγενημένον πρᾶγμα, ἀναγκαίως δὲ καὶ τὸ συμβᾶν τῷ ἥρωϊ εὐσχημόνως ἀπήγγειλεν· οὐ γὰρ ἔφη, σκυλεύσας τὰ ὄπλα ἔχει, ἀλλὰ μόνον ἐσήμανεν.

22. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε] Πλάτων ἐν τρίτῳ πολιτείας 20 κατηγορεῖ τῶν ὀδυρομένων, λέγων ὑπὲρ τῶν τεθεωῶτων μὴ δεῖν τοῦτο ποιεῖν ὡς δεινὸν τι πεπονθότων. Ζωῖλος δὲ φησιν ἄτοπον νῦν εἰδέναι τὸν Ἀχιλλέα· προειδέναι τε γὰρ ἐχρῆν ὅτι κοινοὶ οἱ πολεμικοὶ κίνδυνοι, τὸν τε θάνατον οὐκ ἐχρῆν δεινὸν ὑπολαμβάνειν, τό τε οὕτως ὑπερπενθεῖν γυναικῶδες. οὕτως οὔτ' ἂν βάρβαρος τιτθὴ ἐποίησεν. 25 καίτοι Ἐκάβης ἐπὶ τῷ συρμῷ Ἐκτορος οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστιν. Ζηνώδωρος δὲ ἀπολογεῖται λέγων ὅτι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν πεπραγμένων θρηνεῖ. καὶ ἄλλως συνήθη ταῦτα τῷ βίῳ· “τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον διζυροῖσι βροτοῖσι, κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν” (Od. 4, 197).

ἄλλως. εἰ γὰρ Ἀντίλοχον ἦττονα φίλον καταλαμβάνει πένθος 30 ἀκούσαντα, τί κείσεται Ἀχιλλεύς; μεῖζον δὲ τὸ πάθος ἔδειξε δακρύσας.

5. ἴμεν] ἰέναι, ut in textu.

ἐν Bekkerus] ἐπ'

7. Ἀρίσταρχος (ἀριστ' Α)] *Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης

25. τιτθὴ] τιθῆ

28. τῷ] τῷ τε. Sic ἐν τῷ βίῳ

p. 154, 9.

23. * κόνιν] ὅτι τὴν ἀπὸ πυρὸς τέφραν κόνιν λέγει· διὸ καὶ αἰθαλόεσσαν αὐτὴν λέγει.
26. μεγαλωστί] Ἀνακρέων ἱρωσί, Φερεκράτης ταχεωσί ἀντὶ τοῦ ταχέως.
28. * περιπαθῶς ἀναπεφώνηται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρόκλου. 5
* δμωαὶ δ' ἄς Ἀχιλεὺς λήϊσσατο] ἄς ἐκ λαφυραγωγίας ἐκτίησατο.
33. ὁ δ' ἔστενε κυδάμιμον κῆρ] τοῦτο διὰ μέσου. τὸ γὰρ ἐξῆς
“χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· δεῖδτε γάρ.”
34. * ἀποτμήξειε] οὕτως Ζηνοδοτος. Ἀρίσταρχος ἀπαμῆσειε.
δεῖδτε γὰρ μὴ λαιμόν] ὅτι ἀμφίβολον, μὴ τὸν ἑαυτοῦ λαιμόν ὁ 10
Ἀχιλλεύς, ἢ τὸν Ἀντιλόχου.
36. ἡμένη ἐν βένθεσσι ἀλός] ἄλλα ἐπεισόδια καινά· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ θάλατταν μεταφέρει τὸ πένθος.
39. ὁ τῶν Νηρεΐδων χωρὸς προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ ὡς
Ἑσιόδειον ἔχων χαρακτήρα· Ὀμηρος γὰρ κατὰ τὸ κοινὸν Μούσας 15
λέγει καὶ Εἰλειθυίας, ἀλλ' οὐκ ὀνόματα. γελοῖόν τε ἐξ ὀνόματος
προθέμενον εἰπεῖν πάσας, ὥσπερ ἀποκαμόντα εἰπεῖν “ἄλλαι δ' αἰ
κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.” ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδὲ ἐν τῇ
Ἀργολικῇ φησὶν αὐτοὺς φέρεσθαι. τό τε ἔνθα οὔτε χρόνον σημαίνει
οὔτε τόπον, διακόπτεται τε ἡ λύπη τῷ καταλόγῳ. 20
- ἐνθαδὲ ἐβάρυνεν ὁ Ἀρίσταρχος τὸ Γλαύκη, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ
ἐπιθετικοῦ τοῦ “γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα” (Π. 16, 34). ἐπὶ δὲ
τοῦ Νημερτῆς τε καὶ Ἀψευδῆς οὐκ ἐποίησατο μεταβολὴν τόνου
ἔφαμεν δὲ ἤδη περὶ τῶν τοιούτων.
40. Θῆ θ' Ἀλίη τε βοῶπις] ἀπὸ τοῦ ᾱ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος 25
δεῖ ποιεῖσθαι· οἰκεῖον γὰρ Νηρεΐδι παρὰ τὴν ἄλα παρῆχθαι.
* Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ θ' Ἀλίη, παρὰ τὴν ἄλα.
53. * εἶδτε] ἀντὶ τοῦ εἰδῆτε.
* ἐνί] Ἀριστοφάνης ἐπὶ κήδεα.
54. δυσαριστοτόκεια] ἐκ τριῶν σύνθετον, ὡς τὸ ἀμιτροχίτωνας. 30

3. ἱρωσί] ἠρωσί. Correctum ex Apollonio in Bekk. Anecd. p. 522, 15 aliusque grammaticis indicatis in Thes. vol. 4 p. 549.
ταχεωσί addidi ex grammaticis ibidem indicatis.

9. οὗ ζηνό A non in marg. inter.,

sed supra ἀποτμήξειε.

15. Ἑσιόδειον] ἠσιόδιον
17. εἰπεῖν] ἐπάγειν Lehrs. collato Eustathio p. 1131, 23.
27. Ἀλίη] ἀλεια (sic)
28. εἰδῆτε] εἶδητε

ἀρῆς ἀλκτῆρα βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτρεπτικὸν, ὃ ἐστὶ κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ δὲ Ἄρεω ἀλκτῆρα ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παρμενίσκος μὲν οὖν βαρυτόνως τὸ ἔδησεν ἀποδίδωσιν οὕτως· ὁ δὲ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἔδησέ μου τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου, ὅπερ ἐστὶ βοηθόν. Πτολεμαῖος 5 δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισσὸν τὸ ἔδησέ φησιν.

διὰ τοῦ ᾠ Ἄρεω ἢ Ἀριστάρχου· καὶ ἐστὶ τὸ λεγόμενον, ἐμοῦ δὲ ἐδέησε τὸ ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ Ἄρεω καθ' ὃν ἀπώλετο. ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Ἄρεως, ὡς ὁ Πείρεως· “Πείρεω υἷόν” (II. 20, 484). ἐν δὲ τοῖς εἰκαιότεροις ἀρῆς τῆς βλάβης, ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος “ἀρῆς ἀλκτῆρα” 10 ἔφη (Scut. 29 et 128).

101. φησὶ τὸ ἐξῆς· “νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νόμοί γε (114), νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς.” αἱ ὑποστιγμαὶ δὲ μέχρι τοῦ (106) “ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι” ἀποτελοῦνται, τοῦ ἐπεὶ συνδέσμον τὸν λόγον ἀρτῶντος, ἢ ἢ ἀνταπόδοσις (107) “ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν.” ὁ δὲ λόγος 15 ἠθικός· νῦν δ' ἐπεὶ μήτε εἰς τὴν πατρίδα ὑποστρέψαι εἰμαρμένον ἐστὶ μήτε ἐξεδίκησα τοὺς ἀναιρεθέντας, τὸ φιλονεικεῖν ἐκ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. ἢ τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου, νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νόμοι, νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς. καὶ γὰρ ἐπανείληφε τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα ὡσπερ εἰς ὑπόμνησιν τῆς ἀρχῆς ἢν παραλιπῶν παρεξέβη. 20

102. * οὐδὲ τι Πατρόκλω γενόμην φάος] τοῦτο κατ' ἴδιαν.

103. * Ἐκτορι δίφ] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑφ' Ἐκτορος δίον.

104. * ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης] ἐχθρὸς γὰρ τῆς ἀργίας ὁ ἦρωσ, φιλότιμος δὲ περὶ τὰς πράξεις.

105. οἶος οὕτις] ἀλαζῶν, φασὶ, καὶ φορτικός. ρητέον δὲ ὅτι ἔθος 25 ἦν πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐπαινεῖν.

107. ὡς ἔρις] Ἡράκλειτος τὴν τῶν ὄντων φύσιν κατ' ἔριν συνεστάναι νομίζων μέμφεται Ὀμηρον, σύγχυσιν κόσμου δοκῶν αὐτὸν εὔχεσθαι. πρὸς δὲ ἂν τις εἴποι ὅτι οὐ λέγει νῦν τὴν ἐναντίωσιν ἔριν, ἀλλὰ τὴν ἔχθραν· ὅθεν ἐπιφέρει “καὶ χόλος” οὐ γὰρ ἢ τῶν πραγμάτων 30 ἐναντίωσις ταὺς φρονίμους ἐξίστησι τῶν λογισμῶν.

109. γλυκίων] γλυκέως γὰρ διατίθεσθαι τοὺς ἐκπληροῦντας τὰ κατὰ θυμὸν συμβαίνει.

4. ἀφελόμενος Bekkerus] ἐφαλόμενος

7. In marg. inter. Ἀριστάρχος διὰ τοῦ ᾠ Ἄρεω.

11. βλάβης καὶ κακώσεως ante ἔφη scriptum expunxit librarius.

16. ἐστὶ] ἐστὶ μοι Friedl.

110. ἤϊτε καπνός] θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. τοῦτον δὲ τὸν ὄρον πρῶτος Ὁμηρος παρέδωκε καπνὸν γὰρ τὸ πῦρ φησίν, ὡς τὸ “ κάπμισσάν τε κατὰ κλισίας ” (Il. 2, 399) καὶ “ ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἴκηται ” (207). ἄτοπον γὰρ λαμπύοση φλογὶ καπνὸν εἰκάζειν. ζέσις δὲ οὐκ ἂν χωρὶς 5 πυρώσεως γένοιτο. ἡ δίνη δὲ παρέπεται τοῖς ὀργιζομένοις διὰ τὸ σπεύδειν ἀμύνασθαι τὸν ἀντίπαλον. τὸν δὲ καπνὸν παρείληφε πρὸς τὴν αὔξεισιν.

113. δύο κατεχόντων παθῶν τὸν Ἀχιλλέα, θυμοῦ καὶ λύπης, μείζον τὸ κατὰ τὴν λύπην πάθος ἐπιγεγόμενον ἐκράτησε τῆς ὀργῆς. 10 πρῶτος δὲ Ὁμηρος τὸν θυμὸν ἀπὸ λογισμοῦ σβεννύμενον ἐδογματίσεν.

ἐκ τούτων λέγουσι τὸν Πλάτωνα τριμερῆ τὴν ψυχὴν ἀποφήνασθαι· τὸ μὲν γὰρ τι θυμικὸν αὐτῆς εἶναι, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν, τὸ δὲ λογι- 15 στικόν.

117. *ὅτι οὐκ οἶδεν ἀθάνατον τὸν Ἡρακλέα.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος] τινές φασιν ὅτι Ὁμηρος οὐκ οἶδεν Ἡρακλέα ἀποθεωθέντα διὰ τὸ λέγειν ὅτι τέθνηκεν. ἢ οὐδὲν κωλύει γινώσκοντα ὅτι ἀπεθεώθη, λέγειν ὡς οὐκ ἔφυγε τὴν κῆρα· καὶ γὰρ οἱ ἀποθεοῦντες αὐτὸν ὁμολογοῦσι τεθνάναι καὶ καῆναι ἐν τῇ Οἴτῃ καὶ 20 μαῆναι καὶ τοὺς υἱεῖς ἀνελεῖν καὶ οὕτως ἀπαθανατισθῆναι. σημειοῦνται δὲ τὰ ἔπη πρὸς τὴν ἀθέτησιν τὴν “ αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι τέρπετο ” (Od. II, 602), ὅτι οὐκ οἶδεν αὐτὸν ἐκθεωθέντα.

ἄλλως. μεγαλοφρόνως φαίνεται παραδείγματα ἑαυτῷ συνειλοχῶς, οὐ τῶν καθ' αὐτὸν τινος, ἀλλὰ τῶν γενναιοτάτων. ταῦτα δὲ λέγει 25 ἄλλως τὴν μητέρα παραμυθούμενος, τὸ καὶ τοὺς κρείττους τεθνηκέναι.

118. φίλτατος ἔσκε Δία] πιθανῶς ὡς φιλότιμος ἀνὴρ· οὐ τὰς πράξεις ἀπέθετο τοῦ Ἡρακλέους (ἐφαίνετο γὰρ ἂν οὕτως κατὰ πολὺ ἐνδέων), τὴν δὲ οἰκειότητα μόνου τὴν πρὸς τὸν Δία ἐσήμανεν. 30

121. μείσομ' ἐπεὶ κε θάνω] ἀνόητόν ἐστι τὸ λέγειν διῆλον γὰρ πᾶσιν ὅτι κείσεται ἀποθανών. ἀλλ' ἀσαφέστερον ἐξηγήκεται, ὃ δὲ

10. μείζον] μείζων
ἐπιγεγόμενον Bekkerus] ἐπιγιγνό-
μενον
23. ἐκθεωθέντα] ἀποθεωθέντα Co-

betus.
29. οὕτως Vill.] οὕτος
30. ἐνδέων] ἐνδέων

λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· ζῶντα μὲν οὐ χρὴ ἀργὸν εἶναι οὐδὲ κεῖσθαι ὡσπερ νεκρὸν, ἀλλὰ τότε ὅταν ὁ θάνατος ἔλθῃ.

124. * ἀδινόν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀδινά.

125. γνωῖεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἵνα γνωῖσιν. πῶς δὲ δηρὸν φησι; δεκαπέντε γάρ εἰσιν ἡμέραι σὺν αἷς οἱ θεοὶ εἰς Αἰθιοπίαν διέτριψαν. 5 ῥητέον δὲ ὅτι πρὸς τί ἐστι τὸ πολὺ· καὶ γὰρ μία ἡμέρα Ἀχιλλεῖ πολὺ ἦν ἀφεστῶτι· φιλοπόλεμος γάρ ἐστι. λέγει οὖν ὅτι ἀθρόα αὐτοῖς ἀποδώσω, κἂν εἰ πολὺν χρόνον τοῦ πολεμεῖν ἀπέστην, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ βίῳ λέγομεν “ἡ μία μοι ἡμέρα αἰὼν ἐστίν.”

128. ναὶ δῆ] πῶς, φασίν, οὐκ ἀποτρέπει μᾶλλον τῆς μάχης, 10 ἀλλὰ καὶ ἐπιρρώνυσιν; ἢ ὅτι εὐκλεῆ τὸν θάνατον αὐτῷ βούλεται γενέσθαι. τὸν οὖν μετ’ εὐκλείας συναινεῖ θάνατον· διόπερ τῆς μοίρας οὐ προεῖπεν αὐτῷ μὴ προέλθαι τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν. πῶς δὲ χάλκεα λέγει τὰ παρ’ Ἡφαίστου ὅπλα ἀπὸ τῆς χεῖρονος ὕλης; ἔχει γὰρ καὶ κασσίτερον καὶ ἄργυρον καὶ χρυσόν· κοινότερον οὖν καὶ χαλκεῖς 15 ἔλεγον καὶ τοὺς ταῦτα ἐργαζομένους· “ἦλθε δὲ χαλκεύς” (Od. 3, 432) Ὁμηρος τὸν χρυσοχόον λέγων. στικτέον δὲ ἦτοι ἐπὶ τὸ ἐτήτυμον, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν, ὁ δὲ λόγος, ταῦτα ἀληθῶς ἐστίν. ἢ συναπτεόν ἐστι δὲ σχῆμα σολοικοφανές, ὅτι τῷ πληθυντικῷ τὰ ἐνικά ἐπενήνεκται, ἐτήτυμον κακόν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐτήτυμον δύναται ἂν ἀντὶ 20 ἐπιρρήματος κεῖσθαι, τὰ δὲ ἄλλα παραπλήσια ἐκείνῳ δύναται εἶναι “δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες τόσσα κακὰ ῥέζουσι;” (Il. 4, 31).

130. * ὅτι ἔχονται καὶ οὐκ ἔχεται.

136. * νεῦμαι] ἀντὶ τοῦ νεύσομαι.

25

ὅτι τὸ νεῦμαί ἐστίν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ νέομαι· βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι. καὶ ὅτι ἐν μιᾷ νυκτὶ κατεσκευάσται τὰ ὅπλα.

138. * ἐοῖο] ἐν ἄλλῳ υἷος ἐῆος.

140. ὅτι τὸν Ἑλλήσπυον στενὸν ὄντα εὐρέα ἐκάλεσεν.

142. ἀγορεύσατ’] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγορεύσαι, καὶ ὑπεφαίνει 30 τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος.

143. αἶ κ’ ἐθέλῃσι] πρὸς μὲν τὸν υἱὸν ὡς διοριζομένη φησὶν οἷ-

4. ὅτι—γνωῖσιν (γνώση A)] Eadem verba in marg. inter.

10. φασίν Vill.] φησὶν

13. προέλθαι Bekkerus] περιέληπται

28. ἐοῖο—ἐῆος] Eadem scripturae diversitas in aliis locis, de quo dixit La Roche *Textbr.* p. 233.

30. παρὰ—ἔθος] Plane eadem in marg. inter.

σειν πάντως τὰ ὄπλα· οὐκέτι δὲ ἦν πρόπον ὁμοίως πρὸς τοὺς ὁμοτίμους διαλέγεσθαι.

148. πόδες φέρον] πρὸς Ζηνόδοτον μεταγράφοντα (Π. 6, 511) “ρίμφ’ ἐὰ γούνα φέρει.” καὶ ὅτι λέγει πόδες αὐτὴν ἔφερον, οὐκ αὐτὴ τοὺς πόδας. 5

151. *οὐδέ κε] ἐν ἄλλῳ οὐδ’ ἄρα.

155. τρὶς μὲν μιν μετόπισθε] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὕτως “Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς συτ’ ἵκελος ἀλκῆν, ὅς μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ’ αἴτει, ἐλκόμεναι μεμαῶς, κεφαλῆν δὲ ἐθυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ’ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς,” κακῶς. 10 οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦτον τὸν καιρὸν ὁ Ἐκτωρ ἐλκύσαι τὸν Πάτροκλον ἐβούλετο, ἵνα αἰκίσηται, ἀλλ’ ἔμπροσθεν (Π. 17, 125). ὅτε δὲ Γλαῦκος ὠνειδίσει τῷ προλελοιπότι τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηθόνος τοῖς Ἀχαιοῖς, τότε ἐλκύσαι φιλοτιμεῖται τὸν Πάτροκλον εἰς ἀντικατάλλαξιν τοῦ Σαρπηθόνος, οὐκ εἰς αἰκίαν. ὅταν μὲν οὖν ὕστερον ἢ Ἴρις 15 εἶπῃ τῷ Ἀχιλλεῖ ὅτι βούλεται ὁ Ἐκτωρ τὸν Πάτροκλον αἰκίσασθαι, νοητέον μὴ τάληθές ὑποφαίνειν, ἀλλὰ παρορμηθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τῶν βαρβάρων ὀργήν.

159. *κατὰ μόθον] κατὰ τὴν μάχην, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ θεῖν.

160. στάσκε μέγα ἰάχων] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μέγα ἀχέων. 20 πρὸς τί δὲ λυπούμενος ἐστήκει, ἀλλ’ οὐκ ἰάχων καὶ ἐπεγεκελεύμενος τοῖς Τρωσὶν ἀφαιρεῖσθαι τὸν νεκρὸν;

162. δῖεσθαι] ὡς τίθεσθαι· ἐπὶ τρίτην ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· ἔστι γάρ τι δῖμι ρῆμα, παρ’ οὗ καὶ τὸ δῖεσαν πληθυντικὸν ὡς ἐτίθεσαν· “αὐτως ἐνδῖεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες” (584). παραιτητέον 25 γὰρ τοὺς οἰομένους πλεονασμὸν εἶναι τοῦ δ καὶ δασύνοντας· διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ὁ ποιητὴς καὶ δι’ ἄλλης κλίσεως τὸ ἀκόλουθον κίνημα· ὡς γὰρ τίθενται, οὕτως δῖενται· “ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δῖενται” (Π. 23, 475). ὥσπερ οὖν παρὰ τὸ τίθενται ἔστιν ἀπαρέμφατον τίθεσθαι, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δῖενται τὸ δῖεσθαι. ἐπίσταται 30 δὲ καὶ ὑποτακτικὸν αὐτοῦ. “τόν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δῖώνται” (Π. 17, 110).

168. *ἄλλων τε θεῶν] τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχούντων.

8. πάϊς addidi.

kerus.

10. σκολόπεσσι] σκολοπας οί

15. αἰκίαν Vill.] αἰκείαν

11. τὸν ante καιρὸν addidit Bek-

17. τάληθές] αὐτὴν addit Friedl.

γὰρ τὸ παρενεγκεῖν Ἡφαίστου ὄπλα. ὅτι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἀναγνώσμασιν ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος, προεῖπομεν ἤδη.

192. ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα] ζητεῖται διὰ τί τὰ Πατρόκλου οὐ λαμβάνει, εἰ καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ ἤρμοσεν· τινὲς ἠνίοχον λέγοντες εἶναι τὸν Πάτροκλον, φασὶ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπλα. ῥητέον δὲ ὅτι εἶχε 5 καὶ ἐμάχετο· Ἀχιλλεύς φησιν “ ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι μαινόντο” (Π. 16, 244). τινὲς δὲ ὅτι τὰ μείζονα τῷ ἐλάττου ἀρμόζει μαλαγμάτων προστιθεμένων, τὰ δὲ ἐλάττονα τῷ μείζονι οὐκέτι. ῥητέον δὲ ὅτι δύναταί τις καὶ ἐλάττοσι πρὸς καιρὸν χρῆσθαι. Κράτης, ὅτι τὰ Πατρόκλου Ἄντομέδων εἶχεν, ὅπως ἰσωθῇ τὸ εἶδος καὶ δοξῶσιν εἶναι 10 ὁ μὲν Ἀχιλλεύς, ὁ δὲ Πάτροκλος.

197. * κλυτὰ] κατ' ἓνα καλὰ τεύχε' ἔχονται.

198. αὐτως] παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ ὁ αὐτός, ἢ ἢ αὐτὸς χωρὶς ὄπλων· καὶ λόγον ἔχει χαρίεντα, καὶ οὐκ ἄλογός ἐστιν ἢ γραφή.

15

204. αἰγίδα θυσανόεσσαν] ἐπεὶ ἄνοπλος ἐξιὼν ἐμελλεν ἐκπλήξῃεν τοὺς Τρῶας, εἰκότως κέχρηται τῇ ἐξῶθεν φαντασίᾳ.

206. ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα] πῶς δὲ, φασὶν, οὐκ ἐκαίετο; καὶ γὰρ οἱ θεοὶ αὐτοὶ τρωτοί. ῥητέον δὲ ὅτι φαντασία ἦν.

207. ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται] οἱ περὶ Διουσίον τὸν Θρακῆ φασὶν Ἀρίσταρχον πρώτη ταύτη χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι, καὶ γράφειν ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται. ἐμφατικῶς τὸ ἐν πολέμῳ πῦρ ἐπιτεθὲν τῷ Ἀχιλλεῖ παρέβαλε τῷ ἐν πολεμουμένῳ ἄπτομένῳ.

ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς πολεμουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν 25 ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιόικων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους· οὐδέπω γὰρ ἦν εὐρεθεῖσα ἢ σάλπιγξ.

208. τηλόθεν ἐκ νήσου] οὐκ ἔστι ψιλὸν τὸ τῆς νήσου, ἀλλ' ἔχει ἐπίτασιν περὶ τὴν σπουδὴν τῶν πυρείων, ἵνα γνωριμώτερον φαίνηται. 30

209. * στυγερῶ Ἀρηί] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στυγεροῦ Ἀρηος.

210. * ἄστεος ἐκ σφετέρου] Ζηνοδότος ἄστου ποτὶ σφέτερον.

211. ἐπήτριμοι] ὁ Ἀσκαλωνίτης δξύνει ὡς πολεμικοὶ, οὐκ εὔ· τὰ

3. τὰ Πατρόκλου] Intellige ὄπλα, nisi hoc excidit.

4. αὐτοῦ] αὐτοῦ Wachsmuth. de Cratete p. 45.

10. ἰσωθῇ Vill.] σωθῇ

18. φασὶν Vill.] φησὶν

25. μὲν uddidit Bekkerus.

32. ποτὶ] ποτὲ

γὰρ διὰ τοῦ ἴμος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν, νόμιμος σπόριμος. οὕτως καὶ ἐπήτριμος.

213. *Ἄρεως] Ἀρίσταρχος Ἄρεω.

215, 216. οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς μίσητο] οὔτε φαίνεται τῇ μητρὶ ἀπειθῶν, διὰ τὸ μὴ κεχωρηκέναι εἰς μέσην τὴν παράταξιν, οὔτε τῆς 5 Ἦρας ἀνηκουστῶν, διὰ τὸ μὴ πεφηνέναι ἐν τῷ πολέμῳ. ἄλλως δὲ οἰκονομία ἐστὶ τοῦ ποιητοῦ τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δόξῃ ἄπιστα λέγειν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀχιλλεῖα χωρὶς ὄπλων εἰς τὴν μάχην.

217. ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη] ἀπίθανον γὰρ ἐκεῖνο τὸ διὰ μόνης τῆς Ἀχιλλεῶς φωνῆς τρέψαι τοὺς Τρῶας. 10

219. σάλπιγξ] ὅτι αὐτὸς οἶδε σάλπιγγας, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐκ εἰσάγει.

ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων ὁ ποιητὴς ἀνόμακε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω ἠῤῥητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόχλω δὲ θαλασσίφ' ἐσάλπιξον.

220. *τὸ ἐξῆς, ὑπὸ θυμοραϊστῶν δηϊῶν ἄστῳ περιπλομένων. 15

222. *χάλκεον ἀντὶ τοῦ χαλκῆν.

ὅτι ἀμέτρως ὁ Ζηνοδοτος ὅσα χαλκῆν, οὐ συνεῖς ὅτι παραπλήσιόν ἐστὶ τὸ σχῆμα τῷ “κλυτὸς Ἴπποδάμεια” (Π. 2, 742) καὶ “θερμὸς αὐτμή” (Hymn. in Mercur. 110). χάλκεον δὲ τὴν λαμπρὰν ἄμα καὶ στερεάν. 20

224. *ἂψ ὄχεα τρόπειον] εἰς τοῦπίσω τὰ ἄρματα ἔτρεπον.

230. ἀπίθανόν φασι καὶ ἀμετρον τὸ τῆς ὑπερβολῆς. ῥητέον δὲ ὡς οὐκ ἐστὶν ὁ γὰρ τῆς αἰγίδος φόβος, ἢ ἐπέσεισεν ἡ Ἀθηναῖα, καὶ τὸ καιόμενον πῦρ ἐκπλήξιν τσαύτην παρέσχευεν ὥστε αὐτοὺς ὑφ' ἐαυτῶν ὑπὸ ταραχῆς ἀπολέσθαι. 25

ἡ διπλή, ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἐνθάδε κοῦροι ὄλοντο δωῶδεκα πάντες ἄριστοι οἷσιν ἐν βελέεσσι. εἰσὶ δὲ οὔτε τῇ συνθέσει Ὀμηρικῇ, οὔτε τὸ οἷσιν βελέεσσι ὑγιῶς εἶρηται τοῖς ἐαυτῶν ἔδει γὰρ τοῖς ἀλλήλων.

231. *ἐν ἄλλῳ ξιφέεσσι. 30

236. *φέρτρῃ] ὅτι ἄταξ τὸ φέρτρῃ ἐστὶ δὲ φορεῖον.

239. *ἥλιον δ' ἀκάμαντα] ἐν ἄλλῳ ἥλιον μὲν ἔπειτα.

ζητεῖται διὰ τί ἀκοντά φησι τὸν ἥλιον δύναμι. Κράτης μὲν τὸν αὐτὸν Ἀπέλλωνα εἶναι καὶ ἥλιον ἐπιτυγχασῶτασιν εἰς τῶν Τρῶων

17. ὅτι addidit Cobetus.

δεωὶς ἀγῆ Π. 15, 626.

19. θερμὸς αὐτμή] Adkere poterat

30. ξιφέεσσι] ξίφεσσι

χρονίζειν ἠδόμενον τε καὶ μηκύνοντα αὐτοῖς τὸ ἐπίτευγμα· Ἦραν δὲ τὰ ἐναντία βουλομένην ἀναγκάζειν αὐτὸν δύνειν. Ἀγαθοκλῆς δὲ φησι συναγέσθαι ὅτι καθ' Ὀμηρον ἐναντίως τῷ οὐρανῷ φέρεται ὁ ἥλιος, τῇ δὲ δίνῃ αὐτοῦ συνέλκεται. Ἦραν γὰρ εἶναι τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἐκ τοῦ “ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν” (Π. 15, 18), 5 ἔλκεσθαι δὲ ἄκοντα τὸν ἥλιον ὑπὸ τῆς δίνης ὑπὸ τὰς δυσμάς.

243. *ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης] ἐν ἄλλῳ ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.

244. ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν] ἀντὶ τοῦ ὑπέλυσαν τῶν ἀρμάτων. πῶς οὖν οὐκ ἀναστρέφεται; ὅτι συνήλειπται.

245. *πάρος] πρὸ τῆς ἐπιμελείας τοῦ σώματος. ὅρα οὖν τὴν 10 ἔπειξιν.

246. καταγελῶσι τοῦ ὀρθῶν ἑσταότων. ῥητέον δὲ ὅτι ἐπεὶ ὀρθοῦνταί τις καὶ καθήμενος, οἶον “ἔζητο δ' ὀρθωθείς” (Π. 23, 235).

247. τρόμος] Ζηνόδοτος φόβος, κακῶς, ἀγνοῶν ὅτι φόβος ἐστὶ καθ' Ὀμηρον ἢ μετὰ δέους φυγή. διὸ ἢ διπλῆ. 15

248. ἦτοι συναπτέον ἕως ἀλεγεινῆς, ἵνα αἰτία τούτου τοῦ σχήματος κέηται· πάντες γὰρ εὐλαβοῦντο, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐφάνη πολὺν κεχωρισμένος τῆς μάχης χρόνον· ἢ ἐπὶ τὸ ἐξεφάνη στικτέον, ἵνα τὸ ἐξῆς ὡς ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ ἐπιφωνούμενον λέγηται.

250. ὄρᾳ πρόσσω καὶ ὀπίσσω] τέλειον ἐγκώμιον τοῦ φρονίμου. 20 τὰ δὲ ἐναντία ἐπὶ τοῦ ἄφρονος· “οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω” (Π. 1, 343).

251. ἰῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο] πῶς ἐν μιᾷ νυκτὶ γενόμενοι τοσοῦτον ἀλλήλων διαφέρουσι, τῆς συμπαθείας τῶν οὐρανίων ὁμοίως πρὸς ἀμφοτέρους ἐχούσης; ἔστιν οὖν διαφορὰ τοῖς γεννωμένοις οὐκ ἐν νυκτὶ 25 μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῆς ὥρας ἀκρίβειαν. Ἡράκλειτος ἐντεῦθεν ἀστρολόγον φησὶ τὸν Ὀμηρον, καὶ ἐν οἷς φησὶ “μοῖραν δ' οὐ τινὰ φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται” (Π. 6, 488).

ἔγκειται τι θαυμαστόν τῷ λόγῳ. συνήλικες ὄντες καὶ ὁμοῦ γενόμενοι οὐ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν συνετός, ὁ δὲ πολεμικός. οὐδὲν ἄρα χρήσιμος ὁ χρόνος τοῖς ἀφύεσι πρὸς τὰ χρήσιμα.

1. ἠδόμενον — ἀναγκάζειν αὐτὸν] Haec bis scripta in A, loco priore αὐτὸν ante ἀναγκάζειν collocato. τε] δὲ

9. συνήλειπται Bekkerus] συνείληπται

16. ἵνα] ἵνα τὸ ἴδιον ὡς Friedl.

27. καὶ addidit Friedl.

253. ὅς σφιν] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ “ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν, πέφραδὲ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα” (Π. 14, 500).

254. φράζεσθε] οὐδέποτε τὸ φράσαι ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ποιητῆς τίθησιν, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς διανοίας. ἔστιν οὖν περισκέψασθαι, τῇ διανοίᾳ μάλα περισσῶς βουλευέσασθαι. 5

256. *ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

257. *οὗτος ἀνὴρ] οἶον ὁ ἀρτίως κινήσας ἡμῖν τὸν θόρυβον.

258. ῥήτεροι πολεμίζειν] τουτέστιν εὐκαταμασχητότεροι, ὥστε τὸ πολεμίζειν ἀντὶ τοῦ πολεμίζεσθαι.

262. *τοῦτο καθ’ ἑαυτό· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. 10

264. δατέονται] διαιροῦνται τὸν πόλεμον, παρόσον ὅτε μὲν οὗτοι, ὅτε δὲ οἱ ἕτεροι νικῶσιν.

265. *μαχήσεται] ἐν ἄλλῳ μαχέσεται.

ἠδὲ γυναικῶν] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ “ἀμυνόμεναι ὄρεσσιν” (Π. 5, 486) ὅτι κακεῖ γυναιξί λέγει, καθάπερ ἐνθάδε ῥητῶς ἐξηγου- 15
μενος ἐκεῖνο λέγει.

266. *ὄδε γὰρ ἔσται] ἐμφαίνει ὅτι οὐ διὰ δειλίαν ταῦτα συμβουλεύει.

269. σὺν τεύχεσιν] οὐδὲ τοῦτο ἀργόν· ὑποβάλλει γὰρ ὅτι καὶ νῦν διὰ τὸ ἄνοπλος εἶναι ἀπέσχετο τοῦ πολέμου. 20

*εὔ νύ τις] κακόν τι πεισόμενος ὑπ’ αὐτοῦ δηλονότι.

271. πολλοὺς δὲ κύνες] οὐ κατάρατα καὶ βλάσφημα ταῦτα, ἀλλὰ φόβου ἔνεκα λέγεται· ἐπάγει γὰρ τὸ ἦθος ἑαυτοῦ.

272. ἀπ’ οὐατος] ἄπωθεν τοῦ ὠτός, οἶον μὴ ἀκούσαιμι· “αἶ γὰρ ἀπ’ οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος” (Π. 22, 454). 25

273. *πιθώμεθα] ἐν ἄλλῳ πιθοίμεθα.

ἢ ὑποστιγμῆ ἦται ἐπὶ τὸ πιθώμεθα, ἢ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· καὶ λόγον ἔχει ἀμφότερα.

274. νύκτα μὲν] τὴν νύκτα κατισχύσομεν καὶ κρατήσομεν τῇ βουλῇ. ἄλλως. ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν διεσπαρμένην συλλέξομεν 30
καὶ τοὺς ἀνὰ τοῦ πεδίου καὶ τοὺς ἀνὰ τῆς πόλεως φυλάττοντας νῦν· ὕστερον δὲ ἅμα ἡμέρα ἡμεῖς πολεμήσομεν.

πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὅτι ἔστι βουλευσόμεθα, τῇ βουλῇ κρατήσομεν.

279. *στικτέον ἐπὶ τὸ μάχεσθαι. 35

33. τῇ] ἐν τῇ Lehrslius.

281. ἡλασκάζων] *περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀλώμενος καὶ οὐκ ἀνύων ὄδον, ἄλλως δὲ μεθ' ἐλιγμοῦ ἐλαύνων καὶ τὴν διώξιν ποιούμενος. ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἡλεόν, ὅπερ ἐστὶ ματαιίως ἐλαύνων.*

283. ἡ διπλῆ, ὅτι τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, πρότερον αὐτὸν οἱ κύνες κατέδονται ἢ ἐκπέρσει. καὶ οὐκ ἔστιν ἑλλιπής ὁ λόγος, ὥσπερ 5 οὐδ' ἐπ' ἐκείνου “τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν” (Π. Ι, 29). στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ ἐκπέρσει· μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει· ἐὰν δὲ συνάπτηται, ἀδιανόητον γίνεται.

285. Πουλυδάμα] ἔδει σὺν τῷ ἦ Πουλυδάμαν. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Λαιδάμα, παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. 10

286. ὁ μὲν φυλάσσειν τὴν πόλιν ἔφη· ὁ δὲ δεινοτέρῳ ὀνόματι τὸν λόγον ἐξεφαύλισε, προσθεῖς τὸ ἀλήμεναι.

287. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κεκόρησθον, συγχέων τὸ δυϊκόν.

290. *ἐπειδὴ ἀπόλωλε τὰ τῆς πόλεως χρήματα, ἀφειδεῖν χρῆ καὶ τῶν σωματίων. 15

291. ὅτι ἑτέρα ἡ Φρυγία παρὰ τὴν Τροίαν, καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, ἢ ἢ εἰς Φρυγίην.

292. κτήματα περνάμεν ἴκει] Φρυγῶν καὶ Μηόνων ἀγορὰς κομιζόντων τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀντὶ τούτων ἀντιφορτιζομένων, τῶν πολεμίων ἀπαγόντων καὶ πωλούντων, ἢ αὐτῶν τῶν Τρώων, ἵνα χρήματα λαμβάνωσι πρὸς τὸν πόλεμον καὶ παρέχωσι τοῖς συμμαχοῖς, οἷον ὁ Ἔκτωρ ἔφη “τὰ φρονέων δῶρα κατατρίχων” (Π. 17, 225). 20

298. *ἐν τελέεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ μὴ λύσαντες τὰς τάξεις.

300. ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει] εἴ τις εὐλαβεῖται μὴ ἀπολέσῃ τὰ ἴδια κτήματα, μερισάτω αὐτὰ τοῖς Τρωσίν. πρὸς Πουλυδάμαντα δὲ, ὡς ἵνα φυλάσσηται τὰ κτήματα, συνεβούλευεν ἀπὸ τοῦ τεύχους ἀμύνεσθαι.

τῶν Τρώων ὅστις ἂν ὑπερβαλλόντως ἀνιάται ἐπὶ τοῖς χρήμασιν ὡς μέλλων ἀπολεῖν αὐτὰ ὑπὸ πολεμίων (τοῦτο γὰρ ἐλλειπὸν προσυπακούεται), συναγαγὼν αὐτὰ δότω τοῖς πολίταις· βέλτιον γάρ ἐστιν ὑπὸ τούτων ταῦτα δαπανηθῆναι. ἴσως δὲ ταῦτα κατηγορεῖ ὁ Ἔκτωρ, ἵνα σώζηται αὐτῷ τὰ χρήματα. 30

ἄλλως. τοῦτο καὶ στρατηγήματός τινος ἔχεται· ὑποπτεύσας γὰρ

2. μεθ' ἐλιγμοῦ] μετ' ἐλιγμοῦ

5. ἑλλιπής] ἑλλειπής

29. ἀπολεῖν Vill.] ἀπολύειν

τοὺς πλουσίους ἀνιάσθαι ἐξιόντας εἰς πόλεμον διὰ τὸ μὴ ἔχειν τοὺς τηρήσοντας τὰ χρήματα, φησὶ δεῖν διανεμεῖν τῷ πλήθει αὐτά.

308. * στικτέον ἐπὶ τὸ στήσομαι.

ἢ κε φέρησι] πρὸς τὸ παράδοξον ἀντέθηκεν· ἀπίστου γὰρ ὄντος τοῦ ἀντιστήναι Ἀχιλλεῖ τὸν Ἔκτορα, προσθεῖς τὸ τῆς ἀθλησίας παρε- 5 μυθήσατο τὴν ἀπιστίαν.

309. ξυνὸς Ἐυνάλιος] κοινὸς ὁ πόλεμος πολλάκις τὸν κτείνειν βουλόμενον κατέκτα. ὅμοιον δὲ τῷ “ἐπιμίξ δέ τε μαίνεται Ἄρης” (Od. II, 537).

310. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελᾶθησαν] πολλὰ ἦν τὰ συναναγκάζοντα πεί- 10 θεσθαι τοὺς Τρῶας, πρῶτον μὲν ἡ ἄνοια ἢ βαρβαρική, δεύτερον δὲ τὰ χρήματα ἃ πρότερινεν αὐτοῖς, τρίτον ὅτι τὴν μὲν ἀπόλαυσιν ἐκείνοις ἐχαρίσατο, τὸν δὲ κίνδυνον αὐτὸς ἐπαυίλειν.

314. αὐτὰρ Ἀχαιοί] ὄρα τὰς μεταβάσεις ὡς ποικίλαι, ποτὲ μὲν ἐν τοῖς ἔργοις, ὅτε δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζομένου τοῦ ποιητοῦ· νῦν δὲ 15 καὶ ἐφ’ ἐνὶ εἶδει, τῷ θρήνω.

317. χεῖρας] ἀμφίβουλον πότερον τὰς ἑαυτοῦ ἀνδροφόνους χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεῖς τῷ τοῦ ἐταίρου στήθει, ἢ τὰς τοῦ ἀνδροφόνου Πατρόκλου ἐπιθεῖς τῷ ἰδίῳ στήθει. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

* διὰ τοῦ σ̄ ἅπασαι, ἀνδροφόνους.

20

318. ὥστε λῆς ἠϋγένειος] ἐμπείρωσ πάνυ· αἱ γὰρ θήλειαι κάλλιστον ἔχουσι γένειον, οἱ δὲ ἄρσενες χαίτην. νῦν δ’ ἐπὶ θηλείας· ἄρσην γὰρ οὐ σκυμμαγωγεῖ. τὸ δὲ λέαινα νεώτερον ὄνομα.

319. σκύμνος] σκύμνος ὡς ὕμνος εἰς ἰδιότητα· ἀνεγνώσθη· τὸ μέντοι ἀνδρῶν μικρὸν ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης πρὸς διαφοράν. 25 ὁ μέντοι λόγος συναγωνίζεται τῇ βαρείᾳ τάσει· τὰ γὰρ εἰς νὸς λήγοντα μετ’ ἐπιπλοκῆς συμφώνου δισύλλαβα μονογενῆ, ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ὕ, βαρύνεσθαι θέλει, ὕμνος κύκνος λύχνος Κύθνος. οὕτως ἄρα καὶ σκύμνος. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι οὕτως τοὺς κυνηγὸς καταχρηστικῶς λέγουσιν οἱ ποιηταί.

30

323. * μετεφώνει] γράφεται μετεφώνεε.

324. ἄλιον ἔπος ἐκβαλον] ἐκτείνει τὸ πάθος ὁ τοιοῦτος λόγος· οὐ γὰρ ἐφ’ οἷς αὐτὸς ἠπατήθη λυπεῖσθαι φησιν, ἀλλ’ ἐφ’ οἷς αὐτὸς ἠπάτησε τὸν Μενότιον.

325. θαρσύνων ἦρωα Μενότιον] καὶ τοῦτο περιπαθῶς, ὡς τοῦ 35 Μενετίου οὐκ ἀντιδώσαντος τὸν παῖδα διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν φιλο-

30. λέγουσιν οἱ ποιηταί] λέγει ὁ ποιητὴς Lehrsius.

στοργίαν, εἰ μὴ Ἄχιλλεῖ κατεπίστευσεν ὡς σῶσαι ἱκανῶ ὄντι καὶ ἐπαγγελαμένῳ τοῦτο.

332. οὐδὲ Θετίς μήτηρ] ὅτι συνεβίῳ ἢ Θετίς τῷ Πηλεΐ, καὶ ὅτι οὐκ ἀπεκόμιζον τὰ ὀστᾶ τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ ξένης εἰς τὰς πατρίδας. ἢ δὲ ἀναφορά πρὸς τὸ “ὡς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος οἴκαδ' ἄγῃ” (Π. 7, 334).

338. * αὐτως] διὰ τοῦ $\bar{a}$ αὐτως πᾶσαι εἶχον.

351. ὠτειλάς] ὅτι ὑπὸ μὲν Εὐφόρβου βέβληται ὁ Πάτροκλος, ὑπὸ δὲ Ἔκτορος οὐτασται, καὶ συλληπτικῶς εἶρηκε πάντα τὰ τραύματα ὠτειλάς.

ἐν δ' ὠτειλάς πλησαν] οὕτως ὡς φαρμακώδη δύναμιν ἔχοντος τοῦ παλαιοῦ ἐλαίου.

352. λιτί] λιτῶ καὶ ἀποικίλτῳ ὑφάσματι, ὃ ἔστι λινῶ. οἱ δὲ ἐξ ἀντιφράσεως τὸ ποικίλον. οἱ δὲ, ὃ φασιν Ἀττικοὶ λήδιον. δεῖ δὲ ὀξυτόνης ἀναγινώσκειν τὸ λιτί κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Ἡρωδιανοῦ· πᾶσα 15 δοτική δισύλλαβος ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλει, φωτί παντί θητί. οὕτως γὰρ καὶ ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσφθιά ἐν τῇ Ψ λέγει ὅτι δεῖ ὀξύνειν κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα. οὕτως γὰρ καὶ Ἀρίσταρχος. εἰσὶ δὲ οἱ περισπῶσιν, οὐ καλῶς. εἶτα ἐπάγει οὕτως· παραιτητέον δὲ τὸν Ἀσκαλωνίτην οἰόμενον ἀπὸ τῆς λῖς εὐθείας κεκλίσθαι τὴν λιτί 20 κὴν καὶ τὴν λιτα αἰτιατικήν· οὐ γὰρ ποτε ἐμελέτησε τὰ εἰς $\bar{is}$ μονοσύλλαβα διὰ τοῦ $\bar{t}$ κλίνεσθαι. μεταπλασμὸς οὖν ἐστὶ τῆς λιτῶ δοτικῆς, ὡς ἢ κλαδί τῆς κλάδῳ· καὶ ἡ αἰτιατικὴ λιτα μεταπέπλασται ἐκ τῆς λιτόν ὡς κρόκα ἐκ τῆς κρόκην. τὸ δὲ παρὰ τῶ ποιητῆ “κἀθηράν τε ῥύπα πάντα” (Od. 6, 93), εἰ μὴ ἔστι πληθυντικὸν οὐδέτερον, 25 τοῦ προκειμένου μεταπλασμοῦ ἔχεται. οὐχ ὁμότονος δὲ ἐγένετο ἢ λιτα τῇ λιτόν, ἐπεὶ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς $\bar{a}$ λήγουσα ἐβαρύνετο, ὑπεσταλμένης τῆς τινά κατὰ ἀόριστον προφοράν.

356. Ζεὺς δ' Ἡρην] ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον Ἡρα καὶ ὁ Ζεὺς γεγόνασιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ καὶ οὐ ξενιστέον ὅταν λέγῃ κατὰ συμπέ- 30 ρασμα.

362. * πρὸς τὸ κάτω τὸ κακά (367) ἢ ἀπόδοσις.

364. πῶς δὴ ἔγωγ'] τὸ ἐξῆς, πῶς δὴ ἔγωγ' οὐκ ὄφελαν Τρώεσσι· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κατὰ Δώριον ἐγών.

7. αὐτως] αἰτως sine spiritu. (sine accentibus).

13. In marg. inter. προς το λιτη 34. κατὰ Δώριον] καταδόριον

372. τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα] ἦτοι ἐπιστρεφόμενον, ὡς χωλόν· ἢ μεμίμηται ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου τὴν τοῦ πυρὸς κίνησιν.

373. σπεύδοντα τρίποδας] ὅτι τὸ σπεύδοντα ἐνεργοῦντα, καὶ ὅτι τὸ πάντα παραέλκει.

375. ὑπὸ κύκλα] τινὲς ὑπόκυκλα, ὡς ὑπότροχα· οὐκ εὖ· ἔστι γὰρ 5 τὸ ἐξῆς ὑπέθηκε. τὸ μέντοι ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα (4, 131) “τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον” κατὰ σύθεσιν ἀνεγνωσμένον ἐτέρου ἔχεται σημαινομένου.

376. ὄφρα οἱ αὐτόματι] ὅτι ἐγκεκλιμένως ἀναγνωστέον, ἵνα ἦ ὄφρα αὐτῶ. καὶ ὅτι θεῖον ἀγῶνα λέγει τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν. ἐν δὲ ταῖς εἰκαιόταις κατὰ δῶμα νεοίατο. 10

* ἐν ἄλλῳ δύσονται ἀγῶνα.

377. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νεοίατο· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. ἀξιοπίστως δὲ ὡς παρὼν, ἵνα δειχθῇ ἢ πρὸς τὴν Θέτιν σπουδῇ, ὅτι ἀτέλεστον τὸ ὑποκείμενον ἔργον ἐάσας ἐτελείωσεν ὅσα ἠθέλησεν.

+ ββ' δασεῖαν εἶχον εἰς τὸ ἦ. (?) 15

378. τόσον μὲν] ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ μικρὸν τετελειωμένων οὕτως λέγει. “ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν” (Il. 23, 454). “τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά” (Il. 22, 322).

381. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος εὐρέθη, ἀπέστραπτο δέ. “τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.” 20

382. ζητεῖται διὰ τί ἐν Ὀδυσσεΐα (8, 266) τὴν Ἀφροδίτην παρῆσθησιν γυναῖκα Ἡφαίστου, ἐνθαδὲ δὲ τὴν Χάριν. κατ' ἀμφοτέρα, ὅτι τῇ τέχνῃ τὴν χάριν προσεῖναι δεῖ, ἵνα καὶ ἐπίχαρις ἦ, καὶ ὅτι χάριν ἀποδίδωσι τῇ Θέτιδι τῶν εἰς ἑαυτὸν ὑπ' αὐτῆς εὐεργεσιῶν γενομένων πρότερον. 25

383. τὸ ὦπιε παρὰ τὴν ὦπα, ἢ διὰ τὰς ὀμιλίας τὰς πρὸς τὸν γάμον, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀπάζειν ἦν πεποιήται ἐκ μνηστείας· ἢ παρὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα, ὡς τὸ “εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει” (Od. 18, 254).

385. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμέτερόνδε, καὶ Θέτις τανύπεπλος 30
ἰκάνεις.

10. κατὰ δῶμα νεοίατο] θεῖον κατὰ δῶμα νέονται. Pertinet haec pars scholii ad v. 377.

15. β—ἦ] Haec a m. rec. in margine extrema.

17. φοῖνιξ ἦν] φοῖνικι ἦνία

19. Hoc scholion in summa pagina scriptum a m. rec.

28. εἰ κείνός γ' ἔλθων] ἐκείνοσγ' ἔχθων (sic)

30. Θέτις τανύπεπλος recta est scriptura hic et v. 424. Vide quae

386. οὔτι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐν ἤθει δὲ, ὡς φαμεν τί σὺ πρὸς ἡμᾶς; οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας παραγίνεσθαι.

392. ᾄδε] ὅτι τὸ ᾄδε οὕτως ὡς ἔχεις, οὐδὲν ὑπερθέμενος. καὶ ἐν Ὀδυσσειᾷ (6, 218) “ἀμφίσταθ’ οὕτως.”

σεῖο χατίζει] διὰ τὸ μὴ θαμίζειν ἐστόχασται τὴν νῦν παρουσίαν⁵ αὐτῆς ὡς κατὰ χρεῖαν γενομένην. Πλάτων δὲ πρὸς τούτο γενομένους φησι “Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.”

394. ἦ ρά νύ μοι] χρηστὸν τὸ ἦθος· ἦν γὰρ μήπω οἶδεν ἀκούσας, ἐνδείκνυται τὴν προθυμίαν. ὥσπερ πρὸ πολλοῦ εὐχόμενος δεηθῆναι αὐτοῦ τὴν Θέτιν, ἀναπεφώνηκεν εἰλημημένος ὣν ἤθελεν. 10

399. Εὐρύνομη θυγάτηρ] ἠδέως τῇ ἐπαναλήψει τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπὶ τῆς ἀπουσίας ἐνδεικνύμενος τῇ Θέτιδι ὡς οὐ διὰ παρουσίαν αὐτῆς ἀπομνημονεύει τῆς χάριτος.

400. τῆσι παρ’ εἰνάετες] ἔστι μὲν τὸ ἐξῆς παρὰ τῆσι, οὐκ ἀναστρεπτέον δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν. Ζηνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης 15 δαίδαλα πάντα.

401. ἔλικας] ἦτοι οἱ σύνδεσμοι τῆς κεφαλῆς, ἣ κόσμος ἀπὸ τῶν ὄρμων ἐξηρητημένος.

κάλυκας] ἐμφερῆ ῥόδοις· οἱ δὲ δακτυλίους· οἱ δὲ ἐνώτια· οἱ δὲ χρυσαῖς σύριγγας, αἱ τοὺς πλοκάμους περιέχουσιν, ὡς φησιν “οἱ χρυσοῖ τε καὶ ἀργύροῦ ἐσφῆκωντο” (Π. 17, 52).

404. * οὕτως ἦδεεν. γράφεται δὲ καὶ ἦδειν.

407. * μετὰ τοῦ ἰ τὸ ζωάγρια ὁ Ἀρίσταρχος.

410. πέλωρα λέγουσι τὰ παρηλλαγμένα· ὁ δὲ Ἡφαιστος ἀμφιγυήεις. αἶητον δὲ μέγα καὶ ἐπέγκεται τὸ ἰ “θάρσος αἶητον 25 ἔχουσα” (Π. 21, 395.)

πέλωρ αἶητον] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπαροξύνει, ἐκδεχόμενος πλεονασμὸν τοῦ ἰ παρὰ τὸ “θάρσος αἶητον ἔχουσα,” οἷον ταχὺ καὶ κινητικόν.

de hoc usu nominativi ab libris saepe oblitterato dixit Cobetus Mnem. nov. vol. 3 p. 273. Similiter supra 15, 49. εἰ μὲν δὴ σὺ γ’, ἐπειτα βοῶπι πτόνια Ἡρη veram scripturam annotavit scholiasta Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ σ βοῶπις, καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον. Libri et hic et 18, 357. variant inter βοῶπι,

quod est in Ven. A., et βοῶπις, quod est in plerisque.

4. ἀμφίσταθ’ οὕτως] Corrupte pro ἀμφίπολοι, στήθ’ οὕτω ἀπόπροθεν.

6. Πλάτων] Vid. Diog. L. 3, 6.

8. οἶδεν Cobetus] ἶδεν

10. ὄν Bekkerus] ὄν

15. Ζ. καὶ Ἀ. δ. π. in marg. inter.

Πρωτέας δὲ τῷ ὄρμημένῳ, παρὰ τὸ ἄω. ἄλλοι δὲ ἐκ παραλλήλου τὸ μέγα, παρὰ τὴν αἶαν τὴν γῆν. ἐγὼ δὲ ἐπιζητῶ τὸ ἄητον πῶς δυνατὸν τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχειν τὴν ὀξεῖαν, ἐπιθετικῶς κείμενον. μήποτε οὖν ὀφείλομεν πείθεσθαι τῷ Φιλοξένῳ· φησὶ γὰρ αὐτὸ σύνθετον εἶναι παρὰ τὸ ἔτος, ὡς θετός, ὃ σημαίνει τὴν ὑπαρξιν, ἐξ οὗ τὸ ἀληθές, ὃ 5 καὶ γίνεται ἐτεός. ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πληθυντικὸν οὐδέτερον ἐν ἐπιρρηματικῇ τάξει ὡς “ἐτὰ Τημενίδος χρύσειον γένος,” καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ἀπτικοῖς “οὐκ ἐτός” ἀντὶ μεσότητος τῆς ἐτῶς. τὸ παρὰ μηδενὶ οὖν ὑπαρκτὸν, τουτέστι μέγα, ἄετον καὶ ἄητον. καὶ δῆλον ὅτι ἀπολέλυται ὁ τόνος· ὀραῖται γὰρ σύνθετα τοιαῦτα βαρυνόμενα, ἄρρητον ἄκλη- 10 του ἄκμητον· οὕτως ἄητον.

411. *δασύνεται τὸ ἀραιαί.

413. λάρνακα] ὅτι λάρνακα τὴν κιβωτὸν· νεωτερικὸν γὰρ ὄνομα ἢ κιβωτός. καὶ ὅτι ἐπονεῖτο ἀντὶ τοῦ ἐνήργει.

416. ὅτι οὐ παρέλκει τὸ παχύ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπερείδειν χωλὸν 15 ὄντα τὸν Ἡφαιστον, περὶ οὗ φησὶ “πέλωρ αἴητον ἀνέστη” (410). ὡς καὶ τὸ “στησαμένη μέγαν ἰστόν” (Od. 2, 94).

421. ὅτι ἔρρων οὐ ψιλῶς πορευόμενος, ἀλλὰ διὰ τὴν χωλότητα φθειρόμενος.

424. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμέτερόνδε, καὶ Θέτις τανύπεπλος 20 ἰκάνεις.

426. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

428. Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα] περιπαθές ἐστὶ τὸ τῆς θεοῦ πρόσωπον· τρεῖς γὰρ θεοὺς εὐεργετήσασα, τὰς ἀμοιβὰς εἰς τὸν παῖδα εὐρίσκεται παρ’ αὐτῶν λαμβάνουσα κατατιθεμένη. τὸ δὲ δακρύειν 25 πρὸς πάθος αὐτῇ συμβάλλεται.

433. *ἐπὶ τὸ εὐνήν βραχὺ διασταλτέον.

434. οὐκ ἐθέλουσα] οὐχ ὅτι μετεβάλλετο, ἀλλὰ προειδυῖα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ γάμῳ δυσχερῆ ἀπηνεῖτο τὴν σύζευξιν.

1. Πρωτέας δέ] ἐν ἴσῳ addit Lehrsius.

7. ὡς “ἐτὰ] μετὰ

“ἐτὰ Τημενίδος χρύσειον γένος”]
Verba ab Vill. et Bekkero omissa lucem accipiunt ab Ioanne Alex. Ton. παραγγ. p. 29, 8. ἀπὸ τοῦ ἐτός πάλιν ὀξυτόνου ἐτὰ ὀξυτόνως, ὡς “ἐτὰ

Τημενίδος χρύσειον γένος.” Sunt verba poetae ignoti. De Τημενίδος (nam hic rectus accentus est) nomine nihil aliunde constat. De nomine cognatis dictum est in Thes. vol. 7 p. 2146.

9. ἄετον] ἄατον

435. στικτέον ἐπὶ τὸ νῦν, καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον τὸ διήγημα, υἶδν ἐπεὶ μοι δῶκεν, ὡς κάκει "κούρην ἦν ἄρα μοι" (Π. 16, 56). ὁ δὲ λόγος, ἄλλα δέ μοι νῦν ἔστι, λείποντος τοῦ ῥήματος.

438. τὸν μὲν ἐγώ] ὅτι καθ' Ὁμηρον ἢ Θέτις ἔθρεψε τὸν Ἀχιλ-5
λέα, οὐ Χείρων, ὡς οἱ νεώτεροι.

441. *ἐν τισιν οὐ κεῖται.

444-456. ἀθετοῦνται στίχοι 19, ὅτι συνήγαγέ τις τὰ διὰ πολλῶν εἰρημένα εἰς ἓνα τόπον, ὡς ἐκεῖνα (Π. 1, 366) "ῥόχόμεθ' ἐς Θῆβην ἰέρην πόλιν." διὰ δὲ τῶν ἐξῆς ἐπιδείκνυσιν ὅτι τε ὁ Πάτροκλος 10 τελευτήσας ἀπώλεσε τὰ ὄπλα καὶ πάρεστιν ἕτερα ληψομένη. διὰ μέντοι τούτων οὐδὲν ἀναγκαῖον λέγεται. καὶ ψεῦδος περιέχουσιν· οὐ γὰρ ταῖς λιταῖς πεισθεὶς Ὀδυσσεύς καὶ Αἴαντος ἐξέπεμψε τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ὕστερον ἐκουσίως ὁ Πάτροκλος κατελέησας τὴν φθορὰν τῶν Ἑλλήνων ἰκέτευσε δοθῆναι αὐτῷ τοῦ Ἀχιλλεύς τὰ ὄπλα. 15

457. τοῦνεκα νῦν τὰ σά] μετρίως πάνυ ὡς χάριν αἰτουμένη καὶ οὐκ ὀφειλομένη ἀπαιτοῦσα.

458. υἱεῖ ἐμ' ὠκυμόρφ] οὐ διαλείπει τοῦτο προβαλλομένη, ὡς καὶ πρὸς τὸν Δία "τίμησόν μοι υἶδν δς ὠκυμωράτατος ἄλλων ἔπλετο" (Π. 1, 505). τὸ δὲ ἐμῶκυμόρφ ἔξω τοῦ ι· συνεκτέθλιπται 20 γὰρ τῷ ω τὸ ι.

460. ὃ γὰρ ἦν οἶ] ὅτι ἀκαταλλῆλως εἶρηκεν, ὃ γὰρ ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ὃν γὰρ εἶχεν· καὶ ὅτι οἱ ἠθετημένοι περισσοί. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ οἶ· τὸ γὰρ ὄ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ κεῖται τοῦ ὄς· δς γὰρ ἦν αὐτῷ, τοῦτον ἀπώλεσεν ὁ ἑταῖρος· λείπει γὰρ τὸ τοῦτον, τῆς ἀνα- 25 φορᾶς ἐπὶ τὸν θώρακα, οὐκ ἐπὶ τὸν Πάτροκλον οὔσης, ὡς φῆθησάν τινες.

461. ὅτι εἰ προειρήκει ὅτι Πάτροκλος ἀνήρηται, οὐκ ἂν ἐκ δευτέρου ἔλεγεν· καὶ ὅτι Τρωσὶν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

464, 465. διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἰκάνοι· τὸ γὰρ ὡς κυρίως κεῖται 30 ἐπιφερόμενον. ὁ δὲ λόγος, εἴθε γὰρ αὐτὸν καὶ τοῦ θανάτου δυναίμην ἀπαλλάξαι ὡς κάλλιστα ὄπλα ἔξει.

466. *παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει παρέξομαι.

22. ἀκαταλλῆλως Spitzner.] κατα-
λήλως

24. τοῦ] τὸ

25. τοῦτον Friedl.] τοιοῦτον

30. δς] δς

32. ἔξει Bekkerus] ἔχει

Μερόπη, Ἡλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκούνη. Ἄτλας δὲ εἷς τῶν Γιγάντων μιγείς Πληϊόνη τῇ Ὠκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ζ', αἱ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι συνεκνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὀρίων ἠράσθη, καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι θεοῖς ἠΰξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν· Ζεὺς δὲ 5 ἐλέησας αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἄρκτων κατηστέρισεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἡλέκτραν, οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον οὗ κατηστέριστο· διόπερ οὔσας πρότερον ζ' γενέσθαι 5'. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικαῖς. 10

Ἰάδας] οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ζ' ἀστέρες κείμενοι. καλοῦνται δὲ Ἰάδες ἥτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ Υ' στοιχεῖον ὁμοιότητα, ἢ ἐπειδὴ αἴτιοι ὄμβρων καὶ ὑετῶν καθίστανται.

Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Δωδωνίσι Νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσία, Κορωνίδι, Εὐδώρῃ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, 15 Πολυξοῖ. αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιήεσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὔρεθεισαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρίζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον· ἐκείνας δὲ ὁ Ζεὺς ἐλέησας κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκῦδει. 20

τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Ἰάδας φασὶν εἰρησθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾶς Πληϊάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντος γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἰθρας τῆς Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ἰας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κνηγετοῦντα ὄφις κτείνει· καὶ αἱ μὲν ἐ τὸν ἀδελφόν 25 θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς Ἰάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνυμίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ζ' βραδέως μὲν, πλὴν ἀποθανοῦσαι Πληϊάδες εἰρηγται. Φερεκῦδης δὲ, καθά προεῖρηται, τὰς Ἰάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι καὶ Διόνυσου τροφούς, ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ διὰ τὸν Ἥρας φό- 30 βον, καθ' ὃν καιρὸν αὐτὰς καὶ Λυκοῦργος ἐδίωξεν. τῶν δὲ Πληϊάδων οὔσων ἐπὶ πάνυ ἀμαυρὸς ὁ ἔβδεμος ἀστήρ ἐστίν, ὡς μὲν Ἄρατος

4. * αὐτὰς] om.

7. * ἀπὸ] om.

* οὐ] om.

8. * εἶναι] om.

16. * περιήεσαν] περίεσαν

23. ** Ἄτλαντος γὰρ τοῦ] ἄτλαντα γὰρ τὸν

Αἰθρας Eust. p. 1211, 13] αἰθρας

24. * Ἰας—κνηγετοῦντα] υἱας (et infra υἰάδας) κνηγοῦντα

ἐν τῷ πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδεῖω φησὶν, Τροίας πρῶτον μὲν τὴν
 Δαρδάνου μητέρα Ἡλέκτραν, μίαν οὖσαν τῶν Πλειάδων, φυγεῖν
 τε τὴν τῶν ἀδελφῶν σύνοδον καὶ τὰς κόμας λύσασαν ἐνίοτε κομή-
 την ἀστέρα φαίνεσθαι. φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Ἀτλαντικῶν τὰς μὲν 5^ς θεοῖς συνελθεῖν, Ταυγέτην Διί, ὣν γενέσθαι 5
 Λακεδαιμόνα, Μαίαν Διί, ἀφ' ἧν Ἑρμῆς, Ἡλέκτραν Διί, ὣν
 Δάρδανος, Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὣν Ἰριεύς, Στερόπην Ἄρει,
 ὣν Οἰνόμαος· Κελαινὸν Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὣν
 Λύκος· Μερόπην δὲ Σισύφῳ θητηῶ ὄντι, ὣν Γλαῦκος· διὸ καὶ
 ἀμαυρὰν εἶναι. Ἰάδας δὲ εἴρηται ἦτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν 10
 ἀστέρων θέσεως (τῷ γὰρ Υ τοιχεῖω παραπλήσιόν ἐστιν), ἢ ἐπεὶ
 ἀνατελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυνουσῶν ἔχει ὁ Ζεὺς. αἱ δὲ Πλειάδες
 ἦτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης, ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κατὰ
 μίαν συναγωγὴν εἰσι (βότρυν γὰρ αὐτὰς λέγουσιν)· ἢ ὅτι πλείους
 μὲν καὶ ζ' εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσὶν 15
 ἢ πλησιᾶδες (πλησίον γὰρ κεῖνται)· ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτῶν αἱ
 τῶν ὥρῶν ἐπισημασίαι· ἢ ὅτι πλειῶνος, ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ, σημαν-
 τικαί· χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν, καθὼ ἐπιφέρονται, καὶ
 διὰ μόνων αὐτῶν σημειοῦνται τὰς ἐφάσ ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ
 τὰς ἐσπερίους πρὸς ἄροτον, ὡς Ἡσίοδος "Πληϊάδων Ἀτληγενέων 20
 ἐπιτελλομένων ἄρχεσθ' ἀμήτοιο, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων" (Ο. 381).
 τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησὶν
 ὁ Αἰσχύλος. Πληϊάδων δὲ ἀνατολὴ ἐφά ἡλίου ὄντος ἐν διδύμοις, δύσις
 δὲ ἐφά κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν σκορπιῷ· ταύρου δὲ ὄντος
 ἡλίῳ κατὰ τὸ εἰκὸς ἐκατέρωθεν ἐπίφασις γίνεται. καὶ γὰρ τὸν 25
 προανατέλλοντα κριὸν ἐπὶ ε' ἡμέρας προκαταλάμπει κατ' ἀρχὰς
 ἐγγὺς ὦν αὐτοῦ, καὶ τοὺς προανατέλλοντας διδύμους ἐπ' ἄλλας

2. * Δαρδάνου] δαῦ

4. τῶν Ἀτλαντικῶν] Sic A: in
 schol. ed. Rom. τῶν Ἀτλαντικῶν,
 quod alludit ad scripturam Ἀτλαν-
 τίδος ap. schol. Eur. Phoen. 162
 vel Ἀτλαντιάδι apud Hagnocr. s. v.
 Ὀμηρίδα, de qua di- Valcken. in
 annot. ad schol. Euripidis: sed
 Ἀτλαντικῶν apud alios, ab Muellero
 indicatos Fragm.
 52.

7. * Ἀλκυόνην

Μερόπην] ἀλκυόνην

ποσειδῶνι, κελαινὸν ποσειδῶνι ὦν λύκ
 στεροπην ἄρει ὦν οἰνόμαον, μερόπην

14. * πλείους μὲν] μὲν πλείους

16. πλησιᾶδες Bekk.] πλησιᾶδας

20. ἄροτον] ἄροτρον et μοχ
 ἀρότροιο

23. ὁ Αἰσχύλος] Fragm. 298.

* Πληϊάδων] πλειάδων

* ἀνατολὴ ἐφ' α] ἀνατολὴν ἐφάσ

24. * ἐ] om.

25. * ἐκατέρωθεν] ἐκατέρωθεν

ἡμέρας ἐ, ὥσπερ τὸ ἐν τινι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἐκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη “αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα κεκρύφεται” (Ο. 383), διότι καταναγάζονται.

σθένος Ὀρίωνος] περιφραστικῶς τὸν Ὀρίωνα. ὁ δὲ Ὀρίων ἐστὶν ἅστρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστερισμένον οὕτως, Διὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἑρμοῦ παῖς. Ὑριεύς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκούνης, μιᾶς τῶν Ἀτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ γενόμενος ὑπεδέξατό ποτε καὶ θεοῦς. Ζεὺς γὰρ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι, παρήγεσαν αἰτεῖν ὅ τι ἂν βούλοιο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὦν ἠτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱεροουργηθέντος αὐτοῖς βοῦς βύρσαν ἀπεσπέρμησαν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκέλευσαν κρύβαι κατὰ γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι· ὦν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεοὺς, ἔπειτα δὲ κατ’ εὐφημισμὸν Ὀρίων. συγκυνηγετῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι ἐπείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλῆξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν· διὸ τοῦ σκορπίου ἀνατέλλοντος Ὀρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. 20

487. εἰς ἰδιότητα ἄμαξαν ἐψίλωσαν οἱ πρὸ ἡμῶν, ἐπεὶ ἡ συναλοιφή οὕτως εὐρέθη “τιλλέσθην ἐπ’ ἄμαξαν” (Π. 24, 711). καὶ “οἱ δ’ ὑπ’ ἀμάξῃσιν” (782), ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλυσις ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐδασύνθη εἰς ἰδιότητα. Ἀττικοὶ μέντοι οἱ νεώτεροι τὴν ἄμαξαν δασύνουσι, ἴσως διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ διὰ τὸ φιληδεῖν τῇ δασείᾳ· ἔνθεν παρ’ αὐτοῖς καὶ ἡ συναλοιφή διὰ δασέος, καθημαζευμένα.

ἄρκτοι δύο δείκνυνται ἐν τῷ Βορείῳ κλίματι, αὕτη τε ἡ μεγάλη, ἡ καλουμένη καὶ ἄμαξα διὰ τὸ εἰς ἀμάξης τύπον κατηστερίσθαι, καὶ ἡ ἐγγὺς ἐκείνης, ἡ μικρὰ, ἡ Κυνόσουρα καλουμένη διὰ τὸ ὡς κυνὸς ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν οὐρὰν, ἧς Ὀμηρος οὐ μέμνηται ὡς ὕστερον εὐρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, ἐνὸς τῶν ζ’ σοφῶν.

Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς ἐμίσηγετο αὐτῇ λαν-

16. * δέ] om.

20. Εὐφορίωνι] * Φερεκίδῃ: v. Valcken. Opusc. vol. 2 p. 121.

22. ἄμαξαν" καὶ "οἱ] ἄμαξαι καὶ αἱ

31. * οὐ] om.

32. Θαλοῦ] θάλους

θάνων Ἦραν. ἐπιγνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεῦσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν πρώτην κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488. ἡ τ' αὐτοῦ] ἦτις περὶ τὸν ἀρκτικὸν καὶ ἀειφανῆ καλούμενον κύκλον ἦτοι πόλον στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὀρίωνα, νεύουσα εἰς 5 αὐτὸν ὡς κυνηγέτην· βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὀρίωνος ἄστρον. πόλοι δὲ καλοῦνται τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος περὶ ᾧ ἀποτελεῖται καὶ στρέφεται ὁ κόσμος.

489. *οἴη] ὡς πρὸς τὰ προειρημένα ἄστρα, ἐπεὶ καὶ ἄλλα ἐστὶ μὴ δύνοντα. 10

ἀντὶ τοῦ μόνῃ οὐ δύνει εἰς τὸν Ὀκεανόν· αἱ γὰρ ἄρκτοι οὐ δύνουσιν οὔσαι ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ, αἷ εἰσιν ἀμφότεραι τοῦ ἀπ' αὐτῶν καλουμένου πόλου ἀρκτικοῦ. μόνῃ οὖν δῆλον ὅτι τῶν κατηστερισμένων ἄμοιρός ἐστι τῶν Ὀκεανοῦ ρεῖθρων καὶ οὐ καταδύεται, ἐπεὶ τοι καὶ ἄλλα τινὰ ἐστὶν ἀειφανῆ, ὅσα ὁ ἀρκτικὸς ἀποτεμένεται κύκλος· ἐστὶ 15 δὲ ἡ τε Κυνόσουρα καλουμένη ἄρκτος, καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄρκτων δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βωώτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ἰξύος ἕως ποδῶν.

490. τίνες δὲ εἰσιν αἱ δύο πόλεις; Ἀγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, ὁ Ἀριστοφάνει γνώριμος, εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευ- 20 σῖνα, κατασκευάζων οὕτως, τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις αἱ Ἀθῆναι, κατὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων ὁ θεὸς τὴν πόλιν τειχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους· ἐν Ἀθήναις γὰρ ταῦτα πρῶτον ἤχθη, αὐλοῦς τε ἐν τοῖς γάμοις εὔρεν Ἀθηναῖα δίκην τε ἐν τῇ πόλει· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο 25 δικαστήριον ἐπὶ Ἀλιρροθίῳ τῷ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. τὴν δὲ ἐτέραν πόλιν οὔσαν τὴν Ἐλευσῖνα· πόλεμον δὲ ἔσχον Ἀθηναῖοι πρὸς Ἐλευσῖνα, ὃν αὐτοῖς ἐπολέμησεν Εὐμολπος ὁ Ποσειδῶνος. βοηθοὶ τε αὐτοῖς εἰσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀθηναῖα, ὁ μὲν 30 χάριν ἀποδιδούς ὅτι ἀπελύθη κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἡ δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐκῆδeto. καὶ τὰ ἐπαγόμενα δὲ ἴδια Ἐλευσῖνος “εὐρεία τρίπολος” (542), ἐπεὶ περ Ἐλευσῖνι πρῶτον καρποῦς Δη-

4. ἀειφανῆ Bekkerus] ἀεὶ φανερόν

13. ἀρκτικοῦ] ἀρκτικά

15. *ἐστὶν] om.

16. *ἄρκτος] ἡ ἄρκτος

19. ὁ Ἀριστοφάνει Bekkerus] ὁ om.

30. μὲν Bekkerus] μὲν γὰρ

μήτηρ ἔδωκεν, ἣ δὲ “σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλώην” (561), ἐπὶ Ἰκαρίῳ καὶ Διονύσου πορείᾳ. ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορὸς Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πράξεις. ἴδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηνῶν “Ἡφαιστος” Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ υἱῷ χαριζόμενος βασιλεύοντι τῶν Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν παρεισήγαγε. τὸν δὲ Ἄρειον 5 πάγον ἐρμηνεύει τὸν ἱερὸν κύκλον· οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθηναῖοι.

διὰ ποίαν αἰτίαν μόνος ὁ Ὠκεανὸς πιταμὸς οὐ πάρεστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν; ῥητέον δὲ ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τοῦ κόσμου τὸ ρεῦμα· φησὶ γὰρ “Ὠκεανὸς, ᾧ πᾶσα περιέρρυτος ἐνδέδεται χθών.”

492. *ἐκ θαλάμῳ] Ζηνόδοτος ἐς θαλάμους· καὶ ἔστιν οὐκ 10 ἀπίθανος ἢ γραφή.

*ὅτι ἢ ὑπὸ ἀντι τῆς μετά, μετά δᾶδων· Ἀρχίλοχος “ἄδων ὑπ’ αὐλητῆρος.” καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ νυμφῖοι τὰς νύμφας μετὰ δᾶδων παρελαμβάνοντο.

493. πολὺς δ’ ὑμέναιος ὀρώρει] ἐξῆπτο, διεγήγγερτο πλείστη 15 γαμήλιος φῶδῃ. τὸν δὲ ὑμέναιον ἐτυμολογοῦσιν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ναίειν ὁμοῦ τὸν νυμφῖον καὶ τὴν νύμφην, ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμῆν ἔστιν ὁ ῥηγγύμενος ἐν τῇ τῶν παρθένων διακορήσει. οἱ δὲ, ὅτι Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος παραπλέων τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους ἀρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανεῖς αἴτιος ἐγένετο τοῦ 20 μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τοὺς Πελασγούς. διὰ τοῦτο οὖν αἱ νομίμως γαμούμεναι, ὥσπερ ἐπικαλούμεναι αὐτὸν, ὕμνον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὃν ἐκάλουον ὑμέναιον.

495. *ὅτι ἐνάδε μόνον καὶ ἐν τῇ K (13) μέμνηται αὐλῶν.

496. *ὅτι θαύμαζον ἐθεῶντο, οὐκ ἐξεπλήττοντο. 25

497. ἐνείκου] ἐφιλονείκου, ἡμφισβήτην· δικαστήριον γὰρ εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν, ὧν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος ἐδόκει λύτρα ἀποδεδωκέναι ὑπὲρ τοῦ πεφονευμένου ἐπιτίμια, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἔλεγε μηδὲν εἰληφέναι· δύο δὲ τάλαντα χρυσίου κατέθετο, ὥστε τὸν ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ἀμφότερα. ποινηὶς οὖν λέγει τῆς καλουμένης 30 παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τῶν ὑποφονίων, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν

2. Διονύσου Vill.] διονύσω	24. μόνον] μόν, quod pro μέν accepit Vill.
5. τὸν δὲ Bekkerus] δὲ om.	25. θαύμαζον addidit Bekkerus.
6. Ἀθηναῖοι] ἀθηνῶν	27. ἐγκαλούμενος Bekk.] εἰσκα-
8. τὸ ρεῦμα Bekkerus] τὸ om.	λούμενος
20. ἀρπαζομένας Vill.] ἀσπαζομέ-	31. ὑποφονίων] ἢ φωνίων
νας	

ἀγρημένων οἱ ἀνελόντες· λέγεται δὲ καὶ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις ποιή.

499. *ἀποφθιμένου] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκταμένου, καὶ ἐν ταῖς πλείσταις· καὶ ἔστιν οὐκ ἀπίθανος ἢ γραφή.

*βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀποδοῦναι· ἐν γὰρ τῷ δῆμῳ ἔλεγε 5 πάντα ἀποδεδωκέναι, οὐ τῷ δῆμῳ παραδεδωκέναι.

501. *ἐπὶ ἱστορί] τὸ τέλος τῆς δίκης οἱ δικασταὶ ἐτίθεντο, ὥστε τὸν παρέχοντα μαρτυρίαν νικᾶν.

ἐπὶ ἱστορί] μάρτυρι ἢ κριτῇ. ἀπὸ τοῦ εἶδω εἶσω ἴστωρ, ἐλλείψαντος τοῦ ε, ἐπεὶ τῷ ι τὸ σ̄ ἐπεφέρετο, ὡς ἐν τῷ ἰσῶ ἰστίον ἴσθημι. 10 ὅθεν καὶ δασύνεται, ἐπεὶ τὸ ι πρὸ τοῦ σ̄ μόνου δασύνεται. πρόσκειται τὸ μόνου, ἐπεὶ τὸ Ἰστρος ψιλοῦται.

*ἐλέσθαι] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀρέσθαι.

502. *παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει ἀμφοτέρωθεν ἢ Μασσαλιωτικῇ ἀμφοτέρωθεν ἐπίπνου ἀμφὶς ἀρωγί. 15

503. *ὅτι οἱ περισσῶτες ἐκατέρωθεν προσεφθέγγοντο καὶ ὅτι τοῦτ' ἔστι τῷ δῆμῳ πιφάυσκων, φανερὸν ποιῶν τῷ ὄχλῳ.

505. σκῆπτρα] ὅτι καὶ οἱ δημηγοροῦντες καὶ οἱ δικάζοντες σκῆπτρα ἐλάμβανον· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (2, 37) “στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί.” 20

*ἡεροφώνων] ὧν ἡ φωνὴ μέχρι τοῦ ἐμφανοῦς ἰκνεῖται. καὶ ἐν ἄλλῳ “φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανε” (Il. 15, 686).

506. ἦισσον] ἦτοι ἐξώρμων σὺν τοῖς σκῆπτροῖς ἄλλος ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἢ ἀνιστάμενοι ἔφερον τὴν ψῆφον.

*κατέσειον ἐπὶ τὸ σιωπῆσαι. 25

ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον] ἦτοι ἐκ διαδοχῆς οἱ δικασταὶ ἐκαθέζοντο, παρὰ μέρος τὸ ἐν πρᾶγμα δικάζοντες, καὶ ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐν μέρει ἀπεφαίνετο. τὸ δὲ ἀμοιβηδὶς κατ' ὄξειαν τάσιν εἴρηται δὲ περὶ τῶν εἰς δις ληγόντων ἐπιρρημάτων.

αἱ Ἀριστάρχου ἀμοιβηδὸν ὡς κλαγγηδόν. κατὰ τάξιν τῆς 30 ἡλικίας.

3, 4, 16, 17 in marg. exter. propter spatii angustiam.

15. ἐπίπνου] ἐποίπνου Cobetus.

17. πιφάυσκων] πιφράσκων

19. καὶ ἐν Vill.] ὁ ἐν

23. ἄλλος Vill.] ἄλλο

29. ἐπιρρημάτων Bekkerus] ῥημάτων

30. αἱ Ἀριστάρχου in fine scholii habet, hoc vero loco ἀρισταρχος. Alterutrum delendum.

507. δύο χρυσοῖο τάλαντα] ἦτοι τοσοῦτον δικαστικὸν ὑπισχυοῦντο. ἀλλ' ἐπεὶ ἀπίθανόν ἐστιν, ἄμεινον κατ' αὐτῶν κρινομένων τῶ φανέντι ψευδομένῳ ἐπικλάσαι δύο τάλαντα ἐπιδούσαι τῶ τὰ ἰθύντατα εἰπόντι.

509. δύο στρατοί] ἐν στρατεύμα νηγτέον εἰς δύο διηρημένον· 5 πολιορκία γὰρ ἦν καὶ οὐ πεδιάς ἢ μάχη. ἢ δύο στρατοὺς τὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπελθόντα φησίν.

510. δίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή] σημειοῦνται τινες ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τινὶ καὶ μετὰ σπονδῶν ἀπαλλασσόμενοι ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολεμουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει 10 κτημάτων.

512. κτῆσιν ὄσση] πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἐξίστασαν τοὺς πολεμίους ἐπιμεριζόμενοι τὰ κτήματα.

513. *οἱ δ'] οἱ ἔνδον.

514. Παρμενίσκος τοῖς ἐξῆς συνάπτει τὸ ἐφεσταότες, ἐπεὶ 15 σολοικοφανές, φησὶ, τέκνα ἐφεσταότες καὶ ἄλοχοι. εἰ δὲ ἐν τοῖς τέκνοις εἰσὶ καὶ ἄρρες, τί κωλύει πρὸς τὸ σημαινόμενον αὐτὸν ἀπνητηκέαι, ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων μυρίων; “νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε, τὸ μὲν οὐ ποτ' ἔρωεῖ” (Od. 12, 75.) “νομῆσαι βῶν, τό μοί ἐστιν” (Π. 7, 238.) οὕτως καὶ ἐνθάδε ἐσταότες παῖδες. 20

515. τὸ ἐφεσταότες πρὸς τὸ ἀνέρες. ἢ δύναται παραπλήσιόν τι τῶ Ἄλκμανικῶ πεπονηθέναι σχήματι “ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ρέουσι Κώκυτός θ'” (Od. 10, 513). “εἰ δὲ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης” (Π. 20, 138). διαφέρει δὲ τοῦ Ἄλκμανικοῦ, ἢ ἐκεῖνο μὲν τοῖς κατ' ἀριθμὸν σχήμασιν ὑποπίπτει, τοῦτο δὲ τοῖς παρὰ 25 γένος, ὑπερβατῶ δὲ ἀμφότερα λύεται.

*κατὰ κοινῶ τὸ ρῦατο.

519. ὑπολίζονες] προπαροξυτονητέον· πρόδηλον κακ τοῦ παρακειμένου οὐδετέρου “οὐδὲν ὄλιζον ἔξομεν,” εἴγε ὁμοτονεῖ τοῖς οὐδετέροις αἰεὶ τὰ ἀρσενικά κατὰ τὸ τέλος κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, 30 ἐνὸς ἀντικειμένου τοῦ ἐν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι περισπωμένην ἐπὶ βραχείας εἶναι. τὰ δὲ παραδείγματα ἄφθονα ἐπὶ πάσης καταλήξεως ἐχούσης παρασχηματισμὸν οὐδετέρου, μέλας μέλαν, τάλας τάλαν,

3. ἰθύντα Vill.] ἰθύντα
6. πεδιάς] παιδια

8. *τινες] om.
29. ἔξομεν (ut infra)] ἔξομαι

πᾶς πᾶν, εὐμήκης εὐμηκες, ταχύς ταχύ, φίλος φίλον, σῶφρων σῶφρον. ὅθεν εἰ οὕτως ἀνέγνωμεν “οὐδὲν ὀλιζον ἔξομεν,” καὶ τὸ ὀλιζων βαρύνειν ὀφείλομεν. καὶ γὰρ οὐδέποτε τοῖς εἰς ᾧν ὀξυνομένοις ὀνόμασι παράκειται οὐδετέρου παρασχηματισμός, τοῖς μέντοι βαρυνόμενοις, σῶφρον τλήμων. εἰ δὴ παράκειται τὸ ὀλιζον, δῆλον ὅτι καὶ 5 τὸ ἀρσενικὸν βαρύνεται· ἐσχημάτισται δὲ συγκριτικῶς κατὰ πάθος. παρὰ γὰρ τὸ ὀλιγώτερος κατὰ δεύτερον τύπον τὸ ὀλιγίον μὴ εἰρημένον συγκριτικῶς, ὑπερβητικῶς δὲ ἐν τῷ ὀλίγιτος, ἐξέπιπτε τρίτος τύπος ὁ διὰ δύο σσ, ὀλίσσω· τὰ δὲ δύο σσ μετέπεσεν εἰς τὸ ζ, καὶ ἀποτελέσθη τὸ ὀλιζον. οὕτως οὖν ἐσχηματίσαμεν καὶ τὸ μεῖζον, λέγω 10 δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τροπὴν τῶν στοιχείων.

* ὅτι ἄπαξ κέχρηται τῇ λέξει, καὶ σημαίνει ὀλίγοι.

521. ἐκτατέον τὴν πρώτην συλλαβὴν τοῦ ἀρδμός, ἐπεὶ καὶ τὸ ἀρδῶ ἔχει ἐκτεινόμενον τὸ ᾠ “τὸν νοῦν ἴν’ ἀρδῶ, καὶ λέγω τι δεξιόν” (Aristoph. Eq. 96). οὐχ ὅσα μέντοι ἐν ῥήμασιν ἔκτασιν ἔχει, καὶ 15 ἐν ὀνόμασιν· παρὰ γὰρ τὸ ἄσσω καὶ κατάσσω καὶ μέλλοντα τὸν ἄξω καὶ προστακτικὸν τὸ “ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδους” (Π. 6, 306) ἢ ἄξινη συστέλλει τὸ ᾠ, παρὰ τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτεινόμενον ὄνομα Ἄρην· “πισσοκωνίας Ἄρης” Κρατίου.

526. τερπόμενοι σύριγξι] ἦτοι ἐπεὶ ἀνύποπτον ἦν τὸ ἐν τῷ πολέμῳ 20 λοχᾶν, ἢ καὶ διὰ τὴν τέρψιν τῶν συρίγγων.

* Ἀριστοφάνης δυϊκῶς τερπομένω.

528. * πῶεα καλά] παρὰ Ζηνοδότῳ πῶῦ μέγ’ οἰῶν.

530. * οἱ δ’] οἱ ἐν τῇ πόλει οὓς προέπειψαν.

531. εἰράων προπάραιθε] ὅτι εἴρας λέγει τὰς ἀγοράς, σχηματίζων 25 ἀπὸ τοῦ εἶρειν, ὃ ἐστὶ λέγειν.

537. * τεθνηῶτα] Ἀρίσταρχος τεθνηῶτα.

538. * εἶμα δ’ ἔχ’] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ εἶμά τ’ ἔχε.

δαφουινεύ] ὀξύνεται· ἐπὶ γὰρ τῶν εἰν ὅσ’ ὀνομάτων ὁ πλεονασμὸς τοῦ εἰ φυλάσσει τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν, κενός κενεός, ἀδελφός 30 ἀδελφεός.

5. δὴ Bekkerus] δὲ

18. παρὰ—ὄνομα Ἄρην] παρὰ τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτεινόμενον συστέλλομεν ὄνομα Ἄρην Lehrsius Herod. p. 310.

19. πισσοκωνίας Meinekius Com. vol. 2 p. 228] πισσοκωνίας Ἄρης Meinekius] ἀρην 27. τεθνηῶτα] τεθνηῶτα, ut ubique. 28. εἶμα τ’] εἶματ’

540. νεκρούς τ' ἀλλήλων] ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων οἱ γλωσσογράφου νεκρούς τοὺς νέους ὑπέλαβον λέγεσθαι.
- * κατατεθνεῖωτας] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦ.
541. νεῖον] τὴν λεγομένην νεατὸν, ὃ ἐστὶν ἡροτριασμένην, ἀπαλὴν καὶ διακεχυμένην· ὡς γὰρ νέα φαίνεται ἢ τοιαύτη. 5
547. τέλσον] βαρυτόνως ὡς μέτρον. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ τέλος ἐν ὑπερθέσει τοῦ σ̄ καὶ προσῶφ τοῦ ν̄.
548. μελαίνετ'] κατὰ γὰρ τὴν διαβολὴν τῶν βάλων μελανοῦται ἢ γῆ· σκιὰν οὖν εἰκὸς ἐγκεῖσθαι τῷ χρυσῷ.
549. * οὕτως Ἀρίσταρχος, τέτυκτο, Ἰακῶς. 10
550. ὅτι τὸν ἀποτετμημένον τόπον τέμενος λέγει.
- * γρ. τέμενος βαθυλήϊον.
- ἔριθοι] νῦν ἐργάται, γεωργοί, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν ἢ παρὰ τὸ ἐρίξειν ἐν τῷ ἔργῳ. ἔριθοι δὲ κυρίως οἱ ἐριουργοί, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι. 15
553. * ἀμαλλοδετήρες] παρὰ τὸ ἐνειλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πυρούς.
557. * ἔξω τοῦ ἰ τὸ ἐστήκει αἰ Ἀριστάρχου.
- γηθόσυνος κῆρ] ἐφαίνετο γὰρ τῷ προσώπῳ ἠδόμενος καὶ τοιαύτην ἔχων κατάστασιν.
560. ὅτι δεῖπνον τὸ ὑφ' ἡμῶν ἄριστον, καὶ ὅτι ἔριθος πᾶς ὁ 20 μισθοῦ ἐργαζόμενος.
563. * ἀργυρέησιν] Ζηνόδοτος ἀργυρέοισιν.
565. * ἐπ' αὐτήν] ἐς αὐτήν παρὰ Ζηνοδότῳ, καὶ ἔχει λόγον ἢ γραφή.
566. * φορῆες] οἱ φέροντες τοὺς βότρυας. 25
567. ἀταλά] τρυφερά, νήπια, πρᾶα. κατ' ἐπικράτησιν δὲ τοῦ ἄρρενος εἴρηκε, φρονέοντες εἰπὼν καὶ οὐ φρονέουσαι.
568. * Ἀρίσταρχος ταλάροισι καὶ πλεκτοῖσι.
570. λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἰεῖδε] ἦτοι τὸ λίνον ἦδεν δ' ἐξῆπτο ἀντὶ τῆς νευρᾶς τῆς κιθάρας, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετὰ ῥῶδῆς ὑπο- 30 κιθαρίζοντες αὐκ' ἐξ ἐντέρων κατεσκευάζοντο τὰς κιθάρας, οὐχ ὅσιον οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες διὰ τὸ ἐκ νευρῶν πεποιῆσθαι,
12. βαθυλήϊον] βαθὺ λήϊον
17. In marg. inter. ἀρίσταρχος ἐστήκει
20. Ad πολλὰ πάλυον in marg. exter. adscriptum πολλ' ἐπάλυον
25. βότρυας] βότρυ cum compendio as significante.
29. Hoc scholion legitur post scholion inferius verbis παιὰν καὶ διθύραμβος finitum.

ἀλλ' ἐκ λίνου πεποιημένου. ἢ λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδί φῶν, ὄντι νηπίῳ καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι πρώτην ἀσθεῖσαν.

παρὰ Ζηνοδότῳ λίνος δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος βούλεται μὴ τὴν χορδὴν λέγεσθαι, ἀλλὰ γένος τι ὕμνου τὸν λίνον, ὡς ὡς περ εἰ ἔλεγε παιᾶνα ἦδεν ἢ τι τοιοῦτον διὸ ἢ διπλῆ.

τὸ λίνον κατὰ βαρεῖαν τάσιν προενεκτέον, ὅτι ἂν σημαίῃ, εἴτε τὴν λινὴν ἐσθῆτα, εἴτε καὶ ἐπὶ τῆς χορδῆς τάσσοιτο, εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ λεπτὸν νῆμα, εἴτε σημαίνει εἶδος ὕμνου, ὡς περ καὶ ἐνθάδε, ὡς παιᾶν καὶ διθύραμβος. 10

576. παρὰ Ζηνοδότῳ διὰ ῥαδαλόν· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ ῥαδαλόν. ῥαδαλόν δὲ ἀκουστέον τὸν εὐκράδαντον δι' ὕψος. φησὶ δὲ Διονύσιος γράφεσθαι καὶ δονακῆεν κατὰ τὸ οὐδέτερον, ὡς καὶ τὸν πευκῶνα πευκᾶεν.

* ἐν ἄλλῳ ῥαδαλόν.

15

579. σμερδαλέω δὲ λέοντε] ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου δύο πρώτῃσι βόεσσι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κυανίῳ δὲ λέοντε.

580. ταῦρον ἐρύγμηλον ὡς βέβηλον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἡλός ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύεσθαι θέλει, κάμηλος καὶ φάσηλος, Στύμφηλος· τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύεσθαι μὲν θέλει, ὅτε 20 παρασχηματισμὸν ἔχει θηλυκοῦ, σιγηλός ὑψηλός ἀπατηλός, μὴ οὕτως δὲ ἔχοντα βαρύνεσθαι, βέβηλος κίβδηλος κάπηλος. εἰ δὴ καὶ τὸ ἐρύγμηλος οὐκ ἔχει θηλυκὸν, δῆλον ὅτι ὑγιῶς βαρυτομηθήσεται καὶ οὐ δεόντως αὐτὸ Τυραννίων ὀξύει. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ ἐρύγω, ἔνθεν παρατατικὸς “ἤρηνγεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον” (Π. 20, 404), 25 ἐρύγηλος, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ μ ἐρύγμηλος.

581. τὸν δέ] παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺς δὲ κύνες μετεκίαθον, τοὺς λέοντας. τὸ δὲ ἔλκετο χωρὶς τοῦ ἰ.

583. ὅτι χρόνος ἠλλακταί· τὸ γὰρ λαφύσσετον λαφύσσουσιν, παρείληπται ὅμοιον τῷ “λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον” (Π. 10, 364). 30

584. ὅτι Ζηνοδοτος γράφει οὕτως, οὐ νήσας ὅτι τὸ αὐτως ἐστὶ κενῶς καὶ πρὸς οὐδέν, διὰ τὸ εἶδωλα εἶναι. τὸ δὲ ἐνδῖεσαν παρὰ

5. γένος τι ὕμνου] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 341

14. πευκᾶεν] De hoc dixi in Thes. vol. 6 p. 1026.

16. In marg. inter. δύο πρώτῃσι ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν ἀριστάρχου.

20. Στύμφηλος] στύμφηλον
25. Ἐλικώμιον] ἔλικι

τὸ δῖεσθαι, ὃ ἐστὶ διώκεσθαι· “ τρὶς περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμου δῖον” ἀντὶ τοῦ ἐδιώχθη (Π. 22, 251). σημαίνει δὲ τὸ ἐπώτρυνον. εἴρηται δὲ ὅτι κλίσις ἐστὶ τοῦ δῖημι τὸ ἐνδῖεσαν· καὶ οὐ προσεκτέον τῷ Ἀσκαλωνίτῃ δασύνοντι τὸ ἰ καὶ πλεονασμὸν τοῦ δ δεχομένην.

589. *ὅτι σταθμοὺς τὰς κατ’ ἀγρὸν βοοστάσεις. 5

σταθμοῦς] τὰς κατ’ ἀγροὺς στάσεις τῶν θρεμμάτων· “ σταθμῶν ῥντήρα γενέσθαι” (Od. 17, 187) καὶ “ παρὰ σταθμὸν μεγάραιο” (Od. 17, 96). κλίσιας δὲ τὰς τῶν ποιμένων οἰκίας, καὶ σηκοὺς ἐνθα κοιμῶνται τὰ θρέμματα.

590. *χορὸν] τὸν τόπον χορὸν εἴρηκεν, οὐ τὸ σύστημα τῶν χο- 10
ρευόντων.

ἐγκατεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἡφαιστος καὶ χορὸν, ὁμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαίδαλου τοῦ μηχανικοῦ κατασκευασθέντι Ἀριάδῃ ἐν Κνωσσῷ πόλει τῆς Κρήτης. ἰστόρηται γὰρ ὅτι Θησέα παραγενόμενον ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς τὰς Ἀθήνας νεωστὶ, καταλαβόντα δὲ 15 τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τοὺς δις ζ’ ἡθέους καὶ παρθένους (ἐτέλουν δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ’ αὐτοῖς τὰ Παναθήναια), ἐκόντα οὖν φασὶν αὐτὸν συγκαταλέξαι τοῖς ἀπιοῦσι, καὶ παραγενόμενον εἰς Κρήτην ἠδέως ὀφθῆναι φασιν 20 ὑπὸ Ἀριάδης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρὸς, καὶ διὰ τοῦτο τέχνη Δαίδαλου σωθῆναι τρώφῃ τοιῶδε. μίτων ἀγαθὶδα ἔδωκε Δαίδαλος τῇ Ἀριάδῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ, ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθίδος, οὕτως ἀνελὼν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβυρίνθον, καὶ περιγεόμενος τοῦ θηρίου πάλιν ἔχει ῥάδιαν καὶ εὐεύρετον αὐτῷ τὴν 25 ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου ποικίλως ἐπιπεπλεγμένης ἔχοντος τὰς εἰσόδους. ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν ἡθέων καὶ παρθένων, χορὸν τοιοῦτον ἐπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὅποια καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἰσόδός τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει. τῆς δὲ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαίδαλος αὐτοῖς ὑποδείξας ἐποίησεν. 30

591. διασταλτέον μετὰ τὸ ἴκελον, τὸ δὲ ἐξῆς δασέως ἀναγνωστέον, ὡσπερ ἡ τριβῆ ἔχει. τούτῳ γὰρ παραπλήσιόν φησι τὸν Ἡφαιστον πεποιηκέναι, οἷον Δαίδαλος ἐν Κνωσσῷ Ἀριάδῃ κατεσκεύασεν.

4. τοῦ δ Bekkerus] τοῦ ἰ	om.
6. θρεμμάτων Vill.] θρεμμάτων	18. Ἀνδρόγεων] ἀνδρόγεων
ἐνθα κεν φ’ παρὰ σταθμῷ	20. * παραγενόμενον] γενόμενον
16. * ἀποπεμπόμενον — δασμὸν]	25. * εὐεύρετον] εὐρετόν

ὑπολαβόντες δέ τινες δύσφημον εἶναι, μᾶλλον δὲ ἀπρεπές, Ἡφαιστον μιμητὴν γίνεσθαι τῶν Δαιδάλου ἔργων· καὶ λέγεσθαι τοῦτο ἵπὸ Ὀμήρου—μᾶλλον γὰρ ἂν ἠὔξησε τὸ ἔργον, εἰ περὶ Δαιδάλου διαλεγόμενος ἔλεγεν οὕτως αὐτὸν πεποιηκέναι ὡς Ἡφαιστος ἐποίει—, διὰ τοῦτο ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀξιούσιν ἀναγινώσκειν “ τῷ ἴκελον ἰῶν 5 ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ; ” καὶ ψιλῶς ἀναγινώσκουσιν, ἢ ἢ ὁ λόγος, τούτῳ παραπλήσιον μόνον ἐν Κνωσῶ ποτὲ Δαίδαλος ἐποίησεν Ἀριάδνη. καὶ οἰήσεται τις τοῦτο μᾶλλον ἐμφαίνειν τὴν καλλιέργειαν τοῦ θεοῦ, εἶγε μόνον παρ' ἀνθρώποις ἐν παραπλήσιον ἐγένετο, καὶ τοῦθ' ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ διαβόητου. γελοίως δὲ ἔχει ἡ ἐπίνοια. οὔτε γὰρ ἀπρεπές 10 τὸν θεὸν ἀνθρώπου μιμητὴν γενέσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ πρεπωδέστερα τὰ ἔργα ἀπὸ τῶν ὀρχαιοτέρων γίνεσθαι, καὶ μάλιστα ὅταν ἢ ἐπιτετευγμένα. ἄλλως τε οὐδὲ ὁ ποιητὴς τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἀπλῶς ταῦτα ὅμοια εἶναι, οὐ τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου μίμημα. εἰ δὲ καὶ τὴν σύγκρισιν ταύτην ἀσεβῆ δόξουσιν εἶναι, ῥητέον τὸ πολλοῖς ἤδη εἰρη- 15 μένον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἐν ὄψει καὶ γνωσσομένων τὰ ἀφανῆ καὶ ἄγνωστα παριστᾶσιν οἱ τοῖς παραδείγμασι χρώμενοι. Ἡφαιστοῦ μὲν γὰρ ἔργον οὐδεὶς εἶδε πώποτε, Δαίδαλου δὲ πολλοὺς πολλὰ εἰκὸς ἐωρακέναι. καὶ τάχα ὁμοίον τι εἶχεν ἡ κατασκευὴ, ὅτι ἐξ ἠθέων καὶ παρθένων, ἢ ὅτι ὀνόνας εἶχον καὶ στεφάνας. 20

592. * Ἀριάδνη] παρὰ Ζηνοδότῳ Ἀριήδνη.

593. ἀλφεισίβοιαι] ἔντιμοι καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὐρίσκουσαι ἔδνα· θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο πρὸ γάμων δῶρα. ὀνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους, ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. ἀλφειν γὰρ τὸ εὐρίσκειν, καὶ ἀλφή ἡ τιμὴ, καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον, ὅτι 25 εὐρέθη πρὸ τῶν ἄλλων.

594. * ἔχοντες] κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἀρσενικοῦ.

595. * λεπτάς] ἐν ἄλλῳ καλὰς ὀνόνας.

ὀνόνας ἐνδυτηρίους πέπλους, παρὰ τὸ ἔσθος, ἔσθῃ τις οὔσα. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι συνήθως πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήνηκεν. 30

596. * ὅτι ἐλλείπει τὸ ὤς.

597, 598. καὶ ῥ' αἰ μὲν] ἀβετοῦνται οἱ δύο, ὅτι οὐδέποτε μάχαιραν εἶπε τὸ ξίφος. ἄλλως τε καὶ οὐ πρόπον χορεύοντας μαχαίρας ἔχειν. οὔτοι δὲ οὐδὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἦσαν.

9. τοῦθ'] τοῦδ'

21. Ἀριήδνη Bekkerus] ἀριήδη

29. πέπλους Bekkerus] τόπος

31. ὅτι ἐλλείπει Cobetus] ὅτι om.

34. οὐδὲ post Ἀριστοφάνει collocat Friedl.

600. ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον] διὰ τῆς τοῦ τροχοῦ παραβολῆς ἐγκύκλιον αὐτῶν τὴν πορείαν ὑφιστά. ἄρμενον δὲ εὖ ἤρμοσμένον πάντοθεν.

601. *κυλῖσαι ἀποπειρήσῃται.

604. *τερπόμενοι] ὅτι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήντηκεν, ὄμιλος 5 τερπόμενοι.

612. *ἐανοῦ] παρὰ τὸ τρυφερὸν τῆς ὕλης.

615. καλῶς τὰ μὴ λαλεῖν τὸν Ἑφαιστον ἐπαινοῦντα καθὼς ἐσκεύασεν, μαρτυρούμενον ὡς ἀπέδωκε τὴν χάριν, τό τε τὴν λαβοῦσαν ἡσυχάζειν· σπεύδει γὰρ πρὸς τὸν υἱόν. 10

616. *γράφεται τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἑφαιστοιο ἄνακτος.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεία [μετὰ ὑπομνηματίου] καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφῶδις Ἡρωδianoῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς. 15

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

4. εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον] τινὲς ἀνέστρεψαν τὴν περί, ἢ ἢ περὶ Πατρόκλῳ κείμενον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις (284) ἔφη “ἀμφ' αὐτῷ χυμένη,” τῇ δοτικῇ συντάξας τὴν πρόθεσιν, οὐ τῇ μετοχῇ. 20 ἡμῖν δὲ δοκεῖ, ὥσπερ ἔτι καὶ τοῖς πλείοσι καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ, ἐν εἶναι τὸ περικείμενον· ἔμφασις γὰρ μείζων νοεῖται.

5. κλαίοντα] πάντας τοὺς ἥρωας ἀπλότῃτος χάριν εὐχερῶς ἐπὶ τὰ δάκρυα ἄγει, Ἀγαμέμνονα, Πάτροκλον, Ὀδυσσεά, ἐφ' οὗ καὶ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας ἔλαβεν· “αἰεὶ δ' ἀριδάκρυες ἀνέρες ἐσθλοί.” 25 λιγέως δὲ ὀξέως ἢ ἠδέως· “μετὰ γὰρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ” (Od. 15, 399).

6. μύρουθ'] ἐθρήνου, ἢ ἐχέοντο· ὅθεν καὶ μύρον τὸ πρῶτον ἐκχυθὲν δάκρυον ὑπὸ Μύρρης τῆς μιγαίσεως τῷ πατρί.

8. ὅτι ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν. 30

13. Seclusi verba μετὰ ὑπομνηματίου, quod non leguntur in reliquarum rhapsodiarum subscriptionibus, praeceunte Lehrsio Arist. p. 2.

21. ἔτι Vill.] ἐστὶ

25. *ἀνέρες] ἄνδρες

29. ὑπὸ Μύρρης Bekkerus] ἀπὸ μύρης

30. ὅτι ἐάσομεν] ἐάσομεν ὅτι

73. *φείγων] γρ. δητίου ἐκ πολέμοιο.

75. *ἀπειπόντος] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ὀ, ἀπειπόντος, καὶ αἰ πλείους.

76, 77. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς] οὕτως καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. 5 ἐν δὲ τῇ Μασσαλιωτικῇ καὶ Χία "τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων, μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἔλκεος ἄλγεα πάσχων." οὕτως ὁ Δίδυμος.

77. αὐτόθεν ἐξ ἔδρης] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον μὲν οὐκ ἔγραφε, τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ μόνον οὕτως "τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων 10 Ἀγαμέμνων." ὁ δὲ Ἀγαμέμνων οὐκ ὀρθὸς δημηγορεῖ διὰ τὴν τοῦ τραύματος ἀλγηδόνα· διὸ ἐπιφέρει ὑποτιμώμενος, καλὸν μὲν ἐστὶν ἐστῶτα δημηγορεῖν, ὡς δηλονότι καθήμενος.

79. ἐσταῶτος μὲν] καλῶς ἔχει τοῦ ἐστῶτος καὶ δημηγαροῦντος ἀκούειν καὶ μὴ ὑποκρούειν μηδὲ ἐμποδίζειν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ 15 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ καὶ τῷ πάνυ δεινῷ ἐν ταραχῇ εἰπεῖν. τοῦτο ἀγνοήσας Ἀρίσταρχος, καὶ οἰθηθεὶς παραίτησίν τινα ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος γίνεσθαι, παρενέθηκε τὸν "αὐτόθι ἐξ ἔδρης." πρῶτον μὲν οὖν τί ἂν καθέζοιτο τὸν ἀγκῶνα τετρωμένος; ἔπειτα οὕτως ἔρρωται ὥστε ὀλίγον ὕστερον (252) κάπρον ἀπισφάττειν. οὕτως ὁ 20 Κοτσιαεύς.

*ἀκούειν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀκούεμεν.

80. ὅτι τὸ ὑββάλλειν ἐστὶν ὑποβάλλειν· χαλεπὸν ἐστὶν ἐτέρῳ ὑποβάλλειν τὸν λόγον, ὃν αὐτὸς τις εἰπεῖν βούλεται, κἂν ὅτι μάλιστα ἐπιτιμῶν τις ἦν. τὸ δὲ ὑββάλλειν ψιλωτέον· ἐστὶ γὰρ Αἰολικόν, ὡς 25 φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ κ' τῆς καθόλου.

*Ἀρίσταρχος ἐπισταμένῳ περ ἑόντι.

81. πῶς κέν τις ἀκούσαι] ὁ Ἀρίσταρχος ἐλλείπειν φησὶ τὸ οὕτως χρώμενος· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτον εἶναι, ἐν δὲ πολλῶν ἀνδρῶν ὁμίλῳ πῶς ἂν τις οὕτως χρώμενος ἢ εἴποι ἢ πῶς οἱ ἀκούοντες ἀκού- 30 σιαν; οὕτως Δίδυμος. τὸ ἀκούσαι παροξυτανητέον· ἐστὶ γὰρ εὐκτικόν.

83. ἐνδείξομαι] αἶον τὴν ἀπότασιν τῶν λόγων πρὸς Ἀχιλλέα ποιήσομαι φανερώς, ἢ ἀπολογήσομαι. ἐζήτητο δὲ δι' ἦν αἰτίαν οὐ

16. ὑββάλλειν] ὑβάλλειν hic et infra.

25. Αἰολικόν Vill.] αἰολική

34. ἐζήτητο—] Scholion hoc versui 40 adscriptis Bekkerus.

χρήται κήρυκι Ἀχιλλεύς πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. ῥητέον οὖν ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτῷ. οὕτως γοῦν καὶ ἐν τῇ Α βραχυδία αὐτὸς Ἀχιλλεύς συγκαλεῖ, ἄλλως τε διὰ τὴν χαρὰν μετὰ σπουδῆς συνδεδραμήκασιν, οὐδὲ τοὺς κήρυκας ἀναμείναντες.

84. * σύνθεσθ'] κρίνατε, δοκιμάσατε. 5

85. σημειοῦνταί τινες ὡς ἂν λεγόντων τινῶν ὅτι ἠδίκησεν ἀφελόμενος τὴν Βρισηΐδα.

86. * παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τῇ Χία νεικειούσιν.

87. ἡεροφῶιτις] περιπεριπαστέον ὁμοίως τῷ πρωτῆβις καὶ πολι-
τις. πειστέον δὲ μᾶλλον τοῖς παρὰ τὸν ἄερα ἐκδεξαμένοις τὴν σύν- 10
θεσιν γεγονέαι, ἐπεὶ ἀοράτως φοιτᾷ ἄερα γὰρ λέγει τὸ σκοτεινὸν
κατάστημα. “ἡέρι γὰρ κατέχοντο” (Π. 17, 368) καὶ “ἄηρ γὰρ παρὰ
νησι βαθεῖ ᾗ” (Od. 9, 144).

90. ἔξω τοῦ ἦ αἰ Ἀριστάρχου, ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι. γράφεται
δὲ κατ' ἓνα θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾶ, διὰ τοὺς θεοὺς τέλος 15
πάντα λαμβάνει. ἐν δὲ τισι θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται. στικ-
τέον δὲ ἐπὶ τὸ ῥέξαιμι. καλῶς δὲ ἔχει καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ
στίχου στίζειν, ἵνα οὗτος μὲν ὁ λόγος καθολικὸς ᾗ, θεὸς πάντων τὸ
τέλος ἔχει, τὰ δὲ ἐξῆς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπη τὸ ἐστὶ ῥῆμα.
ὁ δὲ λόγος, Διὸς θυγάτηρ ἐστὶν Ἄτη, ἐξ οὗ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἰσχυρὸν 20
παρίστησιν. ὡς μὲν γὰρ ἡ τριβῆ συνάπτει, ψεῦδος εἶναι μοι δοκεῖ
οὐ γὰρ πάντων ἡ Ἄτη τὸ τέλος ἔχει, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἀγαθῶν.

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ] ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης περισσὴν ἡγεῖται
τὴν διὰ πρόθεσιν εἶναι. τὸ γὰρ ἐξῆς, θεὸς πάντα τελευτᾶ. Δίδυμος δὲ
ἡγεῖτο σημαντικὴν αὐτὴν εἶναι τοῦ διόλου καὶ μὴ παρέλκειν, ὥσπερ 25
ἐπὶ τοῦ διηλίτης ὁ δι' ὅλου ἀμαρτάνων. οὐ προσεκτέον δὲ τοῖς ὑφ'
ἐν ἀνεγνωκόσιν.

92. * τῇ μὲν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τῆς μὲν θ' ἀπαλοί.

94. βλάπτουσ' ἀνθρώπους] ἀβετῆται ὡς περισσὸς καὶ κακοσύνθε-
τος· τί γὰρ ἄλλο δύναται ποιεῖν ἡ Ἄτη ἢ βλάπτειν; οὐχ ὑγιῶς δὲ 30
οὐδὲ τὸ ἕτερον τέτακται· ἔδει γὰρ ἄλλον. βιάζονται δὲ τινες τὸν
Ἀγαμέμνονα λέγειν ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως· καθολικὸς δὲ

10. μᾶλλον indicio est ante πει-
στέον nonnulla excidisse, quae ex
aliis codicibus suppleri possunt:
v. Lentz. Herodian. vol. 1 p.

lxviii.

26. διηλίτης] De hoc dixi in Thes.
vol. 2 p. 1458.

ἔστιν ὁ λόγος. κοινότερον γοῦν εἰπὼν ἐπὶ τὸν ἡγεμονικώτατον Δία ἀνῆλθεν. καὶ ὅλως παρῳδῆται ἐκ τῶν Λιτῶν (Π. 9, 503)· “βλάπτουσι” ἀνθρώπους· αἱ δ’ ἐξακείονται ὀπίσω.”

95. * Ἀρίσταρχος Ζεὺς ἄσατο.

καὶ γὰρ δὴ νῦν τότε Ζεὺς ἄσατο] οὕτως ἐν ἀπάσαις, Ζεὺς ἄσατο· 5
καὶ ἔστι ποιητικώτερον. ἐν δὲ τισι τῶν εἰκαιότερων Ζῆν’ ἄσατο.

96. * παρὰ Ἀριστοφάνει ἀλλὰ νῦν καὶ τόν. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ φη-
μὲν ἔμμεναι, ἠθικῶς.

97. * Ἡρῆ θῆλυς] ὅτι οὕτως σχηματίζει θῆλυς ὡς πῆχυς ἀφ’ οὗ
πίπτει θήλεας ὡς πήχεας. 10

100. * ὅτι τὸ εὐχόμενος σαφῶς ἔστι καυχόμενος, παρὰ τὸ
αὐχεῖν.

105. * παρὰ Ἀριστοφάνει ἔξω τοῦ θ’ οἱ αἵματος.

* τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ ἐκ τῆς σῆς σκορᾶς τὸ αἷμα ἔχουσιν.

τὸ ἐξῆς ἔστιν, οἷς τὸ αἷμα ἐξ ἐμοῦ ἔστιν, οὐχὶ οἱ αἵματος ἐξ 15
ἐμοῦ εἰσὶν ἐπεὶ κἂν ἡ σύναρθρος ἔκειτο, ὅθεν καὶ ἐξῆς φησὶ “τῶν
ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης,” οἷς τὸ αἷμά ἐστιν ἐκ σοῦ.

108. * εἰ δ’ ἄγε] ἐν ἄλλῃ αἱ δ’ ἄγε νῦν.

διὰ τί ἡ Ἡρα ὁμόσαι πρὸς τὸν Δία; ἡ δῆλον ὡς οὐ ποιοῦντα ἂν
ἂν φῆ. εἰ δὲ τοῦτο, διὰ τί οὐ κατανεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ὁμόσαι ἤξιωσεν, 20
ὡς καὶ ψευδομένου, ἂν μὴ ὁμόση; ὁ δὲ ποιητὴς φησιν ἀληθεύειν “ὅ
τι κεν κεφαλῇ κατανεύση” (Π. Ι, 527). τὸ μὲν οὖν ὅλον μυθῶδες·
καὶ γὰρ οὐδ’ ἀφ’ ἐαυτοῦ ταῦτά φησιν Ὅμηρος, οὐδὲ γινόμενα εἰσά-
γει, ἀλλ’ ὡς διαδεδομένων περὶ τὴν Ἡρακλέους γένεσιν μέμνηται.
ῥητέον δὲ ὅτι καὶ ὁ μῦθος εἰκότως εἰσάγει τὴν Ἡραν ὀρκουσαν τὸν 25
Δία· πάντες γὰρ περὶ ὧν ἂν φοβῶνται μὴ ἄλλως ἀποβῆ, πολὺ τῶ
ἀσφαλεῖ προέχειν πειρῶνται· διὸ καὶ ἡ Ἡρα, ἅτε οὐ περὶ μικρῶν
ἀγωνιζομένη, καὶ τὸν Δία εἰδυῖα ὅτι αἰσθόμενος τὸν Ἡρακλέα δου-
λεύοντα ὑπεραγακτῆσει, τῇ ἰσχυροτάτῃ ἀνάγκῃ κατέλαβεν αὐτόν.
οὕτως Ἀριστοτέλης. 30

114. * Ἡρῆ δ’ αἰῆσα] πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου. ἔδει δὲ λίπ’
οὐρανὸν ἀστερόεντα· Ἀγαμέμνων γὰρ ὁ λέγων.

115. καρπαλίμως δ’ ἵκετ’ Ἄργος] ὅτι τὴν Πελοπόννησον Ἄργος
Ἀχαικὸν λέγει, τὴν Θεσσαλίαν Ἄργος Πελασγικόν.

11. ἔστι καυχόμενος Cobetus]
ἔστιν αὐχόμενος

15. τὸ ἐξῆς Cobetus] ὅτι τὸ ἐξῆς
17. γενέθλης] om.

116. ἄλοχον Σθενέλου] Δίδυμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν Ἑσιόδος δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

117. * μείς ἐν τῇ Χίᾳ μῆς.

μείς] μὴν Αἰολικῶς. ὥσπερ δὲ ρίς ρινός καὶ θίς θινός, οὕτως καὶ 5 μείς μηνός κλιθῆσεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

118. ἐκ δ' ἄγαγε προφῶως δέ] ὅτι νῦν ὑγιῶς γράφεται σὺν τῇ προθέσει προφῶως· πρὸ γὰρ τῶν μηνῶν τῶν καθηκόντων ἐγεννήθη, διὸ ἡλιτόμηνος. ὁ δὲ Ζηνοδοτος καὶ ἐπ' ἄλλου οὕτως γράφει (Π. 16, 188).

10

119. * ὅτι τὰς ὠδῖνας Εἰλειθυίας ἔφη.

Ζεὺς μωγεῖς Ἀλκμήῃ τῇ Ἡλεκτρύνοιο (ὃν δὲ τρόπον, εἶρηται ἐν τῇ Ε) ἔγκυον κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ἄμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἦρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχευεν, Ἀντιβίαν 15 δὲ, ἣν τινες Νικίπην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα, κυφοροῦσαν Εὐρυσθέα ἐπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν ὅθεν καὶ τὰ ἐπτάμηνα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχεν. βασιλεύων δὲ Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασεν, οὓς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑπόθηκας ἀνασείας μετέλαβεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ῥιανῶ.

20

120. αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα] ὅτι ἰδίως ἀγγελέουσα προσηύδα· ἐχρῆν γὰρ ἀγγελέουσα ἦκε καὶ προσηύδα.

123. δύναται καὶ τοῖς ἐξῆς συνάπτεσθαι, ἢ ἢ σχῆμα, Εὐρυσθεὺς σὸν γένος. βέλτιον δὲ στίζειν εἰς τὸ Περσηϊάδαο, καὶ καθ' ἑαυτὸ λέγεσθαι τὸ σὸν γένος, ἵνα λείπη τὸ ἐστίν.

25

124. * Ἀργείοισιν] κατ' ἐνίας τῶν ἐκδόσεων ἀνθρώποισιν.

[149. κλοτοπεύειν] τὸν καιρὸν διατρίβειν καὶ κενὰ λέγειν. ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων κλοτοπεύειν τὸ στραγγεῦσθαι. καὶ ὅτι ἅπαξ εἶρηται.

150. ἦτοι δὲ περὶ Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς Ἑκτορος 30 ἀναιρέσεως.

5. ρίς ρινός καὶ θίς] ρεῖς ρεῖνός καὶ θεῖς 5νια p. 185, 16 et 188, 17, ubi βιβλία intelligitur.

14. * ἑαυτοῦ] αὐτοῦ (sine spiritu)

20. * μετέλαβεν] μετέβαλεν

Ῥιανῶ Heynius] ἀριανῶ

24. * εἰς τὸ] om.

26. κατ' ἐνίας] κατένια. Recte κατ'

27. Scholia versuum 149—320

ex codice Athoo sumsi, de quo

supra dictum est ad vol. I p. 215,

27.

28. στραγγεῦσθαι] στρατεύεσθαι

151. ὁ λόγος, ὡς ἂν θεάσῃται τις Ἀχιλλεῖα προμαχοῦντα, οὕτω καὶ αὐτὸς μαχέσθω.

163. ἄκμηνος] ἄγευστος, παρὰ τὴν ἀκμήν. οὕτω δὲ τὴν ἀσιτίαν Αἰολεῖς λέγουσι. τινὲς δὲ μὴ καμῶν ἐν παρασκευῇ ἀρίστου.

176. τῆς εὐνῆς] ὅτι τὸ τῆς οὐκ ἔστιν ἄρθρον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ 5 ταύτης· παραλέλειπται δὲ τὸ ἄρθρον καὶ ἔστιν, μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβῆναι.

180. πιείρη] λιπαρᾶ, δαφιλεῖ, ἵνα μὴδὲν ἐλλείπῃς τῶν ὀφειλόντων περὶ σὲ δικαίως πραχθῆναι.

183. οὐ μὲν] οὐ μεμπτόν γὰρ ὑπάρχει βασιλεὺς θεραπεύων ἄν- 10 δρα ὃν προηδίκησεν.

193. κρινάμενος κούρητας] ἐπιλεξάμενος πιστοὺς κούρους, νέους.

κούρητας ὡς πένητας νῦν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἔθνους ὡς ἀδμήτας· εἴπομεν δὲ ἤδη περὶ τῆς προσωδίας. 15

200. ἄλλοτὲ ποτε ταῦτα δρᾶν ὀφείλετε, παυσαμένω τοῦ πολέμου, καὶ μὴ τοσαύτης ὀργῆς κατεχούσης τὴν ψυχὴν.

205. ἐς βρωτύν] εἰς τὴν βρωῶσιν. κατ' ἕνια ἔξω τοῦ σ "ὑμεῖς δὲ βρωτύν."

221. αἴψα δέ] ὁ νοῦς οὗτος· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τροπὴν δῶ τοῖς πολε- 20 μίοις, πολλὴ μὲν ἢ καλάμη γίνεται, τουτέστι πολλοὶ ἀναιρεθήσονται, ὁ δὲ ἄμητος ὀλίγος, τουτέστιν ὁ καιρὸς καθ' ἐν ἀναιρεθήσονται· ἐν οὖν βραχεῖ καιρῷ πολλοὶ φονευθήσονται.

223. ἄμητος] ὡς Μίλητος. ἄμητος ὁ καιρὸς, ἀμητός δὲ ὀξύτωνος ὁ καρπός. 25

225. γαστέρι] ὁ νοῦς, εἰ μέλλομεν ἄσιτοι πενθεῖν τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας, ἀνήνυτον ἔσται. ἢ διπλῆ δὲ ὅτι οὐκ ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν τοῦτό φησιν.

238. ὀπάσασατο] διὰ φωνῆς ἐπεκρίνατο, συμπαρέλαβεν, ἢ ἀκούθους ἔλαβεν. 30

254. ἀπὸ τρίχας] ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν τριχῶν τοῦ κάπρου.

262. οὐτ' εὐνῆς] ὡς οὔτε τῆς συνουσίας αὐτῆς χρήζων ἀφειλόμην οὔτε τινὸς ἄλλου.

273. ἀμήχανος] τῷ ἐξῆς συναπτέον, ἵνα ἐπὶ τοῦ Διὸς ἦ, πρὸς ὃν οὐδεὶς τι μηχανήσασθαι δύναται. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω συνα- 35 πτόμενον ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος κεῖσθαι, ἵνα σημαίνῃ τὸν μὴ αἴτιον

τούτου μηδ' αὐτὸν μηχανησάμενον τὸ γεγονὸς, ἣ ἀντὶ τῆς μεσότητος
δύναται κείσθαι, ἀμηχάνως, ὅον ἀβουλεύτως.

276. αἰψήρην] ὅτι τὸ αἰψήρην τὴν ταχέως συναθροισθεῖσαν ἐκκλη-
σίαν, ἣ ἀντὶ τοῦ αἰψήρως διέλυσε τὴν ἀγοράν.

300. Πάτροκλον πρόφασιν] ἐπὶ προφάσει τοῦ Πατρόκλου· οὐ γὰρ 5
ἦσαν πειραθεῖσαι αὐτοῦ. ὁ νοῦς οὖν οὗτος, ὅτι αἱ λοιπαὶ γυναῖκες
σὺν τῇ Βρισηΐδι δῆθεν ὡς ἐπὶ προφάσει Πατρόκλου ἔκλαιον, τῇ δὲ
ἀληθείᾳ ἐκάστη αὐτῶν ἐθρήνει τὴν ἑαυτῆς συμφοράν.

314. φώνησέν τε] ἀνέπεμψε τὴν φωνὴν ἀθροῦν.

316. λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας] παρέθηκας δεῖπνον ἡδύ. 10

320. ἔνδον ἑόντων] ἔνδον ὑπαρχόντων τῆς πόσεως δηλονότι καὶ τῆς
τροφῆς.]

327. εἴ που ἔτι ζώει γε] καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει τὸν στίχον,
ὡς φησι Καλλίστρατος. τό τε γὰρ ἐπὶ παιδὸς κομιδῇ λέγεσθαι
διστακτικῶς εἴ που ἔτι ζώει, καὶ ταῦτα μὴδὲ πόρρω τῆς Σκύρου 15
κειμένης, ὑποπτον, τό τε θεοειδῆς ἀκαίρως προσέριπται. τεκμή-
ριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ καὶ ἐτέρως φέρεσθαι τὸν στίχον, εἴ που
ἔτι ζώει γε Πυρῆς ἐμὸς, ὃν κατέλειπον.

331. *νηί] γρ. σὺν νηί.

333. *οὕτως Ἀρίσταρχος δμῶας, ἔξω τοῦ ἰ. 20

335. ἀκάχησθαι] προπερισπᾶται ὡς λελυπῆσθαι. οἱ δὲ προπαρώ-
ξυναν ὡς Αἰολικὸν ἐν παρατατικῇ σημασίᾳ, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν ἀκα-
χήμενος μετοχὴν τοιαύτην, ὡς καὶ ἐπέισθη ἢ παραδόσις.

342. τέκνον ἐμόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῖο. τοῦτο δὲ παρὰ
τὸ πρόσωπόν ἐστιν. 25

ὅτι κατ' ἀμφοτέρων τὸ στάξον, τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος·
ἣ γὰρ ἀμβροσία ἐστὶ ξηρὰ τροφή.

350. ἄρπη] τῶ ἰκτίνῳ. οἱ δὲ, ζῦον θαλάσσιον πολεμοῦν λάρψ
καὶ βρέννῳ. φιλεῖ δὲ τὴν τροφήν ἣν ἂν συνάγη φυλάττειν ἐπὶ τοῖς
τάρφεσιν, καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς· ᾧ οἰκειῶς οὖν 30
κῆν εἴκασε τὴν Ἀθηνᾶν. οἱ δὲ τὸν ἰκτίνου, ὅτι ἐφ' ὕψους ἰπάμενος
εὐχερῶς ὅπη θέλει καταράσσει.

355. *αὐτὴ δέ] ἐν ἄλλῳ αὐτῇ δ' αἶ.

29. συνάγη] συνάγει

*φυλάττει] om.

30. τάρφεισιν] *γάμφεισιν

*φ] ὡς

31. *τὸν ἰκτίνου] om.

32. καταράσσει Eustath.] κατάρ-
ράσσει

357. ταρφειαί] Ἀρίσταρχος ἀνέγνω ὡς πυκναί. οὕτως δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης· καὶ ἐπέισθη ἢ παραδοσίς.

361. κραταιγύαλοι] ὅτι οἱ κραταιοὶ κατὰ τὰ γύαλα καὶ κύτη καὶ κοιλώματα. [ἀπὸ δὲ μέρους οἱ ὅλοι κραταιοί] γύαλον γὰρ πᾶν τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. 5

365—368. τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες· γελοῖον γὰρ τὸ βρυχᾶσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἢ τε συνέπεια οὐδὲν ζητεῖ διαγραφέντων αὐτῶν. ὁ δὲ Σιδώνιος ἠθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτον φησιν αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον, ὕστερον δὲ περιελεῖν τοὺς ὀβελούς, πειητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς 10 ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τοιοῦτο λέγει, διπλῆν δὲ προσθετὸν τῷ “δὺν ἄχος ἄτλητον, ὁ δ’ ἄρα Τρωσὶ μενεαίων,” ὅτι τὸ μενεαίων νῦν θυμούμενος σημαίνει.

376. *Ἀρίσταρχος τό τε καίεται.

380. ὅτι ἀναλαβὼν τὴν ἀσπίδα μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τὴν περι- 15 κεφαλαίαν τίθησιν.

384. πειρήθη δ’ ἔο αὐτοῦ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῦ αὐτοῦ. συγχεῖ δὲ τὸ σύναρθρον ἀντὶ ἀπολελυμένου λαμβάνων. τὴν οἱ ἀνω- νυμίαν περισπᾶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, καὶ φησὶ κείσθαι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς· οἱ δὲ βαρυτονοῦσιν. ἔστι μὲν οὖν καὶ ἐγκλιτικὴν εὐρέσθαι 20 τὴν οἱ ἀντὶ γενικῆς κειμένην, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν” (Π. 23, 387)· ἔστι δὲ καὶ ὀρθοτονουμένη ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “νεῦσ’ ἐπὶ οἱ καλέσας” (Od. 17, 330) καὶ “προτὶ οἱ δὲ λαβὼν ἔντερα” (Π. 20, 418). οὐ μέντοι ποτὲ ἐν τῇ καλουμένῃ ἐπιταγματικῇ συντάξει· ἄλογον γὰρ τὸ τοιοῦτον ὥστε ἐπιφέρεσθαι 25 τὴν αὐτοῦ γενικὴν καὶ τὴν οἱ προκείσθαι δοτικὴν ὑπάρχουσαν, ὅπερ οὐχ ὑγιές· αἰεὶ γὰρ ταῖς πρωτοτύποις ὁμοίωσις συντάσσεται ἢ αὐτοῦ ἀνωνυμία. πειστέον οὖν Ἀριστάρχῳ γράφοντι πειρήθη δ’ ἔο αὐτοῦ.

*οὕτως ἔο αὐτοῦ αἱ Ἀριστάρχου. Ζηνόδοτος ἐοῦ αὐτοῦ. 30

386. οὕτως εὔτε Ἀρίσταρχος· συνέσταλται δὲ τὸ ἤτε, καὶ διὰ τοῦ εἴρηται. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει τῷ δ’ ὥστε. ἐν δὲ ταῖς ἀπο- τῶν πόλεων τῷ δ’ αὔτε.

4. ἀπὸ—κραταιοί] seclisit Lehr- αὐτῶν τοὺς ἀριθμοὺς
sius. 10. νομίσαντα] νομισαῖ
9. αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον Bek- 31. Margo inter. Ἀρίσταρχος εὔτε
kerus et Lehrsius Arist. p. 346] 33. τῷ] τῶν

οὕτως γραπτέον, τῷ δ' εὔτε, ἵνα ἦ ὡσεὶ πτερὰ διὰ τὴν κουφό-
τητα ἔξωθεν δὲ τὸ ὤς. πρότερον δὲ γράφων ὁ Ἀρίσταρχος τῷ δ'
εὔτε, καὶ κατὰ συστολὴν δεχόμενος ἀντὶ τοῦ ἤυτε, ὡς ἐπὶ τοῦ
“εὔτ' ὄρεος κορυφῆσι” (Π. 3, 10), μετέγραψεν ὕστερον τῷ δ'
αὔτε, ἐμφατικώτερον νομίσας εἶναι, ὑπακουομένου τοῦ ὤς, ὡς κάκει 5
“καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται” (Od. 7, 107).

387. ἐκ δ' ἄρα σύριγγος] ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἐκ τοῦ
Πατρόκλου ὀπλισμοῦ (Π. 16, 141) μετάκεινται. ἡ δὲ περιστιγμένη
διπλῆ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν αὐτοὺς Ζηνοδοτος καταλέλοιπεν, ἐπὶ δὲ
Πατρόκλου ἠθέτηκεν. ἐκεῖ δὲ ἀναγκαιῶς λέγονται, ἵνα γνῶμεν διὰ 10
τί οὐκ ἔλαβε τὴν μελίαν.

* οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι.

390. * τάμε] καὶ πόρε Χείρων.

391. * ἐκ κορυφῆς] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου.

392. * ὅτι τὸν Ἀλκιμέδοντα (Π. 16, 197) νῦν Ἀλκιμον λέγει. 15

393. * οὕτως διὰ τοῦ ὀ ζεύγνου.

398. ἠλέκτωρ] ὁ εἰς λέκτρον μὴ ἐρχόμενος. ἡ παρὰ τὸ μὴ κοι-
μαῖσθαι εἰλούμενον, διὸ καὶ ἵππους αὐτῷ οὐχ ὑποζεύγνουσι, τὸν δὲ
οὐρανὸν ὄχημα αὐτοῦ φησὶν ἢ μᾶλλον ὁ μὴ κοιμίζων· τὰ γὰρ εἰς
τωρ κατ' ἐνεργείας τάσσει, ὡς τὸ σημάντωρ κοσμήτωρ. λέγω δὲ τὸ 20
κοιμίζω, ὅθεν καὶ λέχος· “λέξον δὴ με τάχιστα” (Π. 24, 635).

400. σημειοῦνται τινες ὅτι ἐντεῦθεν ἡ διασκευὴ τοῦ τεθρίππου
πεποιήτα “Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε” (Π. 8, 185).

402. * Δαναῶν] ἐν ἄλλῳ ἀψ λαῶν.

ὅτι δασυντέον τὸ ἐῶμεν· ἔστι γὰρ ἄθην ἔχωμεν, κορροσθῶμεν. 25

403. * αὐτοῦ] γρ. λίπετ' αὐτόθι.

405. ἤμυσε καρήατι] παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ταχέως δὲ
εἰς θάτερον μέρος ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, παρεπιστρέψας εἰς τοῦπίσω
ὡς προσβλέψων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλων αὐτῷ διαλέγεσθαι.

407. αὐδήντα δ' ἔθηκε] ἀθετεῖται ὡς περιττὸς καὶ ἐναντίον ἔχων· 30
ἐπιφέρει γὰρ (418) “ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν,”
ὡς δηλονότι καὶ παρασχούσαι. τοιοῦτος γὰρ ὁ ποιητής· “τὸν μὲν
ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὡσπερ ἔφηνεν” (Π. 2, 318).

6. καιροσέων δ' ὀθονέων] καὶ ῥ'
cum decem fere litterarum lacuna.

7. πέντε Cobetus] τέσσαρες

13. καὶ] ἐν ἄλλῳ καὶ Bekk.

18. * διὸ καὶ] καὶ om.

20. * ἐνεργείας] ἐνέργειαν

21. * ὅθεν καὶ λέχος] om.

416, 417. ἤνπερ ἐλαφροτάτην] ἀθετοῦνται στίχοι καὶ οὗτοι οἱ δύο, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖοί εἰσιν· οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἡ πνοὴ ἐλαφροτάτη ἐστὶ. τὸ δὲ καὶ προσθεῖναι φασὶν ὡς ἀπὸ ἱστορίας ἐστὶ παρειληφτότα ἀγνούμενόν τι, καὶ ἀπίθανον ἵππον λέγειν φασὶν ὥσπερ ἄνδρα πολυῖστορα.

418. ὡς ἄρα φωνήσαντος] οὕτως εἰπόντος, φησὶ, τοῦ ἵππου ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν· πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ τεράστια δοκεῖ ὑπὸ Ἐρινύων γίνεσθαι. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τοῦ “αὐδήεντα δ’ ἔθηκεν” εἰ γὰρ ἡ “Ἡρα παρέσχε, καὶ ἐπισχεῖν ὤφειλεν, οὐχ αἱ Ἐρινύες.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφωδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

2. μάχης ἀκόρητον] ἐὰν πληθυντικῶς γράφηται ἀκόρητοι, 15 συνάψομεν τῇ τελευταίᾳ λέξει ὡς ἂν ἐπιθετικὸν ἐκείνης· ἐὰν δὲ ἐνικῶς, βραχὺν διαστελοῦμεν· ἐπὶ γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀκουσθήσεται.

3. θρωσμῶ πεδίοιο] ἰψηλῶ τόπῳ, ὅθεν καταθορεῖν καὶ πηδηῖσαι ἔστιν. ἔστι δὲ οὗτος ἐν Ἰλίῳ, σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, μεταξὺ Σιμοῦντος τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κόμης, ὅπου καὶ 20 αἱ θεαὶ κριθῆναι δοκοῦσι περὶ κάλλους. ὀνομάζεται δὲ Καλλικολώνη, ἐπεὶ τῶν πέριξ τόπων ἐπισημώτατός ἐστιν ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θορῶ θρωῶ.

4. *Ζεὺς δὲ Θέμιστα] ὅτι οὐκ ἀγγέλω κελεύει καθάπερ *Ἰριδι, ἀλλὰ τῷ τὰς ἀγορὰς διαλύειν καὶ πάλιν συνάπτειν. 25

*ὅτι ἀντὶ τοῦ Θέμιστι.

5. κρατὸς ἀπ’ Οὐλύμποιο πολυπτύχου] τοῦτο βέλτιον τοῖς ἄνω προσνέμειν, ἵνα μὴ μακρὸν ὑπερβατὸν ποιῶμεν. τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ, κέλευσε κρατὸς ἀπ’ Οὐλύμποιο καλέσσαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι *Ολυμπος ὄρος· διὸ πολύπτυχος. 30

7. ὅτι ποταμὸν καὶ θάλασσαν τὸν Ὠκεανὸν παραδίδωσι. τὸν δὲ Ὠκεανὸν οὐ παρέλαβεν εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον, ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης πρεσβύτατος ὑπάρχων.

16. συνάψομεν] συνάψομεν

19. *τὴν] τὸ

21. *αἱ θεαὶ] αἱ om.

25. συνάπτειν Vill.] συνάπτει

8. αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται] αἶ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι νύμφαι ἄλσηϊδες καλοῦνται, αἶ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων ἀμαδρυάδες, αἶ δὲ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων ναΐδες καὶ ὑδριάδες, καὶ τούτων αἶ μὲν κρηνίδες, αἶ δὲ ἐπιποταμίδες, αἶ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων ἐπιμηλίδες, αἶ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν ὀρειάδες, καὶ ὅσαι τούτοις ὅμοιαι. ὁμοίως δὲ καὶ αἶ 5 ἐπὶ τῶν ἐλῶν ἐλειονόμοι.

11. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐφίζανον. αἶ δὲ αἶθουσαι οὐκ εἰσὶ θρόνοι ἢ καθέδραι, ἵνα λέγῃ ἐφίζανον, ἀλλὰ στοαὶ καὶ στυλωταὶ ἔδραι, ἢ τόποι ὑφ' ἡλίου καταλαμπόμενοι. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐνίδρανον, οἰθθέντες εἶναι τὰς καθέδρας. 10

* ἔνιοι ἐφίζανον.

12. * οὕτως διὰ τοῦ ἰ, τὸ ἰδυίησι· καὶ τέλειον τὸ ποιήσε.

13. ὅτι Διὸς ἔνδον εἶρηκε τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τῆς ἐν προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν ἐν Διὸς, ὡς (Π. 21, 145) “εἶσω ἀλὸς εὐρέα κόλπον.” 15

οὐδ' Ἐνοσίχθων] ὁ δὲ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέμιδος. τοῦτο δὲ εἶρηκε διὰ τὴν γεγонуῖαν αὐτῷ μικρῷ πρόσθεν πρὸς τὸν Δία φιλονεκίαν.

17. ἦ] ἐρωτηματικὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἄπαξ εἰλημμένος κατὰ μίαν διάνοιαν· διὸ περισπαστέος. τοῦτο δὲ φημι πρὸς τὰ τοιαῦτα 20 “ἦ δολιχὴ νούσος ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα” (Od. II, 171) “ἦ ἐνόν μεθέπεις ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι” (Od. I, 175)· ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις συντάξεσιν ὁ μὲν πρότερος ἢ ἐγκλίνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται.

21. ὦν ἔνεκα ξυνάγειρα] καὶ τοῦτο ἐκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οὖν τοῖς ἄνω, στίζομεν ἐπὶ τὸ ξυνάγειρα, εἰ δὲ τοῖς 25 ἐξῆς, ὑποστίζομεν ἐπ' αὐτό.

23. ἦμενος, ἔνθ' ὀρόων] τὴν πρώτην λέξιν βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν, ἵνα μὴ δύο μετοχὰι ἀσυνδέτως κέωνται.

27. * ἔξουσι] ἀντὶ τοῦ ἀνθέξουσιν.

28. * καὶ δέ τε] Ἀρίσταρχος καὶ δέ τί μιν, διὰ τοῦ ἰ. 30

29. νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμόν] ὅτι λείπει ἢ περί, κατὰ θυμόν περὶ εταίρου χολοῦται. τὸ δὲ αἰνῶς ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

3. * ναΐδες] ναΐδες

8. * στοαί] στοαί

10. * οἰθθέντες εἶναι τὰς καθέδρας] καθέδρας οἰθθέντες, omisso εἶναι τὰς

22. ἐσσι] ἔση

27. * συνάπτειν] συντάπτειν

31. * λείπει ἢ περί] om.

διὰ τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου προκριθῆναι· καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αὐτὴν ἀνθίστανται τῷ πολέμῳ· καὶ εἰκότως πάρεστι βοηθὸς τοῖς Τρωσίν.

διὰ τί δὲ κατὰ τὸν πόλεμον οὔτι οἱ θεοὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μὲν Ἀπόλλωνι, ὅτι κατὰ τὸν μῦθον συναδικηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Λαιομέδοντος ἐκείνοις συνήργει. Ἄρης Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκώλυσε αὐτὸν 5 τὸν Ἀσκαλάφου θάνατον ἐκδικῆσαι, ἢ ὅτι ἐν ὄψει τῶν θεῶν ὕβρισεν αὐτὸν εἰπούσα “μαινόμενε φρένας ἡλέ” (Π. 15, 128). Ἡρα δὲ Ἄρτεμις· ἔστι γὰρ αὐτῇ μητριὰ. Λητοῖ δὲ Ἑρμῆς, δικαίως· μουσικὸς γὰρ ὑπάρχων τὴν τὸν μουσικὸν Ἀπόλλωνα γεννήσασαν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μεμίσηκεν· ἢ ὡς λόγιος καὶ μνήμων 10 ἀποστρέφεται αὐτὴν ὡς λήθην. Ἡφαιστος δὲ Ξάνθῳ εἰκότως, ὅτι ἢ μὲν τῶν ποταμῶν φύσις πέφυκεν ὑγρὰ, Ἡφαιστος δὲ ἐστὶ τοῦ πυρὸς δεσπότης, οὗ τροφή τὰ ξύλα. κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὧν ἀναπίνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα. Ἀθηνᾶ δὲ ἐστὶ φρόνησις, Ἄρης δὲ ἀφροσύνη· ἐναντία δὲ καὶ πολέμια ἐστὶ ταῦτα ἀλλήλων. 15 Ἡρα δὲ ἐστὶν ἀήρ, Ἄρτεμις δὲ σελήνη, ἀερότεμῖς τις οὔσα, ἢ τὸν αέρα τέμνουσα ἐξ οὗ ἤρτηται· τὸ δὲ βαρῦνον αὐτὴν πολέμιον νενομικεν. Ἑρμῆς δὲ ἐστὶ λόγος, Λητὸ δ' ἀμνημοσύνη, οἷον ληθῶ τις τῶν λόγων. Ἡφαιστος δὲ τὸ πῦρ, Ξάνθος δὲ τὸ ὑγρὸν· ἀλλότριον 20 δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ.

68. ἴσται Ἀπόλλων] ὅτι πυκνῶς κατὰ τὸν τόπον πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήνηκεν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπ' Ἀχαιοῦ θεοῦ, καὶ ἀντιτάξας τούτῳ Τρωϊκὸν θεόν, πάλιν ἀπὸ Τρωϊκοῦ ἤρκαται κατὰ τὸ δεύτερον ζυγόν.

69. ἄντα δ' Ἐνναλίοιο] ἐξ ἐναντίας δὲ τοῦ Ἄρεως. ὁ δὲ τρόπος 25 μετωνυμία, ὡς ἀπὸ τῆς Ἐνουῦς τῆς πολεμικῆς δαίμονος.

ὑφ' ἐν τὸ ἀντέστη προενεκτέον· δοτικῆ γὰρ συντάσσεται, ὡς “Λητοῖ δ' ἀντέστη,” τὸ δὲ ἄντα, ὅπερ ἐστὶν ἐξ ἐναντίας, γενικῆ· “ἄντα δ' Ἐνναλίοιο,” “ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαιστοιο.”

χρυσηλάκατος] ἐργατικῆ· νῦν δὲ ἢ χρυσοῦν τόξον ἔχουσα, τοξευ- 30 τικῆ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ κελαδεινῆ ἀντὶ τοῦ κυνηγετικῆ· κραυγάζουσι γὰρ οἱ κυνηγοί.

72. σῶκος] Τυραννίων ἀξιοὶ δξύνειν, ἵνα ἀποφύγη τὸ κύριον βαρυνόμενον “ὦ Σῶχ' Ἰππάσου υἱέ” (Π. 11, 450), ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Λεῦκος

7. * αὐτὸν] om.

18. * δέ] om.

* ληθῶ τις] ληθότης

20. * τὸ πῦρ] τὸ om.

Γλαῦκος. οὐκ ἔστι δὲ ὅμοιον τοῖς προκειμένοις κοινοῖς ἐπίθετον, ἀλλὰ ἴδιον τοῦ Ἑρμῶ, ὥσπερ καὶ τοῦ Ἀπόλλων βαρυνόμενον τὸ Φοῖβος. διὸ βαρυτονητέον, ὁμοίως καὶ αὐτῶ τῶ κυρίῳ. εἰσὶ δὲ οἱ ἀξιούσι καὶ καθότι σύνθετόν ἐστι βαρύνεσθαι αὐτό· ἐκ γὰρ τοῦ σάοικος γεγενῆσθαι τὴν κρᾶσιν. οὕτω δὲ δώσουσι καὶ προσκείμενον τῶ ᾧ τὸ 5 ἰ, τῆς παραδόσεως οὐχ οὕτως ἐχούσης. τὰ μέντοι εἰς κῶς λήγοντα δισύλλαβα, οὐ παρεσχηματισμένα εἰς γένος θηλυκόν, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, βαρύνεσθαι θέλει, οἷον φῶκος θῶκος· οὕτως σῶκος. σεσημειώται τὸ σηκός.

σῶκος ἦτοι ὁ ἰσχυρός (σωκεῖν γὰρ τὸ ἰσχύειν) ἢ σοούμενος ὠκέως, 10 τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως· ἄγγελος γὰρ ὁ θεός.

74. *ὅτι τὸ διαφορούμενον τῆς ὀνομασίας νῦν διέστησεν.

Ἐάνθον—Σκάμανδρον] τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ ποιητής, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους.

77. *μάλιστά γε] Ἀρίσταρχος μάλιστά ἐ, μάλιστα αὐτόν. 15

79. *ἰθύς] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπ' εὐθείας καὶ κατ' ἐναντίον.

84. *οὕτως διὰ τοῦ ἰ, ὑπίσχεο.

ὅτι περὶ τὸν οἶνον αἱ καυχῆσεις γίνονται, πρὸς τὴν ἀβέτησιν τοῦ “ἔσθοντες κρέα πολλὰ” (Π. 8, 231). βασιλεῖς δὲ καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας λέγει· “δῶδεκα γὰρ βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ 20 δῆμον” (Od. 8, 390).

89. διόλου παρατηρητέον ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Ἀχιλλέως δεόντως κατὰ μέρος δεδήλωκεν· “δῶδεκα δὲ ξὺν νηυσὶ πόλεις· πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι” (Π. 9, 328). νῦν δὲ καὶ ἀξιопιστότερον τὸ παρὰ τοῦ πολεμίου ἐγκώμιον. 25

99. *ἐν ἄλλῳ ἰθύ, χωρὶς τοῦ σ.

100. *διελθεῖν] γρ. διελθέμεν.

105. καὶ δὲ σέ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ὠρθοτόνησε τὴν ἀντωνυμίαν, τὸν δὲ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γάρ παραλαμβάνων· καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς διανοίας. 30

107. ἢ μὲν γὰρ Διός ἐσθ'] σεσημειώται πρὸς τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς

7. οὐ addidit Lehrsius.

10. *ἦ] om.
σοούμενος] σοούμενος

12. διέστησεν [Cobetus] δὲ ἔστη-
σε

13. *νέστερον—τὸ δέ] om.

16. κατ' ἐναντίον Bekk.] καταντίον

30. ἀναγνώσεως Bekkerus] γνώ-
σεως. Conf. p. 206, 8. 214, 5.

31. ἀριθμοὺς] ἀθετουμένους vel ἠθε-
τημένους Cobetus.

κιρον γεναλογίαν ἔχοντας· καὶ ὅτι ἐκ Διὸς ἢ Ἀφροδίτῃ καθ' ἡμέραν.

109. λευγαλέοις ἐπέεσσιν] ὅτι λευγαλέοις οὐ διύγροις, ὡς εἰς ἑώτεροι, ἀλλ' ὀλεθρίοις, παρὰ τὸν λοιγόν.

113. οὐλαμόν] τὸ πύκνωμα, ἀπὸ τῆς οὐλότῃτος, ἢ τὴν εἴλησιν.

114. ἢ δ' ἄμυδις] Ἀρίσταρχος τὸ ἢ ἄρθρον ἐκδέχεται· Ζηνόδοτος δὲ περιέσπασε καὶ ἐψίλωσεν, ῥῆμα ἐκδεξάμενος, ὁμοίως τῷ “ἢ καὶ κυανέησιν” (Π. Ι, 528), καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ, ἢ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς ῥεῖα ζῶντας, ἔφη δὲ εἰς ἓν συναγαγοῦσα τοὺς θεοὺς. ἠγγόνησε δὲ ὡς ὁ ποιητὴς οὐ χρῆται τῷ ἢ ῥήματι ἐν ἀρχῇ λόγου, ἀλλὰ τοῖς ῥηθεῖσιν ἐπιλέγει. καὶ τούτῳ γε παρ' αὐτῷ διαφέρει τοῦ ἔφη, ὅτι τὸ μὲν καὶ προτάττεται καὶ ὑποτάττεται. Ἀρίσταρχος δὲ ἢ δ' ἄμυδις στήσασα, καὶ αἱ πλείοι σται. τὸ δὲ ἄμυδις ψιλωτέον καίτοι παρὰ τὸ ἅμα γενόμενον, ἐπεὶ Αἰολικὸν χαρακτῆρα ἀνεδέξατο.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θεοὺς ῥεῖα ζῶντας, ἐξ οὗ φανερός ἐστι κατὰ τὸ περισπώμενον ἀνεγνωκῶς ἢ δ' ἄμυδις, ἢ ἢ ἔφη, ὡς ἐκεῖ “ἢ καὶ κυανέησιν.” ἠγγόνηκε δὲ ὅτι ἐπὶ τισι προειρημένοις τίθεται παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἢ, οὐκ ἐν ἀρχῇ λόγου.

125. πάντες δ' Οὐλύμπιοι ἕως τοῦ γεινομένου ἐπένησε (128) 20 ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι τούναντίον ὁ Ζεὺς λέγει “εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται, οὐδὲ μίνυθ' ἔξουσι” (26), καὶ σώζει μᾶλλον τὴν Ἀχιλλέως ἀξίαν. ἢ δὲ Ἡρα φησὶ τοὺς θεοὺς κατεληλυθέναι, ὅπως μὴ πάθῃ τι ὑπὸ τῶν Τρώων ὁ Ἀχιλλεὺς.

135. * λείπει ἢ πρός.

138. * ἄρχωσι] Ἀρίσταρχος προκρίνει τὴν διὰ τοῦ ὦ γραφήν· γράφεσθαι δὲ φησὶ καὶ διὰ τοῦ ἢ ἀρχῆσι. ὁ δὲ Ὀμηρὸς τὸ κατ' ἀμφοτέρων ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀρχῆσι. τὸ ἕτερον προτάξας ὄνομα, τῶν ὀνομάτων τιθέμενον ῥῆμα εἰσῆθε ποτε, τὸ ἕτερον προτάξας ὄνομα, μεταξὺ τάσσειν “ἢ ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος” 30 (Π. 5, 774) καὶ “ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι Κωκυτός τε” (Od. 10, 513). καὶ τούτῳ πεπλέοναι τε ῥέουσι καὶ Ἀλκμανικὸν καλεῖται, εὐχ' ὅτι πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο.

6. Hoc scholion proximo scholio est postpositum.

8. καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ Bekkerus] ἢ ἢ τὸ ὅλον μεταποιεῖ

10. ἢ addidit Bekker

12. In marg. inter.

ἄμυδις στήσασα

30. τάσσειν Vill.] τάσσει

τῇ κατασκευῇ καὶ τοῖς νοήμασι, καὶ οἱ λόγοι οὐ πρόποντες τῷ τοῦ Ἀχιλλέως προσώπῳ.

185. *ἔσθλόν] γρ. καλόν.

188. ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς ἀπὸ βοῶν. ἔνοι δὲ συντάσσουσι τὴν ἀπὸ τῷ σεῦα. ἐν τῇ Χίᾳ δὲ βοῶν ἔπι. 5
*ἢ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους βοῶν ἔπι, οὐκ ἀχαρίτως.

195. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἐρύεσθαι χωρὶς τοῦ σέ.

ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ἕως τοῦ "πρὶν τι κακὸν παθεῖν" (198) ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι ἐπὶ τῆς Μενελάου πρὸς Εὐφορβου συστάσεως (Π. 17, 30) ὀρθῶς λέγονται· σκυπὸς γὰρ ἀμφοτέροις 10 ἔστιν ἀνελέσθαι τὸν νεκρὸν καὶ τὰ ὄπλα· νῦν δὲ παντελῶς ἐκλελυμένος τις ὁ Ἀχιλλεὺς φαίνεται, τῷ πρώτῳ συστάντι τοιαῦτα λέγων.

205. ὅψει δ' οὐτ' ἄρ πω ἕως τοῦ "εὐχομαι ἐκγεγάμεν" (209) ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖα τὰ δι' αὐτῶν λεγόμενα, κατὰ τὴν γενεαλογίαν ἀμφοτέρων γινωσκομένω. 15

211. *καὶ τὸ σήμερον ὁμοίως τοῖς προκειμένοις.

213. *δαήμεναι] ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῷ τοῦ δάηθι.

215. Δάρδανον αὖ πρώτον] Δάρδανος υἱὸς Ἡλέκτρας τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διός. οὗτος ᾤκει ἐν Σαμοθράκῃ· τοῦ δὲ κατακλυσμῷ συμβάντος κατασκευάσας σχεδίαν καὶ ἀσκὸν ἐαυτῷ περιβέης ἐφέρετο 20 τοῖς ὕδασι. προσοκείλας δὲ τῇ Ἰδῇ τὴν Δαρδανίαν ἔκτισεν. ἑτέρα δὲ ἢ τῆς Ἰλίου Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία· οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν.

κτίσσε δὲ Δαρδανίην] ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον· καὶ ὅτι ἑτέρα τῆς Ἰλίου ἢ Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία. 25

217. ἐν πεδίῳ] διὰ γὰρ τὰς νομὰς καὶ τοὺς ὑετούς ἐν τοῖς ὄρεσι πρῶν ᾤκουν· ὅθεν καὶ πόλεις τὰς ἀκροπόλεις καλοῦσιν.

221. ἔλος κάτα] τὸ ἐξῆς ἔστι καθ' ἔλος· διὸ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

223. τάων καὶ Βορέης] ὅτι ἐλλείπει τὸ τινῶν, τούτων τινῶν· οὐ 30 γὰρ πασῶν ἠράσθη.

224. ἵππῳ δ' εἰσάμενος] ὅτι καταχρηστικῶς· ἵππος γὰρ οὐ παρα-

5. σεῦα Vill.] ἔσσενα

ὅτι Cobetus.

6. Ἀριστοφάνους] ἀριστ

27. Versu proximo πολυπιδάκου

8. Asteriscus cum obelo prae-

in marg. adscriptum a m. rec. cui

fixus.

γράφεται praeifixit Bekkerus.

9. ὅτι] καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται

κοιμάται, ἀλλ' ἐπιβαίνει. τινὲς δὲ γράφουσιν ἴππῳ δ' εἰσάμενος ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ.

227. ἀνθέρικων] νῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων ἐστίν. ἐλαφρῶς οὖν, φησὶν, ἀνοθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν κυμάτων ἐπιφανείας μὴ βαπτίζομεναι τῷ ὕδατι. κυρίως δ' 5 ἀνθέρικος καλεῖται ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καυλός· ἐστὶ δὲ τὸ φυτὸν λαχανῶδες.

228. * Ἀρίσταρχος ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ τοῦ ἦ.

229. σημειοῦνται τινες ὅτι ἀλὸς πολιοῖο ἔφη.

10

* ῥηγμῖνος τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης.

233. ὃς δὴ κάλλιστος γένετο] ὅτι ὡς ἀν ἀρμόζη πρὸς τὸ ἐγκώμιον τίθησι τὸ κάλλιστος· καὶ γὰρ ἄλλους καλλίστους λέγει. καὶ ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήνηκεν.

234. Ἀρίσταρχος μὲν ἐν ποιεῖ τὸ ἀνηρείψαντο, τουτέστι τὸ 15 ἀνήρπασαν· εἰσὶ μέντοι οἱ τὸν ἀν σύνδεσμον παρέλαβον, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Θέωνος, τοιοῦτόν τι ἐκδεχόμενος, ἀνήρπασαν ἀν αὐτὸν οἱ θεοὶ τῷ Διὶ χάριν τοῦ κάλλους, εἰ ἔζη. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ οὐδαμῶς παρεισάγει αὐτὸν ὁ ποιητὴς τῷ Διὶ διακονούμενον· ἢ γὰρ Ἡβῆ βλέπεται καὶ ὁ Ἡφαιστος. πρὸς δὲ ταῦτα ὑγιῶς ἀπε- 20 φήναντό τινες, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ὡς ὅτι ὁ ποιητὴς τῷ ἠρείψαντο οὐδέποτε ἐχρήσατο ἀνευ τῆς προθέσεως. δεύτερον ὡς εἰ ἦν ὁ ἀν σύνδεσμος, ἐχρῆν τινὰ αἰτίαν ἐπενεχθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “οὐδ' ἀν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοὶ, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο παῦσεν ἀριστεύοντα μάχης” (Π. ΙΙ, 504). πῶς δὲ ἐν 25 ἐτέροις περὶ τῆς ἀρπαγῆς τοῦ Γανυμήδους ὑπόμνησιν ποιεῖται, ὁπότε ὁ Διομήδης λέγει “τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς δῶχ' υἱὸς ποινήν Γανυμήδεος” (Π. 5, 262); ἀλλὰ, φησὶν, οὐ διακοκεῖται. εὐλόγως, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ πάντα συμπόσια δύο ἐστίν, ἐν μὲν ἐν τῇ Α, ἐν ᾧ ὁ Ἡφαιστος παρεισάγεται διακονούμενος ἕνεκα 30 γέλωτος, ἄλλο δὲ ἐν τῇ Δ, ὅπου ἢ Ἡβῆ κοινῶς οἶνοχοεῖ πᾶσι θεοῖς. ἔχομεν δὲ ἡμεῖς προσθεῖναι τὸ κυριώτατον, φημὶ δὴ τὸ τῆς συντάξεως·

3. * ἀθέρων—φησὶν] θερῶν—φασὶν

5. * βαπτίζομεναι] βαπτίζομενοι

6. ἀνθέρικος] * ἀνθέριξ

23. ὥσπερ Bekkerus] ὥσπερ ὡς

24. κελεύθου] κέλονταις

25. πῶς Lehrsius] ὡς

26. Γανυμήδους—Γανυμήδεος] γα-

νυμήδου—γανυμήδει

256. * μεταστρέψεις] γρ. ἀποστρέψεις.

259. ἦ ῥα καὶ ἐν δειῶ σάκει] οὕτως ἢ Ἀριστάρχου. διαιρετέον τὸ σάκει, καὶ Ἰακῶς τὸ ἔλασσε. καὶ τὸ δινῶ δὲ ἔξω τοῦ ε, ἀπὸ τοῦ δινεῖσθαι· “δινωτὴν φορέουσα” (II. 13, 407).

260. * μύκε] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἤχησε καὶ οὐ διεκόπη. 5

261. * ἀπὸ ἔο] ἔξω ἀνέτεινεν ἑαυτοῦ.

* ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀπὸ οὔ.

263. * ῥεία] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ι, ῥέα.

265. * δῶρα] ἐν τισιν ἔργα.

266. ἀνδράσι γε θνητοῖς] πρὸς τὴν ἐξῆς ἀθέτησιν· ἄτρωτα γὰρ 10 καὶ ἄθλαστα τὰ ἠφαιστότευκτα.

269. ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε] ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι διεσκευασμένοι εἰσὶν ὑπὸ τινος τῶν βουλομένων πρόβλημα ποιεῖν. μάχεται δὲ σαφῶς τοῖς γηησίοις· ἄτρωτα γὰρ τὰ ἠφαιστότευκτα συνίσταται. ἵνα δὲ μὴ δοκῆ λύσεως ἠπορηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἠθετηκέναι, φησὶν ὅτι 15 τῆς χρυσῆς πτυχῆς πρώτης κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν κειμένης νοητέον τὸ δόρυ τῆς πλείονος ὀρμῆς ἐγκοπὴν εἰληφέναι, διακεκόφθαι μέντοι τὸ σάκος ἕως τῆς τρίτης πτυχῆς, ὃν τρόπον ἐπὶ τῆς πτυχῆς Μενελάου λέγει “ἦ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς” (II. 4, 138). 20

ἀτρώτων ὑπαρχόντων παρ' Ὀμήρῳ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἔξωθεν κατ' ἐπίου τεταγμένης διὰ τὸν πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς πτυχῆς, οὕτως ἀποδοτέον τὸν λόγον· ἀλλὰ μέχρι μὲν δύο πτυχῶν προῆλθεν ἡ τῆς πληγῆς ἐνέργεια, εἴξεως καὶ οἰονεὶ συνιζήσεως γενομένης, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεσχέθη. ἀπορία. πῶς, φασὶν, ἄτρωτον 25 ὑποστησάμενος τὴν ἀσπίδα νῦν τοῦτο λέγει; ῥητέον οὖν ὅτι ὁ χρυσὸς ὦν μαλθακώτερος χαλκοῦ ἢ σιδήρου ἐνέδωκε τῷ δόρατι καὶ ἐκοιλάνθη, καὶ ἐγένετο κοιλότης, οὐ τρῶσις.

273. δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς] ὅτι Ζηνόδοτος μετεποίησεν οὕτως, μελίην ἰθυπτίωνα ἀσπίδα νύξ' εὐχαλκον ἀμύμονος 30 Αἰνεῖαιο. οὐκ ἐκ χειρὸς δὲ ἐπέτυχεν ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅπερ διὰ τοῦ

2. δινῶ] Sic codex in textu, recte alii δειῶ. Indignum Aristarcho commentum est δινῶ pro δειῶ dictum esse. Αἶαντος δειῶν σάκος est γ, 245, ubi nihil huiusmodi annotatum est. Rursus vero

in A aliisque 21, 25 ποταμοῖο κατὰ δινοῖο ῥέεθρα, ubi recte plerique δειῶιο.

15. ἠπορηκέναι Lehrsium Arist. p. 8] τι εἰρηκέναι

24. εἴξεως] ἴξεως

νύξε σημαίνεται, ἀλλὰ βέβληκε τὸ δόρυ· διὸ καὶ ἐξῆς βέλος αὐτὸ εἶρηκεν.

276. ἢ δὲ διὰ πρό] κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀσπίδος διόλου διαπεράσαν τὸ δόρυ ὀπίσω ἐπάγει τοῦ Αἰνείου.

279. * ὅτι σαφῶς συνίστησιν ὅτι βέβληται. 5

280. * τὸν χαλκοῦν καὶ τὸν βύρσινον.

283. ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ὁ Ἀχιλλεύς, οὐ νένυχεν ἐκ χειρὸς, ὥσπερ Ζηνῶδοτος πεποιήκεν· τὸ γὰρ ἄγχι παγῆναι οὐκ ἄλλως ἔστιν ἢ ἐκ πρόσσεως.

288. ἔνθα κεν] πάντα ἤρτηται ἕως τοῦ “ εἰ μὴ ἄρ’ ὄξυ νόησε ” 10 (291). διορθωτέον οὖν αὐτὰ ὡς ἐν τῇ Β (261) “ εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβῶν.”

289. τό] ἢ τὸ σάκος, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ βληθῆναι τὴν κόρυθα ἢ τὸ σάκος, ἅπερ οὐκ ἤμελλε βληθέντα ὄλεθρον ἐπάξειν τῷ Ἀχιλλεῖ· ἰσχυρὰ γὰρ ἦσαν. 15

290. * πρὸς τὸ σχῆμα· τὸν δὲ τὴν ψυχὴν ἀφείλετο.

293. * ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο] ὅτι λείπει ἢ περί, περί Αἰνείου.

298. μάψ ἔνεκ’ ἀλλοτριῶν] ὅτι Αἰνείας οὐ συνεπεγράφη τῷ τῶν Πριαμιδῶν πολέμῳ· διὸ καὶ ὁ Πρίαμος ὑπόπτειεν αὐτὸν, οὐχ ὡς 20 ἔνοιό φασιν, ὅτι ἐπετίθετο τῇ βασιλείᾳ. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μάψ πρὸς τὸ σαφέστερον.

299. δῶρα θεοῖσι δίδωσι] ὅτι οὕτως εἶπε θεοῖσι καὶ οὐχ ἡμῖν, ὡς οὐκ ᾔν και αὐτὸς θεός. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (I, 66) “ πέρι δ’ ἱρὰ θεοῖσι.” 25

306. * ἤχθηρε] παρὰ Ἀριστοφάνει ἤχθαιρε.

307. Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει] σημειοῦνται τινες πρὸς τὴν ἱστορίαν, καὶ ἐπεὶ μεταγράφουσί τινες Αἰνεΐω γεγενῆ πάντεσσιν ἀνάξει, ὡς προθεσπίζοντος τοῦ ποιητοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν. Ἀφροδίτη, χρησμοῦ ἐκπεσόντος ὅτι τῆς τῶν Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης 30 οἱ ἀπ’ Ἀγχίσιου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίση ἤδη παρηκμακῶτι συνῆλθεν· τεκοῦσα δ’ Αἰνεΐαν, καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευ-

2. εἶρηκε Vill.] ὄρηκε (sic)

5. συνίστησιν Bekk.] παρίστησιν

7, 19, 23. Diple praesfixa.

9. πρόσσεως] Sic A, non προ-
βέσεως ut Vill.

19. συνεπεγράφη] Sic A, non
συνεγράφη, ut Vill. Participio
συνεπιγραφείν utitur Eustathius p.
1285.

άσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσὶ, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἤτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδώσι τὴν Ἑλένην. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάφ.

5

308. αἱ διὰ τῶν πόλεων λῖπωνται εἶχον ἀντὶ τοῦ γένωνται.

311. ὅτι περισσὸς ὁ κέν, καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς, ἡ ἐρύσεις ἡ αὐτὸν ἐάσεις. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰς τοιαύτας ἀναγνώσεις, ὅτι “πρῶτον μὲν, ἔπειτα δὲ κ’ αὐτὸς ὀνήσεται” (Π. 6, 260) “μάλιστα δὲ κ’ αὐτὸς ἀνέγνω” (Π. 13, 734).

10

322. Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ] ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι οὐκ ἐνέσχηται τῇ ἀσπίδι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ “διὰ πρὸ Πηληϊὰς ἤϊξεν μελίη” (276) καὶ “ἐγχείη δ’ ἄρ’ ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ” (276). πῶς οὖν ὁ Ποσειδῶν ἐκ τῆς ἀσπίδος ἤρυσσε τὸ δόρυ;

327. δύναται ἡ ἀπό καὶ ἀναστρέφεσθαι, ἢ ἡ ἀπὸ θεοῦ, καὶ 15 φυλάσσειν τὸν τόνον, ἢ ἡ ἀπορούσας ὅπερ καὶ βέλτιον.

329. Καύκωνες] οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας, οἱ δὲ τοὺς ἐπὶ κλην Καννίου· ἡ δὲ Καῦνος πόλις παράλιος Λυδίας καὶ Καρίας.

331. *καὶ μιν φωνήσας] παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ μιν νεικείων, 20 παρὰ Ῥιανῶ τὸν καὶ νεικείων.

332. ἀτέοντα] ἀφροντιστοῦντα, φρενοβλαβοῦντα· καὶ ἀτίζω τὸ μωραίνω.

οὕτως ἐν ἀπάσαις. ἀτέοντα ἀφροντιστοῦντα. Καλλίμαχος “Μουσέων κεινὸς ἀνήρ ἀτέει.” τὸ ἀτέοντα ὡς νοέοντα· ἔστι γὰρ τῆς 25 πρῶτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

333. *ἐν ἄλλῳ ἀντί’ Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

334. σεῦ] ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν, ὡς ἐκεῖ (Π. 2, 27) “ὄς σεῦ ἀνευθεν ἑών.” ἔστι γὰρ καὶ ἀντιδιασταλτικῆ.

30

346. τῷ δ’ ἐφέηκα] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ἐπὶ τὸν Αἰνείαν καὶ

7. ἐρύσεις Bekkerus] ἐρύσης

11. ἐνέσχηται Bekkerus] ἐνέσχηται

18. παράλιος Bekkerus] παράλιος

22, 23. Scholion manus recentioris in marg. scriptum.

ἀτέοντα οὕτως ἐν ἀπάσαις margo inter.

25. Μουσέων κεινὸς Heynius] μου-

σαῖον κείνος

τῆς addidit Bekkerus.

27. ἀντί’ Ἀχιλλῆος Vill.] ἀντ’ Ἀχιλλῆος

31. In marg. inter. a m. rec. τῷ ἐφέηκα.

οὐκ ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν, ὡς Ζηνόδοτος γράφει. λέγει γοῦν ῥητῶς ἐφέηκα.

356. δέ μοι] ἄμεινον ἐνθάδε ἀπόλυτον λαμβάνειν τὴν ἀντωνυμίαν, τουτέστιν ἐγκλιτικὴν.

357. τόσους δ'] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπερισπᾶ, ἐπεὶ, φησὶ, κατὰ 5 δεῖξιν λέγεται καὶ τὸ “τοσσησὸ ὕσμίνης” (359). Ἀρίσταρχος μέντοι καὶ οἱ πλείους παρολκὴν ἐξεδέξαντο τοῦ δε, καὶ ἐπέισθη ταύτῃ τῇ ἀναγνώσει ἢ παραδόσις. οὐκ ἀδόκιμος δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἀσκαλωνίτου.

362. στιχός] ὡς τριχός, ἀπ' εὐθείας τῆς στίξ· καὶ γὰρ στίχες λέγει καὶ στίχας. τὸ δὲ εἶμι προπερισπαστέον σημαίνει γὰρ τὸ 10 πορεύομαι.

ἀλλὰ μάλα] πρὸς τὸ σημαϊνόμενον, ὅτι δι' ὅλης τῆς τάξεως πορεύσομαι δι' ἀνταίας ἀπ' ἀρχῆς ἕως πέρατος.

371. *τῷ δ' ἐγώ] ἐν ἄλλῳ τοῦ δ' ἐγώ.

372. εἰ πυρὶ χεῖρας] πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς, 15 ἐν δὲ Ὀδυσσειᾷ ἄπαξ.

ποικίλον τὸ διανόημα, καὶ πολὺν ἐν βραχεῖ νοῦν ἔχον, καὶ διὰ τῆς ἐπανάληψεως ἐμφαίνον ὑπερβολὴν τῆς ἀμφοῖν δυνάμεως, πυρὸς μὲν ὀξύτητα, σιδήρου δὲ καρτερίαν παραλαβόν.

373. *ἔγχε' ἄειραν] γρ. ἔσταν Ἀχαιῶν.

20

375. Ἐκτορα εἶπε] ὅτι ἐλλείπει ἢ πρὸς πρόθεσις, πρὸς Ἐκτορα. καίτοι παρῆν εἶπεῖν Ἐκτορι εἶπεν, ἀλλὰ συνήθως παρέλιπε τὴν πρόθεσιν “καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον” (Il. 17, 237).

378. ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τὸ τύψαι διδασκαλικῶς προσ- 25 θεῖς σχεδόν, ὅσον σχεδὴν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

384. ὄν] ἐν τισὶ τῶν φαύλων ἀντιγράφων τὸν διὰ τοῦ τ.

385. οὕτως Ἰδης διὰ τοῦ δ, τῆς Λυδίας· Ἰγλη δὲ τῆς Βοιωτίας.

386. *ἰθὺς μεμαῶτα] σημειοῦνται τινες ὅτι εἰς εὐθὺ ὄρμωντα.

387. *πᾶσα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλη.

30

388. *δούπησεν] ὅτι ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν.

2. ἐφέηκα Vill.] ἀφέηκα.
13. δι' ἀνταίας Vill.] διανταίαν.
διανταίος vel διανταίως Friedl.
17. *ποικίλον] ἄγκυλον
22. παρέλιπε Bekkerus] παρέ-
λειπε

28. οὕτως] ὅτι Cobetus.
29. *εὐθὺ] εὐθύς
31. *παρακολουθοῦντος] ἀκολου-
θοῦντος
*ἀντὶ τοῦ] om.

389. *κεῖσαι, Ὀτρυνδείδῃ]* ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς γινώσκων αὐτὸν ἐξ ὀνόματος καλεῖ.

390. *ἔνθα δέ τοι θάνατος]* ἔν ἐστι τὸ ἐνθάδε, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. ἔστι γὰρ δεικτικὸν τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως, ὥσπερ καὶ τὸ “ἐνθάδε κ’ αὖθι μένων” (Od. 5, 208), ὥστε πρὸ τῆς δε συλλαβῆς 5 ἢ ὄξεϊα.

391. *Γυγαίῃ]* οὕτως ἐν Λυδία λίμνη καλουμένη Γυγαίῃ, ἥτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν, ἢ ἀπὸ τινος ἐγγχωρίου ἥρωος, Γύγου καλουμένου.

395. **Δημολέοντα]* οὕτως Ἀρίσταρχος. τινὲς δὲ Δηϊλέοντα. 10

396. *ἔσθλὸν ἀλεξητήρα]* ἐκ τῶν τριῶν λέξεων ἐν σημαίνει, ἐν πολέμῳ ἀγαθόν. θετέον οὖν ἐπ’ αὐτὸν τὴν συναφὴν σύνδυο τῆς τε πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης λέξεως. δύναται δὲ καὶ τὸ ἐσθλὸν καθ’ ἑαυτὸ εἶναι.

401. **αἴξαντα]* γρ. αἴσσοντα. 15

404. **πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἤρυγεν.*

Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα] τὸν Ποσειδῶνα, ἥτοι ὅτι ἐν Ἐλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ἐλίκῃ μᾶλλον οὖν παρὰ τὸν ἐν Ἐλίκῃ, ὅτι Ἐλικῶν μὲν Βοιωτίας ὄρος, Ἐλίκη δὲ νῆσος τῆς Ἀχαιίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος. ἢ δὲ ἱστορία αὕτη. Νηλεὺς ὁ Κόδρου χρησμὸν 20 λαβὼν ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Μίλητον καὶ τὴν Καρίαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀχαιϊκῆς Ἐλίκης. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Καρίαν ἱερὸν Ποσειδῶνος ἰδρύσατο, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἐλίκῃ τεμένους Ἐλικώνιον προσηγόρευσε. δοκεῖ δ’ ἐπὶ τὴν θύσιν [τὸν θεὸν] βοησάντων μὲν τῶν βοῶν προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν· σιγῶντα δὲ λυποῦνται, μηνίειν 25 νομίζοντες. ἢ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.

406. *ἐρυγόντα]* ὡς φαγόντα· ἔστι γὰρ δευτέρου ἀορίστου, καὶ ὡς ἔφυγε φυγόντα, οὕτως ἤρυγεν ἐρυγόντα.

414. **οὕτως κατὰ γενικὴν παραίτσηστος.*

415. *χρῦσειοι σύνεχον]* ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ζώματος ἐπιβολὴν πρὸς 30 τὸν στατὸν θώρακα διπλοῦς ἦν ὁ θώραξ.

419. *περισπαστέον τὴν οἶ·* ἔστι γὰρ πρὸς ἑαυτὸν.

24. τὸν θεὸν seclusit Muellerus.
τῶν addidit Bekkerus.

Milesiacorum scriptor memoratur
ab Athenaeo.

26. Κλειτοφῶντι] Κλείτῳ Mueller.
Fragm. Hist. vol. 4 p. 368. non
alio argumento quam quod Κλείτος

31. διπλοῦς Lehrsius Arist. p.
122] καὶ διπλοῦς

424. ἀνέπαλτο] ἀνεπήδησεν, ἀνήλατο. πῶς δέ, φησὶ, τὸν Διναίαν οὐκ Ἀπόλλων ῥύεται, ἀλλὰ Ποσειδῶν; ψεῦδος ὁ ποιητῆς πάνυ ἐνδείκνυται ὡς ἡ ἄλλη περὶ θεοῦς εὐσέβεια δυσωπούσα ἢ καὶ τοὺς δι' ἔχθρας ὄντας.

426. *Ἀρίσταρχος οὐδ' ἂν ἔτι δὴν, διὰ τοῦ ἄν. 5

436. χειρότερος] χέριος, χερειότερος, συγκοπὴ καὶ πλεονασμὸς χειρότερος.

437. ὄξυ πάροιθεν] συναφὴ ἐπὶ τὰς τελευταίας δύο λέξεις· ἐν γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦται, τὸ ὠξυμμένον κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος.

439. *ἐπὶ τὸ πνοιῆ ἢ βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον. 10

440. ἦκα μάλα ψύξασα] ὅτι ψύξασα, φυσῆσασα τῷ ἑαυτῆς πνεύματι ἀπέστρεψε τὸ δόρυ.

443. τὸν δ' ἐξήραξεν Ἀπόλλων] πιθανῶς ἀναρτᾷ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀκροατῶν, εἰς τέλος τῶν ποιήσεων ἑαυτῷ ταμιευόμενος τὴν σφαγὴν Ἐκτορος. πρὸς δὲ τὸ ἄπιστον βοηθεῖα χρῆται, ὥσπερ ἀπολο- 15 γούμενος διὰ τοῦ ρεῖα μάλ'.

447. ἐν ἄλλοις ὁ στίχος οὗτος οὐ κεῖται.

451. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ᾧ ἔοικας εὐχεσθαι παραγινόμενος εἰς πόλεμον.

452. περισπαστέον τὸν ἦ. ἔστι γὰρ βεβαιωτικὸς, ἴσος τῷ δῆ. τὸ δὲ ἀνύω βαρυτόνως ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ ἐνεστῶς ἀντὶ μέλ- 20 λοντος.

454. νῦν δ' ἄλλους Τρώων] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἰδίως πληθυντικῶ ἐνικὸν ἐπήνεγκεν, ὅν κε κι χεῖω.

*νῦν δ' ἄλλους Τρώων] γρ. νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους.

461. *βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ἐφορμηθεῖς. 25

462. *ὅτι πάλιν ἀντιδιέστειλεν.

463. Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην] ἦτοι κομματικῶς εἶπεν, ὡς ἔθος πολλάκις τοῖς ποιηταῖς· ἢ τὸ ἐξῆς ἐστὶ, Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην φασγάνῳ οὗτα καθ' ἦπαρ. ταῦτα δὲ ἐν παρεκβάσει εἰπὼν ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ “ὁ δὲ φασγάνῳ,” ὡς εἶωθεν. οὗτω δὲ ἔσται τὰ λοιπὰ 30 διὰ μέσου. ἢ κοινὸν ἄνωθεν τὸ ἔτυπε ἀπὸ τοῦ “τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.”

1. πῶς δέ—] Simile scholion in aliis codicibus legitur ad v. 291, ubi ἡ μεγάλη pro ἡ ἄλλη et τυγχάνει additum est post δυσωπούσα. recentiore cum signo quo indicatur ad quem versum pertineat annotatio.

17. Haec in marg. ext. a manu

29. ταῦτα] πολλὰ Friedl.

464. ἡ εὖ ἀντωνυμία ἐν τῇ συντάξει ἐνέκλινε τὸν τόνον· ἔστι γὰρ ἀπόλυτος. οὐχ ὄν τρόπον ὃ οἶεται ὁ Ἀσκαλωνίτης τὸ πῶς πάντως ὀξυτονθήσεται, ἐπεὶ ἦδη ἐμελέτησε καὶ ἄλλων ἐγκλιτικῶν ἐπιφερομένων τὸ πῶ καὶ τὸ πῶς τοῦτο μὴ πάσχειν· “οὐπως ἔστ’ Ἀγέλαε διοτρεφές” (Od. 22, 136)· “μήπως με προιδῶν” (Od. 4, 396)· 5 “μήπω μ’ ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές” (Il. 24, 553)· “οὐπω μὲν φασὶ φαγέμεν” (Od. 16, 143). οὕτως οὖν καὶ τὸ “εἴ πως εὖ πεφίδοιτο” οὐκ ἀναγκαστικὴν ἔξει τὴν ἐπὶ τοῦ πως ὀξεῖαν. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος γενόμενος κατὰ ταύτην τὴν προσωδίαν τοῦτο μόνον ἀπεφήνατο, ἐγκλί-
νοντα δεῖν τῷ τόνῳ καὶ δασύνοντα λέγειν τὴν τρίτην συλλαβὴν· ση- 1
μαίνει γὰρ εἴ πως αὐτοῦ· διὸ καὶ ἡ διπλῆ.

467. *οὐ γάρ τι] γρ. οὐ γάρ τις καὶ οὐ γὰρ ἔτι.

γλυκύθυμος] ὅτι οὐκ ἀνειμένος τῷ θυμῷ καὶ ἠπιόφρων, ἀλλ’ ἐκ τοῦ ἐναντίου σκληρὸς καὶ χαλεπός.

470. ὄλισθεν] ὄλισθηρὰ γὰρ ἡ φύσις τοῦ ἥπατος· αἰμορραγία δὲ 1
πολλὴ γέγονε δύο μεγίστων ἀγγείων διηρημένων, τοῦ ἥπατος καὶ τῆς
κοιλίας.

471. κόλπον ἐνέπλησεν] ἐνέπρησεν Φιλόξενος καὶ Ἀρίσταρχος.
περὶ δὲ τῆς γραφῆς Ἀρίσταρχος ἐν ὑπομνήματι φησιν οὕτως· τὸ
αἷμα ἀπὸ τοῦ ἥματος ἐκρούνιζε χυδὴν καὶ τὸν τοῦ χιτῶνος κόλπον 2
ἐνεφύσησεν.

473. *παρ’ οὔς] γρ. καὶ κατ’ οὔς.

478. ξυνέχουσι τένοντες] ὅτι πάντα τὰ τεταμένα νεῦρα τένοντας
Ὁμηρος λέγει.

484. *οὕτως Πείρω, ὡς ἀπ’ εὐθείας τῆς Πείρωσ.

ὅτι Ζηνοδοτος γράφει Πειρέως υἱόν, ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον
καὶ παράλογον. ἔστι γὰρ Πείρωσ τὸ ὄνομα (Π. 2, 844). νῦν δὲ
ἐσχημάτικον ἀπὸ τοῦ Πείρωσ, ὡς Μενέλεω. ἄδηλον δὲ εἰ τοῦ
Θρακῶν ἠγουμένου ἢ ἐτέρου τινὸς ὀμωνύμου.

485. Ῥίγμον] ὡς ὄρμον, εἰς ἰδιότητα· τὰ γὰρ εἰς ᾄγμος λήγοντα

3. ἄλλων ἐγκλιτικῶν Bekkerus]
ἄλλον ἐγκλιτικόν

18. Margo inter. Ἀρίσταρχος ἐνέ-
πρησεν.

19. Ἀρίσταρχος Lehrsius Arist.
p. 21] ἀρίσταρχου, priore accentu

VOL. II.

deleto. Error ortus ex compendio
ἀρίσταρχ.

ὑπομνήματι Bekkerus in Indice

p. 819] ποιήματι

26. Πειρέως Duentzer. Zenod.

p. 53] πείρωσ

πάντα ὤξύνετο, ἀγμός ψυγμός λυγμός. δοκεῖ δὲ τὸ ὄγμος ἀντικεῖσθαι.

486. * ἐν πνεύμονι] ἐν ἄλλῳ ἐν νηδύϊ χαλκός.

496. * ἐυκτιμένη] γρ. ἐυτροχάλα ἐν ἄλωῃ.

497. ὑπό] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· ἔχει γὰρ σύνταξιν 5 πρὸς τὴν ἐπιφερομένην δοτικὴν τὴν ποσσίν, ὁμοίως τῷ “ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς” (II. 3, 13).

503. λύθρω] λύθρος ὁ ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός, ἢ τὸ μετὰ κοινορτοῦ καὶ ἰδρωτός ἀνθρώπειον αἷμα.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς 10 Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφθίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Φ.

1. πόρον] ἦτοι τὸν ποταμὸν, περιφραστικῶς, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃ διαπορεύονται αὐτόν. διὰ τί δὲ πάντων τῶν ποταμῶν 15 ἐξ Ὀκεανοῦ ρεόντων μόνον τὸν Ξάνθου ὁ ποιητὴς φησιν “ὄν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς;” πῶς οὖν, φησὶ, καὶ Ὀκεανοῦ καὶ Διὸς παῖς; ῥητέον οὖν ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς, εἴγε οἱ ὄμβροι μὲν ἐκ Διὸς, ὄμβρω δὲ οὗτος αὖξεται. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δίψει κατασχεθεὶς ἠΰξατο τῷ πατρὶ Διὶ ἐπι- 20 δεῖξαι αὐτῷ νᾶμα, ὃ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύνεσθαι, ρίψας κεραυνὸν, ἀνέδωκε μικρὰν λιβάδα, ἣν θεασάμενος ὁ Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας εἰς τὸ πλουσιαιότερον μετεισφέρεσθαι, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἶνεὶ Κάμανδρον γενόμενον καμάτου ἑαυτῷ παραίτιον ὅθεν εἰκότως ὁ πειητὴς τὴν ἐκείνου γένεσιν προσῆψε τῷ Διί. Ξάνθος δὲ προσηγο- 25 ρεύθη ἀφ' οὗ περὶ τοῦ κάλλους ἐκρίνοντο Ἡρα Ἀθηναῖ Ἀφροδίτη, ὅτι ἐν αὐτῷ λουσάμεναι ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας.

πόρον] τὸν πορευτὸν αὐτοῦ τόπον “καὶ Θύρον Ἀλφειοῖο πόρον” (II. 2, 592). οἱ δὲ τὸν ῥοῦν. οἱ δὲ πόρον Ξάνθου κατὰ περίφρασιν τὸν Ξάνθου. Ἀριστοφάνης γράφει ῥόου. 30

2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθάνατον, ἵνα μὴ ὁ Ζεὺς ἀθάνατος

11. καὶ ἐκ] ἐκ om.

18. * οὖν] om.

20. * ὄ] om.

22. * λιβάδα] λαβίδα

24. * ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ

λέγεται, ἀλλ' ὁ Ξάνθος. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ εἶρηται “νῖος Σπερχειοῖο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς” (Π. 2, 741). καὶ καθόλου “ἀθανάτοισι θεοῖσι.”

4. *ἤπερ Ἀχαιοί] γρ. ἤπερ οἱ ἄλλοι.

5. ἐμαίνεται] τοῦτο ἂν τις σημειώσαιτο πρὸς τὸ “τινάσσετε μαι- 5 νομένοιο” (Π. 15, 609) γράφουσι γὰρ τινες μαρναμένοιο.

11. ἔνεον] ἔναι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ἔνθα καὶ ἔνθα ἐκατέρωθεν δύναται προσδίδοσθαι.

*περὶ δίνης] γρ. κατὰ δίνας.

12. ἀκρίδες] παρὰ τὸ κρᾶν, ὃ ἐστὶν ἐσθίειν “ὃς αἰζήων ἔκραε 10 κηδεμόνας.” ἢ παρὰ τὸ ἀκρίζειν, ὃ ἐστὶ τὰ ἄκρα ἐσθίειν.

14. ψιλῶς τὸ ὄρμενον] παρὰ γὰρ τὸ ὄρω κέκλιται ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον. καὶ ἦτοι ἐκ τοῦ ὠρμένον ἐστὶ, παρωχημένον σημαίνοντος, καὶ ἔπαθε συστολήν καὶ ἀναδρομὴν τοῦ τόνου, ἢ καὶ ἐκ τοῦ ὀρόμενον συνεκόπη. 15

16. κελάδων] βαρυτονητέον τὴν μετοχήν· κελάδοντος γὰρ ἡ γενική, καὶ ἡ αἰτιατική κελάδοντα “πὰρ ποταμὸν κελάδοντα” (Π. 18, 576), οὐ κελαδοῦντα. περὶ δὲ τοῦ ὀξύνεσθαι τὸ ἐπιμίξῃ εἶπομεν ἤδη πολλάκις.

17. αὐτὰρ ὁ διογενής] ὅτι ἀποτίθεται μὲν τὸ δόρυ ῥητῶς, ἀνα- 20 λαμβάνει δὲ οὐ κατὰ τὸ ῥητὸν, ἀλλ' ὕστερον (67) αὐτῷ φαίνεται χρώμενος. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηνόδοτον, ἀγνοοῦντα ὅτι πολλὰ δεῖ προσδέχεσθαι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐνεργούμενα.

18. κεκλιμένον μυρικήσιν, ὃ δ' ἔσθορε] γρ. καὶ ἔνθορε. ἐν ἐνίαις 25 δ' αἰψ' ἐσόρουσεν.

31. τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον] ὅτι στρεπτοὺς χιτῶνας τοὺς νηστούς· ὑποδύτας γὰρ εἶχον ὑπὸ τοὺς στατοὺς μαλάγματος ἕνεκα “αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος” (Π. 5, 113).

33. *δαϊζέμεναι] γρ. κατακτάμεναι.

πρὸς τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαΐξαι προθυμούμενος 30 κατὰ τὸ συντελικόν.

1. Σπερχειοῖο] Immo Πειριθόιο. Confudit cum 16, 174, ubi legitur νῖος Σπερχειοῖο, διπετέος ποταμοῖο.

10. ὃς αἰζήων —] Fragmentum Callimachi ex aliis emendandum

grammaticis, κοῖτον, ὃς αἰζήων ἔκραε κηδεμόνας: v. Schneider. ad fr. 200 p. 449.

13. *ὠρμένον] ὄρμενον

36. ὅτι ἀλωήν τήν δενδροφόρον γῆν νῦν λέγει· ἐπιφέρει γὰρ “ὁ δ’ ἐρινεόν.”

37, 38. ἐρινεόν ὀξεί χαλκῷ τάμνε νέους ὄρηκας] ὅτι πτώσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ἐρινεοῦ νέους ὄρηκας. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα “ὁ δ’ ἄρ’ οἰνοχόον βάλε χεῖρα” (Od. 18, 396) ἀντὶ τοῦ οἰνοχόου. ἔστι δὲ 5 ἡ φράσις συνήθης αὐτῷ.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐνθάδε γενόμενος ἀξιοῖ ψιλοῦσθαι τοὺς ὄρηκας, ἐπεὶ, φησὶ, παρὰ τὸ ὀρούειν ἐγένετο, ἐπιλαθόμενος ἑαυτοῦ· ἐν γὰρ ταῖς Ὀδυσσειακαῖς προσφθιάις φησὶν, ὅσα ὀνοματικῶς σχηματίζεται ἀπὸ ψιλῶν ῥημάτων, ταῦτα δασυνθήσεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρούει ὄρηξ. 10 γελοῖον δὲ τὸ τοιοῦτον. ἄμεινον οὖν ἐστὶν ἐκεῖνο λέγειν, ὡς ἐπεὶ τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ τὸ $\bar{\epsilon}$ καταλήγοντα εἰς τὸ $\bar{\rho}$ ἐπομένου τοῦ $\bar{\pi}$ δασύνεσθαι ἤθελεν, ὡς ἔχει τὸ ἄρηη ἀρπάξω ἀρπαλέος ἐρπετόν ἐρπίξω ἄρπυια, καὶ τὸ ὄρηξ τούτοις συνεξομοιοῦντές τινες ἠθέλησαν δασύνειν, οἷς οὐκ ἐπέισθη ἡ παράδοσις, ἀλλὰ τῇ ἔτυμολογίᾳ· παρὰ γὰρ τὸ ὄρω ἐν 15 πλεονασμῷ φησὶ τοῦ $\bar{\pi}$ γεγενῆσθαι τὸ ὄνομα.

38. εἰ διαστείλαιμεν βραχὺ ἐπὶ τὸ τάμνε, γένοιτ’ ἂν εὐλογώτερον τὸ σχῆμα, ὡς πρὸς τὸ σημαϊνόμενον ἀπηνητηκότος αὐτοῦ.

40. * καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασεν] ὅτι ἐλλείπει 20 ἡ εἰς, εἰς Λῆμνον.

42. τὸ ἐξῆς ἐστὶν, ἐλύσατο Ἴμβριος Ἡετίων διὰ μέσου δὲ τὸ πολλὰ δ’ ἔδωκεν.

49. τὸ ἐξῆς ἐστὶ, τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησεν, ὀχθήσας δ’ ἄρα εἶπεν· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

55. ἢ μάλα δῆ] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. διὸ καὶ 25 τὸν ἢ περισπαστέον, ὡς ἐκεῖ “ἢ μάλα δῆ τινα Κύπρις” (Π. 5, 422) “ἢ μάλα δῆ τέθηκεν” (Π. 18, 12). δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι, βαρυνόμενου τοῦ συνδέσμου, ἢ ἢ ὁ λόγος, μέγα δῆ τοῦτο καὶ θαυμαστὸν, εἰ οἱ Τρῶες ἔξ’ Αἰδου ἀναστήσονται οὓς ἀνείλον.

57. ὑπὸ] ἔφαμεν, ἐὰν πρόθεσις ἀντὶ ἐτέρας προθέσεως κέηται, 30 μὴ γίνεσθαι ἀναστροφὴν, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε.

58. * πεπερημένος] εἰς τὸ πέρασ πεπραμένος.

62. * ἐκ πλήρους τὸν καὶ σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

67. * ἦτοι ὁ μὲν δόρυ] ὅτι ὅπως ἀνείλετο ῥητῶς οὐκ εἶπεν.

13. ἄρπυια] ἄρπυια

24. ὡς addidit Friedl.

29. εἰ οἱ Friedl.] εἶπω εἰ οἱ

30. ἔφαμεν] ἔφαμεν ὅτι

34. ὅτι addidit Cobetus. Conf.

schol. ad v. 17.

73. *καί μιν φωνήσας*] τούτον προστιθέασί τινες, οὐ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀριστάρχου. ἐν δέ τισι καί ῥ' ὀλοφυρόμενος.

* *γρ. καί μιν λισσόμενος.*

75. *ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο*] ὅτι ἀντί τοῦ ἴσος ἰκέτη εἰμί· “ἀντί κασιγνήτου ξείνος” (Od. 8, 546) ἀντί τοῦ ἴσος κασιγνήτῳ. 5

76. *πάρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην*] τὸ λέγειν ὅτι οἱ βάρβαροι ἄλφιστα οὐκ ἦσθιον, ἀλλ' ἄρτους κριθίνους, ψεῦδος· ἦσθιε γὰρ ὡς ἂν βασιλέως ἂν υἱός, καὶ οὐδαμοῦ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐπεσημῆνατο. ἡ δὲ λύσις, ὅτι παρ' Ἑλληνισι πρώτῳ καὶ ξένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγεγονέει.

78. * *καί μ' ἐπέρασσας*] ἐν ἄλλῳ καὶ με πέρασσας. 10

80. * *λύμην τρίς τόσσα πορών*] λυτρώθειν, ἂν τριπλάσια διδῷ σοι.

83. * *μέλλω*] ὅτι ἀντί τοῦ ἔοικα ἀπεχθάνεσθαι.

84. * Ἀρίσταρχος Ἰακῶς δῶκε.

86. * *ὅτι τοὺς Λέλεγας ἐν καταλόγῳ παρῆκεν, καὶ πρὸς τὴν ἐπα-
νάληψιν τοῦ ὀνόματος.* 15

* *ἔναι τῶν κατὰ πόλεις ἄνασσε.*

88. * *ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ πολλῶν τε καὶ ἄλλων.*

92. * *μοι*] ἄμεινον ἀπολύτως ἀναγινώσκειν· πρὸς γὰρ τίνα ἡ διαστολή;

* *ἐν ἄλλῳ κακὸν ἔσσεαι.* 20

95. *μή με κτεῖν*] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος, παρόσον ἐν ἄλλοις ἔφη, “ἰῆς ἐκ νηδύος” (Π. 24, 496). ἴα δὲ ἔστιν ἡ μία· καὶ οὐ τίθησιν Ὀμηρος τὸ μία ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ, οὐδὲ κατὰ σύνθετον ἐκφέρει· “τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχεν” (Π. 16, 173).

101. * *ἐν ἄλλῳ τόφρα δέ μοι.* 25

τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι] παροξυτονητέον ὁμοίως τῷ “εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι” (Π. 1, 19)· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.

102. * *ἦδ' ἐπέρασα*] ἐν ἄλλῳ ἠδὲ πέρασσα.

105. * *καὶ πάντων*] γρ. καὶ συμπάντων.

106. * *τὸ ὑγιὲς συνάπτειν τῆς ἀντωνυμίας μέχρι, ἵν' ἦ ἐν σχή-
ματι, ἀλλ' ὃ φίλε καὶ σὺ ἀπόθανε, εἰρωνείας νομμένης. εἶτα ἀφ'
ἐτέρας ἀρχῆς τιῆ ὀλοφύρεαι.* 30

* *οὕτως διὰ τοῦ ὀ ἄπασαι οὕτως.*

3. γρ. καὶ μιν λισσόμενος] Sic βροτος.

in marg. interiore: in exteriore
καὶ μιν λισσόμενος, sine γρ.

10. Conf. schol. ad v. 102.

33. διὰ τοῦ δ] Alii igitur αὐτως

6. λέγειν] * λέγειν καθάπερ Στησίμ-

110. *ἄλλ' ἐπι μοι] λείπει τὸ ἐστί.

Ἀρίσταρχος φησι τὴν ἐπὶ ἀναστρέψαι, ἵνα σημαίῃ τὸ ἔπεστιν, ὁμοίως τῷ “σοὶ δ' ἐπι μὲν μορφὴ ἐπέων” (Od. II, 367). οἱ δ' ἐφύλαξαν τὸν τόνον, τῇ ἐμοὶ ἀνωθυμία συντάσσοντες αὐτὴν, ὥστε τὸ ἐξῆς εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐμοί· καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. 5 στικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ὡς καὶ τοῖς περὶ Ἀρίσταρχον ἐδόκει· λείπει γὰρ τὸ ἐστί ῥῆμα. τὸ δὲ ἐξῆς ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς, ἔσσεται ἢ ἡὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἡμαρ. ἔσται δὲ ὁ λόγος τοιοῦτος· ἔσται τις ὄρθρος ἢ καὶ μεσημβρία ἢ καὶ δειλίνῃ ὥρα, καθ' ἣν καμὲ τις ἀνέλη. οὕτως δὲ χωρὶς τοῦ σ̄ γραπτέον, ὡς καὶ Διδύμω δοκεῖ ἐν τῇ 10 διορθώσει.

111. ἡὼς] ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τρία διαιρεῖ, ἡὼ τὴν πρωτάν, μεσημβρίαν πᾶν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δείλην, ὅτε ἐνδεῖ ἢ τοῦ ἡλίου ἔλη, τούτεστιν ἢ αὐγῇ, ὥσπερ καὶ τὴν νύκτα εἰς τρία, ἐσπέραν, ἀμολγόν, ἔφωαν. 15

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄, δείλη.

115. ἔξετο χεῖρε πετάσσας] ἀπογνοὺς κἂν τὸν σύντομον αἰρεῖται θάνατον.

121. *πτερόεντ' ἀγόρευε] γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

122. τὸ ἐνταυθοῖ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἄτ-20 τικοῦ. οἱ δὲ ἐνταυθοῖ ἦσο· δασυντέον δὲ τὸ ἦσο. φέρεται δὲ καὶ ἢ κεῖσο γραφῆ.

*διχῶς, κεῖσο καὶ ἦσο.

*οὕτως διὰ τοῦ ν̄, ὠτειλήν, ἄπασαι.

123. ἀκηδέες] ὡς εὐσεβέες, ἵνα αὐτοὶ οἱ ἰχθύες ἔχωσι τὸ ἐπί-25 θετον, τούτεστι μηδεμίαν φροντίδα ἔχοντες.

125. ὅτι τὸ εἶσω ἰσοδυναμεῖ τῷ εἰς, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁλός.

126. πρὸς τὸ σημαινόμενον. Φιλητᾶς γὰρ καὶ Καλλίστρατος γράφουσι φρίχ' ὑπαλύξει, λέγοντες ὅτι οἱ πόνες τῶν ἰχθύων καὶ εὐτροφίαι τὸ ψῦχος ὑπομένουσι καὶ οὐ φθειρόνται. ὁ δὲ ποιητῆς 30 οὐδέποτε φρίκην τὸ ψῦχος εἶρηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐκ γαλήνης πρῶτον ἐξορθούμενον κύμα, ὁμωνύμως δὲ τούτῳ καὶ τὸν ἄνεμον τὸν οἰονεὶ ἐπιστίζοντα τὴν θάλασσαν· “οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρίξ”

2. φησι] φασι

3. σοί] σφ̄.

8. δείλη] δείλης

9. καμὲ Bekkerus] με

14. ἔλη] εἶλη Cobetus.

(Π. 7, 63) καὶ “ὡς δ' ὑπὸ φρικὸς Βορέης” (Π. 23, 692). [ἡμεῖς δὲ λέγομεν ψῦχος κρύος καὶ πάχνην.] ἔστιν οὖν τὸ λεγόμενον, μέλαιναν φριχ' ὑπαίξει. τὸ μέλαν κῦμα ὑποτροχάσεται ἰχθύς, ὃς φάγοι ἂν τοῦ Λυκάονος τὸν δημόν, πλοάζοντος καὶ ἐξ ἐπιπολῆς φερομένου τοῦ νεκροῦ· τὸ γὰρ ὅς κε φάγησι, ὃς φάγοι ἂν. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ 5 (1, 396) “τῶν κέν τις τόδ' ἔχησι,” ὃς ἔχοι ἂν.

μέλαιναν φριχ' ὑπαίξει] οὕτως ὑπαίξει Ἀρίσταρχος. τὸ γὰρ λεγόμενον εἶναι βούλεται τοιοῦτο· τῶν ἰχθύων τις κατὰ τὸ κῦμα θρώσκων, τουτέστι κολυμβῶν, ὑπὸ τὴν φρίκα αἰζει, ὃς φάγοι ἂν τοῦ Λυκάονος τὸ λίπος· δεῖ γὰρ τὸν μέλλοντα ἰχθὺν φερομένου τινὸς 10 γεύεσθαι ἄνω μετέωρον ὑπὸ τὴν φρίκα τῆς θαλάσσης ἐλθεῖν. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐγγέγραπτο διὰ τοῦ ὦ ὡς κε φάγησι.

* οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ὑπαλύζει.

127. * ὅς κε φάγησι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς_φάγοι ἂν.

128. * ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

15

130. οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς περ] Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων Ἀριστοφάνη φησὶ στίχους ἐξ ἠθετηκέναι ὡς παρεμβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀπορούντων διὰ τί ὁ ποταμὸς ὀργίζεται, καίτοι σαφῶς αὐτοῦ λέγοντος τὴν αἰτίαν· “Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαικταμένων αἰζηῶν, οὗς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλείπειν” (146)· καὶ τὸ 20 δηθὰ ὡς οὐχ Ὀμηρικῶς κείμενον αἰτιῶνται. μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίσταρχος συγκατέθετο τῇ ἀθετήσει, μηδὲν ἀντειπὼν τῷ Ἀριστοφάνει.

131. * ὅτι τὸ δηθὰ ἀντὶ τοῦ πολλακίς.

Ἀρίσταρχος πολέας· ἔνιοι δὲ πολεῖς. ἠθέτει δὲ αὐτοὺς Ἀρι- 25 στοφάνης.

141. Πηλεγόνος] ὡς Σαρπηδόος· οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐπεὶ, φησὶν, ἡ εὐθειᾶ ὀξύνεται, Πηλεγών. τὸ δὲ τοιοῦτον οὕτω ἔχυρόν, ἐπεὶ τοι ἐπιζητήσῃ τις διὰ τί γὰρ ἡ εὐθειᾶ οὐ βαρύνεται; ἄμεινον οὖν οὕτως λέγειν, ὡς ἐκ τῆς κλίσεως πολλακίς καταλαμβανόμεθα 30 τοὺς τόνους τῶν εὐθειῶν. τὰ δὲ εἰς ᾗων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς

1. Βορέης] Legitur βορέω.

ἡμεῖς—πάχνην] Seclussit Lehrsius.

3. ὃς Lehrsius] ὡς

4. πλοάζοντος] Requiritur πλωί-
ζουτος vel ἐπιπολάζουτος, quo verbo

usus est Eustath. p. 1310 extr.

16. ὑπομνημάτων Bredovius ap.
Wolf. Prol. p. 221] ποιημάτων.

29. ἐπιζητήσῃ Vill.] ἐπιζητήσῃ

31. λήγοντα] ἀρσενικὰ addit Lehrs.

τότε μὲν θέλει ὀξύνεσθαι, ὁπότε διὰ τοῦ $\bar{o}$ κλίνεται, τότε δὲ βαρύνεσθαι, ὁπότε διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἢ διὰ τοῦ $\bar{\nu\tau}$. τοῦ μὲν οὖν προτέρου Παφλαγόνος Λαιστρυγόνος Πηλεγόνος, “Πηλεγόνων ἐλατῆρα,” ἀρηγών. λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ συμμάχου ἀρσενικῶς· “ἀρηγόνος ἡμετέριοι.” οὕτως οὖν καὶ τὸ Πηλεγών ὀξυτονηθήσεται. Πηλεγόνος γὰρ, καὶ Πηλεγόνα 5 ἢ αἰτιατική. “ὅς τέκε Πηλεγόνα” (v. 159). τὰ δὲ ἄλλως κλιθέντα βαρύνεται, Οὐκαλέγων Πελάγων Σαλάγγων· “μέσφα Σαλάγγωνος ποταμοῦ” (Apol. Rh. 4, 337). τὸ δὲ καταπύγων, βαρυνόμενον καὶ διὰ τοῦ $\bar{o}$ κλιθὲν, εἶχεν ἀφορμὴν τὸ παρώνυμον εἶναι τοῦ κατάπυγος, ὡς καὶ τοῦ ἄπειρος τὸ ἀπείρων. 10

142. ὀξυτονητέον τὸ Ἄκεσσαμενός, ἵνα ὄνομα γένηται. οὕτως δὲ ἔχει καὶ Δεξαμενός Τισαμενός.

143. * τῇ γάρ ρα μίγῃ] ἐν ἄλλῃ τῇ γάρ ρ' ἐμίγῃ.

146. * ὅτι λείπει ἢ περὶ πρόθεσις.

155. Παίονας ἄνδρας] ὅτι ἕτερος οὗτος Παίωνων ἡγεμῶν, ὃν οὐ 15 κατείλοχε διὰ τοῦ καταλόγου.

δολιχεγχεάς] ὡς εὐειδέας· παραιτητέον γὰρ τοὺς ἄλλως ἀναγινώσκοντας.

159, 160. τὸν δέ με φασί] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐκ πλήρους λαμβάνει τὴν ἀντωνυμίαν καὶ ὀρθοτονεῖ· εἰςὶ μέντοι οἱ ἀπολύτως ἀνέ- 20 γνωσαν. ὁμοιον δὲ ἐστὶ τὸ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (I, 215) “μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι.” καὶ οὐδὲν ἐστὶ τὸ κωλύον.

160. γείνεσθαι] ἐν ἄλλῃ γείνασθαι.

162. ὁ δ' ἀμαρτῆ] Ἀρίσταρχος ἀποκοπὴν εἶναι βούλεται τοῦ ἀμαρτῆδην, ὃ ἐστὶν ἅμα· διὸ καὶ χωρὶς τοῦ $\bar{i}$ γράφει. ἐν δὲ τῇ Μασσα- 25 λιωτικῇ ὁ δ' ἀμάρτη δούρασιν ἄμφω· καὶ λόγον ἔχει.

περισπαστέον καὶ σὺν τῷ $\bar{i}$ γραπτέον κατὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς τῇ ληγόντων ἐπιρρημάτων· καὶ διελέγχει ἢ παράδοσις τὸν Ἀρίσταρχον, ἔχουσα τὸ $\bar{i}$.

163. περιδέξιος] ἄμεινον συνθέτως ἀναγινώσκειν, ὡς ἐπιδέξιος καὶ 30 ἀμφιδέξιος.

3. Πηλεγόνος] Πηλάγονος Lehrsius Herod. p. 319, secundum Steph. Byz. s. v. Πηλαγονία.

Πηλεγόνων (Πηλαγόνων) ἐλατῆρα] Sunt Callimachi verba: v. Etym. M. s. h. v. In A Πηλεγόνων

4. δὲ Vill.] δὴ ἀρηγόνος ἡμετέριοι] Poetae ignoti verba.

23. Hoc in marg. extr.

25. γράφει Cobetus] γράφεται

26. ἀμάρτη] ἀμαρτῆ

165. ῥῆξε σάκος] ὅτι ἄτρωτα τὰ ἠφαιστότευκτα ὄπλα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἠθετημένους ἐν τῇ πρὸ ταύτης ραψῳδία (Π. 20, 268) “ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας.”

166. ὅτι ἀρχαϊκῶς πάλιν τὸν πῆχυν αὐτὸν ἔβαλεν, οὐχὶ τὸν πῆχυν αὐτοῦ. ὑπὸ μόνου δὲ τούτου ὁ Ἀχιλλεὺς τιτρώσκεται. 5

167. *σημειῶσαι ὅτι τῶ ἑτέρῳ εἰρηκῶς ἐπήγαγεν “ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ γαίῃ ἐνεστήρικτο.”

169. ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἰθυκτίωνα διὰ τὸ κτεδόνας λέγεσθαι τῶν ξύλων τὰς γραμματοειδεῖς διαφύσεις. παρέλκει δὲ νῦν τὸ περὶ τῆς τοῦ ξύλου φύσεως εἰπεῖν. τὸ μέντοι ἰθυπτίωνα εἰς εὐθὺ φερ- 10 μένην, ἀναφερομένου τοῦ ἐπαίνου εἰς τὸν ἀκοντίζοντα. καὶ ἐν ἄλλοις “τοῦ δ' ἰθύς βέλος πέτετ'” (Π. 13, 99).

172. μεσσοπαλές] ἔνιοι μεσσοπαγές διὰ τοῦ γ, οὐκ εὔ· βού- λεται γὰρ λέγειν ἕως μέσου παλλόμενον, δι' οὗ τὸ σφοδρὸν τῆς βόλῆς παρίστησιν. οὕτως Ἀρίσταρχος. 15

*οὕτως Ἀρίσταρχος μεσσοπαλές.

ὅτι ἦν νῦν ὄχθην εἴρηκεν, ἐξῆς κρημνόν. “οὐ δύνατ' ἐκ κρημοῖο.” πάντα γὰρ τὰ ὑψηλὰ ὄχθαι λέγονται.

173. ὅτι ὡς περὶ ἑτέρου λέγει, προειπὼν “δεύτερος αὐτ' Ἀχι- λεύς.” 20

174. ἄλτ' ἐπὶ οἶ] ἡ οἰ ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τῆς ἐπὶ προθέσεως τὸ τέλος ὀξύνουσιν.

183. *ἐν ἐνίαις διὰ τοῦ ζ ἐξευάριζε.

*εὐχόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ καυχώμενος.

185. παισὶν ἐριζέμεναι] ὅτι περισσὸς ὁ πέρ, ὡς ἐκεῖ “φυγόντι 25 περ αἰπὺν ὄλεθρον” (Od. 17, 47). οὕτως δὲ κατὰ δοτικὴν ἐκγε- γαῶτι αἰ' Ἀριστάρχου.

186. φῆσθα] εἴτε ἐνεστῶτα σημαίνει, προπερισπασθήσεται, εἴτε δεύτερον ἀόριστον, ὁμοίως. τούτῳ δὲ μόνῳ διαλλάξει τῶ σὺν τῶ ἰ γράφεσθαι τὸ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. 30

191. *Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ δέ κρείσσων αὔτε.

192. ἦτοι συναπτέον μέχρι τοῦ χραισμεῖν, ἢ στικτέον μετὰ τὸ

4. ἀρχαϊκῶς] ἀρχαῖα
6. σημειῶσαι] σῆ
8. ἰθυκτίωνα] εὐθυπτίωνα

11. ἐν ἄλλοις Cobetus] δ' ἄλλο
24. καυχώμενος] καυχόμενος

μέγας, ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ εἰ δύναταί τι, ἵνα τὸ χραισμεῖν ἀντὶ προστακτικῷ κέηται.

194. τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελαΐος] Ἡρακλῆς εἰς Ἄιδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέντυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς 5 Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶν, τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῶν παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ 10 τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῶς. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ.

195. * οὐδέ] Ἀρίσταρχος οὔτε βαθυρρέιταιο.

ὅτι Ζηνόδοτος αὐτὸν οὐκ ἔγραφε. γίνεται δὲ ὁ Ἀχελῶς πηγὴ τῶν ἄλλων πάντων. ἔστι δὲ καθ' Ὅμηρον ὁ Ὠκεανὸς ὁ ἐπιδιδούς 15 πᾶσι τὰ ρεύματα· διὸ καὶ κατὰ τιμὴν φησιν “ οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο.”

196. πᾶσα θάλασσα] ὅλη· ἢ ἐπεὶ πολλὰ πελάγη εἰσὶν, Ἀτλαντικὸν, Λιγυστικὸν, Τυρρηρικὸν, Λιβυκὸν, Μυρτώον, Αἰγύπτιον, Παμφύλιον, Ἰκάριον, Αἰγαῖον, Ἑλλήσποντος, μέλας κόλπος, Εὐξείνος 20 πόντος, Κάσπιος καὶ ἔρυθρός.

200. * ὅτι ἀντιπέφρακε τῇ ὄχθη τὸν κρημνόν.

203. ὅτι Ὅμηρος διαστέλλει τὰς ἐγγέλυας ἀπὸ τῶν ἰχθύων· καὶ ἐξῆς (353) “ τεύροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες.” ἔστι δὲ πιθανεύσασθαι οὕτως δεχόμενον, ἐγγέλυες καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθύες, ὡς “ Ζεὺς 25 δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἑκτορα” (Π. 13, 1) κατ' ἐξοχὴν.

204. συναπτέον ὄλον τὸν στίχον· τὸ γὰρ ἐξῆς δημὸν ἐπινεφρίδιον. τὸ δὲ ἐρεπτόμενοι καὶ κείροντες διλογοῖται.

ἐπινεφρίδιον] περὶ γὰρ τοὺς νεφροὺς πολλή ἐστὶν ἡ πιμελή. εἴρηνται δὲ νεφροὶ, ἀφ' ὧν νίφεται τὰ οὔρα. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ τῆς 30 ἔρας τῇ γλώσση ἐπαίρειν ἐρέπτεσθαι. τὸ δὲ κείροντες ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως ἐσθίοντες· ὅθεν ὁ κόρος.

5. * Δηϊάνειραν] διϊάνειραν διὸ
6. μνηστευόμενον Bekkerus] μνη-
στευομένην

21. * Κάσπιος καὶ ἔρυθρός] κασπία
καὶ ἔρυθρά

24. τεύροντ'] τειρόντων

213. *εἰσάμενος, βαθέης δ'] γρ. καὶ εἰδόμενος. τὸ δὲ βαθέης χωρὶς τοῦ δ.

214. *περὶ μὲν κρατείεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις]* οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν *περὶ πρόθεσιν*. κείται γὰρ ἀντὶ τοῦ περισσῶς.

217. *οὕτως διὰ τοῦ γε, ἐμέθεν γ' ἐλάσας. 5

218. ἐρατεινὰ ῥέεθρα] ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον· πεφοίνικται γὰρ ὑπὸ τοῦ αἵματος. ὅμοιον οὖν τῷ “ἐσθῆτα φαεινήν” (Od. 6, 74) καὶ “ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην” (Il. 8, 555).

220. στεινόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ στενοχωρούμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεκρῶν, οὐ στεναζῶν. 10

221. ἔασον] ψιλῶς· ἔστι γὰρ ἄφες, ἀπὸ τοῦ εἶω περισπωμένου κείμενον.

226. ἦτοι σικτέον ἐπὶ τὸ ἀντιβίην, ἵνα ὀξυτόνως ἀμφοτέρους ἀναγινώσκωμεν τοὺς διαζευκτικούς συνδέσμους, ἢ κέν με δαμάσσεται ἢ κεν ἐγὼ τόν, ἵνα τοῦ κέν συνδέσμου δις περισσεύοντος ὁ 15 λόγος ἢ ἀποφατικός, ἢ ἀνελεῖ με ἢ ἐγὼ αὐτόν. ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον, ἢ ἢ ὁ λόγος διαπορητικός, τοῦ Ἑκτορος πειραθῆναι ἀντικρυς πότερον αὐτὸς ἀνέλη με ἢ ἐγὼ αὐτόν.

232. *δείελος] ὅτι ἀρσενικῶς τὴν δειλήν δείελον.

ἡ δειλή δείελος εἴρηται ὡς ἡ ἐσπέρα ἔσπερος, ὠνὴ ἄνος, χολὴ 20 χόλος. τὸ δὲ ὀψὲ δύοιν ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου· εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, διὰ τοῦ ἰ ἐγράφετο, ὀψιδύων, ὡς ὀψιμαθῆς ὀψιτέλεστον. οὕτως δὲ καὶ τὸ “ὀψὲ δύοιντα Βωότην” (Od. 5, 272). ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ 16 τῆς καθόλου.

237. *ἐκβαλλε] ἐν ἄλλῳ τοὺς ἐξῆγε. 25

συναπτέον μέχρι τοῦ χέρσονδε, τὰ δὲ ἐξῆς ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐκβαλλε θύραζε. ἐντεῦθεν δὲ κινήθεντες οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς.

238. χέρσονδε] μέχρι τούτου τὰ τῆς ἀναπαύσεως, εἴτα ζωοὺς δὲ σάω, ἵνα διαστολὴ γένηται ἢ τε τῶν νεκρῶν καὶ ἢ τῶν ζώντων. 30

242. πτελέην] ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ 14 τῆς καθόλου· πτελέα, ἰτέα· καὶ “ὄν πτελέαι τε καὶ ἰτέαι” (365)· ὁμοίως γὰρ τὸ ἰτέαι

7. τῷ] τὸ

14. τοὺς δ. συνδέσμους] τοὺς συνδέσμους ὡς δ. Friedl.

18. ἀνέλη] ἀνελεῖ Bekkerus.

22. ὀψιτέλεστον Lehrsius] ὀψιτέ-

λευτον

27. θύραζε] χέρσον δέ· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου addit Friedl.

ἐντεῦθεν] χερσονδέ· ἐντεῦθεν

καὶ τὸ πτελέαι. καὶ “ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσίν.” ἐπὶ μὲν οὖν τούτου κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτώσιν τινες ὀξύνουσι· διὸ καὶ τὴν εὐθειάν τινες ὠξυνον· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ μεταβολὴν τόνου, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ “ἦλθε κατ’ ἰγνύην βεβλημένος” (Π. 13, 212) τὴν μεταβολὴν τῆς τάσεως ἐποιήσατο.

5

244. κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν] προπερισπαστέον. ἦδη δὲ προείπομεν περὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων, λέγω δὲ τῶν κατὰ τοὺς παρωχημένους, τίνα τε τῶν συντεθειμένων φυλάσσει τὸν τόνου καὶ τίνα ἀναδίδωσιν.

245. * ἐν ἄλλῳ γεφύρωσεν δὲ κέλευθον.

10

246. * Ἀρίσταρχος ἐκ δίνης, ἄλλοι ἐκ λίμνης.

ὅτι διχῶς γράφεται, ἐκ λίμνης καὶ ἐκ δίνης. τὸ μὲν οὖν ἐκ δίνης, ἐκ τῆς συστροφῆς τοῦ ῥοῦ, τὸ δὲ ἐκ λίμνης ἐκ τοῦ καθ’ ὕδατος τόπου, διὸ καὶ τὸν Ὠκεανὸν λίμνην καλεῖ.

247. * ὅτι ἐλλείπει ἢ διὰ.

15

* γρ. πεδίονδε.

* πέτεσθαι] ἐν ἄλλῳ φέρεσθαι.

249. πόνου] ὅτι τοῦ πολεμικοῦ ἔργου. οὕτως δὲ πόνοιο αἱ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ π̄. Ἀριστοφάνης φόνοιο, καὶ λόγον ἔχει.

252. τὸ μὲν οἴματα δασυντέον, τὸ δὲ τοῦ ἄρθρον ἐκδεκτέον, οὐχ ὡς τινες ὑφ’ ἐν ἀναγινώσκουσι μελανόστου.

255. * ὅτι τὸ ὑπαιθα εἰς τοῦμπροσθεν σημαίνει.

262. προαλεῖ] τινὲς ἐδάσυναν τὸ προαλεῖ, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι ἐκδεχόμενοι τὸν σχηματισμόν. ἄμεινον δὲ ψιλοῦν, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, φάσκων ἀπὸ τοῦ ἀλίξεσθαι γεγενῆσθαι, τουτέστιν ἀθροί-
ξεσθαι, ὥστε σημαίνεσθαι τὸ κατωφερῆ. καὶ γὰρ τοῦ χωρίου ἐστὶ τὸ ἐπίθετον. τοῦ δὲ φθάνει ἐκτατέον τὸ ᾱ διὰ τὸ μέτρον, ὡσπερ καὶ Ἀρίσταρχος ἠξίου.

* οὕτως φθάνει διὰ τοῦ ἐτέρου ε̄, οὐ φθάνει.

265. * ὀρμήσειε] γράφεται καὶ οἰμήσειε. προκρίνει δὲ τὴν διὰ 30 τοῦ ρ γραφὴν Ἀρίσταρχος.

273. * ἐλεινόν] ἐλέου ἄξιον τυγχάνοντα.

5. ἐποιήσατο] ἐποίησαντο

12. γράφεται] γραπτέον

16. γρ. πεδίονδε] Hoc supra πε-
δίοιο

20. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus.

οἴματα] ὄμματ’ Philetas: v. schol.
ad 22, 308.

26. Lacunam post κατωφερῆ in-
dicavit Lehrsus Herod. p. 321.

31. * γραφὴν Ἀρίσταρχος] om.

276. ψευδεσσιν] ὡς βέλεσσιν· οὐ γὰρ ἐπικείται τι. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ ἐνικόν “ψευδὸς δ’ οὐκ ἐρέω” (Od. 3, 20).

279. *ἐν ἄλλῃ ἐνθάδε τέτραφ’ ἄριστος.

ὅς ἐνθάδε γ’ ἐτράφ’ ἄριστος] παροξυτονητέον· τὸ γὰρ τέλειόν ἐστιν ἐτράφη. καὶ μέμνηται αὐτοῦ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ξ (21), 5 ὅπου διαλαμβάνει περὶ τοῦ “διχθάδι’ ἢ μεθ’ ὄμιλον.” καὶ λέγει ὅτι συναλοιφὴν πέπονθε διὰ τοῦ ἦ. δεῖ οὖν διὰ τοῦ γ γράφειν, ὅς ἐνθάδε, εἶτα ἐτράφετ’ ἄριστος, οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ τέτραφ’ ἄριστος, ἀπὸ τοῦ τ ποιῶντες τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥήματος καὶ προπαροξύνοντες.

281. λευγαλέῳ] ὅτι ἐκ τούτου οἱ νεώτεροι ἐξεδέξαντο λευγαλέον 10 τὸν δίνυρον· ἔστι δὲ κατὰ κοινωνίαν στοιχείων λευγαλέον ὀλέθριον, παρὰ τὸν λοιγόν. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (2, 61) “λευγαλέοι τ’ ἐσό-μεσθα.”

282. *ψιλωτέον τὸ ἐρχθέντ’.

*σημειοῦνται τινες ὡς ἄπαξ εἰρημένον.

15

283. χειμῶνι περῶντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ χειμῶνος διαπερῶντα. ἐναύ-λους δὲ τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἐπιμήκεις.

287. ὅτι δυεῖν ὄντων πληθυντικῶς εἶρηκε τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε.

290. ἀθετεῖται, ὅτι ἀπίθανον εἰς ἀνδρὸς μορφὴν ὠμοιωμένον λέγειν 20 “ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.” τίς γὰρ ἔστιν, οὐ μὴ νοήση.

294. μὴ πρίν] ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ παῦε.

296, 297. ἐπὶ τὸ φύγησι βέλτιον στίζειν, ἵνα ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς σὺ δ’ Ἔκτορι, τοῦ ἀπαρεμφάτου ἴμεν πάλιν ἀντὶ προστακ- 25 τικοῦ κειμένου τοῦ ἴθι. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ἔκτορι ἀντὶ τοῦ Ἔκτορος, καὶ φύγησιν ὅς ἂν φύγοι.

299. τὸ ἐξῆς αὐτὰρ ὁ βῆ ἐς πεδίον. τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

301. δαῖ κταμένων αἰζηῶν] ἄμεινον κατὰ διάλυσιν, ὡς “ἄρηϊ 30 κταμένῳ” (Π. 22, 72)· οὐδὲν γὰρ πλεόν ἐκ τῆς συνθέσεως.

303. *ἔσχεν] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰ ἴσχεν.

1. τωι] ἐπιθετικῶς addit Bekkerus.

15. ἄπαξ] ἄπαξ ἐν Ἰλιάδι· Friedl. qui hanc annotationem ad συφορβόν refert, ut Eustathius fecit.

25. *ἴμεν] om.

26. *Ἔκτορι] om.

27. καὶ φύγησιν] καὶ ὅς κε φύγησιν Cobetus.

31. κταμένῳ] κταμένον

317. * τὰ τεύχεα καλά] ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰ καλά τεύχεα, ὡς “οὐ-
πεκα τὸν Χρῦσσην” (Π. Ι, ΙΙ).

318. ἰλύος] τὸ ὕ ἐκτέταται διὰ τὸ μέτρον τὸ γὰρ ἀκέλευθόν
ἐστὶν ἰλύος ὡς ἰσχύος.

319. Ἀρίσταρχός φησι χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς 5
ἐν αὐτοῖς λίθους· εἶναι δὲ τὸν νοῦν τοιοῦτον, πολλῇ ἰλίῳ οὐκ ὀλίγον πλῆθος
τῶν ποταμίων λίθων ἐπισωρεύσας χῶσω. χεράδας οὖν λιθαδας.

τὸ χέραδος, τοῦ χεράδου. φασί τινες οὐδέτερον. ἄπαξ δὲ εἴρηται
παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει δὲ τὰς ψηφίδας τῶν ποταμῶν, ἧ τὰς
ἀκαθαροσίας. 10

ὅτι ἄπαξ τὸ χέραδος. ἔστι δὲ τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ρύσει
πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. φησί γοῦν “πολὺν δ’ ὀρυ-
μαγδὸν ὄρινε φιτρῶν καὶ λάων” (Π. 21, 313).

εἰλύσω] εἶν μὲν διὰ τῆς εἰ, εἰλύσω, δηλοῖ τὸ εἰλήσω, εἶν δὲ διὰ
τοῦ ἰ, τὸ σκεπάσω, ἀφανίσω, ἀντὶ τοῦ τῇ ἰλίῳ καλίλω. διχῶς οὖν. 15

320. ὅτι ἐπιστήσονται ἀντὶ τοῦ δυθήσονται. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ
(13, 207) “νῦν δ’ οὐτ’ ἄρ’ ἔπη θέσθαι ἐπίσταμαι” ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

321. * Ἀρίσταρχος ἀνέλεξαι διὰ τοῦ ὕ.

ἄσιν] τὸ ἐν ὕδατι ξηρὸν, ἀπὸ τῆς ἄξης. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ
δεῖσαν ὄθεν καὶ Ἄσιον τὸν λειμῶνα ἤκουσαν. 20

323. τυμβοχοῆσ’] τὸ πλήρες τυμβοχοῆσαι ἔστι· χυτοὺς γὰρ
τοὺς τάφους. διὸ περισπαστέον τὸ ἦ. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος.
τοιοῦτον δὲ ἐστὶν, οὐκ ἔσται αὐτῷ χρεία χώσεως τάφου. Κράτης
μέντοι γενικὴν πῶσιν ἐξεδέξατο· καὶ δῆλον ὅτι ἐβάρυνεν ὁμοίως τῷ
οἰνοχόης. ἄμεινον δὲ ἐν τῷ ῥήματι τὸ πρᾶγμα παραλαμβάνει ἢ ἐν 25
τῷ ὀνόματι.

* ὅτι τὸ πλήρες ἐστὶ τυμβοχοῆσαι· διὸ σημειοῦνται τινες.

324. ἦ καὶ ἐπῶρτ’ Ἀχιλλῆϊ κυκώμενος ἰψόσε θύων] πρὸς τὴν
ἔμφασιν.

2. Χρῦσσην] Addere debebat verba
proxima ἠτίμασεν ἀρητήρα. Post Χρῦ-
σσην repetit novo scholio verba ὅτι
ἀντὶ τοῦ τὰ καλά. Utrumque autem
scholion in marg. inter. legitur.

8-10. Scholion manus recenti-
oris.

14. * εἰλήσω] εἰλύσω

20. * δεῖσαν] δεῖσαν

21. χυτοὺς—τάφους et τοιοῦτων—
χώσεως τάφου seclisit *Lehrsius*.

25. οἰνοχόης *Bekkerus*] οἰνοχῶ

28. ἰψόσε] om.

θύων] θύων

πρὸς τὴν ἔμφασιν] βραχὺ διαστυλ-
τέον ἐπὶ τὸ κυκώμενος καὶ θύων πρὸς
τὴν ἔμφασιν *Cobetius*.

327. τὸ αἰρῶ περισπῶμενον δασύνεται, σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω· διὸ καὶ ἐνθάδε δασυντέον.

329. ἀποέρσειε] Κυπρίων ἢ λέξις.

331. ὄρσοο κυλλοπόδιον] ἀθετεῖται ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον· ἢ γὰρ φιλανθρωπευομένη καὶ λέγουσα ἐμὸν τέκος οὐκ ἄφειλεν ἀπὸ τοῦ 5 ἐλαττώματος προσφωνεῖν. τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίσταρχος προπαροξύνει, ᾧ καὶ ἐπέισθημεν, ὡσπερ ἤδη προείπομεν ἐπὶ τοῦ ὀλβιδάμιον (Π. 3, 182) γενόμενοι.

* ἐπὶ τὸ τέκος ὁ λόγος στίζει.

334. * ἄργεστᾶο Νότιοι] τοῦ λεγομένου λευκονότου. 10

κᾶν μὴ διαστείλωμεν ἐπὶ τὸ εἶσομαι, τὸ ὑπερβατὸν νοεῖται· αὐτὰρ ἐγὼ εἶσομαι Ζεφύριοι καὶ Νότιοι χαλεπῆν ὄρσοοσα θύελλαν ἐξ ἀλόθεν.

335. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὄρσοοσα. ἐκ δὲ τούτου φανερός ἐστι δεδεγμένος τὸ εἶσομαι γνώσομαι, καὶ τὸ ἢ κεν ἀπὸ Τρώων ψιλῶς 15 ἀνεγνωκώς. οὐ βούλεται δὲ γνῶναι, ἀλλὰ πορευθῆναι παρασκευάσοοσα.

336. προπερισπαστέον τὸ κῆαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον.

337. * ὅτι τὴν φλόγα κατὰ τὸ οὐδέτερον.

344. πρὸς τὸ ζητούμενον πῶς οὐ κατακαίεται ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνα- 20 ζέοντος τοῦ ὕδατος. λέγει δὲ ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι πρῶτον τὸ πεδίον ἀνεξήρανται τῇ φλογί, εἶτα εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ τρέπει τὴν φλόγα, ὅτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἤδη ἐν τῷ πεδίῳ ἐγεγόνει.

345. πᾶν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλον, καὶ ὅτι πρότερον ἀνεξηράνθη τὸ 25 πεδίον.

347. * Ἀρίσταρχος αἰψ' ἀνεξηράνη.

349. * ὅτι πάλιν ἐπανέλαβεν ὡσπερ.

351. * αἰ ἐκ τῶν πόλεων ἢ δὲ κύπαιρον εἶχον.

3. Annotatio rec. marginis extor. poetam epithetis.

4. Inepte hic versus ἀθετεῖσθαι dicitur. Manifestum est, quod monuit Cobetus, librarii subesse errorem, qui paragraphum huic versui praescriptam pro obelo habuit ideoque ἀθετεῖται scripsit. Aristonicus scripserat ἢ διπλῆ ὅτι ἄκαιρον—. Solet enim Aristarchus in his scholiis passim notare abuti

7. ὀλβιδάμιον] ὀλαιδάμιον (sic)

24. πρότερον [Lehrsius] τὸ πρότερον.

26. ἀνεξηράνη] ἀν, ξηράνη in textu. Aristophanem ἐξανάγη legisse ex alio scholio discimus.

27. Post ὡσπερ aliquid excidit.

28. * κύπαιρον] κῦπάρων (sic, littera ι superscripta).

353. * ὅτι διέστειλε τὰς ἐγγέλεις ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

355. * οὕτως πνοιῆ. ἔν τισι δὲ ῥίπῃ.

* ἐπὶ τὸ ποταμοῖο στικτέον.

362. ὡς δὲ λέβης ζεῖ] ὅτι οἶδεν ἔψησιν κρεῶν, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ παρεισάγει. 5

363. * κνίσην] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ κνίσης.

μελδόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ μέλδων, τήκων τὰ κνίση, παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. γράφουσι δέ τινες κνίσην σὺν τῷ ὕ· οὕτως γὰρ καὶ Ἀρίσταρχος, καὶ φησιν ὅτι ἀντὶ τοῦ τηκόμενος, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ τῷ τήκων. κνίσην δὲ πᾶν τὸ πιμελές. 10

366. οὐδ' ἔθελε προρέειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠδύνατο. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (3, 121) “ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς.”

370. * βέλτιον ἢ συνήθεια τοῖς ἄνω συνάπτει τὸ ἐξ ἄλλων.

387. * πατάγῳ] γρ. ὁμάδῳ. 15

388. ὅτι αὐτὸς μὲν οἶδε σάλπιγγα, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐκ εἰσάγει.

392. ῥινοτόρος ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινοὺς· ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα. 20

394. κυνάμυια] ὅτι αὐτὸς ἐσχημάτισε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κύνος καὶ τῆς μυΐας· ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μυΐα θρασεῖα.

397. πανόψιον] οὕτως Ἀρίσταρχος πανόψιον, τὸ οἰνοῖ πανόρατον καὶ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. δύναται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκούεσθαι, ἵνα τὸ ὀψέ ἐγκέηται καὶ μὴ τοῦ ἔγχους δεχόμεθα, 25 ἀλλὰ τοιοῦτον νοῶμεν, τὸ δὲ πάντων ἔσχατον αὐτῇ τὸ ἔγχος λαβοῦσα ἐπ' ἐμὲ ὤσας.

ὅτι τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. ἡ ὀπισθίδιον ἔχουσα ἀπὸ τοῦ στόρακος. ἡ τάχα ἐπὶ χρόνου εἴρηται· αὐτῇ δὲ τὸ πάντων ἔσχατον τὸ ἔγχος ἐλοῦσα ἔτρωσας. 30

400. * κατ' ἀσπίδα] γρ. κατ' αἰγίδα.

6. In marg. ση. τὰ κνίση.

αὐτῇ] αὐτῇ

21. ἀπὸ addidit Bekkerus.

31. γρ. κατ' αἰγίδα] Idem est in

23. οὕτως Ἀρίσταρχος πανόψιον] Idem in marg. inter.

marg. exteriore, sed sine γρ. Similiter alibi saepe, velut supra

29. ἐπὶ χρόνου Bekkerus] ἀπρο-

ad v. 73.

χρόνου

401. ὅτι ἰδίως ἐπὶ τῆς αἰγίδος τοῦτό φησιν, ἣν Διὸς ὄπλον παραδίδωσιν.

403. *χειρὶ παχείῃ] ἐν ἄλλῳ Παλλὰς Ἀθήνη.

407. πέλεθρα] ὅτι τὸ πλῆθρον ἔχει πόδας ἑκατὸν, πήχεις δὲ ἐξήκοντα ἐξ δίμοιρον. 5

409. *καὶ μιν] γρ. καὶ οἱ.

411. *ἰσοφαρίζεις] ἐν ἄλλῳ ἀντιφαρίζεις.

412. *τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἡρᾷ.

414. *ἀμύνεις] γρ. καὶ ἀρήγεις.

416. *Διὸς θυγάτηρ] γρ. φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη. 10

τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα] ὅτι οἱ χωρίζοντές φασι τὸν τῆς Ἰλιάδος ποιητὴν εἰδέναί συνοῦσαν τῷ Ἄρει τὴν Ἀφροδίτην, τὸν δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας διαφώνως Ἡφαίστω. λέγειν δὲ δεῖ ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ χρόνοι ἦσαν τῆς συμβιώσεως.

421. *γρ. τὴν κυνάμυιαν. 15

422. κατὰ κλόνον] κλόνος, ἐν ᾧ κλίνεται τὰ πράγματα.

424. ὅτι ἐπιεισαμένη ἐστὶν ἐπελθοῦσα, ἐφορμήσασα, ἀπὸ τοῦ εἶμι, ὡς τὸ “ἢ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἶσθα θύραζε” (Od. 19, 69).

426. *ἐπὶ χθονί] γρ. ποτὶ χθονί. 20

427. *ἀγόρευεν] γρ. πτερόντα προσηύδα.

428. εἴρηται ὅτι τὸ νῦν αἰὲν παρὰ τῷ ποιητῇ περισπᾶται, κἂν παρέλκη, χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ “δεῦρό νυν ἢ τρίποδος” (Il. 23, 485) καὶ “ἐκτελέει ὅσα πού νυν ἐέλπεται” (Il. 10, 105). 25

430. τλήμονες] ὅτι ὑπομενητικοὶ οἱ τλήμονες, καὶ οὐκ ἀτυχεῖς, ὡς οἱ νεώτεροι.

431. *ἐπίκουρος] ἐν ἄλλῳ ἦλθεν ἐπίουρος.

433. *Ἰλίου] γρ. Ἰλιον.

435. κρείων] ὁ τῆς αὐξήσεως αἴτιος· ὑγρὸς γὰρ, καὶ κραίνειν τὸ 30 πληροῦν λέγεται.

436. *διέσταμεν] ἀντὶ τοῦ ἀφέσταμεν τῆς μάχης.

οὐ πολεμοῦμεν, οὐ μιγνύμεθα· μιγνύναι γὰρ λέγει τὸ πολεμῆσαι, ὡς αἰσχροὺς τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων.

8. Est potius gl. interlineare.

15. τὴν κυνάμυιαν] Accusativo hic locus non est.

VOL. II.

18. εἶσθα θύραζε addidit Bekk.

34. *τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων] τῶν ὁμοφύλων ἀργεῖν

Q

442. * οὕτως ἐνταῦθα, μέμνηται· διπλῆ γὰρ ἡ χρῆσις.

444. ὅτι Ὁμηρος οὐ παραδίδωσιν αἰτίαν δι' ἣν ἐθήτευσαν οὗτοι οἱ θεοὶ Λαομέδοντι.

445. μισθῶ ἔπι ρήτῳ] ἐπὶ ὁμολογημένῳ καὶ ὀρισμένῳ μισθῶ. πῶς δέ, φασίν, Ἀπόλλων μὲν οὐ μέμνηται τῆς παρὰ Λαομέδοντι 5 θητείας, Ποσειδῶν δὲ μνήμην τούτου ποιεῖται; καὶ ρητέον ὅτι Ποσειδῶν εἰκότως· καὶ γὰρ Ἑλλήσι βοηθεῖ καὶ προσέτι τῇ μνήμῃ παροξύνεται· Ἀπόλλων δὲ οὐ μνησικακεῖ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ' αὐτῶν· πᾶσα δὲ χάρις, κἂν ἢ τελευταία, δύναται μείζον ἔγκλημα λῦσαι. 10

446. * γρ. πόλει, ὡς Ἀριστοφάνης.

πόλιν περὶ τεῖχος ἔδειμα] ἢ περὶ τῷ ῥήματι συντάσσεται· διὸ φυλακτέον τὸν τόνον.

ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι] πρὸς τὴν ἐν τοῖς ἐπάνω ἀθέτησιν, ὅτι διαφωνεῖ ταῦτα ἐν οἷς φησὶ (Π. 7, 452) “τότ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων ἦρψ 15 Λαομέδοντι.”

447. φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκλῆσθαι νόμιον διὰ τοιαύτην αἰτίαν. οἱ παλαιοὶ τοὺς λοιμοὺς ἐξ Ἀπόλλωνος ἐνόμιζον. πᾶς δὲ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἄρχεται, ὡς καὶ Ὁμηρὸς φησιν “οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπόχετο καὶ κύνας ἀργούς” (Π. 1, 50). βουλόμενοι οὖν τὸν θεὸν 20 δυσωπεῖν, ἵνα τοὺς λοιμοὺς ἀποτρέπη, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκημάτων ἐκάλεσαν ὅθεν Ὁμηρον εἶπεῖν ὅτι ἐβουκόλησε παρὰ Λαομέδοντι καὶ Ἀδμήτῳ ἱπποφόρβησεν. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλοδώρος.

448. ἔλικας τοὺς βοῦς φησὶν ἐπιθετικῶς, ἦτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθὸ εἰλίποδες λέγονται, ἢ τοὺς ἐλικοειδῆ ἔχοντας τὰ 25 κέρατα, ὃ ἔστιν ἐπικαμπῆ.

454. * οὕτως Ἀρίσταρχος, τηλεδαπάν. αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων θηλυτεράων.

455. * ὅτι τὸ στεῦτο κατὰ διάνοιαν ὀρίζετο, διεβεβαιούτο, πρὸς τὰ ἐν τῇ νεκυίᾳ (Od. II, 583) ἀθετούμενα· καὶ ὅτι καταχρηστικῶς 30 ἀπολειψέμεν ἀντὶ τοῦ ἀποκόψειν.

* γρ. ἀπολειψέμεν οὐατα.

466. * ἄλλοτε δέ] γρ. ἄλλοτε δ' αὔ.

5. φασίν Vill.] φησὶν
9. ἢ τελευταία] ἢ τελευταία. Sunt
Thucydidis verba I, 42.
22. * ὅτι] δε

23. * ἱπποφόρβησεν] om.
οὕτως] οὕτως
25. * ἢ τοὺς] ἦτοι
ἔχοντας] ἔχοντες

467. *δηριαάσθων*] τὸ δεύτερον $\bar{\alpha}$ ἑκτατέον τοῦτο γὰρ ὁ χαρακτήρ βούλεται.

471. ἀθετεῖται, ὅτι περισσὸς μετὰ τὸν “ τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν.” τίς δὲ κυνηγετικὴ θεὸς εἰ μὴ ἡ Ἄρτεμις; *ὄνειδαιον*] ὡς τέλειον καὶ ὄρειον· οὕτως γὰρ ἐκπίπτει καὶ τὰ τῆς β παραγωγῆς, εἰ μὴ τὸ $\bar{\alpha}$ παραλήγοι ἐν τῷ εἰς ὅς λήγοντι οὐδετέρῳ, ἢ δύο σύμφωνα, ὡς τὸ μὲν ληκτικὸν εἶη τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ δὲ ἄρκτικὸν τῆς δευτέρας. οἶον ἔλος ἔλειος· διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου ἢ παραγωγῆ καὶ προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ἦν ἐν τῷ οὐδετέρῳ τὸ $\bar{\alpha}$. τέλος τέλειος, ὄρος ὄρειος. οὕτως ὄνειδος ὄνειδειος. παρεφυλάξατο δὲ τὰ 10 δύο σύμφωνα διὰ τὸ Ἀργεῖος καὶ τὸ ἑρκεῖος, καὶ τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπεὶ φιλεῖ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ γράφεσθαι ἢ παραγωγῆ, πελάγιος πάγιος Θάπλιος.

475. ἀπὸ τούτου ἀθετοῦνται στίχοι γ'· οὐ δύναται γὰρ ὁ αἰδούμενος “ πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν” αἰεὶ προκαλεῖσθαι τὸν Ποσειδῶνα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πρὸς μάχην. ἄλλως τε οὐδὲ 15 πολεμικός ἐστιν, ἀλλὰ χοροῖς καὶ φόρμυγγι τέρπεται.

479. ὅτι κοινὸν δεῖ δέξασθαι τὸ προσέφη· ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις προσέφη. οὕτως οὖν κάκει “ παῖδά τέ σοι ἀγέμεν Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην” (Π. 1, 443)· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀγέμεν, καὶ περιττὸς ὁ ἐξῆς “ ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν.” 20

485. ὅτι ἐναίρειν καταχρηστικῶς· θῆρες γὰρ οὐκ ἔχουσι παντευχίαν ὥστε σκυλευθῆναι.

487. ὑποστικτέον ἦτοι ἐπὶ τὸ ἐθέλεις ἢ ἐπὶ τὸ δαήμεναι, ὡς ἐν τῇ Ζ ραίφωδιᾷ προεῖρηται. ἢ καὶ κομματικὸν ἀπέλειπε τὸν λόγον ἐπίτηδες ὁ ποιητὴς, τῆς θεοῦ διὰ τῶν ἔργων τὸ λείπον ἀναπληρω- 25 σάσης.

*δαήμεναι] ὅτι ἀντὶ τοῦ δάηθι προστακτικῶ.

492. *οὕτως τὸ ἐντραπαλιζομένην διὰ τοῦ $\bar{\nu}$.

493. *ὑπαιθα] γρ. δακρυόεσσα δ' ἔπειτα.

πέλεια ὡς Μάλεια καὶ Θάλεια· τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα. 30 ἔστι δὲ καὶ πελειάς· ἔθεν τὸ “ αἰ δὲ βιάτην τρήρωσι πελειάσι” (Π. 5, 778). καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ μαῖα καὶ μαιάς.

3. μετὰ τὸν addidit Cobetus.

5. *τὰ τῆς] τὸ τῆς

6. *τὸ $\bar{\alpha}$ παραλήγοι] τὸ πρῶτον

ἄλφα ὑπάρχει

7. *ληκτικὸν] ληπτικὸν

12. πάγιος] * ἄγιος

24. ἀπέλειπε — ἀναπληρώσσης]

ἀπέλειπε—ἀναπληρώσας.

31. πελειάς] πελιάς

495. χηραμόν] ὅτι αὐτὸς ἐξηγεῖται τί ἐστὶ χηραμός, ὅτι κοίλη πέτρα.

498. * γρ. ἀργαλέον δέ.

501. * εὐχέσθαι ἐμὲ νικήσειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ εὐχου, καυχῶ.

502, 503. ὅτι μέμιχε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ τῶν βελῶν· καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, πεπτεῶτα δ' ἄλλυδις ἄλλη τὰ βέλη. ὡς χοῖνιξ τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον, καὶ κοτύλη, οὕτως καὶ τὰ βάλλοντα καὶ τὰ βαλλόμενα τόξα.

503. * πεπτεῶτ] γρ. καὶ πεπτῶτα.

507. οἶ] τὴν ἀντωνυμίαν ὀρθοτονοῦσιν, οὐ διὰ τὴν πρόθεσιν, ἀλλ' 10 ὅτι εἰς σύνθετον μεταλαμβάνεται.

509. * τίς νύ σε τοιαῶν ἔρεξε] ἀντὶ τοῦ τίς σε ἐπάτασσε ;

511. ὅτι ἠρέκασθη τοῖς ἐπιθέτοις. περιττὸς οὖν κάκει ὁ "Ἄρτεμις ἀγροτέρη."

513. * νεῖκος] πληθυντικῶς νείκεα αἱ Ἀριστάρχου. 15

515. * ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

519. * ὅτι σαφῶς χωόμενοι συγχεόμενοι.

520. * ὅτι παρὰ πατρί.

522. * ἰκάνει] γρ. ἴκηται.

523. * αἰθομένοιο] ὑπὸ τῶν πολεμίων δηλονότι. 20

* ἀνήκε] ἀντὶ τοῦ ἐφήκε.

524. * ὅτι πόνον τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργον.

* γρ. ἔτευξεν.

526. * παρόσον θεοποίητόν ἐστι τὸ τεῖχος.

528. πεφυζότες] ὅθεν ἀφυζαν τὸν λέοντα Ἡσιόδος φησιν. 25

530. * οὕτως Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ἔδρυνων ἄλλοι δὲ ἔδρυνέων.

535. * ἐπ' ἀψ θέμεναι] ἐν ἄλλῳ ἐπανθέμεναι.

οὕτως Ἀρίσταρχος, ἐπανθέμεναι διὰ τοῦ ἦ, οἶον ἀναθεῖναι. τινὲς δὲ τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἀψ θέμεναι.

536. ψιλῶς τὸ ἀληται. ἐστὶ δὲ μέσος δεύτερος ἀόριστος ὑπο- 30 τακτικὸς, ἀκόλουθος τῷ ἀλῆναι, ἀπαρεμφάτῳ παθητικῷ δευτέρῳ

13. περιττὸς οὖν κάκει] Conf. * ἴωνες ἐκάουν τὸν λέοντα. Cum schol. ad v. 47. similibus substantivis comparavit

18. ὅτι παρὰ] οὕτως Ἀρίσταρχος Lobeckius Paralip. p. 464, sed quæ parâ Cobetus. omnia de feminis dicuntur, ut

25. ἀφυζαν] In scholio codicis Veneti B ἀπό τοῦ φύζα· ὅθεν ἀφυζαν λέαναν exspectes.

ἀορίστω· ὑπάρχοντι (“ ἡ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι” Π. 16, 714) καὶ μετοχῇ τῆ, “ αὐτὰρ ἐπεὶ κ’ ἐς τεῖχος ἀνανεύσωσιν ἀλέντες” (534) καὶ “ πόλις δ’ ἐμπλητο ἀλέντων” (607). ἡ δὲ ἐνικὴ εὐθεία ἦν “ οἶμησεν δὲ ἀλείς” (Π. 22, 308), παρακειμένη ῥήματι ὀριστικῷ τῷ ἐάλῃ “ τῇ ὑπο πᾶς ἐάλῃ” καὶ “ οἱ δὴ τοι εἰς 5 ἄστῃ ἄλεν” (Π. 13, 408).

538, 539. ὅτι Ζηνοδοτος τοὺς στίχους ἠθέτηκε, γελοῖον ἡγούμενος διὰ πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, τοῦ παντὸς τόπου ἐναιθρίου ὄντος. λέγει δὲ “ τεύξαν φάος” ἀντὶ τοῦ τὴν σωτηρίαν τοῖς φεύγουσιν ἐποίησαν, ὡς ἐν τῷ “ φῶς δ’ ἐτάροισιν ἔθηκεν ἄνδρα βαλῶν” 10 (Π. 6, 6).

539. ἀλάλκοι] ἐν ἄλλφ ἀμύναι.

παροξυτονητέον τὸ ἀμύναι. ἔστι γὰρ εὐκτικόν, ὅπως ἀμύνειεν. οἶδα δὲ καὶ τὴν ἀλάλκοι γραφὴν.

541. *δίψῃ] ὅτι πῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ δίψης.

15

* ὅτι παρῆται ἢ ὑπὸ πρόθεσις.

542. οὕτω σφεδανῶν, ὑπερρωμένους τῷ θυμῷ καὶ σφοδρὸς ὑπάρχων, καθάπερ ἀπὸ τοῦ φονᾶν τὸ φονῶν.

ὅτι σφεδανῶν σφοδρῶς διώκων· τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἐνοχλῶν προκατάρχει γὰρ τοῦ σφεδανός, παρ’ ὃ ἐγένετο σφεδανόν. “ Ἀτρείδης 20 δ’ ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων” (Π. 11, 165).

544. ὅτι ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ τὴν Ἴλιον Τροίαν εἶρηκεν.

550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] ὅτι πλεονάζει ἐπ’ Ὀδυσσεύς τὸ πτολίπορθος, νῦν δὲ ἅπαξ ἐπ’ Ἀχιλλεύς. πρὸς τοὺς χωρίζοντας· τούτοις γὰρ χρῶνται. τινὲς δὲ Ἀχιλλεῖα Πηλείωνα ποιοῦσι, 25 ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίβητον.

554. * γρ. φοβέονται.

558. Ἰλήϊον] οὕτως Ἰλήϊον, διὰ τοῦ ᾰ, ἀντὶ τοῦ Ἰλιακόν. ὁ δὲ Κράτης Ἰδήϊον, τὸ Ἰδαῖον.

7. ἠθέτηκε addidit Vill.

15. Haec cum proxima annotatione coniungit Cobetus ὅτι— πρόθεσις καὶ πῶσις ἤλλακται— δίψης.

17. Scholion marginis interioris οὕτω σφεδαῖν (i. e. σφεδανόν):— Scribendum σφεδανῶν, ut est in

textu.

18. φονῶν] φονόν

20. Ἀτρείδης δ’ ἔπετο σφεδανόν Δαναοῖσι κελεύων] Pro his verbis in A post σφοδρῶς διώκων legitur ἀτρείδης δὲ ἐπέφετο δαναοῖσι σπευδανόν. Correxit et transposuit Cobetus.

6. * πρὸς τὰς Σκαίᾶς.

11. ἢ νύ τοι] ὅτι σαφῶς ὁ πόνος οὐκ ἔστιν ἀλγηδών· οὐ γὰρ ἂν λέγοιτο, οὐ μέλει σοι ἢ τῶν Τρῶων ἀλγηδών· ἀλλ' οὕτως εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ οὐ μέλει σοι τὸ περὶ τοὺς Τρῶας ποιεῖν καὶ ἐνεργεῖν. καὶ ὅτι ἐφόβησας εἰς φυγὴν ἔτρεψας. 5

20. * ἢ σ' ἂν τισαίμην] ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον, τοῦ ἢ ψιλουμένου.

23. ὅτι θέησιν ἀντὶ τοῦ θέη. πλεονάζει δὲ τῷ τοιοῦτῳ σχήματι Ἰβυκος. καὶ ὅτι ἐλλείπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου.

27. * ἀρίζηλοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀρίδηλοι· οὐ γὰρ ὁ ζῆλοι ἔγκειται. 10

28. πολλοῖσι μετ' ἄστρασιν] Ἀρίσταρχος ὡς πατράσιν. ἄμεινον δὲ προπαροξύνειν, ὥσπερ καὶ τοῖς πλείοσιν ἔδοξε καὶ Φιλοξένῳ, ἵν' αὐτῆς τῆς πτώσεως, λέγω δὲ τῆς δοτικῆς, μεταπλασμὸν λάβωμεν. ὅτι γὰρ κατὰ πῶσιν γίνονται μεταπλασμοὶ ἐξουσία ποιητικῆ δεδήλωταί μοι ἐν ἐτέροις. ὃν οὖν τρόπον ἢ ἐγκάτοις ἔγκασιν ἐγένετο 15 (“ἔγκασι φωτός” Π. 11, 438) καὶ οὐκ ἀναγκαζόμεθα ἐνικῆν εὐθείαν ἀκόλουθον ἐπιζητεῖν, ἢ τε προβάτοις πρόβασιν, ἢ τε πετάλοις πέταλσιν, οὕτως ἄστροις ἄστρασιν, ἐπεισελθόντος τοῦ α, ἵνα συστῇ ἢ λέξις.

29. * ὃν τε κύν' Ὀρίωνος] ὅτι περισσὸς ὁ τε σύνδεσμος.

ὁ Σιδώνιος ὑφ' ἐν ἀναγινώσκει. ἄμεινον δὲ κατὰ παράθεσιν, ὅτι 20 οἱ κύνες πολλάκις ὀνομάζονται μετὰ τῶν κτητόρων, οἷον Κέρβερος Ἄιδου, Ὀρθρος Γηρυόνου, Ἀλκαίνα Ἀκταίωνος· οὕτως κύνα Ὀρίωνος. τῷ δὲ κνηγετικὸν αὐτὸν εἶναι καὶ πλησίον κατηστερίσασιν τὸν κύνα.

τὸν ἀστρῶν κύνα οὕτως ἔφη. ἔνιοι δὲ φασι τὸν κατηστερισμένον κύνα οὐκ Ὀρίωνος, ἀλλ' Ἡριγόνης ὑπάρχειν, ὃν καταστερισθῆναι διὰ 25 τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, ἔσχε δὲ θυγατέρα μονογενῆ Ἡριγόνην, ἣτις κύνα νήπιον ἔτρεφε. ξενίσας δὲ ποτε ὁ Ἰκάριος Διόνυσον ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ οἶνον τε καὶ ἀμπέλου κλῆμα. κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας περιήει τὴν γῆν, προφαίρων τὴν τοῦ Διονύσου χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ τὸν κύνα. γενόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς 30 πόλεως βουκόλοις οἶνον παρέσχε· οἱ δὲ ἀβρώως ἐμφορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτράπησαν, οἱ δὲ περιλειπόμενοι, νομίσαντες

9. In marg. inter. οὐ (male pro ὃ) λείπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου.

20. ὑφ' ἐν] Id est κυνωρίωνος.

22. Ὀρθρος Heynius] ὄρθος

23. τῷ δὲ] τὸ δὲ

25. Ἡριγόνης] ἠριγόνης
καταστερισθῆναι] κατηστερισθῆναι,
quod κατηστερίσθαι esse potest.

θανάσιμον εἶναι φάρμακον τὸ πόμα, πλήσσοντες ἐφόνευσαν τὸν Ἰκάριον. μεθ' ἡμέραν δὲ νηψάντων αὐτῶν, καταγρόντες ἑαυτῶν εἰς φυγὴν ἐτρέψαν. ὁ δὲ κύων ὑποστρέψας πρὸς τὴν Ἐριγόνην δι' ὄρυγμα ἔμηνυσεν αὐτῇ τὰ γεγνότα· ἡ δὲ μαθοῦσα τάληθες ἑαυτὴν ἀνήρτησε· νόσου δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρῆσμον Ἀθηναῖοι τὸν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἐριγόνην ἐνιαυσίαις ἐγέραιρον τιμαῖς. οἱ καὶ καταστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν Βωώτης ἐκλήθη, Ἐριγόνη δὲ παρθένος· ὁ δὲ κύων τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἔσχεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει.

31. σηρεῖωσαι, ὅτι ἀπαξ ἐνταῦθα ὁ πυρετός, καὶ ὅτι πυρετὸν κυρίως λέγει, οὐχ ὥς τινες δέχονται τὴν διάκαυσιν τοῦ ἀέρος· πρὸς γὰρ τὸ φθοροποιὸν ἢ παραβολὴ· καὶ ὅτι δειλοῖσιν ἀντὶ τοῦ δειλαίους. 10

36. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἐστήκει ἄνευ τοῦ ἰ.

40. *Πηλείωνι δαμείς] πρὸς τὸ σχῆμα.

41. σημειοῦνται τινες ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δεδήλωκεν. τοσσόνδε] πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· ἐν γὰρ ἐστὶ μέρος λόγου. 15

42. *Ἀρίσταρχος ἔδοικεν.

48. *τούς] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, ἄλλοι δὲ οὗς μοι.

49. ὅτι περισσὸς ὁ ἄν σύνδεσμος· εἰ γὰρ ἐνετέτακτο κυρίως, ἐπήνεγκεν ἂν ἀπολυσάμεθα.

50. *ἀπολυσάμεθα] ἐν ἄλλῳ ἀπολύσομεν. 20

51. *αἰ ἀπὸ τῶν πόλεων παιδὶ φίλῃ.

ὀνομάκλυτος] ὡς τοξόκλυτος· οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσεΐα (19, 183) κατὰ παράθεσιν ἀναγνωστέον “ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰθῶν” ἰδίᾳ συστήσασθαι γὰρ αὐτοῦ βούλεται τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τοι ἔσται κρεμύμενος λόγος. εἵπομεν δὲ ἐν τοῖς πρὸ 25 τούτου βιβλίοις (Π. 10, 109) πότε τὸ κλυτός κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον φυλάσσει τὸν τόνον, καὶ πότε ἀναδίδωσιν.

ὅτι κατὰ σύνθετον προενεκτέον. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνομαστός· ὁ γὰρ κλυτός ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένου. καὶ ὅτι οἱ πατέρες ταῖς θυγα-

3. Ἐριγόνην] ἠριγένην

ὄρυγμα] ὄρυγμα

4. *γεγνότα] λεγόμενα

6: καταστερισθέντες] καταστερηθέντες

8. ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει]

* ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς αὐτοῦ καταλόγοις.

9. Margo exte. ση. ὅτι ἀπαξ ὁ

πυρετός.

13. πρὸς τὸ σχῆμα] Dativi pro genitivo cum ὑπό positi.

19. ἀπολυσάμεθα Cobetus] ἀπολυσάμεθα

21. * φίλῃ] φίλῃ. In textu παιδὶ γέρων.

24. κλυτὸν] εἶ (i. e. εἶτα) κλυτὸν

τράσι γαμουμέναις δῶρα παρεῖχον· “ἐγὼ δ’ ἐπὶ μείλια δώσω” (Π. 9, 147).

52. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ τεθναῖσι, καὶ ὑποστικτέον δόμοισι. ἴσως δ’ ἂν τις ἐπὶ τὸ τεθναῖσι ὑποστίξῃ, τὰ δὲ ἐξῆς πάντα συνάπτοι, ἢ ἢ ὁ λόγος καὶ ἀποθανόντες ἀνισόμεθα, ὁμοίως τῷ “εἰ 5 δὲ θανόντων περ καταλήθῃ εἰν Αἴδαο, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείδι φίλου μεμνήσομαι” (389).

55. * Ἀχιλλῆϊ δαμασθείς] πρὸς τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὡς “Τρωσὶ δαμείς” (Π. 18, 461).

57. ἦτοι στικτέον μετὰ τὸ Τρωῶας καὶ Τρώας, ἵνα ἀπ’ ἄλλης 10 ἀρχῆς ἀπαγορευτικὸς ὁ λόγος γένηται, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς. εἰ δὲ συνάπτοιμεν, ἔσται ἐπανάληψις τῶν ὑποτακτικῶν, κοινοῦ νοουμένου τοῦ ὄφρα, ἵνα σωσῆς καὶ μὴ ὀρέξῃς καὶ μὴ ἀμερθῆς αἰῶνος.

59. οὕτως ὀρθοτονητέον (supra versum).

* σημειωτέον ὅτι τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου ἔχει ὁ στίχος. 15

62. * υἱάς τ’ ὀλλυμένους] προαναφωνεῖ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν.

66. πρώτῃσι θύρῃσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκραις. πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πρὸς τὸ “ἄξαντ’ ἐν πρώτῃ ρύμῳ” (Π. 6, 40).

67. ἐρύουσιν] ὅτι χρόνος ἠλλακται ἀντὶ τοῦ ἐρύουσιν· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (21, 97) “νευρὴν ἐντανύειν” ἀντὶ τοῦ ἐντανύσειν. 20

ὠμησταί Ἀρίσταρχος ὡς ἀθληταί, Τυραννίων δὲ ὡς κομηταί. ἔφαμεν δὲ ἐν τῇ Λ ἐντελῶς περὶ τῆς προσωδίας, ὡς ἐπεκράτησεν ἢ Ἀριστάρχου.

68. ῥεθέων μελῶν. δείκνυσι δὲ ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικὸν ἐστὶ. ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι’ ὧν ῥέζομέν τι· 25 Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον· καὶ ῥεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους φασί. Διονύσιος δὲ φησὶ καὶ νῦν τὸ πρόσωπον δηλοῦσθαι· διὰ γὰρ μυκτήρων ἢ στόματος ἐκπνέομεν, καίτοι γε τοῦ ποιητοῦ λέγοντος (Π. 14, 518) “ψυχὴ δὲ κατ’ οὐταμένην ὠτειλὴν ἔσσυτο.”

τύφας ἢ βαλῶν] πρὸς τὴν διαστολὴν τοῦ βαλεῖν καὶ τύφαι· καὶ 30 ὅτι ῥέθη πάντα τὰ μέλη. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ πρόσωπον.

* ἔλῃται] ἐν ἄλλῳ ἔλοιτο.

69. * πυλαωρούς] Ἀρίσταρχος θυραωρούς, θυροφύλακας.

12. * συνάπτοιμεν] συνάψομεν 32. ἄλλῃ] ἄλλ’ Α, quod pro

13. καὶ μὴ ἄ. Friedl.] ἦτοι καὶ μὴ ἄ. ἄλλοις accepit Bekkerus, male:

14. οὕτως] I. e. δ’ ἐμέ, ut in v. Hoffmann. p. 162.

* οὕτω, non δέ με.

70. ἀλύσσοντες] ὑπὸ πλησιμονῆς ἀλύοντες, οἷον ἐν ἄλλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες. οἱ δὲ εἶπον ἐπὶ τὸ ἄγαν λυσσῶντες.

73. *οὕτως Ἀρίσταρχος φανήη διὰ τῶν β' ἤ.

75. *αἰδῶ] τὰ αἰδοῖα.

80. κόλπον ἀνιεμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ χαλῶσα, ἀναστέλλουσα· καὶ 5 ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (2, 300) “αἴγας ἀνιεμένους” ἀναδέροντας. ἔστιν οὖν ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα.

83. ἦτοι συναπτέον μέχρι τοῦ ἐπέσχον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τῶν μνησῶν φίλε τέκνον· ἢ στικτέον αὐτήν, εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἶποτέ τοι λαθικηδέα. ἔστι δὲ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ 10 ἐπέσχον.

*οὕτως διὰ τοῦ τ̄, εἶ ποτέ τοι.

*λαθικηδέα] τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν ἀπάντων.

84. ὅτι ἰδίως φίλε τέκνον ἀντὶ τοῦ φίλον τέκνον. καὶ ἄμυνε ἀντὶ τοῦ ἀμύνου. 15

85. *ἑών] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἰών.

ὅτι σαφῶς πρόμος ὁ πρόμαχος, οὐχ ὁ βασιλεύς.

87. *τέκος] γρ. φίλον θάλος.

88. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ παλαιοὶ ταῖς θυγατράσι· καὶ πολύδωρον λέγει τὴν πολυέδνον. 20

91. οὐδ' Ἔκτορι] ὅτι ὑπερβεβίβασται ὁ δέ. Ἐκτορι δὲ θυμὸν οὐκ ἔπειθον, πρὸς τὸ “οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδόν” (Od. 15, 246).

93. ὅτι τὴν τῶν ὄφρων καταδυσιν χειρὰν εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ χειῖσθαι, ὃ ἔστι χωρῆσαι· εἰς αὐτὸ γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις εἰς τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὡσπερ ἔλυτρον “οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὄδε χεῖσεται” 25 (Od. 18, 17). ἔναι δὲ τῶν κατὰ πόλεις διὰ τοῦ ν̄, ὀρέστερον, καὶ ἀντὶ τοῦ μένησι δοκεύη.

108. *κέρδιον] αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον.

109. *κατακτείναντα] διχῶς, καὶ κατακτείναντι.

110. ἢ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] ὅτι ὁ κεν περισσός, καὶ ὅτι ἀμφί- 30 βολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ' Ὀμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ἰπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι.

2. ἐπὶ τὸ delevit Bekkerus. 157, 224, 300.

4, 13. Sunt potius gl. inter-linearia.

9. στικτέον] εἰς τὸ addidit Bekkerus frustra: conf. schol. ad v.

αὐτήν] αὐτή

21. ὑπερβεβίβασται Cobetus] ὑπερβίβασται

πρὸ πόλεως] ὑπὲρ τῆς πόλεως· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ ἀγωνίζεται.

111. εἰ δέ κε] ἤρτηται μέχρι τοῦ (122) “ἀλλὰ τί μοι ταῦτα,”
καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἀνταπεδόθη. ἦτοι οὖν διαπορητικός ἐστι κἀνταῦθα
ὁ λόγος, ὡς ἐλέγομεν κἀν τῇ Φ· ἄρα τὴν ἀσπίδα κατὰθωμαι καὶ τὴν
περικεφαλαίαν, πρὸς δὲ τὸ τεῖχος ἐρείσας τὸ δόρυ αὐτὸς προσέλθω 5
Ἀχιλλεῖ καὶ τὰ καὶ τὰ ποιήσω· ἢ κομματικῶς εἰρήσθαι ὑποληπτέον,
ὡς καὶ ἡμῖν ὁ σύνδεσμος πολλάκις, ἀν δὲ κατὰθωμαι καὶ πορευθῶ.
δύναται δὲ καὶ ἡθικῶς ὁ Ἔκτωρ ἄπαξ ἐν μετανοίᾳ γενόμενος, πρὶν
ἀνταποδοῦναι, διακόψαι τὸν λόγον. τὸ ὅμοιον νοητέον καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ’
Ἀγήνορος ἀνωτέρω λεγομένων. στίζομεν δὲ ταῦτα ὡς πλήρη. 10

118. ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀμφιδάσσεσθαι, δίχα μερίσσεσθαι. πάλιν δὲ ὁ
δέ σύνδεσμος περισσός.

* Ἀρίσταρχος ἀλλ’ ἀποδάσσεσθαι διὰ τοῦ ε̅.

* ὅσσα πτόλις] γρ. ὅσα τε πτόλις.

119. * ἔλωμαι] γρ. ὁμοῦμαι. 15

121. * οὕτως χωρὶς τοῦ δ̅, ἀλλὰ τί μοι.

123. ἴκωμαι] τινὲς ὡς φιλῶμαι ἀναγινώσκουσιν, ἵνα τὸ ἱκετεύσω
σημαίνῃ. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐναλλάσσειν τὸν τόνον· καὶ γὰρ βαρυ-
νόμενον ταυτὸν ὑπισχνεῖται, καὶ ἀκόλουθόν ἐστι μέσῳ δευτέρῳ ἀορί-
στω ὀριστικῷ τῷ “τὴν ἰκόμην φεύγων” (Π. 14, 260). ὡς οὖν ἐλ- 20
πόμην λίπωμαι, οὕτως ἰκόμην ἴκωμαι.

ὅτι τὸ ἴκωμαι ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. παράκειται οὖν τὸ ἰών, ἐπεὶ
προσεγγίζομεν οἷς ἀν προσφέρωμεν ἱκετεῖαν.

124. ὅτι αἰδέσεται ὡς ἱκέτην προσδέξεται· “αἰδεῖσθαί θ’ ἱεῖρα.”

126. οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, 25
ὁποίους ἀν παρθένοι καὶ ἡῖθεοι. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτιθέμενα βρέφη
παρὰ δρυσὶν ἢ πέτραις εὐρίσκοντες ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγενῆσθαι.
ἐκ τοιοῦτου δὲ ἐγένετο ἡ ὑπόληψις. οἱ παλαιοὶ νομαδικῶ ἐχρῶντο τῷ
βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς
ῥεσιν ὑπὸ τὰ κοιλάματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν. εὐρίσκοντες δὲ τινες 30
νομίζοντες ἐκεῖθεν γεγενῆσθαι ἀνέτρεφον. ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ.

οὐκ ἔστιν ἀρχαία μυθολογεῖν τῷ Ἀχιλλεῖ νηπίων δίκην, ὡς τῶν
πρῶτων ἀνθρώπων ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι λεγομένων.

4. ἐλέγομεν] Supra p. 230, 1.

7. ὁ addidit Friedl.

11. ἀμφιδάσσεσθαι] ἀμφιδάσασθαι

23. προσεγγίζομεν οἷς Cobetus]

προσεγγιζομένοις

28. * νομαδικῶ] νομάδι

128. *πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς ἐν Ἰλιάδι.
 ὀαρισμός ἐστιν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλία· ὄαρες γὰρ αἱ γυ-
 ναῖκες.
- 129, 130. *ὅτι τάχιστα] ἐν ἄλλῳ ὄφρα τάχιστα. τοῦτο δὲ
 ἐκατέρωθι δύναται προσδίδοσθαι. 5
132. Ἐυναλίφ] ὅτι τῷ Ἀρεῖ.
137. *φοβηθεῖς] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγῶν.
141. *ὅτι καὶ νῦν σαφῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν φεύγει.
143. ὅτι τὸ τρέσαι οὐ τὴν πτόησιν σημαίνει, ἀλλὰ συνήθως αὐτῷ
 φεύγειν. ἐπήνεγκε γοῦν “τεῖχος ὑπο Τρώων.” 10
146. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὑπέκ· τὸ γὰρ ἐξῆς, ὑπέκ
 τείχεος κατὰ τὸν ἀμαξιτὸν, οἶον ὑπὸ τὸ τεῖχος. ἡ δὲ ἐξ πρόθεσις
 προκειμένη ἐμφαίνει ὡς καὶ μικρὸν ἔξω τοῦ τείχους ἐδίωκον.
148. δοιαὶ ἀναίσσουσι] ὅτι λείπει πρόθεσις ἢ ἐκ ἢ ἀπό. ἐκ Σκα-
 μάνδρου γὰρ, ἢ ἀπὸ Σκαμάνδρου. 15
151. θέρεϊ] ὅτι ἐκ τῆς ἀντιδιαστολῆς ταύτης σαφὲς ὅτι ἡ ἑτέρα
 πηγὴ ὕδατι λιαρῶ ρεῖ κατὰ χειμῶνα.
153. *ἐπ’ αὐτῶν] ὅτι πρόθεσις ἠλλακται καὶ πτώσις, ἀντὶ τοῦ
 παρ’ αὐταῖς.
157. βραχὺ διασταλτέον παραδραμέτην καὶ φεύγων. 20
158. ὅτι ὑγιῶς διώκεσθαι λέγει τὸν φεύγοντα. ἐν ἐνόις δὲ φέρε-
 ται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής· “φεῦγ’ υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ
 δῖος Ἀχιλλεύς.”
159. *ἀρνούσθην] ἀντικατήλασσον τῷ δρόμῳ.
161. ὅτι ὡς περὶ ἐτέρων λέγει τρεχόντων περὶ τῆς Ἔκτορος 25
 ψυχῆς, αὐτοῦ τοῦ Ἔκτορος ἐνὸς ὄντος τούτων.
162. περὶ τέρματα] ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρματα. εἰς γὰρ τούτους
 τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέρματα δραμοῦσιν,
 εὐφυῶς κάμπτειν οὐ δύναται. οὕτως Εὐβουλος.
164. ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἀνδρὸς τεθνεῶτος γυνῆ, ἢ ἐπὶ τε- 30
 θνεῶτι ἀνδρὶ, ὃ καὶ ὑγιές· οὐκ οἶδε γὰρ ἄλλους ἢ τοὺς ἐπιταφίους
 ἀγῶνας Ὀμηρος.

2. ὄαρες Bekkerus] ὄαραι
 4. ἄλλφ] ἄλλφ. Male Bekkerus
 ἄλλοις : v. ad v. 68.
 6. Hoc supra versum ἢ διπλῆ,

ὅτι Ἐυναλίφ ἐστὶ τῷ Ἀρεῖ Cobetus.
 9. συνήθως αὐτῷ Lehrsus Arist.
 p. 77] σὺν τῷ
 28. δραμοῦσιν] δράμουσιν

170. *ὅτι ἔλλειπει ἢ περί, περί Ἔκτορος.
172. *ἐν πόλει ἀκροτάτῃ] ὅτι ὑπερθετικῶς ἀπὸ τοῦ ἀκροπόλει.
- 183, 184. ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγονται, κατὰ δὲ τὴν πρὸ τῆς κόλου μάχης ἀγορὰν τῶν θεῶν (Π. 8, 39) οὐκέτι.
185. *ἔρώει] ὑποχώρει, ἐνδίδου. 5
188. Ἔκτορα δ' ἀσπερχές] σημειῶδες ὅτι μόνος Ὀμηρός φησι μονομαχῆσαι τὸν Ἔκτορα, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐνεδρευθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλεύς.
190. *διὰ τ' ἄγκρα καὶ διὰ βήσσας] ὅτι ἀπὸ τοῦ δι' ἀγκέων καὶ βησσῶν. 10
194. *ὅτι ἄς ἄνω Σκαιάς, νῦν Δαρδανίας.
197. τοσσάκι μιν προπάροιθεν] ὅτι τοπικῶς τὸ προπάροιθε δυνατὸν ἀκούειν, εἰς τοῦμπροσθεν, δυνατὸν δὲ καὶ χρονικῶς, πρότερος φθάσας ἀπέτρεπεν αὐτὸν εἰς τὸ πεδίον. ὃ καὶ ἐστὶν ὑγιές. καὶ πρὸς τὸ παραφθάς, ὅτι Ἰακῶς ἀπὸ τοῦ παραφθάσας. 15
198. *οὕτως διὰ τοῦ ἔ πέτετο.
- 199, 200, 201. ὡς δ' ἐν ὀνείρω] ἀβητοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι καὶ τῇ κατασκευῇ καὶ τῷ νοήματι εὐτελεῖς· καὶ γὰρ ἀπραξίαν δρόμου καὶ τὸ ἀπαράβατον σημαίνουσιν, ἐναντίως τῷ “ὡς δὲ τ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι” (162). 20
201. *ὡς ῥα τάν] ἐν ἄλλῳ ὡς ὁ τόν.
- πῶς τάχιστος ὦν ὁ Ἀχιλλεύς οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἔκτορα; καὶ φασὶν οἱ μὲν ἐπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καταπεπονησθαι πολλῶ πόνῳ πρότερον, ἵνα ὡσπερ ἐν θεάτρῳ νῦν μείζονα κινήσῃ πάθῃ· οἱ δὲ ὅτι τὸν ἐνδοτέρω καὶ πρὸς τῷ τείχει δρόμον Ἔκτορος ποιουμένου 25 Ἀχιλλεύς διπλάσιον ἔκαμεν ἕξωθεν περιβέων.
202. ἀξιοῦσι τοῦτον τὸν στίχον καθ' αὐτὸν ἀπαγνώσκεσθαι, ἐπεὶ ἐρωτητικὸς ἐστὶ, φασὶν, εἶτα τοὺς δύο τοὺς ἐξῆς κατὰ μίαν περικοπήν. εἰσὶ μέντοι οἱ συνημῶν, τὸ πῶς ἀόριστον ἐκδεχόμενοι· ἐξέφυγε δ' ἂν πῶς ὁ Ἔκτωρ τὰς κῆρας, εἰ μὴ πύματον αὐτῷ συνήτησεν ὁ 30 Ἀπόλλων. ἢ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον, πῶς ὁ ποδάκης οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἔκτορα; λέλυκε δὲ αὐτὸ ὁ ποιητής, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐβροθηῖτο.

3. Versibus 183, 184 asteriscus praefixus.

11. ἄνω] v. 6.

Δαρδανίας Friedl.] δαρδανίους

15. Ἰακῶς Bekkerus] κακῶς. Conf. ad 7, 144. 17, 197.

28. φασὶν Vill.] φησὶν

*ὑπεξέφυγεν] Ἀρίσταρχος *ὑπεξέφερεν*.

204. ἦτοι στικτέον εἰς τὸ γοῦνα, καὶ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς “ἀλλοισιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,” ἢ ἢ τῶν προτέρων ὁ λόγος τοιοῦτος, εὐθέως δ' ἂν ἀπόλετο ὁ Ἔκτωρ, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε τὸ πανύστατον. ἢ πάντα συναπτέον ἕως τοῦ ὁ δὲ 5
 δεῦτερος ἔλθοι, ἢ ἢ ὁ λόγος, ἀνήρητο δ' ἂν Ἔκτωρ ἦδη, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε, τάχος ἐμπνεύσας, Ἀχιλλεύς δὲ τοὺς περιεστῶ-
 τας τῶν Ἑλλήνων ἐκώλυεν ἀνανεύων βαλεῖν τὸν Ἔκτορα.

208. σημειοῦνται τινες διὰ τὸ δοκοῦν ἄπορον εἶναι, μετὰ μικρὸν τούτων λεγομένων “τρὶς περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο δῖον” (251). 10

209. ὅτι ἐντεῦθεν ἡ ψυχαστασία Αἰσχύλου πέπλασται, ὡς τοῦ Διὸς τὰς ψυχὰς ἰστάντος, οὐ θανατηφόρους μοίρας.

216. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει νῶϊν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡμῖν ἢ ἡμῶν, ὅπερ οὐ συμφωνεῖ· τὸ δὲ νῶϊ χωρὶς τοῦ ν σημαίνει ἡμᾶς ἢ ἡμεῖς, ὅπερ νῦν λέγει· ἡμᾶς ἔολπα οἴσεσθαι μέγα κύδος. 15

219. ἄμμι] ἄμμε *margo ext.*

229. ἦθει] ὅτι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον σεπτικὴ προσφώνησις ἐστὶ τὸ ἦθειε.

239. *πρὸς τὸ αὐτό.

244—246. βραχὺ διασταλτέον φειδωλὴ καὶ εἶδομεν, τᾶλλα δὲ 20
 συναπτέον ἕως τοῦ γλαφυράς. ἦτοι δὲ στικτέον ἐπὶ τὸ γλαφυράς ἢ βραχὺ διασταλτέον. περισπαστέον δὲ τὸν ἦ σύνδεσμον· ἀδύνατον γὰρ τῷ ἦ συνδέσμῳ ἐπόμενον αὐτὸν ὀξύνεσθαι.

247. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φαμένη· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ καὶ ἡγήσατο, οἶον οὐ μόνον διὰ λόγων αὐτὸν ἡπά- 25
 τησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ προσελθεῖν ἀξιοπίστως.

**τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύνης.*

250. *φοβήσομαι] ὅτι σαφῶς φεύξομαι.

251. δῖον] ὅτι τὸ δῖον ἐδιώχθη. οὐ μάχεται δὲ τῷ “ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον” (208)· τρεῖς μὲν γὰρ τελείους κύκλους περιέδρα- 30

3. καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς om.

10. τρῖς] τρεῖς

Πριάμοιο] πριάμοιο

18. τὸ] τοῦ

19. πρὸς τὸ αὐτό] I. e. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ αὐτό. *Respicit ad διπλὴν eidein*

vocabulo (ἦθειε) *praescriptam v.*

229.

21. τοῦ] om.

25. ἐστὶ—οἶον] ἐστὶν “ὡς ἡγήσατο φαμένη καὶ κερδοσύνη,” οἶον *Friedl.*

μον, τὸ δὲ τέταρτον ἕως τῶν κρουῶν ἐλθόντες οὐκέτι περιῆλθον τὴν πόλιν.

* γρ. καὶ δῖες· καὶ οὕτως εἶχον αἱ χαριέστεραι.

254. * ὅτι ἐπιμαρτυρώμεθα.

255. ὅτι μάρτυροι, οὐ μάρτυρες· καὶ γὰρ τὸ ἐνικὸν “Ζεὺς δ’ ἄμμ’ ἐπιμάρτυρος ἔστω” (Π. 7, 76).

ἀρμονιάων] συναρμιγῶν, ἀφ’ οὗ δηλοῖ τὸ ὁμολογιῶν καὶ συνθηκῶν.

257. ὅτι καμμοινή νίκη οὐ καθολικῶς, ἀλλὰ ἢ ἐκ καταμονῆς. διὸ ἐπὶ τῶν μονομαχοῦντων καὶ πυκτευόντων τίθησιν, ἐπὶ δὲ δρομέων οὐκέτι.

10

259. * ῥέζειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ῥέζε.

261. συνημοσύνας] δασυντέον· σημαίνει δὲ τὰς συνθήκας ἀπὸ τοῦ εἰς ταυτὸν ἀφεῖναι τὰ τῆς διανοίας. παρὰ τὸν ἦσω οὖν ἡμῶν τί ἐστι, καὶ ἡμονος ἢ γενικῆ, παρ’ ἣν τὸ ἡμοσύνη. οὕτως δὲ εἶχε καὶ τὸ μεθημοσύνη.

15

262, 263, 264. αἱ ὑποστιγμαὶ πιστά, ἔχουσιν, ἀλλήλοισιν ἢ γὰρ ἀνταπόδοσις ὡς οὐκ ἔστ’ ἐμὲ καὶ σέ.

266. * ὅτι τὰ ὄρκια ἔσσουνται, οὐκ ἔσσεται.

εἰς τοῦτο ἢ διάνοια καταστρέφει, ὅτι πρότερον συμβήσεται τὸν ἕτερον ἡμῶν πεσεῖν πρὶν ἢ ὄρκους ἡμᾶς ποιήσασθαι, ὡς τὸ “πρὶν μιν 20 καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ” (Π. 1, 29).

275. * χάλκεον] ἐν ἄλλῳ μείλιον ἔγχος.

281. ἀρτιεπῆς] ὅτι οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ὁ ἀρτιεπῆς, κατὰ τὸνναντίον τῷ ἀμετροεπεῖ, ἀλλὰ ὁ λάλος καὶ ὁ ἀπηρτισμένως παραλογιζόμενος.

ἡσκηκῶς λόγοις ἀπατᾶν. οἱ δὲ ἐπιθυμητῆς· κλέπτεσθαι γὰρ τὸ ὀρέγεσθαι, καὶ “ἐπὶ κλοπῆς ἔπλετο τόξων” (Od. 21, 397). ἢ ἀσκῶν διὰ λόγων παραλογίζεσθαι, ὡς τὸ “κλέπτε νόφ” (Π. 1, 132).

285. ἄλευαι] προστακτικῶς ἀναγινώσκειν δεῖ· διὸ τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα. εἰρωνεία δὲ τοῦτο φησιν.

286. στικτέον μετὰ τὸ χάλκεον· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ εἶθε, διό-30 περ ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον.

* πᾶν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλου.

11. ῥέζε] ῥέζε

13. ἀφεῖναι ex Orionis Etym. p.

150, 24] ἀφεῖναι

24. ἀπηρτισμένως Lehrsius] ἀπ-

ηρτισμένον. Idem τὸ δόρυ post παραλογιζόμενος lectum delevit. Pertinet ad v. 283 ἐν δόρυ πῆξει.

287. *καί κεν] ἐν ἄλλῳ καί σφιν.
 291. *χώσατο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.
 294. *ὅτι ἄπαξ εἶρηκε λευκάσπιδα.
 300, 301. βραχὺ διασταλτέον κακός, στικτέον δὲ τὸ ἀνευθεν.
 τὸ γὰρ οὐδ' ἀλέη καθ' ἑαυτὸ προενεκτέον, λείποντος τοῦ ἔστι. 5
 304. ἀσπουδί] ὅτι ἀσπουδί χωρὶς μόγου καὶ κακοπαθείας.
 308. οἴμησεν] ὅτι κάκει (Π. 21, 252) γραπτέον “αἰετοῦ οἴματ'
 ἔχων,” οὐχ ὡς Φιλητᾶς ὄμματα.
 315. *καλαί] αἰ πλείους δεῖναὶ δέ.
 318. ὅτι νῦν τὸν ἔσπερον κάλλιστον, ἐν ἄλλοις δὲ (Od. 13, 93) 10
 τὸν ἐωσφόρον φαάντατον· καὶ οὐ δεῖ ὡς μαχόμενον λαμβάνειν.
 ἔτερον δὲ τὸν ἔσπερον ὡς ἂν παλαιὸς οἶδε τοῦ ἐωσφόρου.
 319. ὅτι ἐπὶ τῶν αἰχμᾶς ἐχόντων εὐήκεος λέγει καὶ ταυνήκεος·
 τὴν γὰρ αἰχμὴν ἀκὴν λέγει. καὶ ὅτι κυρίως ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐπιδο-
 ρατίδος τῆς εὔ ἡκονημένης, ἐκεῖ δὲ παρῆκται τὸ “ταυνήκεας ὄζους” 15
 (Π. 16, 768).
 322. ὅτι οὕτως εἶθε λέγειν ἄλλο τόσον, ἐπειδὴν ἀπολείπη τι
 τοῦ ὅλου μικρὸν τέλος· “οἱ δὴ τοι τόσον μὲν ἔχον τέλος” (Π. 18,
 378). καὶ ἐνθάδε οὔν τὸ μὲν ἄλλο σῶμα καθώπλιστο, γυμνὸν δὲ
 μόνον διεφαίνετο τὸ ἀπὸ τῶν ὤμων ἐπὶ τὸν αἰχένα. 20
 324. φαίνεται δ' ἢ κληῖδες] ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων φαῖνεν δ'
 ἢ κληῖδες, ἢ ἢ ἐπὶ τῶν τευχέων, τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν
 λαυκανίην, ἀλλ' ἐποίει φαίνεσθαι.
 329. ἀθετεῖται, ὅτι γελοῖος, εἰ ἢ μελία ἐπετήδευσε μὴ ἀποτεμεῖν
 τὸν ἀσφάραγον, ἵνα προσφωνήσῃ τὸν Ἀχιλλέα. ἀπολογούμενοι δέ 25
 φασιν ὅτι τὸ ἐκ τύχης συμβεβηκὸς αἰτιατικῶς ἐξενήνοχεν. διὰ τὸ
 ὅμοιον ἀθετεῖται κάκεινο (Od. 17, 359) “εὔθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δὲ
 παύσατο θεῖος αἰοιδός.”
 336. *ἐλκήσουσ' αἰκῶς] οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον
 ἐλκήσουσι κακῶς. 30
 342. ὅτι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος τελευτῶντες διὰ πυρὸς
 ἐθάπτοντο.
 343. λελάχωσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσωσιν.

14. ἀκὴν Bekkerus] ἀκμὴν

18. μ. τέλος] μ. μέρος Friedl.

20. τὸ addidit Friedl.

21. δ' ἢ Cobetus] δέ

33. Conf. schol. ad 23, 76.

344. *τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη] ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

347. κρέα ἔδμεναι] κατὰ συστολὴν τὸ $\bar{\alpha}$ ἀνεγνώσθη, ὡσπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ.

348. βέλτιον πρὸ τούτου στίζειν, καὶ τὸ ὡς εἰς τὸ οὕτω μετα- 5 λαμβάνειν.

349. οὐδ' εἴ κεν] ἦτοι ἀπὸ τούτου ἀρκτέον, ἵνα ὑποστήζωμεν ἄγοντες, καὶ ἄλλα, τῆς ἀνταποδόσεως οὐσης οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ· ἢ τοῖς ἄνω προσαπτέον “ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας, οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε” καὶ τὰ ἐξῆς· ἔσται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς “οὐδ' 10 ὧς σέ γε πότνια μήτηρ.”

σημειοῦνται τινες πρὸς τὴν εἰκοσινήριτα λέξιν, ὅτι πρὸς εἴκοσι ἐξισούμενα, εἰκοσαπλᾶ.

τὸ εἰκοσινήριτ' ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον, ὡς τὸ εἰκοσάβοια· ἔσται δὲ πρὸς εἴκοσιν ἐρίζοντα, ὃ ἔστιν ἐξισούμενα. παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ 15 εἴκοσιν ἀριθμὸς εἰς ἦ καταλήξας συνετέθη.

351. οὐδ' εἴ κεν] ὅτι ὑπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀντίσταθμον χρυσὸν πεποιήκε πρὸς τὸ Ἔκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν.

354. *πάντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλον. 20

356. ἦ σ' εὖ γινώσκων] τὸν ἦ σύνδεσμον περισπαστέον· ἔστι γὰρ βεβαιωτικός.

ἡ διπλῆ δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν ὅσων ἢ μεταφορά. προβλέπω τῷ νῶ, ἀντὶ τοῦ προέβλεπον· ἢλλακται γὰρ ὁ χρόνος. καὶ πρὸς τὸ οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰκὸς ἦν με πείσειν. 25

362. ψυχῇ δ' ἐκ ρεθίων πταμένη] σημειοῦνται τινες ὅτι μόνῃ κάτεισιν εἰς Ἄιδου ἢ ψυχῇ, καὶ οὐ δεῖται τῆς Ἑρμοῦ παραπομπῆς.

375. ὡς ἄρα τις εἶπεσκε] ὅτι οὐ πάντως πρότερον ἔλεγον, ἀλλ' ἅμα παίοντες ἐπεφώνουν, ὥστ' εἶναι, ὡς ἄρα τις ἔλεγε καὶ οὐτή- 30 σασκε.

378. ὦ φίλοι] ὅτι Ζηνόδοτος ἀντὶ τούτου πεποιήκεν “Ἀτρεΐδῃ

8. ἄλλα] ἄλλα, Πρίαμος Friedl.

14. τὸ εἰ.] τὸ om.

15. * παραφυλακτέον] φυλακτέον

18. ἀντίσταθμον] ἀνθιστάμενον.

Correxit O. Iahn. Philol. vol. 28

p. 6. ex Hesychio s. v. ἀροτόν

26. Idem scholion supra ver-
sum, ubi μή πως τῆς—αἴτιος κατα-
στῶ

29. ἄρα] ἄμα Cobetus.

τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν.” οὐ πάρεστι δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ ταύτης τῆς μάχης, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐτι τραυματίας ὢν.

379. ὅτι τὴν αἰτίαν προτέταχεν, ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοί. ἔδει δὲ οὕτως “εἰ δ’ ἄγετ’, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πεيرهθῶμεν, ὄφρα κ’ ἐτι γνῶμεν Τρώων νόον, ἣ καταλείψουσι πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος, 5 ἢ ἐ μένειν μεμάασιν, ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.” ὁ δὲ Διονύσιος διστάζει μὴ πρὸς τὴν ἀπόλειψιν τοῦ χρόνου· παρασκευάζει γὰρ τὸ “ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο” (Π. 23, 2) καὶ “ἐπίτονος βέβλητο” (Od. 12, 423)· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐσημειοῦντο πρὸς κρίσιν ποιημάτων, ὅτι σπανίως Ὀμηρος κακομέτρους 10 ποιεῖ.

380. * γρ. ἔρδεσκεν.

388. * ὅτι Ζηνόδοτος γρ. ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

393, 394. ἡράμεθα μέγα κῦδος] ἀθετοῦνται στίχοι δύο, ὅτι παρὰ 15 τὴν ἄξίαν Ἀχιλλεύς οἱ λόγοι· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ λέγων (Π. 16, 243) “ὄφρα καὶ Ἔκτωρ εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν ἡμέτερος θεράπων.”

396. ὅτι νῦν τένοντας εἶπε τὰ διατεταμένα τῶν σφυρῶν νεῦρα 20 ὄπισθεν τῆς κνήμης.

397. ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης] διὰ τί Ἀχιλλεὺς θανόντα σύρει τὸν Ἔκτορα; καὶ λέγομεν ὅτι οὐ δι’ ὁμότητα, ὅς γε καὶ Ἡετίωνα φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὄπλοις ἔθαιψεν (Π. 6, 417), ἀλλ’ ὅτι πρότερος ὁ Ἔκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον “ἀεικέα μήσατο ἔργα,” οἷα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ “κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἄνωγε 25 πῆξαι ἐπὶ σκολόπεσσι, ταμόνθ’ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς” (Π. 16, 176)· παρανομοῦσι δὲ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ’ οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχος φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θεσσαλοῖς τοὺς τῶν φιλότατων φονεὰς σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους· Σίμωνα γὰρ φησι, Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σῦραι ἀποκτείναντα Θράσυλλον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄρξασθαι τοῦ νόμου πρῶτον· τούτων γὰρ 30 ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονεὰ καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελετηκότος τάφον

2. ἐτι] ἐστὶ

9. ἐσημειοῦντο] Vid. Lehrs. Arist.

p. 14.

13. Ζηνόδοτος γρ. addidit Cobetus.

25. εἰ] om.

26. * ἀπὸ] ὑπὸ

29. * Σίμωνα] σίμων

* Θεσσαλὸν—νόμου πρῶτον] om.

30. * σῦραι] om.

31. * γὰρ] om.

ἔλκειν, ὅθεν καὶ τὸν Ἀχιλλέα ὡς Θεσσαλὸν πατρίῳ ἔθει τοῦτο ποιῆσαι καὶ δῆσαι τὸν Ἔκτορα.

402. *πίλναντο] ἔν τισι πίμπλαντο.

403. *δυσμενέεσσι] ἐν ἄλλῃ τερπικέρανος.

410. ὡσεὶ ἅπασα] τινὲς περιέργως διὰ μόνου τοῦ ἰ γράφοντες 5 ἀποδιδοῦσιν ὡς αὐτὴ ἅπασα. οὐκ οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς οὔτε τὴν ἰ οὔτε τὴν σφεῖς. ἔστιν οὖν ὅμοιον τῷ ἐν Ὀδυσσειᾷ (10, 419) “σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ᾧδ’ ἐχάρημεν, ὡς εἴ τ’ εἰς Ἰθάκην ἀφικόμεθα.”

411. *ὅτι θηλυκῶς ἢ Ἰλιος.

10

σμύχοιτο] καταφλέγοιτο. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος δὲ φησι θρήνος διεγύγερτο ὡσπερὶ τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης.

*οὕτως Ἀρίσταρχος σμύχοιτο.

416. κηδόμενοι περ] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου, καίπερ ὀδυνώμενοι καὶ αὐτοί.

15

*Ἀρίσταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοι περ.

428. τὸ δυσάμμορος ἐπίθετον ἐκατέρωθι δύναται προσδίδοσθαι βέλτιον δὲ ἴσως τοῖς ἐξῆς.

429. *πολιῖται] γρ. γέροντες.

430. ἀδινού] πυκνού καὶ συνεχούς.

20

431. στικτέον καὶ μετὰ τὸ τέκνον καὶ μετὰ τὸ δειλῆ. βέλτιον δὲ ἔστι συνάπτειν μετὰ τὸ τέκνον πάντα, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς τί νυ βείομαι ἐγὼ δειλῆ, αἰνὰ παθοῦσα;

τέκνον, ἐγὼ δειλῆ τί νυ βείομαι] ἀντὶ τοῦ ἐς τί ἔτι βιώσω, ὃ ἔστι ζήσω.

25

*Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰ βίομαι βιώσομαι.

πῶς Ἐκάβη μὲν οὐ πίπτει, Ἀνδρομάχη δὲ τοῦτο πάσχει; ῥητέον οὖν ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ κατ’ ὀλίγον καὶ ἐκ προσαγωγῆς δεξαμένη τὸ πάθος οὐχ ἠττήθη τῷ κακῷ τοσοῦτον, Ἀνδρομάχῃ δὲ ἀπροδοκῆτως ἐμπεσὸν εἰκότως ἐπεκράτησεν (467).

30

2. * καὶ δῆσαι τὸν Ἔκτορα] om.

7. σφεῖς] σφεῖς

8. ᾧδ’ ἐχάρημεν—ἀφικόμεθα] ᾧδε χωρήσαι—ἀφίκοιτο

11. σμύχοιτο] Littera *v* oblitterata, unde σμώχοιτο male Vill., quum in textu σμύχοιτο legatur, ad quod refertur οὕτως, quod omittendum

fuisse, si Aristarchus aliter legisset, ut monuit Hoffmannus p. 158.

26. * τοῦ ἰ βίομαι βιώσομαι] τοῦ ἢ βήομαι βηώσομαι. Vid. Hoffmann. p. 309.

29. τοσοῦτον (ex cod. Ven. 458)] τοσοῦτο

433. εὐχλωή] ἐμοὶ μὲν, φησὶ, δόξα, τοῖς δὲ πολίταις ὄφελος.

434. οἶ σε θεὸν ὧς] καθ' ἐκάστην οὖν ἡμέραν, φησὶν, ὧς θεῶ σωτήρι σοι ἤϋχοντο. καὶ ὁ ζῶν ἰσόθεος νῦν οὐδὲ νεκρὸς εὐτυχής.

440. ἀλλ' ἢ γ'] ὅτι ἀσυμπαθῆς ἢ Ἀνδρομάχη ἐν τοσοῦτῳ θορύβῳ κατ' οἶκον ἀτρεμοῦσα, καὶ ταῦτα τὴν Ἀχιλλέως ἔφοδον οὐκ ἀγνοοῦσα. 5 ἔοικεν οὖν, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, προκαταχρησάμενος ὁ ποιητὴς τῷ τῆς Ἀνδρομάχης προσώπῳ κατὰ τὴν πρὸς Ἑκτορος κοινολογίαν (Π. 6, 394) ἀπεσχηθῆναι νῦν τοῦ προσώπου.

441. θρόνα] τὰ βαπτὰ ἔρια, κατὰ μετουσίαν, ὁμοίως τοῖς ποιούσι τὰ ποιούμενα.

10

* ἄνθη ποικίλα ἐξ ὧν βάπτουσι.

πάσσειν Κύπριον τὸ ποικίλλειν, ἀφ' οὗ παστὰς ὁ θάλαμος.

444. Ἑκτορι θερμὰ λοετρά] αὖξει τὸ πάθος· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τοῦ ἐνοεῖν τι τῶν συμβεβηκότων ὧς καὶ λουτρά τῷ ἀνδρὶ παρασκευάζειν, μονονουχί ὀρώσα τὸν Ἑκτορα· διὸ καὶ ἐπεφώνησεν ὁ 15 ποιητὴς συμπαθῶς τὸ νηπίη οὐδ' ἐνόησεν, ὥσπερ ἐλεῶν τὴν ἀγνοίαν αὐτῆς.

445. * καθ' ἑαυτὸ τὸ νηπίη.

447. κωκτουῦ δ' ἤκουσε] ἀντὶ τοῦ θρήνου ἤκουσεν. ἐζήτηται δὲ πῶς τοσοῦτου γενομένου θορύβου μόλις Ἀνδρομάχη προῆλθεν; φασὶ 20 δὲ ὧς ὅτι ἢ προτέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπληξις ἢ ἐν τῇ Ζ (490) σωφρονεῖν αὐτὴν ἀναγκάζει.

468. * αἱ Ἀριστάρχου βάλε δέσματα, αἱ δὲ κοιναὶ χέε.

ὅτι βελτίων ἂν ἦν ἢ διάθεις, εἰ μὴ ἐκπεπληγμένη τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπέβαλεν, ἀλλ' ὕστερον (476) ὅτε ἀναπινύσκειται τε καὶ 25 ἑαυτὴν ἀναλαμβάνει, ἴν' ἢ οὕτως “ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸν ἀγέρθη, ἀμβλήδην γοῶσα, τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα.”

469. ἄμπνυξ ἀρσενικῶς τὸ διάδημα τὸ πρὸς ἀνάδειςιν τῶν τριχῶν, αἷς περιστέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τοῦτον παρήγον. καὶ νῦν ἄμπνυ- 30 κίσειν τὸ τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀναδεῖσθαι. καὶ “χρυσάμπνυκες ἵπποι” διὰ τὸ δεῖσθαι στροφίῳ τὰς κορυφαίας τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ

12. παστὰς Cobetus] παστὸς

23. αἱ Ἀριστάρχου Bekkerus]

ἀριστάρχ. (sine ai). Conf. ad p. 279, 14.

24. βελτίων Friedl.] βέλτιον

29. διάδημα] διάδεμα

ἀνάδειςιν Eustath.] ἀνάδησον

* τριχῶν] κομῶν

30. * τοῦτον] ἴτ' i. e. τούτων

* παρήγον (Ven. B. et Eustath. p.

1280, 52.)] ἤγγοντο

ἀμπέχειν. ἀναδέσμη δὲ λέγεται σειρὰ ἣν κύκλω περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδοῦνται. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων καλαυδάκη. κρήδεμνον δὲ πάλιν τὸ μαφόριον, ὡς τὸ “σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα” (Od. I, 334).

* κεκρύφαλον] παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐκτείνεται τὸ ὑ τοῦ κεκρυφάλου.

470. * θ'] ἐκ πλήρους ὁ τέ σύνδεσμος, κρήδεμνόν τε. οὕτως ἅπασαι.

473. γαλόφ, οὕτως, τῇ γυναικὶ αἰ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφαί. εἰνάτερες δὲ αἰ τῶν ἀδελφῶν γυναικες πρὸς ἀλλήλας.

πρὸ τέλους ἢ ὀξεῖα· αἰ γὰρ εἰς ὦ λήγουσαι δοτικαὶ βαρύτονοι, συνεμπύπτουσαι πληθυντικαῖς εὐθείαις, συνεμπύπτουσι καὶ κατὰ τὸν 10 τόνον· τῷ λιπόνεω, οἱ λιπόνεω.

εἰνάτερες ὡς Δημήτερες. οὕτως πάντες· καὶ τὰ τῆς ἀναλογίας ἐπικρατεῖ οὕτως ἔχοντα, ὡς ἐδείχθη.

* γρ. ἄλις ἤσαν.

474. αἰ ἔ μετὰ σφίσιν] ὀρθοτονητέον τὴν σφίσιν· εἰς γὰρ σύν- 15 θετον ἢ μετάληψις. ἔφαμεν δὲ ὡς ἀναστρέφει τὰ τοῦ λόγου.

475. ἄμπνυτο] διὰ τοῦ Ἐ' Ἀρίσταρχος ἔμπνυτο, ἔμπνους ἐγένετο. καὶ ἐπὶ τοῦ Σαρπηδόου (II. 5, 697) “αὔτις δ' ἔμπνύθη.”

477. στικτέον μετὰ τὸ Ἔκτορ καὶ μετὰ τὸ δύστηνος.

478. * κατὰ δῶμα] αἰ κοινότεραι Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ. 20

480. * τυτθόν] ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθῆν, καὶ ὅτι τὸ ὄ ἀντὶ τοῦ ὄς.

481. οὕτως αἰνόμορον, ὥστε τὸν μὲν Ἡετίωνα δύσμορον λέγεσθαι, αἰνόμορον δὲ τὴν Ἀνδρομάχην.

484. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ αὐτως· γελοῖοι γὰρ οἱ τοῖς ἐξῆς αὐτὸ συνάπτοντες, ἢ ἢ ὃν μάτην ἐγενήσαμεν. τοῖς δὲ ἄνω 25 προσδιδόμενον σημαίνει τὸ ὡσαύτως, οἷον νήπιός ἐστιν, ὡς καὶ πρότερον οὐδέπω τέλειός ἐστιν.

1. κύκλω περὶ (cum Eustathio)] κύκλω om.

3. μαφόριον (cum Eustathio)]

* ὠμοφόριον

* ὡς τὸ] om.

λιπαρὰ] om.

9. ἢ ὀξεῖα] ὁμοίως τῷ “εἰδομένη γαλόφ Ἀνηγορίδα δάμαρτι” (II. 3, 122) addit Lehrsus Herod. p. 325.

16. ὡς ἀναστρέφει] Sic correxi pro ὡς οὐναστρέφει, ab Villosono in ὡς οὖν ἀναστρέφει mutatum, in-

epte illato οὖν, cui locus hic non est, neque ὡς οὐκ ἀναστρέφει scribi cum Bekkero potest. Inversus quem scholiasta dicit sententiarum ordo in eo positus est quod quae versu 474 dicta sunt versum 473 praecedere debebant, quod vidit Hoffmannus p. 161, etsi male retinuit οὖν.

25. αὐτὸ] αὐτῷ

συνάπτοντες, ἢ ἢ Bekkerus] συνάπτοντες :— (signum scholii finiti) αὐτως ὃν τέκομεν, ἢ ἢ

487. ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ “δακρυόεις δέ τ’ ἀνεισι.” (499) ἀβετοῦνται στίχοι δεκατρεῖς, ὅτι ἀδιάθετοι τὸ γὰρ περιέρχεσθαι τὸν Ἀστυάνακτα, καὶ τὸν φίλον τοῦ πατρὸς τὸν μὲν χλαίνης ἐρύειν, τὸν δὲ χιτῶνος, ἵνα βρόγχον πῆγῃ, Πριάμου περιόντος καὶ ἄλλων ἀδελφῶν Ἔκτορος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀνδρομάχης, ἄτοπον. 5 διὰ τί δὲ ἔμελλον ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἀποτετμημένας ἀρούρας, κατὰ τὸ βασιλικὸν γένος κληρονόμου τοῦ υἱοῦ Ἀστυάνακτος ὄντος; ὅλως δὲ οὐδ’ ἔστιν ἴδιον τοῦ περὶ τὸν Ἀστυάνακτα οἴκτου, ἀλλὰ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ὄρφανοῦ ἀρμόζει τὰ λεγόμενα. βέλτιον οὖν οὕτως ἐπιβαλεῖν οὔτε σὺ τούτῳ ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ 10 οὔτος Ἀστυάναξ ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ.

* γρ. ἦν περ γάρ.

488. * ἐν ἄλλῳ ἀλλ’ ἦτοι τούτῳ.

489. * ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται.

490. ἦμαρ δ’ ὄρφανικόν] τὸ τῆς ὄρφανίας ἦμαρ τῶν ἀφηλικῶν—15 τῶν ἔρημον τίθησι τὸν παῖδα. ἔτιοι δὲ διεσταλμένως πᾶν, εἶτα ἀφήλικα, ἢ ἢ πᾶν ἦμαρ τὸν ὄρφανικὸν παῖδα ἀφήλικα τίθησιν, ὃ ἔστιν ἐκτὸς τῶν ἡλικιωτῶν.

491. πάντα δ’ ὑπεμνήμυκε] πάντα αὐτῷ καταπέπτωκε καὶ κατακέκλιται, παρὰ τὸ ἡμῶ ἐμήμυκα καὶ περισσὸν το ῦ, ἢ πάντα αὐτὸν 20 εἰς ἀνάμνησιν ἄγει τοῦ δυσφορεῖν.

ὑπεμνήμυκε] καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ κατανέυκεν ἐκδέχεται. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός.

* παρειαί] Ἀρίσταρχος οὐδετέρως παρειαί.

25

492. ἐς πατρὸς ἐταίρους] ὅτι ἀντὶ τοῦ πρὸς πατρὸς ἐταίρους, ὡς “εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον” (Π. 7, 312).

494. κοτύλην] ὅτι εἶδος ποτηρίου ἢ κοτύλη. [καὶ λέγεται ἀρσενικῶς κότυλος.] καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (17, 12) “πύρνον καὶ κοτύλην,” ὁμωνύμως τὸ ἀγγεῖον τῶ ὑγρῶ.

30

496. * ἀμφιθαλής] ὅτι ἀπαξ ἀμφιθαλής.

497. * ἐνίσσων] ὅτι ἀντὶ τοῦ πλήσσω.

14. ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται] Haec annotatio spectat ad Aristarchi scripturam ἀπουρίσσουσιν, de qua dixit Hoffmannus p. 159.
15. ἀφηλικιωτῶν] ἀμφηλικιωτῶν

19. * καὶ κατακέκλιται] κέκλιτα (sine kai)

28. καὶ—κότυλος] secluserit Friedl.

32. ἐνίσσων addidit Bekkerus.

πλήσσω] πλήσσω

502. νηπιαχεύων] παραγωγόν ἔστι τὸ ῥῆμα, παρὰ τὸ νηπίαχος νηπιαχεύω, ὡς ἵππος ἵππεύω.

503. ἀγκαλίδεσσι] ἔχουσι γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις στρωμνῆν σύμμετρον· ἢ ὡς τῆς τροφῆς συγκοιμωμένης αὐτῶ. ἐμείωσε δὲ τὴν λέξιν ὁμοίως τῇ βραχύτητι τοῦ παιδός. 5

505. * ἂν πολλὰ πάθῃσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ πάθῃσι ἂν. πρὸς τὸ “ἰχθὺς ὅς κε φάγησι” (Π. 21, 127).

513. οὐκ ἐνταφήση.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας 10 Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ψ.

1. στενάχοντο] ὅτι εἰ ἦν στεναχῶν ὡς φρονῶν, οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγεν στενάχοντο· ἀλλ’ ὡς ἀπὸ τοῦ φέρων ἐφέροντο, οὕτως ἀπὸ τοῦ στενάχων στενάχοντο λέγει. 15

πόλιν] πόλιν. Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἢ λέξεις. κεῖται δὲ καὶ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ τῷ κωμικῷ ἐν Σωσίππῳ.

2. νῆας τὸν τόπον ἐνταῦθα τῶν νηῶν λέγει.

4. ἀποσκίδνασθαι] ἀφ’ ἑαυτοῦ χωρίζεσθαι. ἢ παρέλκει ἢ ἀπό, ὡς ἐν τῷ ἀπητίμησεν (Π. 13, 113)· ἢ ἐγκλίνεται. 20

7. * μὴ δὴ πω] ἔτι ἀντὶ τοῦ μὴδέ πω.

9. * ὁ γὰρ γέρας] ὅτι ἀντὶ τοῦ τοῦτο γὰρ γέρας. ἢ περισσὸς ὁ γάρ.

15, 16. ἐπὶ τὸ τεύχεά τινες διαστέλλειν ἀξιοῦσιν, ἵνα, φασί, τοῖς τῶν ἀνθρώπων δάκρυσιν αἶ τε ψάμαθοι καὶ τὰ ὄπλα βρέχηται· 25 τερατῶδες γὰρ τὸ δακρύνειν τὰ ὄπλα. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι ὡς “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135).

16. τοῖον] ὅτι αὐξητικῶς τὸ τοῖον, οὐχ ὡς οἱ γλωσσογράφοι ἀξιοῦσιν, ἀγαθόν.

18. * οὕτως Ἀρίσταρχος σὺν τῷ σ̄, ἐπ’ ἀνδροφόνους. 30

17. Ἀναξανδρίδῃ τῷ in A omis-
sum addidit Meinekius. Male
Bekkerus Ἀλεξανδρίδῃ.

22. τοῦτο Cobetus] τὸ
24. * ἵνα—βρέχηται] om.

πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πότερον τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας εἰς τὰ τοῦ Πατρόκλου στήθη ἢ τὰς τοῦ Πατρόκλου εἰς τὰ ἑαυτοῦ.

19. χαῖρέ μοι] οἴκτου κινητικὴ ἢ πρὸς νεκροὺς ὁμιλία. κατέχεται δὲ τῇ κοιῇ ἐννοία ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ ἔοικεν ἀηδὲς τι τὸν θάνατον ὑπειληφέναι· τοῦτο γοῦν ἐν ὑπερβολῇ φησὶν, καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισιν ἂν ὅμως χαῖρε, οἷον εἰ ἔστι παραμυθία καὶ χαρὰ ἐν τοῖς τετελευτηκόσι, ταύτην δέχου παρ' ἡμῶν.

26. *ἕκαστος] γρ. ἕκαστοι.

27. *γρ. λύντο δὲ μώνυχας ἵππους.

29. ὅτι τάφον τὸ δεῖπνον τὸ περὶ τὴν ταφὴν γινόμενον. 10

34. ὅτι ψιλῶς προενεκτέον κοτυλήρυτον. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ρύσεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρύσαι. κοτύλη δὲ εἶδος ποτηρίου κοίλου. Ἀρίσταρχος πολὺ, ὥστε κοτύλη ἀρύσασθαι.

36. *εἰς Ἀγαμέμνονα] σημειῶσαι ὅτι τῇ εἰς ἐπὶ ἐμφύχων ἄφειλε γὰρ τὴν πρός. 15

37. ὅτι σπουδῇ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας. καὶ ἐλλείπει ἢ πρόθεσις· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ περὶ ἐταίρου. καὶ τὸ χωρόμενον ἀντὶ τοῦ συγχεόμενον. τὸ πεπιθόντες ὡς καταλαβόντες. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀρίστος.

39. *Ἀρίσταρχος κέλευσαν, πληθυντικῶς. 20

43. οὐ μὰ Ζῆν' ὅτι τὴν ἄρνησιν καὶ ἀπόμοσιν ὁμοῦ τέθεικεν.

46. *ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι] ἐν ἄλλῳ ἐπεὶ οὐτί με.

48. ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν] οὕτως νῦν μὲν στυγερῇ καὶ πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα.

*οὕτως πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα. 25

53. θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν] ἀντὶ τοῦ ἵνα ταχύτερον ἐκτὸς τῆς ὄψεως ἡμῶν γένηται.

58. οἱ μὲν κακκείοντες] ὅτι σύνηθες ἦν ἀναλύειν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα ἐπὶ τῶν μνηστήρων.

59. Πηλεΐδης ἐπὶ θινί] πρέπουσα κοίτη τῷ πενοῦντι καὶ ἀλύοντι. 30
τάχα δὲ τὰς παρηγορίας τῶν φίλων οὐ φέρων καθ' αὐτὸν τρέπεται, σχολάζειν τῷ πένθει θέλων.

61. *κλύζεσκόν] διχῶς.

5. καὶ ἐν] καὶ εἰ

7. * ταύτην] τοῦτο

3. κινητικὴ] κινητικόν

14. σημειῶσαι] Hoc non est Aristonici.

21. ἀπόμοσιν Bekkerus] ἀπόδοσιν

63. *νήδυμος] ὅτι σαφῶς ἀπὸ τοῦ ἡ ἄρχεται τὸ ὄνομα.

64. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

65. Πατροκλῆος] ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὀ Πατροκλῆς, καὶ τὸ δειλοῖο δειλαίου. ἄκρως δὲ ἐπεξεργάζεται τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὄνειρου ἔναυλος γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ τοῦ φίλου τύπος. ἐντεῦθεν Ἀντισθένης ὁ ὁμοσχήμενάς φησι τὰς ψυχὰς τοῖς περιέχουσι σώμασιν εἶναι. Χρυσίππος δὲ μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος σφαιροειδεῖς γενέσθαι δογματίζει.

70. ἀκήδεις] ἄμεινον βαρύνειν ὡς ἐνόεις, τῆς ἀρχούσης συσταλείσης ποιητικῶς· ὡς γὰρ τὸ ἤκουσα ἄκουσα, οὕτως καὶ τὸ ἤκηδεις 10 ἀκήδεις.

71. ὅτι λείπει τὸ ἴνα ἢ ὅπως· τὸ δὲ ὅτι τάχιστα ἐκατέρους δύναται προσδίδοσθαι.

73. οὐδὲ με] ἀπόλυτός ἐστιν ἡ ἀντωνυμία, διὸ ἐγκλιτικῶς ἀναγνωστόεον. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ ὑποτίθεται τὰς τῶν 15 ἀτάφων ψυχὰς, καὶ μὴ ἐπιμισγομένας ταῖς ἐν τῷ ἐρέβει. ἡ δὲ ἀναφορά πρὸς τὰ ἀθετούμενα ἐν τῇ νεκυία.

75. ὀλοφύρωμαι] ὅτι τὸ ἴνα λείπει, καὶ συνέσταλκεν, ἀντὶ τοῦ ἴνα ὀλοφύρωμαι.

76. ἴσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πῦρὸς λελάχητε] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν 20 ποιήσετε. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς μετὰ τὴν ταφὴν ἐπιφαίνονται.

77. *οὐ μὲν γάρ] γρ. οὐ γὰρ ἔτι.

οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] ἔν τισι τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

79. λάχε] ὅθεν μία τῶν Μοιρῶν Λάχεσις. παρέλιπε δὲ ὅτι τῇ γενέσει συνδιατάσσεται καὶ ὁ τῆς τελευτῆς καιρός. ἔθεν Ζηνοδότος 25 ὁ Κρατήτειος Χαλδαῖον τὸν Ὅμηρον φησιν.

81. εὐηγενέων] ἐν τῇ Ῥιανῷ καὶ Ἀριστοφάνους εὐηφενέων διὰ τοῦ φ, εὔ τῷ ἀφένῳ χρωμένων, ὡς Κλέαρχος ἐν ταῖς γλώτταις.

83. μὴ ἐμά] τοῦτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστόεον· τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ τίθει. 30

12. λείπει τὸ ἴνα ἢ ὅπως] Fefellit Aristarchum vetus scripturae vitium θάπτε με ὅτι τάχιστα πύλας Ἄϊδαο περήσω, quod correxit Cobetus Var. Lect. p. 633 θάπτε μ', ὅπως ὄκιστα πύλας Ἄϊδαο περήσω, quod legerat Theognis quum scriberet φύντα δ' ὅπως ὄκιστα πύλας Ἄϊδαο

περήσαι.

16. ἐν] om.

26. Κρατήτειος] κρατήτ?

28. Κλέαρχος] Κλείταρχος Schweighaeuserus in Indice in Athenaeum p. 80. V. Mayhoff. de Rhiani stud. Homer. (Dresdae 1870) p. 26.

84. *γρ. ἐτράφημεν.

87. * τοῦτον Κλεισάνυμον Φερεκῦδης ἱστορεῖ.

88. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς] αἱ πλείους τῶν κατὰ ἄνδρα ἀμφ' ἀστραγάλησιν ἐρύσας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον. “ἀστραγάλαι δ' Ἐρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κυδοίμοι” Ἀνακρέων. 5

*ὅτι ἅπαξ τῆς διὰ τῶν ἀστραγάλων παιδιᾶς μέμνηται.

90. ἔτραφέ τ'] ἔτρεφέ τ' pargo rec.

91. *ὅτι ἅπαξ ἡ σορός.

ἀθετεῖται, ὅτι εἰ σορὸν δέδωκεν, ἦν ἐν ἄλλοις λάρνακα καλεῖ “καὶ τά γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκε” (Π. 24, 795), πρὸς τί καὶ ἀμφι- 10 φορῆα; μετενήεκται οὖν ἐκ τῆς δευτέρας νεκυίας (Od. 24, 74). *** φησὶν αὐτὸν μετενήεχθαι· τὸ γὰρ οἴκοθεν ἐπάγεσθαι δυσσιώπιστον.

92. χρύσεος ἀμφιφορέυς] Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα. διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς 15 θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδί ἔχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῆ τὰ ὄστα. ἱστορεῖ Στῆσίχορος.

94. ἠθείη κεφαλῆ] προσφώνησις νέου πρὸς πρεσβύτερον. δῆλον οὖν ὅτι πρεσβύτερος Ἀχιλλέως ὁ Πάτροκλος. Χαμαιλέων γράφει 20 ὦ θείη κεφαλῆ. γελοῖον δὲ ἐπὶ νεκρῷ τὸ ὦ θείη· διὸ ἡ διπλῆ.

96. *ὡς σὺ κελεύεις] ἐν ἄλλῳ ὡς με κελεύεις.

97. ἐκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι τὸ ἀλλήλους. καὶ ἐνταῦθα δὲ, ὡς εἴρηται, λείπει ὁ ἴνα· ὁ γὰρ λόγος, ἀλλὰ μοι πλησίον στήθι ἐπ' ὀλίγον γε, ἴνα ἀλλήλους περιπτυσσόμενοι ὀδύρωμεθα. 25

98. *ὄλοιο] ἐν ἄλλῳ κρυεροῖο.

104. ἐμφρόνως καὶ συνετῶς διείλεκται πάντα ὁ Πάτροκλος. ἐν- σέσεισται οὖν ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ στίχος· ἐκεῖ γὰρ τὰς ψυχὰς εἶδωλα σκιώδη, φρονήσεως ἀμέτοχα, ὑπέθετο. ἡ φρένας λέγει οὐ τὸ διανοητικόν, ἀλλὰ μέρος τι τῶν ἐντὸς σώματος, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ 30

4. ἐρύσας (*ὀρίσας)] ἐρίσας Bekkerus.

5. εἰσιν—κυδοίμοι] εἰσι—κυδοίμοιο

7. ἔτρεφέ τ'] ἐν ἄλλῳ ἔτραφέ τ' Bekkerus.

11. Lacunam indicavit Cobetus, fortasse sic explendam, ἀλλ' ἐκεῖ

εὐλόγως μετὰ τὸν Ἀχιλλέως θάνατον ὑπὸ τῆς Θέτιδος φησὶν αὐτὸν ἐπινη- νέχθαι.

15. * ἀμφορέα] ἀμφιφορέα

18. * ἱστορεῖ Στῆσίχορος] om.

30. σώματος Bekkerus] σωμαίων

“ἐν τε φρένες ἦπαρ ἔχουσι” (Od. 9, 301) καὶ πάλιν “ἐνθ’ ἄρα τε φρένες ἔρχαται” (Il. 16, 481). ἔστιν οὖν ἀπὸ μέρους τὸ ὄλον σῶμα. οὕτως Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὰς τῶν ἀτάφων ψυχὰς Ὀμηρος ἔτι σωζούσας τὴν φρόνησιν ὑποτίθεται.

106. * ὁ Ἀρίσταρχος ἐφεστήκει χωρὶς τοῦ ἰ. 5

111. ὅτι σαφῶς οὐρῆες οἱ ἡμίονοι, πρὸς τὸ “οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπύχeto” (Il. 1, 50). κατὰ δὲ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆας ὠτρυνεν, ἔξω τοῦ τέ.

117. * πολυπίδακος] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου. 10

119, 120. κτυπέουσαι πίπτον] ὅτι τὸ ἐναντίον ἔφη πίπτουσαι γὰρ κτύπον παρεῖχον.

120. διαπλήσσοντες] οὕτως διαπλήσσοντες διὰ τοῦ ἡ αἰ Ἀρίσταρχου, ἀντὶ τοῦ διακόπτοντες. ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ἰ. παρασημειώσαιτο ὃ ἂν τις τοῦτο πρὸς τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα (10, 15 440) “τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλὴν” ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας.

121. ποσσὶ δατεῦντο] ἐμέριζον βαδίζουσαι· μερισμῷ γὰρ τινι ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν, ἄλλοτε ἀλλαχῶ τῶν ποδῶν τιθεμένων.

122. ἐελδόμενοι πεδίοιο] * * * τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶ, ταὶ δὲ χθόνα 20 ποσσὶ δατεῦντο, διὰ ῥωπήια πυκνὰ ἐλδόμεναι πεδίοιο· οὐ γὰρ τοῦ πεδίου τὰ ῥωπήια λέγει, ἀλλ’ εἰς τὸ πεδίον αὐτὰς ἐπέιγεσθαι ἀπὸ τῶν ῥωπῶν.

123. πάντες δ’ ὑλοτόμοι] νόμος στρατιωτικὸς μὴ κούφους ἐν ταῖς τοιαύταις χρεΐαις διατελεῖν. 25

ὡς γὰρ ἀνώγει Μηριόνης] Κρήτη γὰρ ὀρεινὴ καὶ δενδροφόρος· ὅθεν Μηριόνης.

125. ἐπισχερῶ] ἐφεξῆς, παρὰ τὸ ἄλλο ἐπ’ ἄλλω τὴν σχέσειν ἔχειν.

132. * παραιβάται] ὅτι νῦν παραιβάτας εἶρηκε τοὺς ὀπλίτας. 30

133. * ὅτι νέφος πεζῶν μυρία.

13. In marg. inter. οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ἰ.

20. Lacunam indicavit Cobetus, fortasse verbis explendam βραχὺ ἰασταλιῶν ἐπὶ τὸ πεδίοιο, quod

Friedl. quoque coniecit.

23. ῥωπῶν] ῥωπῶν

25. * τοιαύταις] οἰμ.

28. * ἄλλο ἐπ’] οἰμ.

30. τοὺς ὀπλίτας delet Friedl. et addit διὸ ἡ διπλῆ.

135. καταείνουν] κατεκάλυπτον, ἐσκέπαζον, τουτέστι πολλὰς τρίχας κατέβαλλον ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρόν. τοῦτο δὲ πρὸς τιμῆς ἐγίνετο τῷ θνήσκοντι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ “τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων (Π. 16, 457 et 675) κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ’ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν” (Od. 4, 198). δασέως δὲ τὸ εἶνουν ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰνύω ἐστὶ θέματος, ὃ παρῆκται παρὰ τὸ ἔω δασυνόμενον. ἐν τισὶ δὲ καταείλουν, τουτέστιν εἴλουν. Ἀρίσταρχος δὲ καταείνυσαν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ πάντα ἀντὶ τοῦ ὄλον, πρὸς τὸ “πᾶσαι δ’ ὠίγγυντο πύλαι” (Π. 2, 809. 8, 58).

137. οὕτως Ἄιδόςδε, οὐκ Ἄιδος δῶ, ὁ Ἡρωδιανός φησιν ἐν τῷ 10 ἰθ’ τῆς καθόλου.

* οὕτως Ἡρωδιανός. ἄλλοι δὲ Ἄιδος δῶ.

138. * ἴκοντο] γρ. ἴκανον.

139. μενοεικέα] ὅτι τινὲς τὸ μενοεικές πολὺ ἀπέδωσαν. ἔστι δὲ τὸ τῷ μένει ἐοικὸς, οἶον τὸ ἀρεστὸν, ἐξ οὗ τὴν ἰκανὴν βούλεται 15 σημᾶναι.

141. χαίτην] καὶ ὁ Πάρις εἶχε χαίτην, ἀλλ’ ἐπὶ γυναιμανία καὶ ἀπάτη ἔτρεφεν.

142. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις μετὰ τὸ παρακμάζειν τῆς νεότητος τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατρο- 20 φῶν αἰτίους εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ ἐκόμιζον, τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτροφίας οἰωνὸν τιθέμενοι. διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τούτῳ καθιέρωσεν ἦν γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θεσσαλίας. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Ἀργολικοῖς συγγραφεῦσιν. 25

144. ἄλλως] ἀντὶ τοῦ μάτην, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Μῆδειᾷ (1030) “ἄλλως ἄρ’ ὑμᾶς, ὧ τέκν’, ἐξεθρεψάμην, ἄλλως δ’ ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους.” καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσι (11) “τί κινυρόμεθα ἄλλως;” καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μάτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τῷ ἄλλως· καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδῃ συνεχῶς ἔστιν αὐτὸ εὐρεῖν κείμενον. 30

147. * παρ’ αὐτόθι] ἐν ἄλλῳ παραυτικά.

155. εἰ μὴ Ἀχιλλεύς] ὅτι ἔξωθεν τῆν πρὸς ληπτέον. ἔστι γὰρ πρὸς Ἀγαμέμνονα.

3. τὸ γὰρ] τὸ om.

24. Φαρσάλου] φρασάλου

28. * κινυρόμεθ’ cod. Ven. 458.]

κινυρόμεθ’

30. τῷ Bekkerus] τὸ

156. σοὶ γὰρ τε] σοὶ μὲν τε μάλ' in marg. ext. punctis notatum.

160. κηδεός] τινὲς ἐβάρυναν, ὥστε εἶναι γενικὴν ἄμεινον δὲ ὀξύνειν, ἵνα ᾗ ῥηματικόν, ἀπὸ τοῦ κηδεύω· τὰ γὰρ εἰς ὅς λήγοντα ὀνόματα, παρὰ ῥῆμα γινόμενα, καθαρεύοντα καὶ τῷ ε παραληγόμενα ὀξύνεσθαι θέλει, 5 φωλεύω φωλεύς, ὀχεύω ὀχεός καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ ὀσχεός. καὶ παρὰ τὸ σωρεύω δὲ ὁ σωρεύς· τὸ δὲ σωρός κατὰ συγκοπὴν ἀπετελείτο. καὶ παρὰ τὸ λοχεύω δὲ ὁ λοχεός ἔσται, κατ' ὀξεῖαν τάσιν "ὁ δ' ἐκ λοχεοῦ πάϊς" (Hesiod. Th. 178). ἀλλ' οὖν γε βαρυτόνος οἱ πλείους ἀνέγνωσαν, πλεονασμὸν ἐκδεξάμενοι τοῦ ε, ὥστε παρὰ τὴν 10 λόχου γενικὴν ("ἐκ λόχου ἀμπήδησε" Π. ΙΙ, 379) λόχοιο γενέσθαι καὶ λοχεοιο. οὕτως δὲ κατὰ τὸν προειρημένον κανόνα, ῥήματος ὄντος τοῦ κηδεύω τὸ παρ' αὐτὸ ὄνομα, λέγω δὲ τὸ κηδεός, ὀξυτονηθήσεται.

παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων] τὸ ἐξῆς ἐστὶ παραμενέτωσαν· διὸ φυλακτέον τὸν τόνον τῆς προθέσεως. Διονύσιος δ' ἠγεῖτο πλεονάζειν 15 τὸν τέ σύνδεσμον, καὶ ἀγούς ἠγεῖτο τοὺς ἠγεμόνας. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος ταγοὺς ἐξεδέξατο, καὶ σχεδὸν ἅπαντες, παρὰ τὸ τάσσω ῥῆμα τοῦ σχηματισμοῦ γενομένου. διὸ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι. τὸ δὲ μενόντων ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν.

* μενόντων] ὅτι ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν.

20

163. * κηδεμόνης] οἱ μάλιστα ἀνιώμενοι διὰ τοῦτο καὶ φροντίζοντες.

164. ἐκατόμπεδον] ἐκατὸν ποδῶν ἔχουσαν πλευρὰν, ὡς καὶ τετράπους λίθος, ὥστε ἐκάστην πλευρὰν ῥ' ποδῶν μέτρον ἔχειν.

167. πρόσθε πυρῆς ἔδερων] διὰ τὸ τὴν πιμελὴν ἐξυπαφθῆναι τοῦτο 25 ποιοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως.

169. περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει] τὰ πολλὰ τῶν ὑπομημάτων διὰ τοῦ ε δρατὰ· καὶ τάχα ἀπὸ τοῦ δέρειν. ἢ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν μετάθεσιν, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαρτά.

171. πίσυρας] κατὰ πλευρὰν ἕνα. οἰκείος δὲ τῷ νεκρῷ ὁ ἴσος ἀριθ- 30 μός· διὰ τοῦτο τῷ Ποσειδῶνι πέντε θύουσιν.

177. σιδήρεον] ἄμφω γὰρ τμητικά, πῦρ καὶ σίδηρος. τὸ δὲ

1. σοὶ μὲν] ἐν ἄλλῃ σοὶ μὲν Bekkerus.

12. λοχεοιο] λοχεοῖο

30. τῷ νεκρῷ] Bekkerus τῶν νεκρῶν

31. πέντε] * θ

νέμοιτο ἐμφατικῶς ἀντὶ τοῦ φάγοι· φησὶ γοῦν “ τοὺς ἄμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει ” (182).

180. * τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην] ἐν ἄλλῳ τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέστην.

181. συναπτόεν τῷ ἐξῆς στίχῳ· τὸ γὰρ τούς κεῖται ἀντὶ τοῦ 5 τούτους, ἢ ἢ ὁ λόγος, δώδεκα μὲν Τρώων υἱοὺς τούτους σὺν σοὶ τὸ πῦρ ἐσθίει, δεικτικῶς. ἐὰν δὲ στίζωμεν ἐπὶ τὸ ἐσθλοὺς, * * ἔσται τὸ τούς ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τοῦ οὗς.

183. * ἀλλὰ κίνεσσιν] ὅτι ἀπὸ κοινοῦ τὸ δαπτέμεν.

186. ὅτι μύρου τὴν μὲν ὀνομασίαν ἀγνοεῖ, τὴν δὲ σκευασίαν οἶδεν· 10 τὸ γὰρ ῥόδιον οὕτως νῦν εἶπεν ἔλαιον ῥόδον.

191. * σκήλει] σκληροποιήσειεν.

197. * ἐλθέμεν] γρ. ἐλθεῖν.

198. ἐσσεύαιτο] ὄρμην λάβοι· ἀπὸ δὲ τῶν ἐμφύχων μετῆκται. χωρὶς δὲ τοῦ ν̄ τὸ ὕλη. ἄλλοι δὲ ὕλην τε σεύαιντο ἀντὶ τοῦ 15 ὄρμησειαν οἱ ἄνεμοι καίειν τὴν ὕλην.

* ἐν ἄλλῳ ὕλη τε σεύαιτο. οὕτως δὲ ἔξω τοῦ ν̄ ὕλη.

200. δυσασέος] οὐκ ἀεὶ, ἀλλὰ χειμῶνι· ἔστι γὰρ χειμῶνος μὲν 20 δυσασῆς, θέρους δὲ προσηγῆς.

205. * αὔθι] γρ. αὔτις.

206. * ἐς γαιᾶν] γρ. ἐς δῆμον, ὡς αἰ ἀπὸ τῶν πόλεων.

217. ἔβαλλον] τῷ πνεύματι ἔβαλλον.

219. * ἐλών] ἐν ἄλλῳ ἔχων.

221. ὅτι δωδεκασύλλαβος καὶ ἐκ σπονδείων.

223. νυμφίου] δηλοῖ ἢ λέξις ἐνταῦθα καὶ τὸν ἤδη πατέρα παίδων· 25 “ νυμφίον ἐν μεγάροις μίαν οἶην παῖδα λιπόντα ” (Od. 7, 65).

224, 225. βραχὺ διασταλτέον καίων, πυρκαϊῆν· μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει.

226. φῶς ἐρέων] ὅτι μεταφορικῶς ἐρέων ἀντὶ τοῦ ἀπαγγελῶν. τοῦτο δὲ ἔστι προσημαίνων· οὐ γὰρ διὰ λόγου τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ δι’ 30 ἐπιτολῆς.

7. Lacunam Friedl. indicavit sic fortasse explendam ἐσθλοὺς, τοῖς ἄνω συναπτόντες τοῦτον τὸν στίχον, πάλιν ἀντὶ τοῦ τούτους τὸ τούς κείσεται· ἐὰν δὲ βραχὺ διαστέλλωμεν, ἔσται—

8. τὸ τούς] τούτους

15. τὸ ὕλη. ἄλλοι δὲ ὕλην τε σεύαιτο ἀντὶ Cobetus] τὸ ὕλη τ’ ἐσσεύαιτο ἀντὶ—

18. χειμῶνος] χειμῶνι

εὐγενέα, καὶ οὕτως ἐπέισθη ἢ παραδόσις. πρῆρηται δὲ περὶ τῆς προσωδίας.

267. τριτάτῳ] σημειοῦνται τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ τρίτῳ, καὶ ὅτι ἄπυρον τὸν ἀναθηματικὸν, ἕτερον τοῦ ἐμπυριβήτου.

269. ὅτι οὐκ ἴσον τῷ καθ' ἡμᾶς ταλάντῳ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις 5 ἦν· ὡς γὰρ ἦσσαν τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ λέβητος τίθεται. τὸ δὲ τάλαντον νῦν μὲν ρκ' δραχμᾶς ἔχει· τὸ δὲ παλαιὸν ὁ μὲν Πολέμαρχος 8 δραχμῶν, Θεόφραστος δὲ ἰδ', Τίμαιος δὲ κδ'.

270. ὅτι φιάλην οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος τι λέβητος ἐκπέταλον ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔχειν· διὸ ἀμφίθετον. 10

272. *εὐκνήμιδες Ἀχαιοί] γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστιῆες Παναχαιῶν.

273. ὅτι τὸ δεδεγμένα ἀντὶ τοῦ προσδεχόμενα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων. τινὲς δὲ γράφουσιν ἰππεῦσι τὰδ' ἄεθλα. 15

*διχῶς Ἀρίσταρχος, δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα.

276. ὅτι δυϊκῶς περιβάλλετον· συνωρίδι γὰρ ἐχρῶντο.

280. *κλέος] γρ. τοίου γὰρ σθένος.

*ὅτι ἠνίοχος Πάτροκλος Ἀχιλλέως.

281. ὁ σφῶϊν] ἐγκλιτικῶς τὴν σφῶϊν ἀντωνυμίαν ἀναγνωστέον· 20 ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου. οὕτως καὶ δι' ἐνὸς σ̄, ὡς τὸ “ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο” (Π. 1, 73.)

ὕγρον ἔλαιον] ἦτοι τὸ σωματῶν χαλαστικὸν, ἢ τὸ ἐν ὑγρότητι διαφυλάττον καὶ μὴ ἔων ξηραίνεσθαι· ἢ ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται, πολὺ ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἐντεῦθεν δὲ Ξενοφῶν 25 τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου καταπλύνειν ὕδατι ἀξιοῖ καὶ τὸ προκόμιον. τρίτον δὲ κοτύλης ἔλαιον τὸ πᾶν ἀνθρώπου τέγγει σῶμα.

285. τὸ κατὰ στρατόν ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἐξῆς.

287. *ἄγερθεν] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν. 30 οὕτως ἔγερθεν διὰ τοῦ ε̄ αἰ' Ἀριστάρχου, οἷον ἠγέρθησαν, ἀνέστησαν,

10. ἔχειν] ἐρείδεσθαι vel τίθεσθαι cum Eustathio et Apollonii Lex. Friedl.

21. δι' ἐνὸς σ̄] In textu est ὄς σφῶϊν

25. Ξενοφῶν] De re eq. 5, 6.

30. ἄγερθεν (sic in textu)—ἔγερθεν] Immo ἔγερθεν—ἄγερθεν, ut ex scholio proximo apparet.

ὡς ἐξῆς “καί ῥ’ ἤμονες ἄνδρες ἀνέσταν” (886). ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἀντὶ μεσότητος τοῦ ταχέως, οὐ κατὰ τῶν ἵππέων.

291. Τρωοὺς ὡς πολλοὺς ἀνεγνώσθη· προείκομεν δὲ περὶ τῆς προσφῶδιας.

295. Αἶθην] ὄνομα τῆς ἵππου, πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς 5 καὶ ταχέως τρέχειν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐντεῦθεν παραφθῆται τὰ ὀνόματα τῶν Ἐκτορος ἵππων, Αἶθων καὶ Πόδαργος (Π. 8, 185)· οὐ γὰρ εἰσάγει τετρώρφ χρωμένους.

296. Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος] ὅτι ἀθλον ποῖον τὸ κύριον ὄνομα, μᾶλλον δὲ τὸ Ἐχέπωλος. 10

297. δῶρ’, ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ’] χρησιμώτερον γὰρ ἐνόμιζε πολεμικὸν ἵππον ἢ ἀστράτευτον ἄνδρα λαβεῖν.

*ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

300. *τὴν ὄγ’] ἐν ἄλλῃ τὴν τόθ’.

304. ὅτι κοινότερον κατακέχρηται τῷ ἐπιθέτῳ· ἐπιφέρει γοῦν 15 “βάρδιστοι θεΐειν” (310).

305. βραχὺ διασταλτέον ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀγαθὰ ἢ ἐπὶ τὸ φρονέων, ἢ ἐπ’ ἀμφοτέρα. ἐὰν μὲν οὖν συνάπτωμεν, ἔσται ὁ λόγος, εἰς ἀγαθὰ φρονέων, οἷον εὐνοῶν· ἐὰν δὲ χωρίζωμεν, μυθεῖτ’ εἰς ἀγαθὰ, ἔλεγεν ἐπ’ ἀγαθῶ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις “ὄτ’ ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη εἰπεῖν εἰς 20 ἀγαθόν” (Π. 9, 102), ὃ καὶ βέλτιον. καὶ ἡ ἐξῆς διαστολὴ λόγον τινα ἔχει, φρονῶν αὐτὸς φρονοῦντι καὶ αὐτῶ.

306, 307. τὸ μὲν φιλεῖν ἐπ’ ἀμφοτέρων δεκτέον, τὸ δὲ τῆς ἵππικῆς ἐπὶ μόνου Ποσειδῶνος. συλληπτικῶς δὲ εἴρηται, ὡς ἐπὶ τοῦ “Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄφρινα τοῦτον ἀνέντες” (Π. 25 5, 760).

307. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐδίδαξαν, Ἀρίσταρχος δὲ ἐνικῶς ἐδίδαξεν, ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ἵππειος γάρ.

310. *οὕτως θεΐειν.

311. πρὸς τὸ ἀφάρτεροι, ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα· καὶ ἐσχημάτισται 30 παρὰ τὸ ἄφαρ, ὃ ἐστὶ ταχέως.

316. τάχα βραχὺ διαστέλλοντες ἐπὶ τὸ κυβερνήτης σαφέστερον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

317. ἐρεχθομένην] ἐρεθομένην, ὃ ἐστὶν ἐρεθιζομένην, ὡς τὸ “θυμὸν

ἐρέχθων" (Od. 5, 83) ἀντὶ τοῦ ἐρεθίσας. ἡ ἐεργομένην ἀντὶ τοῦ συνεχομένην.

319. δασυντέον τὸ ὄς· ἔστι γὰρ ἄρθρον. οὕτω καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. Ἀντίγονος μέντοι ἄλλος ἀνεγίνωσκεν, οὐ παραδεχόμενος τὸ ἄρθρον. 5

322. ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῆ] ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ μετὰ τὸ εἰδῆ ἢ μετὰ τὸ ἵππους τίθεσθαι ὀφείλει.

327. δασυντέον καὶ προπερισπαστέον τὸ αὔον· προείπομεν δὲ καὶ περὶ τούτου.

* ὑπὲρ αἴης] ἐν τισιν ὄργυι' ἐνὶ γαίῃ. 10

330. καλῶς ἡ συνήθεια στίζει μετὰ τὸ ὄδοι· φησὶ γὰρ τὸν καμπτήρα εἶναι ἐν τῷ μέσῳ καὶ στενοτάτῳ τῆς ὁδοῦ (τοῦτο γὰρ συνοχὰς εἶρηκεν), λεῖον δὲ εἶναι τὸ πλησίον τοῦ καμπτήρος χωρίον, ὃ καὶ ἵππόδρομον εἶπε. κὰν τοῖς ἐξῆς (358) "σήμεν δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ," τοῦ ἀμφὶς σημαίνοντος τὸ περίξ. 15

336. * ἦκ'] τὸ πλήρες ἔστιν ἦκα. καλῶς ἡ συνήθεια στίζει ἐπὶ τὸ τοῖν· τῶν γὰρ ἵππων δεῖν φησὶν αὐτὸν ἐπ' ἀριστερὸν κλιθῆναι.

337. * ὅτι εἶξαι ἀντὶ τοῦ χαλάσαι.

338. ἐν τῷ καμπτήρῳ σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ περιφέρειαν δόξαι ψαύειν τῆς 20 χοινικίδος. τοῦτο δὲ πάσχειν δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτήρα τροχός.

340. * ἔπαυρεῖν] ὡς λαβεῖν.

345. * ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς ἂν ἔλοι σε.

346. Ἀρίονα] Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ἐρινύος, καὶ μεταβαλὼν τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τιλφούσῃ 25 κρήνῃ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν Ἀρείων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δὲ Ἀλιάρτου βασιλείων πόλεως Βοιωτίας ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος· οὗτος δὲ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἔχαρίσατο γενομένῳ πρὸς αὐτόν. τούτῳ δὲ διαγωνισάμενος Ἡρακλῆς πρὸς Κύκνον τὸν Ἄρεως υἱὸν καθ' ἵπποδρομίαν ἐνίκησεν ἐν τῷ 30 Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὃ ἔστι πρὸς Τροίξῃνι. εἶθ' ὕστερον

4. ἄλλος Lehrsius] ἄλλως

23. ἔλοι Cobetus] ἔλη

8. τὸ αὔον addidit Vill.

25. Τιλφούσα] V. Thes. vol. 7

12. στενοτάτῳ] Sic A, non στε- 12. p. 2185.

κωτάτῳ.

15. περίξ Friedl.] πέρας

27. Ἀρείων] ἀρίων

17. τῶν γὰρ ἵππων Bekkerus]

31. * Τροίξῃνι] τρουξῃνι. Τραχίνη

τὸν γὰρ ἵππον

Heinrich. ad Hesiodi Sc. v. 120.

αὐτος ὁ Ἡρακλῆς Ἐδράστω τὸν πῶλον παρέσχε· ἵψ' οὐ μόνος ὁ Ἄδραστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολομένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

358. στᾶν δὲ μεταστοιχί] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ στίχων· οὐ γὰρ ἀπὸ ταυτοῦ τέρματος ὥσπερ ἐπὶ τῶν δρομέων ἡ ἀφesis γίνεται· διὸ καὶ 5 κληροῦνται περὶ τῆς στάσεως. οὐ δεόντως οὖν ἐπὶ τῶν δρομέων μετακείται ὁ στίχος ἐντεῦθεν (757).

361. μεμνέφτο] προπαροξυτονητέον τὸ μεμνέφτο. γράφεται δὲ καὶ σὺν τῷ ἰ τὸ ωῖ. οὕτως δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐκ τοῦ μεμνέοιτο ἠγγούμενος αὐτὸ εἶναι. παρὰ μέντοι Ξενοφῶντι ἄνευ τοῦ εἶ ἐστὶν ὁ 10 σχηματισμὸς καὶ προπερισπᾶται, ἐν Κύρου παιδείας πρώτῳ (6, 3) “ἀλλ’ ὅτε τὰ ἄριστα πράττοι, τότε μάλιστα τὸν θεὸν μεμνῆτο.” τὸ δὲ ἀνάλογον διὰ τοῦ ἠ, προσκειμένου τοῦ ἰ, παρ’ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ (992)· “ἵνα τοῦμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου.” καὶ πάλιν προπερισπαστέον. ἐν ἑτέροις μέντοι ἐντελῶς περὶ τοῦ σχη- 15 ματισμοῦ διέλαβον καὶ περὶ γραφῆς τῆς κατὰ γενικὴν, λέγω δὲ τῆς δρόμου, ἢ αἰτιατικῆς πληθυντικῆς τῆς δρόμους.

* δρόμους πληθυντικῶς Ἀρίσταρχος.

362. * ἄρα] γρ. οἱ δ’ ἄμα.

364. * ὅτι λείπει ἢ διά, διὰ πεδίου. 20

372. * ὅτι ἐλλείπει ἢ διά, διὰ πεδίου.

374. * ἐφ’ ἀλός] αἰ πλείους ἀφ’ ἀλός· καὶ μήποτε λόγον ἔχει.

377. τὰς δὲ μετ’ ἐξέφερον] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν μετὰ· πέπτωκε γὰρ μέσος ὁ δέ.

383. δεόντως τῶν Εὐμήλου ἵππων προνούμενος εἰσάγεται ὁ Ἀπόλ- 25 λων, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεθρέφατο αὐτὰς κατὰ τὸν ποιητὴν λέγοντα “τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρεως φορεύσας” (Π. 2, 766). δοκεῖ γὰρ κατὰ τὸν μῦθον Ἀπόλλων θητεῦσαι Ἀδμήτῳ τῷ Εὐμήλου πατρὶ, ὡς μὲν Εὐριπίδης ἐν Ἀλκῆστιδι, διὰ τὸ φονεῦσαι Κύκλωπας, ὡς δὲ Καλλίμαχος, διὰ τὸ ἐρασθῆναι 30 Ἀδμήτου.

385. * χωμόμενιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συγκεχρημένου.

3. παρὰ τοῖς κυκλικοῖς] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 352.

4. στίχων Cobetus] στίχων. Addit Cobetus διὸ παράκειται ὁ ἀστε- ρίσκος.

13. προσκειμένου] προκειμένου

14. μεμνῆτο] μέμνηται

22. αἰ πλείους] οὕτως Ἀρίσταρχος· αἰ δὲ πλείους Bekkerus.

27. Πιερίῃ θρέψ’] Πιερίῃ θρέψατ’

387. οἱ δὲ οἱ] ὁ Ἄσκαλωνίτης ἐκδέχεται τὸ πλήρες εἶναι ἐοί, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ἴδιον, καὶ μήποτε ὑγιῶς ὡς γὰρ φαμεν οἱ ἐμοὶ ἐβλάφθησαν ἵπποι, οἱ σοὶ ἐβλάφθησαν, οὕτως οἱ οἱ ἐβλάφθησαν, τουτέστιν οἱ αὐτοῦ. τινὲς μέντοι εὐλαβηθέντες, ὧν ἐστὶ καὶ Ἄρισταρχος, τῷ τὴν οἷ ὀρθοτονουμένην ἀντωνυμίαν πολλάκις εἰς σύνθετον 5 μεταλαμβάνεσθαι, ἐγκλιτικῶς ἀνέγνωσαν, οὐκέτι ἐκδεχόμενοι πληθυντικὴν κτητικὴν εὐθεῖαν, ἀλλ' ἐνικὴν δοτικὴν μονοσύλλαβον, ὁμοίως τῷ “οἱ δὲ οἱ ἵπποι ὑπόσ' ἀειρέσθη” (500), καὶ δηλονότι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως.

391. κοτέουσα ἔβεβήκει] γρ. κοτέουσα βεβήκει. *margo ext.* 10
403. * ὅτι ὑγιῶς κεῖται ἡ ἀντωνυμία χωρὶς τοῦ ὦ.

405, 406. ἀθετοῦνται οἱ δύο πῶς γὰρ τὸ ἐκ τῆς Ἀθηναῶς γενόμενον οἶδεν ὁ Ἀντίλοχος; καὶ τὸ τοῦ Τυδεΐδew ἵπποισι δῆλον ὅτι περὶ τοῦ Διομήδους ἐστὶν ὁ λόγος.

407. τὸ ἐξῆς κίχάνετε καρπαλίμως. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μήσου. 15

408. ὅτι σφῶϊν ὑμῖν ἢ ὑμῶν. ἄνω δὲ “ἔμβητον καὶ σφῶϊ τιταίνετον” (403) ἀντὶ τοῦ ἔμβητε ὑμεῖς.

411. οὐ σφῶϊν κομιδῆ] ἔν τισι βιοτῆ. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὸ σφῶϊν ὅτι ὑμῖν.

413. ἀποκηθήσαντε] ὅτι ἔδει ἀποκηθήσαντων ὑμῶν. ἡ ἀποκηθή- 20
σαντε ἐγὼ τε καὶ ὑμεῖς.

414. ἐφομαρτεῖτον] διχῶς ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον.

419. βαρυτονητέον τὸ στεῖνος, ἐπεὶ οὐδὲν οὐδέτερον ὄνομα εἰς ὅς λῆγον ὀξύνεται. οὕτως εἶχε καὶ τὸ μάκρος παρ' Ἀριστοφάνει (Av. 1131) “ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους” βαρυνόμενον καὶ μὴ ὁμοτονοῦν 25 τῷ ὀξυνομένῳ ἀρσενικῷ. ἐπίσταται δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν δοτικὴν “στείνει ἐν αἰνοτάτῳ” (Π. 8, 476).

420. ῥωγμὸς ἔην] ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ζ' διὰ τοῦ γ φησὶ ῥωγμὸς. ῥωγμὸς δὲ ἐστὶ τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος.

422. * τῆ] Ἄρισταρχος χωρὶς τοῦ τ ἢ ῥ' εἶχεν. 30

ἀματροχιάς] δασέως τὴν ἄρχουσαν. ὀξύνεται δὲ ὁμοίως τῷ φυ-
ταλιάς.

5. τὴν οἱ] τὴν δε Lehrsius, delete ὀρθοτονουμένην

10. γρ.] om.

13. ἵπποισι] περισσόν' καὶ γὰρ ἀνευ τούτου addit Friedl.

19. σφῶϊν Cobetus] σφῶϊ ὑμῖν Friedl.] οὐχ ὑμῖν

22. Conf. schol. ad 12, 412.

25. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους addit Bekkerus.

424. * παρακλίνας] ἐν ἄλλῳ παρακλινθεῖς.
431. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι οὖρα πέλονται καὶ οὐ πέλεται.
433. * αἰ δ'] αἰ τοῦ Μενελάου.
440. φάμεν] παρατατικός ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἔφαμεν. Ἰωνικῶς οὖν ἀναγνωστέον, τὴν $\bar{\phi}\alpha$ συλλαβὴν ὀξύνοντας. 5
454. τὸ μὲν ἄλλο τόσον] ὅτι οὕτως εἶθε λέγειν τὸ παρὰ μικρόν, ἀντὶ τοῦ ὅς τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα.
455. σῆμ' ἐτέτυκτο] οὕτως Ἰακῶς τέτυκτο ὁ Ἀρίσταρχος.
459. πρὸς τὸ παροίτεροι, ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τοῦ πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. 10
461. κεῖσε] Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης κεῖθι· καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον.
462. ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ βαλούσας, περισσεύοντος τοῦ ἐπιφερομένου συνδέσμου. ὁ δὲ λόγος· ἄς τὸ πρῶτον ἴδον καμπτούσας, νῦν οὐ δύναμαι ἰδεῖν. 15
463. * οὕτως διὰ τοῦ ἦ νῦν δ' οὐ πη Ἀριστοφάνης.
464. * αἰ Ἀριστάρχου παπταίνετον.
467. * σύν θ'] γράφεται κατὰ θ' ἄρματα.
471. ἀθετεῖται, ὅτι τὸ ἐπεξηγεῖσθαι ποιητικόν, οὐχ ἠρωϊκοῦ προσώπου. ἄλλως. ἀθετεῖται ὡς ληρώδης· καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως 20 γεγωνὸς διασαφεῖν ἐθέλει τὸν προγνωσθέντα Διομήδη.
475. * ὅτι διὰ πολλοῦ πεδίου.
* πεδίοιο δίνονται] ὡς λάβωνται. εἵπομεν δὲ δὴ ὡς ἔστι καὶ δῖο βαρυνόμενον, ὃ σημαίνει ἂν τὸ διώκω. ἔνθεν τὸ “ τρὶς περὶ ἄστου μέγα Πριάμοιο δῖον” (Π. 22, 251) καὶ τὸ “ κνώδαλον ὅττι δῖοιο” 25 (Od. 17, 317). καὶ περισπώμενον, ἔνθεν τὸ δῖημι ἐγένετο, παρ' ὃ τὸ “ ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται” καὶ τὸ “ αὐτῶς ἐνδῖεσαν” (Π. 18, 584).
478. λαβρεύεαι] πρόγλωσσος αἰὲ καὶ θρασὺς Αἴας, καὶ νῦν τὸ ἴδιον νόσημα φυσικῶς ἐτέρῳ ἐπιδίδωσι· διὸ καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης 30 κολάζεται νῦν τε καὶ ἐν τῷ ναυαγίῳ.

2. πέλεται] πέληται
6. μικρόν] τετελειωμένον addit Friedl.
16. In textu est οὕπω, ηἰ super ω scripto.

17. παπταίνετον] παπταίνε
21. τὸν Bekkerus] τὰ Διομήδη] διομῆ
25. Πριάμοιο] Immo Πριάμου
31. * ναυαγίῳ] ναυμαχίῳ

479. τὸ πάρα ἀντὶ τοῦ πάρεισι· διὸ τὴν πρώτην ὄξυτονητέον, ὁμοίως τῷ “πάρα δ’ ἀνὴρ ὃς καταθήσει” (Od. 16, 45).

ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος· πρόκειται γὰρ τὸ “ἀλλ’ αἰεὶ μύθοισι λαβρεύεαι.” καὶ τὸ “πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι” οὐ δεόντως ἐπιλέγεται· οὐ γὰρ ἀμεινόνων ἔργον τὸ λαβρεύεσθαι. 5

480. *παροίτεροι] ὅτι ἐπὶ τόπου ἀντὶ τοῦ πρῶται.

481. εὐλήρα] ὅτι ἀπαξ τὰς ἡμέρας οὕτως κέκληκεν ἐνταῦθα.

483. *νεῖκει ἄριστε] Ἀρίσταρχος νεῖκος ἄριστε, ὡς “εἶδος ἄριστε” (Il. 3, 39).

485. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγε τὸ δεῦρο. 10

δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδόμεθον] ἐνθάδε τὸ νῦν συσταλτέον διὰ τὸ μέτρον. τὸ δὲ περιδόμεθόν ἐστιν ἐν, ἐπεὶ δηλοῖ τὸ συνθήκας ποιησάμεθα.

486. ἴστορα] ὅτι ἀντὶ τοῦ μάρτυρα, οἶον συνθηκοφύλακα.

487. ἵνα γνοίης ἀποτίων] ὁ νοῦς, ἵνα τὸ ἐπιτίμιον διδοῦς γνῶς 15 ὀπότεραί εἰσιν ἵπποι πρότεροι.

491. *καὶ φάτο μῦθον] ἐν ἄλλῳ καὶ κατέρυκε.

500. μάστι] ἀπὸ τῆς μάπτιος, Ἰωνικῶς, ὡς Θέτι.

501. *κατεχρήσατο.

504. *ὅτι τὰ ἄρματα ἐπέτρεχον καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν. οὕτως 20 δὲ διὰ τοῦ ὀ.

506. *πετέσθην] ἐν ἄλλῳ πέτεσθον.

509. δίφροιο—παμφανώντος] ὅτι τοῦτο διακρίνει τὴν ἐν ἄλλοις ἀμφιβολίαν. πρὸς τὸ ἐνώπια παμφανώνοντα (Il. 8, 435)· δείκνυται γὰρ τὰ ἄρματα παμφανώνοντα. 25

512, 513. *πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ ἄγειν καὶ φέρειν.

514. Ἀντίλοχος Νηληϊῶς] ὅτι ἀπὸ τοῦ προπάτορος ὁ Ἀντίλοχος Νηληϊῶς· ἔστι γὰρ θεοῦ υἱὸς ὁ Νηλεὺς Ποσειδῶνος. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἵππους πρὸς τὸ σαφέστερον.

518. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου. 30

521. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου.

523. σημειοῦνταί τινες ὅτι ἂ ἄνω εἶπε δίσκου οὔρα, νῦν συνθέτως δίσκουρα.

19. κατεχρήσατο] τῷ στίχῳ intel- 364, 372.
ligit Cobetus.

30, 31. Plenius alibi saepe ἐτι 32. νῦν Friedl.] νῦν δὲ, recte, si
ἀλλεῖπει ἢ διὰ, διὰ πεδίου, velut ad v. ἄ deleatur.

Πτολεμαῖος καὶ οἱ πλείους δίσκουρα ὡς λίπουρα. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ φησιν· ὅπερ ἄνω κατὰ διάλυσιν εἶπεν “ὄσσα δὲ δίσκου οὔρα,” τοῦτο νῦν κατὰ σύνθεσιν ἐξήνεγκεν. καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθεμαι.

527. ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν, οὐκ εὖ· νῦν γὰρ οὐχ ἀρμόζει, ἐπὶ Διομήδους δὲ τοῦ σύνεγγυς τρέχοντος. 5 διὰ δὲ τούτου βούλεται λέγειν οὐδ’ ὅλως ἀμφήριστον.

531. ὅτι τὸ ἥκιστος τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἐστί. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἦκα, ὃ ἐστὶν ἡσυχῆ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστος· διὸ καὶ ψιλοῦται καὶ οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δασύνεται. ἐστὶ δὲ ἐναντίον τὸ ἥκιστα τῶν μάλιστα. 10

533. οὕτως πρόσσοθεν ἐλαύνων. κατεαγότος δὲ τοῦ δίφρου, ἀφικνεῖται ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐλαύνων τοὺς ἵππους, ὥσπερ οἱ τῶν ἀγωγέων περιεχόμενοι, καὶ τῇ μάστιγι περιελαύνων κατὰ τὸν αὐχένα καὶ τὰς πλευράς· οὕτως γὰρ ἀκουστέον, καὶ οὐ κυρίως. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνοδοτος γράφει ἐλαύνων ὠκέας ἵππους, ὡς ἡνιοχοῦντος αὐτοῦ· 15 συντετριμμένον δὲ τοῦ ἄρματος ἔμπροσθεν γεόμενος ἐλαύνει, τὰς πλευράς τῶν ἵππων τύπτων. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ καλὰ πρὸς τὸ σαφέστερον. τὸ δὲ πρόσσοθεν ὡς ἔμπροσθεν, καὶ συνεστάλη τὸ ὦ εἰς τὸ ὦ.

538. δευτέρ’ ἀτάρ] ὅτι ἐν τισιν ὑποτάσσονται τούτῳ “τὰ τρίτα 20 δ’ Ἀντίλοχος, τέτρατα Ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης θεράπων εὖς Ἴδομενεὺς.” χωρὶς δὲ τοῦ μηδὲ τὸν χαρακτήρα ἔχειν Ὀμηρικόν, ἔτι καὶ πρὸς οὐδὲν γίνεται ἡ ἐξαριθμησις τῆς τάξεως.

539. *ὡς ἐκέλευεν] ἐν ἄλλῳ ἢ δὲ κέλευεν.

540. *ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ ἐπήνησαν γὰρ οἱ 25 ἄλλοι.

543. *κεχολώσομαι] σημειοῦνται τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ μηνίσω.

544. *μέλλεις] ὅτι ἀντὶ τοῦ ζοικας.

548. *οὕτως διὰ τοῦ σ, φίλος, πᾶσαι εἶχον.

551, 552. ὅτι τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ἀντιδιέσταλται 30 γοῦν τὸ αὐτίκα. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “Φοῖνιξ μὲν πρότιστα, αὐτὰρ ἔπειτ’ Αἴας τε μέγας” (Π. 9, 169).

559. ὑποστικτέον μετὰ τὸ ἐπιδοῦναι, τοῦ ἐπομένου συνδέσμου περιττεύοντος.

561, 562. εἰσὶν οἱ ἀνέστρεψαν τὴν περί. ὁ μέντοι Ἀσκαλωνίτης 35

7. ὅτι addidit Bekkerus.

18. πρόσσοθεν] πρόσσωθεν

καὶ οἱ πλείους κατὰ παραλκὴν ἐξεδέξαντο κείσθαι, διὰ τὸ ἀμφιδεδίγηται· διὸ οὐκ ἀναστρέφουσιν.

566. θυμὸν ἀχεύων] οὐ διὰ σμικρολογίαν ἐφίεται τοῦ μείζονος ἄθλου, ἀλλὰ φύσει πάντες νικᾶν θέλομεν. φιλότιμος μὲν οὖν ἐστὶ περὶ τὴν νίκην· ὅτι δὲ οὐ δύσερις, ἔδειξε παραχρῆμα διαλυσάμενος. 5 μέμφεται δὲ αὐτῷ ἀπατήσαντι καὶ παρὰ τὴν ἠρωϊκὴν ἀπλότητα πανουργήσαντι. καὶ Ἀχιλλεὺς “ἐκ γὰρ δὴ μ’ ἀπάτησε” (Π. 9, 375).

568. *χειρὶ] γρ. χερσί.

*πρὸς τοὺς δημηγοροῦντας, ὅτι σκῆπτρα ἔλαβον.

10

574. ὅτι οὐκ εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσον δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι μήτε ἐμοί. διδ’ ἐπιφέρει μηδ’ ἐπ’ ἀρωγῆ.

581. ἀθετεῖται, ὅτι ἀκαίρως λέγει διοτρεφέες, ὀργιζόμενος αὐτῷ.

15

582—585. διαστολαὶ ἐπὶ τὸ ἄρματος, ἔλαννες καὶ ἀψάμενος· μέχρι γὰρ τοῦ ἄρμα πεδῆσαι ἤρτηται ὁ λόγος.

587. *ἄσχεο] ἐν ἄλλῳ ἴσχεο.

592. δώσω τὴν ἀρόμην] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ ἀπαιτήσεως.

20

599. ὅτε φρίσσουσιν ἄρourke] ἀντὶ τοῦ φρίσσοντας ἔχουσι τοὺς στάχνας.

603. *ὅτι παρήγορος ὁ παρηρητημένος τὰς φρένας, οὐκ ἀραρῶς οὐδὲ κατὰ χώραν ἔχων αὐτάς· καὶ ὅτι χωόμενος νῦν ἀντὶ τοῦ χολούμενος.

25

604. ὅτι νῦν μόνον οὕτως ἐσχημάτισε, νεοίη ἀντὶ τοῦ νεότης. νεοίη ὡς ὁμοίη. οἱ μέντοι μετ’ αὐτὸν ὡς ἐπὶ πλείστον νεόειαν λέγουσι. περὶ δὲ τῆς λέξεως, εἰ ὑγιῶς ἐσχημάτισται, ἐν τῷ προτατικῷ ἐζήτησα. ἄπαξ δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει.

*οἱ περὶ Ἀντίμαχον νόημα γράφουσιν.

30

605. *δεύτερον] γρ. ὕστερον.

4. μὲν addidit Bekkerus.

5. οὐ δύσερις Bekkerus] οὐδεὶς ἔρις

11. δικάσατε] δικάσατε

18. ἴσχεο] Conf. ad 24, 518.

27. οἱ—λέγουσι] λέγει δὲ τὴν νεό-

τητα. οἱ μέντοι μετ’ αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὴν ἄνοιαν λέγουσι Lehrsus Herod. p. 329, collato Hesychio s. v. νεοίη. Scholion est Herodiani.

30. οἱ Bekkerus] ai

616. πρὸς τὴν ἀμφίθετον, ὅτι ἡ πανταχόθεν ὑπέρεισιν ἔχουσα καὶ ὅτι οἰκονομικῶς ὑπολείπεται ἔπαθλον, ἵνα μὴ ὁ Νέστωρ ἄτιμος γένηται ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνι. βέλτιον δὲ στίζειν ἐπὶ τὸ φιᾶλη, καὶ τοῦ λόγου διαστέλλειν ἀξιοῦντος, ἵνα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν “ τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς ” ἀντὶ τοῦ ταύτην. 5

621. ὅτι προτάσσει τὴν πυγμαῖν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (8, 246) “ οὐ γὰρ πύγμαχοί εἰμεν. ” ὁ αὐτὸς ἄρα ποιητής.

622. *ἐνδύσαι] Ἀρίσταρχος ἐσδύσαι.

οὕτως ἐσδύσαι σχεδὸν ἀπασαι· οὐδέποτε γὰρ Ὀμηρος τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς κέχρηται. 10

623. *ἐπείγει] γρ. καὶ ὀπάζει καὶ ἰκάνει καὶ ἔπεισι. a m. rec.

627. οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα] ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρηται, τὸ αἰτιατικὸν προτάσας· καὶ ὅτι ἐπεξηγήσατο τὴν ἔμπεδα γυῖα λέξιν. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φίλος, ὅτι, ὡς εἴρηται, ἐπεξηγεῖται τὰ γυῖα, ὅτι 15 πόδες καὶ χεῖρες.

630. ὅτι τῶν ἀναξίων ἀγῶνων μέμνηται, ἱερῶν δὲ οὐ.

634. πῆξ μὲν ἐνίκησα] ὅτι τὴν ὁμοίαν τάξιν καὶ ὁ Νέστωρ τηρεῖ τῶν ἀγωνισμάτων.

635. *πάλη] Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ἡπάλην. 20

πρὸς τὸ ὅς μοι ἀνέστη· δεῖ γὰρ αὐτὸν ὑποστήσασθαι καθήμενον, τοῦ δὲ κήρυκος παλαιστὰς καλέσαντος ἀνιστάμενον.

638, 639. σεσημείωται ὁ τόπος πρὸς τὰ περὶ τῶν Μολιονιδῶν ζητούμενα· ζητεῖται γὰρ τί ἐστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες, καὶ ὁποῖοί τινες ἦσαν τὴν φύσιν ὡς λέγεσθαι ἐπ' αὐτῶν οἱ δ' ἄρ' ἔσαν 25 δίδυμοι, τίς τε τῆς ἀρματηλασίας ὁ τρόπος, καὶ τί τὸ τῆς νίκης αἴτιον. Ἀντόδωρος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος τὴν μὲν φύσιν αὐτῶν, οἷα τίς ποτέ ἐστιν, οὐ προσποιεῖται, τινὰς δὲ φησι λέγειν ὅτι ἄρματα πλείονα καθῆκαν εἰς τὸν ἀγῶνα, οἷς ἐνεπόδιζον τὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. ἄλλοι δὲ φασὶ πρὸς τὴν ἄφεσιν τῶν 30 ἀρμάτων συνηγωνίσθαι τοῖς Ἀκτορος υἱοῖς τοὺς ἀθλοθετοῦντας, διόπερ ἀφήκαν πολὺ προλαβεῖν τὰ τούτων ἄρματα, καὶ τούτεστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. Ἀρίσταρχος δὲ διδύμους ἀκούει οὐχ οὕτως ὡς

15. ὡς εἴρηται] Non Nicanoris, sed epitomatoris verba: v. Friedl. Nic. p. 110.

17. ἀναξίων] ἐπιταφίων Lehrsius.

27. Ἀντόδωρος] Male pro Ἀντίδωρος vel Αὐτόδωρος: v. Thes. vol. 2 p. 760.

ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. οὕτως γὰρ καὶ τὸ λεγόμενον ἐπ' αὐτῶν σαφηνίζεσθαι ἄριστα· ἀναστάντος γὰρ δὴ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὺς ἀναστήναι· εἶτα τὸν μὲν Νέστορα λέγειν ὡς οὐδ' 5
δίκαιοι εἶεν ἀγωνίζεσθαι παρηλλαγμένοι τὴν φύσιν ὄντες· ὁ δὲ δῆμος συναγωνίζοιτο αὐτοῖς, καὶ λέγοι ὡς εἶεν εἰς ἀμφοτέροι καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλοιν ἐνός ἐπιβαίνειν ἄρματος ἅτε δὴ συμπεφυκότες, καὶ κρα-
τοῖεν γε οἱ πολλοὶ, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες.

639. *ἀγασσάμενοι] ἐν τισι διὰ τοῦ ὦ ἀγασσαμένω. 10

640. συναπτέον τοῖς ἡγουμένοις τοῦτον τὸν στίχον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ἡ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον, ὅτι ἐφθόνησαν διὰ τὸ μέγιστα εἶναι τῶν ἵππων ἄθλα, ἡ τοῦτο, οὐνεκα τὰ μέγιστα ἄθλα παρ' αὐτοῖς ἦν, νενικηκόσι δηλονότι. οὕτως δὲ παρ' αὐτόφι διὰ τοῦ φ ἀντί τοῦ παρ' αὐτοῖς. 15

642. πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς μὲν ἐν Ἰλιάδι, ἅπαξ δὲ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ.

644. ἔργων τοιούτων] ὅτι ὁ στίχος οὗτος καὶ ἐξάμετρος γίνεται καὶ τρίμετρος παρὰ τὴν ἀγωγήν τῆς προφορᾶς.

648. τὸ ἐννέος βέλτιόν ἐστι τοῖς ἐξῆς συνάπτειν, εἰ καὶ οὐχ 20 Ὀμηρικὸν τὸ ὑπερβατὸν, ἵνα ἡ τὸ ἐξῆς, οὐδὲ σε λήθω ἐννέος τιμῆς. εἰ δὲ τοῖς ἄνω προσδῶμεν αὐτὸ, ὡς ἡ συνηθία ποιεῖ, λείπειν φήσομεν τὸ ὡς, ἵν' ἡ ὡς ἐννέος. ἡ διὰ μέσου ἐστὶ τὸ οὐδέ σε λήθω.

650. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀντί.

659. ἄνδρε δύο περὶ τῶνδε] ὅτι ἰσαριθμούς τοῖς ἐπάθλοις ἀγωνιστὰς 25 καλεῖ, καὶ τοῦτο ἐπὶ πάντων τάττει.

660. Ἀπόλλων] Φόρβας ἀνδρείοτατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, ὑπερήφανος δὲ, πυγμὴν ἤσκησεν, καὶ τοὺς μὲν παρίοντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῆρει, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανίας ἠβούλετο καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ ἴσον φρόνημα ἔχειν. διὸ Ἀπόλλων παραγενό- 30
μενος καὶ συστάς αὐτῷ ἀπέκτεινεν αὐτόν· ὅθεν ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

1. Διόσκοροι] Διόσκουροι Bekkerus. rec. ὡς μεϋ, sed punctis notatum ut delendum.

11. τοῖς ἡγουμένοις addidit Friedl.

26. τάττει] ποιεῖ Lehrsius.

20. Versui 648 adscriptum a m.

30. * τὸ ἴσον] τοιοῦτο

661. καμμοινήν] ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθ' ἐνὸς καμμοινή νίκη, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἢ ἐκ πολλῶν διὸ ἐπὶ δρομέων οὐ τάσσει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πυκτευόντων καὶ μονομαχοῦντων· μία γὰρ καταμονῆς.

662. *φερέσθω] ἐν ἄλλω νεέσθω. 5

670. μάχης ἐπιδεύομαι] τὸ ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς τις ἠττᾶται πίστιν ἐμποιεῖ περὶ ὧν τις ἐπαγγέλλεται.

672. *τὸ δὲ καί] γράφεται καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται.

679. *οὕτως Θήβασθε, εἰς Θήβας.

ὅτι ἐπὶ τοῦ Μηκιστέως ἀκουστέον ὅς ποτε Θήβας ἦλθεν, οὐκ ἰο ἐπὶ τοῦ Εὐρυάλου, ὡς ὁ Κράτης. καὶ ὅτι οἱ νεώτεροι παρὰ τὸν Ὅμηρον τὸν Οἰδίπουν φασὶν ἑαυτὸν τυφλώσαντα ποδηγούμενον εἰς Ἀθήνας ἔλθειν καὶ ἐκεῖ τελευτήσαι· νῦν δὲ ὁμολογοῦν ὅτι ἐν Θήβαις ἐτελεύτησεν. καὶ πρὸς τὸ δεδουπότος· οἱ γλωσσογράφοι γὰρ ἐν ἀνθ' ἐνὸς τεθηκότος ἐξεδέξαντο. ἐκ παρεπομένου δὲ νοητέον ὅτι ἦτοι 15 ἐν πολέμῳ τετελεύτηκε· ψοφοῦσι γὰρ οἱ πίπτοντες· “δούπησεν δὲ πεσών” (Π. 4, 504) ἢ κατεκρήμνισεν ἑαυτόν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ θάνατος μετὰ ψόφου.

683. ἢ διπλῆ πρὸς τὸ παλαιὸν ἔθος, ὅτι ἐν ἐνὶ περιζώματι ἠγωνίζοντο. 20

ζῶμα νῦν περιζῶμα. πρῶτον δὲ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν ἐν τοῖς αἰδοίοις καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν ἰδ' Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περιζῶμα αἴτιον αὐτῷ ἦττης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

686. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἀνασχομένῳ ἢ ἐπὶ τὸ στι- 25 βαρῆσι.

688. χρομάδος] ἄνοματοποίησε τὸν ψόφον· ἅμα γὰρ καὶ τρίζουσιν οἱ πύκται, ἐπάγοντες τὴν πληγὴν.

691. *οὕτως ἔξω τοῦ ἰ ἐστήκειν. ἔστι δὲ Ἰωνικόν.

693. μέγα δέ ἐ] γρ. μέλαν τέ ἐ.

697. *βάλλονθ'] ἐν ἄλλω βαλόνθ'. 30

2. ἐκ πολλῶν] ἐκ καταμονῆς Lehrsius Arist. p. 37.

3. μία] μετὰ Lehrsius l. c. p. 37.

4. καταμονῆς] καταμόνης.

22. *ἰδ' cum Eust. p. 1446] Ἷ καὶ β. Vide Rutgers. ad Iulii

Africani ἀναγραφὴν Olymp. p. 6.

23. Ὀρσίππου (*Ἐρσίππου) ex Pausania I, 4411 et Eustathio] Ὀρίππου. Vid. Rutgers. l. c.

24. *ἦττης] νίκης

30. τέ ἐ] δέ ἐ Cobetus.

698. ἄλλοφρόνεόντα ὡς σωφρόνεόντα. τὴν δὲ σφίσειν ὀρθο-
τονητέον· εἰς γὰρ σύνθετον ἢ μετάληψις.

701. Δαναοῖσι] λαοῖσι superscriptum.

703. σφίσι] καὶ ταύτην τὴν ἀντωνυμίαν ὀρθοτονητέον, ὁμοίως τῇ
προκειμένῃ. 5

707. ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου] ὅτι ἰσαριθμούς τοῖς ἐπάθλοις δύο
καλεῖ.

711. συναπτέον πάντα ἕως τοῦ βίας ἀνέμων ἀλεείνων (713).
βραχὺ παντελῶς διασταλτέον ἐπὶ τὸ στιβαρῆσιν καὶ ἀμείβοντες.
εἰ δέ τις ἀναγινώσκῃ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, ἀμαρ- 10
τάνει· ἢ γὰρ ἀνταπόδοσις οὐκ ἐπιφέρεται, ἀλλὰ προαποδεδόται.
ἀμείβοντες δὲ δοκοῖ μεγάλοι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι ὥστε
βαστάζειν τὴν ὀροφήν, οἷτινες καὶ συστάται καλοῦνται.

718. τρίποδος πέρι ποιητοῦ] ἔφαμεν περὶ τῶν τοιούτων, πότερον
δεῖ ἀναστρέφειν τὰς προθέσεις μεταξὺ κειμένας δύο ὀνομάτων, ἢ οὐ, 15
ὡς ἐπὶ τοῦ “μάχη ἐν κυδιανείρῃ” (Π. 6, 124) καὶ ὡς οἱ πλείους
θέλουσι τοῖς ἐπιθετικοῖς συντάσσειν αὐτάς. διὸ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης
ἐνθάδε οὐκ ἀναστρέφει. δύναται μέντοι ἐνθάδε ἢ περὶ ἰσοδυναμεῖν τῷ
περισσῶς, τούτεστιν ἐξαιρέτως πεποιημένου· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον.

721. ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνίαν ἦγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ 20
νοήσαντες μετέγραψαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

725. δόλου] ὅτι τὸ δόλιον τοῦ ἥρωος καὶ διὰ τούτων δείκνυται,
καὶ ὅτι οὐδέπω τέχνην ἤδεσαν ἐν τῷ παλαίειν.

σημειοῦνται δέ τινες καὶ τὸν “κοψ' ὄπιθεν κώληπα,” ὅτι τὸ
κῶλον οὕτως εἶπεν. 25

726. ἔκρουσεν αὐτοῦ, φησὶν, ἐπιτυχῶν ὄπιθεν τὴν ἰγνύην, ἣτις καὶ
ἀγκύλη καλεῖται, ὡς τῶν μέσων αἰρόμενος περιπλέκεται.

727. *καδδ' ἔπεσ'] γρ. καδδ' ἔβαλ'.

731. ἐν] Λεπτινῆς δασύνει ὡς ἐπ' ἀριθμοῦ, τὸ ἐν γόνυ ἔκαμψεν,
ὡς ἐπὶ τοῦ “ἐν δέπας ἐμπλήσας” (Od. 9, 209). οἱ δὲ ἄλλοι πάντες 30
πρόθεσιν ἐξεδέξαντο διὰ τὸ αἰεὶ ἕτερον λέγειν τὸν ποιητὴν ἐπὶ δύο, ἐν
δὲ οὐδέποτε “χωλὸς δ' ἕτερον πόδα” (Π. 2, 217). “τὸν δ' ἕτερον
σκοπελόν” (Od. 12, 101).

1. σφίσειν] σφιν

9. στιβαρῆσιν καὶ addidit Friedl.

27. ὡς τῶν μέσων αἰρόμενος]

* τῶν μέσων ἐρρωμένων. τὴν μέσην
αἰρόμενος Bekkerus.

750. *καὶ πίονα] ἐν ἄλλῳ καταπίονα.

751. λιοισθήϊ] λιοισθῆϊ ἔθηκε *margo ext. a m. rec.*

753. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πειρήσεσθον, τριῶν ὄντων τῶν κεκλημένων πρὸς τὸν δρόμον.

757. ὅτι μετενήκεται ἐνθαδὲ ἀπὸ τῆς ἀρματοδρομίας. ἐκεῖ μὲν 5 οὖν μεταστοιχί λέγει, ἐπὶ στίχον ἴστανται κεκληρωμένοι· ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ κατὰ ζυγὸν ἢ στάσις λέγεται, κατὰ μέτωπον πάντων ἐξ ἴσου ὄντων.

759. *ἔκφερ] παρὰ Ζηνοδότῳ ἔκθορ' Ὀϊλιάδης.

760. ὡς δ' ὅτε τις] ταῦτα ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον ἢ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς 10 τοῖς ἐξῆς. ἢ τε διαφορὰ παρὰ τὴν ἀναπόδοσιν· εἰ μὲν γὰρ δις κείοιτο, τοῖς ἄνω συναφθήσεται ἢ παραβολῇ, εἰ δὲ ἅπαξ, τοῖς ἐξῆς.

765. *ἐκ κεφαλῆς] γρ. καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς.

αὐτμένα ὡς ποιμένα τῶ τόνῳ· καὶ καθόλου τὰ εἰς μῆν λήγοντα ἀπλᾶ ὀξύνεσθαι θέλει. 15

767. *ἰεμένῳ] ἐν ἄλλῳ ἰέμενοι.

772. γυῖα δ' ἔθηκεν ἔλαφρά] ὅτι ἐπὶ Διομήδους ὀρθῶς ἐτέτακτο (II. 5, 122)· ἐνταῦθα δὲ ὀλίγῳ λείπεται τοῦ Αἴαντος· εἰ οὖν τὰ γυῖα ἔλαφρά ἐποίησεν, ἐνίκα ἂν πάντως. πρὸς τί οὖν ἔτι τὸν Αἴαντα κατέβαλεν; 20

*ψεύδεται συνήθως Ὀμηρος· οὐ γὰρ ἔδραμεν ὁ Ὀδυσσεύς.

774. Αἶας μὲν ὄλισθε] ὑπὸ Ὀδυσσεῶς συνεχόμενος καὶ ὑπεκβὰς τοῦ δέοντος δρόμου πίπτει. στόμα οὖν κεκηνῶς ἔτρεχε. ὁ δὲ τὸν πρεσβύτερον λαβραγόρην εἰπὼν (474) κατὰ τοῦ στόματος κολάζεται.

783. μήτηρ ὡς] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὡς, πρὸς τὸ μὴ 25 ἀπεμφαίνειν συναπτόμενον.

791. ὠμογέροντα] τὸν μὴ καθηψημένον ὑπὸ τοῦ γήρωσ. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν ἐψηθέντων μὲν, οὐ μὲν τελείως. καὶ “ἐν ὠμῶ γῆραι θῆκεν” (Od. I 5, 356), ὡς καὶ ἐφθὸν τῶ γῆρα φησίν. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα ὠμογέροντα εἶπεν. 30

οὕτω λέγουσιν ἦτοι τοὺς ἔτι συνεστῶτας καὶ μήπω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρωσ, ἢ τοὺς πρὸ ὥρας γεγρακώτας:

9. Ὀϊλιάδης] ὁ Ἰλιάδης Cobetus.

16. Hoc in marg. a m. recenti.

23. πίπτει] *πίπτει πρηνῆς

*ὁ δὲ] ὡς δὲ

28. *τῶν ἐψηθέντων — τελείως]

om.

31. *μήπω] μὴ

795. ὅτι μάταιος καὶ πρὸς οὐδέν· οἱ δὲ νεώτεροι τὸν ταλαίπυρον μέλεον.

800. Σαρπηθόντος] ὅτι ἀπ' εὐθείας βαρυτόνου ὡς Χαλκῶδων.

802-806. συναπτόεν πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἐλόντε, οὐ λείποντος τοῦ μάχεσθαι ἢ τινος τοιούτου. καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ τὸ κε- 5
λεύειν εἶθε τιθένα καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητῆς, ὡς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (21, 175)
“Ἄντινος δ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν,” καὶ ἐν τῇ ἑξῆς
ῥαψωδίᾳ (II. 24, 90) “τίπτε με κείνος ἄνωγε θεός;” καὶ μετ' ὀλίγον
ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμε-
νος, καὶ ὑποστικτέον μέλαν αἷμα. εἰ μὲν γὰρ συνάπτοιμεν τὸ ἄν- 10
δρε δύω, ὁππότερος κε φθῆσιν, σιλοικισμὸς γίνεται.

805. ὀρεξάμενος] πατάξας, ἐκ παρεπομένου· συμβαίνει γὰρ τοῖς
πατάσσοσιν ἐκτείνεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀρέξαι.

806. ψαύση δ' ἐνδίνων] ἀθετεῖται ὅτι ἐνδίνων θέλει λέγειν τῶν
ἐντοσθίων σπλάγχων· ἕως γὰρ τοῦ ἀμύξαι μόνον τὸν χρῶτα μονο- 15
μαχοῦσι. καὶ “διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” ἐκ τῆς Δολωνείας (II.
10, 298) μετὰκειται.

ἐνδίνων ὡς σελίνων. παρῆκται δὲ παρὰ τὸ ἔνδον τὸ ἐνδινον· καὶ
γὰρ παρὰ τὸ ἐντοσθεν ἐντοσθίδια λέγεται. οὕτως δὲ ἔχει καὶ τὰ
ἔντερα καὶ τὰ ἔγκατα, παρὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. 20

ἄλλως. ἐνδίνων τῶν ἐντὸς τῶν ὄπλων μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι
αὐτὰ τῶ θώρακι. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι
θανάτου μονομαχοῦσιν.

810. ἀθετεῖται, ὅτι ἔδει καὶ πᾶσιν, ἀλλ' οὐχὶ τούτοις μόνον· τί
γὰρ τούτοις πέπρακται πλέον; 25

815. *δερκομένω—πάντας Ἀχαιοῦς] ἐν ἄλλῳ δερκόμενοι, θάμ-
βος δ' ἔχεν εἰσορόωντας.

821. αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε] ἱστόρηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν
Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατὰ τινα χρεῖαν προσπλεύσας, Τελα-
μῶνι δὲ ἄρτι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οὖν Ἡρακλῆς καὶ 30
ἀναλαβὼν τὸν παῖδα περιέβαλε τῇ λεοντῇ, ἐφ' ᾧ ἠῦξατο αὐτὸν γενέ-
σθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ ἠῦξήθη, καὶ τὸ πᾶν ἄτρωτος ἐγένετο.

3. βαρυτόνου Friedl.] βαρυτόνως addit Lehrsius.

4. ἐλόντε] ἐλόντες 23. *μονομαχοῦσι] μόνον ἔχουσιν

5. τὸ addidit Friedl. 30. *τὸν παῖδα—αὐτὸν γενέσθαι]

7. αἰπόλον αἰγῶν Bekkerus] ἀπάγ om.

15. σπλάγχμων] ὅπερ οὐχ ἀρμόζει

822. καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες] ὅτι ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων φαίνεται καθ' Ὁμηρον μὴ ὦν ἄτρωτος ὁ Αἴας.

824, 825. ἠθέτηνται· συλλύσεως γὰρ γεγεννημένης ἔδει κοινῇ διελέσθαι τὰ ἔπαθλα· καὶ γὰρ προεῖρηται “ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.” προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. 5

826. σημειοῦνται τινες ὅτι σόλον τὸν δίσκον εἶπεν. διαφέρει σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κυκλωτερῆς, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής.

843. χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς] ἀθετεῖται, ὅτι δυεῖν προδεδισκευκότων ἔδει εἰπεῖν ἀμφοτέρων. μετενήκεται δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (8, 192) 10 καὶ ἐκεῖ εὐλόγως ἔστιν “ὑπέρβαλε σήματα πάντων” πλείονες γὰρ δισκεύουσιν.

844–846. ὑποστικτέον Πολυποίτης, ἀνὴρ, ἀγελαίας· τῇ γὰρ προτέρᾳ προτάσει ἐτέρα ἐπενήκεται.

845. ὅτι ἄπαξ καλαύροπα. σημαίνει δὲ τὸ ρόπαλον, ἀπὸ τοῦ 15 καλοῦ καὶ τοῦ ῥέπειν.

850. ἰόντα] ὅτι τινὲς ἰόντα τὸν μέλανα, ὡς “ἰοιδέα πόντον” (Od. II, 107). βέλτιον δὲ τὸν εἰς ἰοὺς εὐθετοῦντα· οἰκειῶν γὰρ τὸ ἔπαθλον τοξόταις.

851. πελέκεας] ἀξίνας διστόμους. ἔστι δὲ σταθμὸς σιδήρου, 20 ἔχων μναῖς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον τὸ ἡμισυ τοῦ πελέκεως, τὸ ἐκ τοῦ ἐνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμῆν, ἧ καὶ διστράλιον καλοῦσιν· οὐστίνης ἐφεξῆς ἰστάντες ἐπὶ τινα βαθμὸν ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρητῶν αὐτῶν τὸ βέλος, δι' οὗ ἐμβάλλεται αὐτοῖς ὁ στειλειός. 25

ὅτι καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (19, 572. 21, 120) ὁ αὐτὸς τρόπος· πελέκεις γὰρ τίθησι, δι' ὧν παρακελεύει τοξεύειν τοὺς μνηστῆρας· καὶ νῦν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπαθλον γίνεται.

854. λεπτή μῆρινθῶ δῆσεν ποδός] γρ. καὶ ὡς γάρ. κατ' ἓνια δὲ δῆσεν πόδα. 30

* ἐν ἄλλῳ ἤς γὰρ ἀνώγει.

855. ὅτι ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μετέηλθεν οὕτως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς τοῦτο λέγει, ὃς μὲν κε βάλῃ.

14. προτάσει—ἐπενήκεται Friedl.] βωμῶν
ἀναποδόσει—μετενήκεται 25. * ὁ στειλειός] ἡ στηλία
23. * ἐπὶ τινα βαθμὸν] ἐπὶ τινων

856. *οἰκόνδε] ἐν ἄλλῳ κλισίῃν δὲ φερέσθω.

857. ὅς δέ κε μηρίθωιο] καὶ μὴν τοῦτο ἐμπειρότερον. ἀλλὰ προῦκειτο ἢ τοῦ ζῶου τύχη· τύχης δὲ προσεδεῖτο, πτοουμένης τῆς ὀρνίθος καὶ οὐκ ἐν ταύτῃ μενούσης.

ὅτι βέλτιον ἦν τοῦτο μὴ προλέγεσθαι ὑπὸ Ἀχιλλέως ὥσπερ προ- 5
-γινώσκοντος τὸ ἀπὸ τύχης συμβησόμενον.

858. ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα] δύο μέρη ἐστὶ λόγου, ὁ καὶ δέ· διὸ βαρυτονητέον· οὐ γὰρ δείκνυσιν ἤδη τὸν οἴσοντα τὰ ἡμιπέλεκκα, ἀλλὰ κατ' ἀναφορὰν ἀποφαίνεται.

863. *ὅτι νῦν ἠπέιλησεν ἀντὶ τοῦ ἠῤῥατο. 10

866. *τῇ δέδετ' ὄρνις] ἐκατέρωσε δύνανται προσδίδοσθαι.

870. ὅτι ἐνὶ τόξῳ ἐχρῶντο οἱ τοξόται· διὸ ταχέως ἀφαιρεῖται ὁ Μηριόνης τοῦ Τεύκρου τὸ τόξον.

870, 871. ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ “σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ' οἴστον τόξῳ· ἐν γὰρ πᾶσιν ἔχε πάλαι, ὡς ἴθυνεν.” ἐν δὲ τῇ 15
κατὰ Ἀντίμαχον οὕτως· “σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείλετο τόξον χερσίν.” ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων ἐπειγόμενον βούλεται τὸν Μηριόνην ἐκπάσαι τῆς τοῦ Τεύκρου χειρὸς τὸ τόξον· καὶ γὰρ κοινὸν τῶν ἀγωνιζομένων αὐτὸ εἶναι ὥσπερ τὸν δίσκον. 20
τὸ δὲ “ἀτὰρ οἴστον ἔχεν πάλαι” ἐπὶ τοῦ Τεύκρου ἀκουστέον.

872. *ἠπέιλησεν] ὅτι πάλιν ἀντὶ τοῦ ἠῤῥατο.

879. οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν β' σσ' ἢ δε Μασσαλιωτικῇ λιάσθη.

880. *ὠκύς] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὠκέως, ὃ ἐστὶν εὐθέως.

882. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντας. 25

885. ἀνθεμόντα] ἀναθεματιαῖον. ἢ ποικίλον. ἢ τετορευμένον.

886. ὅτι ἤμονες οἱ ἀκοντίσται, ἀπὸ τοῦ ἰέναι. τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν ῥήμονες, οἴομενοι τοὺς ῥήτορας· οὐκ ἔστι δὲ λογιστικὸς ὁ ἀγών. τὸ δὲ ἤμονες δασυντέον· παρὰ γὰρ τὸν ἦσω μέλλοντα ἐσχημάτισται ἢ λέξις· “ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ” (Π. 17, 515). παρὰ δὲ τοῦτο καὶ τὸ 30
ῥημα ἐγεγονέει πάλιν δασυνόμενον· “καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος” (891).

891. ἤμασιν] ὅτι ὁμοίως ἀκοντίσμασι· καὶ δασυντέον πάλιν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς

22. διὰ τῶν β' σσ'] Id est λιάσθεν.

26. Scholion in marg. ext. a m.

23. λιάσθη] λιάσθη. In marg. recenti scriptum.

28. λογιστικὸς Bekkerus] λογικός

Ἄρισταρχίου διορθώσεις, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφῶδιας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνωρος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ω.

1. λῦτο δ' ἀγών] εἰ μὲν μέσος δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\mu}$, ὡσπερ ἤδη ἐπίσταται λέγων “νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πο- 5 ρών” (Il. 21, 80) καὶ “τῆς δ' ἄρα κλαιούσης λῦτο γούνατα,” ἕκτασις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατατικόν τινες ἐκδέχονται, δύναται κρᾶσις τοῦ ἐλέτο γεγενῆσθαι, ὡσπερ ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἰχθύς, μῦες μῦς, ῥύεσθαι ῥύσθαι· “πάντων ἀνθρώπων ῥύσθαι γενεήν τε τόκον τε.” ἡ ἀπὸ τοῦ λέλυτο λῦτο ὡς βέβλητο βλήτο. 10

6. “Πατρόκλου ποθέων” ἕως τοῦ “τῶν μιμησκόμενος” (9) ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι εὐτελεῖς εἰσὶν, ἀρθέντων δὲ αὐτῶν καὶ ἐμφαντικώτερον δηλοῦται ἢ τοῦ Ἀχιλλέως λύπη· “ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλοτ' ἐπὶ πλευράς.” [καὶ τοῖς αὐτοῖς καταγίνεται ἀνδρότητα, μένος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει.] καὶ οὐδέποτε ἀνδρότητα εἴρηκε τὴν ἀν- 15 δρειάν, ἀλλ' ἠγορέαν. ἔχει δὲ καὶ τὸ δυσεξάλειπτον, τῶν μιμησκόμενος· καὶ γὰρ ἄνω εἴρηκεν “ἐτάρου μεμνημένος.” προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ταῦτα δὲ ἤτοι συναπτεόν τοῖς ἄνω, ἢ ἢ κοινὸν τὸ ποθέων, ἢ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἵνα ὑποστήζωμεν ἐπὶ τὸ κύματα πείρων. ὁ δὲ λόγος· καὶ ὅσα σὺν αὐτῷ κατειργά- 20 σατο ἔργα πολεμῶν τε καὶ πλέων, τούτων μιμησκόμενος ἐδάκρυεν.

8. πείρων] Πάμφιλος περισπᾶ, λέγων τὴν πρόσθεσιν τοῦ $\bar{\iota}$ μὴ ἐξαλλάσσειν τὸν τόνον· εἰ δὲ περῶ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ ῥῆμα καὶ πε- 25 ρώσι (Od. 6, 272) καὶ “περάα μέγα λαῖτμα” (Od. 5, 174), δῆλον ὅτι καὶ πειρῶν. ὁ μέντοι Ἄρισταρχος βαρύνων ἀναγινώσκει, ὡς κεί- 25 ρων. φησὶ γοῦν οὕτω γενόμενος ἐπὶ τοῦ “παννυχίη μὲν ῥ' ἢ γε καὶ ἧῶ πεῖρε κέλευθον” (Od. 2, 434)· τὸ πεῖρε διδάσκει ἡμᾶς καὶ τὴν πείρων μετοχὴν βαρύνειν· ὡς γὰρ ἔκειρε κείρων, οὕτως ἔπειρε πείρων· εἰ γὰρ περιεσπᾶτο, ἦν ἂν ὁ παρατατικὸς ἐπέιρα. ἔστιν οὖν διττὸν τὸ ῥῆμα, καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ $\bar{\iota}$ περισπασθήσεται. 30

6. τῆς δ' ἄρα—γούνατα] Compendifecit Od. 4, 703 et 20, 92.

14. καὶ τοῖς—διαφέρει seclusit Friedl.

16. καὶ τὸ] καὶ τι Lehrsius.
δυσεξάλειπτον] δυσεξείληπτον

22. πρόσθεσιν] πρῶ

26. μὲν] μὴν

30. τὸ μὲν σὺν τῷ $\bar{\iota}$ περισπασθήσεται] τὸ μὲν σὺν τῷ $\bar{\iota}$ βαρυνθήσεται, τὸ δὲ ἄνευ τοῦ $\bar{\iota}$ περισπασθήσεται Cobetus Mnem. novae vol. 2 p. 199.

12. ψιλῶς τὸ ἀλύων· δῆλον καὶ τῆς συναλοιφῆς.

15. *ὅτι περισσὸς ὁ δέ.

17. αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ] ὅτι παρῆται ἢ ἀνά, καὶ ἔστιν ἀναπανέσκετο. ἢ ὅτι ὁ δέ πάλιν περισσὸς· οὐ γάρ ἐστι λέγειν ὄν ἐδέσμευεν, ἀλλὰ χωρὶς ὁ δέ. εἶτα ἔασκεν ἀντὶ τοῦ εἶα. 5

ὁμοίως ἀναγνωστέον τὸ τόνδε τῶ “τόνδε δ’ ἐγὼν ἐπιόντα” (Il. 5, 238) καὶ “τόνδε δ’ ἐγὼ κομιῶ” (Od. 15, 545). λέγω δὲ ὀξύνοντα τὴν πρώτην, ἢ ἢ ἐπέκτασις ἢ διὰ τοῦ δέ.

18. προπρηνέα] ὅτι οὐδὲν πλέον τοῦ πρηνέα, ὡς ὅταν λέγῃ ἀταρ- 10
τηρὸν τὸν ἀτηρόν.

20, 21. καὶ τεθνεῖοτα περ] ἀθετοῦνται· ἀρκεῖ γὰρ τὸ προειρηθῆσαι “πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ’ ἐλεαίρων.” τὸ δὲ πῶς μηκέτ’ ἐπεκιδιάσκει, ὅτι ἀπεμφαῖνόν ἐστιν· ἀνίερων γὰρ καὶ ἀκάθαρτον τὴν τοῦ Διὸς αἰγίδα νεκροῦ περίβλημα γίνεσθαι. πῶς δὲ καὶ κατείληπτο τῇ αἰγίδι ἐλκόμενος, [ἵνα μὴ ἀποστραφῇ]; ἢ πῶς ἔλαβε τὴν αἰγίδα 15
παρὰ Διός; οὐ γὰρ συγκατατίθεται τῇ ἀπολυτρῶσει τοῦ νεκροῦ, ἀλλ’ ὕστερον· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ εἶχεν ἐξουσίαν τῆς αἰγίδος. εἰ δὲ ταῦτα ἐγέγραπτο, οὐκ ἂν ἄλλας αἰτίας εἰσέφερε τοῦ καταδρῦπτεσθαι. λέγει μέντοι (Il. 23, 186) “ρόδοεντι χρεῖν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.” καὶ περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ὄν τρόπον “πᾶσαν 20
ἀεικείην ἄπεχε χροῖ,” λέγει “τῶ δ’ ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων,” ἵνα διαμένη ἔνικμος καὶ περινίζηται τὴν ἀπὸ τοῦ φόνου ἀκαθαρσίαν, ὡς φησιν ὁ Ἑρμῆς τῶ Πριάμφ “θροῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν, οἷον ἔερσῆεις κεῖται· περὶ δ’ αἶμα νένιπται” (418).

οὕτως αἰγίδα χρυσεῖην αἰ Ἀριστάρχου· περὶ ὅλον αὐτὸν ἐκά- 25
λυπτε τὴν χρυσῆν αἰγίδα. καὶ μὴ ποτε Ὀμηρικώτερον “τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω χρύσειον” (Il. 14, 343).

20. *κάλυπτε] ἐν ἄλλῃ κάλυψε.

24. Ζεὺς ἐρασθεῖς Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, λαθὼν Ἥραν ἐμίγη· ἢ δὲ ἔγκυος γενομένη ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας Ἑρμῆν ἐγέννησεν, 30

1. συναλοιφῆς] συναλειφῆς. Alibi constanter συναλιφή.

7. ὀξύνοντα Lehrsius] ὀξύνων

14. κατείληπτο] κατεῖλυτο Lehrsius Arist. p. 192.

15. ἵνα μὴ ἀποστραφῇ] Haec delet

Lehrs. l. c. restituto ἀποδρῦφῆ.

16. συγκατατίθεται Bekkerus] συγκαταποθείται

22. περινίζηται] περινίζεται

23. θροῖο] θείοιο

ὅστις ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ κλέπτειν, ὅτι καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν ἐμίγη Μαίᾳ. καὶ δὴ ποτε τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λουομένης λαθὼν ὑφέϊλετο τὰς ἐσθῆτας· γυμναὶ δὲ ἐκεῖναι οὔσαι ἠπόρουν τί πράξωσιν. γέλωτα δὲ διὰ τούτου Ἑρμῆς ποιήσας ἀπέδωκεν αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. ἔκλειψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς. ἡ 5 ἱστορία παρὰ Ἑρατοσθένει.

25. “ἐνθ’ ἄλλοις μὲν” ἕως τοῦ (30) “τὴν δ’ ἤγησ’ ἡ οἱ πόρε μαχλοσύνην” ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ. γέλοιον γὰρ τὸ “οὐδέποθ’ Ἥρη οὐδὲ Ποσειδάωνι οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη” τίνες μὲν γὰρ ἔτι ἐλείποντο τῶν τριῶν σεμνότεροι μετὰ τὸν Δία τῶν μὴ συνευδοκούντων ; 10 τὴν τε περὶ τοῦ κάλλους κρίσιν οὐκ οἶδεν· πολλαχῆ γὰρ ἂν ἐμνήσθη· καὶ τὸ νεῖκεσσε οὐκ ἔστι κρῖναι, ἀλλ’ ἐπιπλῆξαι ἢ διαφέρεισθαι. “νεικεῖων Ἐλεόν τε Πάριν” (249) ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσων “δύο δ’ ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποιηῆς” (Π. 18, 498), διεφέροντο. καὶ ἡ μαχλοσύνη κοινῶς ἐστὶ γυναικὸς μανία· δέδωκε δ’ αὐτῷ οὐ 15 ταύτην, ἀλλὰ τὴν καλλίστην τῶν τότε Ἑλένην. Ἡσιόδειος δ’ ἐστὶν ἡ λέξις· ἐκεῖνος γὰρ πρῶτος ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων.

28. *ἄτης] ἐν ἄλλῳ ἕνεκ’ ἀρχῆς.

30. ἡ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν] παρ’ Ἀριστοφάνει καὶ τισὶ τῶν πολιτικῶν “ἡ οἱ κεχαρισμένα δῶρ’ ὀνόμηνε.” καὶ τάχα 20 μᾶλλον οὕτως ἂν ἔχοι· ἀθετεῖ γὰρ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν μαχλοσύνην τὸν στίχον.

33. *οὐ νύ ποθ’ ὑμῖν] γρ. οὐ νύ ποθ’ ὕμιν.

ἐγκλιτικῶς τὴν ὑμῖν ἀναγνωστέον ἔστι γὰρ ἀπόλυτος.

38. ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐπὶ ξένης τελευτῶντες ἐκαίοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ 25 ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

*οὕτως διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἡ παραλήγουσα, κτερίσαιεν.

42. ὁ ἐπεὶ σύνδεσμος περισσεύει· διόπερ οὐκ ἐπιζητητέον τὴν ὑπ’ αὐτοῦ εἰσθνήϊαν ἀποτελεῖσθαι ὑποστιγμῆν· ὁ γὰρ λόγος, ὃς τῇ γε δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ εἷζας ἐπέρχεται θρέμμασιν. ἐπεὶ δὲ 30 σπανίως ἔστιν εὐρεῖν τοῦτον τὸν σύνδεσμον περισσεύοντα, μήποτε διὰ

3. *οὔσαι] om.

8. ἀθετοῦνται] Conf. schol. Eurip. Tr. 975 negligent locutum, διόπερ καὶ τοὺς ἐν Ἰλιάδι στίχους ἀθετοῦσι τοὺς “ὃς νεῖκεσσε θεάς.” Nam scribere debebat τοὺς “ἐνθ’

ἄλλοις μὲν πᾶσιν.”

15. ἐστὶ (ἐπὶ Vill.) γυναικῆ] ἐστὶ γυναικομανία Cobetus.

16. Ἡσιόδειος] ἡσιόδειος

20. In marg. exter. γρ. ἡ οἱ κεχαρισμένα δῶρ’ ὀνόμηνε.

τοῦ ἢ ἐγγράπτο εἶξῃ, ἵνα ὑποστήζωμεν μετ' αὐτό. καὶ ὁ λόγος· ἐπειδὴν τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κρατηθῆ, ἐπέρχεται θρέμμασιν.

45. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 316) μετενήκεται ὑπό τινος νομίσαντος ἐλλείπειν τὸν λόγον. καὶ γὰρ τοῖς ὑποκειμένοις ἐναντίον τι πεποίηκεν· εἰ γὰρ βλάπτει ἢ αἰδῶς, εὐλογον Ἀχιλλεύς 5 ἀναιδέστατος βούλοιο εἶναι. παρὰ μὲν γὰρ Ἡσιόδῳ γνομικῶς ἐκεῖ γὰρ ὄντι λόγον ἔχει, τῆς αἰδοῦς ποτὲ μὲν ὠφέλειαν περιποιούσης ποτὲ δὲ βλάβην. δεῖ δὲ ἔξωθεν προσυπακοῦσαι τὸ ἐστί, ἵν' ἢ, οὐδὲ οἱ αἰδῶς ἐστί· καὶ πλήρης ὁ λόγος.

τινὲς ἐδάσυναν τὸ ἦδε, ἵνα ἢ αἰδῶς διττὴ ὑπάρχῃ, ἢ μὲν βλά- 10 πτουσα, ἢ δὲ ὠφελούσα. οὕτως δὲ καὶ Εὐριπίδης (Hippol. 385) ἐξεδέξατο εἰπὼν διττὰς εἶναι αἰδοῦς. δύναιτο δ' ἂν ἢ αὐτὴ οὔσα πῆ μὲν ὠφέλιμος εἶναι, πῆ δὲ βλαβερά.

46. μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

47. ὅτι τοῦτο προσέθηκεν, ἐπεὶ κασιγνήτους τοὺς ἀνεψιούς που 15 λέγει (Π. 15, 545). πάλιν δὲ ὁμογαστριος λέγει, καὶ οὐχ ὡς Ζηνοδοτος ἔγραφεν ἐκεῖ (Π. 21, 95) “μή με κτεῖν, ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος Ἔκτορος.”

53. * Ἀρίσταρχος νεμεσσηθέωμεν, διὰ τοῦ ἤε.

54. * μενεαίων] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμούμενος.

20

55. * χολωσαμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμουμένη.

58. ἢ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζόν. Ὀμηρικὸν δὲ τὸ ἔθος· “ὡς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπε” (Π. 16, 124).

τοῦτο ἔνιοι τῶν κριτικῶν κατὰ συνωνυμίαν μεταλαμβάνουσι, λέγοντες ταυτὸν εἶναι γυναιῖκα καὶ ἄνθρωπον καὶ θνητὸν, ὡς γίνεσθαι 25 τοιοῦτον· “Ἐκτωρ μὲν θνητὸς, θνητὸν τε θῆσατο μαζόν· ἄλλοι δὲ παρειλῆφθαι τὸ γυναιῖκα ἀντὶ τοῦ κτητικῶ γυναικειῶν· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας τοῖς κυριωτέροις χρῆσθαι ἀντὶ κτητικῶν, Ἐλληνα στρατὸν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικόν, καὶ ἄνθρωπον ἦθος ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινον, καὶ Ἑλλάδα διάλεκτον.

30

68 * ὡς γὰρ ἔμοιγ' ὄσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ κρίσει.

71, 72, 73. ἀθετοῦνται στίχοι γ', ὅτι ψεῦδος περιέχουσιν· οὐ γὰρ

1. εἶξῃ Bekkerus] εἶξῃ'

7. λόγον] λόχον

ὠφέλειαν] ὠφελίαν

14. ὅτι addidit Cobetus.

21. θυμουμένη] θυμούμενος

23. πῦρ] om.

25. ταυτὸν Cobetus] αὐτὸν

διὰ παντὸς συνδιατρίβει αὐτῷ ἢ Θέτις. τὸ δὲ ἐάσομεν νῦν ἀντὶ τοῦ παρῶμεν, οἶον μὴδὲ λέγωμεν ὅπερ ἀγνοήσαντες οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐποίησαν κλέψαι μὲν ἀμήχανον. γράφεται δὲ κατ' ἕνια εὔ γάρ οἱ αἰεὶ. διὰ μέσου δὲ τὸ οὐδέ πη ἔστι. τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν λάθρη Ἀχιλλῆος.

72. οὐκ ἀναγκαῖον τὸ ἡ ἄρθρον ἐκδέχασθαι καὶ δασύνειν· ἔθος γὰρ αὐτῷ ἔσθ' ὅτε παραλείπειν τὰ ἄρθρα· “ἀλλὰ φίλη μήτηρ” (Π. 21, 276) “μήτηρ μὲν τέ μέ φησι” (Od. I, 215). σύνδεσμος οὖν ἐστὶ βεβαιωτικός· διὸ περισπαστέον.

74. *ὅτι τὸ εἶ ἀντὶ τοῦ εἶθε· διὸ οὐδὲ ὑποστικτέον.

τινὲς τὸ θεῶν ἐπὶ τοῦ τρέχων ἐξεδέξαντο, μετοχὴν παραλαμβάνοντες, καὶ ἐβάρυναν. ἀπίθανον δέ· διὸ περισπαστέον· γενικὴ γὰρ ἐστὶ πληθυντικὴ ὀνόματος τοῦ θεός.

77. ᾠρτο δὲ Ἰρις] ἔτι πρὸς τὸ προκείμενον, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ μαρτυρίου.

ὅτι ἐξ ὀνόματος μὴ καλέσαντος τοῦ Διὸς ἢ πρὸς τοῦτο τεταγμένη Ἰρις ὑπακούει, ὥστε καὶ ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς λέγῃ κοινότερον “ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν” (Π. I, 62), εὐλόγως οὖν πάλιν ἐρεῖ ὁ Κάλχας (ib. 74) “ὦ Ἀχιλεῦ κέλεαι με.”

78. *Σάμου] ὅτι τὴν Σαμοθράκην οὕτως εἶπεν.

80. βυσσόν] ἐπεκράτησε τὸ ὀξύνεσθαι τῷ τὰ εἰς ὅς λήγοντα ὀνόματα δυσύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, δεδιπλασιασμένον ἔχοντα τὸ σ ὀξύνεσθαι θέλειν, κισσός πεσσός· ἀντιπίπτει μέσσος.

81. βοδὸς κέρας] ὅτι οὐ λέγει βοδὸς κέρας βοδὸς τρίχας διὰ τὸ τριχίνην εἶναι τὴν ὀρμιάν. λιναῖς γὰρ ἐχρῶντο· “ἐκ πόντοιο θύραζε· λίνῳ ἐνὶ ἦνοπι χαλκῷ” (Π. 16, 408). οἱ δὲ νῦν οὐδὲ βοείας χρῶνται, ἀλλ' ἰπείαις. λέγοι ἂν οὖν βοδὸς κέρας κυρίως· κατεσκευάζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἣν παρετίθεσαν τῇ ὀρμιά· ὑπὲρ τὸ ἀγκιστρον, ὅπως μὴ οἱ ἰχθύς ἀποτρώγῃσι τὸν λίνον.

*ἐμβεβαυῖα] ἐν ἄλλῳ ἐμμεμαυῖα.

82. κῆρα φέρουσα] ἔναι τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα· ἄτοπον γὰρ ἐπ' ἰχθύων κῆρα λέγειν.

10. ὅτι addidit Cobetus.

18. ὁ Κάλχας addidit Bekkerus.

23. ἀντιπίπτει] ἀντιτοῦπίπτει (sic).

ὠμηστῆσιν] ὡς ὀρχηστῆσιν προεῖρηται δέ.

83. * ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι] γράφεται ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι.

84. Ἀριστοφάνης τὸ εἶατο δασέως, Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῖ. προείπομεν δὲ περὶ τῆς λέξεως.

85. * ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν δς τάχ' ἔμελλεν.

5

86. ἀθετεῖται, ὅτι περισσός ἐστι τὸ γὰρ οἷ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὸ ἔμελλεν ἀντὶ τοῦ ἐκεί συνήθως Ὀμήρωφ' οὐχὶ τῇ Θέτιδι ἔμελλεν ἐν Τροίᾳ φθίσεσθαι.

94. ψιλῶς τὸ ἔσθος καὶ ἐσθῆς, οὐ μόνον διὰ τὴν συναλοιφήν, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγον ὃν ἡμεῖς προεῖπομεν ἀνασκευάσαντες τοὺς ὑπὸ 10 τῶν πρὸ ἐμοῦ εἰρημένους· τὰ γὰρ φωνήεντα ψιλοῦσθαι θέλει ἐπιφερομένου τοῦ σ, ὅσφϋς ὁσφραίνεσθαι ἀσφὸδελος ἀσφάραγος ἀσχάλλω ὁσχεός ἰσχω ἰσχύς ἀσθενής ἐσθλός ἀσθμῖα ἔσθω οὕτως ἄρα καὶ ἔσθος καὶ ἐσθῆς.

97. * εἰσαῖαβᾶσαι] αἰ' Ἀριστάρχου ἐξ αἰαβᾶσαι, καὶ αἰ πλείους. 15

πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου οὐρανὸν γὰρ νῦν εἶπῶν, ὑποβάσφησιν “ἤλυθες Οὐλυμπόνδε.” παρ' ὅσον ἐπουράνιᾳ τινὰ μέρη ἐστὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὑπὲρ τὰ νέφη διήκοντα.

100. πρὸς τὴν καθέδραν Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας, ὅτι ἐκατέρωθεν τοῦ Διός. καὶ ὅταν λέγη “αἰ δ' οἶαι Διὸς ἀμφίς” (Π. 8, 444). τὸ 20 αὐτὸ σημαίνει, Διὸς ἐκατέρωθεν, οὐχ ὡς τινες δέχονται, χωρὶς, ἀλλὰ μόνον καθ' ἑαυτὰς ἔχουσαι τὰς γνώμας.

104. ὅτι ἄνω εἶπεν εἰς οὐρανὸν αἰχθήτην, νῦν δὲ εἰς Ὀλύμπου παραγεγονέναι· αἰ γὰρ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐπουράνιοι.

108. ὅτι οὕτως λέγει Ἔκτορος νέκνυ, οὐχ Ἔκτορι. καὶ ἀλλα- 25 χῶ “οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα” (Od. 12, 10).

109. ὅτι ἐντεῦθεν γέγονεν ἡ προδιασκευή· “ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν εἶσομεν.” ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ ὀτρύνουσιν. οὕτως καὶ ἡ Χία.

110. αὐτὰρ ἐγὼ τόδε] προῖάπτω Ἀρίσταρχος. καὶ ταυτὸν ἐστὶ τῷ προῖάλλω.

30

7. συνήθως addidit Friedl.

Ὀμήρωφ Bekkerus] ὄμηρος

10. διὰ λόγον ὃν Cobetus] ἀλόγον (sic)

12. τοῦ σ] ἔχοντος ἐν τῶν δασέων addit Lehrsius.

15. αἰ Ἀριστάρχου] ἀρισταρχ sine

αἰ. Conf. supra p. 245, 33.

16. περὶ († A)] πέρατα Bekkerus.

20. αἰ δ' οἶαι] αἰ δοῖαι

25. οὐχ Ἔκτορι Friedl.] οὐχ ἔκ-

τορα

29. In marg. inter. Ἀρίσταρχος

προῖάπτω. In textu est προῖάλλω.

'Αχιλλῆϊ προτιάπτω] 'Απολλοδώρος καὶ 'Αρητιάδης καὶ Νεοτέλης καὶ Διονύσιος ὁ Θραῖξ διὰ τοῦ τ̄ τὴν πρόθεσιν γράφουσι, καὶ δασύνουσι τὸ ᾱ, ἵνα ἦ προσάπτω, ἀνατίθημι· οἱ δὲ χωρὶς τοῦ τ̄ ἔγραψαν καὶ ἐψίλωσαν τὸ ᾱ, ἵνα ταυτὸν ὑπάρχη τῷ προιάλλω, ὡς δίδωμι, προσπένδω. οὕτως δὲ καὶ Ζηνοδοτος καὶ 'Αρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς 5 Κωμανόν.

121. ὅτι πάλιν ἐξ 'Ολύμπου λέγει κατιέναι· ἄνω δὲ (97) “οὐρανὸν αἰχθήτην.”

122. *ἐνθ' ἄρα] γρ. ἐν δ' ἄρα τόν γε.

124. ὅτι ἄπαξ νῦν ἐν 'Ιλιάδι καὶ ἄπαξ ἐν 'Οδυσσεΐα (16, 2) τὸ ἰο ἄριστον “ἐντύνοντο ἄριστον.” ἔστι δὲ τὸ πρῶτον ἐμβρωμα· τρεῖς γὰρ τροφὰς ἐλάμβανον οἱ ἥρωες.

125. *οὕτως 'Αρίσταρχος ἐνικῶς ἐν κλισίῃ.

129. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κραδίην. Πυθαγόρας παραινεῖ καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ὃ ἐστὶν ἄλνκον καὶ ἀτάραχον διάγειν τὸν βίον. 15

130, 131, 132. ἀβετοῦνται στίχοι γ', ἔτι ἀπρεπὲς μητέρα υἱῷ λέγειν “ἀγαθὸν ἐστὶ γυναικὶ μίσγεσθαι.” [ἔτι δὲ καὶ ἀπάντων ἀσυμφωρῶτατόν ἐστι, καὶ μάλιστα τοῖς εἰς πόλεμον ἐξιούσι· χρεία γὰρ εὐτονίας καὶ πνεύματος.] καὶ τὸ λέγειν ὅτι ὁ θάνατός σου ἐγγύς ἐστὶν ἄκαιρον. διεσκεύακε δὲ τις αὐτοὺς, οἰηθεὶς ἀποκρέμασθαι οὐδέ 20 τι σίτου. πλῆρες δὲ ἐστὶ, σὴν εἶδει κραδίην, οὐδὲ τὸ τυχὸν σίτου μεμνημένος.

134. ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ἐέ. Καλλίστρατος οἶν καὶ 'Αρίσταρχος δασύνουσι τὸ πρῶτον· ε̄ τῆς ἀντωνυμίας· τῷ δὲ τόνω ὡς ἐμέ. 25

139. *ἐν ἄλλῳ τῆ εἴη· ὅς δῶρα φέροι.

141. *ἐν νηῶν ἀγύρει] ὅπερ δι' ἄλλων λέγει “νηῶν ἐν ἀγῶνι” (Π. 14, 428).

143. *ὅτι θηλυκῶς τὴν 'Ιλιον.

144. *ταχεῖα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ταχέως. 30

1. 'Αρητιάδης] 'Αρητιάδης vel 'Αρητιάδης Hullemann, in Miscell. Philol. Amstel. 2 p. 75.

6. Κωμανόν] κομανόν

15. ὃ ἐστίν] ὡς ἐστίν

βίον Cobetus] ανου

17. ἔτι—πνεύματος secluisit Lehr-

sius.

23. ἡ διπλῆ habet post ἐέ.

Brevius in marg. inter. ὅτι οὕτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ.

26. φέροι Cobetus] φέρει

27. ὅπερ] ὅτι οὕτως εἶπεν ὅπερ Cobetus.

145. εἶσω] ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τῆς προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν εἰς *Ἴλιον.

148. *οὕτως διὰ τοῦ ν̄, οἶον.

150. *ἠδέ] γρ. ἤ κε.

151. ὅτι οὕτως εἶρηκεν, νεκρὸν δὲν ἔκτεινεν, ἀντὶ τοῦ δὲν κτείνας 5 νεκρὸν ἐποίησεν, ὡς ἐπὶ τοῦ “ ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ̄ ” (Π. 5, 795).

163. ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ] οὕτω φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλα- νίδι, ἐντετυπωμένοις τοῖς ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. 10

ὅτι ἐν ἰσφ τῷ ἐντυπάδεια, ὥστε διὰ τοῦ ἱματίου τοῦ σώματος τὸν τύπον φαίνεσθαι.

164. ὅτι τὸ τοῖο οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ θαναμαστικῶς τοιούτου. καὶ ὅτι κόπρος τὰ κόπρια.

165. *ἔῃσι] γρ. φίλῃσι. 15

172. ὅτι ἀπὸ τῶν ὄσων προορωμένη, καὶ τὸ τὸδε τοπικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

174. ὅς σευ ἀνευθεν ἑών] ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγεται, ἐκεῖ δὲ (Π. 2, 27) κακῶς ὑπὸ τοῦ Ὀνειρίου πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

175. σε κέλευεν] ἐκέλευσεν *margo ext.* 20

180. *ὅτι νεκρὸν δὲν ἔκτανε.

184. *ἔσω κλισίην] ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς κλισίην.

190. *πείριθθα] τὸ πλινθίον τὸ ἐπάνω τῶν ἀμαξῶν τιθέμενον.

192. πολλὰ κεχάνδει] οὕτως Ἀρίσταρχος, κεχάνδη, διὰ τοῦ ἠ, ἀντὶ τοῦ κεχάνδει. ἢ δὲ Μασσαλιωτικῇ πολλὰ κεκεύθει. 25

*Ἀρίσταρχος κεχάνδη.

198. *Ἀρίσταρχος ἀνωγεν ἔξω τοῦ ἰ.

200. *ἀμείβετο] Ἀρίσταρχος ἀνείρετο μύθῳ.

202. τὴν κλε συλλαβὴν ὄξυτονεῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἠγρούμενος τὸ πλῆρες εἶναι ἐκλέου. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἐκλέο τετρασυλλάβως. καὶ 30 δῆλον ὅτι εἴτε συγκέκοπται ἢ ὄξεια εἴτε ἢ βαρεῖα ἢ μετὰ τὴν ὄξειαν, ὀφείλει πάλιν τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἢ ὄξεια φυλάττεσθαι· οὐδὲ γὰρ χαρακτήρ κωλύει. τὸ μέντοι “ σὺ δ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον ” (Π. 21,

4. ἤ κε] ἤ κε.

11. ἐντυπάδεια *Lobeck. Paral.*
p. 154] ἐντυπάδιω

14. τὰ κόπρια] ἢ τέφρα *Lehrsius.*

25. κεχάνδει. ἢ] κεχάνδε. (sic) ἢ

26. κεχάνδη] κεδάνδει (sic)

28. ἀνείρετο *Cobetius]* ἀνήρετο

74) καὶ τὰ τοιαῦτα, πρώτης ὄντα συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἄλλης ἀναλογίας ἔχεται, ὡς ἐν ἐτέροις εἴρηται.

205. ὅτι ὑποτάσσουσι στίχον ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόγου “ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.” πλείων δὲ ἐστὶν ἐμφατικῶς μὴ προσκειμένου αὐτοῦ. 5

206. τὸ ἐξῆς ἐστὶν, εἰ γὰρ σ' αἰρήσει, οὐ σ' ἐλεήσει· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

208. αἰδέσεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ προσδέξεται ὡς ἰκέτην “μῆ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει, οὐδὲ τί μ' αἰδέσεται” (Π. 22, 123). 10

210. γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ] ὅτι ἐνταῦθα καλῶς κεῖται, ἐπὶ δὲ Ἀχιλλέως ἐν τῇ Γ (128) οὐκέτι.

212. *ἔχοιμι] κατέχοιμι εἰς τὸ ἐσθίειν.

213. Ἀπολλόδωρος καὶ Καλλίστρατος τιτά, ὥστε τρία εἶναι, ἐπίρρημα τὸ τότε καὶ σύνδεσμον τὸν ἄν καὶ ὄνομα τὸ τιτά. ὁ δὲ 15 Ἀσκαλωνίτης ἀντιτα παραλαμβάνει, μεταλαμβάνων εἰς τὸ ἀντέκτιτα. οὕτω καὶ οἱ πλείους, ὁμοίως τῷ ἄτιτα (Π. 14, 484). ἔχεται μὲν οὖν ἢ κατὰ σύνθεσιν ἀνάγνωσις ἐμφάσεως, καὶ μᾶλλον τοῦ νοητοῦ μελλήσει δὲ λείπειν τὸ ἄν ἐν τῇ συντάξει, ἐπιζητούντος τοῦ γένοιτο εὐκτικοῦ τὸ τοιοῦτο. παραφυλακτέον δὲ ὅτι καὶ συλλαβῇ 20 λείπει ἢ τι, τοῦ ἐντελοῦς ὄντος ἀντίτιτα.

214. οὕτως ἐπεὶ οὐ ἔ, ἐπεὶ οὐκ αὐτόν. αἰ δὲ κοιναὶ ἐπεὶ οὐ τι.

215. πρὸς τοὺς γράφοντας (Π. 2, 484). “ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι,” ὅτι ἐπὶ βαρβάρων τὸ ἐπίθετον τίθησιν. 25

πρό] οὕτως χωρὶς τοῦ σ. gl. interl.

221. ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι] καὶ ἐνταῦθα ἀξιούσι τινεὶ διαστέλλειν μετὰ τὸ εἰσί, ὡς καὶ ἐν τῇ Α ραψωδίᾳ (62) τὸ γένος, φησι, προειπὼν ἐπιφέρει τὸ εἶδος· “ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείσαμεν.” δοκεῖ δὲ μοι ἐνθάδε μὴ ἐπείγειν, ἐπεὶ ἐνδέχεται τὸ δεύτερον τοῦ 30 πρώτου ἐπίθετον εἶναι, μάντιες θύται· καὶ ἄλλως τῶν ἱερέων ἕτεροι νοοῦνται. θυοσκόοι μὲν οἱ διὰ τῶν ἐπιθυομένων μαντερόμενοι, οἱ ἐμπυρόσκοποι—καλοῦσι δὲ αὐτοὺς λιβανομάντιες—, ἱερεῖς δὲ οἱ διὰ τῶν

9. ἰών—αἰδέσεται] ἰωνοῦ (sic)
ἐτι μ' ἀχιλλεύς

16. ἀντέκτιτα Lehrslius] ἀντέκτιστα

21. ἀντίτιτα] ἀντίτητα

28. φησι] φασί Friedl.

σπλάγγων μαντευόμενοι. τὰ μὲν γὰρ θυμιάματα θύη καλεῖται, τὰ δὲ σπλάγγνα ἱερά. κοινὸν δὲ ἐστὶ τὸ μάντις.

222. ψευδός κεν φαῖμεν] ὅτι ἐνταῦθα ἀρμοζόντως λέγεται ὁ στίχος, ὑπὸ δὲ Νέστορος ἐν τῇ Β (81) οὐκέτι.

223. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸν δέ. τὸ γὰρ ἐξῆς, νῦν δὲ εἶμι. 5

224, 225. ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἤτοι γὰρ μετὰ τὸ αἶσα, ἵνα λείπη τὸ ἐστίν, ἢ μετὰ τὸ χαλκοχιτώνων, ἵνα κοινὸν ἦ τὸ τεθνάμεναι καὶ κατὰ τῶν ἐξῆς:

228. φωριαμῶν] Ἀρίσταρχος ὡς κιβωτῶν. καὶ ἔχομεν τῶν δια τοῦ ἀμῶς παρηγημένων ὀνομάτων κανόνας τοιούσδε, πρῶτον μὲν ὡς τὰ τὸ τριβράχεια, μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεσθαι θέλει, κάλαμος Πρίαμος. τὸ ποταμὸς ἐγένετο παρὰ τὸ ποτασμός, καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ σ· τὸ δὲ ἰταμός ἐπιθετικόν ἐστι. δεύτερον δὲ ὡς τὰ ἔχοντα τὴν ἀρχουσαν μακρὰν, εἰ μὲν θέσει ἦ, βαρύνεται, ὄρχαμος Τύρταμος Πέργαμος· εἰ δὲ φύσει, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται πάλιν, ὡς ἔχει τὸ Πύραμος. 15 Τεύταμος, οὐχ οὕτως δὲ ἔχοντα ὀξύνεται, ὡς ἔχει τὸ οὐλαμός χηραμός. τούτῳ οὖν τῷ λόγῳ, εἴτε παρὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ φάρη φυλάσσειν ἢ προκειμένη λέξις παρῆκται, ἔσται κατ' ὀξεῖαν τάσιν, φωραμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ φωριαμός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐπιθήματα τῶν κιβωτιῶν τὰ πώματα, καταχρηστικῶς δὲ πίθων 20 καὶ τῶν ὁμοίων.

229. πέπλος, φᾶρος, χιτῶν, χλαῖνα διαφέρουσι· πέπλοι γὰρ οὓς περονῶνται μόναι γυναῖκες, οἱ καὶ ἑανοὶ καλοῦνται· χιτῶν δὲ ἀνδρείων ἔνδυμα, φᾶρος ἱμάτιον, χλαῖνα τὸ περίβλημα.

πέπλος ὃν περονῶνται γυναῖκες, ὃς καὶ ἑανὸς καλεῖται. || χιτῶν 25 ἀνδρείων ἔνδυμα. || φᾶρος ἱμάτιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. || χλαῖνη τὸ περίβλημα τῆς κλίνης.

ὅτι διέσταλκε τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν, καὶ τὰ φάρη ὡς διαπρέποντα τὸν πέπλον οὕτως προσηγόρευσε.

232. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντα.

30

235. ἐξεσίην] δημοσίαν ἔκπεψιν. δασύνεται δὲ ἡ δευτέρα συλλαβή, παρὰ τὸν ἦσω μέλλοντα.

2. μάντις] μάντις

7. λείπη—κοινὸν ἢ Friedl.] λείπηται—κοινή

15. μὲν] om.

22. διαφέρουσι] διαφε cum signo compendii.

* οὓς περονῶνται] ἄσπερ ἐνῶντο

25. πέπλος—κλίνης] Haec in marg. exteriore folii 315 b leguntur in quattuor versus divisa.

28. διαπρέποντα τὸν] *διαφέροντα, εἰ καὶ ἀλλαγῶν τὸν

Ἄρισταρχος δασύνει τὴν δευτέραν συλλαβὴν παρὰ γὰρ τὸ ἴημι, φησίν, ἐγένετο. ἐπιφέρει γοῦν “πρὸ γὰρ ἦκε πατήρ ἄλλοι τε γέροντες.” παρὰ δὲ τὸν ἦσω μέλλοντα ἢ ἐσία ἐγένετο καὶ ἢ ἐξεσία ὡς καὶ παρὰ τὸ θήσω θεσία· “πῆ δὴ συνθεσίοι τε” (Π. 2, 339). τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ “τῶν ἕνεκ’ ἐξεσίην” (Od. 21, 20). οὕτως 5 δὲ καὶ Νικίας. Νεισπόλεμος δὲ ὁ Παριανός, λέγων παρὰ τὸ ἐξιέναι πεποῖσθαι τὴν λέξιν, οἶον τὴν ἔκπεμψιν, ἀξιοῖ ψιλοῦν. ἄμεινον δὲ τῷ Ἄριστάρχῳ κείθεσθαι· ἠπίστατο γὰρ ὁ ποιητῆς καὶ τὸν ἦσω μέλλοντα δασυνόμενον “ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ” (Π. 17, 515). παρὰ δὲ τοὺς μέλλοντας ὀριστικούς ἐγένετο τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, οὐ παρ’ ἐκστῶτας 10 ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως· θύσω γοῦν θυσία, ἄξω ἄξια, δῶσω δοσία, προδώσω προδοσία. οὕτως οὖν καὶ παρὰ τὸν ἦσω ἐσία καὶ ἐξεσία.

241. ἢ οὔνεσθ’ ὅτι μοι] οἶον μικρὸν καὶ φαῦλον οἶεσθε τὸ συμβεβηκός. ἢ διπλῆ δὲ, ὅτι οὔνεσθε, ἐκφραυλίσετε καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγεῖσθε. 15

ἢ οὔνεσθ’] οὕτως αἰ Ἄριστάρχου, ἢ ὀνόσασθ’. ἐμέμψασθε καὶ ἐξεφραυλίσατε. βούλεται δὲ λέγειν, ἐμοὶ συλλυπησόμενοι καὶ οὐχὶ ἕκαστος ἴδιον κακὸν νομίζει τὴν Ἑκτορος ἀπώλειαν.

246. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἰδεῖν πρὸς τὸ σαφέστερον.

247. δασέως δῖεπ’, παρὰ τὸ ἔπω δασυνόμενον· οὕτως καὶ Ἄρι- 20 σταρχος καὶ οἱ πλείους. οἶον διὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπορεύετο καὶ δίστα αὐτούς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. τὸ δὲ ἔξω ἐκατέροις δύναται συντάττεσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω.

251. Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτῆτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην, 25 Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἐγήμεν αὐτήν. ἢ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

ὅτι ὁμώνυμος ὁ Ἰππόθοος τῷ Πελασγῷ· “Ἰππόθοος δ’ ἄγε φύλα Πελασγῶν” (Π. 2, 840). καὶ ὅτι ἄδηλον πότερόν ἐστι τὸ κύριον ὁ Δῖος ἢ ὁ Ἀγαυός. 30

253. κατηφόνες ὡς Μακεδόνες. οὕτως Ἄρισταρχος, καὶ ἄμεινον· θηλυκῆ γὰρ προσηγορία ὀνειδίσαι τοὺς υἱοὺς ἠθέλησεν, οἰονεὶ κατήφειαι. Κράτης μέντοι κατηφέες γράφει.

7. οἶον τὴν ἔκπεμψιν delet Lehrsius, qui plura de hoc scholio dixit Herod. p. 333.

ἢ ὀνόσασθε.

17. ἐξεφραυλίσατε Cobetus] ἐξεφραυλίσασθε

16. In marg. inter. Ἄρισταρχος

257. ὅτι ἐκ τοῦ εἰρῆσθαι ἰππις χάρμην τὸν Τρωῖλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππου διωκόμενον αὐτὸν ἐποίησαν. καὶ οἱ μὲν παῖδα αὐτὸν ὑποτίθενται, Ὅμηρος δὲ διὰ τοῦ ἐπιθέτου τέλειον ἄνδρα ἐμφαίνει· οὐ γὰρ ἄλλος ἰππόμαχος λέγεται.

264. ἐπιθεῖτε] ὡς τὸ διακριθεῖτε (Π. 3, 302). 5

269. οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ οὗτος ὁ στίχος. οὕτως δὲ εἴρηκε κρίκους τινὰς δι' ὧν αἱ ἠνίαι διείρονται καὶ οἰακίζουσι τοὺς ἵππους.

272. πρώτη] ὅτι πρώτη ἀντὶ τοῦ ἄκρα· “ἄξαν’ ἐν πρώτῳ ῥυμῶ” (Π. 6, 40).

ἔστορι βάλλον] τῷ πεπηγότι πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ καὶ τοῦ το ζυγοῦ, περὶ δὲ τὰ ζυγοδεσμα εἰλεῖται καὶ ὁ κρίκος ἔγκειται.

ἔστορι βάλλον] δασέως, ἀπὸ τῆς ἔσεως· τὸν γὰρ βαλλόμενον πάσσαλον ἐπ’ ἄκρου τοῦ ζυγοῦ νοητέον.

275. διασταλτέον μετὰ τὸ φέροντες πρὸς τὸ σαφέστερον.

277. ἐντεσιεργούς] τοὺς ὑποζυγίους καὶ μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, 15 ἀλλὰ τήν τε ἄμαξαν καὶ τὴν πείριωθα ἔλκνοτας, ἅπερ καὶ ἐντεά φησιν.

282. κῆρυξ] ἵτι εἰ μὴ προσέθηκε τὸν στίχον, οἱ θέλοντες συγχεῖσθαι τὰ δυϊκὰ παρ’ Ὀμήρῳ, Ἐρατοσθένης καὶ Κράτης, ἔλεγον ἂν ἐπὶ τῶν ἐννέα Πριαμειδῶν τετάχθαι τὴν μὲν ζευγνύσθην. 20

292. * ταχύν] ἐν ἄλλῳ ἐὸν ἄγγελον.

τὸ ἐξῆς αἶτιι δ’ οἰωνὸν δεξιόν· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκουσι τὴν οἴ, ἐπεὶ εἰς ἀπλήν ἢ μετὰληψίς ἐστιν, ὁμοίως τῷ “ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς” (Od. 4, 667).

293. ὅτι Ζηνοδότος γράφει καὶ οὔ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, 25 καὶ ἀδιάφορος ὁ λόγος.

* μάλιστα] γρ. μέγιστον.

295. * Δαναῶν ταχυπώλων] γρ. χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

304. ἀθετεῖται, ὅτι παρὰ τὸ σύνηδες αὐτῷ χέρνιβον τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμεῖς· τοῦτο δὲ αὐτὸς εἶωθε καλεῖν 30 λέβητα, τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα. ἔνιοι δὲ διπλῆ σημειοῦνται ὡς ἅπαξ ἐνταῦθα εἰρημένον.

305. * ὅτι λείπει ἢ παρά.

5. ὡς τὸ] ὥστε

7. τινὰς—τοὺς ἵππους] Sic ex aliis codicibus redintegrata quae mutila leguntur in A τινὰς δι' ὧν

... διείρονται καὶ οἱ αἰκίς . . .

23. Scholion in fine defectum : v. Lehrs. Herod. p. 334.

33. ὅτι addidit Cobetus.

306. * στὰς μέσφ' ἔρκει] ὅτι ἐλλείπει ἢ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσφ' ἔρκει στὰς εὐχέτο.

310. * ταχύ] ἐν ἄλλῳ ἐὼν ἄγγελον.

311. * μάλιστα] γρ. μέγιστον.

315. τελειότατον πετεηνῶν] ὅτι οὐ τὸν τῷ σώματι τέλειον, ἀλλὰ τὸν ἐπιτελεστικώτατον.

316. μόρφνον ὡς ἕπνον· καὶ οὕτως ἔχει ἢ ἀνάγνωσις. εἴτε μορόφονός ἐστιν, εἴτε παρὰ τὴν ὄρφνην ἐσχημάτισται πλεονάσαντος τοῦ μ̄ κατ' ἀρχὴν, ἵνα σημαίνεται ὁ μέλας, εἴτε παρὰ τὸ μάρπτω μάρφνος ἐστὶ καὶ μόρφνος ὁ συλλαμβάνων, ἐξ οὗ σημαίνεται ὁ τα- 10 χύς, κατὰ πάντα τρόπον ὀφείλει βαρύνεσθαι διὰ τε τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὸν χαρακτῆρα. τὰ γὰρ εἰς ὅς λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα δὲ πρὸ τέλους τὴν ὀρ συλλαβὴν πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμέων τῶν εἰς μὸς ληγόντων, αἶον χόρτος φόρτος ὄρκος, ὄρθος τὸ μονογενές, πόρκος· οὐ γὰρ θηλυκὸν 15 αὐτοῦ τὸ πορνῆ. οὕτως δὲ θέλει καὶ τὸ πτόρθος· οὕτως μόρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μὸς διὰ τὸ κορμός φορμός. τὸ μέντοι περκνός ὀξύνεται ὁμοίως τῷ πυκνός. οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, μεταλαμβάνων εἰς τὸν μέλανα. καὶ ἐμοὶ δὲ δοκεῖ οὕτως ἔχειν ὑγιῶς, ἐπεὶ οὐδὲ παραλήγεται τῇ ὀρ συλλαβῇ, ὡς καὶ τὰ προκείμενα. ὁ μέντοι 20 Ἀρίσταρχος αἰετοῦ εἶδος, καὶ βαρύνει· ἀλλ' οὖν γε ἐπέισθη ἢ παράδοσις τοῖς ὀξύνουσιν.

318. ὅτι δύναται καὶ κατὰ σύνθεσιν εὐκλήϊς, εὐεπὶκλειστος, χωρὶς δὲ τὸ ἀραρυῖα· δύναται δὲ καὶ κατὰ συναλοφῆν, εὖ ταῖς κλεισίαν ἀραρυῖα. 25

Ἀρίσταρχος εὐκλήϊς ὡς εὐκνήμις, σύνθετον ποιῶν τὴν λέξιν· οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ δὲ αἱ διείλον, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα, οἷς συγκατατίθεται καὶ Τρύφων, οὐκ εὖ· ἄμεινον γὰρ ἐπιθετικῶς ἀκθύνει καὶ μὴ πάθος ἐκδέχεσθαι πληθυντικῆς δοτικῆς, λέγω δὲ τὸ τῆς ἐκθλίψεως. ὁ δὲ φημι, τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ὅτι ἐκθλίβεται μὲν τὸ ἰ τῆς 30 δοτικῆς παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ἐνικῆς ὑπαρχούσης καὶ πληθυντικῆς (“κερκιδ' ἕφαινε” Od. 5, 62· “χέρσ' ἐρέται” Od. 13, 115· “καὶ ἠέσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν” Π. 1, 71), οὗ γὰρ μὴν τὸ ἀπὸ τῶν εἰς ἰς ἐκτεταμένον θηλυκῶν· εἰ δ' ἢ προκειμένη λέξις κρίσεως δεῖται κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, δῆλον ὅτι συνθέτως ἀναγνωσόμεθα, ὅπως μὴ πληθυν- 35 τικοῦ δῶμεν τὴν χρῆσιν παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐκθλίψιν

πηνειῶδη. εἰ δὴ σύνθετόν ἐστι τὸ εὐκλήμης, καὶ παροξύνειν δεῖ αὐτό· μακρὸν γὰρ τὸ ἰ καὶ ἐν τῇ συνθέσει, ὡς ἐν τῷ κ' τῆς καθόλου φησὶν ὁ αὐτός· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρόνου τὸν τόνον ἐστήσαμεν. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τῶν ὀνοματικῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ταῦτά φησιν· “ ἄλλως τε εἰ ἐπιζητοῦσιν ἐκτεταμένον τὸ ἰ, ἔχουσιν ἐν τῷ εὐκνήμης, μελαμ- 5 ψήφης· καὶ εἰ τοῦτο,” φησὶ, “ δῆλον ὅτι παροξύνεται.”

319. καταχρηστικῶς πτερὰ αἰ πτέρυγες. κυρίως δέ εἰσι πτερὰ τὰ πτίλα.

320. * ὑπὲρ ἄστεος] γρ. δι' ἄστεος.

322. * ὁ γεραίος εὐῶ] γρ. ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσεται. 10

329. * πόλεος] γρ. πόλιος.

αἰ ὑποστιγμαὶ κατέβαν, ἀφίκοντο· ἡ δὲ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ οἰ μὲν ἄρ' ἄψορροι (330).

331. πρὸς τὴν συναλοιφήν, ὅτι ἐν δύο στίχοις* τὸ γὰρ πλήρες ἐστι Ζῆνα ἐς πεδίον φανέντε. 15

331, 332. ὡς ἐς πεδίον προφανέντε] οὕτως τὴν συναλοιφήν διεῖλεν Ἀρίσταρχος, Ζῆ-ν', ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τὸ ἦ θεῖς.

332. * προφανέντε] ἐν τῇ Χία καταβάντε.

337. * ὅτι ἴδη καὶ νοήση παραλλήλως ταυτὸν ἐστίν.

338. ὅτι οὕτως εἶρηκε Πηλεϊωνάδε, εἰς Πηλεϊώνα, ἀντὶ τοῦ 20 πρὸς Πηλεϊώνα.

341, 342. ἀμβρόσια, χρύσεια] ἅτι ἐνταῦθα ὀρθῶς κείνται καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς Καλυψῶ διαπεραιουμένου Ἑρμού (Od. 5, 44), ἐν δὲ τῇ Α ραψωδίᾳ τῆς Ὀδυσσεΐας (97) οὐκέτι.

341. οὕτως διὰ τοῦ ὄ, φέρον gl. interl. 25

343. τὴν ῥάβδον συσταλτέον κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, οὐχ ἅτι παρὰ τὸ ῥάπτω ἐγένετο, ἔνθεν καὶ τὸ ῥαπίζω, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ᾠ πρὸ ταῦ β συστῆλλεσθαι θέλει, ἀβρός* Ἀβδρῶς Ἀβαρβαρέα ἐπιγράβδην, οὕτως οὖν ἐχέτω καὶ ἡ ῥάβδος. διὸ τὰ ἄβαλε καὶ κατὰ τοῦτο ἐσημειοῦτο. 30

344. * ἐθέλει] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε· αἰ δὲ κοινὰ διὰ τοῦ ἦ, ἐθέλη.

346. * αἶψα δ' ἄρα Τροίην] ἐν ἄλλῳ αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

19. ταυτὸν] καὶ οὐ ταυτὸν Lehrsnius.

22. Duo asterisci praefixi.

23. Α ραψωδία] Α om.

28. Ἀβαρβαρέα] ἀβαρβαράα

347. *αἰσνητῆρι] Ἀρίσταρχος αἰσυμνητῆρι, τουτέστι βασιλικῶ.

οὕτως αἰσυμνητῆρι βασιλεῖ τὴν μορφὴν εἰκόως. καὶ ἀλλαχοῦ “παναπάμφ, οἳοί τε ἀνάκτων παῖδες ἕασιν” (Od. 13, 222).

348. πρῶτον ὑπνητήη] μεθόριον ἡλικίας ἀνδρὸς καὶ παιδός, ἀβρό- 5
τερον μὲν ἢ κατ’ ἀνδρα, γενναιότερον δὲ ἢ κατὰ παῖδα. περὶ τοὺς
τοιούτους ἦν καὶ ὁ Σωκρατικὸς ἔρωσ. καὶ μύσταξ μὲν αἰ ἐπὶ τοῦ ἄνω
χείλους τρίχες, τὸ δὲ κάτω πάππος, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ὑπῆνη, ὡς τὸ
“καὶ μολύνων τὴν ὑπῆνην” (Arist. Eq. 1286). οἱ δὲ κοινῶς εἶπον
τὸ γένειον πρῶτον ὑπνητήη ἀρχομένῳ γενειάξιν. 10

367. ὀνειάτ’] ὅτι οὐ πάντως βρώματα τὰ ὀνειάτα, ὡς οἱ γλωσσο-
γράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄνησίν τινα περιποιῶντα, ὡς νῦν τὰ δῶρα.
καὶ ἔτι ἄγοντα εἶρηκεν, οὐ φέροντα· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν.

370. *οὐδέη] γρ. εἰ δέ κεν. ἢ διπλῆ δὲ ὅτι τὸ δὲν παρέλκεται.

*κακά] γρ. κακόν. 15

373. *οὕτως διὰ τοῦ π̄, οὕτω πη. ἐν δὲ τισι διὰ τοῦ δ̄, οὕτω δή.

374. *ἀλλ’ εἴ τις] γρ. ἀλλ’ ἔτι τις.

376. αἴσιον, οἴος δὴ σὺ δέμας] οἱ γὰρ εὐμορφοὶ βασιλικοὶ τε καὶ
θεῶν ἐνομίζοντο παῖδες.

377. μακάρων δ’ ἕξεσι] ἐκγένεας, ἢ ἐκ μακάρων ἐσσί. ἐκ γὰρ 20
τῆς ὕψους στοχάζεται.

381. ἢ ἐ πη ἐκπέμπεις] βέλτιον ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς τὴν πεῦσιν
γίνεσθαι· ἄρα ἐκπέμπεις;

383. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

388. ὡς μοι καλά] εἰ μὲν θαυμαστικῶς λέγοι τοῦτο, ἀπ’ ἄλλης 25
ἀρχῆς· εἰ δὲ μῆ, τοῖς ἄνω συναπτεόν.

ἐνισπες] ὡς ἔδραμες· ἔστι γὰρ ὀριστικὸν ἐκ τοῦ ἠνισπες τὴν ἀρ-
χουσαν συστείλαντος. τὸ μέντοι προστακτικὸν πρὸ τέλους ἔχει τὴν
ὀξεῖαν (“σὺ δ’ ἀληθῶς ἐνίσπες” Od. 3, 247), ὁμοίως τῶ ἐπίσχες.
καὶ δῆλον ὅτι ὅπου μὲν τὸ ἰ ἐστὶ τῆς προθέσεως, ὅπου δὲ τοῦ ῥήματος. 30
τὸ μέντοι ἄνευ τοῦ σ̄ προστακτικὸν προπαροξύνεται, λέγω δὲ τὸ “νη-
μερτές μοι ἐνισπε” (Od. 4, 642).

394. *θαυμάζομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐθεώμεθα.

395. *κεχολωμένος] ὅτι ἀντιφράζει τὸν χόλον τῇ μῆνιδι.

7. ὁ Σωκρατικὸς ἔρωσ] Apud Platonem in initio Protagorae.

14. εἰ δέ κεν] Voluit ἢδέ κεν

399. *ἐξ δέ οἱ] γρ. ἐξ δὲ τῷ.
 400. *τῶν μέτα παλλόμενος] οὕτως τῶν μέτα.
 τῶν μέτα] ἀναστρέφουσι τὴν πρόθεσιν· ἔστι γὰρ μετὰ τῶν.
 [418. θηοῖο] θηοῖο διὰ τοῦ ἦ, ἀντὶ τοῦ θαυμασίας. οὕτως αἱ
 Ἀριστάρχου. 5
 - 439. ὀνοσσάμενος μαχέσαιοτο] οὐδεὶς ἂν σοι μαχεσθεῖη κατα-
 φρονήσας ἐμοῦ τοῦ παραπέμποντος.
 450. δοῦρ' ἐλάτης] κλάδους ἐλάτης· ὄροφος δὲ ἔστιν εἶδος
 καλάμης.
 463. ὀφθαλμοὺς εἴσειμι] ἀντὶ τοῦ ἤξω εἰς ὄψιν τοῦ Ἀχιλλέως. 10
 473. καθεῖατο] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦ.
 482. θάμβος] οὐδένα γὰρ διαλέγεται ἔως οὔ καθαρῶς.]
 512. δώματ'] ὅτι καταχρηστικῶς τὰς σκηναὺς οὕτως εἶπεν. Ζηνό-
 δοτος δὲ στεναχῆ διὰ τοῦ ε̄ γράφει. ἐκπίπτει δὲ τὰ διὰ τοῦ ε̄ ῥή-
 ματα ἐν τοῖς ὀνόμασιν εἰς τὸ ὄ, λέγω λόγος, μένω μονή· οὕτως στε- 15
 νάζαι στοναχῆ.
 514. καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων] ἀθετεῖται· πριεῖρηται γὰρ ἰκανῶς διὰ
 τοῦ “αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο,” καὶ ἀκύρως τέθειται τὸ γυίων· οὐ γὰρ
 οὕτως λέγει πάντα τὰ μέλη, ἀλλὰ μόνον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
 518. *οὕτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἄνσχεο. 20
 522. ὅτι τὸ ἀπλοῦν ἔστιν ἕξεν· τούτῳ δὲ ἀνάλογον τὸ σύνθετον

2. Post hoc scholion, quo finitur folium 318 b, exciderunt folia duo a manu recentiore, scholiis omissis, suppleta, quae versus continent 405—504.

4. Scholia versuum 418—482 sumsus ex codice Athoo, de quo dictum est ad vol. I p. 215, 27.

20. οὕτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἄνσχεο] Quum id ipsum in textu codicis legatur, probabile est alios κάκ' ἴσχεο legisse, quod Duentzerus de Zenod. p. 60 coniecit. Eadem dubitatio est de 23, 587, ubi in initio versus legitur ἄνσχεο νῦν, sed in margine inter. annotatum est ἐν ἄλλῳ ἴσχεο. Porro 7, 110 in textu legitur ἀνὰ δὲ σχέο, corrupte vero in marg. inter. Ἀρίσταρχος

ἀνὰ δ' ἄνσχεο, ἀνάσχου δέ, quod haud dubie scribendum οὕτως Ἀρίσταρχος ἀνὰ δὲ σχέο, ἀνάσχου δέ, quod Herodianum quoque legisse annotatio eius docet, τὸ σχέο τὴν ὀξεῖαν ἴσχει ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν, ὅταν μέντοι ἀπολάβῃ τὴν πρόθεσιν, τὸ τμηκαῖτα ἀναπέμπει τὸν τόνον, ἀνάσχεο, quo convellitur scholiastae Townleiani annotatio, Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς ἀνὰ δ' ἴσχεο, etsi hoc quoque in aliis codicibus legitur et apud Hesychium, ἀνὰ δ' ἴσχεο (sic Musurus pro ἀνίσχεο): ἀνάσχου δέ. Ex his colligi potest Aristarchum probasse ἀνὰ δὲ σχέο reiecisisse ἀνὰ δ' ἴσχεο ut σχέο, non ἴσχεο, est 21, 379 Ἠφαιστε, σχέο τέκνον ἀγακλέες.

κατ' ἄρ' ἔξευ, οὐχὶ ἴξευ. καὶ ὅτι τὸ ἔμπησ ἀντὶ τοῦ ὄμωσ, ἔσθ' ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίωσ· “ἔμπησ μοι δοκέει δαΐδων σέλασ” (Od. 18, 353).

524. *οὐ γὰρ τίς τ' ἄνυσις ἐν ἄλλω.

525. ἐπεκλώσαντο] εἰμαρμένον ἐποίησαν, ἐπεμοίρησαν. ἀπὸ μιᾶσ 5
Μοΐρασ εἴρηται τῆσ Κλωθοῦσ· τρεῖσ μὲν γὰρ παραδίδονται Μοΐραι, Κλωθῶ Λάχεσισ Ἄτροποσ.

527. ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσιόδω (O. 94) τὸ περὶ τοῦ πίθου μύθευμα, καὶ ὅτι δύο τοὺσ πάντασ λέγει πίθουσ. τινὲσ δὲ τῶν νεωτέρων ἓνα μὲν τῶν ἀγαθῶν, δύο δὲ τῶν κακῶν ἐδέξαντο. 10

εἰσ παραμυθίαν τοῦ Πριάμου ὁ ποιητῆσ εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ μόνων ἀγαθῶν δωρητικοὺσ ἐπίσταται “Ὀμηροσ τοὺσ θεοὺσ, λέγων (Od. 8, 325) “θεοὶ δωτῆρεσ ἑάων.” ἴδιον γὰρ θεῶν δῶρον τὸ ἀγαθόν. ζητοῦσι δὲ τινεσ ἀπὸ τούτων τῶν ἐπῶν, πῶσ ἐνταῦθα μὲν ὁ ποιητῆσ φησι ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖσ ἀνθρώποισ, ἐν δὲ τῇ 15
Α τῆσ Ὀδυσσεείασ καὶ αὐτοὺσ φησι ἐπισπᾶσθαι τὰ κακὰ τοὺσ ἀνθρώποισ· “οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσι ἀτασθαλίησι ὑπὲρ μόνον ἄλγῆ ἔχουσιν” (34). ῥητέον οὖν ὅτι ἐνταῦθα Ἀχιλλεύσ ἐστιν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεείᾳ Ζεὺσ, ὡσ σαφῶσ ἐπιστάμενοσ, λέγει τὴν ἀλήθειαν. λύεται οὖν τὸ ζήτημα 20
προσώπω.

528. ὅτι τὸ ἑάων ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν· καὶ τὸ “υἱὸσ ἔηοσ” (Π. 1, 393) ἀγαθοῦ. διὰ δὲ ἄγνοίαν ὁ Ζηνόδοτοσ γράφει ἐοῖο. καὶ ὅτι τὸ ἕτεροσ ἐπὶ δύο. ἔωσ δὲ τοῦ δίδωσι βούλονται στίζειν, ἵνα μὴ δύο πίθοι ὥσι κακῶν καὶ εἰσ ἀγαθῶν, ὥσπερ καὶ ὁ Πίνδαροσ ἐξεδέξατο 25
φησὶ γοῦν “ἐν παρ' ἐσλὸν πῆματα σύνδυο δαίονται βροτοῖσ ἀθάνατοι.” ἐχρῆν δὲ τὸ ἐπιμεριζόμενον μὴ οὕτωσ ἐπενεχθῆναι, κακῶν ἕτεροσ δὲ ἑάων, ἀλλ' ὁ μὲν ἕτεροσ κακῶν, ὁ δὲ ἕτεροσ ἀγαθῶν.

532. βούβρωστισ] κυρίωσ μὲν ὁ μέγασ καὶ χαλεπὸσ λιμόσ· νῦν δὲ ἀντὶ τῆσ μεγάλης ἀνίας καὶ λύπησ κείται ἡ λέξισ. ἔμοι δὲ βού- 30
βρωστιν τὸν οἶκτον ἐξεδέξαντο.

536. ὄλβω δύναται τῇ φρονήσει, εἴγε καὶ ἀνολβοσ παρὰ Στωϊκοῖσ ὁ ἀπαίδευτοσ. οἱ δὲ τὴν τῶν ἀγρῶν κτήσιν, παρὰ τὰσ ὀλάσ.

15. * ἐκ θεῶν—αὐτοὺσ φησι] om. aberrante.
librario a priore φησὶν ad alterum

32. * παρὰ Στωϊκοῖσ] om.

540. παναῶριον] οἱ μὲν ἐδάσυναν, ἵνα ἐκδέξωνται τὸν κατὰ πάντα ἄωρον, οἱ δὲ ἐψίλωσαν, ἐκδεχόμενοι τὸν εἰς πάντα πεφροντισμένον. ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον· τοῦτο γὰρ θέλει σημαίνειν.

544. ὅσσον Λέσβος ἄνω] ὅτι τὸ ἄνω ἀντὶ τοῦ ἀνά· καὶ πρὸς τὸ ἐέργει, ἵν' ἢ ἀνείργει καὶ περιορίζει. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅσσον Λέσβος 5 ἀνείργει καὶ διορίζει. περιώρισε δὲ τὴν Πριάμου ἀρχὴν ἐκ μὲν μεσημβρίας Λέσβω, ἐκ δὲ ἀνατολῶν Φρυγίᾳ, ἐκ δὲ ἄρκτων Ἑλλησπόντῳ.

ἔδος] ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. 10

545. καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε] ὅτι ἑτέρα καθ' Ὁμηρον ἢ Φρυγίᾳ. οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν.

546. *Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ν̄, τῶν σέ.

550. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῖο, καὶ ὅτι λείπει ἢ περί.

551. οὐδέ μιν ἀνστήσεις] ὅτι οὐ λέγει, οὐκ ἀναστήσεις αὐτὸν, ἀν 15 μὴ πρότερον κακὸν πάθης, ἀλλὰ πρότερον κακὸν πείσῃ ἢ ἀναστήσεις αὐτόν. τοιοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ τὸ “τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν” (Π. Ι, 29).

πρὶν κακὸν ἄλλο πάθησθα] πρὶν ἢ ἄλλο γένηταί σοι κακὸν, ὅσον πολλὰ μὲν κακὰ πάθεις ἀν, ἀναστήσεις δὲ αὐτὸν οὐδαμῶς· τοῦτο 20 γὰρ ἀδύνατον.

556, 567. πολλὰ τά τοι φέρομεν] ἀθετοῦνται, ὅτι ἀνάρμοστοι τῷ προσώπῳ αἱ εὐχαι καὶ ἐπαυτόφωρος ἢ ὑπόκρισις.

557. δασύνει Δίδυμος τὸ ἔασας ἐν πρώτῳ διορθωτικῶν, ὁμοίως καὶ Ἑρμαππίας, μεταλαμβάνοντες εἰς τὸ ἥδυνας. ὁ δὲ Σιδώνιος 25 γράφει ἐπεὶ με πρῶτ' ἐλέησας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐδὲν ἀποφαίνεται, ἢ μόνον ἀθετεῖ τοὺς στίχους. δύναται δὲ καὶ τὸ ψιλούμενον, ὡς φησι Τρύφων, καὶ συμφωνεῖ, εἰ μὴ πλήρως ἐστὶ κατὰ τὴν φράσιν, ἔχειν ἀφορμὴν, ὡς ἔτι φηγεγομένου καὶ αλοῦντος τοῦ Πριάμου τὸν Ἀχιλλεῖα ἀνθυπαντῆσαι ὑπὸ ὀργῆς κεκινημένον καὶ 30 τὴν διάλεξιν. “ἀλλὰ τάχιστα λύσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα πολλὰ τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόνοιο καὶ ἔλθοις

5. * τὸ δὲ ἐξῆς—διορίζει] om.
9. Μάκαρ ὁ Κρινάκου] V. Clinton.
Fast. Hell. vol. I p. 15.

11. ἢ Φρυγίᾳ] τῆς Τροίας addit
Lehrsius.

20. ἀν addidit Cobetus.

28. συμφωνεῖ] Herodianus.

29. καὶ] ἔτι καὶ

32. φέρομεν] φέρομαι

σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον." τὸ δὲ ἐντελὲς τοῦ λόγου τοιοῦτόν τι ἔσται, εἶσας εἰς λόγους σοι ἤκειν.

ἔασας] ἀντὶ τοῦ ἠδυνας, ἠΰφρανας. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες ἔγραψαν ἐπεὶ με πρῶτ' ἐλέησας. κέχρηται δὲ καὶ ἐν 'Οδυσσεΐα' "ἦσατο 5 δ' αἰνῶς ἠδὺ ποτὸν πίνων" (Od. 9, 353).

558. οὗτος ὁ στίχος οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ παλαιῷ.

565. *ἔξω τοῦ ν̄ ὁ κε σύνδεσμος.

566. *οὐδὲ γὰρ ἄν] ἐν ἄλλῳ οὔτε γὰρ ἄν.

*ὅτι οὕτως ἐσχημάτισε τοὺς φύλακας.

10

οὕτως φυλακοὺς τῷ τόνῳ ὡς ἀγαθοὺς προεφέρετο ὁ Ἀρίσταρχος. ἐνικῶς δὲ ὀχῆα' προεΐρηται γὰρ ὅτι εἷς ἦν, ὃν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί.

φυλακοὺς] Ἀρίσταρχος κατ' ὀξεῖαν τάσιν προεφέρετο ὡς φρουροὺς. ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος συναγωνιζόμενος τῇ ὀξεῖα τάσει οὕτως, ὡς τὰ εἰς 15 κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, παραληγόμενα τῷ ᾱ, ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται, μαλακὸς παρδακὸς φαρμακὸς ἀνακὸς, ἔνθεν ἀνακοῖν, Διοσκόροι.

568. *ἐν ἄλγεσι] γρ. ἐνὶ φρεσί.

569. μή σε, γέρον] ἐγκλιτικὴ νῦν ἐστὶν ἡ σε ἀντωνυμία, καὶ 20 ἔστι τὸ ἐξῆς οὐδ' αὐτόν σε. ὁμοίως οὖν ἀναγνωστέον τῷ "μή σε, γέρον, κοίλησιν" (Il. I, 26). ἐκεῖ μέντοι ἐν διαστολῇ "μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλφ' Ἰθάκη" (Od. I, 386).

574. *ὅτι συγκέκοφε τὸν Ἀλκιμέδοντα Ἀλκιμον εἰπών.

577. *ὅτι τὸν Ἰδαῖον ἐπιθετικῶς καλήτορα εἶπεν.

25

578. *ἐϋξέστου] γρ. ἐϋσσώτρου.

579. ἦρεον] δασυντέον. ἔφαμεν γὰρ τὸ περισπώμενον αἰρῶ δασύνεσθαι.

584. χόλον οὐκ ἐρύσαιτο ἔν τισι κότον οὐ κατερύκει. ἄμεινον δὲ χόλον.

30

7. Versui 558 praescriptum est signum 3, quod pro διπλῇ habuit Villosionus. Est signum quod remittit lectorem ad scholion in margine exteriore a manu recentissima adscriptum ἢ ὁ στίχος οὐχ εὐρέθ' ἐν τῷ παλῷ (i. e. παλαιῷ).

Dixit de hoc versu Wachsmuthius in Museo Rhenano vol. 18 p. 185.

11. οὕτως Cobetus] ἔστι

16. κος] κ°. Sic A, non κος καθαρὸν, ut apud Bekkerum.

17. παρδακὸς] παρδαλικὸς

18. Διοσκόροι] διοσκούροι

588. ὅτι ἔδει χιτῶνα, εἶτα φᾶρος.

594, 595. πατρὶ φίλω, ἐπεὶ οὐ μοι] ἀθετοῦνται, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἔνεκα δῶρων λέγει ἀπολελυκέναι τὸν νεκρόν. ὑπὸ γὰρ τοῦ Διὸς ἡγαγκάσθη, ἐπεὶ οὐκ ἂν τὴν ὑπὲρ Πατρόκλου τιμωρίαν δῶρων ἠλλάξατο.

599. * γρ. ὡς ἐκέλευσας.

5

602. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος, γαμηθεῖσα δὲ τῷ Ἀμφίονι παιδας ἔσχε δέκα δύο. ἐπαρθεῖσα, δὲ τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνωτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπεμψεν ἰοὺς τοῖς παισὶν αὐτῆς 10 καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀναιρεῖ κυνηγετοῦντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. θρηυῖσαν οἶν τὴν Νιόβην τὸ τοιοῦτο δυστύχημα Ζεὺς ἐλεήσας εἰς λίθον μετέβαλεν, ὡς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιτύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων πηγᾶς δακρύων προιεμένη. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

15

604. * υἱέες] γρ. καὶ υἱεῖς· διχῶς οὔν.

ἔξ μὲν θυγατέρες] ὅτι οἱ νεώτεροι διαφωνοῦσι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Νιόβης παίδων· οἱ μὲν γὰρ δεκατέσσαρας, οἱ δὲ εἴκοσι τοὺς Νιοβίδας λέγουσιν.

605. τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον 20 ἀπήνηκεν.

611. λίθους] ἀντὶ τοῦ λιθίνους τὰς ψυχὰς καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε πρὸς τὸ μὴ θάψαι.

613. πρὸς τὴν διαφωνίαν τῶν νεωτέρων. φασὶ γὰρ καὶ αὐτὴν ἀπολελιθῶσθαι, Ὅμηρος δὲ οὔ.

25

614-617. νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν] ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι οὐκ ἀκόλουθοι τῷ "ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ'." εἰ γὰρ ἀπελιθῶθη, πῶς σιτία προσηνέγκατο; καὶ ἡ παραμυθία γελοία· φάγε, ἐπεὶ καὶ ἡ Νιόβη ἔφαγε καὶ ἀπελιθῶθη. ἔστι δὲ καὶ Ἡσιόδεια τῷ χαρακτηρί, καὶ μᾶλλον γε τὸ "ἀμφ' Ἀχελῷον ἐρῶσαντο." καὶ τρεῖς κατὰ τὸ 30 συνεχῆς τὸ ἐν. πῶς δὲ καὶ λίθος γενομένη θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει; προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει.

27. ἀκόλουθοι τῷ Bekkerus] ἀκο- ηνέγκατο
λουθεῖ τὸ

29. Ἡσιόδεια] ἡσιόδια

28. προσηνέγκατο Bekkerus] προ-

31. πῶς Bekkerus] ὡς

616. αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον] αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν, ἥτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελφύου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίας, ὃς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἄχθ λύνειν, ἢ ὅτι Ἀχελφός κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ. ἢ διὰ τοῦ ἡ Ἀχελήϊον Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ρέει εἰς τὴν Συμυρναίων γῆν. 5

617. *θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει] τὸ ἐκ πρὸς τὸ θεῶν τὰ ἐκ θεῶν κήδεα πέσσει.

624. ὦπτησάν τε περιφραδέως] σημειοῦνται τινες ὅτι Ἡσίοδος (fr. 234) ἐποίησεν “ὦπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δ' ἐρύσαντο.” οὐδεὶς δὲ περιφραδέως ἐξέλκει κρέα, ἀλλὰ μᾶλλον ὄπτᾶ. 10

628. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] ὅτι κατακέχρηται τῷ στίχῳ. ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἤδη κεκόρεστο· λέγει γὰρ “νέον δ' ἀπέληγεν ἔδωδῆς” (475).

636. *παυσώμεθα] οὕτως Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσώμεθα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸ λέγειν τὸν Πρίαμον ταρπώμεθα. 15

ὑπὸ γλυκερῶ ταρπώμεθα] Ἀρίσταρχος παυσώμεθα, ἀναπαυσώμεθα δηλοῦν· οὐ γὰρ εὐκαιρον τὸ ταρπώμεθα. ἢ ἐπεὶ μετὰ ἰβ' ἡμέρας αὐτῆς τέρψιν αὐτῷ μέλλει ἐπαγαγεῖν ἢ νύξ.

648. *οὕτως Ἀρίσταρχος στόρεσαν Ἰακῶς.

657. ποσσῆμαρ] ὑφ' ἐν, περισπωμένης οὔσης πρὸ τέλους, ὡς καὶ 20 ἐν τῷ αὐτῆμαρ καὶ ἐννήμαρ ἐξῆμαρ. προεῖρηται δὲ ἤδη περὶ τῆς λέξεως, ἀλλὰ καὶ ἐξήγητο ἐν ταῖς προτάσεσι. παραιτητέον οὖν τοὺς κατὰ δάλυσιν ἀναγινώσκοντας.

ἐν ἐτέροις ὁ Ἡρωδιανός φησι, πόσα μέρη ἐστὶ τὸ ποσσῆμαρ; ἐν γὰρ οὐ δύναται εἶναι, διότι οὐδέποτε πνευματικὸν μέρος λόγου προ- 25 τάσσεται ἐν συνθέσει, ἐξηρημένου τοῦ ποδαπός· ἐπέγκεται γὰρ τὸ ποῖος τῷ δαπέδῳ. δύο δὲ πάλιν οὐ δύναται εἶναι· εἰρήκει γὰρ ἂν πόσα ἤματα. ἀπορομένου τοίνυν αὐτοῦ κάλλιον ἐστὶ λέγειν ἐν εἶναι μέρος λόγου ὅμοιον τῷ ἐννήμαρ.

663. *Ἀρίσταρχος μάλα γάρ, οὐ μάλα δέ. 30

664. ἐννήμαρ μὲν] φιλοπενθὲς γὰρ τὸ βάρβαρον ἢ ἅμα τῇ προφάσει τῆς κηδείας τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐτοιμάζεται.

19. Ἰακῶς (i. e. ἄρα στόρεσαν, non ut alii libri ἀρ' ἐστόρεσαν) Cobetus scripsit pro δυϊκῶς, quod si recte sit, ad verba proxima διοῶ λέχε' ἐγκονέουσαι referendum erit, ut λέχε' non λέχεα, sed λέχεε significare dicatur.

665. δαινῦτο] προπερισπαστέον, ὡς καὶ Φιλοξένῳ δοκεῖ, ἵνα ἦ ἐκ τοῦ δαινύατο τοῦ πληθυντικοῦ συναλοιφή, ὡς πυθοῖατο. ὡς οὖν τοὺς νέκυας νέκυσ ἔφη καὶ τὸ δαινύατο δαινῦτο, οὕτως ἔχει καὶ τὸ “λελύτο δὲ γυῖα ἐκάστου” (Od. 18, 237). οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ πληθυντικὸν ἐστὶ τὸ δαινῦτο καὶ τὸ λαός ἐνικόν· τῷ γὰρ σημαينوμένῳ ἢ 5 σύνταξις ἐγένετο, ὁμοίως τῷ “ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος” (Il. 20, 166). Φιλοξένῳ δὲ ἀρέσκει ἐν τοῖς εἰς μὲ λήγουσι καὶ ἐνικὸν αὐτὸ εὐκτικὸν εἶναι ἀκολούθως κεκλιμένον.

τῇ δεκάτῃ] ὅτι μετὰ τοσαύτας ἡμέρας ἔκαιον καὶ μετὰ τὴν ταφήν 10 περιδείπνον ἐποίουν.

671. ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος] ἐδεξιῶσατο τὸν γέροντα. ἐζήτηται δὲ πῶς Ἀχιλλεὺς χωρὶς τῶν βασιλέων ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ ταῦτα ἅπερ ὑπίσχυεταί. ῥητέον οὖν ὅτι Ἀχιλλεὺς τὰ τῶν πολεμίων ἐπετέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν τοῦ 15 πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβολῶν

676. τῷ δ' ἄρ Βρισηῖς] τῷ δὲ Βρισηῖς. margo exter.

697. ἄγον] * γρ. φέρων. margo a m. recentissima.

701. * ἐσταότ'] Ἀρίσταρχος ἐστεῶτ'.

* ἀστυβοώτην] ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾶν.

717. * δόμονδε] γρ. πόλινδε. 20

720. ἀοιδοὺς νῦν τοὺς θρηνηφούς. ἦσαν δὲ οὗτοι Κλεῖτος καὶ Ἐπιμήδης.

722. * οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον] ἐν ἄλλῳ οἱ μὲν δὴ θρήνεον.

723. * τῆσιν] ἐν ἄλλῳ τοῖσιν.

725. * Ζηνοδοτος νέον ὄλεο. 25

726. * πάϊς δέ τε] ἐν ἄλλῳ πάϊς δ' ἔτι.

735. ὅτι ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα.

752. ὄντιν' ἔλεσκε] ἐν ἄλλῳ ὄντιν' ἔλησι.

753. ἀμιχθαλόεσσαν] ἦτοι ἀπρόσμικτον, ἣ ῥαδίως οὐ μίγνυται 30 ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καθὸ ἀλίμενός ἐστιν ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίουσ καὶ θηριώδεις καὶ ληστρικὸν βίον ἐπανηρημένους. ἔνιοι δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν ὀμιχλώδη ἀπέδοσαν.

2. πληθυντικοῦ Cobetus] ἐνικὸν 10. περιδείπνον Lehrsius] τὸν
9. τοσαύτας ἡμέρας Lehrsius] τούτων τῶν ἡμερῶν δείπνον

758. ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων] ἀντὶ τοῦ ὄν συνέβη αἰφνιδίῳ
καὶ ὄξει θανάτῳ τελευτῆσαι.

750. * κατέπεφνεν] ἐν ἄλλῳ οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι ἐποιοχόμενος
καταπέφνη.

764. ὤφελλον ὀλέσθαι] ὤφελ' ἀπολέσθαι. *margo ext.* 5

765. τῶδε εἰκοστὸν ἔτος] ψευδές· οὐ γὰρ εἰκοστὸν ἔτος δύναται
εἶναι, ἐξ οὗ εἰς τὸ Ἰλιον ἦλθεν Ἑλένη, εἶγε δεκαετῆς μὲν ἢ τοῦ
θανάτου παρασκευὴ ὁμολογεῖται γεγονέναι, εἰκοστῶ δὲ Ὀδυσσεὺς
ἐνιαυτῶ εἰς Ἰθάκην ἐπανελήλυθεν, πολὺν ἐν τῇ πλάνῃ ἐνδιατρίψας
χρόνον. ῥητέον οὖν ὅτι δέκα ἔτη ἐστρατολόγουν, χειμάζοντες ἐν ταῖς 10
ἰδίαις καὶ θέρους εἰς Αὐλίδα ἀφικνούμενοι. καὶ γὰρ ἤκουον τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν Τρώων πολλὴν οὔσαν. καὶ τινες δὲ παρη-
τοῦντο τὸν πόλεμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖ καθήμενοι ἐστρατολόγουν.
νῦν δὲ εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης. ἐπὶ δὲ Ὀδυσ-
σέως τὰ δέκα ἔτη τῆς στρατολογίας οὐκ ἀριθμητέον. λεληθότως δὲ 15
ἐσήμανεν ὡς οἱ φρόνιμοι τῶν Τρώων πρὸς τιμῆς ἔχειν ἠγοῦντο τὴν
Ἑλένην.

768. * ἐνίπτοι] γρ. ἐνίσσοι.

770. * αἰεί] γρ. ἦεν.

785. * φαεσίμβροτος ἠώς] ἐν ἄλλῳ ῥοδοδάκτυλος ἠώς. 20

786. δακρυχέοντες] ἐν ἄλλῳ ἀχνύμενοι κῆρ.

793. ὀστέα λευκά] τινὲς ὄστεα προπαροξυτόνως, ὡς χάλκεα.
ἄμεινον δὲ παροξύνειν.

795. χρυσεῖην ἐς λάρνακα] ὅτι τὴν σορὸν λάρνακα εἶπεν.

6. De hoc scholio v. Clinton. *Fast. Hell. vol. I p. 84.*

7. ἢ τοῦ θανάτου παρασκευῆ] * ὁ
τοῦ πολέμου χρόνος.

19. ἦεν] εἶεν

24. Hic finitur codicis folium
326 b. Ultimo folio 327 a in-

scriptum est "Ἀδριανοῦ Καίσαρος εἰς
τὸν Ἑκτορος τάφον" epigramma
quod legitur in Anthologia Pala-
tina 9, 387, ubi v. 1. ἀκούεις Pal.]
ἀκούεις codex Venetus. 2. χαῖρε
στήθ'.

GLOSSEMATA INTERLINEARIA CODICIS VENETI A.

GLOSSEMATA interlinearia dicimus breves vocabulorum interpretationes plerumque verbum verbo reddentes, textui superscriptas ideoque lemmatis carentes. Huiusmodi glossematum infinita per 5 codices Homericos et antiquiores et recentiores Byzantinos sparsa copia est, quorum alia eaque plurima multorum, alia paucorum codicum communia, alia uni alterique codici propria sunt, plurima etiam in Hesychii aliorumque grammaticorum glossariis reperiuntur. Amplam eorum collectionem per viginti 10 quattuor rhapsodias aequabilem primus edidit Lascaris in scholi- orum editione Romana a. 1517, ab Aldo Manutio Venetiis repetita a. 1521, quae nihil impedit quominus ex uno omnia ducta esse codice credantur, quemadmodum similem glossematum in Odysseam sine textu collectionem cum scholiis mixtam ab 15 Aldo editam a. 1528 non ex pluribus codicibus, sed ex uno expressam codice esse planissime docet codex Bodleianus seculi undecimi, cui omni ex parte simillima est editio Aldina: de quo dixi in Praefatione Scholiorum in Odysseam vol. 1 p. xviii. In codice Iliadis Veneto A fragmenta tantum reperiuntur amplioris 20 glossematum collectionis, nullo certo consilio delecta, sed modo frequentiora, ut in primo Iliadis libro secundique parte priore aliisque nonnullis rhapsodiis, modo rariora, saepe vero per longam foliorum seriem tantum non prorsus deficientia. Quae autem in A recepta sunt pleraque etiam in ampliore editionis Romanae col- 25 lectione leguntur, interdum cum levi scripturae diversitate. Porro notandum glossemata multa quae textui superscribenda fuerant vel casu vel propter spatii angustiam in margine interiore scripta esse, quemadmodum vicissim annotationes criticae de Zenodoti Aristarchi aliorumque grammaticorum scripturis, quae 30 in margine interiore poni debebant, interdum supra textum scripta sunt. Unde fit ut saepe incertum sit utrum breves huiusmodi annotationes glossematis interlinearibus sint annumeranda

an scholiis intermarginalibus, quorum alia est origo. Sic 5, 199 verbo ἐμβεβαῶτα superscriptum est glossema ἐμβεβηκότα, addita Didymi notatione οὕτως Ἀρίσταρχος, quae ad diversam spectare videtur scripturam ἐμμεμαῶτα, quae in paucis exstat codicibus. 18, 34 supra ἀποτμήξειε scriptum οὐ ζηνῶ (οὕτω Ζηνόδοτος). Ib. 5 501 (supra ἐλέσθαι) παρὰ Ζηνοδότῳ (ζηνῶ codex) ἀρέσθαι. 9, 633 τεθυγιῶτος διὰ τοῦ ἡ αἰ Ἀριστάρχου. 9, 38 διηρημένως Ἀρίσταρχος ὀτρυνέει. 9, 282 Ἀρίσταρχος τὸ φονεῦσαι τὸν Ἔκτορα. Eadem aliarum huiusmodi annotationum ratio est quae non addito grammatici nomine textui passim superscriptae sunt ab ὄτι vel οὕτως 10 incipientes, quae partim Aristonici partim Didymi sunt: cuiusmodi annotationes non inter glossemata, sed inter scholia posui.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. (1)

4. *κύνεσσι*] *Αιολέων*. In ed. Rom. *κυσίν*. *Αιολίς* ἢ *διάλεκτος*. Sic alibi non raro *Αιολίς* et ἴα̃ς intellecto vel addito *διάλεκτος*, et numero plurali *Αιολέων*, Ἰώνων, *Λαμψακηνῶν* et alia, vel *Αιολικόν*, ut ad v. 59. 76. 5

5. *οἰωνοῖσί τε πᾶσι*] *γνψὶ καὶ κόραξι*

6. *ἐξ οὗ*] *ἀφ' οὗ* 10. *ᾧρσε*] *ψιλοῦται*

14. *στέμματ'*] *πληθυντικῶς* (cavere vult ne quis pro *στέμμα τε accipiat*)

21. *ἀζόμενοι*] *δασύνεται* διὸ (διὰ A) τὸ σημεῖον (ση. A). Conf. ad 10 v. 53, ubi διὸ καὶ τὸ σημεῖον restitui

23. *δέχθαι*] *ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῶ*

24. *ἠνδανε*] *δασύνεται* 26. *κόλλησιν*] *βαθείαις*

27. *νῦν*] *ἐν τῷ παρόντι καιρῷ*

δηθύνοντ'] *ἐν μέρος λόγου* (cavere vult ne quis pro *δὴ θύνοντ'* 15 accipiat)

δηθύνοντ'] *χρονίζοντα, βραδύνοντα*

30. *Ἄργεϊ*] *διηρημένως*

32. *ὡς κε νέηαι*] *ὄπως ἂν ἐπανέλθης (ἐπανελ^θ A)*

34. *βῆ*] *ἀποκοπή*

πολυφλοίσβοιο] *ὀνοματοποιία*

35. *πολλὰ*] *πλείστα* ἠράθ^θ] *ἠύχετο*

36. *ἠύκομος*] *παρεμβολή*

37. *κλυθι*] *Λαμψακηνῶν (λαμψακινῶν A)*

Χρύσην] *πόλις Τρωϊκή*

38. *Κίλλαν*] *πολίχνιον τῆς Τρωάδος*

Τενέδοιο] *νῆσος πρὸ τῆς Τροίας*

40. *πίονα*] *λιπαρά*

41. *κρήνον*] *ἐπιτέλεσον*

42. *τίσειαν*] *τιμωρίαν δοῖεν*

44. *καρήνων*] *ἐξοχῶν, ἀκρωτηρίων*

45. *ἀμφηρεφέα*] *κοινή ἐστίν, οὐκ ἔκτασις*

46. *ἐκλαγξαν*] *ποιὸν ἤχον ἀπετέλεσαν*

50. *ἀργούς*] *ταχεῖς ἢ λευκοῦς*

20

25

30

51. αὐτοῖσι] τοῖς Ἑλλησι
 ἔχεπευκὲς ἐφιεῖς] πικρὸν ἐπιπέμπων
52. βάλλ'] ἐτίτρωσκε
53. κῆλα] ὦν τὰ βέλη. διὸ καὶ τὸ σημεῖον. Sic correxi quod in
 A est ὃ γ καὶ σημεί, in ed. Romana ὄτε δὲ σημεία. Similis annota- 5
 tio est ad ἀζόμενοι v. 21. δασύνεται· διὰ τὸ ση. quod διὸ τὸ σημεῖον
 scripsi et inter scholia recepi p. 8, 26. Probabilius tamen διὸ καὶ
 τὸ σημεῖον, ut in scholio ad 18, 681 vol. 2 p. 145, 1.
54. τῇ δεκάτῃ] λείπει ἡμέρα
56. κῆδετο] ἐφρόντιζε 10
59. ἄμμε] Αἰολικόν
 παλιμπλαγχθέντας] εἰς τοῦπίσω πλανηθείτας
 δίω] ὑπολαμβάνω (ὑπολ^α A)
61. εἰ δὴ] ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ
62. ἡ ἱερῆα] ἡ θύτην 15
63. τ' ὄναρ] συναλιφή. Constans haec est in hoc codice et
 frequens in aliis scriptura, quam diserte testatur Eustathius p.
 1561 init. et relinquenda fortasse grammaticis recentioribus:
 v. Thes. vol. 7 p. 1201.
64. ἐχώσατο] ὠργίσθη 20
65. ἐπιμέμφεται] ἐπιζητεῖ
66. τελείων] λελωβημένον γὰρ οὐ θύεται
67. ἀντιάσας] ἀπαντήσας, μετασχών
69. Θεστορίδης] πατρωνυμικόν
 οἰωνοπόλων] ὄρνεοσκοπών 25
- ἐξοχ' ἄριστος] ἐξόχως ἄριστος
70. τά τ' ἐόντα] τὰ ἐνεστώτα
 τὰ τ' ἐσσόμενα] τὰ γενησόμενα
 πρό τ' ἐόντα] τὰ προγεγονότα
71. νήεσσ' ἠγήσατο] νεῶν ἠγεμῶν ἐγένετο 30
 εἴσω] ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως (πρὸ A)
72. ἦν] ἰδίαν
73. μετέειπεν] ἐν αὐτοῖς εἶπεν
75. ἐκατηβελέταο] τοξότου
76. ἐγὼν] Αἰολίς ὄμοσσον] Αἰολικόν 35
77. ἡ μὲν] ὄρκικόν ἐπίρρημα πρόφρων] προθύμως
79. οἱ] αὐτῷ 82. κότον] ὄργην
85. ὃ τι οἶσθα] ὅπερ ἐπίστασαι
86. οὐ μὰ γὰρ] ὄμνυμι γὰρ σοι
- ᾗτε σὺ, Κάλχαν] ᾗτιμι σὺ, ᾧ Κάλχαν 40
88. δερκομένοιο] ὀρώντος ἢ ὀρωμένου

89. ἐποίσει] ἐπιβαλεῖ 90. οὐδ' ἦν Ἄγαμέμνονα εἵπης] ὑπερβολή
 91. πολλόν] κατὰ πολὺ
 95. οὐδ' ἀπέλυσε] οὐκ ἀπελύτρωσε 97. ἀφέξει] παύσει
 99. ἄγειν θ'] παράλειψις (παράλιψω Α)
 103. ἀμφιμέλαιαι] αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἢ τεταραγμένοι διὰ τὴν 5
 δργήν
 105. πρώτιστα] πρὸ πάντων
 κάκ' ὀσσομένοι] δεινὸν καὶ δργίλον ὑποβλεψάμενος
 106. τὸ κρήγυον] τὸ ἀγαθόν
 109. θεοπροπέων] μαντευόμενος 10
 110. σφιν] αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησιν
 113. Κλυταμνήστρης] Ἑλένης ἀδελφή
 προβέβουλα] προκέκρικα, προτιμῶ
 115. δέμας] τὸ σῶμα οὐδὲ φυήν] οὐδὲ τὴν εὐφυΐαν
 116. καὶ ὄς] ὄμως 15
 118. γέρας] τιμὴν αὐτίχ'] εὐθέως
 119. οὐδὲ ἔοικε] οὐδὲ γὰρ πρέπει
 120. λεύσσετε] ὄρατε, βλέπετε
 ὁ μοι] ἀποκοπὴ τοῦ ὅτι μοι ἄλλῃ] ἄλλαχοῦ
 122. φιλοκτεανώτατε] φιλοχρηματώτατε 20
 124. ξυνήϊα] κοινὰ χρήματα
 125. ἀλλὰ τὰ μὲν] ἀλλὰ τινα
 τὰ δέδασται] ταῦτα μεμέρισται
 127. πρόες] πρόπεμψον 128. αἶ κέ ποθι] ἐάν ποτε
 129. Τροίην] τρισυλλάβως 25
 131. ἀγαθός] γενναῖος περ] ἐναντιωματικόν
 132. κλέπτε νόφ] παραλογίζου τῇ διανοίᾳ
 134. ἦσθαι] καθέζεσθαι 136. ἀντάξιος] τῇ ἐμῇ ἀξία
 137. δώσω] τοῦ δῶσι διαίρεσις
 138. τεόν] τὴν Βρισηίδα 30
 Αἴαντος] Τέκμησσαν Ὀδυσῆος] Λαοδίκην
 139. ὁ] οὗτος ὄν κεν] ἐφ' ὃν ἄν
 140. μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτις] καὶ ἐν ὑστέρω βουλευσόμεθα
 142. ἐπιτηδῆς] ἐπιτηδεῖς, ἐκθλιψις 147. ἡμῖν] ἐγκλιτέον
 148. ὑπόδρα ἰδῶν] δεινὸν ὑποβλεψάμενος 35
 153. δεῦρο] ἐνταῦθα
 155. Φθίῃ] πόλις Θεσσαλίας, πατρίς Ἀχιλλέως (ἀχι?)
 157. οὔρα] Ἰώνων 159. τιμὴν] τιμωρίαν
 σοί τε, κυνώπα] ἀντὶ τοῦ (τοῦ οἰμ. Α) καὶ ὑπὲρ σοῦ, ὦ ἀναιδέστατε
 160. οὐδ' ἀλεγίζεις] ὡς ἐχθρῶν σοι 40
 161. ἀπειλείς] ὑπισχνῆ, λέγεις

162. φῦξι] ἀναστροφῆ
 ἐμόγησα] ἑκακοπάθησα (ἑκακοπά Α)
165. πολυαῖκος] πολλὰς ὁρμὰς ἔχοντας
166. διέπουσ'] διοικοῦσ'
 δασμὸς] μερισμὸς τῶν λαφύρων δηλονότι 5
167. ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε] ἐμοὶ ἐλάχιστον ἔρχεται καὶ τοῦτο
 προσφιλεὲς ἡγοῦμαι
168. ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων] καὶ ταῦτα ἐπὶ κοπιᾶσω πολεμῶν
169. εἶμι] πορεύομαι
173. θυμὸς] ψυχῆ ἐπέσονται] ἐφέεται, ἐπιθυμεῖ 10
174. λίσσομαι] παρακαλῶ
176. βασιλῆων] Ἰᾶς 178. τό] τοῦτο
182. ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται] ὡς παρ' ἐμοῦ λαμβάνει
186. στυγέη] εὐλαβηθῆ
187. ἴσον ἐμοὶ φάσθαι] ἐξ ἴσης ἐμοὶ λέγειν 15
- ἄντην] ἐξ ἐναντίας
189. διάνδιχα μερμήριζεν] διχῶς ἐνεθυμήθη, ἐβουλεύσατο
190. ἢ ὄγε] ὕπερ οὗτος 191. ἐναρίζοι] ἀνέλοι
192. ἐρητύσειε] ἐπίσχοι (ἐπισχῆ Α, ἐπίσχη ed. Rom.)
193. ὃ] οὗτος ὄρμαινε] διανοεῖτο 20
195. πρὸ γὰρ ἦκε] προέπεμψεν
198. οἴω—ὄρατο] μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκείου δαίμονα καὶ τὴν ἐν
 αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα
199. μετὰ δ' ἐτράπετ'] καὶ περιστράφη 201. τὸ μῖν'] ὄνων.
202. τίπτ'] συγκοπή εἰλήλουθας] Ἰώνων 25
203. ὕβριω] νῦν τὸν φόνον ἢ τὴν ὑπερηφανίαν
204. τὸ δὲ] ἀντὶ τοῦ ὕπερ δὴ
205. ἦς ὑπεροπλήσι] ταῖς ἰδίαις ὑπερηφανίαις
 τάχ'] ταχέως
210. λῆγ'] παύου 30
213. καὶ ποτέ τοι] προαναφώνησες
 τρις τόσσα] πολλάκις τσαῦτα
214. ὕβριος] Ἰᾶς ἴσχεο] παύου
216. χρῆ] πρέπει σφώτερον] ὑμέτερον
- εἰρύσασθαι] φυλάξαι 35
218. μάλα τ' ἔκλυον] πλεόν ἐπακούουσιν
219. κώπη σχέθε] λαβῆ ἐπέσχευ
220. ἀψ] πάλιν εἰς τὸ ὀπίσω (εἰσπίσω Α)
- ῶσε] ὤθησεν, ἐνέβαλεν
222. μετὰ] ὅτι ἀντὶ τοῦ (ἄν Α) ἐπί. Est non glossema, sed 40
 notatio Aristonici.

- μαρναμέτοιω] μαχομένωων
 258. οὐ περι μὲν βουλῆν —] ἀντὶ τοῦ (αὐτῷ Α) οἴτινες διαφέρετε
 τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι καὶ ἐν τῷ πολεμεῖν
 259. ἐστὸν] ὑπάρχετε
 260. ἀρείοσιν] βελτίοσι, κρείττοσι 5
 261. ὠμίλησα] συνανεστράφη
 ἀθέριζον] ἠπείθουν, ἀπεδοκίμαζον
 263. οἶον] ὁποῖον
 264. καὶ ἀντίθεον] καὶ τὸν ἰσόθεον
 267. ἔσαν] ὑπῆρχον 10
 268. φηρσὶν ὄρεσκόφιοσιν] θηρσὶν τοῖς ἐν ὄρει διαιτωμένοις
 ἐκπάγλως] ἐξόχως καὶ φοβερῶς
 269. τοῖσιν] τοῖς περὶ τὸν Πειρίθοον
 μεθομίλειον] συνεμάχον
 270. τηλόθεν] πόρρωθεν 15
 273. καὶ μὲν μεν] καὶ μὴν ἐμοῦ
 ξύνιεν] ἤκουον, ἐπίθοντο
 274. ὕμμες] Αἰολίς (αἰὸ Α). In ed. Rom. καὶ ὕμεις. Αἰολίς ἡ
 διάλεκτος.
 275. ἀγαθὸς περ ἐών] καίτοι βασιλεὺς ὑπάρχων ἢ ἀγαθὸς τῇ γνώμῃ 20
 ἀποαίρεο] Ἰώνων κούρη] Ἰώνων
 276. ὡς οἱ πρῶτα] ὡσπερ αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς
 277. θέλ'] βούλου
 278. ὁμοίης] ἴσης ἔμμορε] ἔλαχεν, ἔτυχεν
 279. ᾗτε] ᾗτινι 25
 281. πλεόνεσσιν] ἀντὶ τοῦ (τοῦ οἰμ. Α) πλειόνων
 282. τεὸν μένος] τὴν σὴν ὀργήν
 283. μεθέμεν] συγχωρῆσαι μέγα] μεγάλως
 284. ἔρκος] τείχος, περίφραγμα πέλεται] γίνεται
 285. κατὰ μοῖραν] κατὰ τὸ προσήκον
 288. πάντων μὲν κρατέει] πάντων θέλει ὑπερέχειω 30
 289. σημαίνειν] προστάσσειν
 290. αἰχμητῆν] πολεμικόν ἔθεσαν] ἐποίησαν
 293. δειλός] ἀσθενής
 οὐτιδανός] οὐδενὸς λόγου ἄξιος
 294. ἔργον] πράγμα ὑπέιξομαι] ὑποχωρήσω 35
 295. ἐπιτέλλεο] πρόστασσε
 296. σήμαιν'] πρόστασσε
 οὐ γὰρ—οἴω] ἐγὼ γὰρ οὐ νομίζω πεισθῆναί σοι
 300. μελαίνῃ] βαθεῖα. ἢ διὰ τὴν πίσσαν (πησσαν Α)
 301. φέροις] λάβοις 40

302. εἰ δ' ἄγε μῆν] εἶγε μῆν βούλει
 303. αἰψά τοι] ταχέως σοι
 κελαιῶν] μέλαν ἐρωήσει] περιρρηήσεται
 306. ἐπὶ κλισίας] ἐπὶ τὰς σκηνάς
 307. Μενοιτιάδῃ] τῷ Πατρόκλῳ 5
 308. προέρυσσεν] καθείλκυσεν
 309. ἐρέτας] κωπηλάτας ἔκριεν] κατηρίθμησεν
 311. εἶσεν] ἐκάθισεν ἄγων] λείπει τῷ πατρί
 312. ὕγρὰ κέλευθα] τὴν διὰ θαλάσσης (θαλ^ς Α) ὁδόν
 314. ἀπελυμαίνοντο] ἀπεκαθαίροντο 10
 315. ἔρδον] ἔθουον
 316. ἀτρυγέτιοι] τῆς ἀκαταπονήτου, τῆς πολλῆς, ἢ τῆς ἀκάρπου
 317. ἴκεν] παρεγένετο 318. τὰ πένοντο] ταῦτα ἔπραττον
 321. ὀτρηρῶ] δραστικοί, σπονδαῖοι
 323. ἀγέμεν] ἄγειν 15
 325. τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται] ὅπερ αὐτῷ χαλεπὸν γενήσεται
 326. προῖει] προέπεμπε 327. βάτην] ἐπορεύθησαν
 328. ἰκέσθην] παρεγένοντο 330. ἤμενον] καθεζόμενον
 331. ταρβήσαντε] φοβηθέντες αἰδομένῳ] αἰδουθέντες
 332. οὐδέ τί μιν] οὐδέ τι αὐτόν 20
 προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο] προσεφθέγγοντο οὐδὲ ἀνηρώτων
 333. ἦσιν] ταῖς ἰδίαις
 335. ἄσσον] ἐγγύς ἴτ'] παραγίνεσθε
 336. προῖει] προπέμπε
 337. Πατρόκλεις] Πάτροκλε ἔξαγε] ἔξω τῆς σκηνῆς 25
 338. σφωῖν] αὐτοῖς
 340. ἀπηνέος] χαλεποῦ, σκληροῦ
 341. ἀεικέα] αἰκιστικὸν, χαλεπόν.
 342. ἦ γὰρ] ὄντως γάρ ὄγ'] οὗτος, ὁ Ἀγαμέμνων
 ὀλοιῆσι] ὀλοῆσι, πλεουασμῷ τοῦ ἰ
 ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει] ὀλεθρίαις ὀρμαῖς μαίνεται 30
 343. νοῆσαι] προνοήσασθαι, ἐνθυμηθῆναι
 345. ἐπεπέιθεθ'] ἐπέισθη (ἐπίσθη Α)
 347. τῶ δ' αὐτίς] οὗτοι δὲ πάλιν ἴτην] παρεγένοντο
 349. λιασθεῖς] χωρισθεῖς 35
 350. πολιῆς] διὰ τὸν ἀφρόν οἶνοπα] μέλανα
 351. ἠρήσατο] ἠῤῥατο ὀρεγνύς] ἐκτείνας
 352. μινυθάδιον] ὀλιγοχρόνιον
 353. ὄφελλεν] ὄφειλεν
 ἔγγυαλίφαι] ἐγχειρήσαι (ἐγχειρίσαι Α), παρασχεῖν 40
 354. ὑψιβρεμέτης] ὁ ἐν ὕψει βροντῶν

- οὐδέ με τυτθὸν] οὐδὲ δλίγον με
 356. ἀπούρας] ἀφελόμενος, παρὰ τὸ δρῖζω
 358. πατρὶ] τῷ Νηρεί (νιρεί Α)
 359. καρπαλίμως] ταχέως 360. πάροιθ'] ἔμπροσθεν
 361. κατέρεξεν] κατέψηξεν 362. ἴκετο] κατέλαβεν 5
 363. ἐξαύδα] ἔξειπε μὴ κεῖθε] μὴ κρύπτε ἄμφω] ἀμφοτέροι
 364. βαρὺ στενάχων] μεγάλα στενάζων
 365. οἶσθα] ἐπίστασαι τίη τοι] τί δή σοι ἀγορεύω] λέγω
 366. ψῆχόμεθ'] παρεγυρόμεθα 367. διεπράθομεν] ἐξεπορθήσαμεν
 368. εὖ δάσσαντο] καλῶς ἐμερίσαντο 10
 373. στέμματ'] ὡς στέμματα
 382. ἦκε] ἔπεμψεν 383. ἐπασσύτεροι] ἐπάλληλαι, τυκνοί
 392. κούρην Βισῆος] ἀνθρωμομασία
 393. περίσχεο] φρόντισον 394. λίσαι] λιτάνευσον
 396. ἐνὶ μεγάροισιν] ἐν τοῖς οἴκοις 15
 397. ὄτ' ἔφησθα] ὅτε ἔλεγες
 κελαινεφεί] τοῦ ὄμβροποιοῦ (sic genitivo casu)
 398. ἀμῦναι] ἀποστρέψαι
 399. μιν] Ἰώνων ξυνοῆσαι] συν
 ἄλλοι] οἱ Τιτᾶνες 20
 401. ὑπελύσασ] ἐξείλω, ἔλυσας
 408. αἶ κέν πως] ἕάν πως
 409. τοὺς δὲ] τοὺς δὲ Ἑλληνας
 πρύμνας] τὰς ναῦς ἀπὸ μέρους ἔλσαι] συνελάσαι
 410. ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος] ἵνα πάντες ἀπολαύσασσι 25
 τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως, τουτέστιν, ἵνα ἀπόλωνται δι' αὐτοῦ
 412. ἦν ἄτην] τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν καὶ βλάβην
 415. ἀδάκρυτος] ἄλυπος καὶ ἀπήμων] καὶ ἀβλαβής
 416. αἶσα] μοῖρα μίνυνθά περ] ἐπ' ὀλίγον
 οὔτι μάλα δῆν] καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον 30
 417. ὠκύμορος] ταχυθάνατος οἰζυρός] ἄθλιος, ταλαίπωρος
 418. τῷ σε] διὸ δὴ σε 424. χθιζός] διὰ τῆς χθές
 426. Διὸς ποτί] πρὸς τὸ τοῦ Διὸς
 427. γουνάσομαι] λιτανεύσω
 430. ἀπηύρων] ἀφείλαντο (ἀφήλαντο Α). Sic ἐξείλω ad v. 401. 35
 433. ἰστία] τὸ ἄρμενον 434. ἰστὸν] ἡ κατάρτη
 προτόνοισιν] τοῖς προτεταμένοις κάλοις
 ὑφέντες] χαλάσαντες
 435. ἔρετμοῖς] ταῖς κώπαις 436. εὐνάς] τὰ σίδηρα
 444. ῥέξαι] ἐπιτελέσαι, θῆσαι 40
 447. κλειτὴν] ἔνδοξον 448. ἐξείλης] ἐφεξῆς

449. οὐλοχύτας] κριθαὶ μετὰ ἀλῶν μεμιγμέναι
 454. μέγα δ' ἴψαο] μεγάλως ἔβλαψας
 458. οὐλοχύτας] κριθάς
 462. ἐπὶ σχίζῃς] ἀπὲς τοῦ ἐπὶ σχιζῶν
 464. ἐπάσαντο] ἐγεύσαντο 468. ἐδεύετο] ἐνδεὴς ἦν 5
 469. ἐδητύος] βρώσεως ἐξ ἔρου ἔντο] ἐκορέσθησαν
 471. νόμησαν] διεμέρισαν
 472. πανημέριοι] δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μολπῇ] ὕμνῳ, φῶδῃ
 473. παίηονα] εἶδος φῶδης
 475. καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν] ἀπὲς τοῦ (αὐτὸς Α) καὶ νύξ ἐγένετο 10
 476. κοιμήσαντο] ἀπὸ θέματος τοῦ κοιμῶ
 παρὰ πρυμνήσια] παρὰ τὰ ἀπόγεια (ἀπόγεια Α) σχοιῖα
 477. ἠριγένεια] ἡ ἀπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη
 479. ἴκμενον] πορευτικόν οὔρον] φορὸν ἀνεμον
 480. ἰστία] τὴν ὀθόνην 15
 482. στείρη] τῇ τρόπιδι (τρόπηδι Α)
 483. διαπρήσσουσα κέλευθον] διαπερῶσα, διερχομένη τὸν πλοῦν
 486. ὑψοῦ] ἐφ' ὑψους ἔρματα] ἐρείσματα, φυλάγματα
 487. ἐσκιδναντο] ἐσκορπίζοντο
 490. πωλέσκετο] ἀνεστρέφετο 20
 491. φθινύθεσκε] ἔτικεν (ἔτικεν Α)
 492. αὐτήν] μάχην 493. ἐκ τοῖο] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
 494. ἴσαν] ἐπορεύοντο
 496. ἀνεδύσετο] ἀνέδν, ἀνήλθεν
 497. ἠερίη] ἐωθινή, ὄρθρινή 25
 498. ἄτερ] χωρὶς ἄλλων] θεῶν
 499. πολυδειράδος] πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουτος
 501. σκαιῇ] ἀριστερᾷ
 507. ἀπούρας] ἀφελόμενος 508. τίσον] τίμησον
 509. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον 30
 512. δὴν ἦστο] ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐκαθέζετο
 513. ἔχετ' ἐκράτει ἐμπεφυῖα] ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας
 εἴρετο] ἀνηρώτα
 515. ἢ ἀποίειπ' ἢ ἀπάρνησαι ἐπι] ἔπειστω
 518. ἐχθοδοπήσαι] ἐχθρὸν καταστήσαι (καταστήναι Cobetus) 35
 ἐφήσεις] ἐφορμήσεις, ὃ ἔστιν ἀναγκάσεις
 520. ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αὐτὴ δὲ καὶ ματαίως (ματέως Α) με
 521. καὶ τέ μέ φησι] καὶ ἐμὲ λέγει
 522. ἀπόστιχε] ἀναχώρει 524. ἄγε τοι] ἄγε δὴ σοι
 526. τέκμωρ] τέλος, τεκμήριον 40
 παλιῶαγρετον] ὑστερόληπτον, οἶονεὶ μεταμελητόν

- οὐδ' ἀπατηλόν] οὐδὲ ἀπατητικόν
 527. ἀτελεύτητον] ἀπλήρωτον
 528. ἦ] εἶπεν κυανέησι] μελαίναις
 529. χαῖται] τρίχες ἐπερρώσαντο] ἐπεσείσθησαν
 530. ἐλέλιξεν] ἐκίνησεν, ἔσεισεν 5
 531. διέτμαγεν] διεχωρίσθησαν
 533. ἔδν πρὸς] πρὸς τὸ ἴδιον 534. σφοῦ] τοῦ ἴδλου
 537. ὅτι οἶ] ὅτι αὐτῷ
 538. ἀργυρόπεζα] λαμπρόπους· πέζα γὰρ ὁ πούς (πούς Α)
 539. κερτομίοισι] νῦν λυπηροῖς 10
 542. κρυπτάδια] ὡς διχθάδια φρονέοντα] διανοούμενον
 543. πρόφρων τέτληκας] οὐδέν μοι ἐκὼν λέγεις, ἔαν μὴ ὑπ' ἐμοῦ
 ἀναγκασθῆς
 546. εἰδήσειν] μαθήσεσθαι, γνῶναι
 547. ἐπεικὲς] πρέπον 548. εἴσεται] γνώσεται, μάθοι 15
 550. διέρεο] ἀνερῶτα μετάλλα] πολυπραγμόσφι
 552. αἰνότατε] δεινότατε, ἐπίφοβε
 553. καὶ λίην σε πάρος] καὶ πάνυ σε ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 554. εὐκηλος] ἥσυχος φράζει] διενόου, βουλευέου
 555. αἰνώς] δεινώς 558. ἐτήτυμον] ἀληθές 20
 561. δαιμονίη] νῦν κακῆ, φαύλη
 αἰεὶ μὲν ὅττει] διὰ παντὸς μὲν ὑπονοεῖς
 569. ἐπιγνάμψασα] πρᾶψασα
 570. ὄχθησαν] ἐστέναξαν διὰ τὴν Ἑρην
 573. ἦ δὴ] ὄντως δὴ ἀνεκτά] ὑπομονῆς ἄξια 25
 574. εἰ δὴ σφῶ] εἰ δὴ ὑμεῖς οἱ θεοί
 576. ἦδος] ἠδονή, ὠφέλεια
 577. παράφημι] παραινῶ, συμβουλεύω νοεούση] φρονούση
 578. ἐπίηρα] νῦν χάριν
 581. στυφελίζαι] ἀποκωῆσαι, ἀνατρέψαι 30
 582. καθάπτεισθαι] καταπραῦνειν, ἐπέχειν
 584. ἀναΐξας] ἀναστάς 588. θεινομένην] πληττομένην
 589. ἀργαλέος] χαλεπός 590. ἀλεξέμεναι] βοηθεῖν
 591. τεταγών] ἐκτείνας
 ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ] ἀπὸ βηλοῦ θεοῦ, θαυμαστοῦ 35
 593. ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν] ἀντὶ τοῦ ἐλειποφύχου
 594. ἔνθα με] τότε με 595. μείδησεν] ἐγάλασεν
 596. κύπελλον] ποτήριον
 597. ἐνδέξια] ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος
 598. ὦνοχόει] ἐκίρνα 599. ἄσβεστος] πολὺς 40
 ἐνώρτο] διεγείρετο

600. ποιπνύοντα] ενεργούντα, διακονούντα
 605. λαμπρὸν φάος ἠελίοιο] περίφρασις
 607. ἦχι] ἔνθα, ὅπου
 ἀμφιγυήεις] ἀμφοτέρους τοῖς γυίοις (γυίοις Α), ὃ ἔστι τοῖς ποσὶ, χωλός
 608. ἰδυίησι] ἐμπείροις   πραπίδεσσι] φρεσὶ, διανοίαις   5

B. (2)

4. πολέας] ὡς ταχέας   10. ἐπιτέλλω] προστάσσω
 15. ἐφήπται] ἐπικρέμαται, τοῦτ' ἔστιν ἐπίκειται
 19. ἀμβρόσιος] θείος   21. τί'] ἐτίμα
 23. δαΐφρονος] πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος   10
 25. ἐπιτετράφαται] ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν
 μέμηλε] διὰ φροντίδος ἔστι
 26. νῦν δ' ἐμέθεν ζῦνες ὄκα] ἀντὶ τοῦ (αὐ' Α) τὸ παρ' ἐμοῦ λεγόμε-
 νόν σοι νόησον
 33. ἀλλὰ σὺ σῆσις ἔχε φρεσίν] ἀλλὰ σὺ τὸ λεχθέν σοι κατὰ νοῦν 15
 ἔχε καὶ μέμνησο
 34. μελίφρων] ἠδύς   ἀνήη] καταλίπη, ἑάσει
 36. τὰ φρονέοντ'] ταῦτα λογιζόμενον
 37. φῆ] ἐλογίσατο   αἰρήσειω] λαβεῖν, πορθήσειω
 38. μήδετο] ἐβουλεύετο   20
 39. θήσειω] ποιήσειω   ἐπ' ἄλγεα] ἐπ' αὐτοῖς κακά
 40. ὑσμίνας] μάχας
 41. θεῖη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή] θεῖα δὲ αὐτὸν εἶχε κληδῶν, ὃ ἔστιν
 ἐμνήσθη τοῦ ὄνειρου (τὸν ὄμηρον Α, quod correxit Cobetus)
 42. μαλακὸν] τρυφερὸν, ἀπαλόν   25
 43. ηγηάτεον] νεωστὶ κατεσκευασμένον   φᾶρος] ἱμάτιον
 45. ξίφος] σπάθη
 46. ἀφθιτον αἰεὶ] ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον, ὅτι οὐκ ἐδόθη ἐκ τοῦ γέ-
 νους ἐτέρω
 48. προσεβήσετε] ἀνέτειλεν   30
 50. αὐτὰρ ὁ] ὁ δὲ Ἄγαμέμνων
 51. κηρύσσειν ἀγορήνδε] βοᾶν, συγκαλεῖν εἰς τὸ συνέδριον
 52. μάλ' ὄκα] πάνν σπουδαίως
 53. βουλήν] τὸ προβούλευμα   ἕξε] ἐκάθιζε
 55. πυκνήν] συνετήν, σάφρονα   ἠρτύνετο] ἐποίησεν   35
 56. κλύτε] ἀκούσατε
 ἐνύπνιον] ὀνοματικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως
 58. φύην] φύσιν, τρόπον   ἄγχιστα] ἔγγιστα
 71. φῆχετ' ἀποπτάμενος] ἀπήρχετο ταχέως ἀπελθὼν
 ἀνήκευ] κατέλιπεν   40

73. ἢ θέμις ἐστίν] ὡς νενόμισται, ὡς προσήκόν ἐστιν
 74. πολυκλήϊσι] πολυκαθέδροις, ἐξ οὗ πολυκώποις
 77. ἡμαθθέντος] ψαμμώδους, τραχείας
 79. ἡδὲ μέδοντες] καὶ πρόβουλοι
 81. φαῖμεν] ἐλογισάμεθα, ὑπελάβομεν 5
 νοσφιζοίμεθα] χωριζοίμεθα
 84. βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι] προηγείτο τῆς ἐκ τοῦ προβουλίου
 ἐξόδου
 85. ἐπανεστήσαν] ὀρθοὶ ἕστησαν
 87. εἶσι] πορεύονται ἀδινάων] τῶν ἀθρόως πετομένων 10
 88. γλαφυρῆς] κοίλης 90. ἄλις] δαψιλῶς, πολλαὶ ἄμα
 92. βαθείης] ἦτοι κοίλης ἢ μακρᾶς
 93. μετὰ δέ σφισιν] ἐν αὐτοῖς δέ
 94. ὀτρύνουσ'] παρακελευομένη ἀγέροντο] ἡθροίζοντο
 95. τετρήχει] θορυβάδης ἦν 15
 96. ὄμαδος] ἢ ὁμοῦ αὐδῆ, ἢ ὄπαδος, παρὰ τὴν ὄπα
 97. ἐρήτουν] κατεῖχον 98. σχοίατ'] ἀπόσχουτο, παύσαιτο
 99. σπουδῆ] μόγισ
 ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας] κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἑαυτοῦ καθέδρας
 100. κρείων] βασιλεύς 101. κάμε τεύχων] ἀντιστροφῆ 20
 106. πολύαρνι] πολυθρέμμου, πλουσίῳ
 107. Θυέστ'] ἀντὶ τοῦ Θυέστης
 108. ὄγ'] ὁ Ἄγαμέμνων 110. θεράποντες Ἄρηος] πολεμικοί
 111. μέγα] ἀντὶ τοῦ μεγάλως ἔνεδησε] ἐνέβαλε
 112. σχέτλιος] ὁ τοῦ δυσφημῆν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος 25
 πρίν] ἐν Αὐλῶδι
 113. εὐτείχεον] ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος
 115. δυσκλέα] ἄδοξον Ἄργος] εἰς τὴν Πελοπόννησον
 116. οὕτω που] οὕτω δὴ
 μέλλει] ἔοικεν, ἀρέσκει φίλον] προσφιλές 30
 117. κάρηνα] ἀκροπόλεις, ἐξ οὗ τὰ βασίλεια
 119. καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι] καὶ τοῖς μεταγενεστέροις ἀκοῦσαι,
 μαθεῖν
 120. μὰψ] μάτην τοιόνδε] τῇ ἀρετῇ τοσόνδε] τῷ πλήθει
 121. ἄπρηκτον] ἄπρακτον, ἀτέλεστον 35
 πόλεμον πολεμίζει] τὸ σχῆμα παρωνομασία, ut 9, 75. Frequens
 haec in codice scriptura est pro παρωνομασία, de quo dictum est
 in Thes. vol. 6 p. 541. Similiter ἀτωναομασία ad 1, 392.
 122. παυροτέροισι] ὀλιγωτέροις πέφανται] ἐφάνη
 125. ἐφέστιοι] αὐτόχθονες πολῖται 40
 129. φημι] ὑπολαμβάνω 130. κατὰ πόλιν] κατ' αὐτὴν τὴν Ἰλιον

131. ἐγγέσπαλοι] πάλλουτες καὶ κινούντες τὰ δόρατα
 132. πλάζουσι] πλανῶσι καὶ ἀπείργουσι τῆς πολλῆς προθυμίας
 134. βεβάασι] παρεληλύθασι 135. σπάρτα] σπαρτία, σχοινία
 137. εἶατ'] καθέζονται ἐν μεγάροις] ἐν τοῖς οἴκοις
 ποτιδέγμεναι] προσδεχόμεναι 5
 138. αὔτως] ὁμοίως ἢ ματαίως δεῦρ'] ἐνταῦθα
 141. αἰρήσομεν] πορθήσομεν, λάβωμεν
 143. μετὰ πληθὺν] ἐν τῷ πλήθει
 144. μακρὰ] ἀντὶ τοῦ μεγάλα
 146. ὠρορ'] διήγειρε, διετάραξεν ἐπαίξας] ἐφορμήσας 10
 πατρὸς Διὸς] τοῦ ὄθ ἢ τοῦ χ̄ (compendia ἡλίου εἰς χρόνου)
 147. βαθὺ λήϊον] μέγα καὶ εὐφορον σιτοφόρον χωρίον
 148. λάβρος ἐπαιγίζων] σφοδρῶς ἐπικαταπνέων. In Etym. M.
 p. 554, 1 est σφοδρὸς ἐπικαταπνέων, in ed. scholiorum Romana
 σφοδρὸς πνέων. 15
 ἐπὶ τ' ἡμίε] ἀσταχέεσσιν] ἐπικατακλίνει δὲ τοὺς ἀστάχους τοῖς
 ἀστάχουσι
 149. ἀλαλητῶ] σὺν θορύβῳ 150. ὑπένερθε] ὑποκάτωθεν
 151. ἴστατ'] ὑψοῦται
 153. οὐρούς] ταφροειδῆ ὀρύγματα 20
 154. οἴκαδε ἰεμένων] εἰς τὸν οἶκον ἀπιέναι προθυμουμένων
 ὑπὸ δ' ἥρεον] ὑψήρου δέ ξρματα] ἐρείσματα, στηρίγματα
 155. ὑπέρμωρα] ὑπὲρ τὸ εἰμαρμένον. ὀνοματικὸν ἐπίρρημα
 ἐτύχθη] ἐγένετο
 157. ὦ πόποι] φεῦ παπαῖ (παπαὶ sine accentu A) 25
 Ἄτρυτώνη] ἀκαταπόνητε
 164. ἀγανοῖς] προσηέσι, πράοις
 ἐρήτυε] κάτεχε, κάλυε
 165. ἀμφιελίσσας] εἰς ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφομένας
 167. καρῆνων] ἀκρωτηρίων 30
 169. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον] τῷ Διὶ τὴν εὐβουλίαν ἴσον
 170. εὐσσέλωμοιο] εὐκαθέδρου
 ἐπεὶ μιν ἄχος] ἐπειδὴ αὐτὸν λύπη
 173. διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν'] εὐγενέστατε Λαέρτου παῖ,
 πολύτεχε 35
 179. μηδέ τ' ἐρώει] μηδὲ συγχώρει
 180. σοῖς δ' ἀγανοῖς] καθὰ καὶ ἄνω χωρὶς τοῦ δε̄ συνδέσμου.
 182. ξυνήκε] συνήκεν, ἤκουσεν
 183. ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλει] διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
 πλήθους τῶν ἱματίων 40
 184. ὅς οἱ δπηδεῖ] ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει

438. ἀγειρόντων] ἀντὶ τοῦ ἀγειρέτωσαν
 440. ἐγείρομεν] ἀντὶ τοῦ ἐγείρωμεν
 447. ἐρίτιμον] μεγαλότιμον
 604. Αἰπύτιον παρὰ τύμβον] τοῦ Αἰγυπτίου
 739. Ἑλώνην] ὡς Μεθώνην 5
 765. σταφύλη] ὁ παροξυσμῶς. (Vocabulo παροξυσμὸς, quod alienum
 ab hoc loco est, utitur scholiasta, vol. 2 p. 156, 5. πρὸς παροξυσμὸν
 τοῦ Ἀχιλλέως.) In margine διαβήτη
 798. ἦ μὲν δὴ] ἦδη μὲν 814. Μυρίνης] ὄνομα

Γ. (3)

22. ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου] τὸ προπάροιθεν ὀμίλου ἦτοι
 τοῖς ἐπάνω προσδοτέον ἢ τοῖς ἐξῆς. Verba ἢ τοῖς ἐξῆς addidi cum
 Cobeto, et totam annotationem inter scholia recepi p. 138, 3, in
 quibus saepissime monetur aliquid ἢ τοῖς ἐπάνω ἢ τοῖς ἐξῆς προσ-
 δοτέον εἶναι. 15
 35. παρειάς] μεταπλασμός. Duplex fuit scriptura, παρειάς et
 παρειά, de qua v. scholia et La Roche *Textkr.* p. 332.
 49. νύον] νύμφην
 55. ἐν κοίῃσι μιγείης] ἀντὶ τοῦ ὅταν συνέλθῃς εἰς μάχην
 79. ἐπετοξάζουτο] τὰ τόξα ἔτεινον 20
 80. τιτυσκόμενοι] καταστοχαζόμενοι 83. στεύται] διαβεβαιούται
 213. ἐπιτροχάδην] συντόμως 391. δειωτοῖσι] τετορευμένοις

Δ. (4)

121. ἐπιπτέσθαι] ἐμπεσεῖν 155. ἔταμνον] ἐγὼ δηλονότι
 190. ἐπιμάσσεται] ψηλαφήσει, ἐφάψεται 25
 212. ἰσόθεος φῶς] ὁ Μαχάων
 242. ἰόμωροι] περὶ (ἢ Α) βέλη μεμωρημένοι, ἐπιπόνως ἀναστρε-
 φόμενοι
 οὗ νυ σέβεσθε] οὐκ ἐντρέπεσθε 274. νέφος] μεταφορά
 282. πεφρικυῖαι] πεπυκνωμένοι 30
 289. θυμός] πέσοι. Referendum ad γένοιτο
 308. οἱ πρότεροι] οἱ πάλαι 334. πύργος] τῆς ἀνδρες
 338. ὦ νιὲ Πετεῶο] τὸν Μενεσθέα
 345. ἦδὲ κύπελλα] λείπει τὸ ἐστὶ
 359. περιώσιον] περιττόν, ὑπερέχον, περισσῶς 35
 384. ἐπὶ Τυδῆ] τὸ ἐπὶ περιττόν (subscriptum versui qui paginae
 ultimus est)
 403. υἱὸς Καπανῆος] ὁ Σθένελος
 433. πολυπάμονος] πολυκτῆμονος

435. μεμακυῖαι] μηκόμεναι (in margine interiore)
 483. εἰαμενῆ] ποῶδει τόπῳ 511. ἀνασχέσθαι] ὑπομεῖναι

Ε. (5)

23. ἔρυτο] ψιλοῦται
 24. ἀκαχήμενος] Αἰολικόν
 29. πᾶσιν] ἀντὶ τοῦ πάντων 5
 60. Ἀρμονίδεω] ὄνομα
 133. ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ὧς ἄρα φευγήσασ' (varia lectio)
 162. πόρτιος] νέας ἢ τελείας 187. κιχήμενον] ἐπιτυχόν
 199. ἐμβεβαῶτα] ἐμβεβηκότα, οὕτως Ἀρίσταρχος
 203. εἰλομένων] συστρεφόμενων, πολεμούντων 10
 205. πῖσυνος] πεπιστευκῶς, τεθαρρηκῶς
 208. ἔσσενα] ῥῆναι ἐποίησα 209. ἀγκύλα] ἐπικαμπή
 211. Τρώεσσι] ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων
 212. κε] σύνδεσμος
 214. ἀλλότριος φῶς] πολέμιος ἀνὴρ 15
 218. μὴ δ' οὕτως] μὴ οὕτως λέγε
 219. πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ] πρὶν ἡμᾶς κατὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός
 223. κραιπνὰ] ταχέως
 224. τῶ καὶ νῶϊ] διὸ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν πόλιν σώσουσι
 226. σιγαλόεντα] λαμπρὰ, ποικίλα 20
 227. μάχωμαι] τῆς φροντίδος τῆς περὶ αὐτούς
 233. δείσαντε] φοβηθέντε ματήσεται] μάτην τι πράξωσι
 240. ἐμμεμαῶτ'] προθυμούμενοι ἔχον] ἤλαυνον
 245. ἀπέλεθρον] ἀμέτρητον
 247. ἀμύμονος] μεγαλήτορος 25
 249. ἐφ' ἵππων] ἐπὶ τοὺς ἵππους
 252. μή τι φόβονδ' ἀγόρευ'] μηδαμῶς περὶ φυγῆς λέγε
 253. γενναῖον] ἐκ γένους παρεπόμενον
 ἀλυσκάζοντι] φεύγοντι 254. ἔμπεδον] ἔδραϊον, βέβαιοι
 257. πάλιν] εἰς τοῦπίσω αὐτῆς] πάλιν 30
 258. εἰ γ' οὖν ἕτερος] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς
 264. μετ'] ἀντὶ τοῦ πρός
 267. ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε] ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου
 270. γενέθλη] γέννα 271. ἀτίταλλ'] ἀνέτρεφεν
 272. μήστωρε] τοὺς φυγὴν ἐμποιοῦντας τοῖς πολεμίοις 35
 278. ἦ] ἀντὶ τοῦ εἰ 280. δολιχόσκιον] τὸ μακροπόρευτον
 281. διαπρὸ] δι' ὄλου
 282. πταμένη] διελθοῦσα πελάσθη] προσήγγισεν
 284. βέβληται κενεῶνα] τέτρωσαι παντελῶς κατὰ τὴν λαγῶνα

289. αἵματος ἄσαι Ἄρηα] τοῦ αἵματος κορέσαι τὸ καρτερικὸν καὶ
πολεμιστήριον δόρυ
292. πρυμνήν] κατωτάτην
295. αἰόλα] ποικίλα παμφανόωντα] πάνυ λάμποντα
παρέτρεσαν] διὰ δέος ἔφυγον 5
298. ἐρυσάιατο] ἐλκύσειαν 302. σμερδαλέα] φοβερά
λάχων] κράζων
307. πρὸς δ' ἄμφω ῥήξε τένοντε] πρὸς δὲ καὶ ἀμφοτέρα ἀπέρρηξε
τὰ κατατεινόμενα νεῦρα
308. ῥινὸν] τὸ δέρμα 309. γυνῆ ἐριπῶν] ἐπὶ γόνυ πεσῶν 10
313. ἦ μιν] ἦτις αὐτόν βουκολέοντι] βοῦς νέμοντι
314. ἐχεύατο] περιεβάλετο
315. φαεωῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν] ἀντὶ τοῦ διπλῶ τῷ πέπλῳ ἑαυτὸν
ἔσκέπασεν
318. ὑπεξέφερον] ἠρέμα ἐξέφερον 321. ἠρύκακε] κατέσχευ 15
322. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου] χωρὶς (χ' Α), ἔξω τῆς μάχης
326. ἄρτια] ὑγιῆ, ἠρμοσμένα
328. σιγαλόεντα] τὰ λαμπρά
329. Τυδεΐδην μέθεπε] κατόπιν Διομήδους ἐδίωκεν, ἐπορεύετο
330. Κύπρον ἐπύχετο] ἐπ' Ἀφροδίτην ὄρμα (νόρμα Α) 20
334. ὀπάζων] νῦν κατόπιν διώκων
335. ἐπορεξάμενος] ἐπεκτείνας
748. ἐπεμαίετ'] ἐφήπτετο 752. ἵππους] ἀντὶ τοῦ τῶν ἵππων
787. κάκ' ἐλέγχεα] ἐλέγχεα ὡς τείχεα· οὐ γὰρ νῦν ἐπιθετικόν
836. ἐμμαπέως] προθύμως 882. μαργαίνειν] μανιωδῶς δια- 25
κείσθαι

Ζ. (6)

26. ἦ δ'] ἦ Βαρβαρέη 51. ἔπειθεν] ὄρινεν
128. εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας] συναπτέον
δλον τὸν στίχον 30
159. ἐδάμασσευ] τὸ τοῦ Προΐτου
180. θεῖον γένος] τεράστιον 181. χίμαιρα] αἶξ
237. ὡς] ἀντὶ τοῦ ὅτε πύργον] καὶ φηγόν
337. παρειπούσ'] παραινέσασα 348. ἀπόερσε] ἀπέπνιξε
353. ἐπαυρήσεσθαι] τῆς ἰδίας ἀνοίας δῆλον ὅτι 35
400. νῆπιον αὐτως] οὕτως ὡς οἱ παῖδες
417. ἐξενάριξε] ἐσκύλευσε 419. σῆμ' ἔχεεν] καὶ τάφον ἔχωσεν
446. ἀρνύμενος] ἀντὶ τοῦ περικτώμενος
466. ὀρέξατο] ἀντὶ τοῦ ἐλάβετο 477. ἀρι] ἐνι
493. ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ] ἀντὶ τοῦ πλέω πάντων τῶν ἐν Ἰλίῳ 40

499. γόνυ] ἀντὶ τοῦ ἐγώνων, συννεστάλη
 510. ἀγλαΐηφι πεποιθώς] ἀντὶ τοῦ ἀγλαΐηφι πεποιθότα
 522. ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι] ἀλλ' ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι, ἐκὼν μεθειεῖς

Η. (7)

90. ὄν ποτ' ἀριστεύοντα] γρ. καὶ ὄντων' ἀριστον 5
 171. διαμπερές] τοῦ κλήρου διὰ πάντων ἐρχομένου, ἀντὶ τοῦ πάντες
 336. χεύομεν] ποιήσομεν 337. ἄκριτον] μέγαν
 410. πυρός] ἀντὶ τοῦ πυρὶ μειλισσέμεν] τιμῶν; κηδεύειν
 431. ἐπενήνεον] ἐπεσώρευον
 433. ἀμφιλύκη νύξ] ὁ βαθὺς ὄρθρος 10
 434. κριτός] ἀριστος ἐπιλεγόμενος
 437. εἶλαρ] φυλακὴ, ὀχύρωμα 444. θηεῦντο] ἐθαύμαζον

Θ. (8)

22. μῆστωρ'] ἐργάτης τῶν κατὰ τὴν μάχην ἔργων ἔμπειρος 15
 25. ῥίον] τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους
 26. μετήορα] μετέωρα ἐφ' ὕψους
 πάντα γένοιτο] τὰ δέ κ' αὐτε ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα φησὶν
 27. περὶ τ' εἰμί] διαφέρω τῇ δυνάμει
 32. εὐ νυ καὶ ἡμεῖς] σαφῶς δὴ καὶ ἡμεῖς 20
 34. οἶτον] μόρον, θάνατον 39. θυμῶ] ὀργῇ
 40. πρόφρονι] τὸ ἐκ φρονήσεως καὶ διαθέσεως
 ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι] εἰρωνεύεται αὐτήν
 41. τιτύσκειτο] ὑπεξεύγνυνεν τῷ ἄρματι, ἠτοίμαζε
 42. ὠκυπέτα] ταχεῖς . ἐθειρήσω] θριξίν 25
 50. κατὰ δ'] περὶ δ'
 53. δεῖπνον ἔλοντο] ἠρίστησαν
 57. πρό—πρό] ὑπέρ—ὑπέρ
 87. παρηγορίας] ὡς παρηγορίας
 103. ὀπάξει] διώκει, καταλαμβάνει 30
 108. μῆστωρε] ὡς ἐπὶ τῶν ἵππων
 114. Εὐρυμέδων] ὄνομα 164. ἔρρε κακὴ γλήνη] φθειροῦ ὡς
 κόρη ἀναδρος
 166. δαίμονα] μόρον 190. ἡ ἐμοί] ἤπερ ἐμοί
 428. ἐῶ] ἐπιτρέπω 439. δίωκε] ἤλαυνε 35
 441. λίτα] ἀντὶ τοῦ λιτόν
 558. ὑπερράγη] ἠπλώθη
 563. εἶατο πευτήκοιτα] ὑπήρχον (legebat σέλᾱ)

I. (9)

1. ὧς οἱ μὲν Τρῶες] οὕτω μὲν οἱ Τρῶες ἐφύλασσον
 2. θεσπεσίῃ] θεία, πολλή ἔχε] ἐκράτει
 φύζα] φυγή κρούετος] φρικτοῦ καὶ φοβεροῦ
 3. ἀπλήτῳ] ἀνυπομονητῶ βεβολήατο] συνέχοντο 5
 7. κορθύεται] κορυφοῦται καὶ αὔξεται
 φύκος ἔχευαν] βρύον ἐξέβρασεν
 8. ἐδαίξετο] ἐσκορπίζετο
 10. φοίτα] περιήει (πίτει Α)
 11. κλήδην] καλοῦντας, κηρύσσοντας 10
 ἕκαστον] τῶν ἀρίστων δηλονότι
 13. τετιηότες] ἐκπεπληγμένοι, λελυπημένοι
 15. δνοφερόν] μέλαν
 30. δῆν] πολλῶ χρόνῳ τετιηότες] λυπούμενοι
 32. ἀφραδέοντι] ἀσυνετοῦντι 33. ἡ θέμις ἐστίν] ὡς νόμος ἐστίν 15
 35. φᾶς ἔμεν] εἰπὼν εἶναι
 48. τέκμων] τέλος
 58. ὄπλότατος] νεώτερος γενεῆφιν] λείπει ἡ ἐκ
 πεπνυμένα βάζεις] φρόνιμα λέγεις
 63. ἀθέμιστος] ἄδικος, ἄνομος ἀνέστιος] ἄοικος 20
 67. παρὰ] ἀντὶ τοῦ περὶ
 75. βουλήν βουλευσῆ] παρωνομασία 76. πυκινήσ] συνετήσ
 78. διαρραίσει] διαφθερεῖ 80. ἐσσεύοντο] ἐξήεσαν
 91. οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ'] οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα βρώματα ἐξέτεινον τὰς
 χεῖρας καὶ ἥσθιον 25
 93. ὑφαίνειν] κατασκευάζειν
 106. ἐξέτι τοῦ ὄτε] ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἕως τοῦ νῦν
 109. ἀπεμυθεόμην] ἀπηγόρευον
 119. λευγαλέσι] δίνας ὀλεθρίας
 123. αἰθωνας] τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους 30
 124. πηγούσ] εὐπαγεῖς, εὐτραφεῖς ἄθλοφόρους] γενναίους
 125. ἀλήϊος] πένης, ἄπορος
 126. ἔριτίμοιο] μεγαλοτίμου
 127. ἠνέικαντο] περιεποιήσαντο
 137. ἄλις] δαψιλῶς, ἱκανῶς 35
 νησάσθω] πληρωσάτω, σωρευσάσθω
 138. δατεώμεθα] μεριζώμεθα ληϊδ'] τὰ λάφυρα
 141. οὔθαρ] γόνυμον, λιπαρόν
 143. θαλή ἐνὶ πολλῇ] ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ
 153. νέαται] γρ. καὶ ναέται 40

155. δωτίνησι] δωραεῖς
 158. δημηθήτω] δαμασθήτω, ὑπειξάτω
 167. ἐπιόψομαι] ἐπιλέξομαι
 172. Διί] ἀντὶ τοῦ Δία ἀρησόμεθ'] εὐξόμεθα
 173. ἐαδῶτα] ἀρέσκοντα 5
 188. ἐξ ἐνάρων] ἐκ τῶν σκύλων
 189. κλέα] δόξας 190. ἦστο] ἐκαθέζοντο
 197. ἦ φίλοι] φίλοι δὴ 198. σκυζομένῳ] ὀργιζομένῳ
 199. προτέρῳ] εἰς τοῦμπροσθεν, προσωτέρῳ
 203. ζωρότερον] ἀκρατότερον, τινὲς θερμότερον, παρὰ τὴν ζέσω 10
 206. κρεῖον] ἀγγεῖον 208. σιάλοιο] λιπαροῦ
 209. τῷ] ἐν ὄσῳ ἔχεν] ἐκράτει
 214. κρατευτῶν] τῶν βάσεων
 220. θυηλάς] τὰς ἀπαρχάς 221. ὀνειάθ'] βρώματα
 228. ἐπηράτου] ἐπιθυμητῆς 230. ἐν δοιῇ] ἐν δισταγμῷ 15
 231. δύσαι ἀλκὴν] ἀναλάβῃς (ἀναλάβεις Α) τὴν δύναμίν σου
 232. αὐλιν ἔθεντο] τὸν αὐλισμὸν ἐποίησαν, ἐστρατοπεδεύσαντο
 245. αἴσιμον] πεπρωμένον
 247. εἰ μέμονας] εἰ σπουδάξεις, εἰ προθυμεῖς
 268. ἐριτίμοιο] πολυτίμοιο 20
 310. κρανέω] τελειώσω
 321. περὶκείται] περισσόν τί ἐστιν
 324. μάστακ'] τροφὴν
 355. ἔμμινε] ἀπαξ ἔμινε 358. νηήσας] σωρεύσας
 375. ἦλιτεν] ἦμαρτεν 376. ἐξαπάφοιτ'] ἀπατήσει 25
 381. Ὀρχομενόν] πόλις τῆς Βοιωτίας
 ποτιώλισσεται] ἀνάκειται
 422. ἀπόφασθε] ἀποφήνατε
 441. ἀγορέων] δημηγοριῶν τελέθουσιν] ὑπάρχουσι, γίνονται
 445. ὑποσταίη] ὑπόσχοιτο 446. ἀποξύσας] ἀφελῶν 30
 452. ἐχθήρειε] μισήσειε 454. στυγεράς] φοβεράς
 453. οἰσθεῖς] ὑπονοήσας
 455. ἐφέσσεσθαι] ἐπικαθεσθῆναι 462. ἐνθ'] ἐξ ἐκέλευο
 465. ἔται] ἑταῖροι, πολῖται, κατὰ ἀποκοπήν
 466. ἴφια] ἰσχυρὰ, εὐγραφή ἔλικας] μελαίνας 35
 468. εὐόμενοι] φλογιζόμενοι
 469. κεράμων] πίθων μέθυ] οἶνος
 470. εἰνάνυχες] ἐπὶ ἐννέα νύκτας
 472. εὐερκέος] ἀσφαλῆ περιβολὴν ἐχούσης
 475. πυκινῶς] ἐπιμελῶς, ἀσφαλῶς 40
 484. ἐσχατιῆν] τὰ ἔσχατα μέρη

487. πάσασθαι] γεύσασθαι, φαγεῖν
 489. ὄψου] προσφαγίου 490. κατέδευσας] κατέβρεξας
 491. ἐν νηπιέῃ ἀλεγυῶν] ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ
 493. ὃ μοι] διότι μοι ἢ ἐπειδή ἐξετέλειον] ἐξετέλεσαν
 504. μετόπισθ' Ἄτης] μετὰ τὸ βλαβῆναι τινα 5
 505. σθεναρῆ] ἰσχυρά 506. φθάνει] ἔκτατέον διὰ τὸ μέτρον
 515. ὀνομάζοι] λείπει φέρειν
 526. δωρητοί] δώροις πειθόμενοι
 παραρρητοί τ'] καὶ λόγοις ὁμοίως πειθόμενοι
 534. οἱ] αὐτῇ 535. ῥέξ'] ἐπετέλεσ' 10
 540. ἔθων] ἐξ ἔθους κατατρέχων καὶ βλάπτων
 554. οἰδάνει] εἰς ὕψος αἵρεσθαι ποιεῖ
 555. Ἀλθαίῃ] μήτηρ Μελεάγρου
 557. Εὐηνύνης] Ἄρεως παῖς 558. ἴδew] τοῦ ἴδου
 562. ἐπώνυμον] ἀντὶ τοῦ φερώνυμον 563. οἴτων] συμφοράν 15
 565. πέσσω] πεπαίνων, παρηγορῶν, συνέχων
 569. ἐπαινήν] φοβερὰν 570. πρόχυν] ἐκ γόνατος
 571. ἠερόφοιτις] ἄορατος
 572. ἐξ Ἐρέβεσφω] ἐκ τοῦ σκότους
 ἀμείλιχον] ἀπηγές, σκληρόν 20
 580. ψιλὴν ἄροσιν] τὴν ἀδενδρον χώραν
 586. κεδνότατοι] προσφιλέστατοι
 588. πύκα] συχῶς, ἐπιμελῶς
 589. ἐνέπρηθον] ἔκαιον 593. ἀλώῃ] πορθηθείη
 593. ἀμαθύνει] κατὰ μικρὸν δαπανᾷ 25
 601. φίλος] Ἀττικῶς φίλε (φίλος Α) 609. αὐτμή] ζώῃ
 615. κήδειν] λυπεῖν, βλάπτειν
 616. μείρεο] μερίζου
 621. πυκινὸν λέχος] πυκνὸν ἱμάτιον
 622. μεδοίατο] φροντίσαιεν 626. κρανέεσθαι] τελειωθήσεσθαι 30
 631. ἦ μιν] ἦτιμι αὐτόν
 632. νηλής] ἀνηλεής 638. ἔνθεο] ποίησον
 640. αἰδέσσαι] αἰδέσθητι ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην
 645. ἔισαο] ἔδοξας 646. οἰδάνεται] πληροῦται ὑπὸ ὀργῆς
 647. ἀσύφηλον] ἀδούλευτον, ἄτιμον 35
 649. ἀπόφασθε] ἀπαγγεῖλατε 650. μεδήσομαι] πρόνοιαν ποιήσομαι
 653. σμῦξαι] κατακαῦσαι 668. Σκύρον] πόλις Φρυγίας
 αἰπείαν] ὑψηλήν Ἐννήος] υἱὸς Διονύσου
 671. ἀνασταδόν] ἀναστάντες
 673. πολύαιν'] πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε 40
 675. ἀπέειπε] ἀπηγόρευσε 682. ἠπειλήσεν] διωρίσατο, εἶπεν

685. δῆετε] εὐρήσετε τέκμωρ] τέλος
 687. ὑπερέσχε] ὑπερασπίζει 689. πεπνυμένω] φρόνιμοι
 695. δῆν] ἐπὶ πολὺ τετιηότες] λυπούμενοι
 700. νῦν αὖ —] αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον καὶ ἐφυσίωσας
 705. τεταρπόμενοι] κορεσθέντες 5
 714. ὕπνου δῶρον] περιφραστικῶς, τὸν ὕπνον, τὴν ἀνάπαυσιν

Κ. (10)

1. Παναχαιῶν] πάντων τῶν Ἑλλήνων
 2. μαλακῶ] ἠδεῖ δεδμημένοι] κατεχόμενοι
 4. ὀρμαίνοντα] βουλενόμενον 10
 7. ἐπάλυνεν] ἐλεύκαεν
 8. ποθι] δῆ πευκεδανοῖο] πικροῦ, ὀλεθρίου
 9. πυκίν'] πυκνῶς, συνεχῶς
 10. νειόθεν] ἐκ βάθους, κάτωθεν
 13. ὄμαδον] λείπει τὸ ἀκούων 15. προθελύμους] προρρίζους 15
 16. ὑψόθ' ἐόντι Διί] λείπει τὸ ἀποδουρόμενος
 19. μῆτιν] συμβουλήν
 23. δαφουόν] φοβερόν, καταπληκτικόν, ἢ τὸ ἐκ δαφουοῦ καὶ κατα-
 πληπτικοῦ λέοντος
 27. τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα] οἵτινες ἔνεκα αὐτοῦ ἤλθον 20
 πούλιν ἐφ' ὑγρήν] ἐπὶ πολλήν θάλασσαν
 30. ἐπὶ στεφάνην —] πρὸς τὸν αὐχέν' ὑπὸ στεφάνην
 31. παχείη] ἰσχυρῆ 35. ἀσπάσιος] ἠδύς
 41. ἔσται] εἴη 43. χρεὼ βουλῆς] χρεῖα συμβουλῆς
 44. κερδαλής] ἐπωφελοῦς 48. μέρμερ'] μερίμνης ἄξια 25
 51. φημί] ὑπονοῶ 52. μήσατο] εἰργάσατο
 55. αἶ κε πίθηται] ἐὰν δύνηται· γέρων γὰρ ἦν
 56. τέλος] τὸ τάγμα 65. ἀβροτάξομεν] ἀποτύχομεν
 67. ἦ κεν ἴησθα] ἔνθα ἂν πορευθῆς καὶ ἐργηγορέναι κέλευε
 69. μηδὲ μεγαλίξο θυμῶ] μηδὲ ἐπαίρου τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίαν 30
 71. ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει] τοῖς αἰεὶ ἀναφνομένοις πράγμασιν ἐπεμψεν
 79. ἐπέτραπε γήραϊ λυγρῶ] τουτέστιν οὐδὲ ὑπὸ τοῦ γήρωσ ἐνικᾶτο,
 οὐκ ἐδίδου (ἐνεδίδου Cobetus)
 83. ὄρφναίην] σκοτεινὴν 84. οὐρήων] φυλάκων
 89. εἰσόκ' αὐτμῆ] ἕως οὗ ἢ ἀναπνοή 35
 93. πέρι δεῖδια] Correctum περὶ δεῖδια, superscripto διχῶς (δ^x A)
 94. ἀλαλύκτημαι] ἐν ἄλλῃ καὶ πλάνῃ εἰμί, ἀδημονῶ, ἐκπέπληγμα
 96. δραίνεις] ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι
 98. καμάτῳ ἀηκότες] ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακέμενοι, ὀκνήσαντες
 99. ἐπὶ πάγχυ] παντελῶς 40

100. δυσμενέες—εἶται] οἱ δὲ πολέμοι ἐγγὺς κáθηται
 101. μενουήσωσι] προθυμήσωσι 104. οὐ θην] οὐδαμῶς δὴ
 106. κήδεσι μοχθήσειν] ταῖς φροντίσι κακοπαθήσειν
 108. ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους] πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ἐγείρωμεν 5
113. ἐκαστάτω] πορρωτάτω
 114. αἰδοῖον] αἰδοῦς ἄξιον
 115. οὐδ' ἐπικεύσω] οὐδὲ ἀποκρύψω
 117. πονέεσθαι] Verba διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν in marg. adscripta
 non glossema sunt, sed referuntur ad scholion versui 116 adscrip- 10
 tum ὅτι τὸ πονέεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν
118. οὐκέτ' ἀνεκτός] ἀνυπομόνητος
 127. ἴνα] ἐκεῖ ἐπέφραδον] εἶπον
 133. περονήσατο] περόνη ἀνελάβετο φοινικέεσσαν] πυρράν
 134. ἐκταδίην] ἐκτεταμέτην οὐλη] ἀπαλή 15
 145. βεβίηκεν] βιάζεται 152. ὑπὸ κρασίν] ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς
 153. ἐλήλατο] ἴσατο εἰς τὴν γῆν
 156. ὑπὸ κράτεσφι] ὑπὸ τῇ κεφαλῇ
 160. οὐκ αἶται] οὐκ αἰσθάνη
 161. ὀλίγος—χῶρος] μικρὸν διάστημα ἐρύκει] κωλύει 20
 167. ἀμήχανος] πρὸς δὲ οὐκ ἔστι μηχανή
 174. βιώναι] σωθῆναι, ζῆσαι
 177. ἔεσσατο] περιεβάλετο 182. ἐργηγορτί] ἐργηγορότες
 (ἐργηγορῶτες A)
197. ἦσαν] ἐπορεύοντο συμμητιάσθαι] βουλευέσθαι 25
 202. πίφασκον] ἔλεγον 205. τολμήεντι] καρτερικῶ
 212. ἀσκηθῆς] ἀβλαβῆς, ὑγιής κλέος] ὄνομα
 216. ὑπόρρηνον] ὑπαρνον, ἔγκνον κτέρας] κτῆμα
 217. εἰλαπύησι] ἑορταῖς 223. θαλπωρή] ἡδονή, θάλψις
 226. βράσσων] βραδυτέρος, ἢ ταρασσόμενος 30
 235. ἔταρόν γ' αἰρήσει] ἑταῖρον καὶ συνεργὸν ἐπιλέξει δὲ ἂν θέλῃς
 238. ὀπάσσει] ἀκόλουθον περιλαβεῖν
 239. ἐς γενεὴν ὀρώων] εἰς τὴν εὐγένειαν ἀφορῶν
 246. καὶ ἐκ πυρὸς] καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ
 249. αἶνεε] ἐπαίνει νεῖκει] ψέγε 35
 251. ἀνεται] ἀνύεται, τελειοῦται
 254. δεινοῖσιν] φοβεροῖς
 256. ἀμφηκες] τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἡκουημένον
 258. ταυρεῖην] δερματίνην
 ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφον] οὔτε λόφον οὔτε προμετώπιον ἔχουσαν 40
 καταῖτυξ] εἶδος περικεφαλαίας

262. ῥινοῦ ποιητήν] ἐκ δέρματος γεγυυῖαν
 264. θαμέες] πυκνοί 265. πῖλος] τὸ πεπιλημένον ἔριον
 266. Ἐλεῶνος] πόλις 267. Αὐτόλυκος] ὁ Ἐρμού υἱός
 πυκινὸν] ἰσχυρόν ἀντιτορήσας] διορύξας, διατρήσας
 268. Κυθηρίφ] πόλις 271. πύκασεν] ἐσκέπασεν 5
 273. κατ'] παρ' 274. ἐρωδιὸν] εἶδος ὀρνέου
 280. κινύμενος] κινούμενος, ἐπὶ πράξιν ὀρμῶν
 281. πάλιν] εἰς τοῦπίσω 285. σπειό μοι] συνακολούθησον
 287. Ἄσωπῶ] πόλις Βοιωτίας
 288. Καδμείοισιν] τοῖς Θηβαίοις 10
 290. πρόφρασσα] πρόφρων, προθύμως
 292. ἦνιν] ἐνιαυσίαν 304. ἄρκιος] αὐτάρκης
 307. οἱ τ' αὐτῶ] καὶ αὐτὸς ἑαυτῶ
 311. φύξιν βουλεύουσι] προσφυγὴν σκέπτονται
 312. ἀδηκότες] κάμνοντες 15
 324. ἀπὸ δόξης] ἀπὸ δοκίσεως καὶ εἰκασμοῦ
 326. μέλλουσιν] ἀντὶ τοῦ εὐόκασι 331. διαμπερές] μέχρι τέλους
 332. ὀρόθνεν] προέτρεψε 334. πολιοῖο λύκοιο] λευκοῦ λύκου
 346. παραφθαίησι] παραδράμοι
 347. προτιειλέω] σύγκλειε 348. ἀλύξῃ] ἐκφύγη 20
 350. κλινητήην] ἐκρύβησαν ἀφραδίησιν] ἀνοίαις
 351. οὔρα] ὄρια, ὀρμήματα
 357. δουρηνεκές] δόρατος βολὴν ἢ μῆκος
 358. ἐνώμα] ἐκλίνει (ἐκείνοι Α) πρὸς φυγὴν
 361. κεμᾶδ'] ἔλαφον 362. μεμηκῶς] φθεγγόμενος 25
 364. ἐμμενές] ἐπιμόνως
 375. βαμβαίνων] τρέμων ἄραβος] ἦχος τῶν ὀδόντων
 376. ὑπαὶ δειλούς] ὑπὸ φόβου
 378. ζῶγρεῖτ'] ζῶντα φυλάσσετε
 383. καταθύμιος] κατὰ νοῦν 30
 388. διασκοπιᾶσθαι] κατασκοπήσαι
 391. παρὲκ νόου ἤγαγεν] παρηπάτησε τὸν νοῦν
 394. θοὴν διὰ νύκτα] τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν
 399. ἀδηκότες] ἀπὸ τοῦ ἄδην καὶ ἠδέως
 401. ἐπεμαίετο] ἐπεζήτητε, ἐπεθύμει 35
 402. ἀλεγεινοὶ] ἀλγεινοὶ, δυστυχεῖς πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι
 403. ὀχέεσθαι] ἐποχηθῆναι, ἐπιβῆναι
 409. ἄσσα τε] τίνα δὴ
 415. παρὰ σήματι Ἴλου] παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἴλου
 416. φυλακὰς δ' ἄς εἶραι, ἦρος] περὶ τῶν φυλάκων ὧν ἐρωτᾶς, ὧ 40

γενναϊότατε

417. κεκριμένη] ἐπιλελεγμένη 418. ἐσχάραι] πυραΐ
 421. ἐπιτραπέουσι] ἐπιτρέπουσι
 422. εἶται] εἰσίν
 425. δῖειπε] ἀκριβῶς διασάφησον δαείω] μάθω
 428. Παίονες] ἔθνος Θρακικόν 5
 ἀγκυλότοξοι] ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες
 429. Λέλεγες] ἔθνος Καρικόν Καύκωνες] ἔθνος Παφλαγονίας
 430. Θύμβρης] τόπος τῆς Τροίας
 431. Μήονες] Λυδοί 432. διεξερέεσθε] ἐρωτᾶτε
 433. μέματον] προθυμείσθε 434. νεήλυδες] νεωστὶ ἔλληλυ- 10
 θότες
 437. λευκότεροι χιόνος] ὁ τρόπος ὑπερβολῆ
 439. πελώρια] νῦν οὐ μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλος τεράστια
 442. πελάσσειον] ἀπενέγκατε 443. νηλείϊ] σφοδρῶ
 444. ἔλθητον] ἀπὸ τοῦ (ὁ Ἄ) ἀπήλθητον 449. μεθῶμεν] ἐάσωμεν 15
 450. εἶσθα] ἐλεύση, παραγενήση 452. δαμείς] τυπείς
 456. κέρσε] ἀπέκοψε τένουντε] νῦν τοὺς αὐχένας
 457. φθεγγομένου] τὸ στόμα εἰς τὸ φθέγγασθαι κινουῦντος προύλα-
 βεν ἢ πληγὴ τὴν φωνήν
 458. κτιδέην] περικεφαλαίας εἶδος 20
 459. καὶ λυκέην] καὶ λύκου δοράν
 δόρυ μακρόν] ὃ ἀνωτέρω ἄκουτα εἶπεν
 460. ληϊτιδί] πολεμικῆ
 463. ἐπιβωσόμεθ'] εἰς βοθήθειαν ἐπικαλεσώμεθα
 464. πέμψον] ἡμᾶς δηλονότι 25
 466. μυρίκην] θαμνώδες φυτὸν δέελον] εὐδηλον, εὐγνωστον
 467. συμμάρψας] συλλαβῶν, κλάσας ἐριθηλέας] ἄγαν θάλλοντες
 475. ἐξ ἐπιδιφριάδος] ἐκ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ ἄρματι-
 τίου Ἄ) δίφρου
 478. πίφασκε] ἐνεφάνιεν 30
 480. μέλεον] ματαίως (ματέως Ἄ)
 481. ξναιρε] φόνευε
 483. ἐπιστροφάδην] ἐνεργῶς, εὐτόνως
 484. ἄορι θεινομένων] τῷ ξίφει πληττομένων
 485. ἀσημάντοισιν] ἀφυλάκτοισιν 486. ἐνορούση] ἐμπήδηση 35
 493. ἀήθεσσον] ἀσυνήθεις ἦσαν 495. μελιηδέα] προσηνή,
 ἠδύν
 499. σὺν δ' ἤειρεν] συνέδησεν 500. φαεινήν] τὴν ἐν φανερῶ
 κειμένην
 503. κύντατον] δεινότατον, κάκιστον· νῦν τὸ βέλτιον 40
 509. νόστου] ὑποστροφῆς 512. ξυνέκη] νῦν ἤκουσε

513. κόπτε] ἐπληξε 515. οὐδ' ἀλαοσκοπὴν] οὐκ ἔλαθεν αὐτόν
 516. ἔπουσαν] ἐνεργοῦσαν
 521. ἀσπαίρουτας] ψυχορραγοῦντας
 ἐν ἀργαλέησι φουήσω] τοῖς τόποις ἐν οἷς ἔκειτο οἱ νεκροί
 522. ὀνόμηνεν] ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσεν 5
 523. κυδοιμός] θόρυβος
 524. θυνόντων ἄμυδις] ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὁρμώντων
 θεεῖντο δὲ μέγμερα ἔργα] μετὰ θαύματος ἐθεώρουν
 526. σκοπὸν] κατάσκοπον 527. ἔρυξε] κατέσχε
 533. πρῶτος κτύπου ἄϊε] ὁ δὲ Νέστωρ πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν 10
 ποδῶν ἦσθετο
 535. ἀμφὶ κτύπος—] προσπίπτει τῇ ἀκοῇ ὁ ἦχος
 537. ἔλασαίατο] ἀπηλακότες εἶεν 538. αἰνῶς] λίαν πάνυ
 539. ὀρυμαγδοῦ] νῦν τοῦ πλήθους 546. ἀντιβολήσας] ἀπαν-
 τήσας 15
 558. νεήλυδες] νεωστὶ ἐληλυθότες ἐρεεῖνεις] περιμῶν ἐρωτῆς
 559. τὸν δὲ σφιν] ἀντὶ τοῦ αὐτόν 562. διοπτῆρα] κατάσκοπον
 569. μελιτῆα πυρὸν] ἡδὺς ἀνθηρὸν σίτου
 570. νηῖ] ἀντὶ τοῦ νεῶς 573. λόφον] αὐχένα, τράχηλον
 576. ἀσαμίνθους] πνέλους, παρὰ τὸ τὴν ἄσσην, ὃ ἐστι τὸν ῥύπον, 20
 μινύθειν καὶ μειοῦν
 577. λίπ'] λιπαρῶ 578. ἐφιζανέτην] παρεκάθιζον
 579. πλείου] γέμουτος

Α. (11)

3. προΐαλλε] ἀπέστειλεν 25
 πολέμοιο τέρας] περιφραστικῶς τὸ πολέμοιο σῆμα
 6. γεγωνέμεν] βοᾶν 15. ζώννυσθαι] καθοπλίζεσθαι
 16. νόροπα] λαμπρόν 21. πεύθετο] ἠκούετο
 24. οἴμοι] μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ ῥάβδος
 κνάνοιο] μέλανος, καταπληκτικοῦ 30
 26. ὀρωρέχατο] ἐξετέταντο 27. ἱρισσιν] ταῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
 31. ἀορτήρεσσιν] τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξίφος ἰμάσι
 32. θοῦριω] πολεμικὴν, εὐκίνητον καὶ κούφην τῷ φοροῦντι
 36. βλοσυρῶπις] παρασκευαστικὴ φυγῆς τῶν ὀρώντων
 44. ἀπ' αὐτόφιν] ἀπ' αὐτῶν 45. ἐγδούπησαν] ἐπεβρόντησαν 35
 49. πρυλλέες] πεζοὶ ὀπλίται
 50. ῥῶοντ'] ὄρωνων ἡῶθι πρό] πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὶν ἡμέρας
 51. φθᾶν] προέλαβον τοὺς ἱππεῖς 52. μετεκίαθον] μετ' αὐτοὺς
 ἦλθον
 54. μυδαλέας] διαβρόχους 56. θρωσμηῶ] τόπος ὑψηλός 40

62. οὐλιος ἀστήρ] δλέθριος ὁ κύων 65. ἐν πυμάτοισι] ἔσχατος
 66. στεροπή] ἀστραπή 67. ἀμητήρες] θειρισταί
 69. ταρφέα] συνεχῆ, πυκνά 71. δῆουν] διέκοπτον
 72. ἴσας δ' ὑσμίνῃ] ἐξισούτο αὐτοῖς ἡ μάχη
 73. θῆνον] ἐμμανῶς ὤρων. 74. παρετύγχανε] παρήν 5
 77. κατὰ πτύχας] κατὰ τὰς ἐφοχάς
 83. στεροπήν] λαμπηδόνα 86. ὠπλίσατο] ἠτοίμασεν
 87. ἐκορέσατο] ἀντὶ τοῦ ἔκαμεν 91. κεκλόμενοι] κελεύοντες
 94. κατεπάλμενος] ὀρμήσας
 95. μετώπιον] τὸ μεταξὺ τῶν ὠπῶν (ὄτων Α), τὸ μεσόφρουν 10
 96. στεφάνῃ] εἶδος περικεφαλαίας σχέθε] ἀντέσχε
 χαλκοβάρεια] τῷ χαλκῷ βαρουμένη, ὃ ἔστιν ἰσχυρά
 98. πεπάλακτο] ἐνεπέφυρτο 104. παρέβασκε] παραιβάτης ἦν
 ὦ ποτ'] ἀντὶ τοῦ οὐστίνας
 105. κνημοῖσι] ἐν τοῖς τραχέσε τόποις διδῆ] ἔδησεν 15
 μόσχοισι] ἀπαλοῖς λύγοισι] φυτῷ τινὶ ὃ ἡμεῖς κύτινον καλοῦμεν
 106. ἔλυσεν ἀποίνων] λύτρα δεξάμενος ἀπέδωκεν
 109. ἔλασε] ἐπληξε 110. σπερχόμενος] σπεύδων ἀπὸ
 τοῦιν] ἀπ' αὐτῶν
 111. γιγνώσκων] γνωρίζων 114. συνέαξε] συνέτριψε 20
 118. δρυμά] δρυμῶνας 122. μενεχάρμην] ὑπομένουσα τὴν
 μάχην, πολεμικόν
 124. Ἀλεξάνδροιο] λείπει ἢ παρά 128. σιγαλόεντα] λαμπρά
 129. κυκηθήτην] ἐταράχθησαν
 130. γουναζέσθην] τῶν γονάτων ἤπτοντο, ἰκέτευον 25
 136. προσαυδήτην] προσεφώνουν 137. ἀμελικτον] ἀηδῆ,
 σκληράν
 141. ἐξ ἔμεν] ἐκπέμψαι
 147. ὄλμον] κοῖλος λίθος. κορμίαν. ὡς ἄχειρον καὶ ἀκέφαλον
 153. χαλκῷ διηϊόωντες] πρὸς τὸ ἰππεῖς δὲ ἰππῆας 30
 156. εἰλυφόων] εἰλῶν, ταρασσῶν
 157. πρόρριζος] μέχρι τῶν ριζῶν· τῶν γὰρ κάτω γῆς τὸ πῦρ οὐχ
 ἄπτεται
 πυρὸς ὀρμῇ] τῷ πυρὶ περιφραστικῶς
 158. κάρηνα] ἀπὸ μέρους ἀνθρώποι 35
 162. κείατο] ἔκειντο
 163. ὑπαγε] ὑπεξέφερε
 164. ἔκ θ' αἵματος] ἐκ τοῦ φόνου κυδοιμοῦ] κραυγῆς
 165. σφεδανόν] ἐπεικτικόν (ἐπικτικόν Α), σφοδρὸν, καταπληκτικόν
 167. ἐρνεόν] συκὴ ἀγρία 40
 168. ἰέμενοι πόλιος] ἐπιθυμοῦντες ἀνελθεῖν ἐπὶ τῆς πόλεως

169. *λύθρφ—ἀάπτους*] τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι' (ἐξ Cobetus) ἰδρωτός καὶ κόνεως καὶ αἵματος
170. *φηγόν]* τὴν δρυὶν ἴκοντο] οἱ Τρῶες δηλονότι
174. *τῇ δέ τ' ἱῆ]* μιᾷ δέ τῳ αὐτῶν
176. *λαφύσσει]* μετὰ σκυλμοῦ ἐσθλεί 177. *ἔφεπε]* κατόπιον 5
ἐδίωκε
178. *τὸν ὀπίστατον]* τὸν ἔσχατον 179. *πρηνεῖς]* ἐπὶ πρόσωπου
180. *περὶ πρό γάρ]* ἀντὶ τοῦ περισσῶς (περισσῶ Α)
183. *πιθήσεως]* καθύδρου 189. *ἀνώχθω]* κελευέτω 10
191. *τυπεῖς]* βληθείς 192. *εἰς ἵππους ἀλεται]* εἰς τὸ ἄρμα ἀνέλθη
193. *εὐσσήλους]* εὐκώπους
195. *ποδήνεμος]* ἴση ἀνέμοις κατὰ τὸ τάχος 201. *τεῖν]* σοί, Δωρικῶς 15
214. *ἐλελίχθησαν]* συνεστράφησαν 216. *ἀρτύνθη]* ἠτοιμάσθη
223. *Κισσῆς]* Κισσέως θυγάτηρ
224. *μητροπάτωρ]* ὁ τῆς μητρὸς πατήρ
225. *ἴκετο μέτρον]* ἠνδρώθη 226. *θυγατέρα ἦν]* τὴν Ἴποδάμειαν 20
229. *Περκώτῃ]* πόλις 236. *οὐδ' ἔτορε]* οὐδὲ διέκοψε
237. *ἀντομένη]* ὑπαντήσασα ἑτράπετ' εἰς τοῦπίσω ἀνετράπη
242. *οἰκτρός]* οἴκτου καὶ ἐλέου ἄξιος (ἄξιον Α)
- ἀστοῖσιν]* τοῖς ἰδίοις πολίταις 243. *ἦς]* παρ' ἧς χάριω] 25
- ἀπόλαυσιν
245. *ἄσπετα]* ἀπαρακολούθητα, πολλά
248. *ἀριδείκετος]* πᾶν ἔνδοξος
251. *εὐράξ]* ἐκ πλαγίου 253. *διέσχε]* διεξῆλθε
257. *ᾄπατρον]* ὁμόπατρον, συγκοπή
258. *καὶ ἀὔτει]* καὶ ἐκάλει 30
261. *τοῖο δ']* τοιούτου δέ 266. *ἀνήνοθεν]* ἀνεφέρετο
267. *ἐτέρσετο]* ἐξηραίνετο 268. *ὀξεῖαι]* δριμύται, σφοδραὶ
270. *προϊεῖσι]* προπέμποσιν μογοστόκοι] αἱ τοὺς μόγους
- ἐπικουφίζουσαι (ἐπικουφίζων Α)
- Εἰλείθυιαι]* θεαὶ τῶν τικτουςῶν ἔφοροι 35
272. *δύνου]* ὑπεισηλθον 274. *ἤχθετο]* ἐλυπεῖτο, ἐβαρεῖτο
275. *διαπρῦσιον]* διαπορεύσιμον γεγωνῶς] παρακελευόμενος
280. *ἴμασεν]* ἐμάστιξεν 281. *νήας ἐπὶ γλαφυράς]* ἐπὶ τὰς
- κόιλαις
282. *ἄφρεον]* ἴδρουν ραίνοντο] ἐκονιορτοῦντο 40
288. *ᾄριστος]* ἄριστος, ἰσχυρός 293. *ἀγροτέρῳ συῖ]* ἀγρίῳ χόρῳ

297. ὑπεραεῖ] ὑπερβάλλουσι τῇ πνοῇ
 298. καθαλλομένη] καταπνέουσα (sic ed. Romana : καῖ πνεύ A)
 ἰοειδέα] μέλανα διὰ τὸ βάθος
 306. ἀργεστᾶο νότιο] τοῦ λευκονότου
 307. τροφί κῦμα] εὐτραφές, εὐπαγές ἄχνη] ὁ ἀφρός 5
 308. πολυπλάγκτοιο ἰώης] πολυπλανήτου πνοῆς
 313. λελάσμεθα] ἐπιλελήσμεθα 317. μίνυνθα] ἐπ' ὀλίγον
 χρόνον
 318. ἦδος] ὠφέλεια 324. κυδοίμεον] ἐθορύβουν, ἐτάρασσον
 326. παλινορμένω] ἐκ τῆς φυγῆς ἐπιστραφέντες 10
 327. ἀσπασίως] ἀσμένως 331. στείχειν] παραγίνεσθαι
 332. κῆρες γὰρ ἄγουν] ἰσχυροτέρα γὰρ ἢ μοῖρα τῆς μαντικῆς
 334. κεκαδῶν] στερήσας, χωρίσας (χορήσας A)
 350. τιτυσκόμενος] στοχαζόμενος
 351. πλάγχθη] ἀπεκρούσθη τὸ δόρυ 354. ἀπέλεθρον] ἀμέ- 15
 τρητον 355. παχείη] ἰσχυρῶ
 358. τήλε] πόρρωθεν καταείσατο γαίης] κατεφάνη, ἡ κατη-
 νέχθη
 359. ἀμπνυτο] ἀνεσωφρονίσθη 362. κύον] ἀναιδέστατε
 364. δοῦπον] τὴν μάχην 20
 365. ἦ θῆν σ'] πάνυ δὴ σε ἐξανύω γε] ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύσω
 367. ἐπιείσομαι] ἐπελεύσομαι 370. τιταίνετο] ἔτειεω
 374. αἴνυτ'] ἀφηρείτο 375. βριαρήν] ἰσχυράν
 377. ταρσόν] τὸ πλατὺ τοῦ ποδός διὰ δ' ἀμπερές] δι' ὄλου
 383. πεφρῖκασι] φοβοῦνται μηκάδες] μηκητικαί 25
 385. τοξότα λωβητήρ] διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων, ἐξ οὗ
 (sic ed. Rom., οὗ A) δειλῆ
 παρθενοπίπα] παρθένους ἐπιτηρῶν, γυναιμανές, ἡ γυναικιζόμενε
 388. ἐπιγράψας] ἐπιξέσας ἀπλῶς
 391. ἄλλως] εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε ἐπαύρη] ἐφάψηται 30
 393. ἀμφίδρυφοι] ἀμφοτέρωθεν κατεσπαραγμένοι διὰ τὸ πένθος
 395. πύθεται] σήπεται περὶ πλέες] περὶ αὐτὸν πλείους
 397. καθεζόμενος] ἀντὶ τοῦ κύψας
 400. ἦχθετο] ἐβαρείτο τὴν ψυχὴν, ὠδυνᾶτο
 401. οἰώθη] ἐμώθη 405. ἀλώω] λειφθῶ, συσχεθῶ 35
 409. μάχη ἐνι] ἀντὶ τοῦ ἐν μάχῃ
 416. θήγων] ἀκονῶν γναμπτήσι γένυσσιν] ἐπικαμπέσι σιαγῶσι
 (σιαγῶσι A)
 417. ἀμφὶ δέ—ἀτίσσονται] ἐπ' αὐτὸν δὲ ὀρμῶσι
 418. ἄφαρ] ταχέως 424. πρότμησιν] ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν 40
 τόπος

425. ἀγοστῶ] τῷ ἀγκῶνι
 430. πολύαιω'] πολλαχῶς κακὸς νομισθεῖς, μυθολόγε καὶ φλύαρε
 451. φθῆ] προέλαβεν, ἔφθασεν
 453. ὅσσε καθαίρησουσι] τοὺς ὀφθαλμοὺς καταλήφονται, καμ-
 μύσουσι 5
455. κτεριοῦσι] θάψουσι 458. ἀνέσσυτο] ἀνηκόντισεν
 461. αἶε] ἐβόα 462. ὅσον κεφαλὴ χάδε] ὅσον ἡδύνατο
 466. ἀμφί μ'] τὸ ἐξῆς ἀφίκετό με
 467. βιάτο] βιάζονται 474. δαφουνοί] φόνιοι ἢ πυρροί
 θῶες] λυκοειδέα ζῶα 10
 476. ἤλυξε] ἐξέφυγε 477. λιαρὸν] θερμὸν ὀρώρη] ἰσχύη
 479. δαρδάπτουσιν] κατεσθίουσιν
 480. νέμει] συνδένδρω τόπω 481. διέτρεσαν] σὺν δέει ἔφυγον
 486. στῆ δὲ παρέξ] ἔστη δὲ παρ' αὐτόν
 ἄλλυδις ἄλλος] ἄλλος ἀλλαχοῦ 15
 493. ὀπαζόμενος] κατεπειγόμενος, διωκόμενος, ἀφ' οὗ πληρούμενος
 494. ἀζαλέας] ξηράς
 495. ἀφυσγετόν] ἰλυῶδες, συρφετόν (sic ed. Romana: ἰλιῶδες
 συφερτ' Α) 502. μέρμερα] μερίμνης ἄγια
 503. νέων δ' ἀλάπαξε] ἴν' ἢ τὰς πρὸ τῶν νέων 20
 504. χάζονται] ὑπεχώρουν 512. ἄγρει] ἄγε δὴ
 514. ἀντάξιος] ἀντὶ (sic ed. Romana: ἀντὶ τοῦ Α) πολλῶν ἄλλων
 τοῦ σώζεσθαι ἄξιος
520. τῇ γὰρ] ἐκείσε γάρ 525. ἐπιμίξ] ἀναμειγμένοι
 532. αἰοντες] αἰσθόμενοι 534. στείβοντες] πατοῦντες 25
 536. ὀπλέων ραθάμιγγες] τῶν δυνάων ρανίδες
 537. ἐπισσώτρων] τὰ ἐκτὸς τῶν τροχῶν ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενα
 538. ἀνδρόμεον] τὸν τῶν ἀνδρῶν
 539. μίνυθα δὲ χάζετο δουρός] ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῆσται
 546. τρέσσε] διὰ δέος ὑπεχώρησεν 547. ἀμείβων] ἀλλάσσων 30
 549. ἐσσεύαντο] ἐδίωκον
 550. πῖαρ] κάλλιστον, οἶνον ἢ λιπαρόν
 551. κρειῶν ἐρατίζων] κρεῶν ἐρῶν, ἐπιθυμῶν
 552. ἰθύει] ἐπ' εὐθείας ὀρμῇ πρήσσει] ἀνυεῖ ἄκουτες] δόρατα
 554. δεταί] λαμπάδες παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεῖω 35
 ἐσσύμενός περ] καίτοι προθυμούμενος
 555. ἠῶθεν] ὀρθρον ἀπνούσφιν] ἐχωρίσθη
 τετιηότι] λελυπημένω
 559. νωθῆς¹ ὁ ἔστερημένος τοῦ θεῖν, ὃ ἔστι τρέχειν, ἀργός, βραδύς
 ῥόπαλ'] ξύλα 560. κείρει] κόπτει, τρώγει 40
 562. σπιοιδῆ] ἀντὶ τοῦ μόλις, δυσχερῶς φορβῆς] ὡς τροφῆς

568. τρωπᾶσκετο] ἐτρέπετο
 569. προέεργε] εἶργεν, ἐκῶλυνεν
 572. ὄρμενα πρόσσω] ὄρμῶντα ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν
 573. ἐπαυρεῖν] ἐφάψασθαι 574. ἄσαι] κορεσθῆναι
 580. αἶνυτο] ἀφηρείτο 582. ἀπαινύμενον] ἀφαιρούμενον 5
 588. ἐλελιχθέντες] ἐπιστραφέντες
 590. δυσηχέος] κακοήχου, λυπηροῦ
 593. κλῖναντες] ἀντὶ τοῦ τοὺς ὄμους ταῖς ἀσπίσι προσερείσαντες
 596. μάρναντο] ἐμάχοντο 598. ἰδρῶσαι] ἰδρῶτι καταρρεόμεναι
 601. ἰῶκα] τὴν φυγὴν 601. δακρυόεσσαν] τὴν τῶν πολλῶν δακρῶν 10
 αἰτίαν καὶ συμφορῶν
 604. ἔκμολεν] ἐξῆλθεν
 610. οὐκέτ' ἀνεκτός] οἶον ἀκαρτέρητος
 611. ἔρειο] ἐρώτησον 613. τά γ' ὄπισθε] τὰ ὀπίσω μέρη
 τοῦ σώματος 15
 615. παρήϊξαν] παρέδραμον 621. ἀπεψύχοντο] ὡς νῦν ἐφυγον
 624. κυκείῳ] πολυμιγὲς ποτόν
 627. ἔξελον] ἐξάιρετον ἔδωκαν ἀριστεύεσκεν] ὁ Νέστωρ
 628. ἐπιπροτήλε] ἐπ' αὐτῷ παρέθηκε
 629. κυανόπεζαν] μελανόπουν 20
 630. ποτῶ ὄψον] ποτικὸν ὄψον
 631. χλωρόν] νέον ἀλφίτου] ἄρτου
 635. νεμέθοντο] τουτέστι ζώσαις καὶ πινούσαις ἐφέκεσαν αἱ πέλειαι
 636. ἄλλος] λείπει τὸ πρεσβύτης
 638. κύκησε] ἐτάραξε 25
 639. Πραμνεῖφ] παλαιῶ κνή] ἔκοπτε
 640. κνήστι] μαχαιρίφ τυροτόμφ
 ἀλφίτα] τὰ τῶν κριθῶν ἄλευρα
 641. ὤπλισσε] ἠτοίμασε 642. πολυκαγκέα] ξηραντικὴν
 647. ἀναινετο] ἀπηρνείτο 30
 648. οὐχ ἔδος ἔστι] οὐκ ἔστι καιρὸς νῦν μοι τοῦ καθέζεσθαι
 649. αἰδοῖος] αἰδοῦς ἄξιος νεμεσητός] νῦν φιλόψυγος
 656. ὀλοφύρεται] οἰκτεῖρει, ἔλεεῖ 667. ἀέκητι] ἀβουλησίᾳ
 668. ἐπισχερῶ] ἐφεξῆς
 672. ἀμφὶ βοηλασίῃ] περὶ βοῶν ἀπελασίᾳ 35
 674. ῥύσι' ἐλαυνόμενος] ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνων
 676. περίτρεσαν] ἐφυγον οἱ περὶ αὐτὸν (sic ed. Romana : αὐτοῦ Α)
 677. ληῖδα] λάφυρα ἥλιθα] πᾶν
 682. Νηληΐιον] τὴν τοῦ Νηλέως
 683. ἐνύχιοι] διὰ τῆς νυκτός 685. ἐλγαινον] ἐκήρυσσον, ἐβόων 40
 686. τοὺς ἴμεν] τοῦτοις παρεῖναι συλλεγῆναι

- χρείος (χρέως Α) ὀφείλετ'] δάνειον ἐχρεωστέϊτο
 688. δαίτρευν] ἐμέριζον Ἐπειοὶ] οἱ Ἥλείοι
 695. ἀτάσθαλα] ὑβριστικά, ἄδικα 696. ὁ γέρων] ὁ Νηλεὺς
 697. εἴλετο] τὸ ἐξῆς ἐκ δ' ὁ γέρων ἔλαβεν
 κρινάμενος] διαχωρίσας (διαχωρήσας Α) 5
 699. τέσσαρες ἀθλοφόροι] δύο ξυνωρίδες
 701. θεύσεσθαι] δραμεῖσθαι 705. ἀτεμβόμενος] στερηθεῖς
 706. τὰ ἕκαστα διείπομεν] περὶ πάντα εἶχομεν σπουδαίως
 710. θούριδος] ταχεία 711. Θυρόεσσα] πόλις Ἥλιδος
 712. Ἄλφειῷ] ποταμὸς Ἥλιδος 10
 713. διαρραῖσαι] διαφθεῖραι 714. μετεκίαθον] παρεγένοντο
 716. ξυνοχος] ἐν νυκτί 723. Ἀρήνης] πόλις Πύλου
 726. ἔνδιοι] μετὰ μεσημβρίαν
 728. Ἄλφειῷ] ποταμός (πῶ hic et alibi Α)
 729. ἀγελαίην] ἐν ἀγέλῃ ἔτι οὔσαν ἀδάμαστον 15
 735. εὔτε] ὅποτε ὑπερέσχεθε] ὑπερέσχε, συνεμάχησε
 736. συμφερόμεσθα] ἅμα συνηνέχθημεν
 749. ὁδὰς ἔλον οὔδας] τοῖς ὁδοῦσι τὴν γῆν ἔδακον θνήσκοντες
 754. διὰ σπιδέος] ἐπιμήκους καὶ μακροῦ
 755. λέγοντες] συνάγοντες 20
 756. Βουπρασίου] πόλις Ἥλιδος (ἴλιδ° Α)
 758. ἀπέτραπε] ἀνέστρεψε σημείοις τισί
 759. πύματον] ἔσχατον
 761. Νέστορι] ἀντὶ τοῦ ἐμοί
 763. ἀπονήσεται] ἐν ἀπολαύσει γενήσεται 25
 773. χόρτω] ἐν τῷ τριγῶν ἄλεισον] ποτήριον
 775. αἰθομένοις] καιομένοις
 776. σφῶϊ] ὑμεῖς ἔπετον] νῦν ἐνεργεῖτε
 778. κατὰ δ' ἐδριάσθαι] καθέζεσθαι δέ
 780. τάρπημεν] ἐκορέσθημεν 782. σφῶ] ὑμεῖς 30
 784. ὑπέιροχον] ὑπερέχοντα 788. φάσθαι] λέγε
 789. σημαίνειν] ἀντὶ τοῦ σήμαινε, μήνυε
 793. παραίφασις] συμβουλή, παραίνεσις
 ἑταίρου] ἀγαθοῦ φίλου
 795. ἐπέφραδε] εἶπε 796. προέτω] προπεμψάτω 35
 799. ἴσκοντες] ὁμοιοῦντες
 807. ἴνα σφ'] ὅπου αὐτοῖς
 809. ἀντεβόλησεν] συνέτυχε
 812. νότιος] ὑγρὸς ἢ πολὺς
 813. κελάρυζε] μετὰ ἧχου ἀνεφέρετο ἔμπεδος] ἀσφαλῆς 40
 818. ἄσειν] κορέσειν ἀργέτι δημῶ] τῷ λευκῷ λίπει

820. σχήσουσι] κωλύσουσι   821. φθίσονται] ἀναιρεθήσονται
 823. ἄλκαρ] ἀλέξημα, βοήθημα
 830. νίξ'] πλύνε   λιαρῶ] εὐκράτῳ, χλιαρῶ
 833. ἰητροὶ μὲν γάρ] τῶν ἰατρῶν μὲν γάρ
 838. πῶς τ' ἄρ' ἔοι] πῶς τοῦτο γένοιτ' ἂν   5
 842. ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν] ὅτι (ἀντὶ τοῦ Cobetus) ὑπολαβῶν αὐτοῦ
 τοὺς στέρνοους (sic)
 843. ὑπέχευε] ὑπέστρωσε βύρσας
 844. ἔκτανύσας] ἐξαπλώσας
 845. περιπευκές] περισσῶς πικρόν   10
 847. ὀδυνήφατον] ὀδυνῶν παυστικόν
 848. ἔσχ'] ἐπέσχευεν, ἔπαυσευ   ἐτέρσετο] ἐξηραίνετο

M. (12)

1. ὧς ὁ μὲν] οὕτω μὲν οὕτως (οὗ μὲν οὗ Α)
 ἐν κλισίῃσι] ἐν ταῖς σκηναῖς   15
 3. ὀμιλαδόν] παμπληθὲς   4. τάφρος] τὸ ὄρυγμα
 σχήσειν] ἀνθέξειν
 7. ληΐδα] σκύλα
 8. ῥύοιτο] φυλάττοι   ἀέκητι] ἀβουλίᾳ
 9. ἔμπεδον] ἀσφαλὲς, ἰσχυρόν   20
 12. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον   ἔμπεδον] ἐπίπεδον
 14. δάμεν] ἀνηρέθησαν   17. μητιῶντο] ἐβουλεύοντο
 18. ἀμαλδύναι] καταστρέψαι, ἀφανίσαι
 ποταμῶν μένος] περίφρασις, τὸς ποταμούς
 20—23. Singulis fluviorum nominibus superscriptum πο^τ   25
 22. βοάγρια] σκουτάρια   τρυφάλεια] περικεφαλαῖαι
 23. ἡμιθέων] ἡρώων   24. ὀμόσε] ὀμοῦ
 25. ἐννήμαρ] ἐπὶ θ' ἡμέρας ἔπεμπε τὸ ῥεῦμα εἰς τὸ τεῖχος
 26. συνεχές] ἀδιαλείπτως
 29. φιτρῶν] κορμῶν, ξύλων   30
 30. λεία] ὀμαλά   ἀγάρροον] παρὰ τὸν ἄγαν ῥοώδη
 Ἑλλάσποντον] ἢ ὑπὸ Τροίαν θάλασσα
 31. ἠϊόνα] αἰγιαλόν   36. κανάχιζε] ἤχει
 37. Διὸς μάστιγι] τῷ κεραυνῷ
 38. ἐελμένοι] συγκεκλειμένοι (συγκεκλιμένοι Α)   35
 ἰσχανόωντο] κατεῖχοντο, ἐπέιθοντο
 41. θηρευτήσι] ἐν τισὶ θηρητῆρσι
 42. στρέφεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ στρέφεται
 βλεμεαίνων] ἐπιρρωννύμενος
 45. κυδάλιμον] ἐνδοξόν, γενναῖον   40

46. ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται] δέδιεν οὐδὲ φεύγει
 ἀγνηορίη] ὁ αὐτὸς (i. e. ὅτι ἀντὶ τοῦ) ἀνδρείως δε θυ (sic). Fort. δὲ
 θυήσκει 47. ταρφέα] πυκνά
52. δειδίσσεται] εἰς δέος ἦγε καὶ φόβον
54. ῥηϊδίη] εὐκόλως ἐπηρεφέες] ὑψηλοὶ, μεγάλοι 5
55. σκολόπεσσι] ξύλοις ἀπωξυμμένοις
56. ἠρήρει] ἐπεπύκνωτο 57. ἀλεωρήν] φυλακὴν, ἀποφυγὴν
59. μενοίνεον] προεθυμοῦντο, ἐνεόδουν
62. ἀφραδέως] ἀπρονοήτως, ἀπείρως
66. τρώσσεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἐλαττωθῆναι, ἠττηθῆναι 10
67. ἀλαπάξει] πορθεῖ
69. ἦ] ὄντως 71. παλώξεις] ἡ τῶν δικούντων φυγὴ
74. ἐλιχθέντων] ὑποστραφέντων
77. πρυλέες] πεζοὶ, ὀπλίται
80. ὦδε] ἦρεσκε ἀπήμων] ἄλυπος 15
86. ἀρτύναυτες] παρασκευάσαντες, τάξαντες
87. πένταχα] εἰς ἑτάξεις 93. Πάρις] Ἀλέξανδρος
97. αἴθωνες] διάπυροι, ὄξεις
103. εἶσαντο] ἔδοξαν, ἐφάνησαν
105. ἄραρον] ἠσφαλίσαντο 112. πέλασεν] προσῆλθεν 20
113. ἀλύξας] διαφυγών 116. δυσώνυμος] χαλεπή
118. εἶσατο] ὄρμησεν 119. νίσσουτο] ἐπορεύοντο
121. ὄχηα] μοχλόν 124. ἰθύς] ἐπ' εὐθείας
132. ὑψικάρηνοι] μακροὶ
134. ἀραρυῖαν] βεβαίως ἠρμοσμένοι 25
138. ἔκιον] ἐπήεσαν 141. εἴως μὲν] πρὶν ἔλθειν τοὺς βαρβάρους
142. ἔνδον ἐόντες] ἔως τειχῶν 147. κολοσυρτὸν] θόρυβον
148. δοχμῶ] εἰς πλάγιον ὀρμῶντες ἄγνυτον] κατακλώσιν
149. πρυμνὴν] ἐσχάτην 151. κόμπει] ἐκτύπει
153. λαοῖσιν —] τοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους ὄχλοις θαρροῦντες 30
157. ζαῆς] βίαιος 160. αὖον ἀύτευν] σκληρὸν ἤχουν
161. μυλάκεσσι] τραχέσι λίθοις
163. ἀλαστήσας] δεινοπαθήσας
168. οἰκία] φωλεοὺς
- παιπαλοέσση] τῇ πολλὰς ἐκτομὰς ἐχούση, τῇ τραχείᾳ 35
172. χάσσασθαι] χωρισθῆναι
177. θεσπιδαῆς] τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον, οἰονεὶ θεῖον
179. ἀκαχέιατο] ἐλελύπηντο
181. Λαπθῆναι] οἱ περὶ Πειρίθου μαχεσάμενοι, οἱ δὲ τοῖς Κενταύροις
186. πεπάλακτο] ἐμολύνετο 40
187. ἐξενάριξεν] ἐσκύλευσεν, ἀνεῖλεν

192. αὐτοσχεδίην] ἐκ τοῦ πλησίον, ἐκ χειρός
 202. φοιήεντα] φονευτικὸν ἢ πυρρόν
 204. κόψε] ἔδακεν, ἐπληξεν
 205. ἰδνωθείς] συνειλήσας ἑαυτὸν, καμφθείς
 207. κλάγξας] βοήσα 5
 213. παρέξ ἀγορευέμεν] ἔξωθεν τῶν χρηστῶν
 225. οὐ κόσμῳ] οὐ κατὰ τὸ δέον παρὰ ναῦφιν] ἀπὸ τῶν νεῶν
 αὐτὰ κέλευθα] τὰς αὐτὰς ὁδοὺς
 228. ὑποκρίναιτο] ἀντὶ τοῦ ἀποκρίναιτο ἐξηγούμενος τὸ σημεῖον
 θεοπρόπος] οἰωνοσιστής 10
 233. ἀπὸ σπουδῆς] ἀπὸ κρίσεως 239. πρὸς ἡῶ] πρὸς ἀνατολὰς
 240. ποτὶ ζόφον] πρὸς δυσμάς
 247. μενεδήϊος] ἐν τῇ μάχῃ καρτερικός
 249. παρφάμενος] παραλογισάμενος 250. τυπεῖς] πληγεῖς
 255. θέλγε] ἠπάτα, ἔβλαπτεν 15
 257. πειρήτιζον] πείραν ἐποιοῦντο
 258. κρόσσας] προμαχῶνας ἢ κλίμακας ἔρειπον] ἔστρεψαν
 ἐπάλξεις] προμαχῶνας (προμᾶ Α)
 259. στήλας] ὀρθοὺς λίθους
 260. ἔχματα] ἐρείσματα, θεμελίους 20
 261. αὔερον] ἐξέβαλον 264. δηΐους] τοὺς πολεμίους
 265. κελευτιῶντ'] παρεκελεύοντο
 266. φοιτήτην] ἐπερχόμενοι
 267. μιλιχίους] πρᾶοις στερεοῖς] σκληροῖς
 268. νεῖκεον] ὀνειδίζον 269. μεσήεις] μέσοι κατὰ δύναμιν 25
 273. τετράφθῳ] τρεπέσθῳ
 ὀμοκλητήρος] τοῦ ἐγκελευομένου, τοῦ ἀπειλοῦντος
 274. ἴσθε] ὀρμᾶτε 276. δίσσθαι] διώξαι
 279. ὦρετο] ὦρμησε, προεθυμήθη
 280. πιφασκόμενος] ἐμφανίζων, προσημαίνων 30
 τὰ δὲ κῆλα] τὰ αὐτοῦ σημεῖα (sic recte Α, non σημαίνει, quod male
 excusum p. 427, 4, ubi haec inter scholia sunt recepta) βέλη
 ἐπιπέμπει κατὰ χόλον. βέλη δὲ νῦν τὸν χειμῶνα
 282. πρῶνας] τὰς τῶν ὀρῶν ἐξοχάς
 283. λωτεύντα] ἀνθοῦντα πλοῖα ἔργα] τὰ γεώργια 35
 285. προσπλάζον] προσερχόμενον, προσρηγνύμενον
 286. εἰλύαται] κεκάλυπται
 287. πωτῶντο] ἐπέτοντο, ἐφέροντο
 293. ἔλιξιν] μέλασιν ἢ εἰλοῦσι τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ
 295. ἐξήλατον] ἐξάπτουχον 40
 296. ἦλασεν] κατεσκεύασεν ἔντοσθεν] ἔσωθεν βοείας] βύρσας

301. πειρήσουτα] πείραν ληψόμενον
 πυκινόν] ἀσφαλῆ· λέγει δὲ τὴν ἔπαυλιν
302. παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτοῖς βώτορας] βοσκήτορας, βουκόλους
304. ἀπειρητος] ἄνευ ἐπιβουλῆς, ἄπειρος
 μέμονε] προθυμεῖται δέσθαι] διελθεῖν, διωχθῆναι 5
305. μετάλμενος] ἐπιζητῶν 311. ἔδρη] προεδρία, τιμῆ
314. φυταλιῆς] ἀμπελοφύτου γῆς πυροφόροιο] σιτοφόρου
316. καυστείρης] ἐμπύρου, θερμῆς
317. πύκα θωρηκτῶν] ἐπιμελῶς τεθωρακισμένων
318. ἀκληεῖς] ἄδοξοι 320. ἴς] δύναμις 328. ἡέ τφ] ἡ τινι 10
333. πάπτηνευ] προεβλέψατο 334. ἀρῆν] βλάβην
337. οὐ πως —] οὐδέπω αὐτῷ ἦν δυνατὸν βοήσαντι ἀκουσθῆναι
347. ζαχρηεῖς] ἄγαν βίαιοι καὶ μεγάλην ὄρμην τοῖς ἔργοις ποιούν-
 τες
353. εἶθαρ] εὐθέως 355. ἡνώγει] κελεύει 15
356. ἀντιόσητον] ἀπαντήσητε
368. ἀντιώω] ἀπαντήσω, μετάσχω 371. ἦε] ἀπήρχετο
374. ἐπειγομένοισι] ἐσπουδασμένοις
380. μαρμάρφ ὀκρίουεντι] λίθφ τραχεῖ
381. ὑπέρτατος] ἀνωτάτω 20
385. ἀρνευτήρι] κυβιστητήρι (κυβηστήρη (sic) A)
390. ἄλτο] καθήλατο 396. πρηνῆς] ἐπὶ πρόσωπον
400. ὀμαρτήσανθ'] ὀμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφέντες τὰ
 δόρατα
405. στυφέλιξε] ἀπετίναξε 408. ἐλιξάμενος] ἐπιστραφεῖς 25
411. θέσθαι] ποιῆσαι 412. ἐφομαρτεῖτε] ἀκολουθεῖτε
414. ἐπέβρισαν] ἐπετέθησαν τοῖς Ἑλλησι
415. ἐκαρτύναντο] ἰσχυροποιήσαντο
420. ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν] ἐπειδὴ ἀπαξ προσεπελάσθησαν,
 προσῆλθον 30
421. ἀμφ' οὐροισι] περὶ ὄρων γῆς δηριάασθον] φιλονεικοῦσι
424. διέεργον] διεχώριζον 425. δήουν] διέκοπτον
426. περρόντα] ἐλαφρά
431. ἐρράδατ'] ἐρραμμένοι εἰσὶ 432. φόβον] φυγῆν
433. γυνῆ χερυτήις] ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα 35
441. ἐνίετε] ἐμβάλλετε
444. κροσσάων] ὑποτροχῶν κλιμάκων
446. πρυμνὸς παχύς] κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος παχύς
448. ὀχλίσσειαν] ἀπὸ ὀκιρήσειαν τοῦ ἐδάφους
452. ἐπέγει] βαρεῖ 453. στανῶων] τῶν θυρῶν ἀέρας] 40
 ζαστάσας

455. δικλίδας] διθύρους ὀχῆες] οἱ μοχλοί
 456. ἐπημοιβοί] ἐπ' ἀλλήλους φερόμενοι ἐπαρήρει] ἐπέκειτο
 458. ἀφαιρότερον] ἀσθενές 459. θαιρούς] τοὺς στρόφιγγας
 460. βριθοσύνη] τῷ βάρει 461. διέτμαγεν] διεσχίσθησαν
 462. λαὸς ὑπὸ ριπῆς] ὑπὸ τῆς λίθου φορᾶς 5
 463. ὑπώπια] τὴν πρόσοψιν
 464. ἔεστο] ἠμφέεστο 467. ἐλιζάμενος] ἐπιστραφεῖς
 470. ἐσέχυντο] εἰσήλθον ἐφόβηθεν] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν
 471. γλαφυράς] στικτέον ἀλλαστος] ἀμετάτρεπτος

N. (18)

10

59. σκηπανίῳ] σκήπτρῳ
 90. μετεισάμενος] μετελθὼν, παραγενόμενος
 146. ἐγχοιμφθεῖς] ἐνερείσας 159. τιτύσκετο] ἐστοχάζετο
 186. νισσόμενον] παραγινόμενον
 207. νίωνοῖο] τοῦ Ἀμφιμάχου 15
 211. παρ' ἐταίρου] τοῦ Μαχάονος
 237. συμφερτή] ἀντὶ τοῦ ἐκ πλήθους
 252. ἀγγελίης] λείπει χάριν 315. ἄδην] εἰς κόρον
 326. ἔχε στρατοῦ] ἀντὶ τοῦ ἡγού 340. ἄμερδεν] ἡμαύρου
 416. πομπόν] συνοδοιπόρου 460. ἐπεμήνιε] ὠργίζετο 20
 473. οἰοπόλῳ] ἐρήμῳ 475. ἀλέξασθαι] διῶξαι
 481. καί μ'] καί μοι 508. ἀγοστῶ] ἀγκῶνι
 514. ἀμύνετο] ἀντὶ τοῦ ἡμύνετο
 521. βριήπυος] μεγαλόφωνος
 527. πήληκα] περικεφαλαίαν 25
 543. ἐάφθη] ἐκάμφθη ἢ ἐπηκολούθησεν
 561. χαλκῶ] δουρί 569. ἀλεγεινός] νῦν καίριος
 584. ὀμαρτήτην] ὀμοῦ συνήλθον
 587. ἀπὸ δ' ἔπτατο] ἀπεκρούετο
 600. ἔχε] ἔφερε τῷ Ἀγήνορι 657. ποιῆ] τὰ ὑποφόνια 30
 678. αὐτὸς ἄμυνεν] τῇ οἰκείᾳ δυνάμει
 679. ἦ] ἀντὶ τοῦ ὄπου 685. Ἰάονες] Ἀθηναῖοι
 703. ἐν νηῷ (sic)] ἠροτριασμένη γῆ οἶνοπε] μέλαινα
 726. παραρηγοῖσι] συμβούλοις
 809. βιβάσθων] διαβαίνων 810. τίη] τί δῆ 35
 815. ὑμή] ὑμετέρη
 817. ὀππότε φεύγων] τοῦτό φησιν ὄπερ ἐπάγει
 830. χροᾶ] ση. (i. e. σημειῶσαι) τὸν χροᾶ

Ξ. (14)

13. *ἀεικές*] *ἀπρεπές*   17. *ὀσσομένον*] *προσημαῖον*
 20. *δαῖζόμενος*] *πολεμούμενος*   40. *πτήξε*] *εἰς φόβον ἤγαγεν*
 75. *εἰρύαται*] *εἰλκυσμένοι εἰσὶ*   86. *τολυπέειν*] *κατεργάζεται*
 92. *ἐπίσταιτο*] *οὕτως ἐπίσταιτο*. (Non est glossema interlineare, 5
 sed annotatio critica ad diversam spectans scripturam. Apud
 Eustathium et in codicibus nonnullis ἐπίσταται. ἐπίστηται coniecit
 Bentleius ex 15, 243.)

100. *σχήσουσι*] *ἀνθέξουσι*
 101. *ἀποπαπανεύουσιν*] *περιβλέψονται φυγεῖν* 10
 111. *κότφ ἀγάσησθε*] *νῦν φθόνφ φθονήσητε*
 154. *ἀπὸ βίου*] *ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου*
 156. *δαέρα*] *ἀνδρὸς ἀδελφόν*
 160. *ἐξαπάφοιτο*] *ἐξαπατήσειε*
 163. *ἰμέριαιτο*] *ἔρασθῆ*   *παραδραθέειν*] *συγκοιμηθῆναι* 15
 182. *ἔρματα*] *ἐνώτια*
 183. *τρίγληνα*] *τρίκοκκα*
μορόντα] *μετὰ κακοπαθείας (κακοπαθίας A) εἰργασμένα*
 203. *Ῥείης*] *τῆς Ῥέας*   235. *ιδέω χάριω*] *ὁμολογῶ*
 240. *ἦσει*] *ἐμβαλεῖ*   253. *οἶ*] *τῷ Ἑρακλεῖ* 20
 256. *ἐπεγρόμενος*] *ἐπεγειρόμενος*   284. *λιπέτην*] *κατέλιπον*
 286. *ἔμεινε*] *Superscriptum ἰμνε, i. e. ἔμμεινε*. Eadem scripturae
 diversitas est v. 119.

345. *εἰσοράασθαι*] *βλέπειν*
 363. *προθορῶν ἐκέλευσεν*] *παρώρμησεν* 25
 404. *τῆ ῤα*] *ὄπου δῆ*   413. *πάντη*] *ὁ Ἑκτωρ*
 439. *νύξ*] *ἀορασία*   447. *ἀνετράπετ'*] *ἔπεσεν*
 476. *Πρόμαχον*] *ὄνομα κύριον υἱὸς Ἀλεγήνορος*
 483. *πουνή*] *ἐκδικία*   491. *κτῆσιω*] *περιουσίαν*
 501. *εἰπέμεναι*] *ἀντὶ τοῦ εἶπατε*

Ο. (15)

30

10. *ἀπινύσσω*] *ἐξεστηκὼς τὴν ψυχὴν (τῆ ψυχῆ ed. Romana)*
 14. *ἀμήχανε*] *κακομήχανε*
 16. *κακοραφίης*] *ὁ δόλος σου δηλονότι*
 86. *δεικανώωντο*] *ἐδεξιούντο*   90. *ἀτυζομένη*] *τεταραγμένη*
 98. *κεχαρησέμεν*] *καρὸν (χαράν?) σχήσειω*   99. *εὐφρων*] *ἰλαρός* 35
 103. *ἰάνθη*] *διεχύθη, εὐφράνθη*
 104. *μενεαῖνομεν*] *προθυμούμεθα*
 114. *καταπρηνέσσ'*] *καταφερέσι*   252. *ἄϊον ἦτορ*] *ἀπέπνευε*

384. ξβαινον] Superscr. ησαν, i. e. ξβησαν
 415. είσατο] ἐπήλθεν 432. κατέκτα] ὁ Λυκόφρων
 470. πρώϊον] πρόσφατον 502. ἄρκιον] ἄρμόζου, συμφέρον
 529. θώρηξ] τοῦ Μέγης 538. ὁ] ὁ Μέγης
 544. είσάσθην] ἐπήλθον 547. ὄφρα] τὸ ὄφρα ἀντὶ τοῦ τέως 5
 558. κτάσθαι] ἀναιρεῖσθαι 598. ἀρήν] ἱκετεῖαν
 679. κεληρίζω] ἱππεύειν 681. δίηται] ἱππεύηται
 684. ἀμείβεται] μεταβαίνει
 738. ἑτεραλκεία] ἀντὶ τοῦ ἑτέραν ἀλκήν

Π. (16)

10

12. πιφάσκειαι] ἀντὶ τοῦ σημαίνεις
 47. λιτέσθαι] ἱκετεύειν 85. οἶ] οὔ (i. e. οὔτοι)
 202. πάνθ' ὑπὸ μνηιθμόν] ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὄργης χρόνον
 233. Δωδωναίε Πελασγικέ] οἱ Θεσσαλοὶ Πελασγικοὶ λέγονται
 272. ἀγχέμαχοι θεράποντες] ἄριστοὶ εἰσι δηλονότι 15
 336. μέλεον] μάταιον
 374. τμάγειν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄ ἄελλα] ὁ κοινορτός
 375. ὑπὸ νεφέων] ὑπὸ τὰ νέφη ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων
 392. ἐπὶ κάρ] ἐπὶ κεφαλῇ 441. πεπρωμένον] κατακεκριμένον
 456. ταρχύσουσι] θάψουσι 459. ψιάδας] δρόσους 20
 468. αἴσθων] ἀλγῶν, ἐκπνέων
 469. μακὼν] μυκησάμενος 470. κρίκει] ἤχησεν
 471. παρήρορος] ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἵππος
 476. συνίτην] Πάτροκλος καὶ Σαρπηδῶν
 491. μενείαινε] ἐλιποψύχησε 567. ὑσμίνη] ἄορασίαν 25
 573. Βουδείφ] πόλις Βοιωτίας 591. θυμοραϊστέων] θυμοφθόρων
 613. ἀφίει] ἀπέπεμψε 685. ἀάσθη] ἐβλάβη
 713. δίξε] ἀμφέβαλλεν, ἐδίσταζεν 747. τήθεα] ὄστρεα
 754. ἄλσο] ὡς ἄλτο
 825. πίδακος ἀμφ' ὀλίγης] περὶ μικρᾶς πηγῆς 30

Ρ. (17)

1. οὐδ' ἔλαθ'] καθ' ὑπερβατὸν οὐκ ἔλαθε δέ
 4. πόρτακι] δαμάλει 5. κυυρή] οἰκτρὰ, ὀδυρτική
 9. υἱός] ὁ Εὐφορβος 17. μελιηδέα] προσηνή
 22. βλεμεαίνει] ἐπιρρώννυται, δεινὸν βλέπει, πέποιθεν 35
 23. ἐῦμμελῖαι] πολεμικοὶ 24. Ὑπερήνορος] ἀδελφὸς Εὐφόρβου
 25. ὅτε μ' ὄνατο] ὅτε με ὕβρισεν

410. ἀκμοθέτιο]	τοῦ ἐπὶ τῷ ἀκμοθέτῳ ἔργου	πέλωρ]	τέρας	
420. ἔργα ἴσασιν]	τὰ γυναικεία	δηλονότι		
447. ἐέλιεον]	συνέκλειον	489. ἄμμορος]	ἀμέτοχος	
498. ποιῆς]	τῶν ὑποφονίων (sic τὰ ὑποφόνια gl. ad 13, 600)			
502. ἀμφοτέροισιν ἐπήπουν]	τὸ ναί καὶ τὸ οὐ			5
520. εἴκε]	ἐνεχώρει	521. ἀρδμός]	ποτισμός	
	βοτοῖσιν]	βοσκήμασιν		
542. τρίπολον]	τρίς ἐστραμμένην	552. ἐπήτριμα]	πυκνά	
553. ἔλλεδανοῖσι]	τοῖς δεσμοῖς			
572. λυγμῶ]	συριγμῶ	576. δονακῆα]	καλαμῶνα	10
597. στεφάνας]	κόσμον γυναικός			
599. ἐπισταμένοισι]	ἐπιστήμοσιν			
602. ἐπὶ στίχας]	ἐπ' εὐθείας			
605. κυβιστητήρε]	οἱ μετὰ κυβιστήσεως	ὀρχοῦμενοι		

Υ. (19)

15

5. λιγέως]	ἐμπαθῶς	27. αἰών]	ὁ μυελός	
72. γόνυ κάμψειν]	διαπαύσεσθαι			
102. ἀνώγει]	κελεύει	393. ἔσαν]	περιέβαλον	

Υ. (20)

9. πίσεια]	ὑδατώδεις τόποι			20
34. ἐριούνης]	μεγαλωφελῆς			
37. ῥώνοντο ἀραιαί]	ἐρρώνοντο αἱ ἀσθενεῖς			
109. ἀρειῆ]	ἀπειλῆ	133. μῆ χαλέπαινε]	μῆ ὀργίζου	
140. παρ' αὐτόφι]	παραυτὰ, εὐθύς			
145. ἀμφίχυτον]	ἀμφίχωστον	148. σεύαιτο]	διώξειεν	25
157. κάρκαιρε]	ποιὸν ἤχον ἀπετέλει			
162. νυστάζων]	ἐπινεύων	166. ἀτίζων]	ἀτιμάζων, καταφρονῶν	
168. ἐάλη]	συνεληπται	235. οἶο]	τοῦ ἑαυτοῦ	
249. πολὺς νομός]	μετάθεσις			
πολὺς]	πολύστροφος, εὐμετάθετος			30
316. δάηται]	καυθῆ	357. ἐφέπειν]	διώκειν	
362. στιχός]	τῆς τάξεως	363. ὅστις]	κεν superscriptum	
365. ἕμμεναι]	πορεύεσθαι	370. κολουέει]	μειοῖ	
377. δέδεξο]	προσδέχου	392. Ἐρμῶ]	ποταμὸς Λυδίας	
401. καθ' ἵππων ἀίξαντα]	καταβάντα τῶν ἵππων			35
403. αἰσθε]	ἐξέπνευσεν	ἤρυγεν]	ἐμυκᾶτο	
414. ὀχῆες]	οἱ λῶροι	418. λιασθεῖς]	ἐκταθεῖς	

364. ἀμβολάδην] ἀναβάλλων κάγκανα] κατάξηρα
 366. αὐτμή] πνοή, ἀνάδοσις τοῦ πυρός
 369. ἐπέχραε κήδειν] ἐπεβάρησε λυπεῖν
 380. στυφελίζειν] διασεῖειν
 385. βεβριθυῖα] βαρεῖα, δευή 386. ἄητο] ἐκινεῖτο 5
 392. ῥινοτόρος] ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινοὺς
 395. ἄητον] πολὺν, μέγα
 397. πανόψιον] φαυερῶς πάντων ὀρώντων
 398. ἔδαψας] ἔτρωσας 410. νηπύτι'] ἄφρον
 412. τῆς μητρὸς ἐρινώσας] τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἑρα 10
 437. ἀμαχητί] ἀφεστάναι τῆς μάχης δηλονότι
 452. ἔκπαγλος] ὑπερήφανος 454. τηλεδαπάων] ξένων
 456. κεκοτηότι θυμῷ] ὠργισμένος τῇ ψυχῇ
 460. πρόχυν] παντελῶς, πρόρριζος
 465. ζαφλεγέες] λίαν δραστικοί 15
 467. δηριαάσθων] φιλονεικεῖτωσαν
 471. ἀγροτέρη] κυνηγός, ἀπὸ τοῦ ἀγρεύειν
 473. μέλεον] μάταιον 483. λέοντα] ἐπίφοβον ὡς λέοντα
 489. ἔμαρπτεν] κατελάμβανε 490. αἴνυτο] ἀφηρεῖτο
 492. ἐντροπαλιζομένην] ἐπιστρεφομένην 20
 493. ὑπαιθα] εἰς τοῦμπροσθεν
 495. χηραμόν] κατάδουσις
 499. πληκτίζεσθ'] μάχεσθαι διὰ πληγῶν
 500. πρόφρασσα] προθύμως
 507. προτὶ οἶ] πρὸς ἑαυτῷ 516. μέμβλετο] ἐφρόντιζεν 25
 534. ἀλέντες] ἀποκλεισθέντες
 535. ἐπαυθέμεναι] ἐπαυθήσατο
 536. ἀληται] συγκλεισθῆ
 541. καρχαλέοι] ξηροί 542. σφεδανῶν] σφοδρῶς διώκων
 550. ἐνόησεν] ἀντὶ τοῦ ἴδεν 30
 558. Ἰλήϊον] ἐν φ' Ἰλου τάφος
 561. ἀποψυχθεῖς] ἀποψυχραυθεῖς
 563. ἀπαιερόμενον] ἀφορμώμενον
 571. ἀλείς] συστραφεῖς 573. πάρδαλις] πάρδος
 ξυλόχοιο] συμφύτου τόπου 35
 578. ξυμβλήμεναι] συμβαλεῖν, ὑπαντῆσαι
 588. ἐφέψεις] καταλήψη

230. τάπητας] τὰ περιβλήματα τῆς κλίνης
 241. οὔνεσθ'] ὄνησιw ἔχετε (marg. exter.)
 292. ἔόν] τεόν   300. ἐφιεμένη] ἐντελλομένη
 303. ἀκήρατον] καθαρόν
 316. περκνόν] μέλαν   5
 318. εὐκλήϊς] εὐκλειστος   319. τόσσ'] τηλικαῦτα
 335. ἑταιρίσσαι] φίλων γενέσθαι καὶ ἑταῖρον
 341. φέρον] οὔτω διὰ τοῦ ὀ φέρον
 518. ἀνσχεο] ἀνέσχου
 641. πασάμην] ἑγευσάμην   10
 648. ἐγκονέουσαι] σπεύδουσαι
 650. ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο] ἐκτὸς τῆς σκηνῆς
 661. ᾧδε] ὡς ἐπιφέρει
 755. ῥυστάζεσκεν] εἴλκεν, ἔσυρεν
 757. ἐρσήεις] ἀνθηρός   15
 768. ἐνίπτοι] ἐπιπλήττοι
 775. πεφρίκασιν] νῦν βδελύττονται

LEMMATA CODICIS VENETI 454 (A).

LEMMATA scholiorum saepe vel addidi vel ut ratio postulabat mutavi praeunte plerumque Bekkero. Nam lemmata codicis plurima ita sunt conformata ut prima versus verba praescripta sint, etiamsi scholiastae annotatio non ad haec, sed ad alia versus verba spectaret. Lemmata ubique fere cum textu codicis consentiunt, interdum tamen ab eo discedunt ubi lemmata cum scholiis suis ex codicibus transcripta sunt quorum in textu aliud quid legebatur quam in textu codicis Veneti legitur, quod manifestum fit exemplis quale notavi in annotatione ad 2, 192. De quo ut lectores ipsi iudicare possint, indicem lemmatum qualia in codice Veneto leguntur secundum paginarum linearumque huius editionis numeros composui labore quam fructu maiore. Nam ubi lemmata scholiorum ab textu codicis Veneti discrepant vix quidquam praebent quod non aliis quoque qui supersunt codicibus satis sit testatum. Lemmata scholiis intermarginalibus praescripta vel Bekkero vel mihi debentur, paucis exceptis locis (velut 2, 122. (παυροτέροισι: ὅτι—). 3, 158. 11, 688. 15, 45), ubi lemmata in codice legi diserte monui in annotatione. Nam scholia intermarginalia lemmatis ubique fere carent, quum non, ut saepe marginalia, longius ab textu sint remota, sed iuxta verba, ad quae spectant, scripta sint: de quo satis erit hic in universum monuisse. Indicem igitur lemmatum scholiorum marginalium infra positum ita composui ut discrepantem tantum ab editione mea codicis scripturam notarem, omitterem consensum, nec lemmata in annotationibus memorata hic repetivi.

VOLUMEN I.

A. (1)

9. 1. ἀζόμενοι Διὸς υἱόν
 15. ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμ-
 νονι
 15. 6. θαμειαί
 23. 10. ἐπεὶ οὖ ἔθεν
 24. 10. λεύσσετε γὰρ πάντες ὃ μοι
 γέρας ἔρχεται ἄλλη
 27. 16. ἰδῶν om.
 (29. 10. Post ἔρχομ' τυποθητα ο-
 misit ἔχων)
 31. 25. ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε
 33. 3. ἦλθε δ' Ἀθήνη σὺρανόθεν
 41. 15. τῶν οἱ νῦν βροτοί
 17. βουλέων ξύνιεν
 48. 30. οἶσθα τίη τοι
 49. 28. μετὰ σφίσιν
 50. 7. εὐξαμένου ἤκουσεν
 12. ἠπέλιπεν μῦθον
 51. 4. εὐχομένης
 52. 7. Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὐτε
 53. 3. εἴμ' αὐτῇ
 16. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν
 24. χθιζὸς ἔβη
 54. 7. δωδεκάτῃ δέ τοι
 55. 11. παιδά τε σοὶ ἀγέμεν
 14. ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει
 17. κλειτὴν ἑκατόμβην
 29. αὐέρυσαν μὲν πρῶτα
 56. 25. αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου
 57. 14. παιήονα om.
 58. 7. ὑπὸ δ' ἔρματα μακρά
 60. 8. ἦ δὴ λοίγια

62. 3. κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο
 65. 21. μητρὶ φῶλῃ ἐπίηρα
 67. 24. ἀπὸ βηλοῦ
 68. 22. Μουσάων θ' αἰ ἄειδον
 69. 3. ἀμφιγυήεις
 7. Ζεὺς δὲ πρὸς δὺν λέχος
 28. ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς

B. (2)

70. 14. εὐδον παννύχιοι
 27. παννύχιοι
 71. 14. πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ
 26. βάσκ' ἴθι οὐλε
 72. 1. verbo δύναται lemma prae-
 fixum ὡς ἔφατ' ἔκ τ' ὀνό-
 μαζε
 10. κάρη κομόωντες
 13. νῦν γάρ κεν
 16. πανσυδῆ· νῦν γάρ κεν
 22. οὐ γὰρ ἔτ' om.
 73. 1. εὐδεις Ἀτρείος υἱέ
 16. τὰ φρονέων ἀνὰ θυμόν
 18. ἔγρετο δ' ἔξ ἕπνου
 74. 6. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν
 12. αἰεὶ om.
 17. ἦὼς μὲν ῥα
 25. βουλήν δὲ πρῶτον
 29. ἕξε γερόντων
 75. 4. τοὺς ὄγε συγκαλέσας
 9. κλύτε φίλοι
 12. εὐδεις Ἀτρείος υἱέ
 76. 7. σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι

14. ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπών
 26. ψευδός κεν
 29. οἱ δ' ἐπανεόττησαν
 77. 3. ἦῤτε ἔθνεα
 32. ὄμαδος ἦν
 78. 9. σπουδῆ δ' ἔζητο λαός
 16. Ἡφαιστος μὲν δῶκε
 27. αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακ-
 τόρῳ Ἀργειφόντῃ
 79. 10. Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν
 28. αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ
 80. 20. Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν
 πολύαρνι Θυνέστη
 81. 1. Κρονίδης οἰμ.
 82. 9. οὕτω που Διὶ μέλλει
 12. ὃς δὴ οἰμ.
 20. παυροτέροισι, quod prae-
 fixum scholio intermar-
 ginali, non tam lemma
 est quam pars scholii.
 28. ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 83. 3. Τρῶας μὲν λέξασθαι
 19. ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασι
 31. Ἴλιου ἐκπέρσαι
 84. 4. αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι
 8. ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω
 15. κινήθη δ' ἀγορή
 85. 1. λάβρος ἐπαιγίζων
 8. νῆας ἐπ' ἔσσεύοντο
 14. οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον
 26. ἔνθα κεν Ἀργείοισι
 86. 18. κὰδ δὲ μιν εὐχολήν
 88. 9. αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμ-
 νονος
 16. τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν
 89. 4. νῦν μὲν πειρᾶται
 7. ἀκούσαμεν
 10. μή τι χολωσάμενος
 12. θυμὸς δὲ μέγας ἐστί
 90. 4. κοίρανος
 14. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ
 17. Κρόνου παῖς οἰμ.
 31. οἱ δ' ἀγορήν δὲ αὐτίς ἐπέσ-
 σευτο (sic)
 91. 19. Θερασίτης δ' ἔτι μούνος
 92. 14. Θερασίτης δ' ἔτι μούνος
 93. 1. χωλὸς δ' ἕτερον πόδα
 94. 1. τῷ γὰρ νεικεέσκε
 7. πλείαι τοι χαλκοῦ
 12. Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὐτ'
 15. πλείαι τοι χαλκοῦ κλισίαι
 18. εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς
 21. ὄν κεν ἐγὼ δῆσας
 24. ὦ πέποιες
 28. οἴκαδὲ περ σὺν νησί
 95. 2. ὃς καὶ νῦν
 4. ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν
 6. ὥς φάτο νεικεῖων
 9. Θερεσίτ' ἀκριτόμυθε
 12. ὄσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσ'
 17. οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν
 23. ὅτι οἱ μάλα πολλὰ
 96. 6. κεκλημένος οἰμ.
 12. τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει
 97. 6. πληξεν, ὁ δ' ἰδυνώθη, θαλε-
 ρὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ
 12. ἀχρεῖον ἰδῶν
 20. ἀχρεῖον
 28. ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδῶν
 31. οἱ δὲ καὶ ἀχρύνεμοί περ
 98. 3. ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν
 7. ἦ δὴ μυρί'
 25. ἔστη σκῆπτρον ἔχων
 30. In lemmate est δὴ, super-
 scripto γάρ
 99. 5. ὥστε γὰρ ἦ παῖδες νεαροί
 14. καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα μῆνα
 μένων
 23. τλήτε φίλοι
 27. μάρτυροι οὐς μὴ κῆρες
 100. 1. ὄτ' ἐς Αὐλλίδα
 3. ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην

116. 8. Κρίσαν om. et Κρίσα quod sequitur in lemmate ponit
 14. Κρίσάν τε ζαθέην
 17. οἳ τ' Ἀνεμώρειαν
 26. πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο
 117. 9. Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν
 13. μείων οὔτι τόσος γε
 16. ἀλλὰ πολὺ μείων
 24. Βῆσσαν τε
 29. ἱερῆς Εὐβοίης
 118. 5. τῷ δ' ἄμ' Ἀβαντες
 10. αἰχμηταὶ μεμαῶτες
 16. οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον
 31. τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος
 119. 3. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν
 δυοκαίδεκα
 7. ἰσόθεος φῶς
 20. Ὀρνεῖας τ'
 22. Πελλήνην τ' εἶχον
 25. αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα
 28. τῶν ἑκατὸν νηῶν
 31. κυδιῶν, πᾶσι δέ
 120. 3. κυδιῶν ὅτι πᾶσι
 12. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε
 13. (αἴτε ὅτι) πολυτρήρωνά τε Μέσσην
 16. οἳ τε Λάαν εἶχον ἦδ' Οἰ-
 τυλον
 24. καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο
 121. 6. ἀντόμεναι Θάμυριν
 13. Οἰχαλίθην ἰόντα
 15. στεῦτο γὰρ εὐχόμενος
 17. αἰ δὲ χολωσάμεναι
 24. πηρὸν θέσαν
 29. καὶ ἐκλέαθον κιθαριστύν
 122. 1. οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην
 7. οἳ Φενεόν τ' ἐνέμουτο
 10, 14. αὐτὸς γὰρ σφιν
 16. οἳ δ' ἄρα Βουπράσιον
 18. ὅσον ἐφ' Ἵρμίνην
 22. νῆες δὲ μὲν Κτεάτου
 26. οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου
 123. 3. πατρὶ χολωθεῖς
 8. εἴ ποτε Δουλιχίου
 11. οἳ τε Ζάκυνθον
 21. οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος
 25. οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην
 124. 4. ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην
 10. οἳ Ῥόδον ἀμφιπέμοιτο
 14. ὃν τέκεν Ἀστυόχεια
 21. φίλον μήτρωα κατέκτα
 28. αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο
 33. βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον
 125. 3. ἀπειλησαν γὰρ οἳ ἄλλοι
 9. τριχθὰ δὲ ῥῆθην
 15. καὶ σφιν θεοσπέσιον πλοῦτον
 18. Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν
 21. ἄγε τρεῖς νῆας
 23. Χαρόποιο τ' ἄνακτος
 26. Νιρεὺς ὅς κάλλιστος
 126. 1. νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι
 14. Μυρμιδόνες δὲ καλεῖντο
 15. ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο
 19. τῆς ὄγε κείτ' ἀχέων
 49. Δήμητρος τέμενος
 127. 7. ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα
 24. τὸν (εἰς) δὲ Φιλοκτῆτης
 ἦρχεν
 28. Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ
 128. 14. οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην
 30. μενεπτόλεμος Πολυπόιτης
 129. 1. υἱὸς Πειριθόοιο
 4. καὶ Αἰθίοκσοι πέλασσαν
 10. οἳ περὶ Δωδώνην
 130. 10. ὄτρυχας οἰέτεας
 16. ἄμφω θηλείας
 33. εἰν Ἀρμίμοις ὅθι φασὶ Τυ-
 φώεος
 131. 14. ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ
 24. ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὔτι
 27. αἴψα δ' ἔλυσε ἀγορήν

8. δς τούτου βέλος ὠκύ
 13. ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα
 16. καλοὶ πρωτοπαγεῖς
 20. κρή λευκόν
 207. 19. ἠγεόμην Τρώεσσιν
 208. 3. πρὶν γ' ἐπὶ νώ
 15. κραιπνά
 23. ἐγὼ δ' ἵππων ἀναβήσομαι
 28. ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξε (δέδοξε
 codex)
 209. 17. ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας
 27. ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ'
 30. ἐπεὶ οὐδὲ σέ
 32. οὐ γάρ μοι γενναῖον
 210. 4. τρεῖν μ' οὐκ ἔα
 211. 1. Αἰνεῖαυ (sic codex) δ'
 ἐπαῖξαι
 4. δῶχ' υἱος
 20. λάθρη Λαομέδοντος
 23. τῷ δὲ δὴ' Αἰνεῖα
 212. 1. τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσεν
 8. αἵματος ἄσαι
 18. βέλος δ' ἴθυνεν καὶ τὰ ἐξῆς
 213. 25. ἀλκὶ πεποισῶς
 214. 11. κοτύλην δέ τέ μιν
 27. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου
 31. ὄν περὶ πάσης
 215. 6. πόλεμον om.
 217. 25. ἀλλ' οἶον
 218. 25. ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐτις
 ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
 31. ἦ προτέρω Διὸς υἱὸν, ἦ
 ὄγε τῶν πλεόνων
 219. 4. πρι, initium lemmatis Πρι-
 αμίδη, sed deletum
 11. οὔτε ποτε προτρέποντο
 21. ὅς ρ' ἐν ἴγλη ναίσκε
 220. 18. πέπλον μὲν κατέχευεν
 25. Lemma om.
 221. 13. Οὐλύμποιο
 27. ὄσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνήρ
 222. 23. ἀν δ' ἴσχωρ
 29. ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα
 33. κούρους Καδμείων προκα-
 λίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 223. 8. ἦ νυ σέ που
 14. μάχην ἀνα (sine accentu)
 κοιρανεύουσιν
 224. 2. ἦτοι ὁ μὲν Περιφάντα
 7. ἔγχεϊ χαλκεῖφ
 13. νελάτου ἐς κενεῶνα, ὅθι
 ζωννύσκετο (ζωννύσκετο
 codex) μήτηρ
 17. οἴη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννή
 19. φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσι
 24. σοὶ πάντες μαχόμεσθα
 26. σοὶ τ' ἐπιπέιθονται
 27. ὑπέρθυμον Διομήδη
 29. Κύπριδα μὲν πρῶτον
 31. ἦ τέ κε δηρόν—ἦ κεν ζῶς
 225. 3. ζῶς
 11. ἀμενηνὸς ἔα
 24. καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθας
 ἐνέρτερος Οὐρανίωνων
 27. ὡς φάτο καὶ Παιήον'
 226. 3. πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέ-
 ζετο

Z. (6)

12. Lemma om.
 24. μεσσηγὺς Σιμόεντος
 227. 4. ἔρκος Ἀχαιῶν Τρώων ῥήξε
 φάλαγγα
 15. αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλή-
 σιον
 19. πρεσβύτατος γενεῆ
 28. ἔγχεϊ χαλκεῖφ
 228. 1. Πήδασον αἰπεινήν, Φύλα-
 κον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωσ
 11. φεύγοντ', Εὐρύπυλος δέ
 21. πρὸς πόλιν ἦπερ οἱ ἄλλοι
 ἀτυχόμενοι φοβέοντο

24. πρηγῆς ἐν κουήσῳ ἐπὶ
στόμα
229. 18. Πριάμιδος Ἐλεως
30. υἱὸν Ἀθηναίης γλαυκώπι-
δος ἐν πόλει ἄκρῃ
230. 12. θεΐναι Ἀθηναίης
18. ἄγριον αἰχμητῆν
24. Τρωσὶν ἀλεξήσοντα
27. ἀνέρες ἔστε φίλοι
31. εἶπω βουλευτῆσι
231. 1. ἀμφὶ δέ μιν
3. Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο
παῖς
5. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν
ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
12. οὐδὲ γὰρ οὐ Δρύαντος
28. ὅς ποτε μαινομένοιο
232. 9. χαμαὶ κατέχευαν
11. βουπλήγι
16. οἷη περ φύλλων γενεῆ,
τοῖη δὲ καὶ ἀνδρῶν
18. τηλεθόσσω φύει
22. εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα
δαήμεναι
24. ὄφρ' εὖ εἰδῆς
26. ἔστι πόλις
233. 3. ἔστι πόλις Ἐφύρη
6. ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν
20. ἔνθα δὲ Σίσυφος
24. Σίσυφος
28. αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύ-
μονα Βελλεροφόντην
234. 27. τῷ δὲ γυνῆ Προίτου ἐπεμή-
νατο δι' Ἄντεια
29. δι' Ἄντεια
235. 17. αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακόν
19. καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε
22. κρίνας ἐκ Λυκίης
24. ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε
236. 2. ἦ δ' ἔτεκε' ἀντίθεον Σαρ-
πηδόνα
4. ἦτοι ὁ καππεδίων
8. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων
14. ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο
16. ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵ-
ματος
19. κατέπηξεν (solium)
24. ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώ-
μεθα
237. 3. ὄν κε δύνηαι
13. Σκαιάς τε
15. εἰρόμεναι
31. ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον
238. 1. αἰθούσσησι
4. πευτήκοιτ' ἔνεσαν θάλαμοι
27. πρῶτον, ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς
240. 11. φαίη κεν φρέν' ἀτέρπου
18. ἔθεσαν (sic) οἱ πέπλοι
21. Σιδονίηθεν
26. τὴν ὁδόν
241. 11. ἐνδεκάπηχον
18. ἀσπίδα καὶ θώρηκα
22. δαιμόνι
28. οὗτοι ἐγὼ Τρώων
31. ἦμην ἐν θαλάμῳ
242. 1. ἔθελον δ' ἄχει προτραπέ-
σθαι
4. νῦν δ' ἐμέ
17. δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα
243. 6. οἴσω ἐπὶ Ζεὺς θῆκε
17. οὐ γὰρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφιν
ὑπότροπος ἴξομαι αὐτῖς
31. Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγα-
λήτορος Ἡετίωνος
244. 3. ὅς ἐναιεν ὑπὸ Πλάκῳ
13. παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ
22. ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέ-
κτεῖνε διὸς Ἀχιλλεύς
30. οὐδέ μιν ἐξενάριξε
33. οἱ μὲν πάντες ἰφ' κλον
245. 15. λαὸν δὲ στήσαν παρ' ἑριεῶν
24. ἦδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας

26. ἢ που τίς σφιν : ἢ νυ καὶ
αὐτῶν
29. ἦ καὶ ἐμοὶ τόδε
246. 1. ἐπεὶ μάθοι ἔμμεναι
3. αἰεὶ καὶ πρώτοισι
13. καὶ κεν ὕδωρ φορέοις
16. καὶ ποτέ τις ἰατρεῦσαι (sic)
24. ἀλλὰ με τεθνεῖωτα
26. πρὶν γε τί σῆς τε βοῆς
247. 1. ταρβήσας χαλκόν τε
4. φαίδιμος addit post εἴλετο
25. οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
27. ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα
248. 3. πόλεμος δ' ἀνδρῶσσι μελή-
σει
9. ὡς δ' ὅτε τις στατός
20. δεσμὸν ἀπορρήξας
24. εἰωθὼς λούεσθαι ἔυρρείως
ποταμοῖο
26. ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει
30. ῥίμφα ἐ
249. 9. καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες
14. δεῦρ' ἴτω
17. ὦδε δὲ μυθέομαι
19. σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν
25. ὄφρα ἐ ταρχέσωσι (sic)
κάρη κομώντες Ἀχαιοὶ
27. σῆμά τέ οἱ χεύσωσι
255. 26. νίκης πείρατ' ἔχονται
27. ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη
βιότοιο τελευτή
30. ἀφραίνεις, Μενέλαε
256. 4. Nihil praeter ἀναδεδασχέο
257. 1. ἀκούσαι : ἀείρας (sic)
3. ἀνὰ χεῖρας ἀείρας
7. ἠβῶμ'
9. Φειῶς
18. δίου Ἀρηϊθίου
20. οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόφοισι μαχέ-
σκετο
23. χραῖσμε σιδηρέη· πρὶν γὰρ
Λυκόοργος ὑποφθάς
27. τεύχεα δ' ἐξενάρηξε
29. δῶκε δ' Ἐρευθαλίωσι
31. θάρσει δ' ᾤ
258. 4. πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρή-
ορος
9. ὡς νείκεσσ' ὁ γέρων
12. τῶ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης
14. τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος
18. πεπάλασθε
21 et 25. κλήρω νῦν πεπάλα-
σθε
259. 10. θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον
22. ὅς μιν ἐπιγράψας
260. 1. ἐπεὶ οὐδ' ἐμέ
8. Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν
13. σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος
ἴγλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων
33. τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολιχ'
ἔγχεα
261. 7. καὶ νύ κε
18. νύξ δ' ἤδη τελέθει

Η. (7)

250. 2. οὔρον, ἐπεὶ κε
5. πόντον ἐλαύνοντες
14. ἔνθ' ἐλέτην
16. Lemma om.
24. ἄν κορνήτης γείνατο
27. γείνατ' Ἀρηϊθίους
33. αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης
251. 11. ἀλλήλοισι δέ
13. φηγῶ
20. ἀλλ' εἴ μοι τί πίθοιο
26. ἦν τινά που Δαναῶν
252. 4. οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι
6. τῶν δ' Ἐλενος Πριάμοιο
22. ὡς γὰρ ἐγών
253. 7. ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει
δέ τε πόντος

282. 4. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειό-
τατον
12 et 14. πανομφαίῳ
20. Τεῦκρος δ' εἵνατος
26. παπτήνας
30. καὶ Μελάνιππον om.
283. 3. ὃ σ' ἔτρεφε
5. καὶ σε νόθου περ ἐόντα
22. Ἰππους om.
27. ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδε-
γμένος
284. 7. μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε
19. μήκων δ' ὡς
21. καρπῷ βριθομένη
27. ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον
33. ὁ δὲ χερμάδιον· ὁ δέ (sic,
repetito ὁ δέ)
285. 5. αὐερόντα
10. ῥῆξε δέ οἱ νευρήν
13. χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
20. ἀλλὰ θέων
286. 9. ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι
13. Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων
25. κεκαδησόμεθ' om.
287. 11. κύνα Ἄιδου
15. Στυγὸς ὕδατος
18. ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε
288. 1. ὄταν om.
5. εἰ νῶϊ
16. πέπλον μὲν κατέχευεν
20. λάξετο δ' ἔγχος
23. βριθὺ μέγα
25. αὐτόματα δὲ πύλαι
28. βάσκ' ἴθι Ἴρι (codex ἦρη)
ταχεῖα
32. γυῖάσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρ-
μασιν ὠκέας Ἰππους
289. 10. αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν
ὄττι κεν εἶπω
23. ὄφρ' εὖ εἰδῆς, γλαυκῶπι
29. τῶν ἄλλων μὲν ἀποφθεί-
σθω
290. 9. πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
11. Οὔλυμπον δὲ δῖωκε
15. ἄρματα δ' ἂν βωμοῖσι
21. κατὰ λίτα
25. αἰ δ' οἶαι Διός
30. οὐ μὲν θην κάμετόν γε
291. 10. οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων
πληγέντε
21. πρὶν ὄρθαι
24. στείνει ἐν αἰνοτάτῳ
292. 14. ἐν δ' ἔπεσ' Ὀκεανῷ
19. ἐν καθαρῷ, ὄθι δὴ νεκύων
30. Ἀργεῖους καὶ νῆας
293. 8. σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων ἄξεσθαι
22. Lemma om.
27. μῦθος δ' ὄς
294. 16. οὓς κῆρες φορέουσιν
19. εἴσομαι (sic)
23. αὔριον ἦν ἀρετήν
295. 7. εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
9. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
13. οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ
πτολέμοιο γεφύρῃ
20. ὡς δ' ὄτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα
φαεινὴν ἀμφὶ σελήην
22. ἐκ τ' ἔφανεν πάσαι
296. 3. τόσσα μεσηγνὺ νεῶν
14. εἶατο πεντήκοντα σέλα πυ-
ρός

I. (9)

296. 24. ὃς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς
ἔχον
27. θεσπεσίῃ ἔχε φύζα
297. 5. πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολή-
ατο
12. ὡς δ' ἄνεμοι δύο

16. Βορέης καὶ Ζέφυρος
26. ἄμυδις
298. 7. πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα
(sic)
27. ἴστατο δακρυχέων
299. 10. ὧς ὁ βαρυστενάχων
13. ὦ φίλοι Ἀργείων
22. σχέτλιος
28. οὔτις που Διὶ μέλλει
31. ὧς ἔφαθ'
300. 17. ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον
ὀνειδίσας
22. ἴσασ' Ἀργείων
301. 1. ἔρχεο, πάρ τοι ὁδός
3. ἐστᾶσ'
7. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ φευγόντων
302. 1. Τυδείδη περὶ μὲν πολέμῳ
ἐν (sic) καρτερός ἐσσι
6. ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων
10. ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί
19. ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
25. διίξομαι
29. ἀφρήτωρ
303. 2. δορπά τε
9. πλείϊά τοι οἴνου κλισίαι
12. πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξείη
26. καίουσιν πυρὰ πολλὰ
304. 4. τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος
13. σκήπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας,
ἵνα σφίσι βουλεύησθα
31. εἶξας
305. 5. ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναί-
νομαι ἀντί νυ πολλῶν
8. ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην
28. δώσω δ' ἑπτὰ γυναικάς
ἀμύμονα
306. 9. τὰς μὲν οἱ δώσω
15. μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβή-
σεται
18. ἦ θέμις, reliquis omissis
26. νῆα ἄλις χρυσοῦ
- 30 et 32. αἶ κε μετ' Ἀργείην
307. 1. εἰ δέ κεν Ἄργος
9. Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη
καὶ Ἰφιάνασσα
308. 22. δμηθήτω
29. τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι
309. 6. ἀλλ' ἄγετε κλητούς
18. Φοῶιξ μὲν πρότιστα
20. αὐτὰρ ἔπειτ'
25. κηρύκων Ὀδῖος τε καὶ
Εὐρυβάτης
31. δευδίλλω
310. 20. τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων
29. Πάτροκλος δέ οἱ
311. 11. αὐτῇ σὺν φόρμιγγι
17. ἦ φίλοι ἦ τι μάλα χρεώ
312. 1. αὐτὰρ ὄγε κρείον
6 et 8. τῷ δ' ἔχεν
10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ'
ἐκάη
23 et 26. θῦσαι ἀνώγει
313. 1. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδη-
τύος
314. 3. ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ
15. ἐνδέξια
24. ἦῶ διαν
29. στεῦται γὰρ νηῶν
315. 21. εἰ δὲ σὺ μὲν μου
31. Λεσβίδας
316. 5. οἶ κε σε δωτῆησι
11. τειρομένους ἐλέαιρε
26. ὁμῶς οἴα.
31. ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη
317. 8. οὐδέ τί μοι περίκειται
318. 5. Ἀργείους, τί δὲ λαὸν ἀνή-
γαγεν
29. καὶ δὴ τείχος ἔδειμε
319. 2. ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν
4. ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαίᾶς τε
πύλας
12. ἐπ' ἰχθυόεντα

14. μάλα πολλά om.
 18. ἐνθάδε ἔρρων
 23. ἄξομαι
 27. εἴ τιwά που Δαναῶν ἔτι
     ἔλπεται
 32. ἐπιειμένος om.
 320. 1. ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ
     ἦλιτον
     8. ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα,
     τίw δέ μιν ἐν καρὸς
 15. οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ
     εἰκοσάκις
 23. αἶ θ' ἑκατόμυλοι
 26. οὐδ' εἴ μοι τόσσα δοίη
 30. κούρην δ' οὐ γαμέw Ἀγα-
     μέμνονος Ἀτρεΐδω
 321. 1. ὄστις οἶ τ' ἐπέοικε
     4. σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκω-
     μαι
 16. Lemma om.
 21. πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἄν'
     Ἑλλάδα τε Φθίην τε
 322. 1. τὰ γέρων
 12. οὐδ' ὄσα λάϊνος
 27. ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται
     ἔρκος ὀδόντων
 29. ἔσσεται
 323. 14. μῦθον ἀγασσάμενοι
 22. μῦθων τε ῥήτηρ' ἔμεναι
 26. γῆρας ἀποξύσας θήσειw
     νέον ἠβῶοντα
 28. οἶον ὅτε πρῶτον λίπον
     Ἑλλάδα καλλιγύναικα
 31. φεύγων νεΐκεα
 324. 8. ὅς μοι παλλακίδος περιχώ-
     σατο
 325. 16. πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ
 23. ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ
 29. δι' Ἑλλάδος εὐρυχώροιο
 326. 1. καὶ μ' ἐφίλησ'
     3. μούνον, τηλύγετον
     9. καὶ σε τοσοῦτον
 13. ὄψου ἄσαιμ
 29. καὶ γάρ τε Λιταὶ εἰσὶ Διὸς
     κούραι
 327. 29. ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι
 31. τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
 328. 3. δωρητοὶ τε πέλοντο
     6. ὡς ἦν
     23. Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι
 329. 13. μέμνημαι τόδε ἔργον
 22. ἦ λάθετ' ἦ οὐκ ἐνόησεν
 23. ὤρσεν ἐπὶ
 29. ὅς κακὰ πολλὰ
 330. 8. ἄνθεσι μῆλων
 11. τόσσος ἔην
 13. ἀμφὶ σὺδς κεφαλῇ καὶ δέρ-
     ματι
 31. Ἀλκυνόην καλέεσκον
 332. 23. Αἰτωλῶν
 333. 1. πολλὰ δὲ τόνδε
 17. καὶ τότε δὴ Μελέαγρον
 21. ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πό-
     λιw δέ τε πῦρ ἀμαθύνει
 29. οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει
 334. 1. τιμῆς ἔσσει
 29. ἴσῶν ἐμοὶ βασιλευε καὶ
     ἦμισυ μείρεο
 335. 3. οὔτοι δ' ἀγγελέουσι
 10. ἐκ κλισίης νόστοιο
 12. νηλής
 18. οἴης, νῦν δέ τοι ἐπτά
 336. 1. ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος
     5. σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν
     πάλιν, ἦρχ' Ὀδυσσεύς
 337. 7. ὀππως κεν νῆάς τε σόης
 20. ὡς ἔφατ', εἰσὶ καὶ οἶδε
 23. Lemma om.
 26. ὡς ἔφατ'
 338. 5. ἀγασσάμενοι
 14. μυρία δῶρα διδοῦς, ὁ δ'
     ἀγῆνωρ

Κ. (10)

339. 5. παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παν-
αχαιῶν
19. τεύχον ἢ πολλὸν ὄμβρον
340. 7. θαύμαζεν πυρὰ πολλά
16. ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμόν
18. Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον
26. ἀμφὶ δ' ἔπειτα διαφονούν
341. 9. οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
17. Ἀργεῖοι, τί δή
21. τὸν δ' εἶρ' ἀμφ' ὤμοισι
27. Τρώεσσι ἐπίσκοπον
342. 14. κερδαλέης, ἦτις κεν
22. μέρμερα ἐπ' ἤματι
26. ἔργα δ' ἔρεξ'
343. 3. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα
6. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα
26. πῶς γὰρ μοι μῦθος
28. αὐθι μένει
344. 25. εὐνή ἐνὶ μαλακῇ, παρὰ δ'
ἐντεα
33. ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος
345. 3. ἤέ τιw οὐρήων
15. τρομέει δ' ὑπο (sic) φαί-
διμα
17. μή τοι μὲν καμάτῳ
20. οὐδέ τι ἴδμεν μή πως καὶ
διὰ νύκτα
23. ὅσα ποῦ νῦν (sic) ἐέλπεται
25. ἡμὲν Τυδείδην δουρὶ κλυτόν
346. 4. ἀντίθεόν τ' Αἴαντα
7. ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶψ
22. νῦν δ' ἐμέο
347. 1. οὔλη δ' ἐπενήνοθε
11. πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα
16. ἐκ δ' ἦλθε κλισίης
26. βουλὰς βουλευείν
31. εὔδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον
ἀσπίδας
8. 6. λὰξ ποδὶ κινήσας
28. πάντη ἐποιχόμενοι, σὺ δ'
ἀμήχανος
349. 5. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχύν
13. ἀλλ' ἔργηγορτὶ σὺν τεύχε-
σιw εἶατο πάντες
15. ὡς τῶν νήδυμος
17. νύκτα φυλασσομένοισι κα-
κῆν
19. τετράφαθ' ὀππότη' ἐπὶ Τρώων
350. 3. ὦ φίλοι οὐκ ἂν δή τις
11. ἦ τιwα που καὶ φῆμιν ἐνὶ
Τρώεσσι πιθοίατο (sic)
17. ἄσσα τε μητιόωσι
30. Τρώων ἀλλ' εἴ τίς μοι
ἀνήρ
351. 8. σὺν τε δυ' ἐρχομένω
11. ὅπως κέρδος ἐη
14. ἀλλὰ τέ οἱ βράσσω
18. ἦθελε δ' ὁ τλήμων
20. ὡς ἔφατ' (ἐφαθ' codex)
ἔδδεισεν δέ
24. εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε
26. κελεύετέ μ' αὐτὸν ἐλέσθαι
352. 16. μήτ' ἄρ με μάλ' αἰνεε μήτε
τι νείκει
25. ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε
353. 4. τῶν δύο μοιράων
12. ταυρεῖην ἀφαλόν τε
30. εὐ καὶ ἐπισταμένως
354. 3. ἀρήρει οἴμ.
6. τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος
23. τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρω-
δίον
30. τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
355. 3. χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθι δ' (sic)
Ὀδυσσεύς
5. δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας
11. ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ
Ἀχαιῶν
13. αὐτὰρ ὁ μείλιχιον μῦθον
16. πρόφρασα (sic)

29. βοῦν ἦνιν
 356. 6. ἀμ φόνον ἀν νέκυας
 26. σὶ τ' αὐτῶ
 28. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι
 Δόλων
 33. αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην
 357. 1. ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον
 28. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην
 358. 1. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην
 14. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε
 26. ὧς ἄρα φωνήσαντε παρέξ
 ὁδοῦ
 359. 6 ετ 8. ὄσσον τ' ἐπὶ οὔρα (sic)
 πέλονται
 10. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην
 20. ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν
 27. φευγέμεναι, τοὶ δ' αἶψα
 360. 1. ἦ κεμάδ' ἦε λαγῶν ἐπέι-
 γετον
 11. λαοῦ ἀποτμήξαντε διώ-
 κετον
 24. ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφήκεν
 361. 14. ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέ
 16. εἶκεν ἐμέ ζῶν πεπύθοιτ'
 20. ἦ τινα συλήσων
 362. 18. πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων
 24. ἄσσα τε μητιόωσι
 363. 7. πῶς γὰρ νῦν
 11. εὐδουσ' ἦ ἀπάνευθε
 15. πρὸς μὲν ἄλδς Κἄρες
 28. πρὸς Οὐμβρης δ' ἔλαχον
 31. καὶ Φρύγες ἵππῶδαμοι
 364. 3. ἐν δέ σφιν Ῥήσος
 24. λευκότεροι χειόνος (sic),
 θείειν δ' ἀνέμοισιν
 365. 14. μὴ δὴ μοι φύξω γε
 19. ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα
 30. θῆκεν ἀνὰ μυρικήν
 366. 9. ἐξ ἐπιδιφριάδος
 14. τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπά-
 ροιθεν
 22. ὧς δὲ λέων μήλοισιν
 28. τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπι-
 σχε
 367. 1. τὴν νύκτ' Οἰνείδαο
 5. σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι καὶ
 ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 31. ὧς ἴδε χῶρον ἔρημον
 368. 9. Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν
 ἔναρα βροτόευστα
 20. ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβε-
 τον
 28. Τρώων ἠτισφωε πόρε
 369. 7. Θρηϊκιοὶ τὸν δέ σφιν
 20. θῆκ' Ὀδυσσεὺς
 22. αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα
 Λ. (11)
 370. 21. ἀργαλέην πολέμοιο
 30. ἦ ῥ' ἐν μεσσάτῳ
 371. 1. ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα
 σθένος ἔμβραλ' ἐκάστω
 4. καρδίη
 16. πύθετο γὰρ Κύπρουδε
 18. ἐς Τροίην νήεσσι ἀνα-
 πλεύσεσθαι
 372. 6. χρύσειοι πάμφαινον
 9. ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην
 20. τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ
 25. τρεῖς ἀμφιστεφέες
 373. 5. ὄξέα, τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ'
 αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 10. τιμῶσαι βασιλῆα
 12. αὐτοὶ δὲ πρυλέες
 14. φθὰν δὲ μέγ' ἵππῶν
 374. 2. ἔρσας αἵματι μυδαλέας
 7. αἰθέρος οὐνεκ' ἔμελλε
 11. πολλὰς ἰφθίμους
 15. οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαί-
 νεται οὐλιος ἀστήρ
 21. ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι
 28. δῆουν οὐδ' ἔτεροι

29. ἴσας δ' ὕσμινη
 375. 6. οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν
 13. πάντες δ' ἠτιόωντο
 29. δεῖπνον
 376. 8. κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη
 11. ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ
 ὀστέον
 20. στήθεσσι παμφαλινούτας
 377. 1. υἱὲ δὴ Πριάμοιο νόθον
 καὶ γνήσιον ἄμφω
 5. Ἄντιφος αὐτὸν παρέβασκε
 10. διδῆ μόσχοισι λύγοισι
 18. Ἄντιφον αὐτὸν παρὰ οὐς
 378. 1. χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο
 29. δουρὶ βαλῶν
 379. 1. δλμον δ' ὧς ἔσσευε
 6. περὶ μὲν περὶ οὐς ὄλεον
 9. ἐκ πεδίου τὴν ὄρσαν
 15. ὧς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον
 19. οἱ δὲ τε θάμνοιο
 21. ἐπειγόμενοι πυρός
 23. κείν' ὄχεα κροτάλιζον
 380. 1. Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτα σφε-
 δανόν
 4. οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα
 παλαιῶν Δαρδανίδων
 24. ἄς τε λέων ἐφόβησε
 28. πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε
 381. 10. βάσκ' ἴθι Ἴρι (ἰρει cod.)
 ταχεῖα
 15. αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυ-
 πείσ
 16. εἰς ἵππους ἄλλεται (sic)
 382. 5. Ζεὺς με πατὴρ προέηκε
 (προέικε codex)
 9. πρῶτος ὄρουσ'
 12. ἀντίος ἦλθε
 14. Ἴφιδάμας Ἀντηνορίδης
 27. αὐτοῦ μιν κατέρυκε
 31. γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο
 383. 8. τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ
 15. Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνῃ
 θώρηκος ἔνευθε
 21. ἔλκ' ἐπὶ οἶ
 22. ὥστε λίς
 32. οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς
 384. 5. πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς
 8. κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 10. στή δ' εὐράξ
 12. νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα
 μέσην ἀγκῶνος ἔνευθεν
 15. ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι
 385. 5. ὄφρ' οἱ αἰμ' ἔτι
 6. ὄξεια δ' ὀδύναι
 11. δριμὺν τό τε προΐεῖσι
 386. 6. ἐν δ' ἔπεσ' ὕσμινη ὑπεραεῖ
 9. Ἐκτωρ Πριαμίδης
 11. Ἀσαῖον μὲν πρῶτα
 19. καὶ Δόλοπα πλησίον
 23. πληθὺν ὧς ὀπότε ζέφυρος
 στυφελίξῃ ἀργεστῶο νό-
 τοιο
 30. ἀργεστῶο νότοιο
 387. 12. ὧς ὄλεον Τρῶας παλωρο-
 μένω
 14. παλωρομένω
 17. ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέ-
 πνεον
 20. ἐνθ' ἐλέτην δίσφρον
 388. 13. γαίης, ἀμφὶ δὲ ὄσσε
 24. ἦ καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυ-
 τὸν ἐξενάριξεν
 389. 7. καὶ βάλεν οὐδ' ἄρα μιν
 14. κέραι ἀγλαεῖ
 27. τοξότα λωβητῆρ καὶ βα
 390. 7. ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμείο
 11. οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες
 22. ἔστη πρόσθ', ὁ δ' ὄπισθε
 καθιζόμενος
 28. τὸν δὲ μάλα χρεώ
 391. 4. ὧς δὲ κ' ἀριστεύησι
 10. ἐστάμεναι κρατερόως

17. ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι
 25. οὔτασεν ὦμον ὑπερθευ ἐπ-
 άλμενος
 32. αὐτὰρ ἔπειτα Θῶωνα καὶ
 Ἔννομον
392. 7. δουρὶ κατὰ πρότμησιν
 12. ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε
 15. τοιῶδ' ἄνδρε
 20. πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν
393. 4. ἦ μάλα δὴ σε
 23. φθῆ σε τέλος
394. 8. αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω
 10. ὡς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος
 23. κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον
 26. αἶε δ' ἑταίρους
395. 14. σίντην θῶες μὲν τε
 18. αἴσσω φ' ἔγχεϊ
 25. Πριαμίδην νόθον
 30. πλήθων ποταμὸς πεδίονδε
396. 1. πολλὰς δὲ δρυὸς ἀζαλέας
 15. Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν
 ὀμίλει
 17. νέων (duplīci accentu)
 ἀλάπαζε φάλαγγας
 22. παῖσεν ἀριστεύοντα
 32. Ἔκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμι-
 λέομεν
 35. κείσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ'
397. 5. μάστιγι λιγυρῇ
 8. ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων
 14. δουρός οἱ.
 16. μίνυθα δὲ
 21. στῆ δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ
 σάκος
 25. ὡς δ' αἰθωνα λέοντα
398. 2. ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 10. νωθῆς, φ' δὴ
 14. σπουδῇ δ' ἐξήλασσαν
 17. Τρώων ἵπποδάμων
 20. ἄλλα μὲν ἐν σάκει
 24. ἐν γαίῃ ἴσταντο
399. 1. δεξιὸν, ἐκλάσθη δὲ δόναξ
 13. ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας
 18. ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ
 19. εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰώκά
 τε
 23. ἔκμολεν
 26. τίπτε με κικλήσκεις
400. 3. ὄντωα τοῦτον
 7. ἐξ ὀχέων, τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπε-
 ψύχοντο
 16. χάλκειον κἀνεον, ἐπὶ δὲ
 κρόμουον πτόψ ὄψον
 21. ἦδὲ μέλι χλωρὸν
 23. ἱεροῦ οἱ.
 27. πὰρ δὲ δέπας
401. 8. χρύσειαι νεμέθοντο
 24. ἄλλος μὲν μογέων
402. 8. ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκείῳ
 13. πάλιν ἄγγελος
 16. ὄσοιδη βέλεσιν βεβλήταται
 18. οὐδέ τι οἶδε
 22. ἐν νηυσὶν κέαται
403. 18. αὐτοὶ τε κτεινώμεθ'
 20. ἀμφὶ βοηλασίῃ
404. 15. ἐννύχιοι προτὶ ἄστν
 25. τοὺς ἔμεν οἶσι χρέως ὀφεί-
 λετ'
405. 9. δαίτρευν, πολέσιω γὰρ
 Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον
 16. ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε
 30. δώδεκα γὰρ Νηληῖος
406. 1. τοῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπ-
 ειοί
 13. καὶ γὰρ τῷ χρεῖος
 25. δαιτρεύει μὴ τίς οἱ ἀτεμ-
 βόμενος
 30. μὴ τίς οἱ ἀτεμβόμενος
 κλοῖ ἴσης
407. 12. πανσυδίῃ μετὰ δὲ σφι
 Μόλιονε
 14. ἔστι δὲ τις Θυρούεσσα

16. ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον
22. εἶα θωρήσσεσθαι
26. ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι ἐπεὶ
ὡς ἄγε νῆα (sic)
32. ἔνθεν πανσυδίη
408. 1. ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον
δὲ Ποσειδῶνι
9. εὔτε γὰρ ἠέλιος
12. ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ
'Επειῶν
15. ἡ τόσα φάρμακα ἤδη
27. ἡγεμόν' ἱππήων
31. καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μο-
λίωνε (sic)
409. 1. εἰ μὴ σφωε πατήρ
3. τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα δι'
ἀσπιδέως πεδίῳ (sic)
24. πέτρης τ' Ὠλευτής
29. ἔνθ' ἄνδρα κτείνας
33. νῶϊ δὲ ἔνδον ἰόντες
410. 17. τέκνον ἐμὸν γενεῆ μὲν
22. εἰ δέ τινα φρεσίῳ
24. αἶ κέ σε τῷ ἴσκουτες
411. 8. ρεία δέ κ' ἀκμήτης: ὤσεσθε
προτὶ ἄστνυ (praefixis
obelis et asteriscis)
20. ἴξε θεῶν Πάτροκλος
23. τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν τετεύ-
χατο βωμοί
26. ὡς ἄρ' ἐμέλλετε
31. ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ με-
λαίνησι πεσέωνται
412. 14. ἔνθα μιν ἔκτανύσας
17. ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρῆν
M. (12)
413. 6. ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃ Μενοι-
τίου ἄλκιμος υἱός
13. ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον
15. τάφος ἔτι σχήσειν Δαναῶν
19. εὐρὸν τὸ ποιήσαντο
22. ἤλασαν οὐδὲ θεοῖσι
26. ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζῶος ἔην
415. 10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων
θάνον
12. δὴ τότε μητιόωντο
14. Κάρησσός τε Ῥοδὸς τε
31. καὶ Σιμόεις ὄθι πολλά
416. 9. ἐννήμαρ δ' ἐς τείχος
23. φιτρῶν καὶ λάων
28. καλλίροον (sic) ὕδωρ
417. 3. ὡς ἄρ' ἐμελλον ὄπισθεν
9. τείχος ἐδῆμνον
14. Διὸς μάλιστα
418. 1. ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν ἔσ-
τασαν νῆες Ἀχαιῶν
8. ὀξέσιν ἠρήρει
13. δὴ τότε Πουλυδάμας
27. εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι
32. αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύ-
χεσι θωρηχθέντες
419. 6. οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐ-
τούς
11. τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἤρχε
20. Ἄσιος Ὑτρακίδης
22. αἰθῶνες μεγάλοι ποταμοῦ
ἀπο (sic) Σελλήεντος
27. οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον
28. βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιθ-
μένοι
420. 2. ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλ-
λόμενος
3. ἀψ' ἀποουστήσειν προτὶ
Ἴλιον
5. εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ'
ἀριστέρα
13. εὐρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας
καὶ μακρὸν ὄχηα
15. τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων
18. ὀξέα κεκλήγοντες
25. νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ
ἀνέρας εὐρον ἀρίστους

27. Λαπιθάων αἰχμητῶν
 30. αἶσας βόας
 421. 4. οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος
 6. Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ
 Ἴαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 12. Τρῶας ἀτὰρ Δαναῶν
 15. ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε
 19. δοχμῶ τ' ἀτσοῦντε
 26. λαοῖσιν καθύπερθε
 30. ἄς τ' ἀνεμος ζαῖς
 422. 4. ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα
 ῥέον
 15. πάγχυ μάλ', οὐ γὰρ ἔγωγ'
 23. ἄνδρας θηρητῆρας : τὸ θη-
 ρητῆρας εστ.
 24. ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι
 423. 3. πάντα γὰρ περὶ τεῖχος
 8. Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχρῦμενοί
 περ ἀνάγκη
 13. ἐπιτάρροθοι
 15. Ἴαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 20. ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ'
 ἔντεα μαρμαίρουτα
 23. ὑψιπέτης
 424. 10. αἰετὸς ὑψιπέτης
 11. κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα
 20. Ἔκτορ αἰὲ μὲν πως μοι
 ἐπιπλήσσεις
 30. δῆμον ἐόντα
 425. 4. ὧδέ χ' ὑποκρίνωιτο θεοπρό-
 πος : εἰδείη τεράων
 11. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδῶν
 24. ὤρσεν κ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων
 (sic)
 26. ἧ ῥ' ἰθὺς νηῶν κούρην
 28. κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν
 31. κρόσσας μὲν
 36. στήλας τε προβλήτας
 426. 7. ἄλλον μειλιχίους
 14. ὅς τε χειριότερος
 20. νεῖκος ἀπωσαμένους
 21. δῆτους προτὶ ἄστν διέσθαι
 427. 1. νιφέμεν ἀνθρώποισι
 13. εἰλῦται
 22. αἱ μὲν ἄρ' ἔς Τρῶας
 27. ἀντίθεος Σαρπηδόνα
 428. 15. χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνε-
 κέσιν περὶ κύκλον
 20. τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σχόμε-
 νος
 21. μῆλων πειρήσουτα
 28. σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι
 φυλάσσοντας περὶ μῆλα
 32. ἴομεν ἠέ τφ
 36. πάπτηνευ δ' ἀνὰ πύργον
 Ἀχαιῶν
 429. 3. ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω
 15. καὶ πυλέων' πᾶσαι γὰρ
 ἐπέφατο
 20. αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προτεῖ
 23. ἔρχεο διε Θωῶτα
 430. 1. καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ'
 ἐπέσθω
 20. τείχους ἐντὸς ἰόντες
 431. 6. ἰφ' ἐπεσσύμενον
 9. ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βρα-
 χίονα
 11. βλήμενον ἀθρήσειε
 25. χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλ-
 πετο
 432. 3. τείχεος ἔντοσθεν
 7. ἀσπίδας εὐκύκλους
 10. ἡμὲν στφ στρεφθέντι
 13. πάντα δὴ πύργοι
 22. ἧ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ
 εἴριον
 25. ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν
 28. ἧῦσεν δὲ διαπρῦσιον
 30. ὧς φάτ' ἐποτρύνων
 433. 1. κροσσῶν ἐπέβαινον ἀκαχ-
 μένα δούρατ' ἔχοντες
 4. εἰστήκει πρόσθε

10. ὡς δ' ὅτε ποιμῆν βρεία φέρει
πόκον ἄρσενος οἰός
23. λαὸς ὑπὸ ριπῆς
13. εἶχον ἐπημοιβοί
434. 8. ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας
19. εὖ διαβάς, ἵνα μὴ ἀφανρό-
11. ὄμαδος δ' ἀλίαςτος

VOLUMEN II.

N. (13)

1. 6. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε
καὶ Ἔκτορα
21. πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ
3. 2. ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς
10. ξυθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλός
4. 1. πάντοθεν ἐκ κευθμῶν
9. γηθοσύνη δὲ θάλασσα
5. 18. εἰσάμενος Κάλχαντι
27. ἦ ῥ' ὄδ' ὁ λυσοσώδης
32. γυία δ' ἔθηκεν ἐλαφρά
6. 1. περιμήκεος ἀρθείς
6. ὀρμήση πεδίοιο
27. Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν
8. 1. φυζακωῆς ἐλάφοισιν
3. θῶων παρδαλίων τε
20. λύκων τ' ἦϊα πέλουται
9. 4. νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος
12. ἀλλ' ἀκεώμεθα θάσσον
10. 15. ὡς Ἔκτωρ εἶως μὲν
19. νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ
ἐγχεσιν ἀμφιγυλοῖσιν (sic
in lemmate et in scholio)
23. ὦσαν ἀπὸ σφείων, ὁ δὲ χασ-
σάμενος πελεμίχθη
11. 5. κοῦφα ποσὶ προβιβιάς
18. ναῖε δὲ Πηδαιον
26. ἀλλ' οὐ πη χροός
12. 11. Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε
17. ἦλθε κατ' ἰγυῆν
21. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε
13. 2. ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον
9. σπεύδειν αἶ κ' ὄφελός τι
12. συμφερετῇ δ' ἀρετῇ πέλει
14. 1. τό νυ γὰρ κατεάξαμεν δ' πρὶν
ἔχεσκον
16. εἰ γὰρ νῦν παρὰ νησι λε-
γοίμεθα πάντες ἄριστοι
21. ξυθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ'
ἄλκιμος
30. εἶπερ γάρ κε βλεῖο
15. 8. τῷ δὲ φόβος φίλος υἱός
11. τῶ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης
18. ἦε μετὰ Φλεγυάας μεγαλή-
τορας
16. 7. οἷ μιν αἰδην (sic) ἐλώωσι
18. αἰπύ οἱ ἐσσεῖται
22. νῶϊν δ' ὄδ' ἐπ' ἀριστερ'
24. εἶδομεν ἦε τῷ εὖχος
17. 1. ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον
4. ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχα-
τον
11. ἀλλὰ Θετίην κίδαϊνε
14. λάθρη ὑπεξαναδύς
22 et 27. τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς
18. 4. πείραρ ἀπαλλάξαντες
14. πέφυε γὰρ Ὀθρουονῆα
17. ἦτοι δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν
εἶδος ἀρίστην
25. καὶ βάλεν ὑψὶ βιβάντα
19. 1. χάλκεος δν φορέεσκε
3. Ὀθρουονεὺ περὶ δὴ σε βρο-
τῶν αἰνίζομ' ἀπάντων

6. καί κε τοι ἡμεῖς ταῦτά γ'
 9. ἀλλ' ἔπεν ὄφρ' ἐπὶ ναυσὶ συν-
 ὤμεθα
 15. ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰ-
 μεν
 33. τὴν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 20. 16. τῆ ὑπο (sic) πᾶς ἐάλῃ
 18. εἰς Ἄιδος περ λόντα πυλάρ-
 ταο
 21. ἀλλὰ θέων περίβη
 25. νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην
 26. ἢ αὐτὸς δουπήσαι
 30. ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φί-
 λον υἱόν
 21. 5. αἶον αὔσεν
 12. ἢ ἄρα δὴ τι ἔϊσκομεν ἄξιον
 εἶναι τρεῖς ἐνδὸς ἀντὶ πε-
 φᾶσθαι
 22. 2. ἢ τινὰ που Τρώων ἐταρίσ-
 σαιτο μεγαθύμων
 19. τηλύγετον ὡς
 27. ὀρθαλμὸν δ' ἄρα οἶ
 29. ὡς μένεν Ἴδομενεὺς δουρι-
 κλυτὸς οὐδ' ὑπεχώρει
 32. τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ
 23. 6. οἶ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόφ
 11. Αἰνεΐας δὲ πρῶτος
 16. ἐσπάσατ' οὐδ' ἀτ (sic) ἔτ'
 ἄλλα δυνήσατο
 20. τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα
 22. οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο
 33. ἐπὶ οἱ τετραμμένον
 24. 1. ἐπὶ δ' ἀσπίς
 29. τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν
 25. 6. ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος
 17. ἀνεῖλκεν οἰμ.
 26. 18. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος
 23. χαμαὶ πέσον
 27. 1. ἦν ἐμὲ λωβήσασθε
 14. πῦρ ὄλοδον βαλέειν, κτεῖναι
 δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς
 17. τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλ-
 δεται ἐξ ἔρον εἶναι ἢ πολέ-
 μου, Τρώες δὲ μάχης ἀκό-
 ρητοι ἔασιν
 28. 15. τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώ-
 τατον
 25. Φυλειίδης τε Μέγης
 28. πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε
 30. ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱός
 29. 4. ἱεμένω κατα ὦλκα (sic)
 21. καὶ τε πολεῖς ἐσάωσε
 30. 11. ἢ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρει νιφό-
 εντι
 17. καὶ Ἄσιον Ἐγρτάκου υἱόν
 26. ποῦ τοι Δηΐφοβος
 31. 1. οἴχσθον μακροῖσι τετυμμένω
 9. Φάλακην Ὀρθαϊόν τε
 18. οἶ ῥ' ἐξ Ἀσκαίνης
 32. 1. κυρτὰ φαληριόεντα (sic)
 3. πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα
 5. ἀλλ' οὐ σύγγχει θυμόν
 9. μακρὰ βιβιάσθων
 24. Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βουγαῖε

Ξ. (14)

33. 2. ἰαχή οἰμ.
 11. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή
 19. ἔλαθεν
 26. θερμήμη καὶ λούση
 29. αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθῶν
 34. 1. χαλκῷ παμφαῖνον
 6. στή δ' ἔκτος κλισίης
 25. διχθάδι ἢ μεθ' ὄμιλον
 35. 4. ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν
 17 et 25. τῷ ῥ' οἶγ' ὀψείοντες
 36. 10. Νέστωρ πτῆξε δέ
 37. 3. ἦ ἐπι (sic) πόλλ'
 6. οἶδα δὲ νῦν
 10. νῆες ὄσαι πρῶται
 26. οὐλόμεν' αἶθ' ὄφελος

38. 7. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην πάγ-
 χυ φρένας οἶον ξειπες
 17. Τυδέος
 23. ἄγριος ἥδὲ μέλας
39. 4. καὶ θεοὶ ἄλλοι
 16. ἐγχείη, τὰ δὲ μέλλετ'
 18. δεῦτ' ἴομεν πολέμουδε
 24. ἐκ βελέων μὴ που τις
40. 1. σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ
41. 4. πολυπίδακος Ἴδης
 7. ἐλθεῖν ἐς Ἴδην
 14. κληῖδι κρυπτῆ
 17. ἐνθ' ἧγ' εἰσελθοῦσα
 20. ἀμβροσίη μὲν πρῶτον
 22. λύματα πάντα κάθηρεν
 26. ἀμβροσίῳ ἔδανῶ
42. 3. ἀμβροσίῳ ἔδανῶ
 7. τοῦ καὶ κινυμένοιο
 12. ἔμπης ἐς γαῖαν τε
 17. τῷ ῥ' ἧγε χροῖα καλὸν ἀλει-
 ψαμένη
 25. χρυσεῖς δ' ἐνέτησι κατὰ
 στήθος περοῶτο
43. 27. ἐκείνω (sic) γ' ἐπέεσσι
44. 27. Πιερίην δ' ἐπιβάσα
45. 27. ὅσσε φαεινῶ οἴμ.
 31. χρύσειον, Ἡφαιστος δέ κ'
46. 21. καὶ ἄλλο τεή
47. 16. ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς
 19. καὶ κέ μ' αἴστον ὑπ' αἰθέρος
 ἔμβαλε πόντῳ
 23. ἦ (sic) φῆς
 27. ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κε τοι
48. 9. τοὺς ὑποταρταρίους οἱ Τι-
 τῆνες καλέονται
 23. μακροτάτη πεφνυῖα δι' ἠέρος
49. 2. οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἔμισ-
 γέσθη
 9. ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρ-
 ματα
 18. ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ
19. νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα
50. 1. οὐδ' ὅτε περ Δανάης
 19. οὐδ' Ἄλκμήης ἐν Θήβης
51. 9. οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης
 15. ὡς σέο νῦν ἔραμαι
 19. αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν
 μῦθον ξειπες
52. 20. πυκνὸν καὶ μαλακὸν δεσ ἀπὸ
 χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε
 24. στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον
 29. ἔερασι
53. 7. Ἀργεῖοι καὶ δ' αὐτε μεθείε-
 μεν Ἔκτορι νίκη
 12. παναίθησιν
54. 2. ἐν δαίῳ λευγαλή
 28. οὔτε πυρὸς τόσσοσ γε
55. 12. ὄσση ἄρα Τρώων
 18. ἦτοι ὁ μὲν σάκεος
 20. τῶ οἱ ῥυσάσθη
56. 1. ὡς ἔπεσ' Ἔκτορος ὤκα
 6. οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες
 19. ἐζόμενος δ' ἐπὶ γούνα
57. 19. γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν
 22. ἀνασχῶν οἴμ.
 31. ὁ δὲ φῆ κώδειαν
58. 16. ὄσσις δὴ πρῶτον
 25. Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ἐπέρ-
 ἠνορα
59. 1. οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπι-
 σπέσθαι ποσὶν ἦεν
 5. ἀνδρῶν τρεσσάντων

Ο. (15)

59. 12. αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας
 καὶ τάφρον ἔβησαν
 17. ἔβησαν
 27. χλωροὶ ὑπαὶ δέουσιν
60. 12. Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι
 28. κῆρ ἀπινύσσων
61. 6. εἰαθ', ὁ δ' ἀργαλέφ

8. αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν
 14. ἢ μάλα δὴ κακότεχνος
 26. ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμνω
 62. 19. ἐμέ δ' οὐδ' ὡς θυμόν
 20. πεπιθοῦσα θυέλλας
 32. καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς
 ὕδωρ
 64. 20. ὃ δ' ἀνστήσει δὴν ἑταῖρον
 28. νόος ἀνέρος οἴη.
 32. ὡς δ' ὄτ' ἀν ἀτίη νόος ἀνέρος
 65. 30. οὔτε θεοῖς εἶπερ τις ἔτι νῦν
 δαίνυται σώφρων
 33. ἢ δὲ γέλασσε χεῖλεισιν
 66. 10. μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀ-
 λύμπια
 12. ὡς φάτο καὶ ῥ' ἵππους κέλε-
 το Δεῖμόν τε Φόβον τε
 67. 10. αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν
 μέγα πᾶσι
 13. τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι
 68. 12. πάντα δ' ἀπαγγεῖλαι
 69. 6. ἰσὸν οἱ φάσθαι
 21. τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται
 70. 20. γαῖα δ' ἔτι ξυνή
 71. 1. τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι
 φρεσίν
 5. χερσὶ μὴ τί με πάγχυ κακὸν
 ὡς δειδισσέσθω
 16. ὀμῆ πεπρωμένον
 72. 10. ἠδέ οἱ αὐτῷ
 73. 7. τῇ μάλ' ἐπισσεῖων· φοβέειν
 ἥρωας (sic)
 18. ἀμφί ἐ γινώσκων
 23. ἦσ' ὀλιγηπελέων
 27. ἦματι τῷδ' ὄψεσθαι
 74. 10. ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ
 75. 3. ὡς Δαναοὶ εἶως
 8. ἦ θήν μιν
 17. Μέγην τ' ἀτάλαντον
 76. 8. μακρὰ βιβὰς
 15. ἀμφιδάσειαν
 22. λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι
 25. αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα
 77. 6. ἦτοι ὁ μὲν νόθος
 17. Μηκιστῆ δ' ἔλε
 20. ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ'
 ἔντεα
 32. ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης
 ποσσὶν ἐρίπων (sic)
 78. 1. πειρώμενος ἦσι
 4. τῇ ῥ' οἴγε προχέοντο φα-
 λαγγηδόν
 8. ὡς ῥα σὺ ἦῖε
 28. ναύμαχα κολλήεντα
 79. 9. τίς δ' οὐδ' εἶ κέν οἱ σὺν δαί-
 μοι θυμὸν ὀρίνω
 33. ἐνθ' ὕλα Κλυτίοιο
 80. 3. Καλήτορα
 6. Αἶαντος θεράποντα Κυθήριον
 10. ναῖ' ἐπεὶ ἄνδρα
 13. Τεῦκρε πέπον
 20. ὠκύμορον καὶ τόξον
 24. ἰόδοκον
 81. 9. ὅς οἱ εὔστρεφέα νευρήν
 14. νευρῆν δ' ἐξέρρηξε νεόστρο-
 φον, ἣν ἐνέδησα πρώϊον
 17. πρώϊον ὄφρ' ἀνέχοιτο
 29. ἠμὲν ὀτέοισιν
 82. 24. ἐνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίου
 28. Πουλυδάμας δ' Ὀϊνον Κυλ-
 λήμιον
 31. τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δό-
 λωψ
 83. 3. τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν
 6. ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης
 12. κάππεσεν ἐν κοινήσῃ, νέου
 φοίνικι φαεινός
 19. συλήσειν Ἔκτωρ δὲ κασι-
 γνήτοισι
 23. βάσκ' ἐν Περκώτῃ δητίων
 ἀπουόσφιεν ἐόντων

26. οὐχ ὄραας οἶον Δόλοπος
περὶ τεύχε'
84. 4. ὄς τε κύνα κτείνας ἢ βουκό-
λον ἀμφὶ βόεσσι
85. 15. ἢ δέ τε πᾶσα ἄχνη ὑπε-
κρύφθη
18. ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ
δεινὸν αἴῃ
21. ὑπέκ θανάτοιο φέρονται
27. ἔλικος βοῶς ἀμφὶ φουῆσι
30. ἦτοι ὁ μὲν πρώτησι καὶ
ὑστατίησι
86. 1. Κοπρῆος φίλον υἱόν
9. στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν
ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο
12. κτεῖν', οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο
17. λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων
87. 12. κολλητὸν βλήτροισι δύω καὶ
εἰκοσίπηχυ
32. ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ
89. 12. οἴσετε πῦρ
14. νῦν ἡμῖν πάντων: νῦν ἀντι
17. νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώ-
γει
32. ἐνθ' ἄρ' ὄγ' εἰστήκει
90. 1. ἡέ τινας φαμέν εἶναι
9. τῷ ἐν χερσὶ φῶως
16. οὐ μειλιχίη
- Π. (16)
25. ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσελ-
μοιο
91. 11. ζῶειν μὰν ἔτι φασί
27. βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης
92. 1. τοὺς μὲν τ' ἱητροί
3. ἔλκε', ἀκείαμενοι, σὺ δ' ἀμή-
χανος
5. μὴ ἔμε γ' οὖν οὐτός γε χόλος
6. αἰναρέτη τίς σευ ἄλλος
12. οὐδὲ Θέτις μήτηρ γλαυκή
16. εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι
30. αἶ κέ με σοὶ ἴσκοντες
93. 3. ἴσκοντες ἀπόσχωται
22. ὄς φάτο λισσόμενος
27. καὶ κῆρα λιτέσθαι
94. 23. κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας
25. δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα
95. 20. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι
22. εἰ δὴ κῦάνεον Τρώων νέφος
ἀμφιβέβηκε
96. 14. ἔμπεσ' ἐπικρατέως
97. 12. ἀλλὰ πᾶνιν τροπᾶσθαι
26. πῆληξ βαλλομένη
98. 22. κόλον δόρυ
28. νῆτ' θοῆ
35. ἀσβέστη κέχυτο φλόξ
99. 7. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι
11. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι
φυκτὰ πέλωνται
100. 7. πᾶλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπί-
στατο πῆλαι
15. Ἐάνθον καὶ Βαλίον
20. τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω
26. λάμψοντες (sic) γλώσσησιν
101. 4. ἄκρον ἐρευγόμενοι
7. στήθεσιν ἄτρομός ἐστι
12. τῆς μὲν λῆς στιχός
16. Σπερχεῖοιο διυπετέος
102. 16. αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβάς
32. πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν
103. 14. μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν
19. καλῆς, δαιδαλέης
25. οὐλων τε ταπήτων
104. 20. Δωδώνης μεδέων
105. 5. ἦμὲν δὴ ποτ' ἐμόν
14. εἴσεται ἦρα καὶ οἶος
106. 14. ἐλόπόμεναι παρὰ ναῦφι
26. οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη
ἄσπετος αἰθήρη
107. 2. αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος
22. ἦμβροτον ἀλλήλων, μέλεον
δ' ἠκοῦ

29. αἵματος ὀφθαλμοί
 108. 1. ὡς δὲ λύκοι ἀρνεσσιν ἐπέ-
     χραον
     5. ὑπέκ μήλων
     9. ποιμένος ἀφραδίησι διέτμα-
     γεν
     15. σκεπετ' (sic) δῖστῶν
     17. ὡς δ' ὄτ' ἀπ' Οὐλύμπου
     25 et 30. αἰθέρος ἐκ δίης
 109. 5. πρηέες ἐξ ὀχέων
     21. ἐξ ὀρέων ἐπι καρ (sic)
     28. δεύτερον ὀρμηθεῖς
     32. ἦστο ἀλείς ἐκ γὰρ πλήγη
 110. 10. ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ
     17. οἱ δ' ὄστ' ἀγυπιοὶ γαμ-
     ψώνυχες
     23. Ἥρην δὲ προσέειπεν
     29. ἦ μιν ζῶν ἐόντα τὸ μὲν
 111. 1. ὄνδε δόμον δέ
     19. ὀρμηθεῖς] ὀρμηθεῖς, ὁ δὲ
     Πηδάσων
 112. 1. τὴν τ' οὖρεσι (sic) τέκτο-
     νες
     7. Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ
     μετ' ἀνδράσι
     12. πάντη ἐποικόμενος
     16. ἐμεῦ πέρι μάρναο
     24. τέλος θανάτοιο κάλυψεν
     ὀφθαλμοὺς βῖνὰς θ'
     31. ἰεμένους φοβέεσθαι
 113. 4. εἷς ἦ ἐνὶ Τροίῃ
     14. Σαρπηδῶν Διὸς υἱός
     20. Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσι ἐνὶ
     φρεσὶ
 114. 23. ὅς πρῶτος ἐσήλατο
 115. 7. Σαρπηδῶν, ἀλλ' εἴ μιν
     12. αὐτοῦ ἀμνομένων
     24. Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὅς
     Ἑλλάδι
 116. 10. ἔγχος ἐμόν

15. τῶν δ' ὄστε δρυτόμων ἀν-
     δρῶν
 28. ὡς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ
     χθονὸς εὐρυοδείης
 117. 23. καὶ τότε Ἄπόλλωνα
     29. ἐλθῶν ἐκ βελέων Σαρπη-
     δόνα
 118. 10. κασίγνητοὶ τε ἔται τε
     12. βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων
     23. οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο
 119. 16. αὐτοκασίγητος Ἑκάβης
     25. πολλοὺς ἀν κορέσειεν ἀνὴρ
     32. νηὸς ἀποθρώσκων εἰ καὶ
     δυσπέμφελος
 121. 5. ὤμων μεσσηγύς
     8. καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας
     16. ὅς τοι πρῶτος ἐφήκε βέλος
     19. δοῦπησεν δὲ πεσῶν
     23. ὡς πολέας πέφνοντα
 122. 24. χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος

P. (17)

123. 13. Τρώεσσι δαμείς
     28. πρωτοτόκος κινυρή
 124. 12. Πάτροκλον βῶλε δουρί
     31. ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρή-
     σαντα κελεύω ἐς πληθὺν
     ἱέναι
 125. 18. ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι
     27. ἦ καὶ σφιν δειλοῖσι γόου
     καὶ τὰ ἐξῆς
 126. 1. καὶ Φρόντιδι δίη: ὡς Ἥ-
     λιδι—
     9 et 13. ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρόν
     19. ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο
     23. νύξ', ἐπὶ δ' αὐτός
     26. βαρέη χειρὶ πιθήσας
     29. ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο
 127. 5. αἵματι οἱ δεύοντο
     9. πλοχμοὶ θ'
     20. ἀναβέβρυχεν ὕδωρ

128. 5. Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ᾧδε
 16. Πάτροκλον δ' ὃς κείται
 19. εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῦθος
 28. Τρῳᾶς ἐνθάδε πάντας
 29. ὀππότ' ἀνήρ ἐθέλη πρὸς δαί-
 μονα φωτὶ μάχεσθαι
 31. ὀππότ' ἀνήρ
129. 7. δν καὶ θεὸς τιμῆ
 19. ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῆς
 22. ἀπὸ σταθμοῦ δῶνται
 25. παχνοῦται ἀέκων δέ τε
 32. σπεύσομεν
130. 8. ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὤμοιων
131. 1. φῶ ρά τε νῆπι' ἄγοντι
 3. ἐστήκει ὡς τίς τε λέων
 20. πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον
 24. ἔλκεται ὅσσε καλυψῶν
 27. Ἔκτορ εἶδος ἄριστε
132. 1. ἦ σ' αὐτὸς κλέος ἐσθλόν
 8. σχέτλι'
 9. κάλλιπες
 12. ζῶος ἑών
 19. τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων
 24. οἰκαδ' ἴμεν Τροίῃ δὲ πεφή-
 σεται
 29. λύσειαν καὶ κ' αὐτόν
133. 1. καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα
 15. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην
 24. ῥηϊδίως ὅτε δ' αὐτός
 28. καλὰ τὰ Πατρόκλοιον βίην
 32. καλὰ τὰ Πατρόκλοιον
134. 5. δητὸν ἐκ πολέμοιο θέων δ'
 ἐκίχανεν ἑταίρους
 11. ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 20. γηρὰς, ἀλλ' οὐχ υἱός
 22. ἄ δειλ' οὐδέ τι τοι
135. 1. ἄ δειλ'
 5. ἄ δειλ', οὐδέ τι τοι
 8. ὃς δὴ τοι σχεδὸν ἔστι
 11. τοῦ δὴ ἔταιρον (sic) ἔπεφνες
 ἐνγέα τε
14. τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον
 20. δέξεται Ἀνδρομάχη
 22. δεινὸς Ἐυνάλιος
 25. ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι
 τεύχεσι
136. 2. ὦτρυνεν δὲ ἕκαστον
 10. Φόρκυν τε Χρομίον τε
 18. προφρονέως ῥύοισθε φιλο-
 πολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν
 20. τὰ φρονέων δῶροισι κατα-
 τρύχω
 24. τῷ τις νῦν ἰθύς
 27. ἦ γὰρ πολέμονοι δαριστύς
137. 1. ἤμισυ τῶν ἐνάρων
 3. οἱ δ' ἰθύς Δαναῶν βρῖσαντες
 10. οὔτε τόσον νέκυος
 19. ἀλλ' ἄγ' ἀριστήσας Δαναῶν
 κάλει ἦν τις ἀκούση
 22. οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγα-
 μέμνονι
 26. δῆμιμα πίνουσι
 32. Πάτροκλον Τρωήσι κυσίν
138. 7. ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προχοῆσι
 11. ἠϊόνες βοόωσι
 19. λαμπρῆσι κορύβεσσιν
 23. μίσσησεν δ' ἄρα μιν
140. 32. Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν
141. 4. μαλθακὸς αἰχμητῆς
 7. μαρμαρέην Ἰδην δέ
 9. ἀστράψας δὲ μάλα
 14. ἄκρον ἐπιλίγδην
 23. ἐν καυλῷ δ' ἐάγη
143. 19. Ζεὺς ὅτε δὴ Τρῳέεσσι δίδου
 ἑτεραλκέα νίκη
 25. σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ
 27. ἀλλ' οὐ πη δύναμαι
144. 3. δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
 5. τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο
 7. αὐτίκα δ' ἤερα μὲν
 9. καὶ τότ' ἄρ' Αἴας
 13. βῆ δ' ἰέναι ὡς τίς τε λέων

145. 24. ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν
 27. Τρώων ἐξ ἐνοπήης
 146. 5. ἴσον θυμὸν ἔχουτες

Σ. (18)

146. 20. ὧς οἱ μὲν μάρναντο δέμας
 πυρὸς αἰθομένοιο
 22. τὸν δ' εὖρε προπάρουθε
 147. 5. ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε
 148. 10. ὦ μοι, Πηλέος υἱέ
 16. γυμνοῦ, ἀτὰρ τάγε
 149. 14. ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε
 21. ἐνθ' ἄρ' ἔην
 150. 11. οἴκαδε νοστήσαντα
 14. ἀλλ' εἴμ'
 17. ἀπὸ πολέμοιο μένοντα
 28. ἀκτὴν εἰσανέβαινον
 31. ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 151. 4. παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα
 8. σεῦ ἐπιδουομένους
 15. νῦν δ' ἴνα καὶ σοὶ πένθος
 21. πρῶτος ἐμῶ ὑπὸ δουρί
 31. ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς
 152. 12. νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε
 25. τοῖος ἐὼν
 27. ὧς ἔρις ἔκ τε θεῶν
 32. ὅς τοι πολὸν γλυκίων
 153. 1. ἀνδρῶν δ' ἐν στήθεσσω
 ἀέξεται ἥτε καπνός
 9. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον
 13. καὶ χόλος ὅς τ' ἐφέηκε
 154. 10. ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα
 26. ἤωθεν γὰρ νεύμαι
 29. ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε
 30. καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'
 32. αἶ κ' ἐθέλησι υἱεὶ ἐμῶ
 155. 3. τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμποῦδὲ
 πόδες φέρον
 23. πεινάοντα διεσθαι
 156. 2. Πατρόκλῳ ἐπάμνου

7. οἱ δὲ ἐρύσσασθαι
 17. Ἴρι θεὰ, τίς γὰρ σε
 22 et 28. στεῦτο γὰρ Ἥφαί-
 στιοι
 157. 3. ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα τοῦ
 (in textu est τεῦ) ἄν
 13. ἀλλ' αὖτως ἐπὶ τάφρον ἰών
 16. ὦμοις ἰφθίμοισι
 20. ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται οἴη.
 25. ὧς δ' ὅτε καπνός
 33. πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπή-
 τριμοι
 158. 11. ὧς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή
 17. οἱ δ' ὧς οὖν ἄιον ὄπα
 22. ἐνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο
 δωδέκα
 26. ἐνθα δὲ καὶ τότε
 33. ἥελιον δ' ἀκάμαντα
 159. 12. ὀρθῶν δ' ἑσταότων
 14. ἔξεσθαι πάντας
 16. ἐξεφάνη
 20. Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος
 30. Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος
 160. 1. ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 3. ἀμφὶ μᾶλα φράζεσθε φίλοι
 8. τόφρα δὲ ῥήντεροι
 11. दाτέονται ἐν μέσῳ ἀμφότε-
 ροι
 14. ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μα-
 χήσεται
 19. αὔριον ὄρηθεις
 22. ὅς κε φύγη
 24. Τρώων αἶ γὰρ δὴ μοι
 27. εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι
 29. νύκτα μὲν εἶν ἀγορῇ
 33. νύκτα μὲν εἶν ἀγορῇ
 161. 1. παιτοῖου δρόμου ἄσαι
 4. οὐδέ ποτ' ἐκπέρσαι
 9. σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοί
 11. ὅς κέλει κατὰ ἄστν
 16. πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην

33. Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδεί-
ξομαι
185. 6. πολλάκι δὴ μοι
14. ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι
186. 7. ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν
15. τῶν ἀνδρῶν γενεῆς
19. εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον
187. 1. ἰφθίμην ἄλοχον
12. Ἄλκμηνης δ' ἀπέπαυσε
23. Εὐρύσθευς Σθενέλοιο παῖς
189. 21. ἔτι ζῶντ' ἀκάχησθαι
26. ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε
28. ἧ δ' ἄρπη
190. 1. ὡς δ' ὅτε ταρφειαί
3. θώρηκές τε κραταιγύαλοι
15. καλοῦ δαιδαλέου
31. τῷ δ' εἶτε
191. 1. τῷ δ' εἶτε πετερά
22. Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε
25. ἄψ Δαναῶν

Υ. (20)

192. 18. πεδίοιο οἴμ.
31. οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀ-
πέην
193. 1. οὔτ' ἄρα νυμφάων
7. ξεστῆς αἰθούσσησι
13. ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδοι
16. οὐδ' Ἐνοσίχθων νηκού-
στησε θεῆς
19. ἧ τι περὶ Τρώων
194. 1. ὑπὲρ μῶρον ἐξαλαπάξῃ
16. Λητώ τε Ξάνθος τε
23. ὄρτο δ' ἔρις κρατερή
24. ἄλλοτε παρ Σιμόντι
27. θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ
195. 4. γαῖαν ἀπειρεσίην
9. ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Πο-
σειδάων καὶ τὰ ἔξῃς
196. 27. Ἥρη δ' ἀντέστη
33. σῶκος ἐριούνιος
197. 13. ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί
18. ὃς Τρώων βασιλεῦσι
22. Πριαμίδῃ τί με ταῦτα
28. καὶ δὲ σέ φασιν
198. 5. ἀνὰ οὐλαμόν
28. εἰ δέ κ' Ἄρης
199. 4. Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
19. πολεον ὄφρα τὸ κῆτος
21. ἀμφὶ σὲ ἦιε Φοῖβε
27. ἀγρόμενοι πᾶς δήμος
30. ἐξ δ' αὐτόν
200. 4. ὅτε πέρσε βοῶν ἄπο
28. ἔλος κάτα βουκολέοντο
201. 3. ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων
10. ἄκρον ἐπὶ ῥηγγίνοσ
15. τὸν καὶ ἀνηρέψαντο
202. 13. ἐπέων δὲ πολλὸς νόμος
204. 10. ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν
13. ἧ κόρυθ' ἠὲ σάκος
27. νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη
205. 6. καὶ παῖδες παίδων, τοὶ κεν
μετόπισθε γένωνται
7. Αἰνείαν ἧ κέν μιν
15. θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας
24. Αἰνεΐα τίς φῖδε
29. ὃς σεῦ ἄμα κρείσσω
31. λεύσσω, τῷ δ' ἐφέηκα
206. 3. ἀργαλέον δέ μοι ἔστι
5. τόσσους δ' ἀνθρώπους
17. τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ
εἰ πυρὶ χεῖρας
21. καὶ τότ' ἄρ' Ἔκτορα
25. μή πως ἠὲ βάλῃ
27. ὃν νύμφη τέκε
207. 1. κείσαι Ὀτρυντίδῃ
6. λίμνη Γυγαίη
17. ὡς ὅτε ταῦρος ἤρυγεν ἑλκῶ-
μενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ
ἄνακτα
27. ὡς ἄρα τόν γ' ἐρύγοντα

32. προτὶ οἱ δ' ἔλαβ'
 208. 6. αἶ κέ σε χειρότερος
     8. δουρὶ βαλόν
     13. ἔγχει χαλκείῳ
     19. ἦ θήν σ' ἔξανύω γε
 209. 1. εἶ πως εὖ πεφίδοιτο
     13. οὐ γάρ τι γλυκύθυμος
     15. ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν
     23. Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ'
     26. αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ'
 210. 5. ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων
- Φ. (21)
210. 31. Ξάνθου δινήεντος
 211. 5. ἦματι τῷ
     7. ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα
     12. ὄρμενον ἐξαίφνης
     16. πλήτο ῥόος κελάδων
     30. αὐτὰρ ὁ ἄψ
 212. 1. ἦγε λαβῶν ἐκ πατρός
     3. ἐννύχιος προμολών
     7. τάμνε νέους ὄρηκας
     21. κείθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύ-
         σατο
     23. τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε
     25. ἦ μάλα δὴ Τρῶες
     30. φυγῶν ὑπὸ νηλεῆς ἦμαρ
 213. 4. ἰκέταο οἴμ.
     14. Ἄλτεω δὲ Λελέγεσσι
     18. νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι
     30. ἀλλὰ φίλος θάνα
 214. 2. ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοί
     12. ἔσσεται ἦ ἠώς
     17. ἐγγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ'
         ἔζετο χεῖρε πετάσσας
     20. ἐντανθοί
     27. οἴσει δινήεις εἶσω
     28. θρώσκων τις κατὰ θυμὸν
         μέλαιων φρήξ' ὑπαίξει
215. 25. ᾧ δὴ δηθά
     27. υἱεὶ Πηλεγόνος
 216. 11. Ἄκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
     27. ἄμαρτῆ
 217. 6. τῷ δ' ἐτέρῳ μιν
     8. δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς
     17. μεσσοπαγῆς δ' ἄρ'
     19. Πηλεΐδης δ' ἄορ
     28. φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ
     32. καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε
 218. 14. οὐδὲ βαθυρρεῖταιο
     23. τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε
     27. δῆμον ἐρεπτόμενοι
     29. ἐπιεφρῖδιον κείροντες
 219. 6. πλήθει γὰρ δὴ μοι
     11. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον
     13. ἀντιβίην ἣ κέν μιν
     20. δεῖλος ὄψε δύνω
     26. τοὺς ἐκβαλε θύραζε μεμ-
         κώς
     29. χέρσονδε ζωοὺς δὲ σάω
     31. ὁ δὲ πτελέην
 220. 12. εἶσω πᾶς
     18. ἀκροκελαινωῖων
     20. αἰετοῦ οἴματ' ἔχων
     23. χῶρφ ἐνὶ προαλεῖ
 221. 1. ἦ με ψεύδεσσιν ἔθειλεγεν
     10. νῦν δ' ἐμὲ λευγαλίῳ
     16. οὐ γάρ τ' ἐναυλος ἀποέρσει
     18. τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε
     20. Ζηνὸς ἐπαινήσαντος
     22. μὴ πρὶν παύειν χεῖρας
     24. Τρωϊκὸν ὅς κε φύγησι
     28. αὐτὰρ ὁ βῆ
 222. 3. κείσεθ' ὑπ' ἰλύος
     5. εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις
         χέραδος
     11. εἰλύσω ψαμάθοισιν
     16. μυρίον, οὐδέ οἱ
     21. ἔσται τυμβοχοῆς ὅτε μιν
 223. 1. κατὰ δ' ἦρεε Πηλεῖωνα

11. αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο
 14. εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν
 18. τεύχεα κῆαι
 20. πολλοὺς οἳ ῥα κατ' αὐτόν
 24. πᾶν δ' ἐξηράνθη
224. 7. κνίσσην μελδόμενος
 16. ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν
 21. τίπτ' αὐτ' ὦ κυναμία
 23. οὐτάμεναι, αὐτὴ δέ
 28. οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανώ-
 ψιον
225. 1. σμερδαλέην
 17. καί ρ' ἐπεισαμένη
 22. τοιοῦτοι νῦν πάντες
 26. ὧδέ τε θαρσαλοί
 33. διέσταμεν
226. 2. πὰρ Διὸς ἐλθόντες
 17. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας
 24. ἔλικας βοῦς
 29. στεῦτο δέ γ' ἀφοτέρων
227. 1. οἳ δ' αὐτοὶ δηριασθῶν
 3. Ἄρτεμις ἀγροτέρη
 5. ὀνειδίειον φάτο μῦθον
 13. μή σευ νῦν ἔτι
 17. ἀλλὰ χολωσαμένη
 21. ἥτοι βέλτερόν ἐστι
 23. εἰ δ' ἐθέλεις
 30. ὥστε πέλειαι
228. 1. χρῆσμὸν οὐδ' ἄρα τῆ γε
 5. ὧς ἄρ' ἔφη
 10. τὴν δὲ προτὶ οἷ
 13. τὸν δ' αὖτε προσέειπεν
 28. αὐτὶς ἐπ' ἄψ θέμεναι
 30. μὴ οὐλος ἀνὴρ εἰς τείχος
 ἄληται
229. 7. αἰ δὲ πετασθεῖσαι
 13. ἵνα λοιγὸν ἀμύναι
 17. φεῦγον, ὃ δὲ σφεδανόν
 19. ὃ δὲ σφεδανῶν
 22. ἔνθα κεν ὑψίπυλον
 23. αὐτὰρ ὃ γ' ὡς ἐνόησεν
230. 1. εἰ δέ κεν οἳ προπάρουθε
 3. ἔμμεναι αὐτὰρ οἷ
 12. ἤδη που μάλ' ἔολπας
 16. ἐν γάρ οἳ πολλές τε
 19. οἷ κε πρόσθε φίλων
 22. πότμον ἐφέψεις
231. 1. διώκετο πυροφόροιο οἰμ.
 9. τυτθὸν ὑπερπροθέοντα
- X. (22)
231. 27. καλῆσι ἐπάλξεσι οἰμ.
 232. 2. ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων
 πόνος οὖς ἐφόβησας
 8. ὅς ῥά τε ρεῖα
 20. ὄν τε κύν' Ὀρίωνος
233. 9. καί τε φέρει πολλόν
 14. σχέτλιος αἶθε θεοῖσιν
 15. φίλος τοσσόνδε
 18. ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ
 στρατῷ
 22. ὀνομάκλυτος Ἄλτης
 28. πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ
 γέρων
234. 3. εἰ δ' ἤδη τεθνῶσι
 10. Τρῶας καὶ Τρῶας
 17. αὐτὸν δ' ἂν πύματόν τε
 19. ὠμισταὶ ἐρύονσιν
235. 8. αὐτὴν· εἰ ποτέ τοι
 14. τῶν μνήσαι φίλε τέκνον
 17. τείχεος ἐντός
 19. οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος
 21. πολλὰ λισσομένω
 23. ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρῆ
236. 2. εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν
 11. δωσέμεν Ἀτρείδῃσι
 17. μή μιν ἐγὼ μὲν
 24. οὐδέ τί μ' αἰδέσεται
 25 et 32. οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν
 ἀπὸ δρυός

237. 2. παρθένος ἠϊθέος τ' ἰοίσει-
τον
9. ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς
11. τεύχεος αἰέν
16. ἢ δ' ἐτέρῃ θέρει
20. τῆ ῥα παραδραμέτην
21. πρόσθε μὲν ἐσθλὸς
25. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς
27. περὶ τέρματα μῶνυχες ἴπ-
ποι
30. ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνή
238. 3. θάρσει τριτογένεια
22. ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι
ποσίην
27. πῶς δέ κεν Ἔκτωρ
239. 2. ἐγγύθεν, ὡς οἱ ἐπῶρσε
9. ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον
11. ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε
13. νῦν δὴ νῶϊ γ'
17. ἠθεῖ ἢ μάλα δὴ σε
20. ἔστω φειδωλή
24. ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη
29. τρεῖς περὶ ἄστῃ
240. 5. μάρτυροι ἔσονται
7. ἁρμονίῳν
8. δῶψη καμμοῖνη
12. συνημοσύνας ἀγόρευε
19. ὄρκια ἔσονται
23. ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπί-
κλοπος
25. ἐπίκλοπος
28. τῶν αὐτ' ἐμὸν ἐγγὺς ἄλεια
30. χάλκεον, ὡς δὴ μιν σῶ
241. 4. νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι
6. μὴ μὰν ἀσπουδί γε
7. οἴμησεν δ' ἀλείς
10. ἔσπερος δὲ κάλλιτος
13. ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ'
17. τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον
24. ὄφρα τί μιν προτιέποι
31. σῶμα δὲ οἰκαδ' ἐμὸν
33. Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι
242. 5. ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε
7 et 12. οὐδ' εἴ κεν δεκάκις
τε
17. οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν
31. ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες
243. 3. ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα
19. ἀμφοτέρων μετόπισθε πο-
δῶν
21. ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε
244. 20. τέκνον ἐγὼ δειλή
245. 1. κατὰ πτόλιον οἶ σε θεόν
2. εὐχλωτὴ κατὰ ἄστῃ πελέ-
σκετο
4. ἀλλ' ἤγ' ἰστὸν ἔφαινε
12. ποικιλ' ἐπασσειν
13. ἢ δ' αὖτις δμῶησι
24. τῆλε δ' ἀπὸ κρατός
246. 9. ἀμφὶ δέ μιν γαλόψ τε
17. ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἀμπνυτο
19. Ἔκτωρ ἐγὼ δύστηνος
22. δύσμορος αἰνόμορον
24. χήρην ἐν μεγάροισι
247. 26. δευόμενος δέ τ' ἄνεισι
28. τῶν δ' ἐλεσηάντων κοτύλην
τις

Ψ. (23)

248. 13. ὡς οἱ μὲν στενάχοντο
24. δεύοντο ψάμαθοι
28. δάκρυσι τοῖων γάρ
249. 3. χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε
10. μυρίοι, αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
11. πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν
16. σπουδῇ παρπεπιθόντες
250. 3. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ
9. οὐ μὲν μεν ζῶντος ἀκῆδεις
12. θάπτε με ὅτι τάχιστα
14. οὐδέ μὲ πῶ μίσγεσθαι
18. καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ'

27. τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγε-
νέων
29. μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε
251. 3. νήπιος οὐκ ἐθέλων
9. χρύσειος ἀμφιφορέυς
23. ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι
27. ψυχὴ καὶ εἶδωλον
252. 6. οὐρήάς τ' ὤτρυνε
11. τάμνον ἐπειγόμενοι
253. 1. θριξὶ δὲ πάντα νέκνυ καταεἶ-
νυον
10. πέμπ' Ἀϊδος δέ
14. κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ
17. ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην
19. ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἠρή-
σατο Πηλεὺς
254. 3. κήδεός ἐστι νέκυς
27. ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς
30. πρὸς λέχεα κλίνων πίσυρας
32. ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε
255. 5. δώδεκα μὲν Τρώων
10. ἤματα καὶ νύκτας
14. ὕλη τ' ἐσσεύαιτο
24. ψυχὴν κικλήσκων
27. ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροις
29. ἦμος δ' ἑωσφόρος
256. 3. κλίνθη κεκμηῶς οἴη.
6. καὶ δίπλακι δημῶ θέλομαι
8. θέλομεν εἰσόκεν αὐτὸς ἐγών
15. ἐανῶ λιτὶ κάλυψεν
27. ἀμφὶ πυρῆν, εἶθαρ δέ
29. θῆκε γυναῖκα
32. ἐξετέ' ἀδμήτην
257. 3. αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ
5. τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε
9. πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον
13. ἵππῆας τὰδ' ἄεθλα
17. ἴστε γὰρ ὄσσον ἐμοί
20. ἠπίου ὀσφωῖν
28. ἄλλοι δὲ στέλλεσθε
31. ὡς φάτο Πηλεΐδης ταχέες
258. 3. ἵππους δὲ Τρωῦς
5. Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην
9. τὴν Ἀγαμέμνου
15. ὠκύποδες φέρον ἄρμα
17. μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων
23. νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
27. Ζεὺς τε Ποσειδάων τε
30. τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν
32. μήτι δ' αὐτε
259. 3. ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι
8. ἔστηκε ξύλον αἰοῦ
11. ἐν ξυνοχῆσιw ὁδοῦ
19. ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δο-
άσσεται
24. οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν
260. 23. τὰς δὲ μετ'
25. εἰ μὴ Τυδεός υἱί
261. 1. οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν
12. Τυδεΐδew ἵπποισι
15. ἵππους δ' Ἀτρεΐδew
16. καρπαλίμως
23. στείνωσ ὁδοῦ
262. 2. ὄσσα δὲ δίσκου οὔρα
4. ἐπεὶ οὐ σ' ἐτυμόν γε φάμεν
9. ἄλλοι μὲν δοκέουσι παροί-
τεροι
11. αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι
13. ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον
περὶ τέρμα βαλοῦσας
263. 1. παρὰ γὰρ καὶ ἀμείνωες
ἄλλοι
7. Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχω
εὔληρα
15. μάστι δ' αἶεν ἔλαυνε
23. αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαί
32. λείπετ', ἀτὰρ τὰ πρῶτα
264. 1. καὶ ἐκ δίσκουρα λείπειτο
4. τῷ κέ μιν παρέλασ'
7. ἦκιστος δ' ἦν
11. ἔλκων ἄρματα καλά
30. τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελών

35. ᾧ περὶ χεῦμα ἀμφιδεδίωηται
 265. 3. τοῖσε δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο
 11. ἐς μέσον ἀμφοτέροις
 14. Ἐντὶλοχ', αἰ δ' ἄγε
 16. χερσὶν ἔχε ῥαδιωήν
 23. χωόμενος, ἐπεὶ οὔτ'
 26. ἦσθα πάρος
 27. νῦν αὐτε νέον νίκησε νεοίη
 266. 1. ἀμφίθετος φιάλη
 6. αὐτως οὐ γὰρ πύξ γε
 9. οὐδέ τ' ἀκουτιστὸν ἐνδύσειαι
 17. ὡς ὅποτε κρεῖλοντ' Ἀμαρυγκέα
 21. Ἄγκαϊον δὲ πάλῃ
 23. οἰοισί μ' ἵπποισι πλήθει πρόσθε βαλόντες
 267. 11. οὐνεκα δὴ
 16. ἔμπεδον ἠνιόχεν'
 20. ὡς μὲν αἰεὶ μέμνησαι
 27. ᾧδέ κ' Ἀπόλλων δῶψ
 268. 1. δῶη καμμομένη
 6. ἢ οὐχ ἄλλοις ὅτι μάχης
 10. ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε
 19. ζῶμα δὲ οἱ
 21. ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον
 25. ἅντα δ' ἀνασχομένω
 27. δεινὸς δὲ χρόμαδος
 269. 1. καδ' δ' ἄλλοφρονέοντα
 4. ἐνὶ σφίσι τῶν Ἀχαιοῖ
 8. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην
 20. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον
 22. ὡς εἰπὼν ἀνάειρε
 24. κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν
 29. ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν
 270. 3. ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου
 5. στὰν δὲ μεταστοιχί
 10. ὡς δ' ὅτε τίς τε γυναικός
 22. ἔνθ' Αἴας μὲν
 25. μήτηρ ὡς Ὀδυσῆι παρίσταται
 271. 1. Ἐντὶλοχ', οὐ μέντοι μέλεος
 4. ἄνδρε δῶα περὶ τῶνδε
 12. φθῆσιω ὀρεζάμενος
 24. καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθήν
 272. 1. περιδδίσαντες οἴμ.
 3. αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν
 6. αὐτὰρ Πηλεΐδης
 13. ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶνα
 15. ὄσσον τίς τ' ἔρριψε
 17. αὐτὰρ ὁ τοξευτήσι
 26. καδ' δ' ἐτίθει
 32. τοξεύειν ὃς μὲν κε
 273. 2. μηρίνθοιο τύχη
 5. ὃς δὲ κε μηρίνθοιο
 12, 14. σπερχόμενος δ' ἄρα
 22. αὐχέν' ἀπεκρέμασαν
 26. ἄπυρον
 27. θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων
 32. ἢ δ' ὄσσον δυνάμει τε
 Ω. (24)
 274. 22. ἀλεγεινά τε κύματα πείρων
 275. 1. δινεύεσκ' ἄλῳν
 6. τόνδε δ' ἔασκεν
 9. ἐν κόνι ἐκταυύσας
 25. καὶ τεθνηότα περ, περὶ δ' αἰγίδι
 29. κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον
 276. 19. τῆν δ' ἦνυσ' ἦ οἱ πόρε
 24. οὐ νύ ποθ' ἕμῳν
 25. ἐν πυρὶ κήμενι (sic)
 28. ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βῆ
 277. 3. γίνεται ἦτ' ἄνδρας
 10. ἢ δ' ὀνύγησι
 15. ἦδὲ κασίγητον
 22, 24. Ἐκτωρ μὲν θνητός τε
 32. ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν
 278. 6. ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 11. θεῶν Ἐτίμῃ ὄσσον ἐμείω

15. ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις
 16. ἀλλ' εἴ τις καλέσειε
 21. ἐς βυσσὸν ὄρουσεν
 25. ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς
     κέρας
 32. ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι
 279. 3. εἶαθ' ὀμηγερέες
     6. φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ
     9. τοῦ δ' οὔτι μελάντερον
         ἔπλετο ἔσθος
     16. ἀκτῆν δ' εἰσαναβάσα
     19. ἦ δ' ἄρα πὰρ Διὶ
     23. ἦλυθες Οὐλύμπου δέ
     25. Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυνι
     27. κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον
 280. 7. βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι
     10. ἐσσυμένως ἐπένοντο
     14. σῆν, ἐν δὲ κραδίην
     16. οὔτ' εὐνῆς ἀγαθὸν δέ
     23. σκύζεσθαί σοι φησὶ θεοῦς
 281. 1. ἄγγειλον Πριάμφῳ
     5. νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν
     11. ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ
     13. κόπρος ἔην κεφαλῇ τε
     16. οὐ μὲν γάρ τοι ἐγώ
     29. ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους
 282. 3. νίεας ἐξενάριξε
     6. εἰ γάρ σ' αἰρήσει
     8. οὐδέ τις αἰδέσεται
     14. τότ' ἄντιγα
     22. ἐπεὶ οὐ ἔ
     23. ἀλλὰ πρὸ Τρώων
 283. 5. νῦν δ' αὐτὸς γάρ
     6. εἰ δέ μοι αἴσα
     9. ἦ καὶ φωριαμῶν
     28. ἔνθεν ἰβ̄ μέν
 284. 1. ἐξεστῆν ἐλθόντι
     16. ἦ οὔνεσθ' ὅτι μοι
     20. ἦ καὶ σκιπανίφ (sic) διέπ'
     28. Δηίφοβόν τε καὶ Ἴππόθοον
 285. 1. Μήστορά τ' ἀντίθεον
     6. πύξινον ὀμφαλόεν
     8. πέζη ἐπὶ πρώτῃ
     14. ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες
     18. κῆρυξ καὶ Πρίαμος
     22. αἶτει δ' οἰωνὸν ταχύν
     23. ὅς τέ οἱ αὐτῷ
     25. φίλτατος οἰωνῶν
     29. χέρνιβον ἀμφίπολος
 286. 1. εὔχετ' ἔπειτα στάς
     5. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε
     23. ἀέρος ἀφνειοῖο
     26. εὐκλήης ἀραρυῖα
 287. 7. ἔσαν πτερά
     12. οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος
     14. παῖδες καὶ γαμβροί
     20. τῶν ἄλλων Δαναῶν
     26. εἴλετο δὲ ῥάβδον
 288. 2. αἰσυμνητῆρι ἐοικώς
     11. τόσσα δ' ὀνείατ' ἄγοντα
     25. ὡς μοι καλὰ τὸν οἶτον
     27. ἀπότμου παιδὸς ξνισπες
 289. 13. Πάτροκλον, τῶν δὲ στο-
     ναχῇ
     21. ἀλλ' ἄγε δῆ
 290. 8. δοιοὶ γάρ τε πίθοι
     11. Hoc scholion εἰς παραμυ-
     θίαν—προσώφω lemmate
     caret, quia cum prae-
     cedente coniunctum est
     in A
     22. δῶρων οἷα δίδωσι
     32. ὄλβω τε πλούτῳ τε
 291. 1. τέ κεν παναώριον
     24. ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 292. 4. ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
     11. ἐς στρατὸν, οὐδὲ γὰρ ἄν
     14. οὐδὲ γὰρ ἄν φυλακοῦς
     20. μή σε γέρον οὐδ' αὐτόν
     24. ἦρως Αὐτομέδων
     27. ἦρεον Ἐκτορέης
 293. 6. καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη

22. λαὸς δὲ λίθους ποίησε
Κρονίων
24. ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατο
294. 1. αἴ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἔρρω-
σαντο
20. ποσσῆμαρ μέμονας
31. τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πτολεμί-
ξομεν
295. 1. δαινυτό τε λαός
9. τῇ δεκάτῃ δέ κε
21. παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς
27. ἡ τις Ἀχαιῶν ρίψει χεῖρὸς
ἑλών
296. 6. ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰ-
κοστόν
24. καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρ-
νακα

ADDENDA.

VOL. I.

Pag. xxxi. 13. Tria quae Suidas memorat *περὶ χρηστομαθείας βιβλία* recte tribui Proclo Lycio et diversa esse ab *Χρηστομαθείας γραμματικῆς* libris quattuor a Proclo antiquiore scriptis Welckeri (vol. 2 p. 503) aliorumque opinio parum probabilis est, merito reiecta a Bernhardyo in annotatione ad Suidam s. v. *Πρόκλος* et in *Hist. Lit. Gr.* vol. 2 p. 238.

xxxix. 18. *Τειρεσίαν*] *Κάλχαντα* recte apud Tzetzam ad Lycophr. 427, de quo dixerunt Meinekius in *Anal. Alexandr.* p. 79 et R. Stiehle in commentatione de *Νόστων* carmine in *Philologo* vol. 8 p. 60.

9. 5. *Μεσσηνιακὴν*] Adde *Ἀρκαδικὴν* ex codice Angelico apud *Matrangam Anecd.* vol. 2 p. 384, ubi *καδικὴν* scriptum.

10. 16. *Ταντάλου καὶ . . . κατὰ*] Non debbam sequi coniecturam Bekkeri, qui matris nomen excidisse putavit. Recte in scholiis minoribus *Ταντάλου κατὰ*, nihilque aliud est *ταντάλου κάτω*, quod est in A.

11. 10. Non prius, sed alterum *καὶ* om. A.

11. 24. *Κρίνις*] De hoc nomine dixi in *Thes.* vol. 4 p. 1967.

13. 17—14. 10. Est scholion Porphyrii, quod a manu recentiore in margine exteriori additum esse dixi in annotatione. Eadem ratio scholii multo longioris ad 12, 10 p. 413, 29—415, 8, de quo dixi in Praefatione p. xiv. Nam primae manus excerpta ex Porphyrio multo breviora esse solent.

15. 13. *ἀπέριττα*] * *ἀπόρθητα*.

24. 25. Adde asteriscum *. Pariter 33, 23. 47, 20. 95, 11. 128, 24. 131, 12. 147, 11. 153, 2. 160, 26. 182, 22. 192, 31. Contra deleatur asteriscus p. 26, 32. 88, 15. 106, 6. 175, 12. 179, 20.

33. 3. Delendum ὡς, quod non est in A, sed lemma ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν.

40. 8. Dele ἦν, quod recte omittunt alii libri.

45. 28. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένων] Conf. annot. ad p. 1, 7 et 133, 11.

48. 2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χείρας ἀναπτάς] Hanc vitiosam librorum quorundam scripturam fuisse, detortam ex χεῖρ' ἀναπιτάς, coniecit Cobetus Mnem. nov. 2 p. 189, collato Od. 11, 392 πιτνάς εἰς ἐμὲ χείρας.

59. 24, 25. Pone punctum post Ὄρος (v. Praefat. p. xiii) et dele comma post παρωνύμων.

61. 3. In annot. pro μή σε νοήση lege, Lemma μή σε νοήση.

63. 7. 66. 27. 68. 14. Haec inter glossemata interlinearia ponenda erant.

63. 27. Sunt glossemata interlinearia, quorum alterum, πολυπραγμόνει, spectat ad μέταλλα.

63. 29. ἐμφατικὸν] *ἐμφαντικόν: quod probabilius et alibi plerumque legitur. De utroque v. Thes. vol. 3 p. 932—936. Frequens in scholiis Homericis locutio μᾶλλον ἐμφάλνει, significantius est, velut vol. 1 p. 118, 6. vol. 2 p. 18, 23. 83, 33. 88+6. 92, 10. 103, 18. 160, 10. 239, 24.

66. 8. πρὸς τὸ αὐτό] Spectat ad scholion v. 572. Ibid. in annot. pro 52 corrige 572.

67. 4, 5. Dele verba ex cod. Lips. illata πᾶσαι ἐνικῶς—χειρὶ κύπελλον."

71. 2. τελέσει] Sic A, sed scribendum cum apostropho τελέσει'.

72. 1. ἀόριστον] Sic Villosi: in A ἀορίστου, licet accusativus praecedat ἐνεστώτα.

72. 4—6. Bis hoc scholion scriptum in A, qui loco priore habet σικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· περίοδον γὰρ αὐτοτελή ἔχει, altero σικτέον κατὰ τέλος· περίοδον γὰρ αὐτοτελή ὁ στίχος ἔχει.

74. 15. Dele τὸ δέξατο, quod ex alio irrepsit.

84. 31. In annot. excidit asteriscus ante παρίστησω.

85. 11. Ante ῥῆμα excidit ἦ, quod Lehrsius addidit. In annot. pro δηλοῦσι corrige δηλοῦσαι.

86. 4. Pro asterisco pone ὅτι. Ib. lin. 18 κωϊότερον Villosioni interpolatio est pro κυμικώτερον, pro quo recte Bekkerus κωμικώτερον.

87. 3. συνδέσμον] Corrige συνδέσμου.

88. 12, 13. Hoc scholion subter versum scriptum, qui paginae ultimus est.

88. 12. ἐπὶ τῶν ἐμφύχων] * ἐπὶ ἐμφύχων.
 91. 20. στρατεία] Corrige στρατιά ex scholiis minoribus.
 91. 22. δειλωθεῖς pro δηλώ scripsit Villoisonus. Praestat δει-
 λανθεῖς, quod in margine scriptum esse testatur Bastius ad
 Gregor. Cor. p. 820.
 93. 14. ῥέω ἔρω] Cod. Townl. ῥέων Ἀχέρων.
 93. 17. In annot. asteriscus non ante Ὀδυσσεύς, sed ante μετ'
 Ὀδυσσεώς ponatur.
 95. 28. In annot. lin. 2 pro "haec B" corrige "B haec."
 99. 15. κατειθισμένη scripsi pro κατηθισμένη. Conf. ad p. 122,
 23. 259, 12.
 100. 14. * ο δράκων Ἀθηνᾶς ἱερός] om. A, in quo lemma est
 στρουθοῖο. 16. καὶ τὸ ἔτε.
 113. 6. Adde annot. * ἐν] ἐπ'
 113. 17. ὀκνήσασα] Scribendum ὀκλάσασα, quod legit Tzetzza
 Hist. 10, 399, qui optativo utitur ὀκλάσειεν. Monuit Hercherus,
 Hermes 1873 p. 468.
 114. 16. In annot. pro "fr. 12" corrige "fr. 129."
 117. 9. ἰ, διπλῆ] Deleatur hic et p. 139, 20. 225, 30. 228, 21.
 337, 15. pari. Ἄρque ἡ διπλῆ περιεστιγμένη p. 126, 19.
 118. 10. ἄνδρες οἱ ναίουσιν] Recte apud alios scriptores hoc
 oraculum memorantes ἄνδρες δ' οἱ πίνουσιν: v. Meinek. Vindic.
 Strabon. p. 170.
 ib. οἰ] In Veneto B est δουρεμάχοι (sic).
 122. 23. In annot. κατηθισμένη] Corrige κατηθισμένη.
 124. 7. Σοφοκλεῖ] Respicit fortasse ad Oed. Col. 718 τῶν ἑκα-
 τομπόδων Νηρήδων ἀκόλουθος.
 124. 14. Ἡρακλεῖ] Idem error Zenodoti notatur infra p.
 218, 4.
 132. 31. τὸ αὐτοῦ] Recte τὸ ἄ τοῦ Lentzius Herodian. vol. 2 p. 38.
 133. 1. In A est inter glossemata interlinearia.
 133. 11. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους] In annot. adde, schol. 4. 295
 vol. 1 p. 184, 1. 15, 15 vol. 2 p. 82, 6.
 135. 16. Hoc scholion compilavit Etym. M. p. 172, 2, de quo
 dixit Bastius ad Gregor. Cor. p. 346.
 138. 4. ἡ τοῖς ἐξῆς] Conf. p. 154, 15.
 138. 5. Adde annotationem 5 * μεγάλη ζῶ ἐπιτυχών] om.
 142. 8. In annot. pro "νικήσει" lege "νικήσει Bekkerus."
 144. 6. οὔτω γάλως] οὔτω καὶ γάλως Eustathius recte.
 148. 27. ψευδόμενοι σε Παλαῖμον] Callimachi verba: v. Schneider.
 ad Fragm. p. 273.

149. 17. In annot. excidit asteriscus ante ἡγεμόνες.
152. 6. γένοιτο οὖν] Immo γένοιτ' ἂν οὖν. Sic p. 206, 24. φαίη τις pro φαίη τις ἄν, frequenti librariorum potius quam scholiarum errore.
152. 27. δεύτεροι μέλλοντες] Recte Lehrsius δεύτεροι ἀόριστοι καὶ μέλλοντες.
153. 8. ἀναστρέφει] οὐκ ἀναστρέφει Lehrsius Quaest. Ep. p. 81.
153. 18. τοῖς Πολεμωνίοις ἢ τοῖς κυκλικοῖς] De his verbis longa, sed parum probabilis est Welckeri disputatio vol. 1 p. 52 sqq.
155. 21. De hoc scholio dixit Lobeckius Patholog. vol. 2 p. 98.
160. 24. In annot. pro "fuso" corrige "falso"
161. 21. In annot. pro ἐξείρυσσε corrige ἐξείρυσσε.
163. 7. πέφυκεν] Fortasse πέφηεν.
178. 28. In textu corrige τῇ ὀρθῇ pro ἡ ὀρθή et adde annotationem 28 τῇ ὀρθῇ (ἡ ὀρθή Vill.)] I. e. χρήται τῇ ὀρθῇ, ut p. 188, 14. 348, 28. 360, 1. 378, 6.
184. 14. ἴκηται: τοῦτο τὸ ῥῆμα—] In A est, interposito glossamate, πολὺν φέρτερον: κατὰ πολὺν κρείττον. τοῦτο τὸ ῥῆμα—.
184. 30. In annot. corrige 41 pro 4.
188. 14. ὅτι τῇ γενικῇ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς] Intelligitur χρήται. Similiter p. 343, 28 ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. 360, 1 ὅτι τῷ ἐπέιγετον ὀριστικῷ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. 378, 6 ὅτι αἰτιατικῇ ἀντὶ τῆς γενικῆς. Plura exempla attuli in annot. ad scholia Odysseae vol. 1 p. 207 et 232.
189. 29. καὶ om. A.
196. 20. In annot. pro Κυδῶναν corrige Κυδωνίαν.
200. 23. In annot. corrige θεούς pro θεός.
211. 21. ἐκτιθεμένου] συνεσταλκῶτος codex Paris. 2766 apud Cramerum Anecd. Paris. vol. 3 p. 284.
214. 2. σάρκα ὡς ἄλκα] ἄλκα ὡς σάρκα Velsen. de Tryphone p. 65.
215. 25. ὀπάζω] Corrige ὀπάζων.
215. 26. In annot. lin. 2 pro "Atho" corrige "Athoo."
216. 22. ἀλευόμενος] Conf. ad p. 198, 26.
217. 13. ἐπλεόνασε τὸ εἰ] Sic etiam p. 215, 18 τὸ δὴ ἐπλεόνασε τὸ ρ. Probabilius videri potest ἐπλεόνασε τῷ—sed certum accusativi exemplum praebet p. 419, 20 ὅτι πλεονάζει ἐν Ἰλιάδι τὰς μεταλήψεις, ἐν Ὀδυσσεΐα δὲ ἀπαξ. Contra non minus certum dativi exemplum est p. 221, 30 τούτῳ δὲ τῷ ξει πεπλέονακε καὶ Ἀλκμάν. Videtur igitur utraque structura usitata fuisse.

221. 3, 4. Conf. Etym. M. p. 693, 30.
221. 15. In annot. pro "delendo," corrige "delendi."
221. 18. *ἐκηλος*: *δασυντέον* *παρὰ γὰρ τὸ εἶκων ἐγένετο*] *ἐκηλος* ab *εἶκω*, τὸ ὑποχωρῶ, derivavit Orus, ut in Etymologici codice Vossi annotatum est, sed in scholio nostro corrigendum τὸ ἐκῶν ex Etym. M.
225. 30. ἡ διπλῆ] Deleatur, quum A solita inconstantia omittat. Sic idem p. 228, 21 habet ἡ διπλῆ, sed omittit lin. 24, ubi ab Villosino additam est.
234. 6. ἐδέετο] Sic hoc loco A, non ἐδείτο ut Bekkerus hic et alibi ubi A pariter ἐδέετο.
337. 4. *δληα*] Corrige *ἴληαι* et lin. 11 *ἐννέα* pro *ἐννήα* et lin. 13 adde asteriscum.
239. 8. *ἄκρωσ* Bekkerus, *ἄκρον* A. Corrigendum *ἄκρατον*. Sic p. 288, 12 *ἔστι δὲ ἄκρατον Δῶριον*.
239. 13. In lemmate annotationis dele *ἔχοντα*.
240. 31. τὸν οὐκ ἀγαθόν] Recte τῶν οὐκ ἀγαθῶν in Townl. et Lips. Callimachi verba fuisse videntur *φωτῶν οὐκ ἀγαθῶν ἐρυσίπολι*: de quo dixit Schneiderus ad Callimachi fr. 462 p. 625.
241. 25. In annot. col. 2. lin. 2 *ἡμεεῖβετ'*] Corrige *ἡμεῖβετ'*.
255. 24. In annot. pro "γῆς πάντα" corrige "γῆν πάντα."
260. 3. *ἀλλεπάλληλοι δύο ὀξεῖαι*] Id est *γενέσθαι τε*.
καίτοι σπονδειακόν ἐστὼ] Hoc addit quia in trochaeis tantum hoc accentu utebantur, velut *ᾠφρά μοι, ἐνθά κε, οὐτέ τις, ἀνδρά μοι*, non in spondeis.
266. 9. In annotatione inter *ἐνταῦθα* et *καὶ δὴ* excidit lineola.
283. 8. *Ἡσιώνην*] *Ἰσιώνην* A.
286. 13. *ὁ Ζηνόδοτος*] Scribendum *ὅτι Ζηνόδοτος*.
286. 18. τῶν δημῶδων] In A est ἰ δημῶ, quod τὴν δημῶδη significat.
289. 24. *προσυνίσταται*] Conf. ad p. 296, 6.
292. 23. Versibus 493—496 quattuor *διπλαῖ περιεστιγμέναι* a m. pr. appositae sunt in A, sed manus secunda erasit ultimam, male, ut ex scholiastae annotatione patet.
293. 5 et 8. *ἄξεσθε*] *ἄξεσθαι* A.
294. In annot. ad lin. 8 pro *ἐκτεταμένη* corrige *ἐπεκτεταμένη*.
295. 12. τὸ ἄξοντο] Scribe *ὅτι τὸ ἄξοντο*. Excidit *διπλῆ*.
303. 10 pro 12, 252 scribe 10, 252.
310. In annot. col. 2 lin. 1 excidit asteriscus ante *τεκμήριον*.
311. 27. *ξωρότερον*] Corrige *ζωρότερον*
317. 24. *ἀόρ* typhetae error pro *ἀόρων*.

324. 25. ἐφέσσεσθαι] ἐφέσεσθαι A.
334. 1. In annot. lin. 1 pro "textu in" scribe "textu et in."
340. 1. Φιλότιμος σοφιστής] Dele σοφιστής ex aliis codicibus additum: v. annot. ad p. 392, 2.
343. Annotatio ad lin. 9 referenda ad lin. 19.
348. 32. In annot. pro φιλ^o scribe φιλ^o (cum signo compendii, quod καὶ significat).
352. 26. Codicis scriptura πλέω non debebat in πλέον mutari: nam duplex fuit scriptura, πλέω et πλέων, de qua v. Lobeck. Pathol. vol. 2 p. 281.
357. 26. ὠνόμασαν—Πελίαν] Ex Hellanico: v. Crameri Anecd. Oxon. vol. 1 p. 344, 9.
367. 18. Dele asteriscum. Accentus in A sic positi ut edidi, ἦ—ἦ—ἦ. Verba scholiastae sic corrigit Lehrsus, διαπορητικὸς ὁ ὕστερος διὸ περισπαστέος· τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐγκλιτέον. Vid. Quaest. Ep. p. 55 et La Roche *Textkr.* p. 265.
381. 31. τὸ δὲ—ψιλοῦται secluserit Lobeck. Path. El. 1 p. 56.
390. 5. χωφόν] Corrige κωφόν.
399. 13. περι] Corrige πυρί ex cod. Townl.
399. 19. καταδακρυνέσσαν] κατὰ δακρυνέσσαν Lobeckius Rhemat. p. 320.
399. 28. In annot. col. 2. lin. 1 pro 28 corrige 29.
402. 6. χαλκείω] Corrige χαλκείη, ut in textu.
404. 12. αἰτήματι σιζόμεν] Conf. annot. ad vol. 2 p. 49, 27.
406. 11. ἵππιος] Sic ex cod. Townl. scriptum. In A est ἵππ, quod ἵππων significat. Verba ὁ δὲ Ποσειδῶν—θεός omisit Vil-
loisonus: unde fuerunt qui ab A abesse crederent.
409. 23. Post ἐν ἄλλω adde ᾗ.
411. 21. ἐπόπτης] Corrige ἐπόπτις et in annot. 21 ἐπόπτις] ἐπόπτης.
416. 31. In annot. corrige 27, 31 ἰεν—ἰεν] ἰεν—εἰεν.
424. 31. ὁ Ἡρωδιανός] Probabilius οὕτως Ἡρωδιανός.
427. 4. τὰ αὐτοῦ σημαίνει (σημεῖα A)—χειμῶνα] Haec delenda: nam sunt glossemata interlinearia, de quo dixi vol. 2 p. 333, 31.
428. 29. Addenda annotatio: 29. ἀκλέες] ἀκλεες sine accentu A, qui in textu ἀκληεῖς, ut incertum sit utrum ἀκλέες an ἀκλεές voluerit. In reliquis codicibus vel ἀκληεῖς legitur, quod πολλὰ τῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων ἔχειν annotavit Eustathius p. 907, 53, vel ἀκλειεῖς. Scholion quod ex A posuit Bekkerus, ἀκλειεῖς: οὕτως. ἀκλέες δὲ Ἀρίσταρχος κατὰ συγκοπήν, ὡς τὸ δυσκλέα (II. 2, 115) non legitur in A, sed in Townleiano. Quum syllabam

mediam longam esse oporteat, aut ἀκληεῖς aut ἀκλειεῖς scribendum esse patet: de quo dixerunt Lobeckius Pathol. vol. 2 p. 53 et La Roche (*Homerische Untersuchungen*) p. 155, 156.

VOL. II.

Pag. 2. 6. In annot. pro "lin. 27" corrige "lin. 26."

3. 26. δρέποντας] In πρέποντας (i. e. τρέποντας) corruptum in Veneto B.

8. 12. Κάσιος] In codicibus hoc nomen modo sic modo Κάσιος scriptum.

8. 18. ἐν δυσυλλάβοις] ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις Lobeckius Paral. p. 121. In vulgata scriptura consentit codex Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 3 p. 285, ubi Χάρης scriptum pro Χαίρις.

9. 31. In fine annotationis adde, et Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. p. 285, 25.

10. 3. In annot. pro 403 h corrige 4303 h.

13. 21. 238 * γρ. ἐπισταίμεσθα] Hoc delendum: v. Praefat. vol. I p. x.

15. 1. βλείης] Corrige βλείης cum Cobeto Mnem. novae 3 p. 76, quem v. ibidem p. 263.

20. 11. In annotatione excidit lemma βιοθανατοῦντας.

34. 29. In annot. col. 2 lin. 1 ο] Corrige ὀ.

ib. lin. 2 βλ^ε] Corrige βλ^τ.

34. 30. Verba ab hoc loco aliena ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις, corrupta ex ὡς ἄνοον κραδίην ἔχεις, leguntur etiam in scholio codicis Townleiani, sed emendate scripta.

37. 14. ἀστρατήγως] Sic etiam in scholiis minoribus: sed scribendum haud dubie ἀστρατηγήτως cum L. Dindorfio Thes. vol. 1, 2 p. 2264. Eodem modo alibi ἀξιοστράτηγος scriptum pro ἀξιοστρατήγητος, de quo dictum ib. p. 1095.

38. 18. Ζηνόδοτος—'Αριστοφάνει] Scholiasta aut scripsit aut scribere debuit 'Αριστοφάνης—Ζηνοδότῳ. Nullus enim exstat locus quem a Zenodoto obelo notatum eiecerit Aristophanes, multi vero quos ab Zenodoto non receptos obelo notaverit Aristophanes.

39. 29. Ζηνόδοτος] Adde γρ.

debebam cum Cobeto, ut ex iis apparet, quae supra dixi ad p. 98, 13.

123. In annot. ad lin. 3 ante εἰ Π.—αἰσθάνεται typhotheta asteriscum * omisit.

128. 1. 864] Corrige 846.

134. 28. Pro 21 corrige 23.

135. In annot. col. 2 lin. ult. pone punctum post prius ὄς.

156. 28. χαῖρις] Scribe in textu et in annotatione littera maiuscula Χαῖρις.

156. 29. In annot. ἀναστρέφ] Corrige ἀναστρέφ'.

163. 15—28. Conf. infra p. 256, 15—26.

170. 10. Ὑάδας] Corrige Ὑάδες.

186. 19. πρὸς] προάγει Rosius in Aristot. pseudepigrapho p. 168, collato κελεύει, quo utitur scholiasta in codice Veneto B.

187. 4. Inter μεῖς, quod lemma est ab me additum, et ἐν ex-cidit uncus].

187. 6. μῆνός] μεινός Lobeckius Paralip. p. 91.

187. 26. In annot. adde 199, 23. 202, 7.

187. 28. στραγγεύεσθαι] Sic correxi codicis scripturam στρα-τεύεσθαι ex Hesychio s. v. κλοτοπέυειν. Scriptura vitiosa fraudem fecit scholiastae codicis Veneti B, κλοτοπέυειν:—κλέπτειν τὴν μάχην. ἢ ὡς ἔνιοι στρατεύεσθαι· τουτέστιν, οὐ χρὴ ἐνταῦθα ὄντας στρατεύεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ πολέμῳ.

187. 30. Hoc codicis Athoi scholion legitur etiam in codice Veneto 458 sic scriptum ἀρεκτον· ἤτοι δὲ τὸ περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἑκτορος ἀναιρέσεως.

189. 30. τάρφεισιν] κάρφεισιν Lobeckius Rhemat. p. 297.

203. 2. δεινῶ] Corrige δινῶ.

218. 22. Κάσπιος καὶ ἐρυθρός est Villoisoni correctio.

219. 32. Pro 365 corrige 350.

221. 15. ἀπαξ εἰρημένον] Addendum ἐν τῇ Ἰλιάδι ex codice Townleiano, quod ex coniectura addiderat Friedlaenderus. Ex eodem codice Aristophanis ex Avibus verba ᾧ Πρόσειδον τοῦ μάρκρου p. 261, 21 supplevi in codice Veneto omissa, et quae sunt alia huiusmodi supplementa, de quibus dicitur in annotationibus ad scholia codicis Townleiani. Specimina emendationum proposuit A. Roemerus in dissertatione Monachii edita a. 1874 *de scholiis Victorianis Homericis*, etsi non ipse usus codice Townleiano, sed apographo Victoriano saepe vitioso vel interpolato.

230. 1. In annot. ad lin. 2 pro 230, 3 corrige 236, 3.

262. 11. κείσε—κείθι] Eadem varietas 11, 528. 12, 368 et κείσε pro κείθι 12, 359.

